ஸ்ரீ

ராமஜெயம்.

இராமநாடகம்.

சீர்காழி

அருணாசலக்கவிராயர்

பாடியது.

இவை

சென்னைக்கலவிச்சங்கத்துத் தமிழ்ப்புலவர்

திரு - வேங்கடாசலமுதலியாரவர்களாலும்

சங்கீத சாயித்திய வித்துவாமிசராகிய

பொன்விளைந்தகளத்தூர்

இராமசாமிநாயகராலும்

முன்பதிப்பித்தபிரதிக்கிணங்க

இராசசேகரமுதலியாரால்

இயற்றிய

இராமாயணவோரடிக்கீர்த்தனையுடன்

—*—

அமரம்பேடு

இரங்கசாமிமுதலியார்

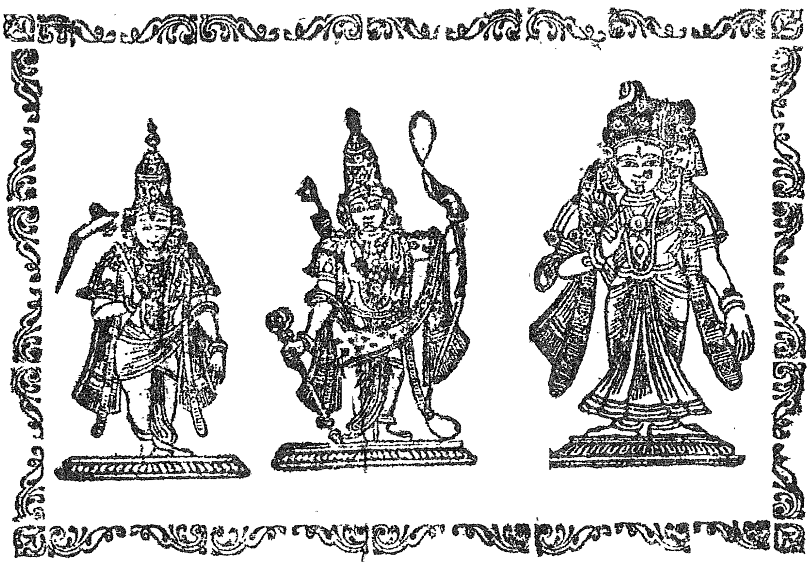
அவர்களது

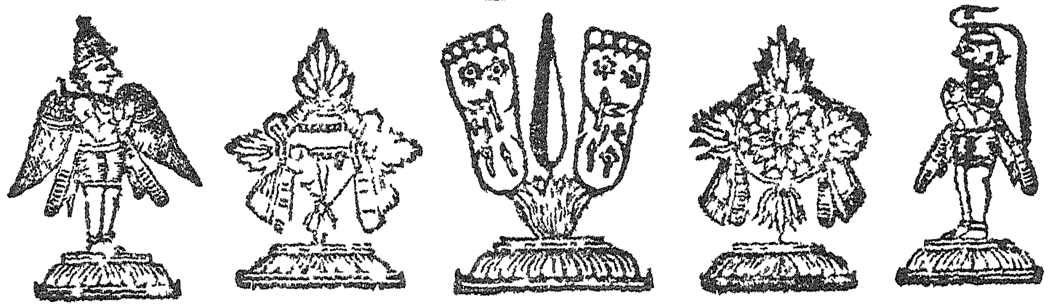
பூமகள்விலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

க௮௮௮ ௵

—*—

ஸ்ரீராமஜெயம்.

இராமாயணஒடிகீர்த்தனை;

—(*)—

விருத்தம்,

ஏர்கொண்டநான்மறையின்பொருளையெல்லாம்
இனியதமிழ்மறைசெய்து கொண்டாடுகின்ற
பார்கொண்டகுருகூரர்சடகோபாழ்வார்
பதமலரைப்பணிந்து திருச்சென்னியேற்று
தார்கொண்டபுயாசலன்மூப்பல்லாவீசன்
சதுரன்மனமுருகுமாராமசந்திரமாலின்
சீர்கொண்டதிரு அருளின்பெருமைதன்னைத்
தேறுமெனமனமகிழ்ந்துகூறுவேனே

தோடி-இராகம்-ஆதிதாளம்

கோதண்ட திடசருவேடக்ததிருதய
கோகனமலர்ருதே

தனதுமொனாசசோலை விணசமறப்தின் — மேலே
தமிழ்க்குருசென்னைக்காவாழ் ஸ்ரீவெங்கடேச — மாலே
பூசகிமுலைஉணலபோலேஆவிவுண்டொருக் — காலே
போற்றுமயாதவாசகின்பாதேகக்செயதாயபரி — வாலே
பதசமுகதகினை நறசுரருசுகுழனை
உறறடமிகசஅளிதநிர்சறருணை
பூசிதமலபதிராமசசந்திர
ஜனசவுமபருபாருசித
புகழுராமகளாழலிய — ஆதிபுஜபல

ஸ்ரீ

இராமாயண

மிகுடரிகளமூறு   அளவணிரவிகுல
புணயநீடும்அணடபகிரண்டங்களை   உணட
திணயனே அகண்டபுகழ்கொணடபிர   சண்ட

தசரதன்சுதனுவுதித்தது

தாரணிமன்னர்மன்னன் ஆகிபுஜபல   (தசரதன்
தலைக்கைமைவாயபபஉயாமலுநெறிமுறைகொடு
தருமயோததிநகா அரசுசெய்ரவிகுல   (தசரதன்
சாபபராஜசபனைதனின்மீதுதுயல்
உறறுவீறுபாவஸ்வானதொரு
தசமுகனுலஇடாபடுமஉயர்அமராகள்
நகைசயுடனேதுதிதாநாஉருவேடு   (தசரதன்)

தாடனோசனும்விண்சூரியனுமவேதனும்
மாமசவானுமஅவன்பாலனுநதேயுவும்
சீ அனுமான்சுகரீவனாசாமபவண
வாலி அஙகதநீலனஆய்வரவானவா
வானபஙகள ஆயமன்ணினிலவநதிடசசெய்தும்ட்டி
தானவாகுலத்தைவிணணிறசோததிடக்சஙகணஙகட்டி   (தசரதன்)

சஙகுசககரமுஙகளதனினில்மி
குநத அறபுத அளநவநறறவஅம
யநதுதிததிடநினைநதிடததரையின்
சமடரமததில இலகுஞசுமிததிரையின
தனனிடமலடசுமணனசததுருகனுமகைகேயி
ஆனநவமிபுனாபூசநடசததிரநாளில   (தசரதன்)

சநதிரவிமபமுகமுஙகிாபைவளாகரு
கின்றகணகளுநெடுஞசிலைஎனுநத
லுஞசிறநதபவளநகைநிகரத
ரநதகுநதஒளிாகுணடலமஅணிசெவி
களுமலவெறிகழுகுணடிகாகளமெடு
விரைமகளதுளவணிபுயமலைதுடமலா
கமலமலாஅனைஙகரமலாகளுமாமிகடு
உலகமஅதனைஉணுமஅழகியவயிறொடு
தாரணிமாாபுமவணடாமனாததாளகளுநு
சாமளமேனியுமராமசன்ரமமூாந

தயஙகஅருமஙகறைஉணடுமகவாய்()
ஜெயமவிஞ்சுவளணஙகயாவெபடு   ([illegible])

தசரதன்சுதனு வுதித்து-தனுவிற்கதித்து
தாடகைப்பாவியைவதைத்து
விசுவாமித்திரனுடனே மிதிலைக்குச்செல்லும் போது
வே,பசிறந்தில்கடமதூடுமேசிராயாதப்போது
இசைபெறபட்டனவிலவகலிகைஎனனு மாது
எழுந்தாளாகலலுருமாறிஇது அலலாமல்மண்
இந்திரபோகசனகன்விலலைாணடு மீது
துண்டமாகஒடித்தானஅதைக்கணடு
சுந்தரிசீதையைத் தந்தனனேமகிழ்
கொணடிடவேமண மானபின்னேவரு
கின்றவழிஅதனிற்பரசுராமனைவெற்
றிகிட செய்து சனகியோடயோத்தி
வந்துகூனிகல்கத்தனுல்அரசு
மூந்துநீடுபுகழதம்பியோடுமலர்
மங்கைசீதைபதம்நொந்துவாடிவர
கங்கைமாநதி கடந்துவாசமலாக
காவிரிதருசித்ர கூடபாவதத்தில்
மேவிபரதனுக்குப் பாதுகைஅளித்தபின்
விரிதண்டகவழவழிகொண்டதில்அத
திரிஎன்றிடுதவமுனிவன்கிருபைபெற்
றிட்டபின்பு விராதன் இருகைஅது
முட்டவிணடிட வேசெய்துசரபங்க
முனிவன்ஆசிரமதனிலேவமுற
சனகியோடெயதிஇந்திரன்போனபின்
தண்டகாரண்ணியவாசிகள்படுதுயா
தண்டேனோஇடாநிரதரஇனேஅறு
கருணைகொணடேஅந்தவனமதிற்பத்து
வருடம்நின்று வருமவழியிறசுதிட
மாமுனிவாஙகொண்டேஅசஸதியன்றனைகணடு
சேமவிறசரஙகொணடு துதித்தவன்றனைவிணடு
சென்றுடாயுஉறவாடபஞ்சவடியில்
நின்றுவிடாதமடலோடுகொருசியபெரு
நீலிசூாமபணபிககாதுமூககறிநது
காலனர்க்குபிகாதூகபபோககுவந்த
கரதூஷண திரிசிரசன் ஆதியரை
அரைநாருதல்ல பறவிகாடதனில்

அனுப்பிமான உருவாயவந்தமாரீ
சனை ப றபிடித்திடவேண்டிபான
தானுணர்ந்தணடிராவணன்றபதிபோல
வி ா விலவந்துசீதையைபிலத்தினோடு
மேனாமத்துச்செல்லும்போதுசடாயுவின்
ஆவியினைவலத்ததசோகவனத்தில்
ஆரியசிறைமில இடவேசானகிதனனைப
பிரியுமதிந்துயாஆலோசினமநண்ணிப்
பின்மதிக்கதன்னைசசொக்கமனுறடுசவரி
சொன்னவிடைகொடுசுக்கிரீவனைத்தனது
சொந்தமாக்கிஅகரமமிகுவாலிதனை
முந்தவட்டுவிசரம்அனுமானைஅளி
மொயத்தகுழற்சீதைதனைத்தேடவிடுக்கஅவன்
உத்தமசம்பாதிதன்னுலவுளவறிந்துகொண்டு
ஒப்பிலலாதவிலவரூபங்கொண்டுமயேந்திரமயேறிச்
செப்பமாயகடலைத்தாண்டிலங்கையிறசோந்து
திடமுறுலங்கணியை முதறபலியிட்டுசீதையை
கடிபெறுலஙகையெங்குந்தேடிகாணுமறபின்பு
காவல்மிகுமஅசோகவனத்திற்றிரிசடையன்பு
மேவக்காத்திடவடமுகமபாரத்திருக்கக்கண்டு
விஜயகோதண்டராமதூதன்நானெனறுசொலலி
நசைதருகைகருணைபாழிகொடுத்துத்திடமுங்கூறி
நாயகிசீதைதந்தசூடாமணிகைக்கொண்டு
தியங்கிகாஎணபதாயிரமபோகளொடு
செழித்தஅசோகவனத்தையுமழித்திடக்கண்டெதிர்த்தக்
கொழுத்தராக்ஷதசேனையொடுசம்புமாலிமிகுத்த
கொடுமசெயபஞ்சசேனாதிபாகளுமஅட்சதனும
மடியநாற்பதுவெள்ளமஅரக்கரோடிந்திரசித்தன்
வந்துபோரசெய்யஅனுமந்தனஅந்தவோசுதை
சிந்துசிந்தாககிஇந்திரசித்தன்தேனைஅழித்து
பிலேகைபமுறிந்துமுடித்தலையையுடைக்க
வலியபிரமபாசத்தாற கட்டராவணனஅபபோ
வாலிலநெருபபையிட அந்தநெருபபைலஙகையின்
மூலைக்குமூளஇட்டுகொளுத்திதிராகவிட்டு
உளமகிழகொணடுமீணடுவந்துசாமியையசேவித்து
அளிக்கழசூடாமணிதரககணடுமகிழ்ந்தபின்பு
அடலமிகுத்தஎழுபதுவெள்ளமவானரம
படையுமஉபபில்அதினஅதிபருமசூழ்படி

வரிவோடுதென்கடல் அருகில் நிறைந்தபின்
சரணமடைந்தநின் துணையடிதந்தருள
சாமியென்றவிபீஷணன்றனக்குலங்கா
பூமிதந்துவிசாதனுசெய் கருணைமேல்
பொறுகணைவிடுத்தவனைவரச்செய்துபுஜபல
சித்திரக்கவிஇனங்களடைக்கக்கொடுவினை பொடி
சேதுபந்தனஞ்செய்வித்துநீள்கடலனைந்திடு
மாத்திரம்படத்திடச்செய்ராவணன் இலங்கைதனை
வந்துமுற்றுகைசெய்துகொண்டுமே அங்கதன்மீது
முந்துவிக்கிரம அனுமந்தன அம்புயந்தனையாளுமே ஸ்ரீ
மூதண்டத்திலமேவிஅதிர்ந்திட
கோதண்டந்தனில்நாணொலிகொண்டுற
குரைகடலமெருவிடகெம்பீலமதுதனை
உறுசுமையெனஉறும உரகன்உடலநெளிய
உயாமதிகதிரவழிபிசகிடநெடுவரை
அயர்தரஉடுஇனமது தரையிலுதிர
அணிரதகஜபரிபரிசனவகைமிக
அணிஅணியெடுவர அதிவலிமைகளசொரி
அனல்சுக்கிடும அதிரசதிமழு
கனகசக்கரமொட்டயில்பட்டமொடு
கதிர்விசுங்கதிர்முந்நலைசூலங்
கதைவாள அஞ்சிலை... ங்தாளங்
காளஞ்சின்னகாரைகளமதங்களபேரிகளபலவித
மேளம்பின்னுமங்கசாந்தொடூரிகைகளுமிகரு
வீர ராவணனதேரிலயேறிபோர்க்களத்திலவந்து
சேரவேஅவனசேனைசரமாருமபோரில்முந்த
தீயவசிரமுஷ்டிமுனமுகனசுபாரிசன்
மாயப்பிரகஸ்தன்கெட்டிவலயபங்கொளநீச
வானவீரர்களகொலலராவணன் இவனைவெல்ல
சானகிமணாளனவில்லிற்சேனைமாரி என்றுசொல்லத்
தகுஞ்சரங்களைவிட்டுஅவன்தோளிலைமுறித்துத
திகழுமணிமுடிபத்துதனைமேல்உரசசெய்து
திடமொடுசண்டைசெய்நாளைவா இன்றுபோவென்று
விடைதரமனமநொந்து தனியாலபபோய்லங்கைசேர்ந்து
வெற்றிசேர்கும்பகாணனைநித்திரையில்யிருந்தெழுப்பி
அத்தகியில்சண்டைக்குவிடுத்தி அவன்களத்தை

அதிகராவணனை அம்புதொடுக்கவே கும்பகர்னன்
கொடிக்குளகாலுங்கையும்போயப்படிக்குளோழுண்டபாகி
கொந்துபின்சாவடிதனைசசிந்தனைபேசி
இறந்தனதராவணனறிந்தியாகனை
அனுப்பஅவனபரிசனத்திரளிறொடு
முனைத்தலைவாகளுஞ்சமாக்களமஅணுகி
முச்சிரத்தனவயமலதனகும்பனதேவாந்தகனும்
அச்சமற்றரணமலதன வம்பனைநராந்தகனும
அனுமானமுதலோர்கையாலமடிந்திடஅதிகாயனை
இளமைகிழ்ளோயாளுடமாசெய்துமுழவாக்க
மெய்யதிகெரிந்திந்திரசித்தனதேரிலேறி
வெய்யதுரங்கமெ யகப்போறிலவீறி
விருச்சுக்ரீவனபனசன்சாமபனஅனுமன்
வஞ்சமஅறநீலன்முதலினோர்களகமையும
வாட்டக்கண்டிலட்சுமணனதனவில்லிறசகம
பூட்டஇந்திரசித்தனாதக்சபரிசனம
புரவியாவற்றுவரணடும்தானுமமிகமெலிந்து
இரவிலநாகபாசத்தைதயேவஇதனால்நொந்து
இலக்குமணன்முதலோர்களதிறப்படுக்கராமன்
அக்கணமவவிடமேவிதிகைத்துவருந்துமவேளை
அடலசோகருடனவரநாகபாசந்தெரிந்து
வி யாவருமஎழுந்துபோறிலவீறிக்கதிக்க
மிதமஅறறசேனைசூழஉக்கிரங்கொண்டெதிர்த்த
மதமஉறறசூரியகேதுவச்சிரதந்தன்பெருமபக்கன்
மாலிசிங்கன்பேயன்பரிதிக்கண்ணனையும
ஆலமஅஞ்சுதீயசுருதிகண்ணனையும
ஆகக்குங்கவிதத்லைவாமாயததராமாலட்சுமணா
தாக்கமகராக்கண்ணனஅக்கினிகேதுமடிய
தசமுகன்அதைதெரிந்திந்திரசித்தனைவிட
வசைகொளளுமஅவனகளமவந்துலட்சுமணனுடன்
வாதுசெயபஇளையோனஅப்போதுசரமாரிவெய்யன்
மீதிலெய்யஅந்நேமஅப்பாதகன்திரோகம்நைய
விண்ணிலமறைந்துபினனாசசோந்தகுது
பண்ணிவெவ்வலிஎண்ணிபோருக்கமபறொடு
பாவிகோதரனைநேவஅவாகளகளம்
மேவிப்பலத்துடனேராவிலஅமாபுரிய
சீறுமனுமானதனனால்அகம்பன்நிகும்பன்சிரங்களுருண்டபின்
வீறுமமகோதரன்கைச்சரங்களஅழுந்திடவருந்திஇளையவன

திசைக்குப் போம்வேளையில் இந்திரசித்தன் அப்புறம் வந்து சோபிக்க
மிகுந்த பிரமாஸ்திரம் விடுகைக்கத் தம்பிருஞ் சேனையுஞ் சயங்கெட
விதத்தைச் ஸ்ரீராமன் கண்டு மெத்தவும் ஆகுலங்கொண்டு
சித்தப்பிரமை ஆக அன்று உக்கிரமதனுமான சென்று
செழித்த சஞ்சீவிப் பருவதத்தைக் கொண்டு வந்த பின்
பிழைத்தனை வரும் போருக்கெதிராக இந்திரசித்தென்னும்
பித்தன் மாயாசீதையை வெட்டி நிகும்பலையா
கத்தின் சாலை சேர அதைத் தெரிந்திளையவன்
கணைமழை பொழிந்தரக்கன் செய்யும் யாகம் அழிந்து
க்ஷணமதில் அவன் சிரத்தைக் கொய்து தேவர் துதிக்க
சாமிபாதம் சேரில் வகை ராவணன் அறிந்து தலைமேல் மாசெய்ய விட
பூமிபாரமான துஷ்ட மூலபலங்கள் ஓர் ஆயிரம் வெள்ளமும்
போரிலே யுதலகண்டு வானரவீரர் ஓடவே ஒன்றியாகிய
ஸ்ரீராகவன் சண்டமாருதம் ஆகி ஈசர் கண்டருக்குப் போகவெட
திவ்ய மோகனாஸ்திரமயே விடுகுமரா மனுசன் தோன்றிட
வெய்யாயிரூப பராக்குள்ள விதங்களிழுருங்களே மாண்டபின்
வேதனையே செய்யும் ஜாலகத்தாக்க
பாதகனும் மகோதரன் போர்செய்து
படையும் மேற்பட [illegible] வன்கைக்கணி தன்னால் ஆவிவிண்டு
மடியவே ராவணன் தாசகுணம் மென மேலும் கண்டு
வந்து பெருஞ்சண்டை செய்ய சாமி ராவணன் பத்து சிரத்தையும்
விந்தை அம்பு கொண்டு கொய்யக் கொய்ய மீண்டு மீண்டு முளைக்க
அவ்வேளையிலே இதமாகவே பிரதாபகு
ஞானி விபீஷணன் ஓதும் உபாயத்தில்
ஞால இசைய பிரமாஸ்திரம் அதனை விட்டு
ஆமம் அணையவிழ் ராவணன் நாபியில் வைத்த
அமிர்தகலசத்துடன் முடிகள் சிதறச் செய்து
இமையோர் முனிவர்கள் படுதுயரம் ஒழித்து
இணையில்லா எழிற்சனகி தீயின் மருளித்த பின்பு
துணைவனக் கவிப்படை விபீஷணனுக்கு இலங்கை
நாயகனை [illegible] பட்டாபிஷேகம் செய்து [illegible] முறையிலும்
மாயவே செய்கின்ற மகத்துவ [illegible] சேது [illegible]
மாதேவரர்கள் துதி [illegible] இறைஞ்சி திருமபிழன் [illegible]
ஸ்ரீதேவி கண்பொலாட்டி மகிழ் [illegible]
நிஜமாபரத்துவாசன் மடத்தினில் [illegible] அனும [illegible]
உபகாரகர் [illegible] இடத்தில் கேட்டு [illegible] அவன் போன

போதுசாமிவரவைக்காணேனென்றுபரதன்
ஓதுநதியினில்விழப்போகக்கண்டு
மோதிரந்தப்பதராதேரகுபதிவரமுனிமடம்வந்துசேர்ந்தாரென்றும்
ஆதரவுஞ்சபமுங்கூறிபரதனிடமவிடைகொண்டுஆஞ்சநேயன்
ஆக்கணந்திருமபிலோகரட்சகன் உணனுமவேளைக்க
ணக்கணமுந்திவந்தோதபட்சமகெ ணடெவளைக்கூட
வைத்துவரதன பொசித்துபபுஷ்பகமதிறகதிகக
சத்தியபரதன் துதிக்கஉத்தமகுகன்மதித்து
தகைமேவியஅயோத்திநகரிவந்து
திசமுமமுவுலகுமபோற்றஒளிசிறந்த
சிதாமிகுந்தசிஙகாசனமீதிலே
அறபுதமஉறறசெந்தேன்மொழியாள்எம்
தன்னைச்சீதையோடமர்ந்துபேரிகையு
மன்னுதாளமிருதஙகநாகசுர
வாத்தியம்ஒலிக்கவருசுராமருமலர்கொடு
நாற்றிசைஇறைககவெகுமுனிவர்கள்மணிமுடி
நரபதிகளுமவானரபதிகளுமபூ
சுராதுதிசொலவேகவரிதளஅருகே
தூயலட்சுமணனுடன்சத்துருக்கனும்வீசிட
நேயமஉறறபரதன்உட்களிததிதம்பேசியே
நிலவெறிதருசந்திரவட்டக்குடைகவிக்க
பலமிகுஅனுமந்தனனற்றனை அடிபிடிக்க
பகாவதிஷ்டனல்மகுடாபிஷேகங்கொண்டு
ஜகதலத்துளளோர்துதிபேகச்சோனைதந்த
தீதைபாகிதியே அடியாவுள
மேநிலையாம்நிதமவாழ்வரதாஉயர்
வேதாஅரிஅனைமேவுவினோதா
தாகாசுரர்முதலோர்துதிபாதா
பதுரனேசராசரங்களைததருமூலா
துதிசெய்யஇராஜசேகரன்றமிழக்கனுகூலா
சமுசசுகுணசுந்தராங்கசுகிதநய
விமலாவிபவவிந்தையோகசிமமிகுசய
கோதண்டதீ–சகுருவேபகததரிருதய
போ–னமலர்மருவே

இராமாயணவூரடிக்கீர்த்தனை-முற்றிற்று

ஸ்ரீ

உதவிச்சிறப்பு

இருது - சிறநேறி,

அருணகிரிமுதலியார்பேரில்

—()—()—

தரு-புன்னாகவராளி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

அருணகிரி வள்ளல்போலே இசை ஆர் பெற்றார் இந்தபுவிமேலே

அநுபல்லவி

தெருணமிகுந்திடு தீரனசிறநேரினனுமறான்
அருணைச்சங்குலோத்த நாமன்-அறபுதமசோமசேகரன்
ஆழிசூழுலகமெலாமுமதித்திடு— உற்ற
வாழ்விலுலகுபாவிசூழ்வரத்தலைக்கப பெற்ற-அருணகிரி

சரணங்கள்

சண்பைஅருணைசலப் பணபுறுகவிஞன்சொல்
திணைபெறும்படம்பட கம்பெருகிப்புவிமேல
தன்இதயத்துள மதித்துப-புலவர்கள்
நணயமஆகக் சோந்தது-இசைதாரங்கள
முன்னிலும்பாங்கா அமைத்துநசசரஸவதி
என்னுமஅசசினிற் பதித்து-விளங்கச்செய்த
இகங்னுமநறசுவையததருமஅறபுதசொறபுகலவிறபணயஉறறிடு
ராசனமீதுமலா வீசியசகதமாரன்-கொறறவன
மாசிலாதகிதி பூசிதமிகுமபேரன(அரு)

தேசமையுமசெஙகோல்வி சமாநடததும
ராசாகளுமபுகழநது பேசவருமபுருஷ
சிஙகம எனுமசெமபீரன்-குயோதிஙகோட்டில
தஙகிய விவகாரன-பலபாஷாபபிர
சஙகரன் ஓபயாரன்-பலஙகொளவது
ஙககதள வில்வீரன்-நினைவிசிஷட
அததுவிதபபரிசத்தனஎவாககு அனைக்குமகொததமனததன்அனைத்து
கோதிபங்கனக சோதிமுடிபுனைதூயன்
வேதமுமதுதிசெய்மாதவனை நேயன்(அரு

கலததினில்உயாநதுஙன னலத்தைஉறறிமோசங்க
குலததில்அவதரித்து சுலட்சனம்உறறமிகு

உ

சதவகுண விலாயன்-முத்துபூபன்
தவததில உதிததபாலன்-மாதாமகிழ்வி
சிததிரஇஙக சிதலோலன்-செல்வமநிறைந்த
நிததியமங களசீலன்-மனதிலஎனறும்
நிரப்பயமஉறறடுசெற்சனமிககவியப்பின் உரைததுமதிககும்
நீடுமேருஎன ாடுபுயசுநதர
கீடிலாதபுகழ் கூடியசுதநதரன் (௨௫)

உதவிச்சிறப்பு

இருதா-மணருடி

வேஙகடசுபபராயபிள்ளைபேரில்

—※—

இயல்மெட்டு

தரு-பைரவி-ராகம்-அடதாளசாப்பு

பலலவி

இப்போதேஅழைத்துவாபோடிதேடிநீபோய்

ஒப்பில்லாதவீராசாமிசெய்த வபபயன்எல்லாரும்உருக்கோ
டிப்புவியில்வநததெனும் சுப்பராயமகிபனை (இப்)

ஆவலுடனபாடிவரும பாவலாக்கருளுஙகரனை
மாவலமைஉடையோனை கோவைசியசிகாமணியை (இப்)

நீடியபுகழ்சோஆயர் யாடிவளாகண்ணன்அடி
காடிமலாசூடி இசை பாடியகுணகரனை (இப்)

ஓங்குபுகழகெவுனர்மெண்டு பாங்கியில்டிபடிமானேஜர்
வேஙகடாசலசெட்டியார்பாங்கனை இஙகிதமுமென்முனனே (இப்)

முததமிழினூல்உயாவு பெற்றபுலவோர்களிடர்
உற்றசமையததினிஅ டுததுசெய்சகாயனை (இப)

ஆரமஎறிகடலசூழும பாரஉளளோாபுகழுமஎழு
பாரினிலவாழ்நதிடும்முலலைத் தாரனைஉதாரனை (இப்)

சென்னைபுரிமன்னிவளா நன்னயகவுண்டரண்டு
சென்னலஆபீஸ்தன்னிலமிகு உன்னதஉததியோகனை (இப்

மாபாவிகளைகொன்றேஇம் பூபாலனம்செயததே
வோலன்வுளநதநத தேபுரஸகுலமணிவனைய (இப்

உதவிச்சிறப்பு

இருது,

அக்கமமாள்பேட்டை

வேங்கடாசலசெட்டியார்பேரில்

—(-)*(-)—

தரு தோடி-ராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

செய்தார்புலவர்களுக்கேசகாயம் செய்துகவிபெறுதல ஞாயம்

அநுபல்லவி

செய்யேஅனம்பேர்அக்கம்மாளபேட்டைவாழ்
செயமுதத்துவேஙகடா சலசெட்டியாரகுமார
மெய்யேஉருககொண்டுவநததென்னவநத
வேங்கடாசலதீரா ஓஙகுபுகழ்கெம்பீர
வீரா அரிவையா மனமகிழுமாரர்
காரார்காமஉள் கனஞவதாரா(செ

சரணங்கள்

சீதமதிவதனன்ன தமிழ்சியங்களை
செயதசகாயம்தன்னை மதித்து-ணநதி
சிறந்தநூலில்அவன் இறநதும்இறவாமலே
செய்தானேயிரத்துள பதிநதுபின்னும
தீதில அருணகிரிநாதருககுபகாரம
செயதுமனமகிழத அதிதது பிரபுவுட
தேவமசாராயனுமமேவிததிருபபுகழில்
திகழ்த்திருககப்பெறறுன்பார கதித்துநாளுமா
கோதிமெழிகளாக வீணைபபோல்மொழியுமசீலா
குணசிகாமணியென எவருமபுகழுமமேலா
குணமில்பரமலோ பியர்பிரதிகூலா
குணமஉடையபலவர் குலபரிபாலா(செ)
சஙகையில்லாமல்அநதகொஙகராயமுன்செயத
காயததிஞல்அழுலஷீவா நறுநாவில்லிப்புத்தூ

சந்திரசூரியாஉள்ளஅளவும்தம்புகழ்நிறக
சயபாரதத்திலபாடப் பெற்றா-காரபோற்சொரியும
அங்கையுடையதிருவெண்ணெ லூாசசடை
யப்பமுதலியாரும கற்றார்-கமபருக்குமுன

அகமகிழ்ந்திடவோசகாயம்செயகோராமா
யணத்திலஎன்றைக்குநிலை யுற்றார்- ஆதலினாலே
மக்களமஆமசெநதோன்றி மாலைமருவுமமாபா
வைசியகுலமஇலங்க வந்திடுந்திப
மதுரமஒழுகமிருது மொழியகாபூபா
வருமஇரவலாமகிழ் அருளபிரதாபா(செ)

அழிவிலவேதங்களஓதிசகிழ் அறுத்திட்ட பெரி
யாழவாருககோசகாயம் புரிந்து-பலவாணடில்
அகன்றகீரறழஉளளளவுமசெலவஙமபியும
அமாநதிருககினறாபுகழ பிரிந்துளஙகுமநிறைந்த
வழுவிலமாயவன்பாலவாளவலியால்மந்திரதொண்ட
மஙகையாகோனுககுமுன் பரிந்துச்சகாயம்
மகிழ்ச்செயதேபலலவராயனதிருமொழியில

வாழ்ததிருக்கின்றான்நீபா தெரிநதுஇன்னமுமசொல்வேன்
ஒழிவிலலாமல்பல வோருக்களிநதுசொானம்
ஓஙகுகவிபெற்றாே உலகிலபிரபுககளமுனனம
உடலபொருளகளளனையும நிலையிலைஇன்னம,
உறுதிஇதுவேவேறு துதியிலையினனம(செ

நவமன்மதனைப்போலஉருவம்இருநதென்செளபாககிய
நலமஇருநதென்என்றாளம் வைத்தாய்-பாடும
நாவலனமஉடைய பாவலாககளிகதுப்பா
நாமனீகாளவே மனைறனநதம உறாய்.இநதப்

புவியில்கைப்படிசெயகவி ாபெற்றா ளனதுன்றல்
புகழியினுலுமஙுலோ சிததாயகீயும
புகழ்பெறஎஙகளமனமமகிழ வுமசவிசயபெஙகளால
புக்கமுநமபாலககவி பெறுயஇனிஒரு
கவிஏலல படினிபாப புவிமேலஇருநதுமியானா
தனனைககாஙதுவா கவமபுவுமோபாகித்தவிதனன
ககியினிலஉகயிசெய பாசெனிலஉனன
[illegible] [illegible](செ)

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்

இக்கீர்த்தனைபாடிய

அருணாசலக்கவிராயரது சரித்திரம்

தெய்வப்புலமைக் கம்பநாட்டாழ்வார் அருளிச்செய்த ராமாயணத்தைக்கற்றும் பிறர்க்குஉரைத்தும் தாங்கேட்டும் சபைகளுக்கும்பிரசங்கித்தும் சீதாலட்சுமண பரதசத்துருக்கன அனுமசமேதர் ஆகியஸ்ரீராமச்சந்திரசுவாமியின் இடத்திலபண்ணியபக்தி உபாசனையின் பலத்தினால் அனேககீர்த்தனைரூபமாகிய ஓர்நாடகமாய்ப்பாடி யதினாலேயே மகானுபாவரும் பிரபலருமாகி நாடகக்கவிகளில் சிறந்த இக்கவிராயர் பூர்வம் சைனத்தினின்றுபிரிந்து சைவத்திற்புக்க நீறுபூசி வேளாளமருவைசியருள் தில்லையாடியில் ஒருகுடியும் ஆகிய நல்லதம்பியார்பிள்ளையும் அவரது கற்புடையமனையாள்வள்ளி அம்மாளும்புரிந்த சஞ்சிதபுண்ணியத்தால் இருவருக்கு ஒருதந்தையுமதாயும் ஆகும்படி சாலிவாகனசகம்.. சகாப்த ஆவதில்விஜயவருஷத்தில் அவர்களுக்குஒருசற்புத்திரர் ஆகவந்துதித்தார்

அவர்கள் தம்மரபின்வழக்கத்துக்குஇசைய இவரது ஐந்தாம்வயதின் ஐந்தாம்மாதத்தின் ஐந்தாந்தினத்தில்ஒருதமிழ்பள்ளியில் அவரை அமர்த்தினார்கள் இவர் தமதுபன்னிரண்டுக்கு உள்சாமானியக்கல்விகளை அதிகக்கற்றார் அவ்வளவில் இவரை ஈன்றோரில்தாயார்முன்னும் தந்தையார்பின்னும் சிவலோகப்பிராப்தி ஆனார்கள்.

இவரது தமையன்கள் மூவரும் வாலிபர் ஆகையால்இவர்வாசிப்பின்விசாரணை மட்டிட்டாலும் ஆகூழ்இவருக்குத் துணைக்காரணம் ஆனதால இவர் அவ்விடத்திற்கு அருகே இராநின்ற தருமபுரத்துச் சைவாதீனத்தை அதிலசிலதம்பிரான்களின் வடுகுடகிரந்தமும் தமதுபதினெட்டுக்கு உள்ளே மிதமாகக்கற்றார்,

பின்னும்இவர் தமதுபத்தொன்பது முதலவிசேஷக்கல்விகளைக்கற்கக்கருதி, அவ்வாதீனத்திலசிலவரில் சைவாசாரத்திற்கு உரிநூல்களடலவும் ; கிரந்தத்திலும் தமிழிலும் கற்றார் தமதுஇருபத்தைந்து வரைக்கும் அதின்மற்ற பலதமிழ்நூல்களிற் பயின்றார் அம்மடத்தில இவர்க்கு பலபாஷைகடமை ஆசான்கள்பலர் ஆகிலும் தமிழிலேமுக்கியஆசான் அம்பலவாணக்கவிராயர்என்றவர்

அக்காலத்தில இவரது கல்வி அறையையும் புத்தியின் கூர்மையை [illegible] வியப்; வையும் [illegible] உன்னி [illegible] ராசசந்நிதி [illegible]

ணடு இவ ஆதீனததுக்ததலைமையும பூணுவீரஎன்றும் இரைவிஞவிவிற்று அதறகுஇவர் விடைதநதார்சுவாமி ஸ்ரீர மாயணமசொலலுகின்றது தச ரதசசக்ரவாத்திமுதல இல்லறமபூணடு பிறபாடு துறவறவுபூண இச்சித தா அவரது திருக்குமாராமுதல இலலறமபூணடு பின்புமனததாலமுற் றததுறவுபூணடிருநதாாமறறைமகாரிஷிகளுமஎபபோதும முன்னதோ டுகூடிய பினனதையே பூணடிருநதாாகளஎனறுதிருககுறளிலுமிவற்றை யே நோககி அறபயாலின்முதறகண இலலறமுமபினபுதுறவறமுமநிறு ததபபட்டன ஆகலால் அடியேனும இவவிதியையே கைககொளளநோக குகின்றேனஎன்று அதறகு அநுகூறறி அவவாறேசெயயுமஎனறு ஆசீரவ திததது.

ஆகிலுமஇவா அப்போது தமது விவாககாரியத்தில பிரவேசிகக இலலைஇவரது கருத்து விவாகமவிததியாநாசம எனகிற பழமொழியை மறவாமலும தமிழககலவியைச் சாதிததலுககே ஓபபிககபபட்டும இரு நதா யிவாபின்னதையே விடாதுமுயன்றா

இவருக்குவயது முப்பதிலபிஷேகக்கட்டளை கருப்பூரில் தமதுயின ததாரில யிவாஒருகுமாிக கனனிகையைமணநதப புணணியவதியோடு இ லலையாகயிலையே வாழககையில் தமதுயில்லறததை நடததுதறகுத் து ணைக்காரணமஆகிய பொருளகளை நாடுதற்காக ஓாக்கசகசடைதசெதாழி ல்செயதாா

அதிஞல் யிவருக்கு மிகவும சாவகாசமநேரிட்டதால் அதுவனாயி ல தாயககறறதமிழ்நூல்களில ஸ்ரீவைஷ்ணவததிலும சைவததிலும் முன் அவதரிதத தெயவப்புலவாகள ஆகிய பனனிருவராலும நால்வராலும் தோன்றிய திவ்வியப்பிரபந்தங்களும வேதாகமபபொருளகளால்ஆகியத மிழ்களஎன்றும் யிவ்விருமதங்களுக்கும் தமிழில முதல்நூல்களெனறும் தமககுமுன்னோாகள் தாமே அமைததலால் அதுகளை ஒழிநது மறறதுக ளில் உலகத்துக்கு உபகாரியும உபயோகியுமஆகி அருமையும பெருமை யுமஉளள முககியமாசாரம் ஆனவைகளெவைகள என்றுஅதுநுட்பதத ல உணாமாறறுயிடைக்காணப்புகுநதாா

அச்சோலையில் யிவர் கம்பநாட்டாழ்வா ருடைய ஸ்ரீராமாயணமும் திருவளளுவநாயனாருடைய திருககுறளும மற்றஎலலாததமிழநூலகளி லும சிறியகூறிய தீஞ்சொறகளாலும செவவியமதுரமசோநத நறபொரு ளகளாலும சிறநத அரியபெரிய அதிகசாரமஉள்ள நூலகளஆககடுவுமிலை மையிலசினறுகணடுகொணடாா மேலும தெயவபபுலமைகளை யுடை ய மேற்படி யிருவராலும் தோனறிய யிவ்விருநாலகள உளளும முலை வே மாகா ஆகிய சுதநதிரிஅர்த்தம உாள ப்ரிதிபுததகளுளுமும பின்னது

மனுமுதலிய கருமநூல் அர்த்தமுள்ள நீதிநூல்என்று யிவற்றின் உண்மையைபக்கண்டுகொண்டார்.

அதுதான்விசேஷமா யிவவிருநூலகளிலும வயிகையில் மதுரைச்சங்கப்புலவாகள துதித்த திருவள்ளுவமாலையில.

வெண்பா

எப்பொருளும்யாரும யியல்பின அறிவுச்
செபபியவளளுவாதாம செபபவரும-முப்பாறகு
பாரதமசீராமகதைபழைய மனுப்பணடைமறை
நோவனமற்றிலைநிசா

என்பது இராமாயணம குறளுக்கு உவமிககப்பட்டதை நோககினா அதிலயிவாகணடுகொணடனா முன்னதிலசொல்லபபட்ட யிராமசசரித்திரஙகளே பின்னதில நீதிகளபோலச சொல்லப்படடன எனறும் ஆதலால நீதிகள குறளிலும அவற்றிற்கு இலககியஙகள்ஆகிய நடைகளோடு பகவதகுணனுபவமும் தோததிரங்களும் பிராமாணமுழுதிலும் யிருக்கின்றனயெனறும யிதநிடசகியானததாலயிருககிற வின்பததைப பார்ககிலும யிவ்விராமாயணத்தில அதிகமாகபபயினறும பாராயணததும அனேகரை ஓதுவித்தும சபைகளிற் பிரசஙகித்துமவநதாா

யிவ்வாறிருக்கும்கையில் யிவாதமது தொழில் முறைமைபற்றி பொன் வெளளி கொளளும்பொருட்டு அக்காலத்தில் அவையமாகவிற்ற புதுவைககுபயணமகொண்டாா அதற்குச் சீர்காழியால் போகல்வேணடுமாகவின அவ்விடததில்வநது தருமபுரத்து ஆதீனததைச்சாாநத ஒருமடத்திலேதஙகினா

அதறகு அக்காலததில் சட்டைத்தம்பிரான சிறப்பாப்பிளளைஎன்ற ஓாகாாததவேளாளா தருமபுரஆதீனத்தில் யிவருக்குச சகலபாமயான ஒருபாவலாயிவா அபபணடாரச்சந்நி நியமனததால யில்லறம பூணடகாலததிலே அவரும அஙகுற்றவலால துறவுபூணடு யிதற்குக சட்டைததமபிரான்ஆகி அஙகுவநதிருநதாா

ஆதலால யிவவிருவரும சநதிததது தஙகளில் இருநதநெடுங காலப்பிரிவினபரிவு அகலத்தழுவி சிலநேரம குசலபபிரசனமபணணின பினபு அவர்அமமடததது அலுவலின்பேரில் அஙகுவநததின்மேலே அதினமுன்னை சட்டைவருவாயககு ஆகிலுமதாம அதிகமகணடதறகாகததாமே பாடின ஒருசட்டைமாலையையிவருககுக்காண்பித்து அதற்கு யிவாது ஒப்புககொணடாா சீாகாழிககு ஒருபளளுபாடப் பிலைகைபோட்டேன் படிசோலிகளால் அதைநிறைவேற்ற எனககுச்சாவகாசம கிடைககயில்லை நீரே அதைமுடியும எடபொழுதும யிவ்விடமவிட்டபலாதேயும எனறு யிவ்வாபபிராாததிதநதாா அப்பளளின் பீடிகைசசெயயுளாககளென்று அதையி

வாகளில [ஒப்பித்தார யினா அநதை பிரதிதிரிமறறைபபோருநிலேயே அதைமுதத்துபபோட்டாராம அனறுவிடியவில்லை அதையுமதாம அவசியமா யபபுதுவையட்டும போகவேணடியபபயணசசெய்தியையும அவருக்கு ஒபபிக்குமபடி அதுகளை அவா அடியான்ஒருவன்வசமபணணி யிருவருககுப் பயணஞசொல்லிக்கொளளாமல தமதுகுறிபபிடமபோயசசில நாளகள் அஙகையேதஙகி யிருநதார,

அத்தம்பிரான் அன்றுவிடிநதபின்பு அப்பவரின் முடிவைக்கண்டும் யிவரதுபயணச் சேதியைக்கேட்டும ஆசசரியபபட்டு யிவருககென்று பெரியவீடு ஒனறுசித்தமசெய்து யிவரது சமபததையெலலாம் பெயராலேசீகாழிககழைபபித்து புதுவைக்குச்சென்றஉடனே யெஜமானுமயிவ்விடம வருவாரெனறு அவாகளுககு நடிஞசொல்லிகட்டிவித்த அவவீட்டில் அவாகளை கிரகபிரவேசமபணணுவித்தார

இக்கவிராயரோ தமவூருக்காகத திரும்புஙகாலையில வழிவாட்டால் சீகாழிவநது அமமடத்தினமுன்போலஇறஙகினார் அஙகு இவரைககண்ட சிதமபரதம்பிரான் இவரோடு சமபாஷிக்கையில முன்புதமமோடு எச்சரியாமல் இவர்புதுவைக்கு வழிகொண்டதைப்பற்றி இவரோடுசறறுநேரம சலித்தபின்பு தாமஇவருக்கென்று ஒருவீடுகட்டினதும அதில் இவாகுடுமபம குடியேறினதும இவரோடு முன்னுடியெசசரியாமலஇவரும் உல வபபோகிறவாகளபோல்இவரைஇட்டுககொண்டு அநதப்புதுமையினில நுழைநதார் இவாதமது சமுசாரததைஅஙகுககணடு ஆச்சரியபபட்டு அவாகளாலேயே அவாகளவரலாறுதெரிநதுகொணடு அவாகளோடு அவவீட்டிலகுடிவாழககைசசெயதுகொண்டு சீகாழியிலதானே என்றென்றைககும வீறறிருககுமபடி அததமபிரானால வேணடபபட்டுஅதுவே இருப்பிடங்கொணடார ஆகலாலஇவாஅனறுதொட்டுசீகாழி அருணாசலக்கவிராயரென்றுசொலலபபட்டார

அக்காலத்தில் சீகாழிக்கு அடுத்தசட்குநிபுரமஎன்கிற அக்கிராரத்திலிருநது வேஙகடராமையா கோதணடராமையா எனற இருவர பிராமணாகள் சஙகீதவித்துவான்கள இவரிடததிலசிலலரைபபிரபந்தஙகளில பாடங்கேட்டபின தெயவப்புலமையையுடையகமபநாட்டாழ்வாராலேசெயயபபட்டிருக்கிற ராமாயணததிலுமபாடமகேட்டுககொணடு வநதார்கள அவாகள இவரைபபாராட்டிததாங்கள் இருவருமாயிலதாஙகளசே

லாலும்புராணத்தாலும் நாடகத்தாலுமங்கள்நாமதேயம் எங்கும் குப
பெனறுபரவாமல இருக்கிறதால அதையெங்கும பரவசெய்யத்தக்க
முத்திபபிரதானமாகிய ஒருபிரபந்தத்தைத தீரக்கஆலோசித்துநாஙகள
செய்யத்தக்கது

அப்பாலஇவாயோசித்து இதுமெய்யே இனிநமக்கும உலகுக்கும்
புத்திக்கும முத்திக்கும்சாதனமஆகிய ஒருகதையைபபறறி பாடுவோம
அதுராமகதையே ஏனெனில்ராமமந்திரம பரபபிரமமத்தைசசுறிக்கிற
துதாரகபபிரமமந்திரம எனகிறதுகாயத்திரிக்கு ஒருசருக்கமஆகிய ஸ்ரீமந
நாராயணன பிரமமாவுக்குமபிரமமா பரமசிவனுக்குமபரமசிவன பார்வ
திக்குமஉபதேசித்தது இரக்கமுத்திஎனகிறகாசியில யாவருக்குமஅந்தி
யத்திலேஉபதேசிக்கிறது அந்நாலிலேபரபபிரமமதசரதனிலே அவதரி
க்குமெனறு அதைக்குறிக்கிறகாயத்திரி (உச) அட்சரஙகளையுடையயே
மூகாணடஙகளஆகியஎசுர்வேத மேமுகாணடஙகளும (எசுத) கிரநதம
ஆகியராமனைககுறிகிற புணணியகதாரூபமாகியமகாரிஷியும ஆகியவால
மீகபகவானாலேஅவதரித்தது இதுகாயத்திரிஆதலால அனறேபிரமகத
திமுதலான சகலமானபாதஙகளையுமபோக்குகிறது அனறியும தெரிந்த
தோதெரியாதோதிருந்தியோகுளறியோபக்தியோ அபக்தியாயோ நினை
வோடோநினைவுதபபியோ அனவயததோடேஅனவயம இனறியோபொ
ருளஇணாவோடேஅதிஇனறுயோராமாயெனற இரணடு அட்சரஙகள்
மாத்திரமவரத்தக்கயராமரா இந்தவரபபில இராமற்போசசுதேஇராமா
இடியாமதயோ ராயாகாராமனு ஆமாசீராமாவெனறுஇபபோபபட்டவ
சனஙகளிலுமவாசகியஙகளிலும ஒவவொனறையே ஒவவொருவா தஙக
ளஅந்தியத்தில உசசரித்துமுகதிபெறறவா அனேகாஇதைஉசசரிக்கை
யிலராமாபாவஙகளைத திரட்டிவெளிபபடுத்துகிறதும அதுகள மறுபடி
யுமஉளளேநுழையாமலவாயைமூடுகிறதுஇதினாலஅனறே முனனையே
பெரியோாகளில்.

நமமாழவார்

நற்பார்இராமபிரானை அல்லாலமறறும்கறபரோ
புறபாமுதலாபபுல எறுமபாதிஒனறினறியே
நறபால்அயோத்தியிலவாழமசராசரமமுறறவும
நறபாலுக்குறறனநானமுகனார்பெறறுநாட்டுளே,

எனறுர்படிக்கில ராகவன்சரித்திரம கொடிககுள்போகுமே தரித
திரம்எனறுபழமொழியுமஇருக்கிறமேலும சஙகாராமானுசமதத்துவா
சாரியர்களஆகியதிரிபதஸ்தாபனாகளும் இராமகதையை நியமமாது

ட்டிலும்வெளியிலும்பாராயணிக்கும்கேட்டும்கேட்பிக்கும்இகபரசௌ
க்கியங்களை அடையவென்று தங்கள்சிஷ்யர்களுக்குரியமித்தார்கள் அவர்க
ளும்அப்படியேசெய்கிறார்களென்று இந்தப்பிரகாரம்இராமாயணத்தில்
பலமகத்துவங்களையும் தமதுகவித்திறமைந்தகருத்தில்இவர்தியானித்து இ
தைத்தாமும்பாடத்தொடங்கித்தமதுகாலத்தை நற்பொருட்ப போக்கத்
தீர்மானித்தார். ஆகிலும்இவர்இதையென்னரூபமாய்ப்பாடத்தக்கது வெ
ன்றுமேலுஞ்சிந்தித்து இதனைத்தெய்வப்புலமைஸ்ரீயுக்கம்பநாட்டாழ்
வார்திருவிருத்தங்களால்நிறைத்தார் பாலபாரதியார்திருச்சந்த விருத்த
ங்களால்நிறைத்தாரபினும்பலரும்பலவால் நிறைத்தார்கள் ஆதலால்நா
ம்பெண்களும்பேதையரும் உணரத்தக்கவெளிப்படையும்வழக்கமும் ஆ
கியசெந்தமிழ்ச்சொற்களாலேநாடகமாகிய கீர்த்தனரூபம்ஆக்கிறை
ச்சக்கட்டவோமென்றுநிச்சயித்தார் சங்கீதநடைதெரிந்தமேற்படி இவர் ஆ
கியநமதுபிராமணர்சிஷ்யர்களையே, இராகதாளங்களுக்கு உதவியாகக்கொ
ண்டு இக்கவிராயர் நினைவுஅங்கத்தராப்பாரத்தில் தோன்றியபாலமுற்றமு
தல்அட்டவெளியே புறப்பட்டாரென்கிறகீர்த்தனையைஆதியா விருத்தத்
தோடுமுடித்துசிஷ்யர்களுக்குக்கொடுத்தார் அதற்கு இராகதாளமும் அ
மைத்துக்கொண்டவர்களாலும் அதைஅவர்களிடத்திற்கற்றுக்கொண்ட
மற்றவர்களாலும் சிலநாள்களுக்குள்ளே அதுஅங்கெல்லாம் பரவினதை
க்கண்டுஇராமாயணத்திற்கு கிரமமாகச்சிலவிஷயங்கள்யெடுத்துச்சிலவி
ஷயங்களையெடுத்துச்சிலகாலத்தில் சுருக்கமாயநூறுகீர்த்தனைகள் அதிக
விருத்தத்தோடுமுடித்தார் அதுகளுக்குயெல்லாம் இராகதாளங்கள் அ
மைத்துஅந்தப்பிராமணர்கள் சிலவென்றுசென்னப்பட்டணத்துக்குவந்
து அதுகளைஅங்கேபாடிப்பரிசுபெற்று மறுபடியும்தங்கள் ஊருக்குத்தி
ரும்பிப்போய்அதினால்தங்கள்கலியாணங்களையும் நிறைவேற்றிக்கொண்
டுதிரும்பி இக்கவிராயர் இடத்துக்குப்போய்நடந்தசெய்திகளைஅவருக்கு
அறிவித்தார்கள்,

ஆகிலும்இக்கவிராயர்பின்னும் ஐம்பதுகீர்த்தனைகளும் விருத்தங்
களும்பாடி முன்னதுகளோடு ஆதிஅந்தமொழுங்குபெறக்கோர்த்து ஒருபி
ரகாரமாமுடித்துக்கொண்டு ஸ்ரீரங்கத்துக்குப்போனார் அதைஅரங்கேற்
றபூர்வத்தில்கம்பநாட்டாழ்வார் தமதுஸ்ரீராமாயணத்தைஅரங்கேற்றி
யஸ்தலம்அதுவேஆகையால்அப்பொழுதுஅக்கோவிலுக்குறுந்தைகயார்
சொன்னார்கள் பூர்வத்தில் கம்பநாட்டாழ்வார் தமதுஇராமாயணத்தை
பூர்வாசாரியர் ஆகியஸ்ரீமன்னாதமுனிகள் திருமுன்னரோபிராட்டியார்ச
ந்நிதானத்தில் பெருமாளும்யெழுந்தருளியிருக்க அரங்கேற்றினார் அச்
காலத்தில்பல்தருமங்களில்பலஅற்புதங்களை உலகத்துக்கு காண்பித்தார

ஆகைதராமோபாக்கியானங்கள் ஆகப்பாடினபடியால் அநேகத்துதித்துப்
பெருமாளெங்களுக்குரியமிந்தால இந்த நூல் அரங்கேற்றசமயத்திலேயும்
யெனமூ ஆதினபேரில இந்தககவிராயாதனியே ஓர் இடத்தில் இருந்து ஒரு
கீர்த்தனையால ஸ்ரீரங்கநாயகனைத்தோத்திரம்பண்ணினார். அது இது;

தரு மோகனராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஏனபள்ளிகொண்டீர் ஐயா ஸ்ரீரங்கநாதரே நீர்
ஏனபள்ளிகொண்டீர் ஐயா

அநுபல்லவி

ஆமபல்பூத்தசைபருவத மடுவிலே
அவதரித்த இரண்டாற்று நடுவிலே-ஏன

சரணங்கள்

கோசிகன்சொலகுறித்ததறகோ அரக்கிகுலையில்அயபதெரித்தம்
கோசகனவிலமுறித்த தறகோபரசுராமனஉரமபறித்ததறகோ
மாலொதமிதிலேசனபெண்ணுடன வழிநடந்த இளைபபோ
நாதிலாதகுகன்ஓடத்திலேகங்கைத் துறைகடந்த இளைபபோ
மீசுரஆம்சித்திரகூடசிகரக்கல் மிசைகிடந்த இளைபபோ
காசினிமேலமாரீசனஓடிய கதிதொடாந்த இளைபோஓடிக
களைததோதேவியைதேடி இளைததோமரஙகளயேழும
தொளைததோகடலைககட டிவளைததோ இலஙகையெனனும
காவலமாநகலா இடிததவருததமோ
ராவணனதிகளை, அடிததவருததமோ(ஏன)

உ. மதுரையிலேவருமகளையோமுதலையாயமகனைத் தருமபெருஙகளை
யோ-எதிரெருதைபபெருஙகளையோகனறைஎடுத்த தெரிநதபெருஙகளை
யோ புதுவைஆனமுலைஉணடபேயின் உயிரபோககிஅலுததிரோ
அதிரஓடிவருமகுருவிவாயைரணா டாககிஅலுததிரோ
துதிசெயஆயர்களைககாககவேணடிமலை தூககிஅலுததிரோ
சதிசெயகாளிஙகனமணிமுடிதாககி அலுததிரோமருதம
சாயததோ ஆடுமாடுசென யேயததோசகடுருளைத்
தேயததோ தஞசனஉயிரையாயநதோ ஆசசுனனுககாச
சாரதியாகததேர விடுததவருததமோ
போரிலேசககரம் எடுததவருத்தமோ(ஏன்)

படிதனிலமெத்தவுயாவானேஉமமைபபாமனவே அடுத்தோனே

அடிமைகொளவீர எனனைததாமே செயபொனஅணிஅரஙகபெருமா
னே-தடமஉறைநதகாருமடாறைசாடமது தடுததுரடசிததிரோ
விடஒணணாதகாகாசூரனுககொருகண விடுததுரடசிததிரோ
கொடுமைகொணடெழுநதுரோபதைசகுந துயிலகொடுததுரடசிததி
ரோ-மடுவில ஆனையைஓடிமுதலையை மடிததுரடசிததிரோ
வாருமகிருபைககணணாலே பாருமமனககவலை
திருமகினைததவம சாருமநாருமளளசாமி
லடசமேவுமமக லடசுமியுடனபெரும
படசமஆகளளனே ரடசயுமளமூநதிரும(வன)

இநதக கீாததனைககுபபெருமாள திருவுளளம உகநது இககவிரா யருககுச சொபபனததில ஒரு ஸ்ரீவைஷணவனாயபோலவநது ஓயரா மநாடகப்புலவா முனகாலததில கமபநாடடாழவார இராமாயணம அரஙகேறற வருகையில நமசடகோபனைபபாடினையோ எனறு பெறமாளசேடக அவா நமமாழவாருககு ஒரு அநதாதிபாடினபினபு தான அதை அரஙகேறற நியமிததார அவவாறே நீயும உனனுடகததில நமபெருமாள பரிசனஙகளைபபாடில உனனூலரஙகேறறும அவவணணமே பெருமாளகோவிறறுறையாருககும சொபபனம சாதிததார இவராலே அவரைபபாடுவிததுககொணடு இவரது இராமநாடகததை அரஙகேறறுமபடியாய அபபடியே அனறு விடிநதபின இருதிறவரும அசசொபபனஙகளை ஒபபிககொணடவாகள ஆய இவா இநநாடகததிறகுத தோடையம பாடததொடஙகி நமபெருமாள பரிசனஙகள ஆகிய அனநத கருட விசுவசசேனா பஞசாயுதஙகள ஆழவாா ஆசாரியாகள அனைவரையும அதில அமைததார விநாயகரோ அசகோவிநதபரிவாரத்தில்இருககினற ஒருவாதாம மேறகாபபு விநாயகரோ சேனைமுதலியாா பரிவாரததில ஒருவா இவவிதமா இனனூல சீரஙகததில பூாவததில தெயவபபுலமைக கமபனுடடாழவாா தமது இராமாயணததைத அரஙகேறறிய கமபா திருமணடபததிலே அநதபபஙகுனி அஸதநடசததிரததிலே தானே திருவாஙகததிருமுறறதது அடியாாகள கோஷடியில முதலிஅரஙகேறறினா அசகோவிலாரால பலமரியாதைகளோடு பலபரிசுகளுமபெறறா.

அபபுறம இககவிராயா தஞசாவூாசமஸதானபதியாகிய துளசிமகாராசாவினசபையில இநநாடகததை அரஙகேறறவநதாா அஙகேயும் தஞசைககோடடை சென்னபபடடணததுகவாப ஆகிய மதாமலககின நணடினல முறறிரிசகையிடடபபட்டிருநதது அசசமயபேததநாலபுதுவைககாரதது ஆனநதரஙகபபிளளையினசபையில இதை அரஙகேறறவநதாா அவா தமககுமிகவும இஷடா ஆகிய துளசிமகாராசா இதைககேடடருறகுமனதசமகேடடால கூடாதெனறு இவருககு றைவெகுமதியும செயது மணவிமுதது கிருஷணமுதலியாருககுத தகவுரைபபததிரிகையோட இவரைசசொனனபரிககு அனுபபினாா இவா அவிடமசோநது அவரு

௭௬ ஒருசீட்டுக்கவிதை அந்தக்கவுரைபத்திரிகையோடுவிடுத்தார்.

அதுஇதுஆசிரியவிருத்தம்

சந்திரருக்கிறவல்லிபுத்திரருக்கிறவல்லி தேவர்களவணங்குவல்லிதில்லைநாயகிவல்லி சிவகாமவல்லி இருதிருவிழிக்கருணையாலே, சத்தியவாசகன்என்றுபூமண்டலாதிபர்கள் தாமெங்கனும் துதிக்கும், சகலபாஷாநிபுணமனைவிழுந்து கிருஷ்ணசதுரநீவாழிகண்டாய, நத்துமலர்குவளைநாணமதியமநீசெஞ்சாலி நானகருவிமழைமேகமநீ, நளினமநான பருதிநீபிள்ளைநான அன்னைநீநானகவிஞானவழுகிநீகாண, சுத்தமுள ராமாயணந்தனைக்கொண்டுனது சமுகமதுபெறவருகிறேன,சொற்பொருள அறிந்தளவுசொல்லுவேனகேட்கவே துணைஆகவேணுமநீயே,

இதைஅங்கீகரித்தமுதலியார் இவரைத்தமஇடத்துக்கு அழைப்பித்துத்தக்கமரியாதைசெய்து இவர்கேள்விக்கு இசைந்தார் அப்பாலஇவர் ஸ்ரீராமகதையை ஸ்ரீமத்கம்பராமாயணத்தைப்பற்றி நாடகமாய ஒன்று செய்கின்றேன அதையுமகூடவேதாங்களகேட்கஎன்றார் அப்போது அவர்இவரைக்கேட்டார் சிலகாலத்திற்குமுன இருவர் பிராமணர்கள இராமநாடகமொன்றுகொண்டுவந்து இங்கேகீர்த்தித்தார்களஅதுதானோஇது என்றுஇவர் அதுவும்நான்பாடினதுதான அதுஒரு சங்கிரகம ஆதலால அதையேவிரிவாகப பிறகுமபாடினேன என்றார்முதலியார்அப்படியாகில் இரண்டேக்காலத்திலேதானே நடக்கஎன்றார் ஆதலால்அப்பால் இவர் தமதுநாடகத்தைப பின்னும பலதருக்களாலுமவிருத்தங்களாலும புதுக்கிவிரித்தார் முதலியார் சபையிலஇராமாயணமபிரசங்கம ஆரம்பித்தார்கூடவே அங்கங்கே இசைத்ததனைகளையும் விருத்தங்களோடு அரங்கேற்றினார் ஆதலால ஸ்ரீராமர் பட்டாபிஷேகத்திலமுதலியாரால பலமேன்மைகளையும பரிசுகளையுமபெற்றார் அதுகள இக்கவியால அறியவரும.

ஆசிரியவிருத்தம்

கனந்தந்தான்கனகாபிஷேகந்தந்தான்
களங்கமிஇல்லாக்கருப்பொருளைஅழைத்துத்தந்தான்
மனந்தந்தானமுடிசூட்டுமமாலைதந்தான
வாணிசிங்காதனத்திருத்திவரிசைதந்தான்
இனந்தந்தான்ராமகதைஎவர்க்குந்தந்தான
எனைராமாயணக்கவிஞனெனப்போதந்தான

ஆனந்தந்தான் மணலிமுத்துக்கிருஷ்ணப்பன்
அகந்தந்தான் இருமையிலும் சுகந்தந்தானே

இப்படி முத்துக்கிருஷ்ணமுதலியார் சன்மானஞ்செய்யப்பெற்ற இக்கவிராயர் பிரபுலிங்கப்பசெட்டியார்குமாரர் ஆகிய தேவப்பெருமாள் செட்டியாருக்கு ஒரு சீட்டுக்கவி அனுப்பினார் அது இது

ஆசிரியவிருத்தம்

கனிகொண்ட பஞ்சலட்சணமும் ராமாயணக்கடலையும் உணர்ந்த புலவர்கவிராசர்புகழ்கின்ற காழி அருணாசலக்கவிராயன் எழுதும் ஓலை மணிகொண்ட மார்பில் லிங்கப்பமகிபாலன் மகிழ்ந்தசுதன் வணிகாதிபன் வருசிரபடைத்த தேவப்பெருமாள் மகிபன் இதைமனம் உவந்தினிது காண்க, அணிகொண்ட தியாகேசர் வண்ணம் உரைசெய்ததும் அதற்குவெகுமதி செய்ததும் அது நமக்குபகாரம் ஆனதும் இப்புவியில் அறியாதபேரு முளரோ, பணிகொண்ட ராமகீர்த்தனையும் அப்படியேபரிந்து நீகேட்கவேணும், பாரில் ஆயிரம் பிறைகண்டு நீ பொருள் படைத்து வாழ்ந்திடுக மாதோ

அவர் அப்படியே அதைக்கேட்டு இவருக்கு கணிசமான பரிசோடு மரியாதைசெய்தார் பின்பு மதர்மலங்கவாட்டபோடு சமாதானப்பட்டிருந்த துளசிங்கராசாவையும் அப்பால் ஒருபஞ்சரத்தின மூலமாய் ஆனந்தரங்கப்பிள்ளையையும் பின்பு உடையார்பாளையத்துத்துரை ஆகிய உவரங்கப்புடையாரையும் பின்னும் சிலபாளையப்பட்டுத்துரைகளையும் இவர்கண்டு இதை அரங்கேற்றி பல்லக்குவரிசைகளும் மெய்வரிசைகளும் அவர்களால் பெற்றார்

இவ்விதத்தால் இவர் ஈட்டியபொருள்களைக்கொண்டு தமகுடும்பத்தோடுகலந்தபின் சிலவருஷங்கள் இருந்து சீகாழியில் தாமே விகாரி௵ ஆனி௴ வைகுண்டப்பிராப்தி ஆனார் இவர்சேஷத்திற்சொத்துத்தாழ்வடம் தலையிலும் வெள்ளைவேட்டி அரையிலும் தரித்து சைவப்பண்டாரங்கள்போல இருந்தார் ஆம்

இவர் தமதுவிவாகத்தின்பின் தில்லைபாடியில் ௰௨ ௵ வசித்து சீகாழியில் ௨௫ ௵ வசித்தார் இவருக்குவயது ௬௭ இவர்தமது ௬௦ ஆம்வயதில் இக்கீர்த்தனைபாடியது இந்தப்பார்த்திபவருஷத்துக்கு இதுபாடி ௱௰௪ ௵ ஆகிறது அவர் வைகுண்டப்பிராப்தி ஆகி ௱௬ வருடம் ஆகிறது

இவரதுசரித்திரம் இவரதுபேரும் இவர்குமாரர்கள்மூவரில் மூத்தவர் ஆகிய அம்பலவாணக்கவிராயருக்குப்புத்திரரும் இக்கீர்த்தனைக்குப் பிரசங்கியும் ஆகிய சுப்பராயக்கவிராயராலும் பின்னும் அநேகராலும் நான் கேள்வியுற்றபடிக்கு எழுதப்பட்டன.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்

அ[illegible]த்தவர்கருத்து;

இந்தககவிராயா நிச்சயித்தபடி மகிமையுள்ள இந்தராமாயணகீர்
த்தனை ஆகிய புண்ணியநூல்வெளிப்படை ஆன அச்சுககச் சொந்சாலே
செயயபபட்டிருந்தும இடையிலே அவவளவுதெரியாத சிலா கையகளி
லஅகபபட்டு முடியயெழுத்தும சொலலும்பொருளும்அக்ஷரங்கேசரண
ஙகளுமவரிகளுமமிகுந்துமகுறைந்தும இராகதாளஙகளும பேதித்தும
சிலவிருததஙகளும சிலபுஸதகஙகளிலே குறைந்தும சிலவறறிலே மிகு
ததும இபபடிககுமபலவிதஙகளிலும பிழைபாடுகள் ஆயவிட்டது இ
தறகு முககியகாரணஙகள இததமிழபபாஷையின கடையில அக்ஷரங
களைததொடாஎழுததுகளாக எழுதுகிற சந்திவழககமும அவவக்ஷர
ஙகளைததொடாஎழுததுகளாக எழுதுகிற சந்திவழககமும அவவக்ஷ
ரஙகள இயலபாலேமிகுதலும குறைதலும மாறுதலும் அலலாமலவலி
யஅதுகளை மிடுந்தலும குறைந்தலும மாறுதலும செயகிறவிகார வழ
ககமுமதாம இசசந்திகளும விகாரஙகளும இனன இடஙகளிலவேண்ட
தததககதுகளென்றுகற்ற இலககணபபுலவாகளில சிலா இனனமுமதெளி
யாமல இருககிறாா்கள்

ஆகையால் இந்தப் புஸ்தகததிலே வாசிபபோர்களையும் பொருள்
கொளபவாகளையும நடுததும்மருட்டியும பிழைகளுககு உளளாகிறம்ம
றபடிசசந்திகளையும விகாரஙகளையுமஅவசியமாயவேண்டததகக இடஙக
ளிலேகொண்டும வேண்டததகாத இடஙகளிலே விலககியும கறறவர்க
ளுககே அனறியுமமறறவாகள ஆகியபெணகளுககும பேதை யருககும
கூடததாட்டியாயபபடிககவரவும சொலலுமபொருளும அவாகளுககு
விளஙகுமபடியாகவும சொறகளைபபிரிததிருககிறோம ஏனெனில இந
நூல்படிககினறவாகளில இசசந்தியும விகாரமும வேண்டததககவர்க
ள மிகவுமசிலா அதைவேண்டாதவாகள மிகவுமபலா ஆதலால பலரு
ககு பயனபடுவதையே முககியமாக நாஙகள வேண்டினோம மேலும எ
ழுததுநடை இலலாதவாகளும சந்திதபபிரிவு இலலாதவாகளும கூட
இதனைபபடிககையில எநதெநதவிருததததையும எநதெநதராகததினா
யிம சறறேனுககுறையும எழுததுநடை அறி துமட்டு துமபடியாய அது
களதாமே அவாகளை நடததிககொண்டுபோகததகக அ[illegible]
ககுவரையாத ஆகுமபடி பிரிவினை செயயபபட்டிருககிறது.

இதில்கீரததனைகளும விருததஙகளும் நூறும்ஐம்பதும்ஆகக்கா லானுகூலபபடிபாடபபடட படியால அபபோதைபபோது எழுதிக கொண்டபுததகஙகளில் சிலவறறில கீரததனைகளும விருததஙகளுககு றைநது சிலவறறில அதுகளமிகுநதுபோயவிடடதுகள அவறறுள• சில பொருததும இலலாமலும ஆயவிட்டதுகள ஆதலால நாஙகளபலபுஸ தகஙகளைககொணடு பரிசோதிககையில பொருநதாமைகணட இடஙக ளில எழுததுகளையும சொறகளையும திருததினதுமாததிரமஅலலாமல தனிசசொறகளசோததோம விருததஙகளை உணடாககுபபொருநதினே ம நூதனவிருததஙகளும பாடிசேரததோம கீரததனைகளிலே குறைவை நிறைவு ஆககினதும அலலாமல நூதனகீரததனைகளும பாடிபபதிபபி ததோம இககவிராயராலே பாடபபடடதுகளாககாணுமலும கூறியு ளதையேகூறியது போலககாணடதும ஆகிய சில கீரததனைகளையும விருத தஙகளையும கழிததுவிடடோம

இநத இராமாயண கீரததனையிலே நாஙகள் திருததியதுகளையும் கூடடியதுகளையும கழிததுகளையும நாஙகள இருவரும ஒருவருககு ஒருவரோ அலலால பினனுமதகுநத சிலவிதவானகளசிலபுலவாகள கவி ராயமாாகள சிலசஙகீதவிததுவானகள சிலஇராமாயணப பிரசஙகிகசில கீரததனைபபிரசஙகிகள போதாமைககு வாமீகபபிரசஙகிகள ஸ்ரீமததம பராமாயணம யாவரோடும ஆலோசிசசேசெயதோம இதுகளைபபாாக கிறவாகள பொறுமையைவிடடுபபாாவையிடநாஙகள பிராாதிககிறே ம் ஏனெனிலபொறுமை உளளவாககுப பொருளுணமை தோனறுது எனறுபழமொழி இருககிறபடியால அபபடிசெயவாாகளாகில அவாக ளுககுககொடுககும-வெகுமானமும பரிசும ஒருபசும ஒருசிரக கம பமும ஒருகாககமபமும இவையுமசெயயககோறுதவாகள அனேகாயி ருபபாாகள-

சஙகீதவரதயயஙகார்என்கிற இராமாயணகீர்த்தனைப் பிரசஙகிஆ னவா இதிலேநாஙகள இராகஙகளையும தாளஙகளையுமபரிசோதிசதுநவ ரசஙகளில இன்னரசததுககுஇனனராகமேசரி இனனதாளம வேணும எனறுஆராயநதுபதிககையில அஙகுகூடஇருநது எஙகளுககுஉதவிப ணணினா

இதிலேஅஙகஙகேகீர்த்தனைகளுககு இராகஙகளும் தாளங களும் நாஙகளஇனனது இனனதெனறுபோடடிருநதாலும இராகதாளஙகளு ககு அதுவேநிபநதனை அலல சுதுககியானவகையாணம தெரிநதமகா சஙகீதவிததுவானகள தஙகளவலலமைககுசதககபடி ஒரு இராகததை பலஇராகததிலும ஒருதாளததை பலதாளஙகளிலும பாடிக சொளள லாம.

ஶ்ரீ

ஶ்ரீராமஜெயம.

இராமநாடகம்.

——*——

ஆக்கியோனபெருமை.

கொசசககலிப்பா

கமபஇராமாயணப்பாற கடலைஉணடு
நமபவரும்ராமநாடகமாம மாமழையை
அமபுவியில்க்காழூ அருணசலமேகம்
குமபுமஉயிாப்பயிாகருபபெயதூ விளைகொய்ததுவே.

மேல்க்காபபு

வழிபடுகடவுளவணககம.

விநாயகாதோததிரம

நேரிசைவெணபா

ஆனைமுகனே அரனாதிருமகனே
சேனையாகோனுகவளஞ்செயவோன்-ஞானமே
நாடகததைககொண்டஉன்றன் நல்லருளாலேராம
நாடகத்தைச்சொல்லுவேன் நான

க-தரு-இ-ம,சௌராஷ்டிகம-ஆதிதாளம.

பலலவி

விநாயகாசரணம செயசெயவிநாயகாசரணம்

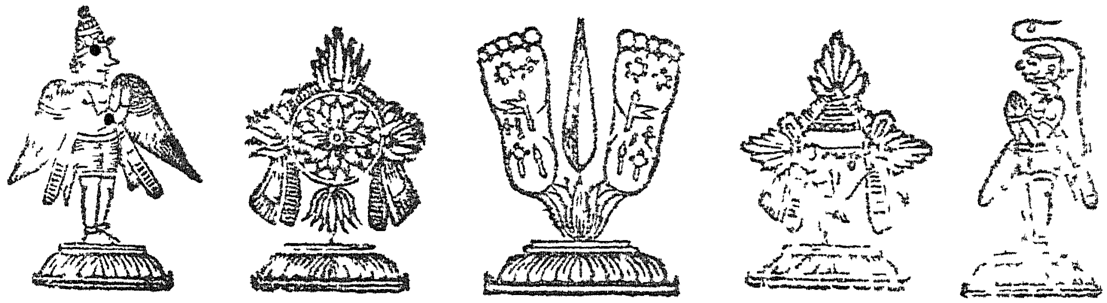
அனுபலலவி

அநாதரட்சகனே கெசமுகனே ஐஙகரனே சிவசஙகரன்மகனே

சரணஙகள

அன்பிலாத பேயே
அறிவுவிளக்-கே தணே
என்குலதெய்வம நீயே-இந்த
ராமநாடகததுக ஞெகிரகிபபாயே(விநாய)
வானவாபணி வோனே-நல
வாககுககுத்தநதருள் சீமானே
நானஉனதடி யேனே-ராம
நாடகததுககருளபுரிநீ தானே(விநாய)
உணமைஞானம கோணும-உனபின
உதவியாலேநல்லபுததிகள பூணும
நனமை எய்திடும வாணுட-ராம
நாடகததைசசொல்நீ முதைனிறநதுேன ஞா விநாய.
சு

ஹரிஓம்   நன்றாக   குருவாழ்க   குருவே   துணை

இராமநாடகம்

பாயிரம்.

உள்க்கர்ப்புரம்

ஏறுபுடைக்கடவுளனை ...

அனுமார் தோத்திரம்

நேரிசைவெண்பா

கோதண்டதீட்சாகுருராமநாடகத்தைத்
தீதண்டாவாறடியேன் செப்பவே – கோதண்டா
யாருதியே அஞ்சனையாள் மைந்தனே மாருதியே
வாருதியோ நீ துணையா வா,

உ-தரு-கலியாணிராகம்-ரூபகதாளம்

பல்லவி

துணைவந்தருளபுரிகுவாய் அனுமந்தா
துணைவந்தருளபுரிகுவாய

அநுபல்லவி

துணைவந்தருள்புரிகுவாய்நல்ல   சொல்லப்பொருளதுபுனை
இணையொன்றிலாதமல்ல   ராமநாடகஞ்சொல்ல(து)

* இந்தப்பல்லவியை இரட்டித்துப்பாடும்போது அனுமந்தா என்கி
றதற்கு பிரதியாக ... என்றனைக்குறை என்றுமனைகருப்பக்கமென்றுமசொ
...

சரணங்கள்

௧ துஷ்டவாலிதோழமையை — விண்டானே - விண்டு
சுக்ரீவன்தோழமையைக் — கொண்டானே - வெகு
இஷ்டமாராகவனைப்போய்க் — கண்டோனே - அவன
செப்பியசொல்அமுர்தத்தை — உண்டோனே - சுக்ரீவன்
கஷ்டமும அரசிழந்த
நஷ்டமும அவனிருப்பும்
கட்டமாகச்சொன்னமாருதி
இஷ்டகருணைவாருதி

துணை

௨ அட்டதிக்கில்தென்றிசை — உகந்தோனே சீதைக்காய்
அரியபிலத்தினுளப — புகுந்தோனே அப்போது
பொட்டெனபூமியினைப் — பிளந்தோனே - உயிரைப்
போக்கவேமிகமனம — தளர்ந்தோனே - சம்பாதி
எட்டவேயிருந்துமெள்ள
கிட்டவேவர அவர்க்குப
பட்டதைச்சொல்லும் தூயனே
முட்டிலா ஆஞ்சநேயனே

துணை

௩ உக்கிரமவிஸ்வசொரூபம் — எடுத்தோனே - மகேந்திர
துதைந்துகடலைத்தாண்டி — விடுத்தோனே - பொல்லாத
அக்கிரமலங்கணியைக்கீழ்ப் — படுத்தோனே - நற்றிரு
ஆழியைப்பக்தேவிகையினில்க் — கொடுத்தோனே - ஆறுபோல்
மிக்கவேரத்தங்களவாயால்
கக்கவேராட்சதரெல்லாம்
மக்கவேசெய்யுமருத்திரனே
முக்கியமாமவாயுபுத்திரனே

துணை

௪ தேவிசூடாமணியைக்கையில் — தரித்தோனே - சொன்ன
சேதிகளையெல்லாம அகதி — கரித்தோனே - படு
பாவிராவணனலங்கையை — எரித்தோனே - ராமனை
பக்கல்வந்துற்றசேதிகள் — விரித்தோனே - இந்த
பூவுலகத்தோருந்தேவா
சோவமுனிகணமுமம
ராசிபசிரஞ்சீவியே
மேவியஎன்தாவியே

துணை

௯. அருமையர்யசஞ்சீவிமலையை எறமுனே-பிரமம
அஸ்திரவேதைகள்எல்லாம் தீர்த்தோனே-சீதையை
உரிமையாய்ராகவன்பக்கம சேர்த்தோனே-பரதன்
உயிரைவிடுமுன்னமேபோய்க காத்தோனே-தவத்தில
பெருமையாமுனிவிருத்தினில்
தருமராமனுடைருத்தின
ஒருமையாசஞ்சீவிராயனே
பிரமபட்டம்பெறும்உபாயனே

துணை

பெருமாளதோத்திரம்,

விருத்தம்

அண்டர்தந்துய்ரந்தீர அயோத்திமாநகரில்வந்து
தண்டகாரணியமசென்று சமுத்திரமணையாயக்கட்டிக்
கொண்டுராவணனைமாட்டிக் கோதண்டமகையில்யேந்தும
புண்டரீகாட்சிராமன் பொன்னடிகமலம்போற்றி

௩,தரு,சௌராஷ்டிராகம,திரிபுடைதாளம்

பல்லவி

எனக்குன்இருபதம்நினைக்கவரமஅருள்வாய்,ஸ்ரீராமச்சந்திரா
எனக்கும்இருபதம்நினைக்கவரம் அருள்வாய்

அநுபல்லவி

௧, எனக்குன்இருபதம்நினைக்கவரம்அருள்
இனிததசரதன்தனககுமகன்எனும்
மனத்தினுடன் அவதரிததுமுனிவரன்
மகததில்அரககியையவதைதத அரசே (எனக்கு)

சரணங்கள்,

௨, நடக்கயிலேஅகலிகைககுககிருபைடசெய்து
நடததிசசனகன்விலலொடிததுசசானகியை
பிடிததுபரசுராமனுககுமமதையாய்
பிரித்துநகரில்வநதிருககும் அய்யனே (எனககு)

௩, தறிக்கும்முடிவரதனுககுகவிநதி
சடத்திலநநனுடன்அடுததுசசித்திரகூட
வரைக்குஜானகியோடிருககததுணையினபம்
வணக்கமசெயமகிழ்குணசருநசரம (எனககு)

ச, துடித்தபாதனுமலடுக்கமூதன்வந்த
தொடுத்தமிதியடிதொடுத்தரசுசெய்ய
வடக்கில்அவனையும்விடுத்துநடுவிலே
வனத்திலவருமவிராதனைக்கொன்றவனே (எனக்கு)

ரு, விடுக்கறிபசடாவுக்குறவுசொலி
விடுத்துககொண்டுபஞ்சவடிககுச்சென்றவுடன்
அடுத்துசூர்ப்பனகிகொடுத்ததுகரதூ
ஷணத்திரிசிராமுடிதுணித்தராகவா (எனக்கு)

சா, தனித்துவருமாரீசனைக்கொன்றொருகவந்
தனுககருளிஅனுமனைககொண்டொருசுக்ரீ
வனுக்குதவிவாலிதனைப்பொருதிவா
னரமபடையைஆதரித்ததுரையே (எனக்கு)

எ, இருக்குமஅனுமன்வந்துரைக்கநிசிகரர்
இருக்கைஅறிந்தபினஎரித்தகடலிலே
பெருககஅணைசெய்துவருக்கமவருக்கமா
பெலத்தஅரக்கரைத்தொலைத்ததெய்வமே (எனக்கு)

அ, கொடியஇந்திரசித்தன்பிரகஸ்தன்முதலாகக்
கொளளுமூலபலவெள்ளம்அரக்காதம
முடியுமகும்பகானன்முடியுமராவணம்
முடியுமபொடியாகவிடுபுங்கவனே (எனக்கு)

சு, நினைத்தபடிவிபீஷணர்க்கரசுபெற
நிறுத்திஒருபுஷ்பரததில்ஏறிவநது
தனத்தில்உயர்தரும்அயோத்தியிலேசிமா
தனத்திருக்கும்ரகுகுலக்குமரனே (எனக்கு)

—*—

அப்சாரட்சபை

விருத்தம்

கனமானவால்மீகர்சுலோகஞ்செய்ய
கமபரும்ராமாயணத்தைக்கவியாய்ச்செய்தார்
உனதாசையாலேநாடகமாயசசெயதேன்
உளறினுலஎன்னபலன்உணடாமஎன்றால்

முனிவரவர்சொல்லியராமமந்திரத்தை
மூவருமஓதியராமமந்திரத்தை
வனவேடன்மராமராஎன்றேமுதநி
வழிகண்டான் அதுகொண்டேமொழிகின்றேனே

௩ தரு-சாவேரி, அடதாளசாப்பு

பல்லவி

ஐயனேரகுராமனேஎன்சொல்-உபசாரம்
உபசாரமஆக்கிக்கொள்வாயே

அநுபல்லவி

கையில்ஆ ாதநான்யேதேதுசொன்னாலும்
காக்ககடன எனபிழைமைநீககக்கடன்உபாயம (ஐயனே)

சரணங்கள்

க. உள்ளத்தனையும் குற்றம்
இல்லாதசுப சத்தம்
தெளளதெளியேன் மொததம்
செயதேன்இதோ சுத்தம்
வெள்ளைகவி என்றும்-இதுசின்னப்
பிளளைக்கவி என்றும-சொல்வதலலால்
விள்ளத தகுமோ-பழுதுகள
உளளத் தகுமோ-சாமிநீ
தளளத தகுமோ-திருவுளம்
கொள்ளத் தகுமோ-அறிகிலேன்

ஐயனே

உ. நற்பொருள் நீகமும்
நவரச வேதமும்
வைப்புள்ள சீதமும்
வணண விநோதமும்
ஒபபுத தெரிவேனோ-அதிலஉள்ள
தப்புத்தெ தரிவேனோ-இலக்கணச்
சொற்பிற் கறியேன உன்புகழ்
கற்பிக் கறியேன்-சொல்லிக்
மெய்ப்பிக கறியேன்-சாமி
ஒப்பிக் கறியேன்-எங்கள்

ஐயனே

௩. உத்தமமுனி மூன்னும்
உரைக்ககும்பர் சொன்ன

நற்றமிழதன்னைச் சின்ன
நாடகமா தென்ன
வைத்திபபடி கணடேன்-பெரியோர்முன்
புதிதிப்பிழை கொண்டேன்-என்சாமி
பித்துசசொல வைப்போலே
சததிகக ஒருககாலே
நததிசசொல்லும எனமேலே
ஜயனே

—()—()—

நூறபெருமை

விருததம்

சதிரபெருமராமாாைதசதகோடிப்பிரபநதமஆகும்
அதிலொா அட்சரமசொனனுலும அருவினைபோகுமஎன்றே
விதியினலமுனிவால்மீகாவிளஙகியஉறுதிகொணடு
மதியினல்அறிநதமாததிரமவகுததுநாடகஞசொலவேனே

ரு-தரு-சாவேரிராகம்-திரிபுடைதாளம்

பல்லவி

மகததுவமஉளளககதைராமகதை இதுவேகேட்கவேணும் முனிவருக்கும் பலமனிதருக்கும இதுபொதுவே

அநுபல்லவி

மிகுததமிகுத்தபுராணம் சொலலும்கதை
விருமபுமோமறுகாளம் சொன்னலதை
அகததில்ஆநநதம்தருமே இதுசொலல
அடிக்கடிசொல்லினும வெறுககுமோநலல(மக)

சரணஙகள்

க சேர்ககுமபொருளகளிலஎன்ன இணைசெவிஎாககுமபொருள் இ(துமாததிரம
செபமுமஇதுபெருநதவமும இதுஎனறுதெளிவதே நல்லசூததிரம பாா கருளஇதைஅறியாககெல்லாமபிறநதெடுத்த உடமபவபாத்திரம பததி யாலஇதுநறறவாககுபலிபபதுபரமபதட்சேததிரம
தீாககமாஇதைக் கேட்கின்றோாபெரும
திருமணையில்வந வாரேதேவரும
ஞாககுமஇதைக் கூணமும் யாககுசசொல்லவரும
இகபரஙகளிலச் சகமுநதரும

மகததுவம

௨, தருமராசன்கைநேருமபோதினில் ஒருமையா   அதைத்தேகு
சற்றேயடிக்கினும் புத்திரபாக்கியமும் சகலபாக்கியமும் அடுக்குமே
பெருகுநவக்கிரகமெலாம் தசப்பலனைப்பிரியமுடன் வந்து   கொடுக்கும்
பேயும் பூதமும் நோயுங் கூனியமும் பிணிசெய்யாதபடி   வடுக்குமே

மரணசெனனவி   யாதிதனக்கினமை
வருந்துவாரவருந்தாத   மடிதின்ன
அரியாமருந்தது   ஆமென்றே முன்னம்
ஆதிசிவன் உமை   காதிலே சொன்ன

மகத்துவம்

௩, சீமைதனிற் கங்கைமுளைமுதற்பெருந் திவ்யதெய்வநதிஸ்நானமும்
சேனைமாரிலமையானைமுதல ஆகச்   செய்யும் பலபல தானமும்
ஆமிதாலயென்றுநேறுகின்றவே   தானந்தமுலலைக்கலைக்கிரவமும்
அதுவும் அல்லாமல் எதுநினைந்தாலும்   உதவும் அந்தநிதானமும்
சாமிநாரத   முனிவன் சொல்லிவைத்த
சரித்திரம் வால்மீகா   உரைத்தபடி கொற்ற
ராமன் அவதாரமும்   முனனேமெத்த
நயம்கொண்டா   இகாவியமென்றேமெத்த

மகத்துவம்

அவையடக்கம் விருத்தம்

முத்துமுதல் விலையெல்லாமணிகள் பெற்ற
முதியகடல் ஆடுகின்றோர் அதிலேயெழு
சற்றுமுதவாதபணியாமபருக்கை
கான்போடக்களிபபானசமுத்திரம்போலக்
கர்த்தன் எனும் ராமச்சந்திரன் கதையைக்கேட்கும்
காதிலே நாடகமா அதனைச்சொல்லிக்
குற்றம்மிகச்செய்தாலுங் குணமாகக்கொண்டு
கூட்டுவீர் எனக்கவிபாராட்டுவீரே

இதுவும் அது

அரன்முடிமேல்க்கங்கைபகீரதன்கொணர்ந்தே
அந்நாள்செய்தாப்பணம்போல இந்நாள் இந்த
நரரும் அந்தக்கங்கைபிலேதாப்பணந்தை
நடத்திமுத்திபெறுகின்றார் அதுபோல இப்
பிரமன்முகத்தினில்வந்த ராமகதை
பெருமுனிவால்மீகிசொல்லக்கம்பர்சொன்னார்
விரவுதமிழ்ப்பாகத்தாலே நானுமசொன்னேன்
மேல்கொள்வீர் என்பிழைதீர்த்தாட்கொள்வீரே

கூ-தரு-இ-ம-மத்தியமாவதி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஏழைபொறுக்கவேணும்-பெரியோர் ... க்குமாவக ணும்

பாயிரம்

அநுபல்லவி

மறைநிறைந்த ராம — சாமி கதையின்
வகையென்றறிந்தும் அறி — யாமலும் நான் சொன்ன (பிழை)

சரணங்கள்

க. ஆதியில் பிரம்மதேவர் நூறுகோடி விஸ்தாரம்
ஆசாரியமென்றிந்தக் கதை — பதித்தாரே
வேதமில் இருபத்துநாலாயிரமாகப்
பிறகு வால்மீகி சொல்லி — விதித்தாரே
போதாயனர் முதல் மாதவர் இக்கதையை
புனைந்து வடமொழியால் — துதித்தாரே
ஓதிய கம்பர் நீராயிரம் கவியாக
உரைசெய்து தமிழிலே — பதித்தார்

காதலால் இவர் செய்ய — நான் அதுக்கிம்பாலே
கருடன் பறக்க வொரு — கொசுவும் பறந்தாப்போலே
ஈதொரு நாடகமா — ஓதினேன் புவிமேலே
எட்டுமொண்ணுந் தெரியா — ஏழை நான் ஆகையாலே (பிழை)

உ. வாவியப் பெருவெள்ளம் பாயும் கடலிலே
வாய்க்காலும் பாயும் அல்லோ — நில்லாமல்
யாவரும் கற்றோர் சொல்லைக் கேட்கிற நீங்களும்
என் சொல்லும் கேளும் தடை — இல்லாமல்
கேவலம் நான் இதை பாகவதா படிக்கும்
சிரத்தையால் சொன்னேன் — அல்லாமல்
தேவதேவன் ராமன் பேரே — உற்றது
தேடி அந்தப் போ இந்த நாடகத்தில் — வைத்தது
பூவோடே கூடிய நாரும் மணம் — பெற்றது
போலே விளங்கும் அதினாலே சொன்னேன் — கற்றது (பிழை)

௩. இருத்தும் நாராயண நமசிவாய என்று
ஜெபிக்கும் மந்திரம் இரண்டும் — மெய்தானே
உரைக்கும் மந்திரம் இரண்டில் இரண்டாம் எழுத்திரண்டும்
ஒரு ராமன் ஆகி வந்த — பெருமானே
அருள் செய்த கதை இலக்கணம் ஆகச் சொல்ல
அறியேனே சின்னம் — சிறியேனே
ரப்பிய பாலையும் சோற்றையும் குழந்தைகள்
பாச்சி சோச்சி என்னும் — பாடினேனே

பொருத்தம் இல்லாச்சொல்லால் உரைசெய்தாலும் அதனைப்
போமே உங்களால் ஆமே திருத்திக் கொள்ள
ஆசைச்சொல் கொண்டபலம் அறிவால் மெள்ளமெள்ள
அரைச்சொல்லும் முழுச்சொல்லும் ஆகையால் இதில் உள்ள (பி)

மங்களம்

விருத்தம்

மூவருக்கும் வேவிபாக்கும் தேவரோடு
முனிவருக்கும் முன்னிந்தக் கதையைச்சொன்ன
நாவருக்கும் தசரதருக்கும் தேவிமார்க்கும்
நற்றம்பிமார்களுக்கும் சீதையோடு
ஆவருக்கும் கோவருக்கும் அனுமான் மற்றோர்
ஆழ்வார்கள் ஆரியர் ஐம்படை அனந்தன்
யாவருக்கும் இதைப்படிப்போர்க்கெல்லாம்
வளம்சொல்வேன் ராகவன் மங்களம்சொல்வேன்

௭-தரு-இ-ம். அசாவேரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

ஸ்ரீராமச்சந்திரனுக்கு ஜெயமங்கலம்-நல்
திவ்யமுகச்சந்திரனுக்கு சுபமங்களம்

அநுபல்லவி

மாராபிராமனுக்கு மன்னுபரந்தாமனுக்கு
ஈராறுநாமனுக்கு ரவிகுலசோமனுக்கு (ஸ்ரீராம

சரணங்கள்

௧. கொண்டல்மணிவண்ணனுக்கு கண்ணனுக்கு மங்களம்
கோசலைகுமாரனுக்கும் வீரனுக்கு மங்களம்
புண்டரீகத்தாளனுக்கு பூச்சக்கிர ஆளனுக்கு
தண்டுளபத்தாளனுக்கு சானகிமணாளனுக்கு (ஸ்ரீராம)
௨. கோவைமணிவாயனுக்கு மங்களம்
கோதண்டகையனுக்கு மெய்யனுக்கு மங்களம்
தாவுகுணசீலனுக்கு சத்தியவிலாசனுக்கு
மூவா அநுகூலனுக்கு தசரதன்பாலனுக்கு (ஸ்ரீரா)
௩. பகிரண்டநாதனுக்கு வேதனுக்கு மங்களம்
பரத்துள அன்பனுக்கு முன்பனுக்கு மங்களம்
சகலஉல்லாசனுக்கு தருமநந்தகாசனுக்கு
அகிலவிலாசனுக்கு அயோத்தியாவேலனுக்கு (ஸ்ரீரா)

பாயிரம்-முற்றிற்று

கொச் ௧௰-௧-வெண்பா-௨-விருத்தம்-௯-ஆக-தருக்கள்-௭

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்

முதலாவது

பாலகாண்டம்.

—*—

கடவுள்வணக்கம்

விருத்தம்

ஆதியாய்நடுவாகிமுடிவுமாகி
அண்டபகிரண்டமுமாய் அனைத்தும் ஆகிப்
போதினை ஆலினைவெளிப்பொருப்பைவிடும்
புகழ்பொறைகள்தருமமெல்லாம்பொலிந்துநல்ல
நீரசோ அயோத்தியில்வாழ்தசரதேந்திரன்
நெடியமாதவத்தினில்வந்துதித்தஎங்கள்
சோதியாகியராமநாடகத்தைச்
சுயஞ்சொல்வான்மகிழ்ந்துதோயஞ்சொல்வேனே

க-தரு-நாட்டைராகம்-சம்பைதாளம்

சரணங்கள்

க. எவரும்வணங்கியரகுராமன்எதுவும்நினைந்ததுதருமராமன்
ரவிகுலதிலகசெயராமனாடகத்தைசொல்லவே-ஆ-ஆ
கவளகெஜமுகசகலகரமிகலதிரியம்பசம்உளசாமி
பவனிவருகெசமுகசாமிபாதபத்மம்துணையே-செயசெய

உ. துணிஉளபுகபலராவணேசிரன்முடிபொடிமோதுமால
அணிபெறுதசரதராமநாடகமதுசெயமே-ஆ-ஆ
திணிதருமபுபமஇருநாலுசோதிசைமுகன்இறையெனுநாவில்
வாழ்மணமிகுசரஸ்வதிபாததாமரைஎன்துணையே-செய-செய

ங. கோணுடுவானவாதேடவொருகோசலையாளவினையாடவரு
ஞானகிருபாகாராமகதைநாடகமாசொல்லவே-ஆ-ஆ
வானவன்ஆம்மணவாளமுனிமாருதிகருடாதிபதி
சேனையாசோனுடனேபதின்மாசேவடிகள்துணையே-செய-செய

ச. வாசவன்மாசுரரொடுலோகாந்திரவாசிகள்பூசுராஇவாஏகாந்த
பூசிகராகவனிடஆசாயந்தபுகழதுணைசெயவே-ஆ-ஆ
காசினிமீதினிலமிகுமூடாந்தகாரமதோடவேவருவேதாந்த
தேசிகர்தாமரைமலரொபெறைதிருவடிகள்துணையே-செய-செய

௫, திருமகள்சானகிசேருமவாமன்செயமொடுகோசலம்வாழுமகேமன்
கருமணியேநிகர்ஆகுமராமன்கதையதுசெயவே-ஆ-ஆ
குருகைலமேவியகாரியமாறாகுணநிதிஆகியபுஷ்பககாரா
மருளாடுதேசிகாமசிலாதமலா அடிகளதுணையே-செய-செய
மைககடலவாயவிணடுபொஙகவேவைததொருபாணமதுரநதமால்
விக்கிரமராமன்பிரபநதமஆமவிதைதையதுசொலலவே-ஆ-ஆ
பககுலம்ஆமஅனபுகொணடுவாழ்பததனைஆளுபதிறஙகளசோ
சக்கரசோதணடமதணடமவாளசஙகமஇலஙகதுணையேசெயசெய

ஆரசியல

கட்டியக்காரன் வசனம்

அகோராசாதிராசன மகாகேம்பிரராச
ராசசுரமேசுரன தேசநாமீதிரன
ராசமார்த்தாண்டன் ரணரஙககோதணடன
ராசகெமபீரன நேசகமபீரன்
பாஸதரகுலதீரன் சிலாககியமுளவீரன்
புததியிலபிரகஸபதி விததையிலசரஸவதி
நயகுணசீலன்பயசனபாலன
நலலாககுமிததுரு பொலலாக்குசசத்துரு
சுகிர்தகுணநேசனதசரதமகாராசன
மனுநீதிகோணாமல சனவேதைதோணாமல்
ஆறில்ஒருகடமைகொணடு மாறுபடுபகைவென்று
திஙகளமும்மாரிபெய்யஎஙகுமமுபபோகஞ்செயயு
செங்கோல்முகமசாயாமல வெஙகோலமுகமபாயாமல்

அறுபதிறுபிரமவருஷம பசுவு மபுலியு ம ஒருதுறையில் நீருண்ணரா
ச்சியபரிபாலனமபணணி நகீர்த்திபைசசொலலுகிறமாககம (உ

விருத்தம்

மகாராசன் அசமகாராசன்என்ற
மகாராசன்மிகுசூரியவஙகிசராசன்
சுகராசனசௌசலைநாயகிகைகேகி
சுமிததிரை ஆமதேவியகைதொட்டராசன்
மிகராசாபணிநதிட இநதிரனைககாதத
விசயதசரதராசன அயோததிவாழும
செகராசனஒருவன்மனுநீதியாலே
தேசமெலலாமஒருகுடைககீழ்ச சிசெயதாணடானே

பாலகாண்டம்

௨, தரு-சாவேரிராகம்-திரிபுடைதாளம்

பல்லவி

ராசராசர்க்குமராசன் தசரதராசன் இருந்தானே,

அநுபல்லவி

தேசதிலகன் அயோத்திநகர்க்கொரு
திலகனரவிகுல திலகனாகவே (ராச)

சரணங்கள்

௧, மந்திரதந்திரமும்நித்தியநைமித்தமும்
மங்களமுந்தினம் செழிக்கவே
வன்புலியொடுபசுவுமொருதுறைநீர்
உண்டுகொண்டுபயம் ஒழிக்கவே
இந்திரபட்டமுமகுபேரதனங்களும்
உலகமசிறிதென்று பழிக்கவே
எங்கெங்குமுபபோகம்விளையவே
திங்கள்தோறும்மும்மாரி செழிக்கவே (ரா)

௨. நாலுவர்ணாசிரமங்களுமசொன்ன
நடைபுரண்டு பாயாமலே
நரர்க்குமவேறுள்ளஉயிர்க்கும்வயதுன்
நடுவிலே தேயாமலே
கோலம்ஆகியமிருகமும்பறவையும்
குறிகடந்து மேயாமலே
குறியிலஆறிரூஒருகடமைகொண்டுசெங்
கோலினமுகம சாயாமலே (ராச)

௩, மறுமங்கையருக்கும்மறுமன்னவருக்கும்
மாாபுமுத்தும கொடாமலே
வளருமஅஷ்டலட்சுமியுமகனஆர
மனைவிட்டடியை எடாமலே
அறுபதாயிரமவருஷமும்வ
காரியதரிபம் விடாமலே
ஆறும்மனதில்விசாரதால்ஆ
ராயசிடணிமை தொடாமலே (ராச

சககிரவாததிமககளவேணடிவருத்தல்

விருத்தம

இருந்ததசரதராசன் நெடுநாளாயபபுவிஆணடேன்
இனிமேல்இநதப
பெருமபுவியைஆளவதறகும முாநியிலேசோபபதறகும
பிளளைசாணேன்
அருநதவனேகுலகுருவேவதிஷ்ட முனியேபிளளை
ஆதைநானகாண
வருந்துவதில்லாவகையை மொழியோன் றுரைஇதற்கென்ன
வழிஎன்றுனே (ச

க-தரு-துசாவநதிராகம-ஆதிதாளம்,

பலலவி

பிளளையில்லாதபாககியம-நான்பெறறிருநதென்ன கிலாககியம

அநுபல்லவி

வளளலேசென்மவுறடன்என் ஒருநாளே
வகைகொண்டேனதசரதன் நானபுவிமேலே
கள்ளிஆனதுநெடுக வளாநததாலே
காயஉணடோகனிஉணடோ அதுபோல(பிளளை)

சரணஙகள

க மறுவில்லாதுஇந்தசூரியவஙகிசமஇது
வளருமவஙகிசம ஆச்சே-இது
மழைபேய்தடிமறைந்தாலப்போல்-என்
மட்டிலேநின்று போச்சே
அறுபதாயிரம வருஷமுமவருந்தும்
அரசுதான இனி ஆளகொணடிருநதும்
குறைவில்லாதஅந்த சஞ்சீவிமருநதும்
கொடுக்குமதெயவமும்கீ தானே கிடைததிருநதும(பிள்)

உ பெருக்ககாண்பதல்லாமல்
பெறுவதொனறும காணேன்-பிகு
பிச்சாபோல்நெடுநாளுமஉண்டஉண்ட
எச்சிலேஉண்ணல ஆனேன்
விருததனானஇனித தவசிலசொலல
வேணுமஅலலாமபபுவி ஆளவதுபறபலசில

இருந்துமவர்க்கொழு அடி — வாழை ஆடப்புல்ல
இவன மகன இவன ஆம — என்றுபோசொல்ல-பிள்ளை
௩. மோகதாலமுத்தியுமகருமபாரத்திலே
முத்தியுங்கூட — வருமே-மேலே
சாயந்தரலஉடமபெருகுமகுளிருமே
தருவஇன்டம் — தருமே
வாயந்தபொன்னால — களவுமபோயச்சனி
மண்டலமுட்டி நதிக — கொணம்டனபுவிதனில
ஏந்தினேன்றுபினையே — ஒருபிளைகளி
என்னவிடெண்ணா — வாசலனனககினாட்பிள்ளை

பெருமாள்சந்நிதியில் தேவர்கள்முறையிடு

விருத்தம்

மன்னவன் ஆமசரதபூபதி இவவாறு
மககள இலலாததுனபததைவதிஷட்டனோடே
சொனனஉடன அநதமுனிவனுமதியானிததான
சுராமுதலஆனவாகளமகமேருமேலே
சின்ன அரககனாலுகிவாழ்த்துடபோகு
சிறைககருடன்மீதினில அசசுதனுமவநதான்
பொனனிமமலா அலாபபததிலஇளைததேஙகணைஙி
பொழிகின்றா அரககர்துனபமமொழிகின்றாரே

ச-தரு-அசாவேரி-ராகம-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

கடைககணணாலஇரககிபபாரஅயயா-பாரததுக
காராவிட்டால்இனிமேல்ஆர்அயயா

அநுபலலவி

அடைக்கலமெனனஓடிவநதோமே-நாஙகள
ஆலைககருமபுபோலேவநதோமே-சாமி-கடை

சரணஙகள

௧ சொறகாதிபுவனமெலலாம — வாம்நதாவிநதே
துராததககுடாசுறனன

ரீ

௧. பக்கம்இந்திரசித்தென்னும் பெருங்கோர்வில்லாளும்
பண்ணிவைத்தானே ராவணனபாவி
செக்குளளே அகப்பட்ட எள்ளுப்போலே அரக்கன்த
கைக்குள்ளே அகப்பட்ட தேவர்களமேலேஊனது

கடை

௨. அளகேசன்புஷ்பகம தனைவிட்டான-இங்
கையிலேசூரியனேரும் வரவிட்டான்மெத்த
தாளஇந்திரனைக்கூடச் சிறையிட்டான்-அத்யர்களை
சருவகொளளைஅடிக்கத் தலைப்பட்டானே
எளியோர்களைஇபட்டு நானாவிதம்-ஆமோ
கிளியையவளாததுபூனைக் கிடைக்கவிதம்-ஆமோ

கடை

௩. பாவிஅரக்கன்பேச்சே பொறாசநாதர்களை
படைத்தமலமனை [illegible] மேலதூசகு-நல்ல
பூவைவணஞராகன கைவீசகு-வெளியில
பொருப்பேஅறியுமஇனி ஏறபோசகு
ராவணன்வதைக்கிறான் எமாளமேல்நாலைகண்டோ
தேவர்நீகேளாவிட்டால்த திருசந்திரசர வருவாரோ

கடை.

தேவர்களுக்குப்பெருமாள அருளியபாடு

விருத்தம

இசையும்வானவர்கள்கூட ஓடு பழசொல்லமயோர்
அசையுமவான அரகசர்தமை [illegible] மேல் [illegible]
தசரதன்மகனஆகித தரணியிலவதரிக்கவே [illegible]
திசைதோறுமகவிகளஆகிசசேருமஎன்றுரைசெய்தாரே

௪-தரு-மோகனராகம-அடதாளம

பல்லவி

அவதாரஞ்செய் திடுவீரோ-மெகள
அரககாயதனை விடுவீரோ

அநுபல்லவி

கவனவாலிபுமசுக்ரிவனும ஆகிய
கணஞபிரவனுமகதிரோனும போயிஅவதார

சரணங்கள்

௧. அதிகமஆனநந்திரன் அங்கதனஅனுமிலன்
அக்கினிதேவனைக கதிபனஆ [illegible] லவன

சதுர்முகப்பிரமாவே சாம்பவன்எனும்க லன்
தருமஉபேந்திரன்வாலி தனகருபபாலன்-ஆக

அவதாரம்.

உ. சனகரும்சக்கிரமும சேஷனுமபரிவாரத்
தம்பியராயவரத தானேநாமரூலோகத
துவக்கனஆனதசரத ராசன்குறைபோகச
சுருக்காசவருமேவா மஎவரும்அதின்முன்று ஆகப்போய

அவதாரம்

௩, வானரவடிவாலும் மானிடவடிவாலும
தானஅல்லாசுரகன் சாடானேஒருக்காலும
ஆனபடியினாலே அவனைவருமபடிபோலும
கனத்திலிருமவந்து கடகிதரமென்மேலும வந்து

அவதாரம்

பெருமாள்திருஅவதாரம்

விருத்தம்

இவ்வகையால்மாயவன்முன்நடந்ததென்று
எண்ணிமுனிவலைக கோடடுவனுலே
அவ்வகைய யபுத்திரகாமேஷ்டிதனை
அயோத்தியராசனைக ... செய்ததபோதில
மையவளருமபாம்டனைமேல்பபனிவொன்று
பரமனேதசரதன்செடபாக்கியததாலே
மெய்வகைசோஉலகெல்லாமனுவிட்டானை
விதிசெயவான அவதாரமஅதுசெயவாரோ

ச—தரு—பொளபட்டை சப-தூதிகாளம்

பல்லவி

பரபபிரமசொருபமேஸ்ரீராமனை அசுடயாரிலவைத்துபாரும்

அநுபல்லவி

வரத்திறல் ஏரகனை வானதேவர் ஏந்தவும
வானதநூலதேவாகமமொமாரி துதிநவும பரபபிரமம

சரணங்கள்

௧, புத்திமுனிதநயலைககோடடியாமுனி
புண்ணியயாகடலை

சத்தியதசரதற்கறுபதினாயிரம்
சமவசரமலன்றிறை — வேற்
சித்திரைமாசநவமிகடகம்
செழும்புனர்பூசமதேன் — ஊர
ஒத்தநற்கிரகங்கள் காலவரும்பதினொன்றில்
உச்சத்திலவரும — ஏற-ஆதி-பரப்பி
உ, சீராருமலட்சுமணன்சத்துருக்கன்சுமித்
திரைவயிற்றிலநின்று — பேர்
பாரார்புகழ்கைகேசிவயிற்றில்நின்று
பரதனவந்துபுவி — சேர
ஆரானுங்கொள்ளாத ஆனந்தமபலன்கொண்டு
அப்புவியோரிடர — தீர
காராருமகுழலவளரியருக்குமேலான
கௌசலைகணகளி — கூர-ஆதிபரப்பி
௩, தேவமுனிவர்பகைத்திரநோமமென்று
சென்னிலமூநதுழாய — முடிக்க
பூவுலகத்துள்ளவதியாளெல்லோரும
புகழும்வேதாகமம — படிக்க
பாவிஇலங்கையின்மேல்சூரியன்தேரில்உள்ள
பச்சைப்பரியேழும — நடிக்க
ராவணனஆதிஇருக்கின்றராட்சதர்
எவர்க்குமஇடக்கண்கள — துடிக்க-ஆதி-பரப்பி

கௌசிகர்ஸ்ரீராமனைக்குறித்துக்கேட்குதல்

விருத்தம

மைந்தர்இவ்வாறுவந்துவதிஷ்டனால்பேரும்பெற்றார்
அந்தநாளவிசுவாமித்திரன் அணிதசரதன்முனவந்தான்
இந்தநாளனனுவேளவிராமனால்முடியவேணும்
தந்திட இதுகல்வேனோ நாவென்றான்கோவென்றானே

எ-தரு-மோகனராகம்-அட தாளசாப்பு

பல்லவி

ராமனைத்தருவாய்-செகரட்சக-ராமனைத்தருவாய்

அநுபல்லவி

தாமசம்நீசெய்யாதே-தசரதரேந்திரா இப்போ (ரா)

சரணங்கள்.

க, ஆரம்பத்தில் சொல்வேன்
அரிமுன்னே செலவேன்
இராக்ஷஸரும் தப்பினால் உனைவிட
டவரால்ப்பகை வெல்வேன் (ராமனை)

உ, தாடகைப் பாவி
தவிரதாள்வன் வேள்வி
பிடைவராமல்காத்தால்
பிழைக்குமென்ன ஆவி (ராமனை)

ங, உமபாவி சாம
ஒழிக்க அநேரம
சம்பரனைக்கொன்றுயே
தயவாய் இந் நேரம் (ராமனை)

ச. கோபத்தில் ருத்திரன்
குருவிசுவாச மித்திரன்
ஆபத்துகாக்கவேணும்
அதனால் உன் புத்திரன் (ராமனை)

சக்கிரவர்த்தி அதைமறுத்தல்

விருத்தம்

சொல்லிதுமுனிவன்செல்லத் துடித்தனன் தசரதேந்திரன்
செல்வதுவேள்விகாக்க சிறுபிள்ளைராமனென்றான்
சல்லியம்செய்யும் அந்தத்தாடகைதனைகொல்வேன்
பலபலஉரையேன் ஸ்ரீராணியாளென்பானோஎன்பானே

அ-தரு-ஸ்ரீராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

ராமன் வருதற்கு-இதுக்கோ அவன்வர வேணும்
நான் வருகின்றேன் காணும்

அனுபல்லவி

பூமி அரசன்என்று நான் இருந்தென்னகொள்ளை
சாமி அவன் வந்து குழந்தைபிள்ளை (ராம)

சரணங்கள்

க, என் இந்த தோத்திரம்-தாடகை
கெதமுற மாத்திரம
வானுளோர்களவந்து தடுத்தாலும் அடிக்கிறேன்
நானேவந்துனவேளாவிளை முடிக்கிறேன (ராம)

உ, பேயைக்கொல்வ தரிதோ-காரியம
பெரிதோவீரியம் பெரிதோ
ஆயுதமபிடிக்கறியாளோ ஒரு சொல்லே
வாயில் மூலைப்பாதகணமட இல்லை (ராம)

ந, கவலையேன் கொண்டாய்-எனமுன்னொருக
காலுமவளவராள கண்டாய
அவளையுமபடையும் அழிக்கிறேன்பாராயபாராய
இவனல்லனனென்று [illegible] வாராயவாராய (ராம)

[illegible]

விருத்தம்

இனமதில் அயோத்தி [illegible]
முனிவரன்கோப [illegible] முடைந்தான்
உனதுளை [illegible] வந்தன்று
கன்றுடனவிரிந்துசெ [illegible] காட்டிவானகூடவேவாரோ ந ௧

[illegible]

பல்லவி

மோசமவாராதையா-நான்சொன்ன வார்த்தைமோசம் வாராதையா

அநுபல்லவி

கோசிகன்பின்னே ராமனைக்கூட்டி விடுவாயிசைந்தவனே (மோச)

சரணங்கள்

க, உப்புரீமேகமசோதரால உலகிப்பிரவாகம
அப்படி உனக்குளுரு அதிதத்தேயாகம(மோ)
உ, மறுவுண்டோவதிஷ்டனசொல் வார்த்தைக்குமரண்டோ
ராமிதவனனுந்து குழந்தைப்பிள்ளை (மோ

௬. சோதிக்கவேண்டாம் நான் — சொல்வதே சிலம்
ஆதித்தன் குலத்தரசின் — அநுகூலமாக (மே)

[illegible] ராமருக்குச் சொல்லுதல்

விருத்தம்

முனிவரிடை[illegible]
முறை[illegible]
இனி[illegible]வேண்டி
இருவரு[illegible]டமால
தனிடத்தாரவேள[illegible]தாள
சாமியு[illegible]அந்த
பிணைவறி[illegible]
இல்லை[illegible]முனே (ம)

[illegible] ராமருக்[illegible]

பல்லவி

பெண் இவள் அல்ல — ரா[illegible]ட்கை
வண்ணம் கொண்ட ரமன் இவள — ராமா

அநுபல்லவி

மண்ணில் மிகுந்த[illegible] — [illegible]சக்திகத்[illegible]
கண்ணில் கண்ட[illegible]போடி — [illegible]ததனைத்தயமே[illegible] பெண்

சரணங்கள்

௧. இஷ்டமா முனிவர் — ஏன இருந்து போ[illegible]
[illegible]திருக்கு[illegible] — பெருந்தம[illegible]
அட்டகா[illegible] — அதுஒருபடாயி
அ[illegible]டமணந்தும — இடியுமே அரிகரி
எட்டுத்திசையிலும் ஓடி — முட்டுமோ இவள் ஆ[illegible]
மு[illegible]லையும் பிளந்த — இடமே[illegible]
எட்டி[illegible]கூடுமோ — இடி ஒருக[illegible]
விட்டுவிள[illegible] (பெ)

௨. ஆயிரம் தெனமை ஒருவேர்ப — [illegible]ணதகா[illegible]
அதுபோல ஆம மருத்தை — அறிந்தவும் அறிகட[illegible]
மாடையிவள் போ சொன்னால் — முனிவாக்கு[illegible]
வற்றல எம்மே[illegible] — [illegible]

தூயதிசை ஆனைபெட்டும ஈளறும்பாயவிழக்காட்டி
வாயில்ஒருபல்விடுக்கி லேஅடககாவளேகூட்டி
தீயவடவாககினிபோலப் பாயுவாளகைகளைநீட்டி
பேதையுமபிடுக்கித்தின்னுமபேயஎன வநதவெளாட்டி-பெண்
௩ ஒக்குமதிஎன்னுமபெணணைப் பிளநதான்அபபோது
ஒருபெண்கியாதியைமாயான் ஒழிததானேபுவிமீது
பெருமானே இவளஅநதம பெணஎனவுஙகூடாது
பெண்என்ருல்பேயுமஇரங் குமேஅறிவருககேது
இருடிகளஉடப்பைமெதத உரிசைபெனறிகணடிகொண்டோ
பெருமகமசெய்வோரைக்கொல்லவருகிருள இதென்னமூண்டோ
நிருதிஇவளைபபெண் என்று கருதுகிருய்என்னகண்டோ
ஒருகொடியிலகொல்லவேணும் குருமொழிதனக்குமரணடோ
பெண்

தாடகைமுதல்ஆனவாகள்வதம்

விருத்தம்

செய்திகளை இவவாறுரைக்கச சிரமேல்கொண்டோரகுராமன்
வெயதுவணஙகிக்குருவிஸ்வாமிததிரன்சொலலேவேதசசொல்
மையமனனேமகம்ஊககவரிவிலலைத தான்தாடகையும்
எயதபாணமபட்டுருவிஎழுநதாளமலைபோலவீழநதாளே

௰௧-தரு-நாதநாமககிரியை-ராகம், அடதாளசாப்பு

பலலவி

கொடியதாடகைபாவிவிழுநதாள-பொல்லாக்
கொடியதாடகைபாவிவிழுந்தாள

அனுபலலவி

கொடியதாடகைபாவிவிழுந்தாள செமபொன்
முடியன்ராவணன்வெறறிக கொடிவிழுந்தால்பபோலகொடி

சரணஙகள்

௧, உனாததேவர்துன்பம மறககஙகாலன்
ஒருககாலுமகாணாதருகிகண்டு பறககக
அரககா ஆதிக்கஙகள இரகக-நலல
அனுகூலகாலங்களமுனிவாககுப் பிறககக்கொடிய
௨. மூதண்டகோடிககப் பாலே-ஓசை
முழஙகவிஸ்வாமித்திரன்சாலைசசுப பாலே

கோதண்டபாணிக்கு — மாலே-நீலே
குலோத்துங்கனுடைய ரூபக் கொண்டுமேப் — மாலே(கோடிய)
உடலைத்துஞ்சினேமாயம — தடுக்க-சவ ழி
நாளைவிசான்றிமுதல்படைவிதரகத்தைக் — கொடுக்க
எடுகைகவாருடைய — படுக்க-ராமன்
களைபாலம சீசனகடல்ஒட்டம் — எடுக்க(கொடிய)

அகலிகைசாபவிமோசனமுஞ்சரித்திரமும்

விருத்தம்

தாடகைதான்விழுந்தபின்புதேவாசெல்லச
சகலபடைகளுநகொடுததேமுனிவாள லாம்
கூடவரகவெளிகையேமுதலஆமதிர்த்தம
தொண்டாடிகௌதமன்ஆசிரமம்சோபோதில்
காடதிலேரகுராமனபதததூளசிநதக
கல்லுருபமேபாயநல்லுருவாயவிளஙகிநின்ற
பாடகக்கால்அகலிகையை இவள ஆரென்னப
பரிநதுவிசுவாமிததிரமுனிபகாகினருனே ௰௩

௰௪-தரு-அசாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

தேவிஇவள்ராமா-கௌதமன் ஆவிஇவள்ராமா

அநுபல்லவி

ஆவலினால் — பண்டு
தேவல்மனம் — கொண்டு
அந்தரம — நாடிய
இந்திரன் — கூடிய(தேவி)

சரணங்கள்

௧. மாபததியாலககங்கைஆடததவே — யெற்ற
மாமுனிகணையெருணடுபயம — சுற்ற
கோபததினாலஇடுமசாபமொழி — மெத்த
கூறையிலேசருமபாறைவடி — வுறற(தேவி

௨. வெம்பியமாமுனிகணவனி எதி ப — பட்ட
வேளையிலகசண பொருகலமுனி — இட்ட

அம்பொன்முடிதொட்டடி அளவும் — முட்ட
ஆயிரம்கண் அந்தவாசனுக் — கிட்ட (தேவி)
௩, ஞானத்திலுனை ஓதினபோக் — கொந்த
நன்மையுண்டோ அடியேன் இப்போ — திந்த
கானகத்திலே உன்றன் பாதத்தூள்கள — சிந்த
கல்லுருமாறி அகலிகை ஆய — வந்த (தேவி)

ஸ்ரீராமர் சீதையைக்கண்டு ஐயுறல்

விருத்தம்

இடம் ஆம் விசுவாமித்திரன் இங்கசசேதிஉரைக்கலட்சுமணன்
உடனே நடந்து மிதிலையில்போய் ஒருமாமணிமேடையில சீதை
மடவாள் காணத் தன்னை அந்தமயிலைத் தானும் ரகுராமன்
கடல்வாய செந்திருவை வேகண்டான விரகம் கொண்டானே

௰௩-தரு-சாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஆரோ இவர் ஆரோ என்னமோ அறியேனே

அநுபல்லவி

காரூலாவும்சீர் — உலவு மிதிலையில
கன்னிமாடந்தன்னில் — முன்னே நின்றவர் (ஆரோ)

சரணங்கள்

௧, பண்ணிப்பதித்தால் — இருஸ்தனமும்-கூடப்
பாங்கியாகள இனமும் — துணைத்தனமும
எண்ணத்தாலும் வண்ணத்தாலும் — பங்கய
பெண்ணைப்போலக்கண்ணிலக்காணும் — மங்கையா (ஆரோ)
௨, பாக்கியமென்ன பவதிவா — செரிசனமே அதிறபேக
பலித்ததென்ன புண்ணியமோ — மனமோ
மூக்கும்விழியும்தீர்க்காய இனமும — பெண்சன
பார்க்கப்பார்க்கமோகம்கொள்ளுமே — கணக்கா (ஆரோ)
௩, சந்திரவிம்பமுக — மலரிலே என்னை த
தானேபார்க்கிறா — ஒருக்காலே
அந்தகாரிலதகெந்தரம்போலே — உருகிறா
இந்தநாரி வருந்துமீசனை — தருகிறா (ஆரோ)

கௌசிகர் ஸ்ரீ ராமர் வரலாறு சொல்லுதல்

விருத்தம்

மனதில் இந்தப்படி நினைத்து மறுநாள் எழுந்து மகஞ்செய்யும்
கனகமணி மண்டபத்தினில் வந்து போய்க் காகுத்தனும் அமர்ந்திருந்தார்
அனைய காலத்தில் அவர் பெருமை அருமை தெரிய உரைக்கவென்றே
சனகனுடனாகக் கௌசிகன் உத்தரிப்பான் விவரமாகிட்டபானே

மே-௩௫-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஆரென்றெண்ணமலே நாளும் இவன் அதிசயங்களைச் சொல்லக் கேளும்

அநுபல்லவி

பேரா திருநாமராமனெனும் பேரன்
சக்கரவர்த்திகுமாரன் இவன் (ஆர்)

சரணங்கள்

ஆதியிலே தசரதன் புத்திரகாமேட்டி
யாகஞ்செய்யவென்று — தொடுத்தான் - வந்த
பூசமதந்த பரமான்னத்தைக் கையில்
பொன்னின் கமலத்தில் — எடுத்தான் அதில்
சோதி கோசலை கொண்டதும் கைகேசிக்கொன்றும்
சுமித்திரைக்கிரண்டுமாகக் — கொடுத்தான் - மூத்த
பேதை கோசலை இடத்தில் ராகவன்
பிறந்தானென கவலையை — விடுத்தான் - இவன் (ஆர்)

உ. தலை ஆம் பரதன் லட்சுமணன் சத்துருக்கன்
தம்பியர் இவனுக்கு — நேயம் - மிக்க
கொலைபாளன் சுவாகுவையும் சேனையையும் இவன் அம்பு
கொண்டுபோனதென்ன — மாயம் - நான்
உலையாதென வேள்வியை முடித்தானே இவன் அம்பால்
உருண்டதே தாடகை — காயம் - மெத்த
மலைபோலே வந்தது பனிபோலப் போக்கித்த
மகாராசன் செய்தசகாயம் — இவனை (ஆர்)

௩. துரத்தும சாபம் அகலிகைக்கால்லிலே
துடைத்தானே அவள் உடல் — [illegible]
பெருக்கமென்ன இவன் பிறக்கவே உலகெங்கும்
பிறந்தயேக்கங்கள் — [illegible]

-ாத்தவின் இவன்கைசேருடமே துதோபோதாதீ
பாாககம்வனு மஇவரே ஆல ச-இங்கே
வரசம்சாகனு ஆமவரக்கிடைக்குமோவலுவிலே
வந்த: வோ சீககளசெயத பூரசஇ - ணே(ஆ)

ஸ்ரீராமாவிலவளோதல்

விருததம

பு கவன் ஆமமுனிவன் இநதவாறுசொலலப்
போாவிலலே அழுபகினு பிரமபோாலே
அ ககுவருமபடிசெய்த னஇதைந ணஏறற
ஆநம எனறுனமருமகனேஆகுமஎன்றுன்
சிந னுமசனகனுடன்மணனுமவிணனும்
செகமி -வேஎலலாருமராமன்கையால்
இற முறாள அநதவிலலைவளவுகாணத
தொடககண்டாாஇரணடுதுணடாயவிடக்கணடாரோ

டிறுதோடிராகமஆதிதாளம
பல்லவி
விலலைாதுரண்டாயாஜடிநதவிழுநதவேபாரில்

அநுபல்லவி

கல்பாணராமன்அனகன்கையால்மிதிலேயிலவாழ்சனகன் (வில்)

சரணஙகள.

௧. சத்திபெறுமமுனிவோாகள சோபனங்கள்பலகூற
பததுததிசைவானவாஎல்லோரும் பனிமலாமாறிகளதூற
சிததபபிரமையாலோல்இரு திசையாணேகளநலேபிற
கததிப்பிடியாளசனகிகாதலஎணணம் ஆனநதுநிறைவேற(வி)
௨. சிஙகாரமாகவிலகுமே சிலாககியமஎனனஒளிவீச
உபகாரமசெயதராசாஎல்லோரும் ஒருததாபோலமுகம்கூச
இனி வணசீதைசெயததவப்பலன லபிசசுதென்றுபலாபேச
கெஙகாதரனலல லஒருவருககுமகிளப்ப ஒணணுத காபபிரயாச (வி)
௩. திருராகசாஸ்திரகோடிகளுட சகலவேதஙகளும்பாட
வருயாமுனிவிசுவாமிததிானசொல மறுவில்லாதபடிகூட
ஒருகாலுா இநதஒசை தன்னே ஓாகசொணுமல்செவிமூட
இமம இனிஇவனேகோதணடதிடசாகுருஎனறுகொணடாட (வி

மிதிலைக்குச்சக்கிரவர்த்தியின் எழுச்சி

விருத்தம்

நன்கூரியவில்லதுதான் ஒடிந்தபின்பு
நடைதூதாகலயாண ஓலைகாட்ட
அண்ணல் எனும் தசரதன் பயணபேரி
அதிமுழங்கத்தேர்ப்பெருமபடையுங்கூடத்
துணைஉலவுசத்துருக்கினன்பிறகேசென்று
சவிகேசன் துசரங்கதளத்தினோடே
எணஇதயகளிப்பாகவழிமேற்கொண்டே
எதிர்வந்தான் உடன் மிதிலைப்பதிவந்தானே ௰௭

௰௭--தரு-சாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

ராசன் ஆம தசரதராஜன் சனகமகாராஜன் பதிக்குவந்தானே

அனுபல்லவி

வாசவன் பணிராக வேசன் கல்யாண ஓலை (ரா)

சரணங்கள்

௧ கோட்டம் இடும் கவசமும் ஆட்டம் இடும் துசமும்
எட்டியகுதிரையும் கட்டியதோகிரையும
இட்டமுள்ளராசரும அட்டாளுமதேசருமஆய்
பட்டவாத்தனார் இணங்க கப்பணம்
இடும்மறவர்வணங்க
வட்டவெண்குடையுமமுடிசஞம துலங்க
மகரதோரணங்கள் முறைமுறை இலங்க
சட்டம் ஆன திசை எட்டின்மேலுமபிடை
மட்டில்லாமலகூடகட்டியமபோடபெண்கள்பாடகொண்டாட

௨ இச்சமாணிக்கத்தாலேபச்சைபலகைக்கிளைமேலே
அச்சுதன்தாலமுதலாயமெச்சிபதேவிமாரகள்
இசசையால்முன்னேபோகச்செயதுபின்னுகவே
பச்சைபபங்கிளிஎன்னவே பாங்கியர்
மொய்ச்சுக்கொண்டுதுன்னவே
வச்சிரபாணிஎன்னமலாமுகம் மின்ன
மண்ணுமவிண்ணும்என்ன அதிசயம் என்ன

உச்சிமீதுமனமவைச்சுமன்னவாக
எச்சரிக்கைகேட்சககரிவீசவெகுவிலாசஉலாச (ராச)

௩ மெத்தப்பெருஞ்சேனைகள்சுற்றத்தருந்துமிபேரி
சத்தம்மேம்மேல ஆகாசத்திசையிலேநின்று
சந்திரபதிசனகலை நெற்றிநேராக்குவா
முத்துப்படலிமேலே புகுந்த
மற்றொரு நட்டலபோலே
பத்தி ஆக இருபடைகளும கலந்து
பாதத்துரணபிர சமுமுகம மலர்ந்து

வெற்றியெறிய புசத்திலே அவனை
ஒற்றி அனைத்து மாறமிருந்தகி தநிடைத்தமூர்த்தி அயே தகி (ராச)

ஸ்ரீ ராமபவனிவருதல்

விருத்தம

வந்ததசரதராசன்தன் மூமனே
வந்திருந்தராமனும்தம்பியும்போயக்கண்டார்
அந்தஇருவருமகந்தைக்குஅநேககண்டார்
அரசர்இருவருமபின்னைவரமுனசென்றார்
பந்தலஉலாவமிக்கவீதியிலேதோமேல
பவனிவருமராமனைக்கண்டாசைகொண்டு
செந்திருவாகியஆனபெண்களனைவரும்
செலலுவாரமதியமயமிசசெலலுவாரோ

௫-தரு-கௌளிபந்துராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

௧. சோதிநெடுங்கோபுரத்திலேவீதியினில்வரக்கண்டு
சுவாமிமுகமதனைவந்தார் வெகுமாதர்
பூதலந்தனிலிந்தவூரார்தவம்என்னசெய்ததோ
புண்ணியன்இவனேவந்தான்என்றார் வெகுமாதர்
௨. ஆடலோத்தமுந்தைதாடகளமொயத்துக்கொண்டதுபோல்
அய்யனைமொயத்துக்கொண்டார் வெகுமாதர்
கோடைதனிலேதண்ணீரைநாடக்கண்ட மான்போலக்
கூடிக்கொண்டோடிவந்தார் வெகுமாதர்
௩. ஆழியுமவனைபுறசெமபொனனேலையும்விட்டான்
ஆடைவிடாமலநின்றாள் ஒருமாது

கேழுவிழுதையிலலேயே சுவாமி உன்முன்னே அமபலே
கிழிக்கின்றான் மாரன் என்றாள் ஒருமாது

ச செழித்தமலைபோல் வில்லை ஒடித்த பேசிதைக்காக
பெலத்தவன் நீயேயென்றாள் ஒருமாது

வருந்தமோ மாரன்கையில் கருப்பு வில்லையொடிக்க
மாட்டாயோ சுவாமியென்றாளொருமாது ஒருமாது

ரு கண்ணுக்கோருருவப் பார்த்தோர் கண்ணிலெல்லாம் தோருமிவன்
கண்ணனென ஆகுமென்றாள் ஒருமாது

மண்ணும் விண்ணுமகடந்தானோ கண்ணே மலையைத் தூக்கிக்கொண்டா
னோவைதேகி பெண்ணென்றாள் ஒருமாது

சு சாப்தெருவாம் புமகாறொரசயித்தினையே கண்டனள்
தனியனோ மகனென்றாள் ஒருமாது

வார்த்தையுடனே கரும்பூக்கு திலும்சேர்ந்த ஊயிர
மாத்திரம் சேரமல்லிகென்றாள் ஒருமாது

எ இங்கே உளம்பகுத்தான் மனதகவி ஞானே வூர
இருக்குவேன் இவனோ என்றாள் ஒருமாது

பங்கைடமே என்மனதுவள் என பின்னே போசகுதகேகே
வரக்கண்டு துணைபோலென்றாள் ஒருமாது

அ தம்மருகன் தூரமென்றே தமனைப் பெற்ற சனகன்
தாமதமே என்றுசொன்னாள் ஒருமாது

கண்மனதாதகாசன் இந்த தன்மகனுக்காக வில்லை
எவனாகிலும் சொன்னான் என்றாள் ஒருமாது

சீதைசபாமண்டபத்துக்கு வருதல்

விருத்தம்

பாவையாள் இப்படி உருக்கப் பவனி தந்தாள்
படையரசா தசரதனும் பலரும் வந்தார்
மாவிசுவாமித்திரனுடனே தம்பிமாரும்
மருங்கிருக்க ராகவனும் இருந்தான் இப்பால்
தாவுபுகழ் வசிஷ்ட முனிவர் தன்னைக்கொண்டு
சனகன் உரைகொண்டு மணி மண்டபத்தில்
பூவுலகத் தேவாசிறைமீட்க வந்த
பொருளினுக்கு சின்னதை யுரைத்தருளினாளே

௰அ-தரு-சாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

அன்னைசானகிவந்தாளே-ராசாதிராசர்
அனைவர்க்குமகாட்சிதந்தாளே

அநுபல்லவி

கன்னிமாரர்எனுந்தாரா கணத்தில்ச்சந்திரனைநேர
பொன்னின ஒளியும்பூ மணமுங்கொண்டுதொடர்ந்து
மன்னன்சனகன்மணி மண்டபத்தில்நடந்து (அ)

சரணங்கள்

௧ சுந்தரப்பாதம்வைக்கவே இரத்தினசிலம்பின்
சோதிநிலத்திலமெய்யக்கவே பூமிஆகிய
தனதாம்மகளுங்கெணனவே விரிதலேயாங்
தளிர்போலேளங்கைகுமின்னவே
அந்தஅமுதாதங்கண்ட இந்திரன்போலதாகம்
ஆகியராமனமுன்னே தோகையாநடுவாக
கந்தமலர்க்கைவளைச சோதியிருலேரண்டு
கடைக்கண்களகொண்டுராமன்வடிப்பங்கள்கண்டுகொண்டு (அ)

௨ ஸ்ரீராமன்கைதீண்டியே தொடுமபோதவன்
மென்கைபிடிக்கவேண்டியே அமமன்கையால்
வாரிமலர்விரிந்துக் காட்டுமசூரியன்போல
மாணிக்கக்கங்கணந்தரித்து
சோரநடைகண்டு கோஆகாமலமெத்த
துவளுமஅன்னங்கள்போலக் கவரின்மங்கையர்சுற்ற
சீராமனைவிடுத்து ஆராருக்குமதுய்ய
தெய்வமஇவளஎன்னறெண்ணிகைகள் அஞ்சலிசெய்ய (அ)

சிவியகூந்தன்மேலே பூர்ணசந்திரன்போ
தெரிததிடஒருக்காலே மாலிகைசூடி
தாவில்லாமல்முனனாலே தேசோசளசெய்ய
தவம்வெளிவந்தாபபோலே
மூவுலகுமசெலுத்துமம ராவணனுக்குப்பணடு
முத்திகொடுக்கவந்த சித்திரவடிவைக்கண்டு
தேடிஇவள்என்றால ராகவன்இந்தசின்ன
சிலையாலுடிப்பான்என்று பலயுமஒடிபபானஎன்ன (அ)

௯, தெரிசனங்காணபபோருமோர் சொல்லன்றாலும
சேஷனேயும்ஆகுமோ இந்திராணிமுதல
அரிவையாக்குமெய்யானுமே ராமனுமகாண
அனந்தமகோடிகணேவேணுமோ
பிரமன்முதலனைதுவும பெற்றவனுக்குநல்ல
உருவினில்இனிவேறு உடமைகளென்னசொல்ல
அருமையாயுலகில்சகல யாணகதிலபெண்கள
திருமக்கல்யாணதிலஇநிம திருஆகிடளைகள (அ)

ஸ்ரீராமாமணக்கோலங்கொளளுதல்

விருத்தம்

சீலமகொண்டிப்படிவந்தசீதைமாரோடுஞ்சென்றான்
மூலம்கொண்டகௌசிகனும் முகூர்த்தமதாமெனறான்
ஓலமகொண்டவேதன்முதலஓராயிரதகெட்டண்டபதல
கோலமகொண்டராமனமணக்கோலங்கொண்டான்கொண்டானே

மங்கள தரு-அசாவேரிராகம ஆதிதாளம

பல்லவி

ராமசாமிகொண்டகோலமதன்றுமேசொல்லபபோமே

அனுபல்லவி

கோமிதிலேராசன்முன்அனேககோடிமன்மதனேநிகர் (ரா)

சரணங்கள்

க, பாதகடகம் சோதிதி மருங்கினில்
பசும்பொன் ஆடை போததி-மாரபின்
மீதுபொன்நூல ஏற்றிசந்தமும
விளங்கஉவ சாதத்தி
சிதைஆசையில எனப்பாராட்டி
தெரிந்தசந்திரசூரியா அதைநாட்டி
ஓடிமாறுகோ திலேஒலிகாட்டி-குண்டலங்களபூட்டி (ராம)

௨, சுமுகப்பட்டம வரிந்துநவரத்தின
நெற்றிதாங்கலமாலே பதித்த-முடிமேல்
விமலமகுடம தரித்துபீதமமம
பேணிமேலே விரிந்து
கமலமாமலர ஆனந்தம்
அ

கங்கணங்களசெந — கையினிற்பூண
அமர்ந்தகிரணசசந்திரன்போல்முகமகான யோக-கல்யாண (ராம)
௩. ஆச்சீத — வன்னவன்னம்

ஆனபணிகள — மின்ன-பசசை
மேகமபோலே — காந்திவிளங்கும
மேனியில்கலவை — எந்தி
வாருமசந்திர — கிரிமுறுககுணட
வாசுகினை — பணிவகைகொணட
நாகரிக — பூரம்ஒளிமணடவீரகோதணட(ராம)

— · —

கலியாணச்சடங்குசெயதல்

விருத்தம்

சகரபதிய கியாகவன் இவவாறு
சமைநதாயமணவாளககோலநகொண்டான்
அககணமேதமபியருநகோலநகொணடார்
அரசாகளு மதசரதனும்மநதிரிமாரும
திககில்உளளமுனிவருமவேதியரும்கூடித்
திரைகடல்போலமிகபொஙகிமிதிலைதயனில்
முககியம்உளளபலசடஙகினவிதிகளெலலாம
முறைசெயதாாகல்யாணததுறைசெயதாரே ௬௧

௨௰-தரு-மோகனராகம-அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள

௧. கலியாணபேரிகை — அடித்தார்-சனகர்
சொல்லியவாாத்தையைப் — படிததா
எல்லாருமஆனநதம — கூடினா அவா
எஙகெஙகுமநின்றுகூத் — தாடினா

௨. வாழைகமுகுகள — நாட்டினா-கெடு
வானமமடடுமபநதல் — பூட்டினா
ஆழிபோலேதிரை — அமைத்தா-அலஙா
[illegible]ரமேலிசை — சமைததா

௩, ஆறுக்குத் தூண் உதை காட்டினார் - சந்திர
சூரிய போலக் கண்ணாடி மாட்டினார்
சாளரக் கூட்ட மாலை தொடுத்தார் - தங்கத்த
தாமரைக் குடமும் எடுத்தார்

௪, பொன்னரி மாலைகள் வீசினார் - முற்றும
பொன்னும் பவளமும் தூக்கினார்
கின்னரி வீணைகள் பாடினார் - மெத்த
கேளிக்கை மாதர்கள் ஆடினார்

௫, பூரண கும்பங்கள் மதித்தார் முக்கிய
பூசாரா வேதத்தால் துதித்தார்
தோரணத்தால் வெளி மறைத்தார் - எங்கும்
சோலை விருக்ஷமா நிறைத்தார்

௬. மாணிக்க தீபங்கள் ஏற்றினார் - நல்ல
வாடை கஸ்தூரிகள் திறநினர்
ஆணிப்பொன் ஆடைகள் சாற்றினார் - பனீர்
ஆகத் தெருவெங்கும ஊற்றினார்

௭, சந்தனத்தால் கோலம் தீட்டினார் - பஞ்சு
தருவையும் நன்றாக நாட்டினார்
சுந்தர பாவிகை கூட்டினார் - நூக்
தூபமும் தீபமும் காட்டினார்

௮, பெண் ஆலவட்டமும் பட்டமும - திவ்விய
புஷ்பமும் கந்தமும் சந்தமும
தன்றாக வண்ணமாக் கட்டினார் - எங்கும
தங்கப்பொடிகளாகக் கொட்டினார் - எங்கும

௯, மத்தளம் மல்லரி தாளங்கள் டஞ்ச
வாத்தியம் நாகசெச மேளங்கள்
தித்திகளாச்சக்கிர வாளமும - ஓசை
செவிடுபடுமே அண்ட கோளமும்

௰, சனகனும் தசரத ராசனும் - ஓசை
சவனுடனே அள கேசன் போல்
கனவான் சந்தோஷம மீறினார் வந்து
கல்யாண மண்டபமும்

௯௧, சிவனாள்விடையின் வந்தா.-உமை
வேலாரி அரனவந்து தோகைமா
வளர்பிரமகந்தனும சோகமாமூத்த
வைகுந்தனவலவையும சாகந்தா

௯௨, வேதனுமவாணியும நாடினார்-தே
வேகந்திரன இந்திராணியும் கூடினா
மாகாதேவ-மேனை மேலே-அந்த
மண்டபமசேர்ந்தா இப பாலே

௯௩, மஙகளமஆமராமச் சந்திரன-சூரிய
வகிஷ்மனிஞன தந்திரன
உமைகமுதல்பிரதம ஆடினான்-மிகக
கலைச்சலைவகா சூடினன

௯௪, மாலைமகுட முகத்தணிபட்டம்
வாகுவலயம் சரப்பணி
காணிகைவளை பாரிததார்பதக்
கயகளமுதல்அலங் கரிததார்

௯௫, தனதாமபரகன்னை நீட்டவே-மற்ற
தம்பியாசாமனை ஆட்டவே
கனகாசனகண்டு தாவினார் மற்ற
கலியாணவேதிகை மேவினான்

௯௬. எபபொருளுமபெற்ற கோதையே
லட்சுமியுமஆன சீதையை
ஒப்பனைசெயயவும் தேடுமோ-என்
ஒருதநனுலேசொல்லக் கூடுமோ
௯௭ பூமிஉளலோகமெல்லாம் ஆவியை-நலல

பூவையெனுமசீதா தேவியை
சாமிஅருகினி லேதந்தார்வதிஷ்ட
டருமதருபபைகொண்டு வந்தார்

௯௮ முகதானதணடுலம விரித்தாவேத
...மேடைகெலலா... தரித்தார்

உததமமந்திரம விளைததார் முனிவர்
ஓமாககினியை வளாததா

௰௯ தானதருமங்கள ஓங்கவே,சா
கூதாபோயபபூமிபாரம் வாங்கவே
வானைவாக்கன்பம சுற்றவேவோமம
வாலமகொணடெழுநது மெததவே

உ௰, சல்லாபன்ஆகிப நேசன்-சீதை
தனனை அநதமிதி லேசன்
எலலோரருககாண முன் ஞாலேசொல்லி
ரயநதானேராமனைசை மேலே

உக அய்யனும்தையல்கை பிடித்தான்-கலி
யாணவிதியெல்லா முடிததான்
செய்யவளும்திரு மாலும்போல
சோந்தெழுந்தாரேமென் மேலும

ஸ்ரீராம அககினிவலம்வருதல்முதலியதுகள்

விருத்தம்

இராகவன்சீதையைப்பாணிக்கிரானம்செய்து
சற்றியைவலமவநதான்சீதைபாதம
மோகமுடன்பறறிஅமமிமீதில்வைத ,ன்
முககாலுமஅருந்ததிமுன்காட்டினான்பின்
ஏகமனதுடன முனிவாதநதைதாய,ா
எல்லோர்ககுஞசேவிததான அப்பாலஇனபம்
ஆகஒருநன மனையில்ச்சீதையோடும
அமாநதிட்டான் அண்டமஎல்லாம்சுமநதிட்டானே உஉ

சோபனம்பாடுதல்

இதுவும்அது

மணம்உள்ளமலர்மாரிஅநதவேளை
வானவர்கள்பொழிந்திட்டார்முனிவரெல்லாம்
கனம்உள்ள ஆசீர்வாதஙகள்சொன்னர்
சுரலலாகளபொன்மலாகள்சொரிநதார் தாங்மார்

பணம் உள்ள கல்வரிசை பலவுமாய் எல்லாரும்
பத்தி உள்ள பந்துக்கள் எல்லாம் மொய்த்தார்
குணம் உள்ள மங்கையர்கள் ஆலத்தி ஏந்தி
கூடினார் சோபனங்கள் பாடினாரே
௨௧-௫-மத்தியமாவதி ராகம் ஆதிதாளம்

பல்லவி

சோபனம் சோபனம்-ராமசாமிக்கும் சீதைக்கும்
சோபனம் சோபனம்

அநுபல்லவி

பூபன் தசரதன் புத்திரனாம் — சோபனம்
புண்ணிய ஜனகன் புத்திரிக்கும் — சோபனம் சோபனம்

சரணங்கள்

௧. தாமமேவிய திக்கு ராஜர்க்கு — தானுக்கு சோபனம்
ஸ்ரீமகன் இந்திராணிக்கும் இந் — திரனுக்கு சோபனம்
மாமதி பெருகும் வாணிக்கும் அவள் — வரனுக்கும் சோபனம்
தாமரைமலர் திருவுக்கும் தாமோ — தரனுக்கும் சோபனம்
௨. கோசலன் சுமந்திரன் முதல் மந்திரி — நேசர்களுக்கும் சோபனம்
ஏர்பெரு வசிஷ்டன் கௌசிகன் முதல் ஆம் யோகிகளுக்கும் சோபனம்
வாழ் முனி அரமனையார் தாக்கு எண்டிசை — வாசர்களுக்கும் சோபனம்
சேவை செய்து மனம் மகிழ் ஜனபதத்தார் தேசர்களுக்கும் ராஜாதிராஜர்களுக்கும் சோபனம்
௩. வந்த கௌசலை கைகேசி சுமித்திரை என்னும் — தாய்மாருக்கும் சோபனம்
பெருகு பரதன் முதல் ஆகிய மூன்று — பேருக்கும் சோபனம்
ஒருமைப்பட இது சொன்ன வால்மீகர் கம்பர் — இருவருக்கும் சோபனம்
அருணாசலகவி நாடகம் இதைப் — படிப்பார்க்கும் கேட்பார்க்கும் எல்லார்க்கும் சோபனம் சோபனம்

ஸ்ரீராமருக்கும் பரசுராமருக்கும் சம்வாதம்

விருத்தம்

திருமகள் ஆம் சானகி கல்யாணம் செய்து
செப்ப உள தசமிப் பற்று விவாகங்கள் செய்து
வருவழியில் சகுன விரோதத்தினாலே
[illegible]லே முனி பரசுராமன் வந்தான்

பெருகுதசரதன்கண்டுகேட்கும்போது
பிரசண்டகோதண்டகுருராமன்தானும
ஒருவருமகோ இல்லையெனவில்லையேகேள்
உரம்சொல்வான்உடனேஉத்தரம்சொல்வானே

உக-தரு மத்தியமாவதிராகம்-ஆதிதாளம

கண்ணிகள்

க, மண்ணில்அரசர்போலக்காணுகிறீரே ஆசிர்
வாதமராகு — ராமர்
கண்ணில்வேதியர்போலத்தோணுகிறீரே நமஸ்
காரமபராகு — ராமர்

உ தாடகைஎனும்பெண்மேலசண்டைகொள்ளராமா [illegible]
தான்விதியோ — ராமர்

௩ ஆனால்பெண்கொலைசெய்யல்ஆமோ உனக்கிது
அடைவோராகு — ராமர்
தான் ஆகப்பெறுமெடுத்ததாயைகொலைசெய்யலா
தகுமோபராகு — ராமர்

சு தருமமாஎன்னைப்பெற்றதகப்பன்சொற்படிசெய்தேன்
தாயகொலையோ — ராமர்
குருவார்த்தைதடுக்காமல்நானும்செய்தேன்
கொலையோபராகு — ராமர்

ரு சோதனைவில்லொடித்ததைமெத்தவேஎண்ணித்
துள்ளாதேராகு — ராமர்
கற்றவேதியென்றுபொறுத்தேன்பொறுத்தேன்குதிக்
காதேபராகு — ராமர்

சு அந்தவில்லவனைந்தாயே இந்தவில்லவனை இந்தா
அடடாராகு — ராமர்
இந்தாவனைநதடேனை இதில்வைத்தஅம்புககுவழு
எனகேபராகு — ராமர்

எ அம்புக்குவழிபிலலைநான்பிராமணனாதலினி
அ[illegible]த்திரக்கடைதெப — ராமர்

பின்புத்திகாரன் இருபிறப்பன்உன்னோடென்
டேச்சுமாசு ராம
அ- சத்திசெபதபஙகளஎல்லாமஉன்சரததககே
தநதேன்றகு ராமா
வந்தவழிபாரத்துககொண்டோடிபபோவதேநல்ல
மாரக்கமபாசு ராமா

ஸ்ரீராமர்அயோததியைச்சோதல்

விருத்தம்

இன்னஉகைசொன்னராகவனைவாழ்ததி
இனியதவமசெயயபரசுராமனபோனன்
அன்னவன்கைககொணட விலலைவருணராசன்
அடைக்கலமாயவைததுவிட்டுராமசசநதிரன்
மன்னவருமதமபியருமதோமேலககொணடு
வரஅருகேதாநும்மணித்தோமேல்ஏறி
மின்அனையசீதையுடனேசநதோஷம
மிகவந்தான்அயோததிமாநகாவந்தானே ௨௫

பாலகாணடம்-முற்றும்

வசனம்-௧-விருததங்கள-௨௪-ஆக-௨௫

தோடயம்-௧-திபிதைகள்-௩-தருக்கள்-௮-ஆக-௨௨

ஆக-பாயிரம்-௧-க்கும்-காண்டமிரணடுக்குங்கூடிய

கொச்சகம்-௧-வெண்பா-௨-வசனம்-௪-விருததம்-௩௰-ஆக-௩௬

தோடையம-௧-திபிதைகள்-௩-தருக்கள்-௨௫-ஆக-௨௯

சக்கரவர்த்திததிருமகனார்

திருவடிகளேசரணம

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்

இரண்டாவது

அயோத்தியாகாண்டம்

சக்கிரவர்த்திமுடிசூட ஸ்ரீராமனைவேண்டல்

விருத்தம்

வனிதைமணிச்சனகியுடன் அயோத்திமேவி
மணவாளராமனென் இருக்குநாளில்
கனிவுபெறப்பரதனை சத்துருக்கனுடனே
கைகையன்பால்விடுத்துசின்னாள்கழிந்தபின்பு
இனியதசரதன்வசிஷ்டன் மந்திரிமாரும்
இசைந்தபடித்துறந்திடராகவனைக்கூவி
தனிமகுடம்புனைஎனவே அவனுக்கன்பாய்ச்
சாற்றுவான்தன்கவலை ஆற்றுவானே (க)

க-தரு-மத்தியமாவதிராகம் ஆதிதாளம்

பல்லவி

இந்தமனுத்தரவேணும்மகனே-ராமா-இந்தமனுத்தரவேணும்-மக

அனுபல்லவி

இந்தமனுத்தரவேணும் மகனேராமச்
சந்திரனேபுவிஆளத்தகும்நீ உத்தமனேஇந்த

சரணங்கள்

க. அறுபதினாயிரம்வருஷ காலம்வாழ்ந்தே
அதிலேகாணுவதெலாம் கண்டறிந்தேன் இந்திரசாலம்
மருவதமோஎன்காய ஸ்தூலம்இனிப்
பார்க்கவேணும்என்கண்ணால் நீடாராஜ்யகோலம(இந்)

உ. முடியாறபோகாந்த காரிய-இதைத்
முதுமையிலும்துறவாமல்இருந்தென்ன சாரம்
குடிதாங்கியனகோடா உப காரம்இந்த
குவலயந்தன்னைக்கட்டிஆண்டு முக்திக்கொடுப்பதுந்[illegible] (இந்

ங, ஒருவன்அறுபதினாயிரத் தேனு-கன்றாக
உதவிமுத்திகொடுத்தானே பகீரதன்முன்னோனை
இருநிலத்தில்அதுபோலஉன் பேரைஉதவ
எனக்குமுத்திதா ஆளவாய் இனிஇந்தப்பாரை (இ)

ச, உள்ளத்தைஉன்னோடேசொன் னேனே,முன்னாள்
ஊமைகண்டகனவாக உள்ளடக்கினேனே
பிள்ளைக்கலிதீர்த்தபெரு மானே,இந்தப
பெருமபுவிகொள்ளமுந்தி பேறவேணுமன்னே (இ)

ரு, மலர்க்கையால்பிடிப்பாய்செங் கோலே-எந்தன்
காத்ததடுக்காயெனவே உரைத்தேனொருகாலே
தலைசுமைதந்தான்என்றெந்தன் மேலே,சற்றும
தாழ்வாயெண்ணாதேஇனித் தாங்காதென்றாலே (இ)

சு, வாழைபடிவாழையது போலே-சற்றும்
மண்டலத்தை ஆண்டதுண்டு மன்னாரொருகாலே
சூழ்மதிலஅயோத்தியைஅது போலே,நீயும்
சுமந்தாளவேணுமெந்தன சொல்வழியினாலே (இ)

எ, குலத்தில்உள்ளகுறையெல்லாம் வாங்கும்உந்தன்
குணத்தாலேஉலகெல்லாம் மெனமேலேஓங்கும்
மலைக்குமலை அல்லவோ தாங்கும்இந்த
மண்டலத்தைத்தாங்கினால எனக்கவலைநீங்கு (இ)

—*★*—

ஐம்பத்தாறுதேசத்துராசாக்கள் வருதல்.

விருத்தம்,

ஈங்கிவைஇப்படிமகனைஇசையக்கூறி
இனியதசரதராசன்சாரிதாசொல்லட்
பாங்குபெறுதேசராசாக்குராமன்
பட்டாபிஷேகமஇன்றைக்கறிவீரென்றும
நீங்கள்எல்லாமஅயோத்திக்காவருவீரென்றும
நினைப்பினால்தன்ஓலைஅனுப்பிவிட்டான
ஆங்கவரும்மிசமிகசசந்தோஷமீறி
அந்தந்ததேசமவிட்டேஅணுகினாரே

உ-தரு, மத்யமாவதிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

வந்தனரெங்களயோத்யா ராமசந்திரன்திருமுடிக்கு

சரணங்கள்

௧. வந்தனர் அநேகதேசத்தரசரோர் நாடும்
மன்னன் இராமனைச்சென்று முடிசூடும்
சந்தோஷக்கலையக்கண்டதோ கொண்டு
தம்தம்பலவைரத்துக்கணக்கிலே ஏற்றி(வந்த)

௨. வங்காளிங்களாமாளவர் சோளர்
மராட்டகர்லாடர்மகத்தர் குருதர்கள்
கொங்கணர்வங்கணர்குச்சரர் மச்சர்
குளிங்கர்கலிங்கர்தெலுங்கர் முதல்ஆக(வந்)

௩. சேரலசாளுவர்உறைகளர் பப்பரர்
சேதிபாஞ்சாலசித்தர் அவந்திகர்
ஆரியர்சிலாவிதப்பர விதேகர்கள்
ஒளட்டராபரர்சூராஷ்டிரர் முதலாக(வந்)

௪. புண்டரீகக்கண் இராமனுக்கு முடி
பூசைசெய்யதான் இதுகாணப்பெற்றோம் என்றும்
மண்டிமஞ்சபத்தராறுதேசத்து ராசரும
மன்றுடன்முடிக்கொண்டாடிக கொண்டாடி(வந்)

திருஅயோத்தியை அலங்கரித்தல்

விருத்தம்

தேசதேசத்திலுவந்தாசர்எல்லாம்
தெசரதராசன்சமுகந்தனிலேகூடி
நேசமுடனராமனுக்குமகுடம்சூட்ட
நினைந்தபடிசெய்யவெனவேமகிழ்ந்துகூற
ஆசகலுமஅயோத்திமாநகரிலவேந்தன்
ஆணைமேல்நடந்துமியாவரும் அடிப்பிரானென்னப்
பூசிதராசாக்களுமஅறிந்துகொண்டு
[illegible] அலங்காரிப்பாரே- (௫)

௧-திபதை-புன்னாகவராளிராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

௧, விசைய துந்துமி
தசரதன் அருளியமொழி
திசைதிசைசொல்லி
அசையுமவிசையகேதனம

அடித்தார்நகரெங்கும்
படித்தார்
விடித்தார்வாசலில்
எடுத்தார்

௨, பூரணகும்பம்
தோரணம அழகுடனே
வாரணம்
ஆரணம்முறைமுறை

அமைத்தார்தெருவெங்கும்
சமைத்தார்
அலங்கரித்தார்முனிவர்கள்
ஆசீர்வதித்தார்

௩, மாளிகைதொடுத்து
பாளிகைபலபலபடுத்து
ஆலயமவிளக்கு
சோலையும்சாலையுநதுலக்கு

வைத்தார்முத்துமுளைப்
வைத்தார்
வித்தார்பூமலர்ச்
வித்தார்

௪, அத்திகள்
முத்துக்குடைபிடித்து
சித்திரம்
கஸ்தூரிகளபத்தால்

பொருவாரும்வெள்ளைவட்ட
வருவாரும்
புனைவரும்சந்தனம்
நனைவாரும்

௫ சிந்தூரம்
சக்கனத்சால்தரை
கந்தப்பொடிகள
பந்தல்இட்டநதரவெல்லி

எழுதிடுவார்பரிமளச்
மொழிகிடுவார்
இறைப்பார்மாவணப்
மறைப்பார

௬, வானவர்
மேனகைஊர்வசி
கானவித்
ஆனைகோகிலம்போல்

வந்துதிரிவார்அடிக்கடி
நடம்புரிவார
கைதகள்படிப்பார்அதுக்கினம்
சுதிபிடிப்பார்

௭. அங்கே
இங்கேஇரும்
சிநகா
கண்காணவேஇனை

எதிர்சொல்லுவார
எனச்சொல்லுவார்
சனம அணிவார்கௌசலை
அடிபணிவார்

௮, சடங்குகள்
இடமபடுதருப்பைகள்
உடங்கையுாத
இடமகண்டவாக்கெல்லாம்

செய்வாரும்சமித்துகள்
கொய்வாரும்
திரிவாரும்-பொன்மழை
சொரிவாரும

௧௦, தட்டையா
 தம்புருநாரதா
செம்பொன்
 சம்பிரமம்சொல்லமன்னர்
௧௧, சல்லரி
 வல்லரியொடுரை
சொல்லிய
 எல்லைபுகுந்துமுழுடு
௧௨, இப்படி
 ஒப்பனைசெய்வதே
அப்போது
 வெட்டப்பட்டனை வந்தே

நடமாடவீணையில்
இசைபாட
 மவுலிசூடராமர்க்குச்
எழுமேதோட
 பேரிதாளம்
கேசமேளம
 அண்டகோளமகிழ்பட
 மேளம
கொண்டாடிராமனுக்கு
தெண்டாடி
 தோயப்பாடிகூனியும்
குடிகேடி

கூனிகைகேசியைக்கலைக்கவருதல்

விருத்தம்

நிகழ்த்திடும்அயோத்திஆளும்சொன்னமாமுடிராமற்கே
பதித்திடவேணுமென்று பலருமாப்பரித்துக்கண்டாள்
இசைக்கலைத்திடுவேனென்று ராமனவிலஉண்டையாலே
கொதித்திடும்மனத்தாள் ஆனகூனியுந்தானவந்தாளே

௯-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

கூனிவந்தாளேபொல்லாத கூனிவந்தாளே

அனுபல்லவி

போனநாளராமன்செய்தபகையாலக் காய்ந்து
பூனைபோலஇருந்துபுலிபோலப் பாய்ந்து(கூனி)

சரணங்கள்

௧, அடிக்குமோராமனுக்குஅரசொருக காலே
 ஆரடிக்கிறாஅந்தைஅறிகிறேன் மேலே
கெடுக்கநேருநானென்றுபுறப்பட்ட தாலே
 கிணறுவெட்டப்பூதம்பிறப்பட்டாய் போலே(கூனி)
௨, பூமிபரதனுக்குத்தருமென்ன உரைக்க
 பூவைகைகேசிதன்மனமதைக் கரைக்க
ராமனபகையைநினைந்தடிவாய் துரைக்க
 …கிவிழுந்தலைந்துபெருமூச் சிரைக்க(கூனி)

௩. கொட்டியம்பஞ்சுபோல்உடம்பெல்லாம் — நைந்து
கூனிகுறுகுறுத்துவிலைப்போயி — வளைந்து
பட்டமகட்டஒட்டுவேனோஎன் — நொந்து
பழயபகையைஎண்ணிப்புழுமுளறு — கனிந்து(கூனி)
௪, சந்தானதுட்டாபமுடங்கிய — காய்
சனியோல்நானாதந்திரங்கிச — தோந்து
இந்திராதிதேவருக்கனு — கூவி
இலங்கைராட்சதர்களுக்கொரு — தீம்(கூனி)

கைகேசிகூனியைக்கேட்பிதல

விருத்தம

வந்தகொருகூனிமனதெரிச்சலாலே
வல்லிஎனுமகைகேசிதனிஎழுப்பி
இந்தமன்னனராமனுக்குமகுடமசூட்ட
எண்ணினான்என்னுமமொழிசொல்லும்முன்னே
விந்தைமுகமமலாநதுநவரத்தினமாலை
வெகுமானம்செய்திடவும்அவமானித்துச்
சிந்தைவஞ்சத்யோடுகலைத்தகூன்காக்கைச்
சேதிபபேன்எனறுகைகையபோதிபபாளே

௪-தரு-ஆனந்தபைரவிராகம்-அட்தாளம

பல்லவி

ராமனுக்குமன்னன்முடிதரித்தாலேநன்மை உண்டொருகாலே

அனுபல்லவி

பாமரமேஉனக்கென்னடி — பேச்சே
பழமநழுவிபபாலில்விழுந்தால்பபோல் — ஆச்சே(ரா)

சரணங்கள்

௧ இந்தவார்த்தைசொன்னாய் — எனக்கெவாரேடி
பிரமமாதிசருமவரு — வாரடி
இதுவேநல்ல — சீரடி
வயடாதே — பாரடி
ஆரடி — எனக்குச்சொ(ராம)

௨, பரசுராமன் செல்வம் திர்த்தவனடி
நமமையெல்லாம் காததவனடி
பட்டமகட்ட ஏததவனடி
நாலுபேரில் மூததவனடி
அவன் என்கணமணி (ராம)

௩, பரதன்பட்டங்கட்டாவிட்டால கட்டியோ
அவன்சர்க்கரைக் கட்டியோ
ஏன்பிள்ளை ராமன எட்டியோ
நான்தான்என்ன மட்டியோ
வெட்டிப போடுவேன் உன்னை (ராம)

———(:)———

இதுவுமனககேசிடைகூனிகலைததல

விருத்தம

துங்கம்ஆம அயோத்தி ஆளசசொல்லியராமனுககே
தஙகமாமுடிகொடாமலசடைமுடிகொடுபபேன்என று
பஙகம ஆமகூனிமுனனுளப்பகையினுலேகைகேசி
மங்கையாளஎதிரேபின்னும்வாரத்தைடாலககலைககின்றளே

௰௩, தரு-அசாவேரிராகம், ஆதிதாளம

கண்ணிகள்

௧, ராமன்முடிசூடும்என்றபேயமதிஉனக்குவநதது
ஏதமமாஎன்னவாதமமா
சீமாட்டிஉன்பிள்ளைபரதன காமாட்டிஆனுனேஎனன
செய்கையேஅமமாகைகையே

௨, உன்மகன்ஊர்க்கில்லாவேளை த்தன்மகனைமுடிசூட்ட
உன்னினுன் கோசலைஎணணிஞள அந்த
மன்னவனும அவளசொனனவாாததையைககடவாமலஉன்னை
வாதித்தான் ஏதோபேசிததான

௩- கண்உள்ளபோதல்லவோகண்சாட்சிஎன்பதறியாயோ
கன்னியேஎன்னஉனனியே ஆாகுமம
பணணிபபயிரில அலலோபுண்ணியம்தெரியுமடி
பாவியேஏநதன் ஆவியே

௪, ஓடமவிட்ட ஆறும்அடிச்சுடும என்றுசொல்லுமவாாதகை
உள்ளதோபெணணே இலலாதோ அதுபோ

ஈடழிந்தான் தாய்தந்தைமார் உன்னைவந்தடைந்தபோதில்
ஏன்செய்வாய் எவனாகநெஞ்சுவாய

௫, ஊருக்கோபால்வார்த்தன்பது உடம்புக்கோபால்வார்த்தன்பது
ஒக்கடிசெய்வதேதடி அடி
ஆறுகரும்பெண்ணைமன்பிள்ளை ஆனாலுந்தன்பிள்ளை என்ப
தறியாயோஒன்றும்-குறியாயே

௬ கவுசலைபிள்ளைகரும்பட்டமகட்டினால் உன்பிள்ளைக்கென்ன
கட்டுவாய்-எவனாக-கிட்டுவாய பதரன்
தவசிஆயச்சந்நியாசி ஆகிபரதேசமபோவதேநல்ல
சமாதடிகோபத்தை-அமாத்தடி

௭ சிராஜனகோசலைவீட்டுசிறுக்கிகரும்சிறிககிஆகச்
செருக்காயேஎன்னைவருத்தாயே
யார்யூரகையில்எல லென்னைபடவேணுமோ அதெல்லாம்பட
லபித்ததேதெயவமசபித்ததே

௮, பலநாளுமஉன்னோடே நான்பாடுபட்டதெல்லாம்வீணே
பாதகிஅடிதோதகி அய்யோ
இலவுகாத்தகிளிபோலேபோகவோநான்உன்னைநம்பி
எண்ணினேன்வீம்புபண்ணினேன்

௯ நண்ணும்தன்மகன்மேலேபோல்உன்மகன்மேலேகோசலை
நைவாளோபட்சமசெய்வாளோ
கண்ணில்எண்ணையேகரிக்குமபிடரியிலஎண்ணைதான்என்ன
கரிக்குமோஅன்புதரிக்குமோ

௰ நாயகன்கோசலைபிள்ளை ஆகில்உனக்கென்னவரும்
நன்மையேசொல்வாய்உண்மையே ஆர்க்கும்
தாயகையிலபசுமபொனனிலும்தன்கையில்தவிட்டேமேல்
ஆமதையலேஇதென்னமையலே

௰க என்னசெய்வேன்என்றாயக்முன்னேகொண்டவரம்ரண்டும்
இலையோதரச்சொலலையே அந்த
மன்னவன்உனக்குசசொன்னவார்த்தைக்கிரண்டுசொல்லானே
வாயகடிஇதுவேடாயகடி

௰உ ஒருவரம்பரதன்நாடாளஒருவரம்ராமன்காடாள
ஒகடிஇதேசூதடி இந்த
இருவாமுமகொணடாலஉனக்கிடுசேருமுண்டோடிமக
ர சியேஎனதன்கைகேசியே

கைகேசிக்குஞ் சக்கிரவர்த்திக்குஞ் சம்வாதம்

விருத்தம்

அந்தவகை கூனிசொல்ல மனதுவேறாய்
அப்படியே செயவேணுமென்ன மனஞ்செய்து
கொந்தளக நுசோரவணை சேரா மணமேல
குப்புறவே கிடந்திட்ட கைகேசிதன்னை
வந்த தசரதராசன் கையாலதூக்கி
மலர்மேனி துடைத்தென்ன மானேதேனே
பைங்கொடியே உன்குறை ஏதெனப்பட்டோலை
படிக்கின்றாள் தசரதனும் துடிக்கின்றானே (௭)

கண்ணிகள்

௧. இந்த அலங்கோலமும் இந்தமஞ்ஞத்தக்கமும்
என்வந்ததோ கைகை மின்னரசே - உந்தன்
சிந்தையில் நினைந்ததை உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல
தெரியச்சொல்வாய் கைகை மின்னரசே

௨. மருவும்மலரும்போலப் பாலும் நீரும்போலே
மானம்வைத்தாண்டீரோ மன்னவரே - உந்தன்
கருவிழிமணிபோலக் காரிசனமாக என்னை
கண்ணுண்டாயக் காத்தீரோ மன்னவரே

௩. காத்ததற்கென்ன குறை இப்போதும் என்ன உன்னைக்
கைநழுவவிட்டேனோ மின்னரசே - நீ
பார்த்தெது கேட்கிலும் எந்தப்பாரமானாலும்
பரிந்துதருகிறேன் கண்ணே மின்னரசே

௪. மற்றொன்றும் இல்லைவரம் எனக்குமுன் நீர்கொடுத்த
வரம் இரண்டுங்கேட்கிறேன் மன்னவரே - என்றும்
உற்றதுசொன்னாலல்லவோ அற்றதுபொருந்துமானால்
உள்ளதுசொன்னேன் காணும் மன்னவரே

௫. அந்தவரம் இரண்டுந்தந்தேன் இனி உனக்கு
அட்டிசொலவேணுமோ கைகை மின்னரசே - என
மைந்தன் இராமன் ஆணை வாய்தவறத்தப்பிடேன்
வாங்கிக்கொள்வாய் கைகை மின்னரசே

௬. முன்ஒருவரம் பரதனாட்டை யாளுகிக்க
முடிபெறவேணுமய்யா மன்னவரே - அதினை

பின்ஒருவரம்ராமன்காடாளச்சூட்டுமுடி
பெறவேணும்தாருமஅய்யா — மன்னவரே

௭. மலைபோலஒருவர்செய்தவஞ்சனையோஎன்ன
வார்த்தைசொன்னபடியக்கை — மின்னரசே-அது
கல்லுபாகலைத்தராகோலகலுமுகனையும்என்ற
கதைபோல்ஆச்சுதேதங்கை — மின்னரசே

௮. கல்லுபாள்கவுசலைஉமக்குண்டேனக்குவேறே
கல்லுபாரொருவர்இல்லை — மன்னவரே-நீ
சலதாலசொல்லுகிறீரோசொன்னதேசொன்னதுநான்
தடுமாறிசொல்அறியேன் — மன்னவரே

௯. மூத்தவனைத்தள்ளிவிட்டுஇளையவனைப்பட்டம்கட்டல்
முறைமைஅல்லவேதங்கை — மின்னரசே யாரும்
ஏத்தும்மனுவிக்கியானசாஸ்திரத்தினில்முன்னம்
இசைந்தபடியிதுவே — மின்னரசே

௰. மூத்தவன்இந்திரனுமாயனோஅகிலாண்டம்
முழுதும்செலுத்துகிறான் — மன்னவரே-வெகு
நேர்த்தியிதுமுன்சொன்னவார்த்தையைவிட்டுச்சாஸ்திர
நெறிகளைபோதிக்கல்ஆமோ — மன்னவரே

௰௧. ஆனைஇருந்துகொண்டுஅரசாளும்மண்டபத்தில்
அறியாபிள்ளைபாதன் — மின்னரசே-சிறு
பூனையிருந்துகொண்டுபுலம்புகிறதுபோலப்
புலம்பல்ஆமோதங்கை — மின்னரசே

௰௨. ஆனையும்பூனையும்நீபெற்றபிள்ளைஅல்லவோ
அசலார்பெற்றபிள்ளையோ — மன்னவரே-நீ
மானமழவைத்தால்போதும்அனுபவம்பலஆம்அந்த
வகையைநானறியேனே — மன்னவரே

௰௩. ஆயிரம்ஆனாலும்பெண்புத்தியைஅறிய
ஆராலும்முடியுமோ — மின்னரசே-நல்லது
போயினதுபோகட்டும்ராமனைஊரைவிட்டேன்
போகச்சொலஎனகிறாய்தங்கை — மின்னரசே

௰௪. எதுக்குராமனைஊர்விட்டுப்போவென்றாய்
என்றுகேட்கவந்தீரோ — மன்னவரே-உடப்
பாதிக்குளபரதனைஊரிலதங்கஒட்டாமல
பண்ணேன்துரத்திவிட்டோ — மன்னவரே

௰௫. அவனுடசமமதிககவேபாடடனைாபோவென்றேன்
அநியாயமசொன்னேனோ — மின்னரசே உனககு
கவனமு இலலேபோயெனனகாரணமோ இநத
கபடமபேசாதேகைகை — மின்னரசே

௰௬. கவனமுமஉண்டு ஒருகாரணமுமஇல்லை
கபடமுமபேசவிலலை — மன்னவரே-இன்று
பிவனுமமதிககவேஊாவிடடுபபோ மவென்றேன்
எனனதபபிதஞசொன்னேன் — மன்னவரே

௰௭. பூமியுந்தருகிறேன்பரதற்குபொன்முடியும்
பூட்டுகிறேன்கைகை — மின்னரசே-என்
சாமியையெனவுயிரைராமனைபபிரிந்தால்நான்
தரிககறியேனகைகை — மின்னரசே

௰௮. என்உயிர் அவன்போனால்இருக்கறியாதென்றீர
எனனைசதநியமஇது — மன்னவரே-அவனை
சின்னஞ்சிறுவயதிலமுனிபினபோகச்சொன்னீர உம்
சிவனுககுண்டோதுன்பம — மன்னவரே

௰௯. கும்பிடுகிறேன்உந்தனகாலையும்பிடிக்கிறேன்
கோபம்செயயாதேகைகை — மின்னரசே-நீ
எமபெருமானைஎநதனகணமணிராமனைஇங
கிருககச்சொலலெனபாயகைகை — மின்னரசே

௨௰. தானைந்தறறுபபோதேனனசரீரமஉமது
தமசரீரமஅலலவோ — மன்னவரே-நீர்
ஆனைக்குமபிடிகிரீ ஆர்காலிலவிழுகிரீர்
அசலாஎன்றெண்ணலஆமோ — மன்னவரே

௨௧. அடியில்விழுவேன்என்றும்அடங்கிஒடுங்கியேநான்
அனந்தமவாரததைசொல்லியும் — மின்னரசே-சற்றும
கடினமஇலலாதுபோலேநீசரிலையைபோட்டு
கழுத்தைஅறுக்கலாமோ — மின்னரசே

௨௨. காட்டுப்புழுவுககாகச்சதைஅரிந்தமன்னனைக்
கதையிலுமகேட்டிலீரோ — மன்னவரே-உந்தன்
வீட்டுப்பெணசாதிககாகஇத்தனைசாகசமும்
வேணுமோபோதுமபோதும் — மன்னவரே

௨௩. கண்ணுங்கருத்துமராமன்கண் ணுளதுமராமன்
[illegible]ராமனை — மின்னரசே-நான்

எண்ணுமதெய்வமும்அவன்போனால்என்உயிர்போம்
இருக்கச்சொல்எனமாய்கைகை மின்னாரே

௨௪ எனக்கும்பொய்வாராதுபொய்சொன்னால்தோஷம்என்றீர்
எந்தமதியாலசொன்னீர் மன்னவரே-நான்ச
வனத்திலப்போகச்சொலலுமஎன்றசொல்த்திருப்பிவிட்டால்
அதுமத்தானபொய்அல்லவோ மன்னவரே

௨௫ ஆனாலும்ராமனைவனத்தில்ப்போகச்சொல்வதால்
ஆவதுண்டோகைகை மின்னாரே
கானிலோராமனைப்போகச்சொல்வதிலுமஎன்
கணகேட்கிலுமதருவேன் மின்னாரே

௨௬ நானாகச்சொல்லஇல்லை தெய்வம்சொல்லியதுக்கு
நான்என்னசெயவேணுகாணும மன்னவரே-ராமன்
போனாலுமகானகத்திலேஅவனுக்குவரும்
பொல்லாஙகுஉண்டோசொல்வீர் மன்னவரே

௨௭. போவென்றுசொன்னவுடன்பொறிகலங்கிஎன்சீவன்
போய்விடுமேகைகை சண்டாளிநான்
ஆனென்றுபோனபின்னைஆளவிடுவாராஉனக்
காரடிகைகேசி சண்டாளி

௨௮ ஓட்டாரம்காட்டுராய்ராமன்போனால்என்சீவன்
உடனேபோமடிகைகை சண்டாளி-நீ
கட்டியதாலிக்கயிற்றைஉன்மகனுக்குபபட்டங்கட்ட
காப்புகட்டிகைகை சண்டாளி

௨௯ வரதமுனிவன்ஆனவசிஷ்டமுனியேஉன்னை
வரமகேட்கிறேன்தாராயஎன் ய்வமே-அந்தெ
பரதன்வநதால்அவன்உற்றாரிமைசெய்யாயப்
பததுதாமாசசொல்என் தெய்வமே

௩௰, அண்டர்முனிவர்அல்லமகையாளிகள்அல்ல
அசலாரொருவர்அலல தெய்வமே-நீமுன்
கொண்டபெண்சாதிதானேதசரதன்
கூற்றுவன்ஆய்வநதாளே தெய்வமே

௩௧ ஒளிவாயஇருந்துகொன்றபிள்ளைப்பழிகருமுனி
உரைததசாபமஇதுவோ தெய்வமே-உலகம்
எளியாரைவலியார அடிததால்வலியாரைதெய்வமகேட்கும்
எனபதுமஇதுதானோ தெய்வமே

௩௨. மண்ணாள் பட்டமும்புத்ரனுக்கென்றுகேட்டுவந்த
பாவிக்கள்பெண் இவளல்லவோ — தெய்வமே-இந்த
மண்ணுலகுள்ளதாயைப்பார்த்துப் பெண்ணைக்கொள்ள என்றுசொல்லும்
வசனமுமிங்குவருமோ — தெய்வமே
௩௩. உதிக்குமகனைப்போலவேஎன்னஉயிர்போனாலுமென்ன
உத்தமன்ராமனைமாத்திரம் — தெய்வமே- அயோத்தி
பதிக்குப்பதிஆகியேஇருக்கின்றானென்றுகாணாப்
பாவியானஆயினேனே — தெய்வமே

கைகேசிஸ்ரீராமனைவனத்துக்கனுப்புதல்

விருத்தம்.

கொன்றவர்போல்தசரதன் இப்படிபுலம்ப
கூற்றுவன்போலக்கைகேசிராமன்தனை
நின்றநிலைக்கழைத்துவரஎன்னவந்து
செங்கனிவாசலுக்குள்ளேபுகுந்தபோதில்
என்றுமஅரசாசொல்லாலநாளேசொல்வேன்
எண்ணீரேழ்வருஷமராமாநீகாட்டில்
சென்றுதவஞ்செய்பரதன்உலகைஆள்வான்
செல்லென்றாள் இதுவேதன்சொல்லென்றாளே

ஸ்ரீராமர்வனம்ஏகக்கைகேசியின்விடைபெறுதல்

இதுவுமது

உளம்மகிழ்ந்துதாநகைகேசிஉரைக்கவாய்மொழியைக்கேட்டு
களங்கம்இல்லாதராமனகானகம்செல்லநானே
தெளிந்துபார்பரதன்ஆளசெய்ததேமேன்மையென்று
தளர்ந்திடாததாயைவாழ்த்தித்தாழ்ந்துபின்விடைகொண்டானே

அ-கரு-சுருட்டிராகம்-திரிபுடைதாளம்

பல்லவி
என்பாக்கியமேபாக்கியம்-எவர்க்குண்டிந்தசிலாக்கியம்.
அநுபல்லவி
அன்பாகவனம்போகஅனுக்கிரகஞ்செய்தாயே (என்)

சரணங்கள்.

க குழியிலேபிடித்தனைஎடுத்துக்கூரைமேல்ஏறவிட்டு
வழிபார்க்கினைப்பாற்றிவளர்க்கிறதுபோலே

சுழலுமிந்திர சசியுடக்கூசகுடமணி முடிமகுடம்
தழுவும் முதக்கிராசசியத்துக்குச் சடைமுடிதரித்தாயே என்

௨. கொக்கரித்தவரெல்லாம் கூடத்திப்பாடுவாரோ
பக்கமுள்ளபேர் என்னைக்காப்பாற்றப்பாரோ
சிக்கும் இந்தவலை நீக்கித் தேம்பரதந்திரசேர்த்த
தக்கத்துணை செய்வேன் நீ நட செய்தாயே என்

௩. ஒருபிள்ளை ராமன் பரலோகசாதகம் செய்ய
ஒருபிள்ளை பரதன் இந்த உலகம் ஆள
இருபிள்ளை பாலும் கைகையிக்கடையேற என்ன
வருசொல் உண்டாச்சதென்ன மாதவம் செய்தேனோ என்

ஸ்ரீராமர்வனம்போவதற்காகக் கௌசலை புலம்பல்

விருத்தம்

இப்படிச் சிறுதாயாரை இறைஞ்சியே அனுப்பிக்கொண்டு
மைப்படிவண்ண ராமன் வந்து கோசலை அம்மைக்கு
தப்பிலாதவடிவாறெல்லாம் தான்சொல்லக்கனை கேட்டு
வெட்புறும்பசும்போல அன்னை விழுகின்றாள் அழுகின்றாளே ௰

௯-தரு-முகாரிராகம் ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

௧ அய்யையோ ரகுராமா-வனம்போகத் தெய்வம் சம்மதி ஆமோ உன்னை
நான் எவ்வகை பிரிவேனோ நான் இது செய்குவதறிகுவேனோ

௨. என் ஒருதா க்கோரவிகுலமன்னவா நாயகமே அரசன்
உன்னையும் வெருத்தானோ வெறுத்தும் தன்னுயிர் பொறுத்தானோ

௩ சுடர்மணிமுடிபோச்சே சோதிமேல் சடைமுடிவரலாச்சே கேட்க
உடல்பதறுதே மகனே மனம் விட்டுவிட்டு உதறுதே மகனே

௪. தாய்வரம் அதுகண்டு பூமியைக்காவல் பரதன் கொண்டு ஆளமட்டும்
நீ வனம் போவானேன் இப்படி தீவினை ஆவானேன்

௫. கவிபுகழ்மேவிட்டதோ சூரியகுலமுறைமையை விட்டதோ நீ இந்த
நிலமை விண்டிடலாமோ பரதனை தலைகொண்டிடலாமோ

௬ எப்படி நான் சகிப்பேன் உன்னைப்பிரிந்து எப்படி நிறுவகிப்பேன்
[illegible] விடுப்பேன் உயிர் [illegible] தரிப்பேன்

௭. பொன் அடிகசங்காதோ மேனியில்வன்னமும்மங்காதோ வெயில்பட்
டால்என்னென்றுகுதிப்பாயோகலலும்முளளும்என்என்றும்இப்படியோ
௮. நீசெலலுமவனமதானேஉன்னுடனேசெலலுவேனநானேஎன்னி

ஆசைஎல்லாமமறந்தேதுக்கோகோசலைபெண்பிறநதேன்

—*—

ஸ்ரீராமாகோசலையைததேறறிவிடைகொடல்

விருத்தம்.

தாயவருநதிட இவ்வாறுதளருவாள் தன்னைநோககிப்
பாயவருபதினால்ஆணடுமேபதினாலுநாளேஅமமா
நீவருநதிடுவதேனோநின்கிருபையாலேகானிப்
போயவருவேனகேளஎன்றுபோற்றுவான்தேற்றுவானே ௰௧

௰-தரு-புன்னாகவராளி-இ-ம்-ஆதிதாளம

பல்லவி

வனமபோயவருகிறேன்-அம்மா-கோசலைஅம்மா
வனமபோயவருகிறேனஅமமா

அநுபல்லவி

வனம்போய்வருகிறேன்தானே மெறறமாதாவசனம்தானே
தனந்தனிமநதிரமுமஅது சாதத்திரமுமஅது
சத்தியமுமஅதுமா முததியுமஅதுதானே(வன)

சரணங்கள்

௨. கானகமபோகவேணும் நீகணவனைக்காப்பாற்றுங்காணும்
காணிலம்பாதனுக் கல்எனபபோமோ
நான்இருநதரசனைப்பொயசொல்லச் சொல்லலஆமோ (வன)

௩. ஆதிகதைஅறிவீர்நீரும்சகரர் அறுபதினாயிரம்பேரும்
தாதைசொல்ப்படிதயகள உயிர்கொடுத்தாரோமுனனம்
தகப்பன்சொல்ப்படிகருநான்தவம செயததோகடினம(வன)

௪ என்றவன்சொல்வேதம்தானேபாசுராமன் தாயையெட்டினானே
ஆணடுபதினாலுமபோய வருவனஎனககணடே
ஆசாளனைபபோஎன்றால் திருவாயகெதிர்வாயஉணடோ (வன)

ஸ்ரீ ராம வனவாசக்கோலம் புறப்படுகிறது

கோசலை புலம்பல்

விருத்தம்

சிதைவைப வசலைகநத செநறியராமன்மேனி
சுநதரிசுமித்திரை கேசி ... பணிநதுநின்று பாடில
இநதமா மகுடம் ... மா
அநதமஆமலடகாணனன் ... ஆக்கிரமடம் ... தின்ஆமனா

ராகம் - கரு - ... தாளம் - ஆதி

பல்லவி

நானேட்சுபனான் ஆனுநகொடுகெடுநேரா ராமனுக்குமகுடம்

அனுபல்லவி

சேனைபோ என்றோ பட்டாபிஷேகம் குறிக்கவும்
சித்திரகக்கைடாலவென்று உத்தனபேரையுங்கொண்டு (நா)

சரணங்கள்

௧. குருடன்ராசமிருதிகிருபடோலேபட்டம்
கொன்றுமே பாகாரு முடிசூட
தாணிபிலசாககளையும்பாவுஞ்சரியாமென்னும்
தசரதனும் கிடநது மனம்வாட
இரவிமுன்பனிபோமேலைவைகுண்டதிரதமன்னா
எவரும்மயரநது விருதுகளபோட
அரசிட்டசாமிகருத்தவசிட்டனிமசன
ஆட்டுகெருடடிபோலெறுடகேடசெலசைபும தள்ளாட
௨. தெ குருத்தகாளிநடுகககூனிதாளம்பிடிகக
துணைடங்களை நீக்கப் படபாட்டி
பகைதகராசாதலையனைசுருலைபோல உதிர
கடிமளமளைகுராதநக கடல்மூட்டி
இகத்தில்நானேஅ உமைராமனே ஆவான்
என்பதெல்லாகருத்திகரு வரககாட்டி
வகுத்தபிராமமாநிடோ ... வதைத ... அவா
மர்ம்மம்எலல தையும் ... தாடத்தைநிலைநாட்டி
௩. சுட்டமண்ணும்பச்சைமண்ணும் ... போசமி
துனைஅலலாலனகருணைபோ உபசாரம்
எபபடிப்பறநதாலும் மணாகருநவிகருடம் ஆதார
இநதபபாருணுகேன் அதிகாரம்
ஜெகு-

வெட்டித்தலைதலைபாயக்குவிக்கா விட்டாலெங்கை
விலலாலேஆவதுண்டோ வீரம
பொடடெனஅயோததிப்பட்டணம்எல்லாமவந்து
போகக்கெடுததாலுமஇஷ்டேரமஆகதொடுததாலும்இந்தநேரம

ஸ்ரீராமாலட்சுமணாகோபத்தைததணிததல்.

விருததம.

சினமகொண்டஇளையோன்இங்கேசீறியேசொலலுமளவை
கனம்கொண்டராமசசந்திரன்காதிலேவிழக்கண்டோடி
இனமகொணடதநதைவாாததைக்கெதிாஉணடோதமபிஎனறு
மனமகொண்டுதேற்றிககோபமமாற்றுவான்ஆற்றுவானே

மஉ-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

இத்தனைகோபமும்நல்லாய-வந்தது-எதடாதம்பிஇதுசொல்லாய்

அநுபல்லவி

ததது்வம ஆகஉநதன் புததிஎல்லாமவெள்ளை
தகபபன்போ விளஙகிற பிளளை அலலோபிளளை (இத)

சரணஙகள

க. இரும்போதாய்வனம் காட்டிலேபோயதிரி
என்னவுமவாயவருமோ நீஅதைப்பரிகரி
கருமபுகசப்பதெலலாம் வாயகுற்றமேசரி
காலமசெயததல்லாமல ஆர்செய்தாா அரிகரி(இத

உ. தகபபனைசசத்தியவாகயன் அல்லலெனறுகழிககவோ
தாயகொணடவிரததததை முடியாமலஅழிககவோ
அகத்துணை ஆம்பரதன் செலவததை ஒழிககவோ
அப்புறம்உன்னைக்கண்ட பேர்எலலாமபழிககவோ(இத)

ந. உரம்ஆகும்தபமசெயதால உனககுநல்லதோதீதோ
ஒனறுமபேசாதேகோட டைககுளளே படைவெட்டாதோ
அரசுமபாரதனகொணடால நமககினியேலவராதோ
ஆககப்பொறுத்தநமக் காறுமடடுமபொறுக்தோ (இத)

சுமத்திரைலட்சுமணருக்குப்புத்திசொல்லல்

விருத்தம

அற்புதத்தமபிகோபம் ஆற்றியேராமன்தாயார்
பொறபகமணககுமபோதுபூவைகைகேசிவவ
வற்கலைநாதாகாட்டவாஙகிலட்சுமணாநீஎன்
சொறபடிகொடுபபோஎன்றுசுமித்திரைகூறுவாளே

ம௧ திபதை-பைரவி-அட தாளம்சாப்பு

கண்ணிகள்

௧. இநதமரவுரிஅந்தவனத்திலசொண்
டேகுவேனறெனவார்த்தை லட்சுமணா
அநதவார்த்தையேமநதிரமாஅண்ணன்
அடிபூசைசெயயடா லட்சுமணா

௨. அண்ணன் இவனமணிவண்ணனேஎன்றெண்ணி
அரைநொடிபிரியாதே லட்சுமணா
கண்ணின்னிமைபோலேஎண்ணம்எல்லாம்செய்து
கட்டிககாததிருடா லட்சுமணா

௩. வெமபியகாட்டினில்அரக்கரவந்தால்அண்ணன்
முன்போயநீநில்லடா லட்சுமணா
தம்பிஉடையவன்படைக்கஞ்சான்என்னும்சொல்
சாதித்துககொள்ளடா லட்சுமணா

௪. அலைஆழிபுரண்டாலும்அண்ணன்இருக்கவுன்னை
ஆராலஎன்னசெயயலாம் லட்சுமணா,
மலைமீதிலஇருபபாரைப்பன்றிபாய்ந்துண்டோ
மயஙகாதேதியஙகாதே லட்சுமணா

௫. உளம்கொண்டுஅண்ணனஎப்படிசொல்வான்அப்படி
ஊழியமகேள்அடா லட்சுமணா,
இளஙகன்றுபயமஅறியாதென்றாற்போலநீ
எதிரதொனறுமசொல்லாதே லட்சுமணா

௬. தாயேசீதைஉன்தகப்பனேராமன்இந்த
தலமேவனமஅடா லட்சுமணா
ஆயாசமபாராதேஎன்னும்முன்எண்ணம்
ஆககசெய்துவாடா லட்சுமணா

௭. பினனுஞ்சடையுமமரவுரியுங்காணவோராமன்
பிறகேவநதேனெனறு லட்சுமணா

குன்றமாய் என்றன் தேகம் தேயவம் பணிபதி நீ
கூத்துக்கென்ன செய்யலாம் — லட்சுமணா
அ காத்தன் அனைராமனைச் சித்தத்திலே எண்ணும்
பட்டணப் படித்தவே — லட்சுமணா
புத்தி ஆகச் செய்தால் அப்போதல்லோ எந்தன்
புத்திரன் நீ போய்வாடா — லட்சுமணா

ஸ்ரீராமர் பிரிதலைக் குறித்துச் சீதையிரங்கல்

விருத்தம்

மன்னுமிரங்க ராம இராச்சம் தாய் அனுப்ப கொண்
டென்னும் இராகரும லட்சுமணன் இசைந்தவரவே ரகுராமன்
கண்ணுடசனகி தனைப் பார்த்து நான் போய்வருவேனென்றே கூ
ட்பண்ணுப பருவ மவனமென்றுன் பாதாள சீதைதனை நகர்தானே

ம-ச-கரு-உ. சேஞ்சுருட்டி-ரூபகதாளசாபு

பல்லவி

எப்படி மனந்துணிந்ததோ சுவாமி-உன்மையே பவருகிறேன்
என்றாலிதை எசகுமோ பூமி

அநுபல்லவி

எப்பிறப்பினும் பிரியவிடேன் — என்றுகை தொட்டீரே
என்னிழந்த ஆணைகளையிட்ட — பாறிலே விட்டீரே (எம)

சரணங்கள்

௧. கரும்பு முறித்தாற்போலே சொல்லல் — ஆச்சுதோ ஒருக்
காலும் பிரியேனென்று சொன்ன — சொல்லும் போச்சுதோ
வருந்திவருந்த தேவரீர — வெல்ல
வார்த்தைகள் சொல்லாமற் — கொல்ல
இரும்பு மனந்துண்டாச்சு — தல்லோ
என்னை விட்டுப் போகிறேன் என்று — சொல்ல (எப)

௨. அன்னை கொண்டவரம் உன்னையென்னைத் — தள்ளவோ தீர
அழகுக்கோ வில்லெடுத்து நிலமளந்திக் — கொள்ளவோ
குன்றமோ உமக்கெனைத் — தாரம்
தொடுத்தவனே மேல் அல்லோ — நேரம்
என்னை விட்டுக் கொண்டு போவதோ — பாரம்
இதுவோ ஆண்பிள்ளைக்கு — வீரம் (எப)

௩. நாடிநீர்போயிருக்குமவனத்தின்பேர் சொல்லவேணும் அத்தை
நான்நினைத்துக்கொண்டிருந்தால் அங்கேபிறக்கலாம்காணு
கூடிநாளுகந்திருக்கும் காடு
குறைவில்லாளன்மிதிலை நாடு
காடுநீர் இல்லாத வீடு
காலவையும் தெரியும்என் நாடு (எப)

ஸ்ரீராமவனம்புகலால்புரஜனங்கள்புலம்பல்

விருத்தம்

ஆவதனாலச்சீதைமனதறிந்தராமன்
அப்படியேவருகஎன்றான்வெளியேவந்தான்
தேவர்களுமமுனிவர்களும்கலங்கினின்றார்
ஜெயராமனலட்சுமணன்சீதையென்னும்
மூவர்களும்மரவுரியையுடுத்திக்கொண்டார்
முறையாலே அயோத்திநகர்த்தெருவின்மேலே
போவதுகண்டவ்வூரிலாணும்பெண்ணும்
புலம்பினார்கண்ணீர்விட்டலம்பினாரே (௫௯)

௬௦-திபதை-காம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

௧. அரசுபணிமுடியோடும் ஆனைமேல்
வருகிறதிருக்காட்சியைக்காணாமல்
அந்தத்தெருவீதியிலேவந்து நொந்தார்சிலபேர்கள்
மரவுரியும் சடைமுடியுங்காணு
வதற்கோகுங்குதித்தோமெனத்தங்கள்
வாயோடுவாய்பேசாமலேமனம் மடிந்தார்சிலபேர்கள்

௨. அய்யோ இந்த அருமைத்திருமகன்
மெய்யேவனம்போனாலக்கினி
ஆறுதலேவதெனக்கண்பிசைந் தழுதார்சிலபேர்கள்
செய்யாவினைசெய்திடும்பாதகி
கைகேசிக்கு இணைக்குநெஞ்சுக்கல்
இடுக்கெனவிழுந்ததோஎனமனதிகைத்தார் சிலபேர்கள்
௩. கண்ணுக்குக்கண் அருகேஎண்ணினை

எண்ணம்எல்லாம்போச்சேநாம் அந்தக்
காட்டுக்குத்தியாயப்போவோம் என்று — கரைந்தார்சிலபேர்கள்
பண்ணின தவம் இதுகோ தசரதன்
புண்ணியனான ஆனாலொருதரம
பழிகாரிசற்றையாளோ என்று — பதைத்தார்சிலபேர்கள்

௪. சொல்லியவரம்தான் என்று கணவனைச்
சொல்லவே வழிபார்த்தாள் அல்லாமல்
துர்த்திஷ்டியாய்ப் பார்த்தாளோ என்று — துடித்தார்சிலபேர்கள்
கல்லுருகவும் புல்லுருகவும் கண்ட
கைகேசிக்குத் தனமகன் மாத்திரம
கரும்பா இவன்வேம்போ எனப்பகம — கசிந்தார்சிலபேர்கள்

௫. முறையோ என்ன மூட்டப்பிள்ளையாகிலும்
முந்தினது பிள்ளை என்று சொல்லும் பழி
மொழியாகிலும் ராமனுக்கில்லையோ வென்றழுதார் — சிலபேர்கள்
குறைபாமலே இருக்கின்ற சூரிய
குலத்திலே நல்லமரத்தில் புல்லுருவி போல்
குட்டுகேடி எங்கிருந்தாள் எனக் குலை — குலைந்தார்சிலபேர்கள்

௬. மையாக்கண்ணி இளையவள் தேர்ந்த
வலையிலே சிக்கித் தலைமகன் ராமனை
இன்னவன் செய்தனென்ன சொல்வோம் என்று வைத்தார்சிலபேர்கள்
கைகேசியும் பிள்ளையும் கூனியும்
கட்டாந்தரை அட்டையைப்போல் மண்ணை
கட்டிக்கொண்டினிப் புரளட்டும் — எனக்கூடிக் கலைந்தார்சிலபேர்கள்

௭. சானகி என்னும் லட்சுமி போனபின்
மாநகரத்தில் ஆர் இருப்பார் அவள்
தமக்கை அல்லவே இருப்பாள் எனத் — தவித்தார்சிலபேர்கள்
கானகம் புகுவது முன்னே தசரதன்
வானகம் புகுவது நிலைவரம் என்று
கனாக்காணுகப்பலோ போலவே — பரிவார்சிலபேர்கள்

௮. சத்தியமா ராமனை வரச்சொல்லி
மறுவுருவாகக்குமுடி கொடுத்தான் இந்த
தசரதன் மெத்த நல்லவனோ வென்று — தளர்ந்தார்சிலபேர்கள்
எத்தனை போசனைத்தகுவந்தாலும்
எல்லவரும் துணை ஆவாரோ ராமனுக்கு
இளையவனே துணை இந்தவூரில் என்று — இடிந்தார்சிலபேர்கள்

௯. மணி முடிவனச்சொல்லிட முகூர்த்தத்தில்
சடை முடியாச்சொன்னானே இந்த
வசிஷ்டனைப்போலவசிஷ்டன்உண்டோஎன்றுவைதாா சிலபேர்கள்
துணியுமோமணம அட்டாவுங்கிற
சோற்றுலேநஞ்சுகலந்தாற்போலவே (ரகள்
தொடுத்தாளபழிதொடுத்தாளகைகேயென்றுசொன்னா சிலபே

௰ பாவமும்வரும்பழியும்மிகவரும்
தீபமஇல்லாமனேபோலேஇந்த
பட்டணமபறிபோமேயென்றும பழித்தாா சிலபோகள்
ஸ்தாவரமஇலலா இளங்கொடிபோலவும
பாயவரமஇலலாமரக்கலமபோலவும
தாமரை இலைதண்ணீாபோலவும் தவித்தாா சிலபோ்கள்

சுமந்திரன்புலமபல்.

விருத்தம்

மாநகா இபபடிபுலம்பததோமேல்க்கொணடு
வழியிலஒருசோலையில்போயப்பாதிசசாமம்
ஆனதிதுவந்தவரோாஉறங்கிவிட்டார்
அயோததியிலேஅவர்போகவேணும்தேரைத்
தான்உருமவடதிசையில்விட்டால்என்னைத்
தாமமீணடான்எனப்பருவம்அங்கேமீளவாா
ஏன்இனித்தாமதமஎன்றுராமன்சொலலி
எழுகென்றனாசுமந்திரன்கொந்தழுகின்றனே ௰௭

௰௬-திபிதை-நீலாம்புரிராகம-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

௧. செசமமகிழுமாாமச
திருமபுவான்அல்லோ
மகனவருவான்
வாயகொணடுசொல்ல
௨. ஊரிலஎன்னைககண்டபோது
கோாடடபிாடடமபாம
தோஇறககிவிடடேன்என
தேசததிலேவிட்டேன்
௩. மககளைவிடடோடி
மனனவனுடஉயிா

சநதிரன்-போ்காமல்தேதை
சுமநதிரன்-எநதா
என்றிருப்பானே-ராசனுககெங்கு
இருபபேனோ
சொலல-தசரதனுக்
அல்லோஉன்பிளளைகளை
பேனுமுகம்அறிபா
எனபேனு
வநதானேஎனறவுடனே
வநதானே இப்போதாலோ

நெருங்கிலேநின்றல்லோ சேவகன்போலஅல்லோ
யோகுவேன்-எமன் விடுத்த ஆகுவேனா
௬. இன்னமஉன்னைநகூவிக கிருசகுமோநலஉயிர
கூவிதசரதனுக் மேவினான் இநதவாாததைக
சொன்னவுடன்போமே சுமககவோ நான்வநதேன்
ஆவி-இநதபபழியை பாவி

ஸ்ரீராமாசுமநதிரனுககுச் சொல்லுதல

விருததம

மநதிரிசுமநதிரன் இநதவண்ணமேசூறராமச்
சநதின் அவனைநோககிசசகல முநதெரிநதநீரோ
எநதனாயசொன்னவாாததைககிரணடுதானசெப்பல்ஆமோ
சிதைஎன் இனிமேலஎனறுதெளிவிபபானதெரிவிப்பானே

௪௭-தரு-பைரவிராகம-அடதாளசாபபு

பல்லவி

சொல்லுமசொல்லும-சுமநதிரனே-நில்லும-நில்லும்

அநுபல்லவி

நல்ராததிரி இதுபோல் நகாஉளளோாகளுநீரும
இலஙகைகாணும் போகவேணும (சொல்)

சரணஙகள.

அல்லநீரோ நே சொன்னால்விருமபுமோ
அணைகடநதவெளளம அலைமுநதாலததிருமபுமோ (சொல்)

௧. வீரமபேசிகொண்டெழுநதசேவகனை வெட்டுமகளமகணடுமுதுகை இடல்ஆமோ
ஆருமகாணவேதபசுககொன்றுவநது அதுக்கெலலாமபயநதசசப படல ஆமோ
வாருமகாணுமபெறறதாயசொல்விரதததை மறநதுபினனைஒருவிரததை தொடல ஆமோ
சூரியகுலததிலேபிறநத முநதிமுநதி தொடுததகாரியத்தைநடுவே சொ விடல ஆமோ

௨. மனனனபாதமகுநான்இருககிறேன் வருகிறேனஇளகசிபப தேனு என்றும
பினனுமஅறிநதறியாதது குமமன்னன் பெறியவிதவியவுறுகி தான்என்றும
என்னிடததில்வைத்தஅனபுப்பால்சகைக இடததிலவைககவிடடலவேணம போறேன் என்றும

அன்னைமாரககுமமன்னனுககுமபதிலு
ஆணமெபேசயவநதுவணககு — வேனெனறுசொல்
உலகிலேஒருநனமைசெயயஇடை
யூறுமெததவருமஆகை — யாலஅதை
நிலையதென்னல்ஆயோகாலமபோயவார்த்தை
நிறகுமேபினனைவேறே — உனடோவதை
பலருமதவிககுமா எனறுதாயமொழி
பழிககவோநானவநதேன — எனகதை
மலைவிழுநதாலுமதலையேதாஙகவேணும்
மலைநதவாககுபபலனபலிககு — மோஇதைசொல

ஸ்ரீராமனைநினைததுசககிரவர்த்திபுலமபல்

விருத்தம

வீரமனனுமஉனாசுமநதிரனகொணடான்
மீணடதோாவழிபலருமமீணடார்சேதி
ஊரவதிஷடமுனிஉடனபோய்சசீவன்
உணடிலைஎனறிடுமவேநதனுடனேசொனனான்
கூாஎரியிலேவிழுநதவெணணையபோலும
கொதிததிடுஙகொபபரையிலவிழுமபுழுவைபபோலும
சீருளதனமகனைத்தேஙகிசசிநதை
சிதறினனதசரதனுமகதறினனே

மஅ-திபதை-கணடாராகம ஆதிதாளம்

கணணிகள,

க. சின்னஞ்சிறுதாமரைபபோல பொன்ஆளபாதங்களநோவ
தேடிவனமஓடிவிடடாய் — ரகுராமா-ராமா
என்னையிநதவேளைநடுததணணீரிறகைவிடடாபபோலே
எபபடிதுணிநதுவிடடாய — ரகுராமா ராமா

உ. முடிககுமகுடஞசூடடிமுகமபாாககஇருநதேனே
மோசமசெய்கைகேசிசெயதாள — ரகுராமா-ராமா
உடுததபுடவைதானேபாமபாயககடிககுமெனறும
உளவறியாமலபோனேன் — ரகுராமா-ராமா

ங. மாலையிடடகைகேசிதான்காலனைபபோலவேவநதெனை
வாணுளைககொண்டாள அயயோ — ரகுராமா-ராமா
வேலிககுமுளஇடடேனனகாலுக்குமுளஆகவநது
விளைநதென்விதிவசம — ரகுராமா ராமா

௪ ஆனைமேல்பவனி ஆக அபிஷேகமுடிசூடும்
அலஙகாரமஎனறுகாணபேன் ரகுராமா ராமா
நானஒன்றுநினைக்கதெயவம தானஒனறுநினைத்ததையோ
நானசெயதபாவமஈதோ ரகுராமா-ராமா

௫. தாயுமநீதநதையுமநீசறபுததிரமாணிக்கமுமநீ
சகலபாக்கியமுமநீயே ரகுராமா-ராமா
நீஇலலாநாடிதெலலாமஙிலவில்லாமுறறமபோலே
நெடுமபாழஅடைநததையோ ரகுராமா-ராமா

௬. படித்துபபடிததுசசொலலிகாலுமபிடித்துககொண்டேன்
பாவிகைகேசிஅயயோ ரகுராமா-ராமா
அடிககடிககப்பந்துவிசைகொண்டெழுநதாறபோலஎன
ஆயிசுககுலைவைததாளே ரகுராமா-ராமா

௭. குடைமகுடநதரிததுககுவலயம்தனனை ஆளும
கோலமகாணுமமுனஆக ரகுராமா-ராமா
சடைமகுடநதரிததுககாடடிலேபோஎன்றேளே
சணடாளனஎனபோலஉணடோ ரகுராமா-ராமா

௮. சேறுதல்எஙகுங்காணேன்திககுததிசையுஙகாணேன
தெயவமுமதுணைகாணேன ரகுராமா-ராமா
ஆறுதலஎஙகுஙகாணேனஅநதாநதிலகோல
அநதகனபோலஆனேனஅயயோ ரகுராமா-ராமா

௯. பாரஎலலாம்பரதனகொளளஉனனையுமஎனகணணினமுனனே
பறிகாட்டிறபோஎனறுளே ரகுராமா-ராமா
கிளைக்குபபுல்லுருவிகிளைமுளைததாறபோலே
கொடுகாலிஎஙகேவநதாள ரகுராமா-ராமா

௰. சேனைகாவலாகூடநாளகூடிமுடிசூடடி
சிஙகாசனமவைககுமுனனே ரகுராமா-ராமா
ஆனைகிழுலைபபாககதவளைகலககிறைபோல
ஆனுளேகூனிஅயயோ ரகுராமா-ராமா

௰௧, சறறேபொறுநதுசசெனறுலசகுனதோஷமஎனறேனநான
சாவேனஎனறறிவாயே ரகுராமா-ராமா
சறறுமஅழுகைககுறலகேடகிறததுககுமுன்னே
சுறுககாகநடநதுவிடடாய ரகுராமா-ராமா

௰௨. குலததைவிளககவநதமகனேஉனககுபபடடம
கொடுததுவாஙகிககொணடது ரகுராமா-ராமா
கனததிலேசோறனைறயிடடுகைகபிடிததாறபோலஆசசே
காலமஇபபடி ஆமா ரகுரா-ராமா

௰௩. பாயும்அமுதமும்பொன்பள்ளயமும்இங்கிருக்க
பரிகாட்டிலேநடந்து ரகுராமா-ராமா
காயுங்கிழங்குதின்னல்ஆச்சோதெய்வத்துக்கும்
கண்இல்லையோமகனே ரகுராமா-ராமா

௰௪. வீசுநெருப்பைப்போலேகடுங்கோடையுங்கானலும்
வெயிலிலும்மேல்படுமே ரகுராமா-ராமா
காசாம்புமேனியெல்லாம்வேர்வைமுத்துமுத்தாகத்
காணபாளேகவுசலை ரகுராமா-ராமா

௰௫ பூமியிலேவிழுந்தாலும்தழும்புபடுமோஉந்தன்
பொன்ஆனமேனிஅய்யோ ரகுராமா-ராமா
மாமலையும்கொடியும்செடியும்பொடியும்தாக்க
வழிநடந்தறிவாயோ ரகுராமா ராமா

௰௬ முடிக்கபிஷேகம்செய்துன்அடிக்கீழேழும்தண்ணீர்
முந்திக்கொண்டாராலும் ரகுராமா-ராமா
பிடித்தொருமடித்தந்தாலகுடிக்கேனோகுடித்தென்தன்
பெருந்தாகம்தணியேனோ ரகுராமா ராமா

௰௭ இழைஆயிரம்பொன்பெற்றபீதாம்பரம்உடுத்த
இடைமீதிலேமகனே ரகுராமா-ராமா
பழிகாரிதான்கொடுத்தமரவுரிதான்உடுக்கப்
பார்த்தாரோஊரார்உள்ளோர்கள் ரகுராமா-ராமா

௰௮ பார்த்தாலும்பசிபோமேபால்வடிவுமேஉந்தன்
பவளவாய்முகந்தன்னை ரகுராமா-ராமா
காற்றோட்டமாகவந்துசற்றேநீகாட்டிஎன்னைக்
கரையேறிவிடவொண்ணாதோ ரகுராமா-ராமா

௰௯. பிள்ளைதனைதொடைமேலேபெற்றவன்சீவனைவிட்டால்
பெருங்கதிஉண்டென்பாரோ ரகுராமா-ராமா
கள்ளக்கைகேசிகையிலகாட்டிக்கொடுத்துவிட்டு
கடக்கப்போயநிற்கலாமோ ரகுராமா-ராமா

௨௰. கண்ணும்இருண்டதையோகருந்துஅழிந்ததையோ
கைசோர்லுமழையந்தனையோ. ரகுராமா-ராமா

எண்ணக்குலைந்ததையோ என்றுநான்காணப்பேன் உந்தன்

எழுந்தருளுகட நானே ரகுராமா ராமா

ஸ்ரீராமனாககுகன்தன்ஊரிலிருக்கவேண்டல

விருத்தம்

புலமபியமன்னவன இவ்வாறிடிந்துசிவன
போயினனவைகுண்டபுரத்தைச்சேர்ந்தான்
பெலமதருமன்னவா அவனை எடுத்தாரெண்ணெயப
பெருந்தோணியிலயிட்டார்இப்பால்ராமன
கலமதருலட்சுமணன்சீதையுடனேகங்கா
நதிஅடைந்தானமுனிவரோடும்கலந்தான் அந்த
சலமதனையுமகுகன்விடுத்ததோணியாலே
தாண்டினன அவன்இருக்கவேண்டினனே

௰௬-தரு-கலியாணிராகம-ஆதிதாளம

பல்லவி

இங்கேஇருக்கணும் தரிசனமதந தெனைஆரட்சிக்கவேணும

அநுபல்லவி

மங்கைஆம்ஜனதாயும் சீராமையும்இந்த
வரிசைத்தமபியுமஅய்ய உருபததன்குகஉய்ய (இங)

சரணங்கள்.

௧. பூவுண்டுகனிவுண்டு ஊன்உண்டுதேன்உண்டு
புதுமரவுரிகளும போர்வையுண்டு
தாவுண்டுதடமஉண்டு கங்காநதிவுண்டு
தாவவேணடசணம் நானேசெயரட்சணமகண்டு (இங)

௨. எட்டுததிக்கிலும்சொல்லுவேன் கிழங்குவகைகெல்லுவேன
எதிர்ததவரைவெல்லுவேன் வழிசெல்லுவேன
கட்டிக்காத்துநானே கண்இமைபோலேதானே
காலாலேகாட்டினதெல்லாம் கையாலேசெய்குவேன (இங)

௩. நித்தியமஉமமைபபிரியேன மற்றொன்றையும்குறியேன
[illegible]கறியேன நானசிறியேன
முனிவர்அனைவரும்வந்தங்கள் என்னைவிளங்குட்டுபங்க
முகமகண்டாலபபசிபோமோ [illegible]

ஸ்ரீராமர்குகனைச் சினேகங்கொள்ளல்

விருத்தம்

இனிதுபுகலும்குகனேஎனதம்பிஉனதுதம்பிகண்டாய்
எனதுதுணைவன்நீகண்டாயஇச்சீதையுமஉனமதனிகண்டாய
மனதுபொருந்தததாயசொன்னவாககால நாட்டிலஇருப்பதல்லால்
உனதுநாட்டில்இருப்பேரமோஉனைப்பாயஇதைஆதரிப்பாயே

உடிபதைசகராபரணிராகம்அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்

௧. காட்டிலஇருக்கவந்துகாட்டுக்கருகான
நாட்டிலஇருக்கலாமோ — குகனே
பூட்டகமோஇதுகுளிக்கப்போயும்சேறு
பூசிக்கொள்ளலஆமோ — குகனே

௨. பதினாலுவருஷம்போயநாமஎல்லாமஓருமிக்கப்
பதியிலஇருக்கலஆமே — குகனே
மதிமோசமோஆனைஏறியுமதிட்டு
வாசலிலநுழைவான்ஏன — குகனே

௩. பரிசனமஉனனதுஉன்ஊருன்னதுவுன்
உறவுமஎனஉறவாசசே — குகனே
என்பிறகேநீவநதாலஇநதவுறவைககாகக
எவாஉணடுநீசொலலுவாய — குகனே

௪. பொறுததஎனதுதவமமுடிககவேணுமஅநதப்
பொறுப்புஉனககிலலேயோ — குகனே
குறுககபபேசாதேமுதலகோணிணலமுட்டக
கோணுமதடைசொலலாதே — குகனே

௫. ராமனபரதனலட்சுமணன்சத்துருககனஎன்ன
நாலவர்பிறநதிருநதோம் — குகனே
ஆமஉனனுடனேஐநதுபேர்ஆனோமசீரானோம
அதிகபலவானகளானோம — குகனே

௬. குருவியினதலைமேலேபனங்காயபபொறுப்புவிஆளக
குழநதைபரதனடா — குகனே
அருகிலஇருககிறயேநான்இருககிறபபோலே
அடிககடிபபாரததுககொளவாய — குகனே

௭. உடன்ஆனதம்பியவனஉனதுமதனியிவள்
உ... கா... — குகனே

உடாளென்படுகிறுங்நான்என்றுமநீஎன்றும்
இரண்டாகஎண்ணுதே குகனே
அ சமறேகாணுமமுன்னேகமனைசககனையேற்றியமுன்
தனையுமகனையேறறின குகனே
சிததிரககூடத்துககுவழிஎஙகேநீயிஙகே
திரும்பஓனறுமபேசாதே குகனே

ஸ்ரீராமா சீதைககுச்சிததிரகூடஙகாட்டல்,

விருததம்

வரதனெனனுமரகுராமன்குகனைஇநதவகைநெறறிபபரததுவாசீங் குரவன அனுமதியாலே தமபியுமசீதையுமதானுமகூடடிபபோனனபா யஉளசிததிரகூடமலைசோநதான முகமலாநதுபாாததான அஙகேகாதல துதைசசீதைமுனனேநீடடுவானமலைவளஙகள்காட்டுவானே

உக-தரு-முகாரிராகம-அடதாளசாபபு.

பலலவி

பாராய்பெண்ணேபாராய்பெண்ணேபாக்கியஜனகன்கண்ணே

அனுபலலவி

சீராகாஙமக்குநோ ஆகிறஇநதசித்திரககூட

மலைாததினபிடமபேலே

சரணஙகள்

க. மாதவர்முனிவாசொலவேதஙகளைககிளி
ொடிககையாயகறறுவனமெஙகும படிப்பதுவும்
கோதுமதினைகசொலலையினிறபமபைகளஎடுதது
குரஙகுகள அடிபபதுவும
ஆசவனகுதிரைபோறபசுமபொறறைஒளிபாயநத
ஆடுதலபசுமையாககோட்டறி நடிப்பதுவும்
மடிநமலலாமலமேலோடுமமேகததைப
பெலஆனையெனககையாலஆனைஆனை பிடிபபதுவும(பா)

௨ ஈறை முனிவாககுமலைஏறபபடிபோலே
முடாஙகிஅடஙகிகொணடுமலைாகம் கிடப்பதுவும்
காலிலஅழுநதாமலபுலஎலலாஙசொமபாலே
சருமபனறி இடபபதுவும்
கோலஅயோததியிலஇட்டகொடிபோலே
கொடிமூஙகிலிறபாமபுததோலபட படப்பதுவும்
வாலைபபிடிகொதெதுககுறுகுமகணமுனிவற்கு
மநதிகளஅங்கஙகேவழிநாட்டி நடப்பதுவும(பா)

௩, அருவிநீரைமொண்டுதுதிக்கையாலயானைகள்
அருந்தவர்பெருங்கமண்டலமதனில் — விடுப்பதுவும்
குருவிகள்தினைக்கதிரூட்டக்கிளைமதத்திற
கொண்டுபோய்க் — கொடுப்பதுவும்.

பரவுமலமகுண்டத்தெரிவளர்த்திடமயில்
பசுமைஆம்சிறகைவிசிறிபோல — எடுப்பதுவும
திருமாமுனிவர்முப்புரிநூலஅணிவதற்குச்
சிலந்திநூலைக்கொண்டுபோய்க்குரங்குகள் — கொடுப்பதும(பாலை

சக்கிரவர்த்தியைக்குறித்துபரதர்புலம்பல்

விருத்தம

துய்யமலைவளநங்கைஅவ்வாறுகாட்டித்
தோகையுடனசாமிலட்சுமணன்தாமசெய்த
செய்யபானசாலையினில்இருந்தான இப்பால்
செயமஉள்கேகையநாட்டிலவசிஷ்டனோலை
பையஅறிந்துடனேமீண்டான்தாயகைகேசி
பந்தத்தினிறச்சத்துருக்கனுடன்பரதனவீழ்ந்தான்
அய்யனெனுமதசரதன்சீர்அறிந்தானதேம்பி
அழுகின்றான அழுந்தழுதுவிழுகின்றானே
உஉ-திபதை-மத்தியமாவதிராமம-ஆதிதாளம

கண்ணிகள

க. அரசேஎன்னையீன்றெடுத்தப்பனே — எடுத்தாய
உன்சீர்மேருமவின்னவரோடேநீஉறவாடவோ — தொடர்ந்தாய
உ, முறையுமஉன்தந்தியையும்எக்கியத்துறையும — எல்லாந்தொலை
பிறகேகொண்டுபோனதென்னகுறையோஅறி — யேனே
௩ சத்தியமுமசுபகீர்த்தியும நித்தியமநித்தியமல்லோ — சிறந்தாம
மித்திரனேதாமபுத்திரனேராமபுத்திரனேஎங்கே — மறந்தாய்
௪ அழகாஉன்னைத்தொழஆசைகொண்டெத்தேனிதுபொய்யோ
உழுதாபபொசக்கழுதாலஇதிலஎன்னதாமவரும — அய்யோ
ரு, சிவராகவனமேலேமாமுடிகோலிக்கைவைக்கு — முன்னே
காலம்செய்திடக்கோலமதனைஎனனுலள்ளத்தயயல — ஆமமனே
சு, அம்பரந்தனில்சம்பரசூரன்துளைனபட்டசெய்கி — றானே
உன்பிராணனைராமனைவந்தஅளவெட்டபஇது — தானே

எ. அய்யன்முன்வதிஷ்டன்விட்டசைஞலேயின் பேசசே
மெயயெனறிருநதேனேநான்விழிததேனகன வாசசே
அ, எணணிஞலஎனன அணண ராமன இருககிருனே இந நேரம
புண்ணியவானேஎன்கணணிறகாண வேபோமோஎன் விசாரம

பரதர்கைகேசியைககோபிததல

விருததம

வருதுயரம்ஒருதுயரமஒருவிததாலபரதனதேறி
மனனனஇறநதாலும்எனன அணணனராமன
திருமுகமகணடாறபோதுமஎனநகேளனறுன
தேசமஎலலாமஒருவரததாலஉனககேசொன்னேன்
ஒருவரததாலஅவனேவனமபோகசசொனனேன
உளளபடியிதுமகனேபிளளைநீஙகப்
பெரியமன்னனஇறநதான்என்றுரைத்தாள்கண்ணீர்
பெருகிஞன்கைகையைநொநதுருகிஞனே

பலலவி

எனஅடிபாவிகைகேசி-எனனடிசெயதாய்
எனஅடிபாவிகைகேசி-எனஅடிசெயதாய

சரணஙகள்,

க, மன்னவனேககொன்றன்னவனம போகவிடுததாயஇன்னம்
இனறுஉணடோபாவிஎன்னே எண்டிகெடுததாய(என்)
உ, என்றுபாவிஉனதனவயிறறி னிலவநதேனநான
அனறுதாயேஅன்றுபோயஎன்று நொநதேனே(என)
ந. அயயனராமனகாயகிழங்கு தின்டல்ஆமோடி-நாம
நெயயுமபாலுமசோருமவாரித தின்றலஆமோடிஎன
ச, தினருல்அலலோநஞசுகொல்லும்எனபதுபொயயோநான
ஒன்றுமஅறியேனேஇதுககெனசெயவேன அய்யோ(என)

௬. மன்னவன் பின்னே - நீ
என்னையுங் கொன்றாலும் நீ
போகலாமோ வேணும்-இனி
சாகலாமோ வேணும் (என்

௭. தரமோ நான் புவி ஆளத்
வரமோ கழுத்தறுக்க
தரமோ கண்டாய்-ரண்டு
அறமோ கண்டாய் (என்)

௮. நாயகன் ராமனுக்கிணை
ஆயிரஞ் சத்திரமொரு
சொல்லப்போமோடீ-ஓர்
சந்திரன் ஆமோடி (என)

பரதன் கோசலா தேவிக்குச் சத்தியங் கூறுதல்.

விருத்தம்

கோவிந்த பரதன் அந்தக் கைகையை விட்டப்புறம் கோசலையைக் கண்டான்

சேவித்தான் கைகை செய்த தந்திரம் தெரிந்திலையோ என்றந்தத் தேவி கேட்டாள்

ஆவிக்கும் ஆவி அண்ணன் ராமனை வருத்த அறியேன் அறிந்தேன் ஆகில்

லப்பாவிக்கும் பாவியாய் விடுவேன் என்று சத்தியங்கள் பண்ணுவானே

உ௪-தரு-சாவேரி ராகம்-அடதாள சாப்பு

பல்லவி

சேரும் கதியில் சேரேன் அம்மா-இராம துரோகம்
தெரிந்தால் அனுபவிக்கிறேன் அம்மா

அநுபல்லவி

தீராத நெஞ்சுக்குத்
திரும்பத் திரும்ப
ஓரி போலப் பெரி
உண்ட வீட்டுக்கு
தெய்வமே சாட்சி
என்னகண் சாட்சி
யோசனை வைத்தவன்
ரண்டகஞ் செய்தவன் (சேரு)

சரணங்கள்

௧. அய்யம் இட்டு உண்ணுதவன் குடி கெடுத்தவன் அபராதகன்
அகத்தில் ஒன்றும் புறத்தில் ஒன்றும் செய்யும் முறைகுணபோ
தகன் செய்த நன்றி விடுத்தவன் தீமை கொடுத்தவன் பிரமகாதகன்
செய்யும் அவரைக் குறுக்கே தடை செய்தவன் கொலை பாதகன்
அய்யம் தீராத நெஞ்சை உறந்தவன்
அசல உடைமைக்கு பேயாய் பறந்தவன்
கை அடித்துக் கொண்டானை மறந்தவன்
கன்றுக்குப் பாலை விடாமல் கறந்தவன் சேரு

உ. தீர்த்தகரைப்பாவியும் கடுங்கோவியும்செனத்துரோகியும்
செபதபவிரதானனும் பரஸதிரீசனஅனுபோகியும
பூர்த்தியாம்மதுபானியும அக்கியானியுமஅவிவேகியும
பூமிக்குசசுமை ஆகவந்த புகழ்இல்லாததேகியும்
வார்த்தையால்ப்பிரட்டும் படுகோளனும்
வழக்கழிவுசொல்லும அசட்டாளனும
தூர்த்தவிர்த்திவிடா மிண்டாளனும
சோற்றிலேநஞ்சிடும் சண்டாளனும(சேரு)

௩. ஆறுகுளத்தில்உடையில்லாமல் அம்மணத்துடன்நடந்தவன்
அன்னைவார்த்தைதந்தைவார்த்தைகுருவின்வார்த்தைகடந்தவன்
தேறும்நல்லோரபெரியோரைக்கண்டெழுந்திராமலக் கிடந்தவன
திருடனுக்கிடங்கொடுத்தவன் பின்னேதொடர்ந்தவன்
வேறில்லாளைக்கையார்த்து விண்டவன்
வேட்டகந்தன்னிலே விருந்துண்டவன்
சிறுமைபடையைய பயந்துகண்டவன்
செடியிலேதலை தூறுத்துக்கொண்டவன்(சேரு)

குகன்பரதர்சேனையைக்கண்டுகோபித்தல்.

விருத்தம்.

சத்தியம்செய்துடனேசத்துருக்கனோடே
தசரதன்செய்கடன் முடித்தானேராம
பத்திரனை அழைப்பேன் என்றெழுந்தாரும்
படைகளுமதாயாருமவசிஷ்டமுனியும்சூழ
சுற்றுசடாமுடிபத்துபரதன்கங்கைத
துறைக்குவடகரைக்குவந்தான்வரங்கண்டாங்கே
இத்திசையில்ராமன்மேல்ப்பகைகொண்டன்றோ
ஏறினான்என்றுகுகனசீறினானே

உ௫-தரு-காபிராகம-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

என்னத்துக்குபரதன்படைவந்தது-என்கிராணி
பாருங்களவேடரே

அநுபல்லவி

மன்னனுக்கடிமைநான் என்றுதெரியாமல்
வனத்தினில்வந்தும தாக்கிப்பிடிக்கவந்தாரோ(என)

சரணங்கள்.

க. ஆழநெடுநதிகங்கை ஆறுகடந்தாலுமென்ன
தோழனென்றுராமன் என்னைச்சொல்லியருளியதொரு]
செல்லேனோ-சொன்னபடிக்கு
நில்லேனோ-நான்பிடித்தகை
வில்லேனோ-இவரைக்
கொல்லேனோ என்னத்துக்கு

உ. அடிஓட்டின்மேல்க்கரணம்போடவந்ததுபோலே
முட்டியததுரததியென்ன-மோசமசெயயவநதாலும்
முறியேனோ-வளைதடிகொண்
டெறியேனோ-தலைதலையாப்
பறியேனோ-கொல்ல
அறியேனோ என்னத்துக்கு

ங. ஆனைகட்டச்சங்கிலிதான்எடுத்துக்கொடுத்தாற்போல்
என்எதிர்த்துக்கொண்டாரென்னை இவரைப்பொடிபொடியா
இடியேனோ-வரவொட்டாமல்
அடியேனோ-வந்தமன்னரைப
பிடியேனோ-என்சொல
முடியேனோ என்னத்துக்கு

லட்சுமணர்பரதாசேனையைக்கண்டுகோபித்தல்

விருததம்

இடம்பெருகுகுகன் இவ்வாறெண்ணியையம்
தெளிநதுதெரிசிககவநதான்பரதன்அப்பால்
கடநததெலலாம்குகனுக்குச்சொன்னகஙகா
நதிகடந்தான்சேனைகளைபபரததுவாசன்
வனநதனிலேஇளைபபாறறிசசிததிரககூட
மருஙகுவநதான் அவனைலட்சுமணன்கண்டிங்கே
தொடாநதுசொலலவருமஇவனைக்கொல்வேன்என்று
துடிககின்றான்ராமன்முன்னேபடிககின்றானே

உரு-தரு-அசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

ஒருமொழிமாத்திரம்காரும்சாமி-எனக்குத்தாரம
ஒருமொழியாததிரமதாருமசாமி

அநுபல்லவி

பரதன்சேனை இதுதான்மரம் ஏறிப்
பார்க்கத் தெரிந்ததையாபழி கூறி
வரவிடுக்கவந்தானே நம்மைச் சீறி
வாட்டமொருசையாகிறேன்எனத் தேறி (ஒரு)

சரணங்கள்

௧. வஞ்சகன்பரதனசெய்த கோரம்-தீர்த்தால்அல்லாமல்
வாங்குமோஎன துவங்கை வீரம்-தேவரீர் இந்த
வஞ்சியமரீருமபோமச்சற்றே தூரம்-இருப்பீர் இந்த
மட்டுமேசெய்திடும உபகாரம்
கொஞ்சநேரத்திலே என்சிலைபூட்டி
குணக்குமரிக்கு இனிஆகவேகாட்டி
மிஞ்சிடாமல இந்தச் சேனையைக்கூட்டி
பிரளயகாலருத்திரனைப் போலமாட்டி
நஞ்சுநஞ்சுபஞ்சுபஞ்சா எவாகளு
நெஞ்சிலேயேவஞ்சரங்களைத் தொடுக்கிறேனே (ஒ)

௨. வண்டிலும்தேரும் கப்பல்போல் ஆட-அதிலேரத்த
வாரிவெள்ளம கரைபுரண்டோட-எதிர்த்தமன்னர்
மண்டைகள்மலை மலையப்போட-பேயும்பூதமும்
மகிழ்ந்துகொண்டு தலைகளபந்தாட
அண்டமுந்தபெரும படைகளமென்மேலே
ஆடிக்காற்றிலவிழும் சருகுகளபோலே
சண்டவாளிகளை தொடுக்கிறதாலே
சரிந்துசரிந்திலே குலைந்தொருக்காலே
விண்டுவிண்டு பிண்டுபிண்டு விழவிழ
கண்டகண்டதுண்டதுண்டம் ஆககிறேனே (ஒரு)

௩. ஆள்அடிமை லட்சமணனதொட்ட- அம்புகளபாயந்து
ஆனைமத்தகம் பிளந்துதொட்ட-அதிலவந்தபோ
வாளலைமீனபோல் புகுந்துகிட்ட-அந்தச்சேனையை
கொள்கொண்டு ரத்தமகடல முட்ட
தோளுமதாளும அறுந்தது டிடிதுடிக்கத்
துள்ளித்துள்ளிச சிலகவந்தங்களநடிக்க
மூளைசசேசாறறிலவிழுந்து இடுப்புகளவெடிக்க
முக்ஙதண்டவாக்கெலாம் குறவிகளபடிக்க

வாளி ஆட காளி ஆட   பலகல
கூளி ஆட தூளி ஆட   அடிக்கிறேன (ஒரு)

ஸ்ரீ ராமர் சக்கிரவர்த்தியைக் குறித்துப் புலம்பல்.

விருத்தம்

இந்த வகை சொல்ல தம்பி உனக்கு லோகம்
ஏழுமனோ ஆமோ நமக்குப் பூமி
தந்திடவும் அவன் கிடவும் வந்தான் கண்டாய்
தம்பி பரதனும் என்னை விரோதிப்பானே
அந்த மதி விடுவிடென்னப் படையை நீக்கி
அண்ணல் முன்னே பரதன் வந்து பணிந்த போது
தந்தை உள்ளோனோ இல்லோனோ என்றான் இல்லை என்னும்
தயங்கினான் ரகுராமன் மயங்கினானே ௨அ

௨௭ - திபதை - கண்டாராகம் - ஆதிதாளம்

சண ணி - ள

௧. மெய்யை நிலைநிறுத்தி உன் மெய்யை விட்டுப் போனதென்ன
மெய்த்தவனே - என்னைப் பெற்றவனே
கையிலே வளர்த்த என்னை இப்படி கலக்கங்கள்
கண்டாயோ - என்னை விண்டாயோ

௨. வீட்டில் இருந்து முகத்தை காட்டுவாய் என்றிருந்தேனே
வெறுத்தாயோ - என்னை வெறுத்தாயோ
காட்டிலே போம் முன்னே விண்ணாட்டிலே நீ போனதென்ன
காரியமோ - இது வீரியமோ

௩. தத்தளிக்க குமாரர்க்கு சற்புத்தி மதியோசனைகள்
சாற்றுவையே - பயமமாற்றுவையே
எத்தனை காரியத்துக்கும் என் காத்தன் இருக்கின்றான் என்றே
எண்ணினேனே - தவம் பண்ணினேனே

௪ எண்ணும் என் உயிர் இருக்க உன் உயிர் மாத்திரம்
துறந்தீர்தோ நீர் இறந்தீரோ
குற்றம் கண்ணுக்குத் தெரியாதென்று சொன்ன
கதை ஆச்சே - நல்லவனே ஆச்சே

௫ இந்திரன் பழமை போலே வந்தனது முன்னே முறை
இட்டாளே குறைபட்டாளே

அந்தரத்திலேசென்றாலுமெந்தாயிங்கேயிருக்க
ஆடப்படுவார்-தோ ஆவிடுவார்

௬. என்இரண்டுகோலமிதித்தஉன்னிடமார்புமவ்விரும
இருந்தாலும-உன-இறுதோளும
மவாணிதினைக்கண்டேனே-என்னைப்போல்ஒருபிள்ளை
வாய்ச்சுதலுலேபோய ஆய்ச்சுதலலே

௭. தள அரியதாதுவந்துவாழவைககெடுததுன்
சகிதானே-கல்விதிதானே
பிள்ளை என்றுநானபிறந்துபெறறவனைக்கொன்றேன்என்றும்
போஎடுததேன-நல்லசீாஎடுததேன

௮. கண்ணில்என்னைகுத்திஎன்னைக்காத்துக்கொண்டிருந்துமட்டதும்
கடடுமுனமேபலன்கிடடுமுனனே
வெண்ணைதிரண்டுவரச்சே தாழிஉடைந்தாலபோலே
விடுததாயேஎன்னைககெடுத்தாயே

௯. நாலுபேர்பிள்ளையிலும்என்மேல்உன்மனம்-எல்லாம
நாடடியே-பா-ராட்டியே
காலிலேதைததது உனகண்ணிலேதைத்ததுபோல்
காததாயே-இன்று-பார்ததாயே

௰. வெந்தவனம்நடந்துஊரினில்வந்தாமுகத்தின்
விழிப்பபேனே-ஆரை அழைப்பபேனே
என்தன்முகந்திருத்தி உச்சிமோந்ததழுவி
எடுபடா ஆமுததமகொடுப்பார் ஆர

௰௧. மாமந்திரசாலையுமசிங்காசனம்ஒளி
வாங்காதோகண்டால்ஏங்காதோ
பூமண்டலாதிபாகளதாம்வந்துபணியும்அம்
புசபதனே-அப்போ தசரதனே

ஸ்ரீராமனைவசிஷ்டாதேற்றுதல்.

விருத்தம

அரசன்எண்ணிஇவவாரழும்இராகவனைநோக்கி
வரமுனிவசிஷடன்இயகேமலாக்கையால்கண்ணீாமாறறி
வி ஃகிறல்எவா ஆனாலுமவிதியினைவெல்வார்உண்டோ
புரவலா!கேளாயெனறுபோற்றுவான் தேற்றுவானே

௨௮-தரு-முகாரிராகம்-அடதாளம்-சாப்பு

பல்லவி

ராமாநீயும்-இப்படிக்கிலேசிக்கல-ஆமாஎன்சாமி

அநுபல்லவி

பூமன்னன்னும்தசரதன் கோகையிலே
புலம்பிப்புலம்பிக்கொண்டு குழந்தைபிள்ளைபோல (ராமா)

சரணங்கள்

௧. கனிந்துகண்ணீர் இறைந்தாவதுண்டோசாரம்
கையால்எல்லாருந்நீரும் இறைக்கவேணும்இந்நேரம்
நினைந்துமார்க்கின இதுமகன்செய்யும்உபகாரம்
நீஅறியாதுண்டோ உனக்கேன்இந்தவிசாரம் (ராமா)

௨. புண்ணியபாவம் இரண்டும்நயயென்றும்மனஸ்கரி
கூட்டுவாளை அதில்மோட்டுவைத்தகிரி
எண்ணும்இவ்விரண்டிலும் உயிர்விளக்கேசரி
இரண்டுமேபோனால்விளக் கிருக்குமோஅரிகரி (ராமா)

௩. பெறுவதன்முன்வனாக்கும் அடிக்கடிமேதினி
பிராணபடம்உண்டென்று சொல்லுமேபெருந்தொனி
அறுபதாயிரம்ஆண்டு அரசிருந்தாதனி
அதுவும்போதாதென்று - அழல்ஆமோஅவற்கினி (ராமா)

ஸ்ரீராமர்முன்னேபரதர்புலம்பல்

விருத்தம்.

அலகிலாகுன்றநீககிலசிஷ்டன்தேற்ற
அறிந்துகங்காநதிமூழ்கிதெளிந்தபோது
குலவிதியெல்லாம்செய்தான சீதைதானும
குளிர்ந்தகங்காநதிமூழ்கிதெளிந்தபோது
தலம அதனை ஆளுமமுடிதரிக்காய்தபபி
சடைமுடிஎன்தரித்தாய்என்றுாக்கக்கண்ணீர்
பலலெண எதிரிடதன்மனதிலஉள்ள
படிராமன்முன்பரதன்பகருவானே

௨௯ - திபதை - ஏதுகுலகாம்போதிராகம் - ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

௧. மன்னவன் தன்னையும் கொன்று உன்னையும் இந்தப்படி
வைதாள் வயிற்றுக்குள்ளே — அம்ம
சென்மித்தது தானல்லோ யாதவம் செய்யவேணும்
தேவா உனக்கேன இந்த — மாதவம்

௨. உறவுபோலே இருந்து குளவிபோலே கொட்டி
உன்னையும் போகச்சொன்னாளே — படுபாவி
மறுபடியும் வந்து சந்தோஷம் சொன்னாளே
வைத்திருக்கவேணுமே — என் ஆவி

௩. உடன் ஆம் துணை பிரிக்கத் தந்தை உயிர்மரிக்க
ஊரும் சிரிக்கவரம் — கொண்டேனே
இடறிவாசாலிலே இடறும் என்பதெல்லாம்
என்னிடத்திலே தானே — கண்டேனே

௪. அருந்துணையே என்னைத் தயாவே என்ன
தரசேநீபா — தேசியோ
பிரிந்தென்னைப் போ என்றுரைப்பழிகாரனோ நான்
பிள்ளை பிறந்தோ — வாசியோ

௫. உலகம் எல்லாம் தன்னையும் நீ ஆளவேணும் பின்
ஒருவர் ஆணை குறை — வாக்குமோ
மலைதாங்கும் பாரம் தம்மலையே தாங்கவேணும்
மண்ணாங்கட்டியல்லவோ — தாங்குமோ

௬. ஆனைமேல் இட்டபாரம் பூனைமேல் இட்டாப்போலே
அரசாளுவதென்ன — கோலமோ
கானகம் இருக்க நீ நான் போய் அரசிருக்கல்
கதையோ இதுகலி — காலமோ

௭. தன இனம் தன்னைக் காக்கும் வேலி பயிரைக் காக்கும்
தப்பும் இல்லை இந்தப் — படிதானே
உன் இனம் தன்னை நீயே வந்து காத்தருள் என்றால்
ஒன்றும் ஆகாது சொன்னேன் — அடியேன்

௮. தேவேந்திரனுக்கும் குடைபிடித்துவைத்த
தசரதமகாராசன் — பூமியே
நீயே தெண்ணினால் ஆமோ நீயே வரவேணும்
நீயே ஆளவேணும் — சாமியே

ஸ்ரீராமர் பரதருக்கு புத்திசொல்லல்

விருத்தம்

பரதனை இவ்வாறுகூறப் பரிந்து ஸ்ரீராமன் தாயார்
விரதம் ஏன் விட்டாய் இந்த விரதம் ஏன் கொண்டாய் நான் போய்த்
தரமுடன் பதினால் ஆண்டும் நவம் செய்ய வேண்டுமே நீ போய்த்
திரமுடன் புவி ஆள என்று தெரிவிப்பான் விரிவிப்பானே (௩௧)

௰௮-தரு-சுருட்டி ராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

இன்னம் சிறுபிள்ளை போலே — என்னை அழைக்கிறாய் உன்னை
என்ன சொல்வேன் பரதா என் — கண்ணின் மணியே (இ)

அனுபல்லவி

அன்னை தந்தப்பணி விடையே — தனமம் என்று மதித்தானே
அப்படி நீ மதிக்காமல் — இப்படி வந்ததில்லை (இன்)

சரணங்கள்,

௧, வாய்த்த மழை விட்டுமது — வானம் விட்டதில்லை ராமன்
வனத்தில் வந்த பின்னும் என்ன — சொல்லையா
நேத்தியாய்ப் பதினாலு — வருஷம் மட்டும் சொன்னபடி
நில் என்றுன் நிலைமை என்ன — தொல்லையா
வாக்கை தகப்பன் சொன்ன — வாக்கைக் கொண்டு புவி ஆள
இசைந்தேனே அந்தக்கால் அறிந்தாய — அல்லையா
மூத்தவனும் ஒரு வித்தத்தில் — தகப்பன் ஆமோ சொன்ன
மொழிகொண்டு புவி ஆளொணுதோ என் எண்மையில்லையா (இன்)

௨, மத்தர்போல டோயயுரைத்தது — தகப்பன் வினை கட்டிக்கொள்ள
மகன் இருந்து பட்ட மட்டிக — சொல்லல் ஆமோ
சத்தியமா வேதமெல்லாம் — கண் கண்ட தெய்வம் என்னும்
தாய் தகப்பனை உனாதீடந்து — தள்ளல் ஆமோ
பத்தி பாங்கவம் என அக்கப்புவி — உனக்குப் பிரீதிருக்கப்
பங்கல் ஆப்பமைக் விழுந்து — அள்ளல் ஆமோ

பித்தன் அல்லடா தம்பி நீசமர்த்தன் என்றிருந்தேனே
பேய் ஆகிலும் பெற்றதாய் வார்த்தை தள்ளம ஆமோ (இன)
௬ முன் ஆகனான் கொண்டு பின் ஆக அரசனுக்கு
முறையாலே தந்தேன் உன் உரைபொயயாமல
உன்னுலுமஎன்னுலும் சொனனபடி நடககும் உன்ன
உசரபபோமதசரதற்கு வசைவையாமல்
சின்னபின்னமகளாக படடணமுமபரிசனமும
சேறறிகட்டகமபம்போலே தொயயாமல
என் ஆணைதமபிநீ உன்நாட்டையாளடா
எபபடிநான் சொன்னுலும் அப்படிநீசெயயாமல (இன்)

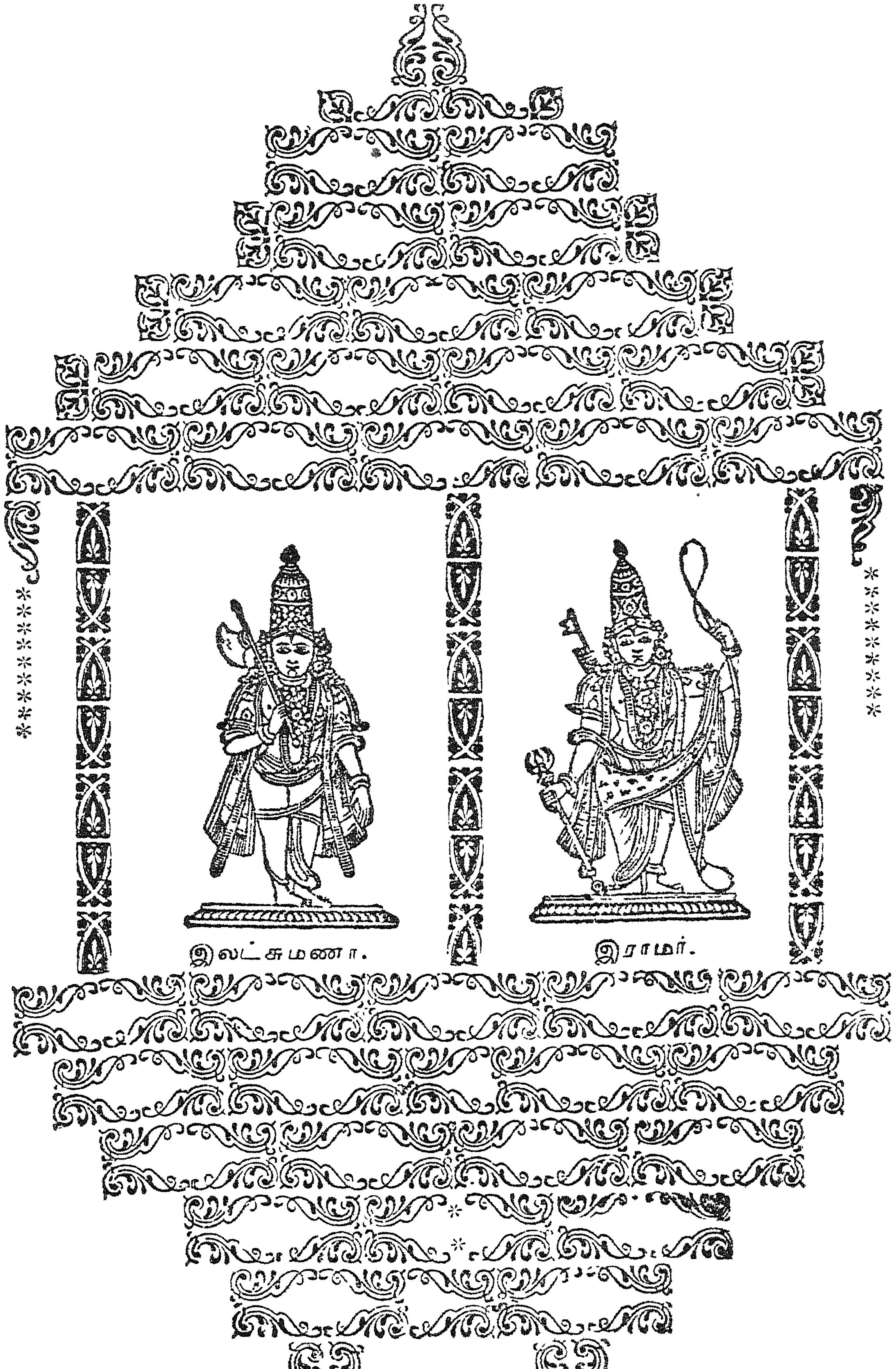
பாதுகைக்குப்பரதர்பட்டாபிஷேகஞ்செயதல்

விருததம்

பதினனுமராகவன் இவ்வாருரைககக்கேட்டான்
பரதனும் சமமதிகொணடான் பதினுல ஆண்டாம்
அதிலவராவிடில்முடிவேன் என்றுகொணடான்
அண்ணன்மிதியடிகொண்டான் அனுப்பிககொண்டான்
துதி அயோத்தியில்புகுநதான் நந்திககிராமம
துன்னினுன்சுமநதிரன அதிகாரஞசெய்ய
மிதியடிக்குமுடிதரிததான் தெறகேநோககி
விழிக்கினறுன் தன்பதியைககழிககின்றுனே

அயோததியாகாண்டம்-முற்றிறறு,
விருததம்
திபதைகள் ௰௨ தருககள் ௰அ ஆசஙு ௰,
கொச்சகம் ௧, வெணபா ௨, வசனம் ௧, விருததம் ௬௨ ஆக ௬௬
தோடயம ௪, திபதை ௪ ௫ தருககள ௬௩ ஆக ௫௬

சக்கரவர்த்திருமகனர்
திருவடிகளேசரணம

இலட்சுமணா.

இராமர்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ ராமஜெயம்,

மூன்றாவது

ஆரணியகாண்டம்.

ஸ்ரீராமர் அத்திரியைக்கண்டு தண்டகம்சேர்தல்

விருத்தம்

தூசிபெறுதம்பியொடிராமசந்திரமூர்த்திகள்
தொல்முனிவர்பூசனைகள் குகன்பேறலும்
மதிவுறுமகமெஇருப்பிடத்தைக்கண்டுகொண்டார்
பரிவினலவந்ததினம் சூழ்வாரென்று
சதியெனுஞ்சானகியினனும் தம்பிமுனனும்
தான்வரச்சித்திரகூடமலைக்கப்பாலே
உதயரவிமுன்பனிபோல்முனிவர்துன்பம்
ஒழிக்கின்ற ராமன்வழிக்கொண்டானே

க-திபதைதோடிராகம் அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்

ச, வழிகொண்டராகவன் — விண்டான்-அந்த
வழியிலத்திரிமுனியைக் — கண்டான்முனி
பொழியும் ஆசீர்வாதம் — கொண்டானதாத்
பூங்கனிகிழங்கும் — துண்டான்

உ, அழுக்கிலாதசொர்ணச — சாயை ஆன
ஆடைபணிகள் வெகு — வாயை அன்பு
செழிக்குஞ்சீதைக்கொரு — தாயைப்போலே
செயதானேமுனஅனு — சூயை

ங, அதுகொண்டமுனிவன் அவ — அன்னைஇடத்
தனுமதிகொண்டவர் — முன்னைநலல
முத்தண்டாரணியம் — தன்னைக்கண்டு
மூவருஞ்சென்றாரே — பின்னை

விராதன்வதையுந்துதியும்

விருத்தம்

பொய்கலந்தவிராதன் அந்தவனத்தேவந்தான்
 பூவைஜானகியையெடுத்துக் கொண்டான்ராமன்
மெய்கலந்தகம்பியுமதானுமபோசெய்தான்
 விட்டிவன்என்றவர்களையுமஎடுத்துக்கொண்டான்
மெய்கலந்ததோளை இருவோருமவெட்டி
 மாயத்திட்டாரபத்தமபட்டலல அரக்கனஅங்கே
கைகலந்ததிவ்வியதேகத்தைப்பெற்றான
 கதிசொல்வானஞானமுள ளதுதிசொல்வானே

க-தரு-பைரவி-ராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி,

அறிவாரா-ஆர-உன்னை-அறிவார், ஆர

அநுபல்லவி

அறிவாரார் மானிடன்போலே — குறியாவேஷங்கொண்டதாலே
சிறியேன்செய்தபிழைதனைக் — குறியாதோராகவாஉனனை (அறி)

சரணங்கள்,

க, எடுப்பானுமளவாக்குமஇன்பம் — கொடுப்பானுங்கூட்சிநிலே
 விடுப்பானுமஆலிலைமேலே — படுப்பானுமநீஆகவே
 மாராட்டுவ யகதியைக் — காட்டுவாயஉலகைச
 சாட்டியிலலாயபமபரமபோல் — ஆட்டுவாய்உன்மகிமை (அறி)

உ, தாய்அறியுமபிளளைதன்னைத் — தாயுமபிள்ளைஅறியும்
 நீஅறியுபஉயிரஉனனை — ஆறறியாதென்னஇந்திர
 சாலமோஇதென்ன — கோலமோஉனது
 காலாலேமுடிந்ததனை — கையாலேஅவிழ்க்கபபோமே (அறி

௩, அறவம்ஆகிமேல்உகந்தாய — ஒருகொமபினமேலசுமந்தாய்
 சரணம்அதிலைஅளந்தாய் — பெருநிலமகளைமேலவைதத
 தாகமோஇளையாள் — மோகமோஉனமா
 ஏதமாயிருக்கின்றவளவேகமே — சொயுபோஉன

௪, உள்ளசராசரம்எல்லாம் வள்ளலேஉன்நாதமலர்ப்
பொள்ளலில்வந்தமஒருவர் பிள்ளையெனநீவந்தது
ஐயமோஇதென்ன மாயமோசேறநிலே
மேயும்பிள்ளைப்பூச்சிபோலே தோயவும்தோயாதவுன்னை (அறி)

௫. வேதத்தின்மேலேவேதாந்த நாதத்தினமேலேஞானிகள்
போதத்தின்மேலேவிளங்கும் பாதத்தையெனமேலேவைத்தாய்
யோக்கியனோஅடியேன் சிலாக்கியனோசுருதிசொல்
வாக்கியனோசுவாமியெனதுபாக்கியமேபாக்கியமஉன்னை (அ)

௬, டாண்டுசெய்வானை இந்தஅய கண்டதென்றுகொள்ளாதே
தமகண்டுபொருக்காதை ஊரோகண்டுபெருக்குமலாத
தாமனேபனனிரு நாமனேஎவாக்கும
யாமனுமஎணசீதாபி ராமனேஉன்பெருமை (அறி)

தண்டகாவனரிஷிகள ஸ்ரீராமரோடுமுறையிடல

விருத்தம

அதிவிராதனவனைவகிஉயரப்போனான்
சுவாமிசரபங்கனஆசிரமத்திலபோனான்
அதிலவனசிரகணழந்திரனும்போனனாமன்
அருள்முனிதமபதியோடனவிறபோனான்
கதிதருதண்டகவனத்துமுனிவாதமமைக
கண்டுகளிஅமுதையயவஉண்டிருந்தான
சதிசெழுராட்சதராலேசொஞ்சசீவன்
தரிக்கின்றாம்அவாகளகையைவிரிக்கினறாரோ

உ-திபதை,புன்னாகவராளிவிராகம,ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

௧, ராமபத்திராராமச்சந்திர ராமாஆசீர்வாதம
பூமிசுமைகழிக்குமதாய் புத்திராஆசீர்வாதம

௨, அரக்கர்கையாலநெருக்கிவிட ஆலைககரும்பெனததானே
நெருக்கிடையாயவருந்துமஎமமை நிலைநிறுத்தாயஎஙகோனே

௩, விழலெனராட்சதநெருப்பால் வெதுமபுகிறோம்ஒருகாலே
மழைமுகம்கண்டிடும்பயிர்போல் மகிழந்தோமநீவரலாலே

௪- புலாசேருமராட்சதரால்ப் பூனைகளாயப்போனோமே
அசேனஉனையாவுங்கண்டோம் ஆனைகள்போல்ஆனோமே

௫, வள்ளல்தசரதன்மகனே மனக்கவலைதீர யோ
எள்ளளவுன கிருபைகண ணுல் எஙகள்முகம்பார யோ
௬, பஞ்சுபறந்தாலும அயயா படியும அலலே ஒருதேசம்
நெஞ்சுபரநதிடும தறகு நிலைககாணுமலவலேசம
௭, உததமனே அரககரைவே ரோடும்பிடிஙகினறிவா பே
இததனைபோசெயுமதவங்கள் எல்லாமநீபெறுவாயே
௮, புலிக்கூட்டம்திரிகாட்டிலப புகுநதிடும்ானைனை மே
கலிககிராட்சதாதியும காட்டவிருககினறோமே
௯, இயறகைகுலைநதரககாசளால இரநதுவிட்டோமதோநாமம்
வயிறறினிலவாளகட்டி கொண்டுமறநதுவிட்டோமசெபஒமம்
௰, உஙகாரம்செவியில்அதிககா உலகில்எஙப்படுவாரோ
இஙகேநீஇருககில்அவா எட்டியுமபாரததிடுவரோ

ஸ்ரீராமா தண்டகவனரிஷிகளுக்கு அபயமசதல

விருத்தம்

திருக்களும்மலையும சூழநததண்டகவனததோர்சந்த
வருததமஆமமொழியைககேட்டான்வணஙகியே ராமனநீஙகள
செருக்கிடயதவஙகளசெயவீா தேவரீாககேவலஆளா
இருக்கிறேன்அரககா துன்பமஇனிவிடுமெனசசொலவானே

—*★*—

௩-தரு-கலியாணிராகம்ஆதிதாளசாப்பு

பல்லவி

அஞ்சாதிருங்கள்சந்நியாசிகளே-தண்டகாரணணியவாசிகளே

அநுபல்லவி

அஞசாதிருஙகள்உங்கள் ஆசீாவாதமதுணை
அபபுற ராட்சதாக் குண்டெனகையிலகசனை
செஞசமாருதம போலேநொடிககுள்ளனை
பஞசாகபபறந தோட அடிககிறேன்-அஞ

சரணஙகள்,

௧, கண்டோாைககொல்லுவேன் சொல்லாமல்விட்டால்
காகுததனஎன்றுநீா சொலலாமல
மணடியெதிாததுமுன் நிலலாமல-கா லில
வநதுவணஙகினா அலலாமல

எண்டிசைமேல்அவ ராலே ஆனமட்டும்
இராட்சதசேனைகள் வந்துபோராடட்டும்
அண்டபகிரணடம ஆயிரத்தெட்டும்
அப்புறமபோனாலும என்கணையேயெடடும-அஞ்

௨, ஆரதணராலே யசுவாலே-தங்கள
ஆவிகொடுததவர் விணமேலே
மூந்திபதேவருககும அப்பாலேசொலலும
மூர்த்திகள ஆவார் அதனாலே
இந்திரன ஆணதேவன் வநதுதங்ககிறேன்
என்றாலுமராடசதர் போரில அடுககுறேன்
சூரியனைககண்ட பனிபோலஓடிககிறேன்அஞ்

௩, மயஙகியேதாயாா நிலயகிற,மூடி
மனனன்உயிருமு தடுமாற
எஙகளபாதனுமு வேசார-நான்
ஏன்வநதேனஎனசென்மம் ஈடேற
உஙகளபணிவிடை௺ நானேபெறுகிறேன்
உககிரகோதணடத்தில் காணிஇறுகிறேன்
எஙகெங்குமஎனசனை யாலேதொறுக்கிறேன்
ராட்சதபூண்டெல்லாம் வேரோடறுககிறேன்-அஞ்

ஸ்ரீராமர்பஞ்சவடிதீரததைக்காணுதல்

விருததம்,

அருள்முனிவாக்கிநதயனைகதேறறிநதணட
காரணியநதனிலபததுவருஷமநீககி
வருமவழியிலவதிஷ்டமுனிதவமுமகொண்டு
வநதகஸ்தியமுனிவரனைவணஙகிஅனுனா
தருசிலையுமபுரமெரிததகணையுமகூடும
சஙகையிலாதேதரிததுஙகராமன்
பரிவுளதமபியுமசானகிதானுமசொலலும்
படிகொணடானபிறகுபஞசவடிகணடானே

ஸ்ரீராமர்சடாயுவைககண்டுபஞசவடிதஙகல்

விருததம்

ரகஸ்தியமுனிவை அனுப்பிககொணடநதவழியிலசடாயுளனும
சுபபன்உரைகொண் வன்காடடததசூரசகோதரிவிரிகாணடி

சசிகுமனிைேயோன்செய நடானன ச. லதனிலேசான கிடன்
மிகுததோடஞசவடியிலவுளளோ விருநதான்ராமனிருநதானே

௩-தரு-அடாணாகராகம-ஆதிதாளம்,

பலலவி

இருநதானேராமசசநரன் பஞசவடியிலிருநதானே ராமசசநதிரன்

அநுபலலவி

௧, இருந்தானேராமச்சநதிரன் ரிஷிகளோகக சகுமசநதிரன்
லருநதாராகஷதாகூடி வருமவழிதனனைநாடி-இருந்

௨, நிருதாசன்பசிபாாதது நிைறநிைறயாயசைகேகாதது
வருமவிகாததனைதநதிாதது மாமுனியோரைககாததது இருந

௩, அலநதமுனிவாசேகம ஆகுலமனலல மபோக
இலககைகயிலஅனுபோக ராச சதாகலெகயன ஆ-இருந

௪, பலததராடசதா ஆடட பாடடாகளெளல்லாமமாட்ட
சலிததபோதுனபம ஓட்ட தாமதா லிலேநாடட-இருந்

சூாபபநகை ஸ்ரீராமனைக்கணடுமோகிததல்

விருததம்

இருந்தாகலன்பூமேனி எரிஎலலாமநே ககிஆசை
புரிந சூாபபநகைலஙகா புரிஇராவணாகருக்தஙகை
அருநதுமமோகததால அயபன அடிமுடி அவவுமகண்டு
தெரிநதுளளேஎணணிநெஞசம திருகுமாலஉருகுவாளே (எ)

௩-திபதை-நீலாமபுரிராகம-ஆதிதாளம்,

கணணிகள்

௧, தேவசேனைமணிதன்தானோ பஞசவர் மனுளள
சிததசேனோஇவனசாததசேனோ ராமன
பாலனையால கணடு ஆவியைக [illegible] சொன்னென்று
படைததானோ எனனை உடைததனோ

௨, எட்டானைகளையமஇவனை [illegible] போசொரசெ [illegible]
இருககுமேஉனமேலே கருமேமுனனமே
படடமனமர [illegible] நதஉருவாபப்புறப்
படட ேனோதவகெடடானோ

௧௫

௩, ஈசனுக்குமுக்கண் இந்திராசனுக்கோ ஆயிரங்கண்
என்ஆசை இவரிருக்கண ஆசை இவனைப்
பேசினாலென சாமி இவனகேசவனதானோநான்ஒன்றும
பியேனே ஆரோ, அறியேனே

௪, புநதி வளத்தைஇவன் செங்கணுவாயகொபபுசொல்லப்
போகுமோ இனிஆகுமோ அயயோ
அநதவாரதைதையைததுபபெணறிநதையால்பவளம
முசசுத்தஉவமைபோசசுதே

௫, முடிவைததகுழலசடையாமுடியாவிட்டால்பெண்களெல்லாம
முடியாரோமனமமடியாரோ இவன்
அடிவைததபூமிபபெணமேனி புளகிததால்போல்அலலோ புலனை
அருமபினள மெததவிருமபினள

௬, மரவரிசோ இடைபாநம் பரமதைச்சேராததென்ன
மாயமோ இதுஞாயமோசந
திரன்முகனைமுககமனன்றுலுமவரவரஅதுக்குநகலை
தேயுமேகளஙகமதோயுமே

௭, நவம்செயததாமரைபபெணணும்செவமசெயகிறள
கடவோவநதுகூடவோ அயயோ
தவமசெயயவநதானோ ானமுன்தவமசெயததற்காககாட்சி
தநதானோதேடிவநதானோ

௮, ஏலுமஇவன் இலக்கணமெல்லாம செய்தஅயனேமோசம்
இட்டானோ திட்டானோ இவனை
காமில்தானுகவொ வா இநதிரனை மேலஉலகை ஆணவரென்ன
காமமோ இதுதாமமோ

௯, எடுததிவன்சுநதரததுக்காம அதிகமானபூரணமபூணு
திருபபான என் அருமைருபபான எனஎனக்குமமா
விடுததவன் அல்லவேபொன்னினை குடததுககுடபொடடி டிடாககி
வேணுமோ அதிகமகாணுமோ

௰. தப்பில்லா இவனைசசேரும்படி பிரமன் எனக்குத்
தந்தானோ இவனுமெனைநதானோ கோ
எபபடியானாலு மிவனை பொறபுயமதல ஐசசோமல்
விருப்பானோ ஆவிதரிடபேனோ

௰௧ பிரகவி மானன்னைமலாச செகமிருப்போல்மாய வேல்

பைந்தொடி ஆகிய சூர்ப்பநகை வந்து ராமசந்திரன் முன்னே
படர்ந்தாளே கிட்ட நடந்தாளே

ஸ்ரீ ராமர் பக்கல் சூர்ப்பநகை வருதல்

விருத்தம்

அடவி செல்லாநின்னை உரைகொண்ட மலை
ஆனைவருகிற வழியைப்பார்க்கும் புலியைக்
குட்டியைப்போல அரக்கர்வரும் வழியைப்பார்த்துக்
கொண்டிருந்தான் அவன் இருந்தசாலை முன்னே
கட்டி இடும்பிணி உள்ளே அடங்கி நாச
காலம்வர வெளிவந்தாற்போலே பொல்லா
மட்டி இராவணன் குடியை நாசம்செய்யும்
வகைவந்தாள் எனச் சூர்ப்பநகை வந்தாளே (௧)

—*✱*—

௪ தரு பியாகடை ராகம் ஆதிதாளம்

பல்லவி

வந்தாளே-சூர்ப்பநகை-வந்தாளே

அநுபல்லவி

வந்தாளே மன்மதசந்தோஷ வடிவுள்ள ராமன்மேல் மயக்கங்கொண்டே		
பந்தமுள்ளவே	மூடி	பஞ்சவடியைத் தேடி
பாவம்செய்யும் மதி	மூடி	ராவணன் குடிக்கே கேடாய் வந்தாள்

சரணங்கள்

௧. ராவணன் குபேரனுக்குத்	தங்கை-பங்கயிலங்கு
நங்கை தானாகொண்டுவந்து	நங்கை
தேவரீருக்கு இவள் பெண்	பல்லவீ
சீதைக்கு நசெரியுமே	ராட்சதசேர்வி
ஏவலுக்கெளியவள் நான்	அனுகூலி
என்று சொல்லி அரக்கனைத்	துடைகாட்டி வந்தாள்
௨. மானிடப்பெண் கொண்டால்	என்ன கண்டோ என் உடன்
மருவிவாழ்ந்தோல உமக்கும	பயம் உண்டோ
ஆளுடன் என்ன பாவி	கருப்புவில்லவி
ஐயங்களை பிளக்குதே	என்னுடன் செல்லவி
சேனைலீலை செய்வேன்	நான் காமவல்லி
திருட்டுப்பார்வை பார்ப்பேனோ	உமக்கென்று சொல்லிக்-கொண்டு

௬. எதிரிலேவந்தகேதவுறு — போமே நான்
இருந்தோ நம இசைந்தே சுந்தரா — விவாகம்
சதுசெய்யேன் உமக்கும — என்றருகாவுகாரி
சம்மதி ஆனாற்கலவி — முகூர்த்ததயாரி
கதகதென்றெரியுதே — காமாக்கினிவீறி
கட்டிக்கொள்ளுடனென்று — இலுமமுரலுமபேசிவந்தாள்

ஸ்ரீராமருக்கும்சூர்ப்பநகைக்கும்சம்வாதம்

விருத்தம்.

வந்தசூர்ப்பநகைதன்னை இருந்தராகவனுமநோக்கி
அந்தமளி வாபெண்ணே அரம்பைபோ அறியாம் என்றும்
தொந்தமாகவந்தகாரணம் சொல்லறிந்தைப்பாள் என்றும்
தந்தைவார்த்தைக்குவார்த்தை சரிசரிஎதிர்சொல்வாளே

சதிபதை - மோகனராகம் - ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

௧. செம்பொன்வல்லிபோலே எங்கேவந்தாய் வந்த
சேதியென்னசொல்வாய் — பெண்பாவாய்
கும்பிடப்போனதெய்வம் எதிர்வந்தாற்போலுன்சை
கொண்டுகாணவந்தேன் — என்கோவே

௨. ஆசைவில்லின்மேலே மரவுரிமேலேதுன்னும்
அருக்கனிமேலோசொல் — பெண்பாவாய்
ஆசைவில்லின்மேலே இல்லைமரவுரிமேல் இல்லைஉன்
அதரக்கனிமேல்உண்டு — என்கோவே

௩. அதரக்கனிகொடுக்கத் தவசிகட்குத்தகுமோ
அடுக்காதவார்த்தைசொன்னாய் — பெண்பாவாய்
அதரக்கனிவசிஷ்டர் அருந்ததிக்கில்லையோ
அவர்தவசி அல்லவோ — என்கோவே

௪. தாசிஅருசெய்பர்களும்பிரமகுலம்உன்குலம்
க்ஷத்திரியகுலமென்னகுலம் — பெண்பாவாய்
இவை அவைஎப்படியென்னசொன்னால் நமக்குக்கண்ட
இடத்திலென்பதுபொய்யோ — என்கோவே

௫. உன்னவிட்டுல அண்ணனை ஆனராவணனை அறியாமல்
உடனொத்திட்டால் ஆமோ — பெண்பாவாய்

என் வீட்டில அண்ணனுமக ண்டானாலே ஆனபின்பு
இசைவு சற்றகையமில்லை — என்கோவே

௬, தன்வீட்டுவிளக்கென்று முத்தம இடுவாருண்டோ
தருந்தி அல்லவே அந்த — பெண்பாவாய்
என்வீட்டுக்காரன் ஆனால் அரக்கர் உறவும் உண்டாம்
இந்திரப்பட்ட முமாவேன் — என்கோவே

௭, அரக்கர் உறவும் பெற்றேனா உன்போகமும் பெற்றேன்
புருஷனமட விந்தபோதே — பெண்பாவாய்
பெருக்கமென்ன சொல்லியென் சுகம் பெற்றபின்பு
பெறும்பாக்கியமவேறும் உண்டோ — என்கோவே

௮, தவசிகளுக்கிதெல்லாம் வனக்காட்டினில்
தவமே பெறும்பாக்கியம — பெண்பாவாய்
தவசி தவசியென்று மெள்ளமெள்ளச்சொல்லி
தள்ளிவிடல் ஆமோ — என்கோவே

௯, தனியாய் உன்னை நான் கைபிடித்தால் உன்தன்
சாதியார் என்செய்வாரோ — பெண்பாவாய்
தனியாய் முருகன் வள்ளிகைபிடித்தானே அந்த
சாதியார் என்ன செய்தார் — என்கோவே

௰, அனியாயகாரியத்தைப் பயம் இல்லாமல் செய்தால்
ஆருக்கும் சம்மதியோ — பெண்பாவாய்
இனி ஒருவரும் மற்றொருவருக்கும் பயம் இல்லை
எவர்க்கும் சம்மதி ஆமோ — என்கோவே

௰௧, ஆனமானுஷர்கணம் ராட்சதர் கணத்தோடே
ஆடுமோ கூடுமோ — பெண்பாவாய்
நான் ஆனால் எப்போதும் தேவருக்கே சேவல் செய்வேன்
ராட்சதக்குணமில்லை — என்கோவே

௰௨, சகோதர என்றாய் குபேரனும் எனக்கொரு
தமையனென்றாய் அல்லவோ — பெண்பாவாய்
தமைகை ஆனாலும் என்ன தமையன் ஆனாலும் என்ன
சந்தேகம் உனக்கென்ன — என்கோவே

௰௩, அந்தவன் பகை வந்தால் சகோதரன் பகைவரும்
எனக்கும் பகை ஆகுமே — பெண்பாவாய்
திசைக்குடியும் மாலும் நான்முகனும் நீயென்றன்
திஷ்டிக்குக் காணுகின்ற — தென்கோவே

௰௪, இஷடிக்குக்கண்டாலும்லருததிஇருாகவே பெண்பாவாய்
நேசைவயென்னசொலவாம
மட்டுசசொல்லுகிறாயேபெருமாமசுற்றிய என்கோவே
வளளிவிடுவதுணடோ

௰௫, விட்டிடுபோயென்றும்விளையாடடுபபூசலஇது பெண்பாவாய்
விளைபபூசல்ஆகுமே
தட்டுக்களைசொலலிஎனனைமடமஉறுதது என்கோவே
துபநதுவிட்டிடஆமோ

௰௬. ஓட்டாரமகட்டாதே இளையோன் அறியாமுன்னே பெண்பாவாய்
ஓடிபபினறுதகதுபம்பாவாய
அடடாதுட்டிகளபேசிஆசாறுகிருயோநல்ல என்கோவே
தாகடுமபாாககிறேன

சூர்ப்பநகைதனஉறவைநினைததுப்புலமபல்

விருத்தம

வாத கேம்சூர்ப்பநகை தன்னைநோக்கி
வணிவணணன்எனககிநதயனையாளசீதை
போதவோர் றைபிலேஇரணடுவாளோ
புறகாககுறதமபிககு மனையாள இலலை
நீதானேபோயெனவேசீதைமேலே
நோவாளைலடசுமணனகூரமாளேநதி
காதோடுமூககறிநதபினனுமபலலுக
கருகும் உறவைநினைநதுருசுவாளே

௫-திபதை-கண்டாராகம்-திபதை ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

௧ அருமைபபிறப்போ அணணேன் ராவணனேஉந்தன்
அநமைககததாசிபெனற ராவணனேஉநதன்
கருவிறிடோலோர தத ராவணனேஎநகன
கணராவிஎனனசொலவேன் ராவணனே

௨ சிஙகமஇருக்கக்குட்டி வசமாமோஉநதன்
செலவததயகைகபயொருவர் தொடபபோமோஎனனை
அஙகபபழுதுமனிதன் செயவாறேசெயதும
அஞசாதேவெருசுபடைததும உயவாறோ

௩ ஊராகுருவிஉபாய பறநதாலும-அது
உசாககசருடனாகுமோ ஒருநாளுமஇநத

யார்க்குள்ளே மனிதா
  பாதத்தூளாகக் கொப்பாரோ
௪ எட்டுதிசைக்கும் உன் பேரைப்
  என்னையும் கொண்டையைப் பிடித்
கிட்டிச் செவி அறுத்து
  கிளறுகிறாய் ஆகவே
௫ தனக்கும்பகர்ணன் இங்கே
  தூக்கம் போய் பிடித்தகி
பிணமேகராக்ஷணை
  பெண் பிறந்தபட்டதைக்கா

இருந்தாலும் உந்தன்
எக்காலும்
ஒருத்தானே மனிதன்
இழுத்தானே அய்யோ
முனைந்தானே உனை
நினைந்தானே
மோசமாயே என்றும்
ஆவாயோ அடா
வாரீரோ நான்
பாரீரோ

௬ அத்தைமருமகன் என்ம
  அஸ்திரம் விட்டால் மனிதன்
சித்தேளனைப் போலே உந்தன்
  திரளைச் செவித்ததெல்லாம

இருந்தானே பிரம்ம
அறியானே இந்திர
முனைடே [illegible] சேதேவேங்
விழில ஆசசே

௭ குட்டிமனிதன் எனை
  குலைகலங்கிடவே போட்
எட்டிட்டாத்திகன்
  ஏவிவிட்டுயான் போலே

வதைத்தானே எந்தன்
உதைத்தானே மெள்ள
பிரிந்தானே இவனை
இருந்தானே

௮ இந்திரசந்திராதியர்கள்
  எந்தெந்த வீரர்களும
பந்தியிருக்கும் உங்கள்
  பதிபோய் நான் மருவேனே

மணிமேட்க உலகில்
முடிதாழ வந்து
சபைக்கே மூக்கு
ஆனாமாரோ

சூர்ப்பநகை ஸ்ரீராமருக்குமீளவும் இதவுனாத்தல

விருத்தம்

போயவடிவாய அரக்கி இந்தப்படி அழுதாள் ராமனை இடம
  பின்னும்பவகாள
தேவரீர் அறியாதோ இளையவன் இப்படி செய்தான்
  செய்தாலென்ன
கோபம் உள்ள இடத்தில் அல்லோ சந்தோஷம்
  கூட்டிக்கொண்டால்
ஆவது வெகுத உண்டு கேள் என்பால் மருவி எனை
  ஆள என்பாளே

௫-ந்தரு மோகனராகம்-ஆட தாளசாபு

பல்லவி

[illegible] ராமசெயமி [illegible] எனைகவென [illegible] மயறக்கிசெயதீர

அநுபல்லவி

அன்னியன் ஆகளைனைப் பிரிய விடாமல் -என்
அழகுகளைப் பெருமா சண்டாமல் என்

சரணங்கள்

௧, நடுப்பகையிலபபோலும வடுப்பட்டாமலுடமைை
நாவேனசுமநதுகொணை டொட்டவோ ஆரும
இடங்கிடேவேஉமமைஎதிாததபோதலேகளைத
திருகியலேமலையாய்க கொட்டவோநல்ல

குடித்தனத்துக்கிவள ஆகும் ஆகாதென்று
குறிபபதினமமுட்ட மூட்டவோகேட்டால்
இப்புசீதைககுநகொஞசம மூக்கிவளுககுககொஞசம
எனறெவாககும கட்டவோ எண்ணி என்

௨- குற்றமபோலேசெயது குணமசெய்தாளனனை கொட்டி
கொளளுங்கமப்பேயைக் கொலலவோநல்ல
பத்தினி ஆகநின் றிராமலககால்களைப்
பறித்துககொணடுவரச் சொல்லவோ-உமது

அஸ்தமப்பட்டபோதேசொநதபஆேே இனி
அரககனாவேரோடும கொல்லவோநல்ல
புத்திபணணிவைததுககொண்டிாபொஙகியுமபால்
புறமபோகல ஆகாதென் தளளவோ-சாமிஎன்

௩, மதிக்குப்போருமபோதுசீதைககுமேலான
கணடித்தோம்என்றுஒப பிசுகல் ஆமநல்ல
இதுஙகென்ன காணமூட்டனைநதாசிரம இலலே
எனககுமது பபடியேமெயப பிசுகல் ஆமசாமி
அதுககலனன்று மஅரககாமாயைகளஅறிந
தவளனனயேகிட்ட னவகமஆகஎன்றுனே

சூர்பபாைககரஜேடுமுறையிடல

விருததம

பன்னி ... பபகைத்துக்குட்படிகநிகலெ ...
பாராயல்பூரு ராமனைதுாப்பிவிட டாள

அந்நிலையேமூக்கறைசெவியரிந்து
அரக்கிசென்றேஅண்ணனுக்காபபாடுபட்டேன்
வினைஒன்றுபட்ட நிலைஉங்களோடே
பெண்பிறந்துபட்டபிழைஇதுதான்என்று
பின்னிலைவேலக்கான்காலிலமரமபோல்ச்சாய்ந்து
விழுந்திட்டாள அவன்கேட்கமொழிந்திட்டாளே (௰௨)

ரா-கலியாணிராகம்-ஆதிதாளம

பல்லவி

பட்டபாடுகேளாய கரனேநான் பட்டபாடுகேளாய்

அநுபல்லவி

௧. பட்டபாடுகேளாய பண்ணநாசோளாய பிடிதத்வாளாய
குட்டிமனிதனைஎன்னைக கட்டி இழுக்கப்பிலனை
வெட்டிப்பாமபுபோலே ஓட்டிஅண்ணனேலே பட்ட

சரணங்கள்

௨. ஏற்குமபெண்ணைககண்டே அண்ணனுககுண்டென்றுகொணடே
தூக்கபபேனேன்பெணடுகொக்குமனிதனைகணடு
மூக்கும்காதுமரணடும போக்கடிததுககொணடு (பட்ட)
௩. திருததமஆனசூரா-இரணடுவீரா-நாவைரா
அரககாவோகனைநது நருககவெகினைநது
இருக்கிறோவந்து ஒருததிபபெணபிறந்து (பட்ட)
௪. மஙகமஇன்னமவேணுமோ-காதுதேணுமோமூககுகாணுமோ
லஙகையாளுமவில்லிதஙகைஆன செலவி
மஙகையாககுளநல்லிஉஙகளபேனாச செலவி (பட்ட)

கரதூஷணனதிரிசிராகளின்வதம

விருததம

ஏதகூபபன கிஇநகபபடிகோடால்க
காமபுருலத நாககு நகெடமாறுல்பபோலப
பாதகன்ஆயிரமமுபதல அதனாலுருசி - லலிப
படைககட்டிஅமுடடிவிட்டிபபாலேசலற்றனள
சாதகன் ஆமாமைசுகிரமசாலைநீஙகிச
சணடசேபதணடசதைதவளைசுகமபாபே
ஓதமளனுமஅரககாஉயிரமுகூாததமதனவிம
ஓட்டினுன்கருமமிலைநடி டிறனெ யக

எ-தரு-பந்துவராளிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

அடித்தானே ரகுராமன் கோதண்டமதைப்பிடித்தானே செயராமன்

அநுபல்லவி

அடித்தானே ரகுராமன்-முடுக்காகராமன்
அறுபதின் பதினைகுமுனைத்தலைவரை ஆங்கு
அரக்கிகணக்கட்டியே பொருமெனமூட்டியே
அப்புறத்திலே தண்டகைபிடித்தகோதண்ட
அய்யனார்கைகளில்வாரியெய்கின்றசரமாரி
அதிலேயுடைக்கரும்-பதினாலரக்கரும்
அலைகடல்போலவெறக்கலைத்தலையாய்விழ
ஆண்படைமுடியச்சேனைக்கடலவடிய அடித்

சரணங்கள்

௧. கரிகள்பலவுஞ்சுற்ற பரிகளதிலுமத்த
கட்டியதேர்களுமொத்த கட்டலைவீரருமெத்த
கருந்துகளாலைந்து பெருங்கடல்போலவந்து
காகுத்தன்சாலையைப் பற்றிமேகத்தைப்போலவேசத்தி
கங்குகங்காயமுனைதரப்பொங்கி அங்கேவரத்தரக்க
கதிகாணுவரப்பதினாலாயிரக்க
கனகத்தேரோடுமேகூடி கதிரவனைப்
பனிமேயத்தெனமூடி ராமனைமொய்த்தனுக்
கரனுமதூஷணன் திரிசிரனுமத்த அரக்கி
களிப்பாகக்காட்டினாளே நமனுமபசி
இளைப்பாறமூட்டினாளே அத்தைராகவன்
கண்டானேதம்பியைக் கொண்டானே முந்நூறு
காத்திருசனகிதனை இந்தச்சண்டையைப்
பார்த்திருமுனையும் என்னையென்றுநாரியைக்
காத்தண்ட இழுத்துமுனைக் கோதண்டவளைந்துமழைக்
கற்கடகச்சந்திரன் போலேசரமாரிகள்
உக்கிரங்கொண்டுவிடலாம்பலபல அரக்கர்கள்
கரம்அறுந்தவர்களும்சிரம்அறுந்தவர்களும்
கண்டம்கண்டமதாய்ப் பெருங்கடகங்கள்போலே
துண்டம்துண்டமதாய்ப் பெருவாறுறுக்கெட்டும்
கவசங்கள்கிழிந்தோரும் தலைச்சங்கள்கிழிந்தோரும்
கடையாயகிழிந்தோரும்பிடித்துவந்து

குடைபோய் அழிந்தே தேருமச்சாணி தொடுசரும
கைச்சிலை ஆனதும அறறுவச ஆயுதமும் அறறும்
கையைக்கையைப் பிசைவாருமகுறறுயிர ஆகி
பையப்பைய அசைவாரும நெறறிப்பிளந்து
கத்துமபரிநதலைசுறறுமபரிகளும
கக்குமபரிகள அனேகமகுடலஅறுந்து
முக்குமபரிகள அனேகம மதயானைகள
கைததலமபிளந்துபெருமததகம பிளந்துவைத்தக
காத்திரங்களும் பிளந்துநெருப்புப்போலும்
நேத்திரங்களும்பிளந்துமலைமலையாக
கதறுணடுசிதறுண்டுமதகுஞ்சரமஉருண்டு
காடுகளாவிழுந்ததுகள்கணணுககெட்டாத
மேடுகளாஎழுந்ததுகள் இவைஅறிந்து
கடித்தானே இருபலைபபிடித்தானே ஒருவில்லைக்
காய்ந்தானே திரிசிரன்ராகவன்மேலே
பாய்ந்தானே குணமுரசனைப்பாய்ந்தவன்றனா
ததையுமவறிவந்தாரததையுமஅயயனஅவன
கைச்சிலையுமமுறிந்ததுவிட்டான் அவனுடைய
முச்சிரமுமதரிததுவிட்டான் அவன்பிறகே
காததிருந்தெதிராலேஏறுதவானமேலக
காட்டிலபபஞசுகளபோலேதூறறிவிட்டொருசாலே அடி

௨, வெறறிராமன்தொடத்தொட அஸதிரங்களபடபட
வீட்டில்ஓடுவாரையுமகாட்டிலஓடுவாரையும
விலலைவிட்டறிவாரையுமகோலைப்பபறிவாரையும
விலக்கமசொணடவரையுமகலக்கமகொணடவரையும
விருத்தமசெயதீர என்றும தாறுமாறிர என்றும
விசைகொணட தூஷணனவரை கொணட பாஷணனை
விசையத்தொட்டிடினே சககரமபோலே
திசையெட்டுமஓட்டினே [illegible]
விட்டவிட்டகலைகளுமதொட்டதொட்டபாணங்களும
வெடிபடசசெய்தினே ராமன அமபாலே
பொடிபொடி ஆக்கினே பிறகேவந்த
மேலபபடைகளுமபுரண்டு நாலபபடைகளுமதிரண்டு
வெருவாகககுவிததாரே எலலாருமஒரு
[illegible]

வெட்டும்வெட்டுமென்பாரிலா கட்டும்கட்டுமென்பாரிலோ
மெல்லும்மெல்லுமெனபாரிலபோ நான இவனைக
கொல்லும்சொல்லுமெனபார சிலபோ அரக்கர்விட்ட
வேலொடிந்துகாலொடிந்துகோலொடிந்துதிரபெரு
வெள்ளத்திலமிதப்பாரும ஆனைவிழுந்தப
பள்ளத்தில்பயந்தப்பாருப கதிகலங்கி
மெத்தஉள்ளப்கெட்டு செந்நீரத்தவெள்ளந்தனில்வந்து
விழுந்தார அநேகம அரக்கர தூஷணனகண்டு
வில்லெடுத்தானேபெருவில்லை வளைத்தானேகணைசெல்ல
விடுத்தானேமழைபோலே ராகவன அதைத
தடுத்தானேகணையாலே அதின்பிறகு
விற்கணைபொடிபட ஒருகணைசடுதியில
மெய்த்தபின்யோடு தொட்டானேசாமிக்குநெற்றி
மத்தியிலேபட விட்டானேரகுநாயகன
மீறிஅவனேறிவரும தேரதிலேசாரதியை
வெட்டினானேகணையையெய்துகுதிரைகளைக
கொட்டினானேசிலைகளைகொய்து
வில்லுமதுணிந்திட அவன்சொல்லுமதுணிந்திடத்தேரை
மேவுமெறு வநாறுகிறானே அவனைக்காலத
கூறுகூறாக்கினானே நறுக்கினபின
பின்னும அவனெதிராகப பின்னுமஒருகணைபோக
விரலைத்தொடுத்தானே தூஷணனும
இராம அறுபடுத்தானே அதனைக்கண்டு
விண்ணுலகில ஆனைவரும மண்ணுலகில்முனிவரும
வெருண்டனபமபிரிந்தா போவாழ்கதோடுபுஷப
வருஷங்களசொரிந்தார அரக்கரட்ட
வெற்றிலலேலேகொடுக்க ரத்தவெள்ள ரொடுக்க
விஜயமங்களமடாடத்திசைஎங்குமகொண்டாட
ந, ததிவருமபரிகளுமசுற்றிவருமகரிகளும
தாவிவருமபெருந்தேரும-சேவகமபேசியபேரும
ஏகாததவீரரும வளமமிக்கசூரரும
...ண்டு...வருமபணடியசேனாபதிவரும
சாரிசாரியாய்வந்தாரபோரிலேமிகமுனைந்தார
கமபிதூஷணனபட்ட புணபட்டுமுட்ட
...லபோலநிவந்தானே சாங்கியமபோல்
...ண ...ண ...ணசெவந்தானே செவந்தபினபு
...

தாழ்ச்சியினனநொந்தானே நொந்துபொல்லாத
ராட்சதகாலுமவந்தானேவந்தசுற்றிலும

சதுரஙகதள தரோடே ரணஙகமஅதைததேடி
ச மிராகவெனைககணடான் மனிதன் இவனை
ஆமஎனமனதிலக்கொணடானே சேனைகளவிட்ட

ரககரமஇரு புலகளைக கப்பணமமுசுணடிபிணடி
சாஸதிரமவேலாயுதஙகளை குறிததுவிமமே
அஸதிரமசூலாயுதஙகள பொடிபடப்பொடிப்பொடிசாய்த்

தரிபட்டுமுறிபடடும் விலகசசுலைகளை ததுச்
சாயததானே சரகரனைரகுநாயகனை
மாயததானேவெகுபேரை வரும்அரக்கர்

தலையைசசிலையைரததின முடியைகொடியைவெட்டிச
சரிததானேசிலகணையால் அடிவயிறறை
எரிததானேசிலகணையால் இரைககுவந்த

சாகினியும்டாகினியும்காளிகளும்கூளிகளும
சதாகூடிப்பாரததாடுமே கவநதஅதுக்
கெதிஆசுக்கூததாடுமே படைகளஎல்லாம்

சரியானதுகண்டு கரன்ஆனவன்மூவண்டு
சாகசஙகளசெயதானே ஒருநொடியில்
ஆயிரமஅமபுஎயததானே எயததுகணடு

சற்றுநேரத்திலஅயயன் அததனைக்கணைவிட்டுத்
தவிடாககூதினனே பினனையுமசில
அவன்மேலேமோதினனே அரககனஅஙகே

சாயததகணையாலே ஆதிததகுலநாதன்
தனுவையுமஒடிததானே தவமுனிவா
மனதையுமமடிததானேராமனுககுத

கடத்திலபரசாமன இடததிலபரிததவிலலைத்
ததியினிலஎடுததானே வருணனஅஙகே
உதவியாயகொடுததானே கொடுககஒரு

சரத்தாலேரகுவீரன் வரததாலைபயமஎலலாம
தணிததானேஉளாதனிலே காளசிறததைத்
துணிததானேகளநதனிலே இப்படிஆசக

சமஸ்தானவாநககததில முனைகதாரமுசூாககதநில்
...ஆகவானவாதுபாபோக

சூர்ப்பநகைராவணனோடேமுறையிடல்

விருத்தம்.

முடிவரியகரன்படையைமுடித்தராமன்
முனபோலசசாலையிலபபோயஇருநதானஇபபால
இடிகுரலசசூரபபநகிசென்றுளஇலஙகைதன்னில
ராயெறுமபுமஅழுதிடராவணனமுன்வீழநதாள
அடவாலாறுகளஎனனஉன்னைஇநத
அவமானமசெயததென்னஅவர்ஆரஎன்ன
கெடிஅரக்கர்குலமமுழுதுமவேரைவாஙகிக்
கெடுக்கின்றுன்அரககிசொலலிததொடுக்கின்றுளே

க-திபதை-தோடிராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

க. கண்டேன்கண்டேன்அடா — ஆண்பிணைன்
காட்டுகிறேனபஞ்ச — வடிவிலேயாரகும
அணடாநாஇருககிறா அவர்க்
கவரேகிசாஇநதப — வடிவிலே

உ. தருமசீலாஆம்அயோததி
தசரதமகாராசன் — பாலர்ஆம்
விருதுகட்டிஅரககர்தங்களை
வேரறுக்கவநத — காலமஆம்

ங. நீதம்தெரிநதவர்ஆம்அவர்கைக்கு
கேதகிபாயிருவில் — அமைநததாம்-அதில்
கோதணடமஅரககாசிவனைக்
குடிககவேணுமஎன்று — சமைநததாம

ச. ராமலக்ஷமணாவடிவெலாமஎன
ஞலேசொலலிமுடி — போகுமோ அஙகே
காமராசனவடிவுமஅவர
காலிலதஙகுளுக்கிணை — ஆகுமோ

ரு. கிட்டிப்போயராமனைஎன்சுகக்
கேணியிலேமையல் — கொண்டேனேஅஙகே
திஷடபபிரியமஆனபெணகள
சிகாமணிஒருததியைககணடேனே

௬, சுந்தரரூபம் அவள் செவ்வும
 தொட்டிட்டுக்கொள்ளல் ஆம் — அண்ணாவே-நா
இந்தவயதினிலே என் கண்ணால்
 எங்கும் கண்டதில்லை — அண்ணாவே
௭, மன்னா உன்னால் அவளை
 வாய்க்கடங்கா காப்பிடியாப் — பிடித்தேனே ஒரு
சின்னமனிதன் கையிலெய்ந்தன்
 செவியும் மூக்கும் பேக்கடித் — தேனே
௮, அந்தோ என்னாலே பதினால்
 ஆயிரம் தேர்க்காரரும — மூண்டாரோ எதிர்
வந்தார் கரன் முதல் ஆனோர் அந்த
 மனிதனாலே கால — மாண்டாரே
௯, செப்புஞ் சிலையும் அந்தப்பெண்
 செம்பொற்சிலைவார்த்தாப்போலே — அருக்குதே நான்
ஒப்பெங்கும் காணேன் அவளே
 உனக்காம் என் மனம — உருக்குதே
௰, தாவிப்பிடித்தேனே எனக்கு மெள்ளத்
 தப்பிவிட்டாள் அவந — தெடுப்பாயே
தேவியாக்கே வந்தால் உன்னிட
 சேவினை ஆகிலும — கெடுப்பாயே

சூர்ப்பநகி ராவணன் முன் சீதையை வாணித்தல

விருத்தம்

கலனம் அறுந்ததுனக்கென்றும் சானும் போனான் என்றும் இங்கே மன்னல் ஆமோ விடு விடு நீ பார்த்தேனென்று பெண்ணவளைச் சொன்னவுடனே உயிர்கிடந்து துடிக்குதடியே சூர்ப்பநகி இன்னமொருகால் சொல் என்றான் எடுத்தாள் சொல்லத் தொடுத்தாளே

அ- சுநூ - சுருட்டி ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

கண்ணே வேணும் லட்சம் கண்கள் சீதா தேவிதன்
காலுக்கு நிகரோ பெண்கள்

அநுபல்லவி

சேணுலகெங்கும் வாட்டித் — திசைஎங்கும் கீர்த்தி நாட்டித்
திரியும் ராவணா உந்தன் — இருபது கண் போதுமோ காண

சரணங்கள்

௧, குவளை விழிகளோ — பாணம் அவள்தன் வார்த்தை
 கொண்டால் அதுவே — கல்யாணம்
 நவரத்தினத்தை நம்தாடு — சடையிலே அணைப்பேடு

அவனிமேல் இலங்கூடு அவளுக்கவளேசோடுகாண
உ, தஙககொடிபோல இடையுமசீவிவகிநதது
சாயநதபின்னலில சடையும்
இஙகிருமிருதுவாககியம இவளேதேவதாவாககியம்
மஙகையாககுளளேசிலாக்கியம்வாயசால உனனதேபாககியம
ந, தவமுனிஒருபதன் டெணடுஅவனுககேற்ற
தமபிஒருவன்அங குணடு
அவளேநலஐஸவரிபம அவளேநல்லகாமபிரியம
அவளவநதாலஅலலோவீரியம் அப்போமுடியுமஎன்காரிய மகாண

மாரீசன்ராவணனேஇடிததல்

விருத்தம்

கடுததகஙகைஇதுசொல்லசசீதைமேலே
கருததாடககாமபபேயதலேசுறறுட
உடுபபதுவுமஉணபதுவுமறநதானசிநதை
உலேமெழுகானுன்அரககனஅமபாஙனேசி
அடுதசெதனககுராமனமனேவியைத்தாஎன்ருன்
அதுகேட்டவுயனேகூராசமகாசதி
நடுச்செவியில்வைத்தாப்போலமாரீசன்
நடுககிருன்ராவணனேததடுககின்ருனே

௧-தரு-சாவேரிராகம-ஆதிதாளம

பல்லவி

என்னபுத்திநினேததாய-அடாராவணு

என்னபுத்திநினேததாய அடா

அநுபல்லவி

பின்ஒருத்திஅல்லராமமன்னவனதேவியைச சொல்ல
அன்னவன்அமபிஙகேசெலலஉன இனததைடெல்லாம கொல்ல

சரணஙகள

௧, புள்ளிபமொறி வரலாலேமூஙகில்எறிந்து
தெளளிசீசாமமல்ஆனல் போலே
கொளளிஆயவநதாலஉனசஙகைக அளளிராமனாணேயிஙகே
தளளிவிடுமுனனேதலே துளளிவிடுமேமபுதகு என்

உ, இந்த - திடன் கண்ட ஆமோபரதாரத்தைச
சிந்தையி லுட்கொண்டால் ஆமோ
மூதெதா ருத்தி ஆசையிட்டான் சந்திரனும் பழிபட்டான்
வந்த கலி தைக்கப் பறந்தெட்டா னிந்திரனும் மகிமை கெட்டான் (எ)

௩, உத்தமி சீதையை உனைத்தேடி - உன்னிறுல் அவனை
சற்றி லேவிடுவான் என்றோத
புத்திராதிகளும் சாத மிகுதிராதிகளுமராம
பத்திராஅம் புவிசையும் கொயும் சிறவகை செயயும் செயயும்

௪, துப்புள்ள விராதனை இறந்தான் - ராமன் அம்பாலே
அப்படி கரனும் பறந்தான்
இப்படி வராதே தோடிக் கப்பு வதல வோடோடி
செப்பினேன் உள்ள துதேடிக் கைப்பொருட்கும் ஆனக்கண் ஞடி (எ

௫, வேலையிலா வேலை எண்ணிறு பின்னை சிறிய
பாலகா யே சலை பண்ணிறு
சோலைம ஆன சீதைக்கே ஏனமா ஆய அடமகிற்க ஊற
காவலம் வந்தது தோமல மூலகாரணம் பாராமல (எ)

௬, வேதனையும் குதுவாட - சொன்னேயே இந்தப்
பேதைமதி போதும் போதும
சீதை எண்ணம் எண்ண நீதானே வாக்குதல் உனட்ட ஈமானே
மாதுலன் உனக்குதானே ஏழு ஆதிக்கு சொன்னேனே-என்

௭, பைந்தொடி சீதைபோ செல்லா தேசொலலாதே அதை
எந்த விதத்திலும் பொலைப்பீ
வந்திடுமோ ராமபாணம் எப்பு ஊஉனையே பிரமாணம்
எனக்கெல்லாக்கும் பாயுமெய்யோ உனக்கெல்லாக்கும் பாயுமையோ என்

௮, அன்னம விலவாமிதர தலையாக்காலே
தன்னுள வந்து மேலை போலே
தன்னையும் கொன்றுங்க வாகு தன்னையும் கொன்றுன் அவனை
உனை அதிர எடுக்குதே இவன் மந்தெடுக்குதே என

லட்சுமணா பொன்மானை ஓடியும் ஏன் ஏனமல

விருத்தம்.

இசை ... ...
... ...
ம ஙி

ஆசையானேசீதைவிழிக கெதிரேநின்றான்
அவளுமாராமனைபபிடிததுச தருவாயனன்றாள்
மாசையினலலடசுமணன் பொய்மானனனறான்
ஊராமலநானிதனைப பிடிபபேனனன்று
விசைராகவனநடநதான் வாயைவாயை
மெலலுவானதமபியினுமை செலலுவானே

ஏ-திபதை-தந்னியாசிராகம்-அடதாளசாபபு

கண்ணிகள்

க. வான்னமானுமஅல்ல சொர்ன்னமானும்அல்ல
மாமமான்என் சாமி
பின்னைதெரியுமஇது நம்மைமருட்டவந்த
பெரியகால நேமி

உ. பார்ததமான்ஈதல்லஇநதமான்படிப்பு
பணணவநத மானே
கூததுபபாக்கப்போன இடததில்பேயப்பிடித்தால்போல்
குலையுதெனமனம தானே

ங. ஊழியஞசெயகிறான் இநதமான்சநதேகமான்என்
றுளளதுசொன்னேன் அய்யனே
ஏழைசொல்அம்பலமனாறுமோகட்டளை
இட்டபடியே செயவேனே

ச. மானேமாயம்இதுதானோ அமமைகைககு
வநதால்ச்சொான்ன மழையோர்
ஏனோபிடிததுததா என்றுசொல்லுகிறுளே
என்னகாலப் பிழையோ

ரு. அந்தஅன்னைசொல்லால் அய்யன்தசரதனும்
அலங்கோலம் ஆனுனே
இந்தஅன்னைசொல்லால் என்னமோஅணணனுக்கு
ஈதென்று தெரியேனே

சு. அபபோதுவேள்வியில வநதமாரீசன்என்றே
அயிாகிலேன நீஆராய
தபபிதமசொலலறியேன் அப்புறமசிததததுககுச்
சரிபபோனபடி [illegible]

லட்சுமணா சீதாதேவியைத் தேற்றல்

விருத்தம்

உறும் தருமம் தம்பி யிந்தவண்ணஞ் சொன்னான்
உத்தமராமனும் அந்தமானைப் பின்பேகிக்
குறுங்கணையால் எய்தான் மாரீசன் வீழ்போதில்
கூக்குரல் இட்டான் அதனைச் சீதை கேட்டாள்
இரும்கணவன் குரல் இதைப்போய் அறி நீ என்றாள்
என்ன அன்னே அண்ணனை யென் சொன்னீர் இந்த
வெறுங்கவலை ஏன் என லட்சுமணன் துன்பம்
விடச்சொல்வான் சீதையைத் தேற்றிடச் சொல்வானே ௧

௰-தரு-பைரவிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஆர் என்று ராகவனை எண்ணினீர் அம்மா இதனை
அறிந்து சொன்னீரோ அறியீரோ நீர் அம்மா

அநுபல்லவி

பாரா வார்த்தையிது வசையோடொக்குமே-போரில்
எண்டிசை அதிபரும் அண்டினபடையுடன்
மண்டினாலும் என அண்ணன் சுண்டுவிரல் போதாதா

சரணங்கள்

௧. விந்தை ஆக வெண்ணெய்க்குப் பல்லு முளைத்தாற்போலே
மிஞ்சிராட்சதா அண்ணன் தன்னை வளைத்தால்
வந்த ராமன் அதுகண்டேங்கி இளைத்தால்-வேறே
மாந்திரம் என்னவொரு தந்திரம் என்னவானால்
இந்திரன் கதிப்பானோ சந்திரன் உதிப்பானோ ஆரென

௨. ஆதிருத்திரன் வில் ஒருவர் ஒடிக்கப்போமோ-அதனை
அறிந்தும் பெண் புத்தியால் உபசிதமோமோ
வேதையாய் என்னையும் சோதிக்கலாமோ-நல்ல
வேதண்டம் என்னப் பெருங் கோதண்டம் தன்னை அண்ணன்
காதண்டமவளைக்கு முன் மூதண்டம் பிளக்குமே ஆரென

௩. பண்ணின மாயையாலே அந்தமாரீசன் பர கூப்பாடும்
பருவத்தில் அநகேஷலம் இட்டானே [illegible]
எண்ணத் துன்பம் எதுக்கிறேன் தாசன்-உவப்ப
எண்ணினாலும் நமேகவண்ணர் உடனே நெருங்க
கண்ணனை உடனே கூட்டி அண்ணனையும் என்னோடு ஆரென

சீதைக்குராவணன் [illegible] வார்த்தை

விருத்தம்

மெள்ளவேறிளைட யிந்த விதம்சொல்லிநடந்தான்பின்னே
துள்ளியாமநகஇருகிற கடுகிராவணனதான்வந்தான்
வள்ளலேவ [illegible] ஜனகசனை அறிபாளசிதை
உள்ளமு முனிமனமே உரைகளைசொல்லுவானே ௰௯

அ-தியரை-ஆரபிராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

க, வாருமென் னுடனே ராவணசாமிடாசி
நாதனுடனே அந்த நானே
ஆதிசேஷனாகுமே ஜனகன்கேட்கவே
அனேகமதிலேசொல்லு வானே

உ, தசரதன்பாலன்தம்பியுடனேபெற்ற
தாயசொல்லவந்தான்இந்தப் பூமி
இசையுஞ்சனகிமெய்யாய்போ காகுத்தன்மனைவிதான்
இங்கேயிருக்கிறாள்என சாமி

௩, இந்தவனத்திலமெத்த பழுத்தபழம்போலவே
எங்கேயு திரிந்தவா ஆயே
வந்ததுசொல்லுகிறேன்சந்தோஷமாகச்சற்றே
மனதுவைத்துக்கேளாய் நீயே

௪, போரில்பெரியவன் ஆயிரம்வேதம்வந்தோன்
பிரமதேவனுக்குகொட் பேரன்
ஆரவ மஞ் பாதகயிலாசமலைதனை
அசைத்துப்பிடுங்கினமெம [illegible]

௫, அமைந்ததேவனையும அஷ்டதிக்குப்பாலனையும்
ஆக்கினையால்அந்தமகா ராசன்
[illegible] நவிலும்புகழ் [illegible] மாதிரிய
துரைத்தனம்செய்யுமிலங்கை கேசன்

௬, [illegible] இலங்கைக்குச்சொர்க்கமஒரு
[illegible] போலாகுமே [illegible]
[illegible] ஆமோ [illegible] காலமோதான்
[illegible] பேசு

எ, சிறைபிடிக்கமுனைவாரும மிகுந்தாரும்அந்த
சிவனார்கையிலைவாங்கினவன் தானே
மனதுக்கினியபெண்களை மணக்கமலன்றுதேடி
வருந்துகிறேன்திவ்விய மானே

அ வீராதிவீரன்அஷ்டதிக்கெசதந்தங்களை
வெடுக்கென்றுமுடித்தவச்சிர ஆமனை
ஓராளாக மிபாமூன்றுலோகமுமாளக்கும்
ஒருத்தனஅரக்கனைக்கன யோகன்

கூ, மூன்றுலோகமுமாளாகதும்அரக்கன்என்றீர அவன்
மூவேழுலக்ஷங்களும நானே
கிணடெறியுவந்தானே ரகுவீரன்என்றுசொல்லக்
கேளீரோஎங்களபெரு மானே

ய, பெருமாளபெருமாள்என்றமனிதன்வந்தரக்கனை
பிடுங்கியெறிவான்என்றாய் பெண்ணே
ஒருமுசலகுட்டிவந்துசிங்கமதன்னைஅடித்த
உத்தமைபோல்ஆச்சுகாணும கண்ணே

யக, உவமையென்றீர்காணும் பதினாயிரவரும்
உண்டாரோமனிதனாலே ஆயயு
இவன்ராவணன்போலஇருபதுதோளர்அல்லாமையால்
இரந்தார்மனிதனாலே செய்ய

யஉ, ஆயிரந்தோளிருந்தும் கார்த்தவீரியன்தன்னை
அழித்தார்மனிதனாலே முன்னே
தயிதுமிசொன்னவுடன காபிப சிவேவகூடவிட்டுச்
...எழுந்தானே பின்னே

யங, நீமுனை ஆய் அரக்கன்ஆனாகவத்தைச்சொல்லச்
செவியிலகனவையும் ... தேவி
ஓமபிட்டமுறைதாயி இசைபட்டது போல்
உரைத்தாயென்னடா அடா பாவி

யச, திருமகிலைக்கேட்பிவோடி அப்புறம்போடா
...குவிரனபிழக்கவோட் டானே
என்றவுடன்சீதைபைபிலததே டேதுட கிஞ்சன
~~...~~தேவினிலஇட் டானே

சடாயுராவணனுக்குபபுத்திசொல்லுதல்

விருததம்

தேரினில இடபடி சீதைதனைக்கொணடுபோம் அளவில் சசிறிவந்து
போரினில ராவணைப்பதது முடியுநதெரிககபுடைபபேன்கண்டாய்
பேரிய சிதைவைவிட்டாலவழைபபாயிலலாவிட டால பிழையாயென்று
வீரியமாயசசடாயுவநதுஇளமபிணைபுததிசிலவிளமபினனே

௰௧, கரு; அசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம

பல்லவி

விடுவிடடா சீதையை — விடுவிடடா-ராவணா
விடுவிடடா சுமமா — விடுவிட்டா

அனுபலலவி

சுடுநெருப்பிவளாலே — அடியோடேவேகாதே
சுபதைதைதெரியாமலே — நரகததிலமூழ்காதே
அடடாசொன்னேனாசொன்னே — நடுவிலேசாகாதே
ஆசையினாலேகுல — நாசமாயபோகாதே(விடு)

சரணஙகள்

௧. எனசெயதாய இவளைநெஞசமென்றெண்ணாமல்
ஏழைஎளியையாயக — குறியாதே
என்தாய இவளமனமநொநதால இருப்பாயோ
எநதன்வாரததையைககேள — முறியாதே
கொஞச அரககாமாவெகுட்டியென்றிராசன்
குட்டிச்சிஙகமென்றும — அறியாதே
குதிககிறுபஉஙகளைவதைககவந்தானே அவன்
கொலலவருமுனனேகலலுகளவிட — தெரியாதே(விடு)

௨. கர்ததர்மூவருக்குமகாத்தன் ஆகும இநதச
காகுததனையென்றுகொண — டடுவேன்
கையாதேசீயெயவதெல்லாமசிறைக
காறறிலபஞசுபஞசாய — சாடுவேன்
பததினிகளை இஙகேவைத்துப்போடா அவன்
பககததில்தானே — கொணடாடுவேன்
பாஅடா இலலாவிடடாலககூர் ஆணககதகாலஉன்
பததுததலையுநெருக்கியுபத்து திக்கிலும் — போடுவேன்-விடு

௩, கைக்குள்ளேயடக்கி இக்கணமேநானொரு
மிக்கயெரிஞ்சுவேன் உட் தலைமூளை
கருங்காக்கைகளுக்குமஉன்னைநல்ல
விருந்தாக்குவேனபாரடா இவ்வேளை
முக்கண்ணன்வரமபெற்றும அக்ரமமசெய்தாலது
தக்குமோசேடலை வேசகானை
மூளைகெட்டுப்போவாயசினைத்தனைவிட்டுப்போடாதேவா
முன்கொடுத்தவரமெல்லாம ஏன்கெடுகிறுயமுட்டாளே (விடு)

சடாயுவுக்கும்ராவணனுக்குமஉயுத்தம்.

விருத்தம்

பொருந்தான் இந்தப்புத்திசொல்லப்பொல்லா அரக்கனைசொல்லாயல்
வெறுத்தான் அதற்கப்புறமதேனை விடியபோதினிலேமெத்துாம
குறித்தேபோனகுமாராவந்துகூடுமெளவிமினைஇங்க
மறிப்பேனென்றுசடாயுவுமவாயமடித்தான்சண்டைபிடித்தானே

௰உ-தரு-மத்தியமாத்திராகம-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

கொத்திக்கொத்தி அடித்தானே- இடித்தானே சடாயுராசன்
கொத்திக்கொத்தி அடித்தானே

அனுபல்லவி

பத்துசிரத்திலும் தாளிலுமதோளிலும்
வெற்றிகரத்திலும் மார்பிலும் சேர்விலும
தத்தித்தத்திப்பரந்த தெத்தியெத்திகலக்கியால
குத்திக்குத்தியெங்கும் சுற்றிச்சுற்றிமூக்கால்

சரணங்கள்

௧, ஆலகாலம்போலேசீறி யெதிர்த்தேரீடம்பெருக்கேறி
கோலாகலத்தேரைமறித்து அசைமுறித்துடைத்துமுடியுமபறித்து
காலாலுமகையாலும மேலேகிளிகிளி
மேல்வரும் அம்பெல்லாம வாலால்விழத்தட்டி
வீணைக்கொடியையும தூணியையுமவெட்டிக்கொத்தி

௨, சாளமூனை பவன்தொடுத்துவிடத்தடுத்து கவசத்தையும கெடுத்து
தேராகமுப்புத்து ரமமைப்பூட்டி விடமாட்டிச்சிறகால்வீழ்த்தாட்டி

போராடக்கண்டோர்கள் சூலம அவன்போட
புதையாமலே அது சிதறி அப்பாலவோட
கூடாஆனமூககாலே பாணமடித்து
கொல்லுவேனென்றவனை வில்லையுமொடித்து(கொ)

௯, மோதும் அவன்தெண்டால சாயந்துடனே தீரனு குதிரைகளைப்பட்டாயந்
து-பாதகனைவிழுத்தாக்கிகனே ஆககிம ளிரதத்தைப போக்கி
குதிவனசெயகிறனை யென்றறியபட்டமை
தோழன்மருவசனு செனகிறனை நதகொட்டு
காதகராவணனை மோதிஅறவெட்டும
கததியுனலசசிற கறறுவீழுமட்டே(கொ)

சடாயுவிடவேசீதைபுலம்பல

விருத்தம்

அடித்தநல்சடாயுராசனை அவனிமேல்வீழ்ந்தானசிதை
கொடிககொருகொழுகமபில்ல கசொளகைபோல்ஆனை இந்த
முடிததலைபததுளளானை முடிபபதாயெனவே அசசம
பிடிததநல்வடித்தகணணீரயெருககினளஉருககினளே ௨௨

௰௩-தரு-ஆனந்தபைரவிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

யென்னசெய்வேன்சிதை-நான இனிமேல்
யென்னசெயவேன்தெயவமே

அனுபல்லவி

யென்னசெயவேன்மான்பின்போன இருவருமவாரீரோ
வஞசகராவணன்செயவகைமோசம் பாரீரோ(என்)

சரணஙகள

௧ யெய்துமவீட்டினில் இருபென்றுசொல்ல
இருந்தேன் இலலைநானே
மையலாயென்னைப்பிரிந்திடச்சனிபோல
வநததே பாழ்நானே
கைபிடிலைப்பிடியுமவொன்றநல்லமாமா
கணடேனே பாரதலமே

அய்யயயோ உன்னுமலதின்னுமலவா
அமபலம ஆலேனே (என்)
௨, ஈனராவணன் வெலிககசசடாயுமன்னன்
இறநதது என்ன தொலலையே
ஆனபோதிலை ன்குடிகசென்னக்ாலமோ
அறிவேனே சாமி இல்லையே
வானமேவனமே அவருக்குசசொலல
மாட டேரா என்சொலலேயே
ஏன்என றுகேட்பாா இலலேயேயன லோ
எடுததுமிழப்பாா இலலேயே (என்)
௩, பூட்டிமவில இலலேயானே இடுமபுசொலலிப்
போபோ என்றேனே
தாஷடிகராவண ச சன்யாசிவிசயத
சதிககுளளாய் நினேநதேனே
வீடடிலேபுகுநதேன் அநதபாபலோ
விதிபோலே நினேநதேனே
காடடிலேபுகுநதேன் இநதபாபலோக
கணமுன்னே சொல்றேனே (என்)

ஸ்ரீராமர்சீதையைக்காணாததபடியே புலமபல

விருததம

இஷ்டமுளளசடாயுவுக்கிவவாறுசீதை
இராமகஅவளுடன அரக்கன இலஙகைசோநதான்
மொடடவிருமஅசோகவனசசிறையில்வைததானை
முனபோனதம்பிதனனே அண்ணன்கணடான
பட்டபருவமெலலாமஅறிநதான் வநது
பனனகசாலையும சீதையுமகாணா
வட்டமலாமுகமவாடித் தேடித்தேடி
மயஙகினுன் ஸ்ரீராமனகலஙகினுனே ௨௩

கூ-திபலத ஆகிரிராசப ஆதிதாளம
கணணிகள்.

௧, உறறசீதையைப்பிரிநதேனே உனது புத்தியையறிநதேன்
ததது சளளெலலாமஅறிநதேன் தமபிலடசுமணு
(பல்)

௨, கட்டினைத்தபுகையிலைக்கெல்லிஎடுத்தவன்போலத்
தட்டிக்கொண்டுபோனான அய்யோ — தம்பி-லட்சுமணா
௩, நன்மைசெய்யவந்தோமஇது கன்மமாய் விளைந்தபோது
தன்மமென்னதானம — தம்பி-லட்சுமணா
௪, தேரோட்டபோரோட்டேதூக்கித்தீண்டாமல்தெற்குவழியே
ஆரோகொண்டுபோனான் இத்தை அறிவாய,லட்சுமணா
௫, நலம்உள்ளோ,வளைதீர்க்கநாம இந்தக்கவலையேறக்கத
தலையெழுத்துவந்ததல்லோ — தம்பிலட்சுமணா
௬, உண்டானால்இப்போதேநோ ஓட்டமாயோடினேன் தேனைக்
கண்டாலும்காணலாமவா என — கண்ணே (லட்சுமணா

ஸ்ரீராமா சடாயுவின்பேரில்விழுந்து இரங்கல்

விருத்தம்

இவா இப்படியோசனைபண்ணி இருயோசனைதூரம்போனா
எதிரேவில்லொன்றதுகண்டார் இற்றுகிடந்ததூணிகண்டார
கலசங்கிடந்ததொன்றுகண்டார கண்டாருசூலம்கொடிகண்டார
கடுந்தேரொடுசாரதிமுடியைக்கண்டார இந்தப்படிதோற்ற
துவசம்பிறக்கராவணனை அடுத்துத்தூரத்துமஇடமகண்டார
அவன் ஆயுதங்களஒடிந்ததெல்லாமங்கேகண்டார,பிறகிவற்றின் வி
வரமகண்டாரராமன்வந்து வீழ்ந்தசடாயுகிடைகண்டான
வெள்ளியலைமேல்க்கருமலைபோல்விளைந்தான்விழுந்துகொண்டதுவே

௯௪-தரு-புன்னாகவராளிராகம-ஆதிதாளம

பல்லவி

இத்தவிதி — காணவோவந்தேன்-சடாயுஅய்யா
இதுகோகான்பிள்ளை பிறந்தேன்

அநுபல்லவி,

சாதைத்தசப்பனைகொல்லச் — சமைந்தேன் அதென்னசொல்ல
இந்தநாள உன்னையுமநல்ல — எமன்போலேகொன்றேன அல்லோ (இ)

சரணங்கள

வண்ணமஆம்சி தேவியைநீங்கினேன்-நானுமஒருசே
வகன்போலவிலலும்தூக்கினேன் அப்பாயிப்போதென்
கண்முன்னே உன்னையுமபோக்கினேன் மரமீதேறிக
கோடலிட்டோன்போல்என்னைஆக்கினேன் -நான்என்னசெய்வேன்

எண்ணின எண்ணமெல்லாம்போய் இளக்காரம் ஆய்த்தளர்ந்தேன்
பெண்ணும் அல்ல ஆணும் அல்ல பெருமரம்போல் வளர்ந்தேனே (இ)
௨, வையகம் தனையும் விடுத்தேன் - வனத்தில் வந்து
மலைபோலே உனை அடுத்தேனே - தம்பி சொன்னதைத்
அய்யய்யோ கேளாமல் தடுத்தேனே - என் புத்திதனை
அந்நியாயத்தாலே மடித்தேன் - கபடஞ்செய்த
பொய் அரக்கனைக் கொல்லமல் பறம்போயல்லோ கெடுத்தேன்
கையில் ஆகாதவனைப் போலக் கண்டோர் பழிக்க உடம்பெடுத்தேன்
௩, என் உயிரைப் போக்கடிப்பேன் முனிவர்க்கு நான்
இசைந்தெழுப் படிமுடிப்பேன், அண்டங்கள் எல்லாம்
சின்னபின்னம் ஆக்கியிடிப்பேன், இதுபாதகத்திரிந்த
தேவரையும் ஆவி குடிப்பேன், என்னுடனே
முன்னால் நீ சொன்ன வீரம் முடிந்ததாய் அல்லவோ இந்நேரம்
என்றால் உண்டோ உபகாரம் எதுக்கொடுத்தேன் வீரம், (இ)

ஸ்ரீராமர் கோபத்தைச் சடாயு ஆற்றுதல்

விருத்தம்

மதிமுகராகவன் இரங்கத் தம்பி வந்த
வரலாற்றெல்லாஞ் சொல்ல மண்ணும் விண்ணும்
கொதிஎழுகச் சீதைதனை எடுத்தான் உனையோக
கொலைசெய்தான் அரக்கன் அவன் குலத்தோடு இ[illegible]
அதுகிடக்க உனக்கொலை பாதகி நந்தவர் [illegible]
அனைவரையும் மடிப்பேன் என்று [illegible] சீற
இது உனக்கு முறைமை அல்ல மகனே என்ன
ஏறுவான் சடாயு மனம் ஆற்றினானே ௨௫

[illegible] அசாவேரி ராகம் [illegible] ஆதிதாளம்

பல்லவி

ராமா நீ இந்தக் கோபம் செய்யல் ஆமோ
இருந்தலோ படிக்க வேணும் ராமா

அநுபல்லவி

பூமி உடன் சீதையை [illegible]
போகையில் சண்டைபோட்ட போய்ச்ச [illegible]
ஆம் அவனைக் கொல்லா [illegible]
அதுக்கு [illegible] [illegible]

சரணங்கள்

௧. இன்பம்வருவதும் துன்பம்வருவதும்
எடுத்தஉடற்குறிலே வரந்தானே
சம்புவானசிவனதானுமதலைஓட்டைத்
தன்கையிலேந்திக்கொண் டிருந்தானே
அம்புவிபடைத்தபிரமதேவனும
அறுபபுணடானேஒரு சிறந்தானே
சந்திரனும சூரியனமபாலே
கடுகிஇருள்இனனமகிழ்ந் தாமதானே
உன்பிழையுமஇந்தவகைஒத்ததல்லோ ஆகையாலே
அமபிகைலரவணனதலை அறுமபாயபனகுலேபோலே
தம்பிள்ளைவெணகணடொலேதாழ்ந்துநின்றெருந்தலே
வெமபுதராமஅரககாகுலேவேலைசெயபுதேவா மலே (ராம)

௨. சேனைபிந்திரனுக்கும் தேவாக்குமஉயிரிலே
செயதுனைததந்தை உபகாரம
ஆனைகெட்டவன்குடத்தில் தேடினபபோல்
அவனைவெறுததாலஉண டோசாரம
ஈனராவண சீதையைககொணடுபோய
எவிடத்தில்வைததானோ இந்நேரம
போனதிசைதேடிஅவனைவேர்அறுததுப
புணணிடத்தைநாடுவே துன்பாரம
மானின்னதகொணடுவந்துபினனேபோவதென்ன அலங்கோலம
போனகனலவந்ததுநத சானகிபிறந்தசீலம
சானகிபிறிவரகண ஆனவாககுநாசகாலம்
ஆனகனல்கதேவருககு நீங்கிப்பாயனுகூலம் (ராம)

வெள்ளிவெணஇவளாவதுமதெய்வதும்
விதிவிபபனஅல்ல வோ ஆமோ
உளளகொணநநிறைவதுமகுறைவதும
ஊழின்படியென்ப தறிபோமோ
தொளிகதகெளிந்தனர்கண்ணேஉனககினி
தெரிபசொலலுவாா எவாதமோ
திரிதரிதுவாயாட்சதச்செடிகளை
சேதமகொணடிபபடிஉன் மனம்போமோ

தள்ளுசமுத்திரம்பொங்கினுல்க் கொள்ளுமோகிணரனேகம்
வள்ளலே உன் முன்னேலக்ஷைகக்கள்ளாகட் கெஙகேநிவாகம்
எள் அளவு நீ முனிந்தால் அள்ளும்பொடி ஆமேலோகம்
மெள்ள இருந்து பகையைத் தள்ளுதல்லோ விவேகம் ராமா

சீதையின்பிரிவாற்ருமல்ஸ்ரீ ராமர் இரங்கல்,

விருத்தம்

பொறை அடையத்தந்தை இந்தப்புத்தி சொல்லிய பரமனைத்தம் போகக் கண்டான்-பிறகு தம்பி இடக்கண்டான் சமிசடாயுவுகளுவியும்கண்டா ன கறை இருளுமவராகக்கண்டான சீதைமுககமலம் ஒன்றுகாணுன ஆகிம றைவு செய்தார் ஆளனவேதியனகிளுன ஸ்ரீராமன் மயங்கினனே

௰, திபதை, சங்கராபரண ராகம், ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

௧. கலங்கலே பெரிசே பாவமே
நடுகாட்டில் என்னைத் தெய்வமே
பொல்லா ராவணனைக்கண்டு
பூனை கண்டகிளிபோலே
வசையுடன் சொல்லவும் ஆச்சே
அகலக்கொண்டு போச்சே
கலங்கினளோ பேதை
புலம்பினளோ சீதை

௨. ஆறுமை இல்லாத காட்டில்
அயயோ நினைக்க நினைக்கப்
வாருமவாரும் என்று என்னைக்
வழிமேலே கண்ணை வைத்தும்
அதட்டினளோ பாவி
பதைக்குதே என் ஆவி
கூவி இளைத்தாளோ
பார்த்துக் களைத்தாளோ

௩, விட்டுப்போனசாலை என்
விதிமோசத்தாலே தம்பி
காட்டுமலைபோனதென்
கண்ணாட்டிபோனவழி
தெண்ணி இருந்தேனே
விட்டுப்பிரிந்தேனே
கவலை தடுக்கிறோ
காட்டிக்கொடுக்கிறோ

௪, பொன்னிறத்தமான்குட்டி வாதென்
சொல்லுதினை தம்பி கரை
வெறுத்தும் தலலாமபால என்று
வீட்டுப் பிளக்கை வெட்ட
முனைவேடிக்கின்றபோதே
உணர்வாகப்பெண் பேசிஞளே
எண்ணி அடுத்தேனே
வெளியிலவிட்டதேனே

௫ அகலாய்ப்போலே சிந்தை
அரக்கருக்கு பயந்தாள் என்
சிங்காரவேடையாட
- சித்திர ...
கண்ணை நினைப்பாளோ
தெண்ணி நினைப்பாளோ
வீணே போகினளோ
பதறவைத் ...

௬. தணிககாநெருப்பைபோலே	மூணுதேவிசாரம
தாரததைரட்சியாதான்	வீரமெனனவீரம
அணைமபானேசிறகால்என்ன	வெண்ணமெண்ணினேனே
அயயோசடாயுவுக்கும	பாவமபணணினேனே

கவநதன்வதையும்துதியும்

விருததம்

சானகியைஇநதவணணமநினைநது ராமன்
தருமமபையிலேதம்பியுமதணணீர்ககுபபோனான்
போனவிடததேதோமுகிழுக்கறிந்துமீணடாள்
புனிதா இருவருமகவநதன்கைககுள ஆனார்
ஆனபிறகவனஉயிரைமுடிததாரநத
அரக்கனுமஅநதரததிலேதேவன் ஆகி
நிஎமஇல்லாபபரமபதமதனிலேயேறச
சொல்லுவான்சாமிதுதிசொலலுவானே (உஎ)

௰௧-இபதை-முகாரிராகம-அடதாளசாபபு

கண்ணிகள்

௧. ஆதிபும ஆதிஅநாதியும ஆப இநத
அகிலமௌககுமநிறைநத தாயே
பேதகமஇலலாமல ஆலநதனிலஉளளே
பிள்ளை ஆகிஉறைந் தாயே
௨. உநதனபததனைநவேணடிததவமசெயவாாகள இந்த
உலகத்திலேஉளள ஞாயம
எநதபபததைவேணடிதவஞசெயயவநதாய
ஈதென்னகணகாட்சி மாயம
௩. முனை ஆன தஇலலை ... பிபும இலலை
முனைததாரோஒரு தூணில
மலைவாயஉலகததோாபிறநதான்பிறநதான்என்பாா
வாயக்குணடோஎன் ... விணில
௪ என்னையேஅறியாதஅரககனஎனறுயேசி
இரணடுசெயததறி வேணும
உனனை நானுமஅறியாயோசாமிஎனன
எனனைஎபபடிஅறி தேரும

ரு, காட்டுவோனுநீயேகாணுவோனும்நீயே
கற்ருயேஇந்திர சாலம்
போட்டுவிட்டுத் தேடித்தவிர்ப்பார்போல்த்ரவிக்கிருய்
போதுமபோதுமிநதக் கோலம்
சு, சூரியகாந்தம்தருதீபத்தைக்கொண்டந்த
சூரியனைபபணிவது போலே
ஆரியனே வுநதன்அனுககிரங்கொண்டுநான்
அறிந்ததைசசொலவேன் என்ருலே
எ, ஏனதுசாபம்தீரததாயஅதுபோல்சவரியிங்
கிருக்கிரலைககாண வேணும்
தனதவன்சொல்லுவாளசும்மாயிருந்தால்ஒன்றும்
சாதிககலஆமோசொல்வ ய காணும்
அ, திடமாயவளசெலட டியேசுகரீலனைச்
சேரு அவன்உடனே செல்லு
கடலபோலவானரஙகள வருமேசானகியைக்
கனததிலலககணடுவாயச சொல்லு
தடுககாமல்சேள யனுசிறருளஎடடாளுசகுச்
சரிஅல்லோஅறியாயோ நீயே
திடுக்கென்றுசெய்யல்ஆமோபதாாதகாரியம்
சிதருதென்வார்த்தை ஆராயே

ஸ்ரீராமர் சவரிக்குமுநதிஅருளிஅப்பால்ஏகல
விருததம

பததியாக்கலந்தன்இந்தப் படிசொல்லிக்கதியில்போனன்
சததியராமன்பினனேசவரிஆசிரமததில்போனன
அததிசைஅமுதுகொண்டான் அவளஉபசாரகசொண்டான்
முததியுமகொடுத்துசொனன மொழிகொண்டான்வழிகொண்டானே

ஆரணியகாண்டம்முறறிறறு
திபதைகள-௰௪-தருககள-௰௫-ஆக-௨௯
கொசசகம்-௪-வெண்பா-௨ தழி -விருததம்-௯௪-ஆக-௯௫
தோடையம்,௪,திபதைகள,௨௯,தருக்கள்,௫அ,ஆக,௯௫
சககிரவாததிததிருமசனா
திருவடிகளேசரணம,

—(-)—

ஸ்ரீ

ராமஜெயம்

நான்காவது.

கிஷ்கிந்தாகாண்டம்

அனுமாரமறைந்துநின்றுயோசித்தல்

விருத்தம்

சவரிசொன்னவழிபிடித்துராமனுந்தம்பியும்நடக்கத்
    தான்கண்டேகிக
கவலைகொண்டுசுக்ரீவன்விடஅனுமான்மறைந்துநின்று
    கருதிப்பார்த்தான்
தவவடிவாசிலைபாபுரிசடையாஇளங்குமரா
    தருமசீலா
இவரெவரோவென்றுசொல்லியெண்ணுவானையோசனையால்
    எண்ணுவனே

க-திபதை-சாரங்கராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்.

க. இன்னார்இனிபாரென்று — தெரியேனே புண்ணிய...
    என்னசெய்வேன்இவர்கள் — வரத்தா...

உ. இங்கேயென்கண்ணின்முன்னே — உதித்தார் ...
    கங்கைஉதித்தாற்போலே — குதி...

௩. கானப்பருவத்திருந்தக் — காட்சிதருகாரோ ...
    வேளைகருத்தக்கவேஷம் — கொண்டுவந்...

௪. தேவர்கருத்தேவர்இவர் — என்றுசொல்லவோ ...
    மூவர்இவர்இரண்டு — பேர்கள்அல்ல...

௫. அசங்காதபலன்உள்ள — சிலாக்கியவான்கள்...
    பசுமபுலத்தேயநடவா — பாக்கியவான்கள்...

௬. எல்லாவல்லமையும் — செய்ய உரியோர்...
    கல்லாக்கலைகளெல்லாம் — மறைபெரியோ...

௭. பிராணசஞ்சீவிபோலே — ஒன்றைவிடுத்தார்-கா...
    திராவிடப்பாலஅன...த்தேகழி — இங்கேயும்...
    டுக

௮. அடைவானமூப்பிளைவை — பூணுகிறுரோ இவர்
உடலுமவிழலுமபோலக் — காணுகிறுரோ

௯. வளைததவில்லுமமபும — கைகொண்டபடையோா-இவா
இளைத்தபேனாக்கைதூக்கும் — எண்ணமஉடையோா

௰. கலவுமுளளுமமலலிகை — மலாபோலே இவா
செலலககுளிருதையோ — வழிமேலே

௰௧. குவடும்காடுமசெடிக — ணுடாரியுதே அயயோ
இவளைக்கணடுபேயும்கண் — ணீாசொரியுதே

௰௨. பறவைகளுமகளைநது — முகம்வாடுதே-இவாகரு
சிறகைவிரிததுமேலேபநதல் — போடுதே

ஸ்ரீராமா அனுமாருககுவரலாறுகூறுதல்

விருத்தம

மாசகலஇநதவண்ணமௌண்ணிசசின்ன
வன்னிவடிவுடன்நின்றுவீோஆா பிள்ளாய்
பேசெனவேவாயுமகன் அனுமானஎன்பேர்
பெருமலையிலவாலியிஞலைசசுகரீவன்
ஆசகலஒளிததிருபபான்தேவரீரை
அறிநதுவரஎன்னைவிட்டான்வநதேனென்னத்
தசரதசுகரிவன்எஙகேயென று
தான்சொல்லவணஙகிஅனுமான்சொல்வானே

௧-தரு-சுருட்டி ராகம-ஆதிதாளம

பலலவி

சுக்ரீவன்போாநிசொனனபோதேஅவன்
சுகூாதம அலலவோசுகூாதம

அநுபலலவி

தற்காலத்திலேபோனால் [illegible]
தாயஆனவளபிள்ளைபோசொலலிஅயர [illegible] போ [illegible] னக்

சரணங்கள

படைமாரநதுவிரசுரும் — உஙகளவசனத்தபலே
பரிசூரோ அவ ஞாசுருட் — யமஉணடோஇனியபலே
வெ [illegible] வாலிஎனுமகோனட — கொணடோருககாலே
வெதுமபயபலாககொரு — சோமஙனாநதா [illegible]

௪. படைத்தபுவியுமசொந்த மனைவிதன்னையும்விண்டு
பந்தக்கிளைகள்செடியில்லாக் கொடிபோலேதுவண்டு
அடைக்கலமதந்தால்உமக்கு கனந்தமபலன்களுண்டு
ஆக்குகிடைக்குமஉங்கள் அருமைக்கனிவாய்கொண்டு (சுக

௫. பலம்மிக்கவாலியெனும் தறிகதுமபுக்காளைனிலே
பந்தக்கிபபடாபபாடெல்லாம் படடோம்மங்ளையிலே
மலைஇற்றுமயிரிமேல தொங்கிறவேளையிலே
வந்தீரோஎன்னதவ செய்தோமமுன்நாளையிலே (௫)

௬. கோரவாலிவிடிக்க வந்தீர்இன்றென்னசங்கை
கொண்டஎஙகளையாண்டு கொளவதுமதுடங்கே
ஆஎன்றுகேட்கிலஉமமை என்னசொலவேணுஉயகே
அடியேனுமஅலறுலே அனுபபவந்தேன்இங்கே (௬)

அனுமாதேற்றச்சுகரீவன்சரணஅடைதல்

விருத்தம்

அனுமான்இப்படிச்சொல்லஅயோத்திதன்னில்
அய்யன்உதித்தாமுதலாச்சீதைபோன
மனவேதைகடைசியாநடந்தவாறே
வருந்திஇளையோனசொலஅறிந்துகொண்டான்
கனமானவிசுவருபம்காணபித்தான்
கவிகுலவேந்தனையும்காணபிப்பேன்என்று
தனதாமதனஅரசனஉடனே
சாற்றினான்அவனகவலைமாற்றினானே

உ-திபதை-புன்னாகவராளிராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

௧. குணசம்பிரமதீரா
மணாஎன்றிருவீரா ராமலட்சு
மனமரஅடுத்தவாக்கு அவாதம்மம
சுதணமஆகிலுமவிடடுப் மறுசுகமதேடுமோ
பிறியவுநககூடுமோ

௨. கண்டேன்கண்டேனே நிறியவுமககூடுமோ
கொண்டேனகொண்டேனே நல்ல
புண்டரீககணணனே அங்கமுந்தவள
மண்டலீகஅர வேதமபிவாயுக்ததவனே

சத்துருவென்பதுநடைக்தோர
பிகரன்கைதுமடிபடைததோர்
வெற்றிமருவுகோதநி
பதஇபெறும்அயோத்தி

விசுவா
வெரு
மேவிபகுணாலை
தெசரதராசனியாலா

௪. குடாடைகைமேலே
ஒடபட்டமரமபோலே
அடைககது ளஅநத
சடிநிகருளளதம

அமபுபோட்ட
விழுநதாளோ
அகலிகைஎழுநதாளோ
சாபமுமஒழிநதாளே

௫. ஒடிக்கிசசொனனாலும
படக்கபபோகுமோஎன்றாலும்
மிருகருடன்உருததிரன்
எடுததாலபபோல்எடுத்தானே

ராமன்கோததினை
மிதிலையிலே
தடக்கைவில்அறிநதானே
ஒடித்துவிடடெறிநதானே

௬. மாசணமபிறைவேற்றி
ராமனசெருவமமாறறி
கொடிமுடிதனனை ராமனகொடுததானே
நாமளலலாமாடேற

பரசு
அயோததி
தமபிககநகே
நடந்துவந்தானே இஙகே

௭. முன்னேவிராதன்மடிநதான்
பின்னேகரனுமமுடிநதான்
வனமாரீசனுககும
பொனயான்செத்தஇடம

ராமன்அம்பாலே
இதுஅல்லாமல
வாளிதொடுககலை ஆசசே
புலமுனை ததுப்போச்சே

௮. எடுபபுளளவெரியோரே
அடிததகாரோஎதிரேரோ
அடுககனைககிணறறிலேஅமுதம்
கிடைததாரேஒருவாககுக்

கவநதனை
இவரோ
எழுந்தால்ப்போலே
கிடைககுமோ இபபாலே

௯. அலைவாயக்தாரமபென்னவே
மலைபோலவிசாரநதுன்னவே
பலநாளிலுமபடட
நலமஆசவாலிக்கொரு

நித்தமநிககமா
மெததமெதக
யாடெலலாம்விணடோமே
நமனையும்கணடோமே

௰. ராசனமகனேயேணடா
யோசனைபணணவேண்டா
ராசனஉன்பககில
பூனைசெயதாயஎன்றிப்போ

பலபல
வரமதநதம
இருநதானே இருநதானே
தல்லோதெரிநதேனே

௰௧. சுகமகண்டுமேலல்ஆமே
முகமகணடால்பாவம்போமே

அவர்மலர்
சக்ரிவா

புகுந்தவர் சேவை சரணப் — புத்தியும் தரும
இந்தப்பரம இரண்டிலும — எதுநினைத்தாலுமவரும

௰உ. இக்கதை அன்றவிறி — அனுமான் சொல்ல
சுக்ரீவனமனமதேறி — பிறப்பட்ட
அக்கணமஒருபனை — தாகவேதுணிந்தானே
வெக்கடலவண்ணரா — மனோவந்துபணிந்தானே

௰௩. பணிந்தவன் தன்னைப்பார்த்து — ரகுநாயகன்
அணிந்தகன்கிருபை பூத்து — சுக்ரீவ
பிணங்குமவாலிகருவிலலு — பிடித்தேன் எனறெடுத்தேன்
இணங்குமஉனனைரட்சிப்பேன் — என்றுகைகொடுத்தானே

ஸ்ரீராமர்சுக்ரீவனுக்கு ஆதரனைசொல்லுதல

விருத்தம.

சரன்என இப்படியேசுக்ரீவன்சொல்ல
சாமி அபயமகொடுத்தான் அனுமானதானும்
பூரணஉளவாலிகருமஓர அரக்கனுக்கும
முன்புசண்டைவரலாமேதமபிதனனை
உரன்அழித்துமண்ணையும்பெண்ணையுமகைக்கொணடே
ஓட்டிவிட்டான் இவன் இங்கேஒதுங்கினான் உன்
பரம்எனதேவாரமஎடுத்ததையேஎண்ணிய
பாவிபபான்ரகுராமன்கோபிபபானே

௩-திபதை-தோடிராகம-அடதாளசாபபு

கணணிகள

௧. சுக்ரீவாஉன்மனக்கிலேசங்கள்
எனக்கேஆமஅது — தீரடா
இக்காலத்தில்முடுக்காமவாலியை
வைக்கேனநீஅது — பாரடா

௨. பொருவாலிகருன் தலைசாயக்கணை
பிசகாதப்படி. — தொடுக்கிறேன்
அனைநாழிக்குள்ளேமுடிசூடிப்புவி
அரசாளக்குடை — தொடுக்கிறேன்

௩. துடுக்காகமனைவியை எடுத்தான்எனஉனை
கொடுத்தாலஅதனைஇந — நேரமே
கெடுத்தேஅவன்முடிபொடிக்கவிடில்விலலை
எடுத்தரவிலஎன் — சாரமே

௬. உடைந்தேசரன்என அடைந்தோர்களை முற்றும்
தொடர்ந்துதாக்கிட — வேணுமே
கடும்போரினிலேகைவிழும்போதிலஇந்த
உடம்பாலென்னபலன் — காணுமே

சீதைஆபரணங்களைக்கண்டுஸ்ரீராமா இரங்கல்

விருத்தம்.

அண்ணல்இராகவன்சுக்ரீவனுக்கிவ்வாறே
அனுக்கிரகித்துவாசவிசோதனைக்குவேண்டி
வண்ணமராமரம்ஏழும்அம்பாலெய்து
வழியிலேதுந்துபிதன்னெலும்பைக்கண்டு
தின்னமனனும்தம்பிநலக்கிளப்பிவிட்டுத்
தேரிலேபோம்சீதைமுடிந்துபோட்ட
துண்ணெனும்ஆபரணங்கள்காட்டக்கண்டு
துடிக்கின்றனர்சாமிகுலறபடிக்கின்றனே

௪-இபதை-கண்டாராகம்

கண்ணிகள்

௧, நின்றுதெரிந்தகுலமடந்தையா
தங்களைக் — கொண்டீரோ-ஐயமே
கணவன்இருந்தும உடைமை எறிந்த
பெண்களைக் — கண்டீரோ

௨, அரசிலேமணிமுடிசுமந்தல
சமகொள — நாடினேனே-ஐயையே
சிரசிலேசடைமுடிசுமந்தொரு
பெண்பழி — சூடினேனே

௩, தசரதன்தபசுகள்புரிந்தவ
ருமபாலன் — ஆனேனேஐயையோ
மிசைபடுபசுவைஉள்கறும்பில்
வெறுமபூ — ஆனேனே

௪, வாரிதிக்கவாகனைபழித்தவர்
மரபில் — வந்தேனேஐயையோ
பாரியையாணுமரட்சணைசெய்யப்
படாமல் — மெலிந்தேனே

௫, மங்கையெனைப்பாக்கநான்முகச்சோடைக்கு
மாற்றிட்டுத் — தீபயேனோஐயையோ

அங்கிங்கும்பார்த்தேன்வனம்பார்த்தேன் இனி
ஆர்முகம் பார்ப்பேனோ

௬. வீணபணிதின துக்கா என்னை மீட்டவர்
மேலவனற நீங்காளே ஐயையோ
ஆண்பிள்ளை அல்லநான் பெண்பிள்ளை என்றெண்ணி
அணிய எறிந்தயோ

௭. அவனுக்கு நானும் எனக்கவனுமகூடிமே
ஆரங்கள் பூண்டேனோ ஐயையோ
பவளக்கனிவாயும்-முத்துநகையுமான
பரிவுதென்று காண்பேனோ

௮. மணிதி இங்கிருசனகி அங்கமதி
றைநதிடச் சேர்வேனோ ஐயோ ஐயையோ
கணசௌந்தரியமலர்முகமகண்டு
கண்கனி கூடுவேனோ

௯. குலமதருமகொடிவுடன்வதம்செய்து
போனேன் என்பேனோ ஐயையோ
இலங்கையைவிட்டுவெறுங்கையாய்வந்து
சேர்ந்தேன் என்பேனோ

௰. இலாவிட்டுவெல்லாணை பேசி
இனமதி ருந்தேனே-ஐயையோ

ஸ்ரீ ராமருக்கு சுக்கிரீவன் ஆறுதல் கூறல்

விருத்தம்

இந்தவிதம் ஆகராமச்
சந்திரன மனமனோகுவேளை
[illegible]நந்தமாளசுக்கிரீவ
னந்தணிவு செப்புவனே

௨-தரு காட்டைக்குறிஞ்சி ராகம் ஆதிதாளம்

பல்லவி

எதுக்கு இந்த விசாரம்-எதுக்கித்தனை தூரம்

---

* இப்பவி [illegible] சாரிசனக்க என் [illegible] தகுதியனைது [illegible]

ஆருபல்லவி

போகும்பிரமாண்டமஅப்புரமும்போய்வருகிறேன்
சீதையைக்கொணடுவநது க்ஷணததிலேதருகிறேன (ஏது)

சரணஙகள

௧. தருமராமராமனைத்தாய்துநதுமிஎலுமபைத்
தமபியாலே — எறிந்தாயசாமி
கருகினது கருவேன்என்பலன்உன்பலன்
கருமநீயே — அறிநதாய்-ராவண
ஒருபது தலேகளும — உன்பெருங்கணே போலே
திருகிறேனதருகிறேன் — தேவியைக்கைமேலே(ஏது)

௨. மினபணிகாட்டிஉனககுான்இந்த
வேதனே — காட்டினேன்-சாமி
நின்பெருஙகவலேயைநீக்கவேணும்சும்மா
நேரமபா — ராட்டினேன்-சாமி
எனகுறைமுடிககிற — தென்ன இதுசகுமுான்னே
உனகுறைமுடிககிறேன்ஒருநிமிஷததிலசொன்னேன் (ஏது)

௩. சுததா ஆகியமூவாககுமதேவாககும
குமுமோபடைககூட்டம — என்படை
மொககஉணடுவெருமவெறறியும்தரும்இனி
மேலஎன்ன — முசவாட்டம்
உறறசீதையைஉக — வுகிறேன இதுநிதானம்
கறறுககறறுசசொல்லிஎன்னகாரியம் — அலலோபிரதானம-ஏது

ஸ்ரீ ராமனாவாலிநிந்தித்தல்

விருததம்

ராமனே இநதப்படிசுகரீவன்தேறற
நல்அனுமான்வலியைக்கொண்டிப்போதிந்தச்
கோமகன்சுக்ரீவன்முடி குட்டிஎல்லாம்
கூடுமஎன்றன்சாமியுமஅங்கிசைநதான்அப்பால்
பூமகளவாலியுமதமபிதானுமசணடை
போடையிலேஅய்யன்அமபுபோடச்சாய்ந்து
பேயமுகனுயவாயில்வநததெலலாம்வாலி
ஶ்பகுவான்ராமனேச்சொன்னதகவரிந்து

௯-தரு-சாரங்கராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

என் இப்படி மதிகுறைந்தாய் மறைந்துவாளி
எடுத்தென்மேல் ஏன்தெறித்தாய

அநுபல்லவி

மானபூஷணன் ஆன தசரதன்-உன்னைப்பெற்று
வரங்கள் தந்து நாலாய்
குரங்கைவெல்லவோ சொல்லாம (என்)

சரணங்கள்

௧. நார்க்கும்வானாக்கும்உண் டோதொந்தம்முன்பின்
சாதிவழக்குண்டோசொல் அனுபந்தம்
ஆரகன்அழிவுசெய்தால் பலவந்தம்-ஆகி
ஆயுதம்இல்லானை அடிப்பதோ-உன்சந்தம
அதுவும்அல்லாமல் ஆண்மைசொல்லாமல
எதிரிலநில்லாமல் என்னைவெல்லாமல (என்)

௨. வலியமரங்கள்யேழும் தொளைத்தாயேஅந்த
வலிமையிருந்துமயெனக் கிளைத்தாயே
கலிராசனைபோல்வந்து மூளைத்தாயேநீ
காட்டிலமறைந்துவில்லைக் கோணல்வளைத்தாயே
காரியம இதுசுத்த கபடமஉனனைப்பெற்ற
சூரியகுலம்மெத்த இலகுமஅடிபித்த(என்)

௩. தன்மம்வளர்க்கவந்த ரகுராமா-பரதன்
தனக்குமூத்தபிள்ளை நீ-ஆமா
உன்மனதுதான்என்ன மிகநோமாவாவி
உயிரைக்கொண்டாலசிந்தை ஒழிந்ததுயரமபோம்
உனககுஞாயமோ எனஉபாயமோ
உனக்கபாயமோ என்னமாயமோ(என்)

வாலிகுற்றங்களை அவனுக்குஸ்ரீராமர்விரித்தல்

விருத்தம்

இன்னவாலிசொல்லஇராகவன் அவனைநோக்கி
மினனையுமகொண்டாயதமபி மேதினிதனையுங்கொண்டாய்
பின்னையுஞ்சொல்லவாமம பிடித்திட்டாயஅதனைக்கொண்டே
உன்னைநானகொல்லலானேன் தோஉணர் யென்று உரையெலாமுனே

௪-தரு-அடாணா ராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

வடிப்பம்வடிப்பமாய் பேசிக்கொள்ளாதே-அடாவாலி-உன்
வாயைமூடடா ஏண்டா-துள்ளாதே

அநுபல்லவி

கடத்தடாஈதெல்லாம் ஆயிரம்
கால்அரைக்கால்பணம் அடாகடை கட்டா (வடிப்)

சரணங்கள்

௧. பிலந்தனிலேநீபுகுந்தபோதிலவுன்
பிணைபலனுமிவன் தொடர்ந்ததும்
பேயஅறைகிறாயபயோலேநீஅறையஇவன்
பினவாங்கிக்கொண் டிடைந்ததும்
தலம்தனிலேஅபவாதமஆகத்தம்பி
தாரத்துக்குமஉனக்கும நடந்ததும்
சாபத்தாலேநீயேறுமலேமேலே
தப்பித்தவறியிவனை அடைந்ததும்சொல்லாமல் (வடி)

௨. வார்த்தைக்குமாத்திரமதூரக்குரூபம்நீ
வகையுமதொகையுமசொல்லி நிறைகிறாய்
மனதாரசெய்தவினைபோயோவீண்
வார்த்தைகளஏன்சொல்லி இறைக்கிறாய்
மூத்தவன்தமபிதாரமஎனறறிந்தும்
முறைபிசகிநிறை குறைக்கிறாய்
மூடன்போலேவாயாடுகிறாயடா
முழுப்பூசினிக்காயுமசோற் றேடேமறைக்கிறாய் (வடி)

௩. அம்புமகையுமாஎதிரினாலுஉன்
அபயமஎன்றுவருவாயஎன் அடிக்கு
ஆராகிலும்சொந்தபோாகிலுமஅடுத்த
தாரைக்கெடுக்கலாமோஎன் குடிக்கு
தமபித்துரோகிஉன்னைசசித்திரவதைசெய்யத
தகுமோநான்பிடித்த பிடிக்கு
தர்மத்துக்குள்ளும்பாவத்துக்குபபுரமடமாய
சரத்தாலேகொலலத் தொடுத்தேன்இந்தப்படிக்கு (வடி)

ஸ்ரீராமனாவாலிவரம்கேட்டுக்கொள்ளல்

விருத்தம்

மறைநிறத்துராமன் இந்தவாறுசொல்லவாலியுமசம்
 மதித்தான இப்பால்
பறைபடுதொருநினைவுகொண்டான் அறிந்தும அறியாமலும்
 நான்பதறிசொனனேன்
தழையுமகன்சுக்கிரீவன அனுமன்உனதடைக்கலமென்
 சாமிஎந்தன்
பிழைபொறுப்பாய்எனச்சொல்லிக்கூசுவான்பின்னுமொன்று
 பேசுவானே

ரு-தரு-சாவேரி-இ-ம-ஆதிதாளம

பல்லவி

சாமி ரகுராமா-இவர்களைஉன்-தஞ்சம்ரகுராமா

அநுபல்லவி

ஆம்இவரால்என்னகாணும் ஆகிலும்ராஜககயமேனனும
நீமாத்திரமவெல்ல நினைந்தாலகாரியமஅல்ல (சா)

சரணங்கள்.

௧ எனதுமகன்அங்கதன்தான் உனதுபகையைவாட்டுவான்
 ராட்சதகுலங்களை உபேட்சைஇல்லாமல்மாட்டுவான்
 அனுமந்தன்கோதண்டம் எனவிசயங்களைகாட்டுவான்
 அந்தராவணனைஎனபோலத தொந்தோமதொந்தோமென்று
 சாமி (டுவான

௨ அந்தத்தில்உந்தனைக்காணத் தந்தானேஇதுஅல்லாக
 அநித்தியமதனைகருதித்தியம் எனக்குமதந்தானேஇப்போதே
 என்தம்பிசுக்ரீவனை பிழைதந்தானுங்கிருபைவிடாதே
 என்மேலேதொடுத்தஅம்பை எடுத்தவன்மேலேதொடாதே
 சாமி (காட்சி

௩ நெடுந்தவமஏதோஎன்சீவன் விடும்போதுகண்டேன்உன்
 நினைக்கொணாபரமபதம எனக்கல்லவோகணகாட்சி
 அடங்கலும்ரட்சிக்கவந்த தொடங்கினைநீசாவசாட்சி
 ஆள்இல்லாப்படைவெட்டுமோ அய்யாஉனக்குண்டோதாட்சி

சாமிரகுராமா

இராமநாடகம்

வாலிசுக்கிரீவனுக்குமதிசொல்லுதல்

விருத்தம்

இலைவாறுசாமிதன்னை இராமகிவரங்கொண்டிடுமவாலி
பின்னைறுளையசுக்ரீவனபெருமாமுகத்தைப்பார்த்துநோக்கி
சொனனேனை அதுநீங்களெனறுன்சுவாமிராமனை இவன்பணியை
எந்நேரமுமென அவனை இராதாவதனக்கோவரந்தந்தானே

சு-தரு-மத்தியமாவதிராகம்-அட-தாளசாப்பு

பல்லவி

ஆதிதேவனே-ஸ்ரீராமன் என்-றறிசுக்கிரீவனே.

அநுபல்லவி

வேதசாஸ்திரபுராணமெல்லாங்கூடி
விரிப்பதுமஇவனேசொல்லத்தரிப்பதுமஇவனேநல்ல (ஆதி)

சரணங்கள்.

௧. அடைவுடன்கையில்விழுமுத்தி
ஆத்மநித்தியா-பணி
விடைசெயதாலகுறைஉண்டோஉனக்கிது
வேஅல்லோபாதிடம்-வேறே
தொடருந்தெயவங்களென்பதெல்லாம்சுமமா
சொல்வதேநித்தியம்-ஒன்றுமே
தடையில்லாபபிரம்மாதிகிருத்திஎல்லாம
தப்பாதிவன்கிர்த்தியம் அப்பாசொன்னேன்சத்தியம (ஆதி)

௨. மதிஆசுசொண்டதிலமதமகொண்டு
மயக்கம பண்ணுதே-எக்கும
எதிர இல்லாஎன்னைகொன்றால்இவன்போலே
ராவு நண்ணுதோ ஜயமா
உதவியைய அடிக்கடிஎண்ணவேணும
ஒழிக்க ஒண்ணுதே நன்றி
தறிஇயனை ராமனிதன்ஆமனை று
இருக்கபடுத்தினை ஒருக்காலுமெண்ணுதே (ஆதி)

௩. அகலாமை அறுகாமலசாமியை
அறுதினமும
மகிழவாய்தீ பூவிலகை
செய்து

இதுதான் கொண்டால் இதுவே சித்தி
இது அல்லோ — வெற்றி சொல்லி
உற்றருவதென இனி சகல பாக்கியமும்
உறுவாய் பரம பதமும் — பெறுவாய் இதுவே புத்தி (ஆதி)

வாலி இறந்தபின் தாரை புலம்பல்

விருத்தம்

வாலி இந்த வரங்கொண்டு வானவைகுந்தபதம் சேர்ந்தான்
வேலினை நெடுங்கண் உள தாரை மின்னல் கொடி போலே கணவன்
காலிலே விழுந்தாள் வானரபூபதியே கதியாரெனக் கென்று
மேலிலே விழுந்தாள் நெடுமூச்சு விடுத்தாள் புலம்பத் தொடுத்தாளே

எ-திபதை-கெண்டாரகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

க மன்னவனே எங்கள் வாலியே சகல வானர — பூபதியே
இன்னவேளையில் இந்த மரணம் உனக்கென் — றிருந்ததோ தலைவிதியே

உ இறவா மருந்தையும் தருவாயே நீ எப்படி — இறந்தாயே
மறவாதே சிவபூசை செய்கிற வழிபாடு — மறந்தாயோ

ங ஆனைகளும் அடிக்கிறகும் துள்ளி விழல் ஆகா — தென்றேனே
சேனைத் துணையோனுமெனக் கொடுத்திங்கே — தெருவிலே நின்றேனே

ச என் உயிர் நீ ஆனால் உன் மேலே பாயுங் கணை — என் மேலே பாயாதோ
உன் உயிர் நான் ஆனால் உன் உயிரோடே என் உயிர் கூட — பாயாதோ

ரு விந்தை மணி தன் கைக்கு நீயும் விழுவாயோ — வேறொருவர் வாலி உன்
என் உயிரினை மிருக்குதே ஐயோ என்னைப் போல — நீ இல் உண்டோ

சா மறைந்து ராமன் கணை தொடுக்காமல் — உன் மேல் வழுக்கு தொடுத்தாலே
குறைந்திடாக் கடமைக் கடந்தமுகமும் நீ கொடுப்பாயே — கைமேலே

எ செயமன்றி அறியாரோ காலத்தூக்கு என்ன தேவரோ — மறுபேசோ
ஐயையோ அவராகுமுங்கம் உன்னைப் போல ஆர் இனித் — தருவாரோ

அ நான் அடி உந்தன் பிராணநாதனை என்று ஏமப்பெண்கை — போயபோமே
வானரங்களையா மேல் வைகொண்ட உன்னை மறந்து — விடலாமே

கூ வண்ண மேருமுகலமலைமேல் கால்வைக்க தவடுகள் — இனிப்போச்சே
நின்னை மறந்த பட்டிப்போட்ட ராகவன் தீங்கு — வடிமாச்சே

ய [illegible] — சண்டாரோ
[illegible] — எதிர் கொண்டாரோ

ஸ்ரீராமர்சுக்ரீவனுக்குராஜநீதிகூறுதல்

விருத்தம்

செம்மனையாள்தாரை இவ்வாறகன்றுள் அந்தகன் ஐயன்கூறவே கொண்டான், தம்பி இளையவன்கையால் முடிசூட்ட சுக்கிரீவன் தரித்துக் கொண்டான், பின்தராமன் இருபதத்தினில வந்தவன்பணிந்தான், பிறகு சாமி அப்புவிவை ஆளுமவகை தெருளுவான்புத்திசொல்லி அருளுவானே

அ-தரு-சௌராஷ்டிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

அரசுசெய்வதென்ன எறிந்துபோட்டதல்லடா சுக்ரீவா

அநுபல்லவி

நிருபனென்றபோதே கெறுவம்மெத்தகாணும்
நெருப்பாறும்மயிர்ப்பாலம் லமுமாநடக்கவேணும் (அரசு)

சரணங்கள்

௧. கோலமன்னவருக்குச் சதுரங்கம்-செங்
கோலைப்போலேதருமோ உத்துங்கம்
நாலுதிசைக்குமஉள்ள ஆதங்கம-தீர்த்து
நடத்தவல்லவன அல்லோ அரசிங்கம
ஆலகாலதுஷ்டா உறவென்றுதள்ளாதே
அனுமானைப்போல்ஒத்த அமைச்சனைவிள்ளாதே
காலந்தெரிந்தபெரி யோர்களைத்தள்ளாதே
காலபோகாயிடத்திலே தலைவிட்டுக்கொள்ளாதே (அ)

௨. மங்கையர்களுடனே சூழ்ச்சிகொண்ட
மன்னர்க்கவமானம் காணியாட்சி
எங்கள இடத்தில் அந்த அத்தாட்சி-போகும்
இதைவிட இனிமேல் தேன்சாட்சி
உங்கள்வாலியுமவ கையாலமுனைசிந்த
உருண்டானே நின் தாயேமுந்தமுந்த
செங்கோல்கோணினால் எங்கும்கோணும அந்த
ஜேஷ்டன்மைதுனனை ராசருக்கல்லோ இந்த (அ)

௩. பண்ணியதீமையினால் ஒருகூனி-என்னைப்
பரதேசி ஆக்கினாளே அவகானி
எண்ணினெளியவனா அந்தப்போலக்காரி[illegible]
எதிரிட்டுக்கொண்டால் அது [illegible]னி

உண்மைஆகஇன்னமை உறமசொல்லேன் இப்போது
ஒருத்தாசெய்உதவியை மறககில்அதுவேநீது
மணணிலஇருந்து அழககோரஞசொலலொணுது
மயிரைப்பிளந்துவிவ காரங்களை ஓது(அர)

—*—

ஸ்ரீராமாகார்காலம்சீதையைநினைந்து இரஙகல்

விருத்தம்-

மாமகுடம்புனைந்த சுக்ரீவனுக்கிவவாரோ
மதிசொல்லிமதஙகமுனிமலையின்மேலே
ஏமமழைகாலமஎல்லாமஇருநதசீதை
எணணத்தாலரகுராமன்வண்ணமமாறித்
காமலாசோலையயிலகருயிலமானைக
கானகத்தைபாாதது விரகாக்கினியாலே
வேமுருகுவெணணெயைப்போல்கரைநதசிந்தை
விலஙகுவான்தனியேதான்கலங்குவானே

௧-திபதை-நாதநாமக்கிரியைராகம-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்.

௧. மான்காள்பழிகொண்டீர் பொன்
மான்வுருவாயஎனனைவநதுகெடுத்தீர்
நான்அறியாவிதனஙகளகொடுத்தீா
கானகளவழிசொல்லீா இரு
கணணைவிட்டுததிரிவாருண்டியோபோல்
பெண்ணைவிட்டுபபிரிவாாகளும்உண்டோ

௨. மயில்காள்ஒன்றுசொல்லீா சொல்ல
வாயிலையோஉஙகள்சாயலோோதரு
சேயிழைஆனவளபோயதெவவாறோ
குயில்காள்ஒன்றுகூறீா சொல்லும்ப
குற்றமஉண்டோஎனதுத்தமிஆகிய
பத்தினிசானகிஎத்திசைபோனாள

௩. கிளிகாள்உளாயீரோ ஒரு
கேள்விகேளீாமடியாவிகளேஎன
தாவியைநே த ருதேவிவாராளோ

அளிக்காளகிருபை இலலையோ — உவங்
தாடுகிறீர் உயிரோடுயிர் ஆனவள்
ஓடுகையால் உயிரொடுகிறேனே

௪, காலவேறு அவகாலமே — எநதஆ
காதலி ஆகிய சீதை பிரிந்திட
நீதனை ஆகிய சோதகமனதோ
கோலமே எனனகோலமே — வெகு
கொச்சையும ஆயர்குலச்சையும ஆய் உயிர்
வைசசிடவோ இனிலட சுபணுசொல்

ஸ்ரீராமனைலட்சுமணர் தேற்றல்

விருத்தம்

மெய்மியே ராமனை இந்தவிதம்சொல்லை இரங்குமபோதில்
எமபிரானோ தென்ன ஈதென்னகோலமசாமி
உனபெருமையை நீகாணும உருகிறாய் என்றுசொல்லித்
தமபிதான துனபமஎலலாம் தணிவிப்பான் துணிவிபயானே

௰-தரு-யமுனாகல்யாணி-இ-ம-அடதாளசாபபு

பல்லவி

சாமி ஏதையா இந்தவேதை சாமி ஏதையா

அநுபல்லவி

௧. பூமி உள்ளோர்க்கெல்லாம — ஆதாரம-சாமி
நீமனதிலஇப்படி — நினைநதிடலாம-சாமி

௨. சங்கையேன உனக்குச் — சமானமவேறேதோ
உன்கையில்கோதண்டம — ஒன்றுபோதாதோசாமி

௩. அடிப்பாரோராட்சதா — அதிகமோ ஆடு
தடிக்குமஎன்றறிஎது — கலங்குமோநாடு-சாமி

௪. உனமகிமை அறியாய் — உருகிறாய இங்கே
பிரம்மாதிதேவாக்கும் — பிழைபபினிஎஙகே-சாமி

௫, உதவிசெயவோர்ககிடை — யூறுண்டோகாணும
பதறு திருந்தலலோ — படுததிடவேணும-சாமி

௬, அநுமாதிகளபலம் — அறிவாயோசுவாமி
நினைவுநீகலஙகினால் — நிறகுமோபூமி-சாமி

ஏ, சொன்னேன் குறைவில்லை தாகம் இனியேகே
அன்னை சீதையுமல்ல ஆச்சுதிப்போதே-சாமி

சுக்ரீவன் தாமசங்கண்டு ஸ்ரீராமர் கோபித்தல்

விருத்தம்

மதிமான் ஆன சுமயியிந்த வகையே சொல்ல ராமசந்திரன்
இதிலே தெளிந்தே சானகிபோய் இராக்குறை இடம் எவ்விடங் காணேன்
சந்திரானனம் அது சுக்ரீவன் சாக்காலமும் போய் வரக்காணேன்
விதியால் அவனை அழையென்றே விடுத்தான் கோபம் எடுத்தானே

௬௨-தரு-அசாவேரி-ராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

வருகிறானோ வாரானோ சுக்ரீவன்-மனதை அறிந்து வாராய் தம்பி

அனுபல்லவி

திருகு சொன்னால் அதன் குலம் ஒன்றும் வெட்டுவேனே
சித்திரத்திலும் மகுடங்கை வைத்தெழுக வெட்டுவேனே-வரு

சரணங்கள்

௧, தருணத்தில் உதவியை மறந்தானோ மதம் கொண்டு
தண்ணீருமமுக்கால் பிழை பொறுக்குமல்லவோ கண்டு
மரபுகளுக்குச் சற்றேயின்னம் பார்க்கவேணுமே பண்டு
வாலியைக் கொன்ற அம்புபோல் ஆயிரம் அம்புகள் உண்டு-வரு

௨. காதலாலே அபயம் கொடுத்தவன் தன்னை வன்னக்
கனகசிங்காசனத்தில வைத்தோமே இன்னம்
சரற்காலம் போனவுடன் வருகிறேன் என்று சொன்ன
சத்தியம் மறந்தவனைச் சித்திரவதை செய்தால் என்ன-வரு

௩, அரியமராமரங்கள் தொளைத்த ராமன் வில்லை
அறிவாயோ அறியாயோ என்றே ஒரு சொல்லை
ஒருக்க சகம் இவனை அடிப்பட்டுக் கொல்லச் சொல்லை
உண்மையாயெனக்கவன் சமமதி தெரியவில்லை-வரு

சுக்ரீவன் மதுபானத்தை நிந்தித்தல்

விருத்தம்

சாமியிந்தப்படி உரைக்கத் தம்பியும் கிஷ்கிந்தையில் போய்
ஆம் அனுமானைக் கண்டு சொல்ல அவராலே
கோமகன் சுக்ரீவன் இளங்குமரன் வரவறிந்து கெட்டேன்
யாம் மது உண்டேன் இவ்வளவால் சோகிக்கலாவனே

இராமநாடகம்

௫-தரு-புன்னாகவராளி-இ-ம்-அடதாளம்

பல்லவி

மதுவேஉன்னாலெகெட்டதிதுவே,

அனுபல்லவி

புதுமைநான்பாவி　　சுக்ரீவன்எய்த
பூமிதநதானுக்குச　　சாமிதுரோகஞ்செயத

சரணங்கள்

௧, சுவாமியெனநங்கதன்　　கூவிஎனைத்தட்ட
தெட்டதுமவிட்டதும்　　நான்அறவேலைமுட்டப்
மாயமரன்ஆயஉனைக்　　குடிததேனெபொட்ட
பஞ்சமாபாதகன்　　ஆனேன்கடைகெட்ட(மது)

௨, பித்தாமஉடம்புக்கு　　ம்த்தும்புறப்பமும்
பெண்எண்றும்தாய்என்று　　தெரியாமலேவிடும
குத்திரமஆம்நர　　கத்தினிலேயிடும்
குடிததவன்அடுத்தவன்　　எடுததவனுமகெடும்(மது)

௩, குன்றுநவாலியை　　வென்றுபிறநதேனே
கோதண்டதீக்ஷா　　குருவால்ச்சிறந்தேனே
ஒன்றுஅடன்செயத　　ந்னறிதுறநதேனே
உனனைககுடித்தேனே　　என்னைமறநதேனே(மது)

௪, வையகமதந்து　　மதிதநதெனைஆள
வைததானைஎன்னாமல்　　வைததாயபழிமூள
ஐயையோநானசொனன　　காலமசறநறேனே
ஆகாமல்போனேனே　　ஓகோசண்டாள(மது)

லட்சுமணா சுககிரீவனை இடித்தல்

விருத்தம்

மன்னஆமசுககிரீவன் மதுவினால்மயங்கிவிட்டேன்
எயானவேசுறுககாகவநதான்எதிர்கண்டதமபிசொல்வான்
சொனனநாள்தவறி இநததுகெகுநாசெயதிாசிக்கை
இனனமவசென்றுகோபம்எழுகின்றான்மொழிகின்றானே

௬௩-தரு-சௌராஷ்டிரம-இ-ம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

வந்தகாரியமிதுகாண்-சுக்ரீவனேநான்-வந்தகாரியம் இதுதானே

அநுபல்லவி

வந்தகாரியம்இதுவாலியைக்கொன்றஅப்போது
வணங்கிராகவனுக்கனுமனுஞ்சூழாளபோல்வருவேனென்று
தந்துபோனாய் ஆடி அந்கதைகளமூடி இருந்ததைநாடி அறிந்திட ஓடி

சரணங்கள்

௧. அங்கென்சாமிபொங்கிருக்க ஆதுரங்கொண்டென்னெஞ்சைஉருக்க
அலைந்துலைந்தென்கால்பெருக்க அசத்துங்கள்ஊரைநெருக்க
வங்குவாசலைப்பிடித்தேன் அடைத்தகலைத்த
துங்கிசமாகஇடித்தேன் வானரங்களை
அங்கயே-ஓடஅடித்தேன் தாயைக்கண்டு
உங்கள்வார்த்தைபடித்தேன அவள்சொன்னது
சங்கையில்லஆயிரங்கோடிபேர்வெகுதூரம் போனார்சேனைபோ
டிங்குதோவருவாரென்இனி அந்தவிசாரமேன்றுள்பிறகே
தங்கியவானஅனுமானுமவந்தான் அந்தநேரமயான்உடஅடிமை
உங்கள்உதவிமறவோம்என்றுன உபசாரமநீருமமெய்போலே
எங்கோமானமலாக்கைதொட்டீர் இருபாசத்தவனையிட்டீர
ஏன்காணுமவாராமல்விட்டீர் எப்படிநினைவுகெட்டீர
இங்கிதம்ஆகியவங்கணமமுறியவிங்களம் நீர்செய்த்தங்கைஅறிய

(வந்தகாரிய)

௨. அஷ்டலட்சுமிக்குமஅன்னை ஆகியசானகிமினை
அகலவிட்டசாமிதன்னை அறிந்துமஅவனலேபின்னை
விட்டேரமகுழலைத்தீரோ சொன்னனுளில்வரு
தொட்டாமலத்தாழையைத்தீரே நாடசதாஇன்னா
கெட்டாகவாழவைத்தீரோ தேவரையெல்லாம்
பொட்டாகவீழவைத்தீரோ இந்தச்சாமிக்கும்
எட்டியபலசாலிகள இருந்தால் அங்கேசேருமபிரமமாதிதேவ
மட்டிலும்ஓர்திசைஎட்டினிலவீராபொலலாரும் வரட்டுமசிங்கக
குட்டிமுன்னேநரிக்குட்டிகள ஆகுவேன்பாரும் பிறகாகிலும்
சட்டமானதாளத்துடனேநீவாரும அனுகொட்டயல்
அட்டிசெயவாலியைமுட்டு அடித்துவெகுராசபட்டமகட்ட

அசுரமணி முடியிட்ட   ஆண்டவன் உரைக்கப்பட்ட
சட்டம் என்கிற மட்டுகள் தாண்டி   தட்டி உனக்களை வெட்டிட வேண்டி
(வந்தகாரிய)

ங, காத்தன் உன்னைப் பின் உசிஷ்டமகன்   உண்டபே தென்று அதிருஷ்டம
நாயகனீ தந்த கால இஷ்டமகாணுமோ   இவ்வினை ஷ்டம
புத்திதான் எங்கே போச்சே   அய்யன் பசியில
வைத்தும நான் உண்ட காச்சே   அப்பையோ எங்கள்
பத்தியெல்லாம் மேலபூச்சே   சகாயத்துக்கு
குற்றவாகத்தைத் தன்னை போச்சே   என் அண்ணனை ஆனதன்
உத்தமனுக்குத் துணை நற்றுணை யொருவனை கொண்டு   கோதண்ட மசற்ற
வளைக்கு முனை செய்தானோ வியும்பண்டு   அவனைக் கொன்ற
அஸ்திரம் போலே மம அஸ்திரம   அனேகம் கண்டு
தெரிந்திருந்தும் இத்தனை நீ செய்ததென்ன   இளைய காரணம் கண்டு
காரியம் கொள்ளச் சுற்றினீர் பிரியாமல   துரோகப் புத்தியறியாமல்
சொன்னானைக் குறியாமல தோஷம   என்றும் அறியாமல
சத்தியமோ சொல அசத்தியமோ தான்   முற்றிலும் நாடி இடத்தனி போன்
வந்தகாரிய

வானரப்படைத்தலைவர்களும் படைத்தொகையும்

விருத்தம்

அடல்சேர் தம்பியிது சொல்ல அறிந்தேன் அடியேன் புத்தியென்று
உடனே சுக்ரீவன் சாடி உபயபாதம் வந்து கண்டான்
விடவே போன தூதர்களில் வீராசேனை அணியணியாய்க்
கடல்போல் வந்து ராகவனைக் கண்டார் சேவை கொண்டாரே   ௰அ

எ-திபதைமங்கள கௌசிக்ராகம் - ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

க, அங்கதன் படைகள் ஒரு   பத்துகோடி, சுஷே
ஷணன் படைகள் பத்துநூறு   பிரமகோடி
பதுமமுகன் படை பதினெட்டுநூறு   பிரமகோடி - தீர்க்க
பாதன் இடபன் ஓரா   பிரமகோடி
உ, பனசன் படைகள் பன்னீ   ராயிரமகோடி - நீலன்
படைகளும் பதினையா   பிரமகோடி
அனுமன் இருபத்தையா   பிரமகோடி, போரில
அட்சயன் படை முப்பத்தையா   பிரமகோடி
ங, ததிமுகன் படை முப்பத்தா   பிரமகோடி, நல்ல
சாம்புவான ஆயிரத்தறு   நூறுகோடி
மதிதுமிந்தன் நூறுநூறு   பிரமகோடி, அம்ப
மயிந்தன் இருபத்தா   பிரமகோடி
ச, கேசரி படை ஐம்பத்தா   பிரமகோடி, பிந்த
வெல்லபாடு சன்படை   ஆயிரமகோடி

விசதன்முகன் இருநா — றாயிரம்கோடி-வந்த
விருபாட்சன்ஒன்பதா — யிரமகோடி
௫, குமுதன்படைநாறபத்தென் — ணாயிரமகோடி,நடன்
கூட்டுமடைகள நூறு — யிரம்கோடி
சமுசப்படை இநதபபடி — கூடிககூடி,வாச்
சாமிகண்டுமகிழ்ந்தானே — கொண்டாடி

சாமபுவந்தன் அனுமானைத்துதித்தல்

விருத்தம்.

மிக்கானகவிஎழுபத்துவெள்ளம்
வீரரொடுசாமிகண்டால்சுக்கிரீவன் தான்
தெற்கானவழிசெல்லராமன்தானும
சீதைஉருச்சொலிதருமமோதிரமும்பெறறுன்
மிக்கானமலைகளுநாடுகளும்தேடிப்
பிலமபுகுநதுகடநதுசமபாதியின்சொல்லவே
கைககானமயேநதிரம்சேர அனுமான்தன்னைக்
கதிசெயவான்சாம்புவனுமதுதிசெயவானே (௯௰)

அடிபிலைத, கேதாரகௌளராகம், திரிபுடைதாளம
கண்ணிகள்

௧, ஏதுகாணும்சும்மா அறிநதுமஅறியாரபோல
இருககிறீர்ஆஞ்ச — நேயரே
ஓதுமெனவெண்ணையஇருக்கநெயதேடு
வோமோவரதராசன் — சேயரே
௨. காதலால்நல்லகாலம்பிறந்ததுகா
ணுதுகண்டவா — போலவே
சீதைசேதிசம்பாதிவாயினல்
தெரிநதுகொணடோமே — சால்லவே
௩, அணியுமேன்உமககிலஙகைதாம்என்ன
தூரவோகடல் — தூரமோ
அணுவுமஉமகமேருஆகுமமேருவும்
அணுவாம்உமகென்ன — பாரமோ
௪ வருததமஎன இலஙகையுமஉமமிடமெலலாம்
மாட்டியெழுததாலும — செலலுமே.
இருக்கஎன்னபேசசுவிளககிருககதி
தேடுவோமோநாஙகள — சொல்லுமே
௫, ஒருததா ஆயபிரமமதேவன்பட்டமும
உமகென்றேபுகழ் — மேவிநீர்
குருததுக்குழநதையிலசூரியன்தோனிலே
குலையனதிரகொணடு — தாவிநீ
௬, வாசவர்வைசசிராயுதத்தால்ஓடால
யமிருமஉதிராத — வீரரோ

தேசம்மேல்எந்த ஆயுதங்களாலும
சிதைதகலங்காத — சூரரே

௭. இயற்கையாலெந்தவேஷம்எடுக்கினும்
எடுக்கவேவல்ல — தேவரே
செயித்திடாதபஞ்சேந்திரியங்களையும்
செயித்திடுமமகானு — பாவரே

௮. ஓதுமசுக்ரீவன் ஆக்கினைதெரியுமே
உயிரைவைப்பானோ — நானேயே
காதுகக்கிடுவதுமுகத்துககழுகெங்
கணரட்சிபயிரிந்த — வேளேயே

௯. எட்டுத்திக்கின் அப்புறத்திலிலேலங்கை
இருக்கினுமபாயந்து — கூடுவீர
கொட்டையபாககுபோலஎட்டுமலையையும
தொட்டெடுத்தனுவினை — யாடுவீர

௰. அமைத்தசாமிமோதிரத்தைப்பிடித்திரே
ஆகக்குண்டிந்தஅதி — காரமே
உமக்கில்லாப்பொறிளமககுவந்ததோ
உரைபபதேன உப — சாரமே

அனுமார்கடல்தாண்ட இசைதல்

விருத்தம்

பாட்டில்உரைக்குமங்கதன்முன்படித்துரசாமபன் துதிசெய்யக்
கேட்டஅனுமான்மிகுகளிக்கேளீர்அடியேன்தனைபொருட்டாக்
கூட்டிநீரவுநலால்நமகோமான அருளுமஉமதருளும
நடுமசிறைபாய்கடல்கடப்பேன் என்றனபுலனைவென்றனே

கிஷ்கிந்தாகாண்டம் முற்றும்
விருத்தம்-௰௬-கொச்சகம-௧-ஆக-௨௰
இப்படிக்கள்-௮-தருக்கள்-௰௧ஆக ௰௯
பாயிரம்-௧-க்கும்-காண்டங்களக்குள கூடிய
கொச்சகம்உவெண்பா உ-வசனம-௧-விருத்தம் ௱௰ ஆயிரம்
தோடயம-௧-இப்படிக்கு-சதருக்கள்௬௬ ஆ௱ச

சக்ரவர்த்திதிருமகனார் திருவடிகளேசரணம

—[*]—

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்,

ஜநதாவது.

சுந்தரகாண்டம்

அனுமார்கடல்தாண்டப்பாய்தல்

விருத்தம்

வாய்ந்திடுசிறுபிள்ளை ஆமபொழுதொருதினமாங்கனி ஆமெனவே
காய்ந்திடுகதிரெதிர்பாய்ந்தனன்நெடுகியகடல்களுமகிலேபிசகித்
தோய்ந்திடவடவரைசாய்ந்திடவிசுவசொரூபமெடுத்தனுமான்
நாம்துதிவேகமியந்திரமேறியணைஞ்தெதிர்ப்பாய்ந்தனனே

—✻★✻—

க, தரு, நாதநாமக்கிரியை-ராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

பாய்ந்தானே அனுமான் மயேந்திரம்ஏறிப்பாய்ந்தானே அனுமான்

அநுபல்லவி

பாய்ந்தொருமூவுல	கேந்தியராவணன்
மாய்ந்திடமேவுரு	லாந்தகனெனவே-பாய்ந்

சரணங்கள்,

க.	கேசவராக	பூசிதனேஎனும்
	வாசகம்ஆனது	நேசம்விடாமல
	மோசநிசாசரர்	நாசமதாயவிட
	வீசியவாஸ்வம	ஊாசமலாகப்பாயந
உ.	வட்டநெடுங்கடல்	முட்டமஉரகஇழி
	பட்டுமறைந்திடு	திட்டுகளதெரிய
	செட்டைநெடுங்கிரி	எட்டுமஅறுமபொடி
	பட்டுதிருமபொடி	நட்டணைஆகப-பாயந
ங.	எடுத்தொருராகவன்	கொடுத்தகைமோதிரம
	இடுக்கியேகாதிலே	மடல்களுளேஅடங்கி
	மிடுக்குளராட்சதர	நடுத்தலைமேலவிழும
	இடுக்கிணைஆகவே	துடுக்கனெழுப்,பாயந-

௪ அண்டர்களுமுனிவோர்கள் கண்டதிசயமொடு
மண்டியபருவரை கொண்டலார்பொழிய
விண்டலரவிசசி மண்டலமிறந்தார
குண்டலாவென்றுசொல் மண்டமதைப்பாய (பாய)

௫ சுமந்திடுந்தாயவுயர சுமந்தவசைநாடி
சுமாரசிசுவருந்த சைமந்திறவே
அமிழ்சதியகடலபடி திமிங்கிலகிலமதியி
திமிங்கிலமகிழைசயினில் மிதந்திடமேலே (பாய)

௬ அந்தமலையிலுரா தந்திரகரடிபுலி
கொந்துதிசைதிசையி றிந்தவைவெருள
முந்துவிக்கிடிமுடிபி எந்தப்பளபளென
உந்திஉடிக்கடி உதைந்துகிளம்பு (பாய)

இலங்கணிவதை.

விருத்தம்

வாரவிஸ்வரூபமுடன்பாய்ந்தான்வார்நிதி
மைந்தர்குழுமைதந்தானமதிலிலங்கைநகர்
தாரையெனுமரக்கிகுடல்பிடுங்கிக்கொண்டான்
தலங்குலுங்கவிலங்கைமுனைவிட்டு குதித்தானங்கே
காரஉள்ள அரக்கிஇலங்கணி தான் ஆள
காலமென்னடாவாசலகாவலாகாதி
ஆடவெனறதட்டுவோதான அனுமானைப்போல்
அறைகொண்டாள்கொண்டாவெறுமைகண்டானே

௨௫ சங்கராபரணராகம் ஆதிதாளம்

பல்லவி

இலங்கணிமடிந்தாளே அனுமார்கையால் பலங்கெடமுடிந்தாளே

அநுபல்லவி

சலங்கொளாதிரண்டு நிலைப்பெயர்ந்துகொண்டு
அலங்கோலமைப்பபுரண்டு அலறியலறிப்பட்டாள் (இல)

சரணங்கள்

௧ பிறைப்பிறைவளைகை கையுமரசகொட்டு
பாரமலைபோலவிழுந்த தாரவாரமாயிட்டு

அதட்டி அதட்டி ஆயுதம
அத்தனையும்போட்டியா
௨. பிடிபட்டாப்போல இந்த
பிரம்மாஉனைத்தப்படி
அடிபட்டுக்கொண்டேன்போ
ஆட்டுக்குட்டிகள் இந்த
௩. ஆருமனதிரத்திட்டாத
அடித்தாயே உன்னையெதிர்ப்
மாருதியே நமஸ்க்
வணங்கி வடக்குக்கோட்டை

எல்லாந்தொட்டுத்தொட்டு
அனுமான்கை அம்புபட்டு (இல)
ஊராகாத்திருந்தேனே ஆதிப
ஆசுதேயென சேதி
கிரேறன் உனக்கினிமீதில்
அரக்கர்படையென்றேதி (இல)
என்னைநொடிக்குள்ளேறி
பாரிலேமனத்தேறி
…ராமனென்றுகூறி
வாசலக்கலகாறி (இல)

அனுமார் இலங்கையில் சீதையைத்தேடல்

விருத்தம்

மோதும் இலங்கணியை ராவணன்படைக்கு
முதலபலி ஆக்கக்கொடுத்து முகூர்த்தங்கொண்டு
மாதவன ஆகியராமன் பாதந்தனை
மனங்கொண்டு ராட்சதர்மேலசினங்கொண்டப்பால்
தூதன் அனுமான் மாடகூடமசோலை
கூடிநின்ற மாளிகையெல்லாஞ்சுற்றிச்சுற்றி
காதலுள்ளமகிழ்ந்துருக்குமசீதைதன்னை
நாடினான் இலங்கையெங்குந்தேடினானே

௧ தரு தோடிராகம் அடதாளசாபபு

பல்லவி

தேடித்தேடித்திரிந்தானே சீதாதேவிதன்னை அனுமானே

அநுபல்லவி

ஆ… பயங்கின்றகாற்றுமணற்றுழைய…த
அலங்கக்கொத்தளமதங்குமஇலங்கைபட்டணமெங்கும (தேடி

சரணங்கள்.

௧ வாணாரச்சாலையும மந்திரச்சாலையும்
…சாலையுமசா
…யும …ழுமலாஜடையும்
…லை …ருமதலைவாசல
வழங்களும்
பாச…

தோரஅடிகளுமபீசாணப்போர்அடிகளு — செஙகெலச
சேர அடிகளுமபனில் — அடிகளும
இசை விளைபுகு காவலகளும — தொளைகளும
செடிகளுமசெடிகளும — பொடிகளும
நாரிபாகாவா — இருசகுமசிலகளும
மாடகசாலையும — வைரததினஅனையும
ஏராளமாகககோலம — எழுநிய கலாசகளும
ஏகாநதஸ்தலமும — தண்ணீரபடி ததுறைகளும
இடுககுகளுமஇருட — டொடுககுகளுமஉறி
அடுசகுகளுமமூலை — முடுசகுகளுமபாயநத(ீதடி

௨. மலைநிகா ஆகிய உபபரிகைகளும
மாடமுமகூடமும — திரைகளும்
பலபலபுரவியினமேளமும்பளளமும்
பாதாளமசெலலும — புரைகளும்
கெலிசெயும்அரககாகள்கிடைகளுமகூடகளும்
குஙகுமநீர ஆறறங — கரைகளும்
நலமஉளள [illegible] நதியுமமாறறதது
நாலுலட சம்விதி — திரைகளும
அலைகடல ஆகிய — அரரியுமசேணியும
ஆயிரவெளள — அரககாதமகாணியும
தலையெடுப்பாக — உயாநதஅடடாணியும்
சநதிரசசாலையும் — ஒததகிட்டாணியும
தடததிலும்முனிவாகள் — மடததிலுமமௌனஞசெய
கடததிலுமபுகைபோகாஇடததிலும — போயபபாாநதுதே
த

௩. மைநாகமலைபோலேதூஙகுதுஙகுமபகானன்
மனையிலுமசூழநதவகாட — டகையிலும
பொனனுரமணியாாபன இநதிரசிததிருககின்ற
புதுமனையிலுமகூளி — கையிலும
மெயநாளுமபேசுமவிபீஷணன்வீட்டிலும
வீட்டிலுமகுணட — வகைகளிலும்
கின் அதிாயன் அட்சன்தேவாநதகன்
போன ஆனமாட — மாளிகையிலும
உனனாகிளிகள — [illegible]
வானவாதானவா — [illegible]

ஆனமண்டோதரி வாழுமந்தப்புரத்திலும்
அவளும் அரக்கனுஞ்சேர அந்தப்புரத்திலும்
அணிப்பனைவேந்தொத்தி அணிஅணியாவெழுந்தி
அனைகளெல்லா மத்தி அணுஅணுவாசுற்றி (மி)

அனுமார் ராவணனைக்கண்டு கோபித்தல்

விருத்தம்.

இலங்கையில் அரக்கனையும் மண்டோதரியும் கண்டே
இவளோ ஜானகி ஆவாளென உள்ளெண்ணி
நிலைகலங்கி முகத்தோடு முகங்காட்டுவாயும்
நெடுமூச்சும் கண்டியவளோ அரக்கியென்று
மலர்விழியில் அறைந்துகாட்டி நிலைமை கண்டு
வைத்திடவே ஆரிசியென்று செப்பி
பலபலவே பேசி அனுமான் எண்ணி
பாவியான ராவணனை மேலக்கோபித்தானே

தரு - அடாணா ராகம் - ஆதிதாளம்

பல்லவி

இந்த ராவணனைக்கண்டு நேசமாய்ப் பேசுறேனென்ன அனுமான்சொன்னான்

அநுபல்லவி

அக்கிரமத்துரோகி இவன்பலம் குறைப்பேனே
ஆத்திரமாகிழித்தாற்போல் கிழிக்காமலுமிப்போதேனோ (இந்த)

சரணங்கள்.

௧. புலி அடங்கலும் கிட்டவே மண்டோதரி
புலம்புமழைசை முட்டவே கண்டவர்கள்
எவரும் கலக்கலி கொட்டவே வாலிலே
இழுத்துப்பிடித்துப் பொட்டவே கட்டி
இறுக்கிறேனே கொள்ளையோடிய முறுக்கிறேனே தலைபத்தும்
அறுக்கிறேனே தென்னையைப்போல் நொறுக்கிறேனே அல்லாமலே (இ)

௨. பன்னசாலை விட்டுத்திருட்டுவேஷம்
பண்ணியிருக்கா நடுமேகொண்டுவந்தேன்
அன்னையைச்சிறையில் இடுவைகத்த இப்பாவி
அரக்கன் ஏன்வைத்திட பட்டுமென்னகத்தில்
அடிக்காதே துமைக்கண்ணே ஒடிக்காமலும் நெருக்கி
இடிக்காமலும் மேல்கோட்டம் முழுக்காமலும் விட்டேனே (இ)

௨ காலனுக்கு — காரம் ஆகுமோ தேவா
கண்ணுக்கு உண்டானதி — காரம் விருதாவாய
வேலை இனியேவி — காரம் சாமிசொந்த
வேலைக்கிதுவே — நேரம் இப்போது
செப்பவேணும் இவனைக் — கொல்லவேணும் என பேசை ச
சொல்லவேணும்பிறகு — சொல்லவேணும் அல்லாமல(இ)

அனுமார்சீதையைக்காணாததால் இரங்குதல்

விருத்தம்-

மாநகரைச் தேடஎன்றுதான் ஆக
நெடிடதிருதராவணனைக்கொன்றால்
பேதமாமிவனுயிரைவாங்கவீரன்
பிரசண்டகோதண்டமேதக்கதென்று
பேதாதராமரையிலேமேற்றண்ணீர்போலப்
புடைபலத்துழந்தவர்போலஅனுமான் ஏங்கிச்
சீதைதனைக்காணமலராமசந்திரம
செப்பிக்கினறுனவெளியிலவந்துதவிக்கிறானே

௫ திபதை காம்போதிராகம் ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்.

௧. இந்த இலங்கைநகர் எழுநூறுயோசனை
எங்கெங்குமபோயததேடி — னேனே
கந்தமலர்க்குழலாள் எந்தாயசீதையை
கண்ணிறகாணமலவாடி — னேனே

௨. பாரா இடமஇலலைதாயாயசீதையைப்
பார்த்கனசெயதுதென்ன — ருதோ
தீராநெஞ்சுக்குதயையவமேதுணைநான்
செய்யுமவகைதானே இனி — ஏதோ

௩. அறபாஆகுமாஇந்தவஞசனை அரககாசெய்
ததாமந்தானேமெய — தானே
எப்படியாகிலுமதாமமேதலைகாக்கும
என்பதெல்லாமபொய — தானே

௪. நாடிசசேதிகொண்டுவருவானென்றுசாமி
ராமனசொலலவானெந்தபா — டேசசே
தேடிவருநெனையம்றுவிருதுகூறிவந்து
செடியிலேயுலர்ந்ததையபோல — ஆசசே

௩, மேட்டுக்குப் பயைப்போலேஇலங்கைப்பட்டணமெங்கும
வேருடனேகெல்லு வேனோ
கட்டுளன் தாயையெனறு ராட்சதப்பயல்களைக்
கையாலபிசைந்துகொல்லு வேனோ

௪, விலஙகாமல்தவனைசொல்லிவந்தாளஎல்லாம
வீணேதிரிந்துகுறைந்த தேனோ
சலமதனிலோஇநதிலமதனிலோதாக
தலமதனிலேமறைந்த தானோ

௭, உலகில்எந்தக்காரியமும்ஒருகரம்ராமாஎன்றால்
உடன்கூடுமெனறுமஅலலோ வேதமே
பலதரமராமாஎன்றுமனனகிந்தகாரியம்
பலியாதனென்னவி போதமே

௮, ஆனைதனபலமதன்னைஅறியாதுபோலேதேவி
ஆரஆனைகருவிக்கி றேனா
பூனைமுன்கிளிபோலேஅவர்முன்னேஎன்தாயார
புலமபிபரதவிக்கி றேனா

௯, வரதைபட்டரக்கர்முட்டைபபோலேநசுக்க
எப்படிப்போயவிழிப் பேனோ
சீதையைகாட்டுமட்டுமேகிட என்றுராவணனைச்
சிறையிலேவாவிபோலே போடவோ

௰, ஏதோஎன்றிருக்குமராகவனமுகததிலே
எபபடிபோயவிழிப பேனோ
மாதாவைககாட்டெனறிநகேஇநதராவணனை
வாலாலேமாட்டியிழுப பேனோ

அனுமாசீதையைககாணுதல்

விருத்தம

கொண்டல்எனுமஅனுமானஇபபடிகலஙகிக்
கோலஇழநதகுநடனனெனநினறுமுனனே
மண்டியதோர்அசோகவனமகண்டானதாவி
வநததிலஓர்மரததிநநதான்அநதவேளை
அண்டரியஒருமுலையாபததுககையா
அரிமுகததாபரிமுகததாஅநேகமபோகள
கணடவளஅரககிபாகளநடுவிலேஓர
கருககணடான்சீதைதிருஉருககணடானே

சீ- தரு-கலியாணி ராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

சீதையைக்கண்டானே அநுமான்செடிமேலநின்று
சேவையைக்கொண்டானே அநுமான்

அநுபல்லவி

ஆதவன் காணாத இலஙகைநடுவிலே
அரககியாளனரிவ புலிகூட்டமநடுவிலே (சீதை)

சரணஙகள்

க தாயஇவள தாயஇவள் நிலேவரமே-சாமி
தனககுஇவளமெத்தம ஞேகரமே
தீயையுமசுடுமஇவள சரித்திரமே-தெய்வ
தெய்வஙகளுககுமஇவள பிசாமே
சாயுஞசநதிரசூரிய வம்சமும்பெருக்கும்
தளிஆமதருமமுமஇனிமேல் அல்லோசெருக்கும்
என்அடையாளமசணடே அஞசேனஒருவருக்கும்
என்றுசெ லலறிநதாலு மிருநதிடததேயிருககுப (சீதை)

உ, தேவிககுமதாயென்பார அல்லோபூமிஅவள்
இடதகதையுமவெனறுள இநதஅபிராமி
பாவிஅரககாககிவள காலநேமி-இதைப
பாரககபபெறறுன இலேயோ என்சாமி-என்று
பூவினநதிகிலமேல அழுதழுதுமொயதத
புலலகாசேனபூலேத தடலஅனலாலேவற்ற
சேயலேததேடுமஇளம பேனடபோலேமெதத
திகைததுதிகைததுதட முகததிலேமுகம்வைதத (சீதை)

ங, இருஷிகட்குங்கிமை என்னகண்டுஇவள்
ராமாமூரதசீ வனததைக்கொண்டு
சருகுபோலேவற்றிப் பொசிபபைவிண்டு
தான்செயயுமதவமே மகிமைஉண்டு
ஒருசூரியன்முன்னே மதிபோலஇநதவலலி
உவமைகொணடாளஅரக்கர் ஒழியவாககுநலலி
திருவேஇவள அநத அரியோகோதணடவலலி
செயமஇனிசாமிகாரியம பயமிலலைஎனறுசொலலி (சீதை)

சீதாதேவி திரிசடையோடு முறையிடல்

அனுமனை இந்தப்படி சீதைதனை மரத்தில் இருந்து கண்டான
அப்பால் அந்த
வனிதையும் தாமரையிலே மேலத் தண்ணீர் ஆய்த் திரிசடை தன்
வதனம் பார்த்தாள்
கனவுள் என் சிறைநீக்கி சுவாமி முகந்தனைக் காணக்
கடவேனோ என
எனது மதிவதனம் தேம்பி உருகுவாள் அம்மை சொல்லி
உருகுவாளே

எ-ருபிதை நீலாம்புரிராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

௧. அயோத்தியான் ஒரு பெண் பிறந்த கதையை
ஆருடனே சொல்லுவேன் — திரிசடையே
தெய்வமும் நீ பெற்ற தாயும் நீ அல்லால் வேறு
இங்குண்டோ சேளாயம்மாய — திரிசடையே

௨, மங்கைமார் கொண்டகணவனை பிரிந்த சல
மனையிலும் இருப்பாரோ — திரிசடையே
எங்கெங்கும் வசை ஆசை கேட்பவர்
என்னென்று பழிப்பாரோ — திரிசடையே

௩, கடலிலே இந்த இலங்கை இருக்குதென்று
காகுத்தர் அறியாரோ — திரிசடையே
தொடரும் எனைச் சேதி அவர்க்குச் சடாயுராசர்
சொல்லாமல் இருந்தாரோ — திரிசடையே

௪, துணையாக வேலைக் கொழுந்தனை அவர் பின்னே
துரப்போகச் சொன்னேனே — திரிசடையே
கணவனார் மெத்த நீவி இவள் என்றென்னை
கைநழுவவிட்டாரோ — திரிசடையே

௫. ருத்திரம் செய்து இராவணன் இவன் என்னைக்
கொண்டுவந்தான் அல்லோ — திரிசடையே
இத்தனை நாள் அவன் இனறு விடுவான் என எம்பெற
எண்ணித் திருப்பிறாரோ — திரிசடையே

௬, அரசில்லா அந்தக் கோட்டைசுகுதென்று
ஆலோசனை செய்து — திரிசடையே
பரதனும் தாயமாரும் வந்து அழைக்க அவர்
பதியிலே போய்விட்டாரோ — திரிசடையே

எ. சனகராசன்வில்லொடிந்தவன்முனைறிந்த
தடைந்தோளைன்றுகாணபேன திரிசடையே
கனமூடனேபரசுராமனவில்லைபபறிதத
கைககளைன்றுசாணபேன திரிசடையே

அ. வைத்தபோதிலுமனைகையபினனேஅந்தஅரசை
வாஙகியபோதிலும திரிசடையே
சித்திரசெந்தாமரைமலரைபபோலேர்நத
திருமுகம்என்றுகாணபேன திரிசடையே

கூ. கொழுந்தினனென்றும குகனுககுத்தோழர்னறும்
கூறினதுபொயபோமோ திரிசடையே
எழுநதுகொலலுமவிராதனதுதியைமனமகுழ்நத
இரககமுமபோயவிடடதோ திரிசடையே

௰ கரதூஷணாபதினலாயிரநதேருமு
கணததில்பொடிசெயதாரோ திரிசடையே
சாவேகமுஙகையுமமெயயுமளைறிருவிழி
தடமிலஙிறகினறஅயயோ திரிசடையே

௰க. வலலபேருகருபபுலலுமஆயுதமயெனற
ழைககசசொல்லைபபோல திரிசடையே
புல்லினல்காகனைககணகொனைடோர்க்கண்சொடுநத
புணணியனைககாணபனே திரிசடையே

௰உ. சறறுமனைத்துபபாராமல்பாவிராவணனவாதனை
தணலபோலேஇறைககிறனே திரிசடையே
பததுதநலையுமபனஙகாயபபோலவிழுநதுருளப
பாரயபதெநநாளோரான திரிசடையே

௰ங. பாயுஙகைககளுமனனனைப்பாரகுஙகணசுளும் இநதப
பழிவாரதனைதசொலலுமவாயும திரிசடையே
பேயுமபெருஙகழுகும்நாயுமநரியுமபிசுஙப
பிடுஙகிததினனககாணபேனே திரிசடையே

௰ச. குடிமகனஇநதிரசிததன்கொழுநதனல்படடானனைற
கூககுரலனைமுசாணபேன திரிசடையே
அடியற்றமரமபோலமணடோநரிராவணன்முன்
அலறிவிழககாணபேனே திரிசடையே

௰ரு. பேயஆம்அரககனையுமசேனைகளையுமனைதன்
பிராணநாதர்கொலலாரோ திரிசடையே
தாயேஉனஅபபனவீடுபாறகடலுபோலேபொஙகித
தழைககநானகாணபேனே திரிசடையே

௰௬ இடதுகண் துடிப்பதும் இடதுதோள் துடிப்பதும்
ஏதோ அறிகிலேனே — திரிசடையே
இடதுசெவியில் ஒருவண்டு வந்தூதக் கண்டேனே
என்னசொல்லடி அம்மா — திரிசடையே

௰௭ வந்தசாமி முனமிதுலையில் ஞானைகொட
வரக்கண்டகுறி இவை — திரிசடையே
அந்தநாளில் குறி இந்தநாளிலும் கண்டேன்
அதிசயம் ஏதோ அம்மா — திரிசடையே

சீதாதேவிக்குத் திரிசடை நிலை உரைத்தது

விருத்தம்

சோதைமங்கைதனக்கு இந்தக்குறிகுணங்களை சொல்லவில்
தூதுவன் இப்போதனக்கோர் சுபவார்த்தை சொல்லுவனாம்
காதலிபோல் நானும் பல கனவு கண்டேன் கேள் எனவே
சீதைமனம் தேறியிடத் திரிசடையும் சொல்வாளே

௬௯-தரு-சங்கராபரண ராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

என்கனவை கேளாய் அம்மா ஜானகி-அம்மா
ஏன் உனக்குக் கவலை சும்மா

அநுபல்லவி

மங்களம் உனக்குண்டாமே — வல்அரக்கன் வாழ்வு போமே (என்

சரணங்கள்

௧, சுந்தரி மண்டோதரி வெ — றுந்தலையைச் சீவினாள்
அந்திடத்திலே அவளவி — ழுந்தழுது கூவினாள்
இந்தமன்னனை விட்டுவிட் — டெழுந்தொரு பெண் தாவினாள்
என்தசப்பன வீட்டிலவன் — வந்து காந்து மேவினாள் (என

௨, பூவுகளெல்லாம் கரிக — ளாகக்கருகவும் கண்டேன்
கோவில்களெல்லாம் மெழுகு — போலுருகவும் கண்டேன்
பேயவகையும் அலரிகளுமே — பெருகவும் கண்டேன்
ராவணன் எண்ணெய்த்தலையோடே — வருகவும் கண்டேன் (என்)

௩, பத்துமுடி ராவணனைக் — கொத்துடனே கொல்லவோ
வைத்தசிறைவிட்டமூர் — சொஸ்தமொடு சொல்லவோ
உத்தமி உன்பத்தினி — மகத்துவம் என்ன சொல்லவோ
இந்நாளும் இலங்கைக் — கனாத்தும் என்பதல்லவோ (என

ஸீதாதேவிபக்கல்ராவணன்குறைதீரல்

விருத்தம்

திரிசடைஇப்படிசொல்லச்சானகிகொஞ்சந்
தெளிந்தாளில்லைஇதுநல்லவேளையென்றே
ராமஉறையுமஅனுமானுமங்குறுகும்போதிலே
மகுடம்ஒருபத்துமின்னமாதாஆட
அருகினிலக்கட்டியம்போடஅந்தராவில
அரக்கன்வந்தான்அருந்ததிக்கருந்தெய்வம்ஆகும்
கருணைவல்லிசீதைமுன்னேநாளவுநேதோ
கணைகளின்றனபலகெருசிஉணைக்கின்றனவே

௯-இபிறைந-டந்துவராளி-அட்டதாளம்

கண்ணிகள்

௧, என்னசெய்வேன்நானென்னசெய்வேன்நான்
என்னசெய்வேனிதுலே — அன்னமே
மன்மதன்கணையாலேபட்டுவிழுவேனென்று
மலரயனவகுத்தானோ — முன்னமே

௨, அங்கயயவும்வீட்டுப்பெண்கள்வையவுங்காமனா
அம்பாலெய்யயவுமிந்தை — [illegible]
திங்களசடையும்பனிஅனலிலசுடவும்விசட
தென்றல்சுடவும்வெந்து — போகவோ

௩, ஆலைக்கரும்புபோலவேலைநதுரும்புபோல
ஆசைகடலிலசிக்கி — மாட்டேயோ
மாலைக்குமகாலைக்கும்ஊணுறக்கமில்லாமல்
வரவரநாளுக்குநாள் — தேயவே

௪, அந்தாதுமஆனேனேநொந்துநொந்துபோனேனே
அனுக்கிரகம்நீசெய்ய — வேணுமே
சந்தோஷம்ஆகப்பாரியனந்தனைகவலைதீராய்
சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டேனே — சாணுமே

௫, மங்குயோஉன்தாரைவார்த்தைகூறறிவாயோ
வானோபழிக்கன்று — கூசவோ
பிறக்குமிறக்கும்தலைமுறைகெல்லாம்ராவணன்ஓர்
பெண்ணாலிறந்தானென்று — பேசவோ

௬, பதியும்உனதென்துதிநியும்உனதுசொன்னை
பாடிக்கேட்டேனடிமை — ஆகுவோ

இதிலேவந்தபட்டமலதயைபாராயஅதிகாரிய்
எங்கோனாஇனிப போகுவேன்
௭. வானாளுமதேவருமமூவருமதினமவந்து
வணங்குமனைகவலையைத தீர்த்திடாய
நானேஉனைபபணிந்தாலபதிலுலகுகருநீ
தாயகிஆம அல்லவோ பார்த்திடாய்
௮. கண்ணுமகருத்துமநீயேமனமதனசெய்யுமபோதாக
காட்டிலுமநல்லதெம வாழ்ந்தயே
எண்ணமதபபிபபோனோநாயிலும்பேயனேனே
எனக்கொருபுத்திசொல்வாய சீதையே

சீதாதேவிராவணனை இடித்தல

விருத்தம்

மிண்டாள அரக்கன் இந்தவீணவார்த்தைசொல்லச்சொல்லக்
கண்டாலஜாலக்கியெந்தனகாகுத்தசரத்திலே
உண்டானதெல்லாமதோர்க்கஊழிவந்துத்தலை யோ
சண்டாளனெனக்கோபித்துத்தளருயாளவின்னுவாளே

எ-தரு-மோகனம-ஆதிதாளம.

பல்லவி

ராட்சதப்பதரே துன்மார்க்கவார்த்தைகள்
ஏசுகுமோபோடா அடராவணராட்சதப்பதரே

அனுபல்லவி

காட்சியானென்னைப பார்க்காதே-இந்த
தாமரசிஆமபழி ஏசாதே-உன
வாழ்ச்சிவீணிலே போக்காதே-அர
சாடசிஆனதைத கோக்காதே அட (ராட்ச)

சரணங்கள்.

௧. இனிக்குமமூன்றுலோகம்செலுத்தி உனசெகனோனும்உன்றன்
கீர்த்தியும்வீணதொலைக்கிறாய கெறுவநதாநே
வெளிக்கப்கீர்த்தியாகப பாவபுண்ணியமபாராமல
விருந்தாவிலவணகுலைக்கிறாய அக்கிரமிந்தவன்னில
குளித்துத்நலங்களசெயது பெறறவர்த்தையேபாலலாம
பொருசத்திலவணகலைக்கிறாய் [illegible]
வார்த்தியவார்த்தைகள் [illegible]
ஒளிக்கமுந்தாலேயில [illegible]

இளககாரமாககிட்டத் துடியாதே-எரி
விளககினிலபூசசிபோ ல்மடியாதே (ராட்)

௨, காயததுடன்பிறநத நங்கைமூககுமுலேயும்
காதுமஅறுககவிடுத்தாய வெளிநில்லாதெனை
நாயகர்ககஞ்சிஅநத மாயமானபினனேதிருட்டி
நாயபோல்பதுஙகிஅடுததாய நமனபோலுமஉன்
தீயரூபததைக்கண்டு மூர்ச்சையாயபபோனஎன்னை
தீண்டாமலமணணோ டெடுததாயகொல்லுவேனஎன்றுன்
மேலபாயுஞசடாயுவாலே பூனைவாயஎலிபோலஉன்
பவிஷெலலாம்பரிகொடுததால அடசணடாளா
தாயஇவன்எனமனம அறியாதோ போடா
பேயேஎமமாததிரம் தெரியாதே-எனனைத
தீயுனைசொனனநாககு தெரியாதோ-பததுச
வாயிலுமபுழுவாச் சொரியாதோ-அட (ராட்)

௩. குதிககிறுயசும்மாய்பபோமோ இபபாவமபினனுககொனணு
கோடி ஆயவநதுவாயககுமே உனசெலவமஎலலாம்
செதுககிறஅரமபோலஎன பொறுமைஆகிறதாமம
தேவதைதானேதேயககுமே உனகுலமதன்னை
மதிககாஎட்டியைககூடி இலவுமதீபட்டாபபோல-என
வயிறஎரிசசலேதீயககுமே எனபிராணநாதர்
விதிககுமபாணமஉனறன தலையைபபனங்காயபோல
வெட்டிவெளியிலசாயககுமே அடசணடாளா
அறுககுளளேதுளளிச சாகாதே-இநத
பததபிறலைஒனறும ஆகாதே-வாய
பாததிறலகெட்டுப போகாதே-நாளைக
கொதிககுமநாகததில மூழ்காதே-அட (ராட)

சீதாதேவி-தனியேபுலமபல

விருததம

சானகிஇபபடியாவைய அரககன்சீறித்
தானடநதான அரககியரைககலைககச்சொன்னான்
ஆனதுகணட அனுமானுமஇவளைஙகே
அடியபேன்என்றுகையொடுகைபிசைந்தான அம்பால
தானவருமநதிரமசெபிததானமாதர்எல்லாம
சபமபோலஉறஙகிவிட்டார் அநதவேளை
கானகததிலஇளமகுறநதைபோலேசீதை
காமகுவாதகளின்மேதானெழுந்துவாளே

௬௪-திபதை-ஆனந்தபைரவிராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

தேற்றுவார் இல்லை ஆற்றுவார் இல்லை தெய்வமேயென்னசெய்குவேன்
ஏற்றுமரக்கியர்வாதனைதனையிடுமையைவிட்டு டெந்நாளினி உய்குவேனே
சொந்தவீட்டிலிருளன்சாமியை துடுக்குசொல்லிஎழுந்தேனே
அந்தவினைக்கிந்தலங்கையிலேபொல்லா அருசிறையில்விழுந்தேனே
தம்பிமார் அண்ணைமார் எல்லாரையும் தவிக்கவிட்டுவந்தபோதே
என்பொருட்டில் அவர் இங்கேவரமனம் ஏனவருமேவாராதே
நிறைதவக்குறையிவளென்று நினைந்துகைவிடுவாரோ
பறையாவூரிலேசிறையிருந்தவென்னைப் பறிந்துகைதொடுவாரோ
தாழ்வுசெய்தேனோ தெய்வமேஎந்தன் சாமிநெஞ்சையுருக்காயோ
பூவிலுயிரேஎன்சாமிதிருமுகம் பார்க்குமட்டுமிருக்காயோ
ஏதுக்காண் இவா அரக்கிமார்களோ இந்தபேரிடுவானேனோ
காதன்பிரியவுமின்னம்இருந்தேனே நான்அல்லவோஅரக்கிதானே
தந்தைசனகனுமிந்தவினைகண்டு தன்உயிரும்பிழைப்பானோ
அந்தஇளையகொழுந்தனுமென்னை அருமைசொல்லியழைப்பானோ
புலனும்பூமியுமுள்ளமட்டும் இந்தபொல்லாப்பழிசிறந்தேனே
சொல்லுவார்சொல்லும்வகைக்கெல்லாம்ஒருகோதகிப்பெண்பிறந்தேனே

அநுமான்-ஸ்ரீராமனைவர்ணித்தல்

விருத்தம்

அன்னையெனும்ஜானகிஇவ்வாறழுதுவாடி
 ஆவியினிவைத்தீரோனெனபிராணனை
தன்னைவிடநினைந்தொருபூஞ்செடிக்கீழ்வந்தாள்
 சாமிஅநுமானுமுன்னேவணங்கிக்கண்டு
என்னைதசரதராமன்தூதன்றானே
 எங்கெங்குந்தேடினேனஅநுமான்என்பேர்
சொன்னபடிசொல்லவந்தேன்சாமிரூபம்
 சொல்லுவேன்என்றெடுத்துச்சொல்லுவானே

௬௫-கேதாரகௌளராகம் ஆதிதாளம்

பல்லவி

அந்தராமசவுந்தரியமென்றும் ஆதி - நிசொல்லப்போமோ ([illegible])

அநுபல்லவி

சந்தமேவும்அரவிந்தமலரும்அவர்
காலுக்குநிகராமோகைக்குத்தான்சொல்லப்போமோ அந்

சரணங்கள்

௧ உருண்டமணிமுழங்காலுக்குவமைஅவர்
உடையஅட்சயதூணி ஏர்க்குமே
திரண்டபெருந்தொடைஇரண்டுக்கும்எட்டுத்
திசைஆனைத்துதிக்கையும் நேர்க்குமே
வரிந்தமரவுரிஇடையுமநடையும்கண்டார்
மனதையெல்லாமஉருக்கி வார்க்குமே
தரமதரமாஉலகிருந்தவயிற்றுக்குச்
சரிசொல்லச்கூடுமோ ஆர்க்குமே
விரிந்தமார்புக்கிணை பூமிஅகலம்காணும்
விளங்கும்கழுத்துக்குநேர் இளங்கமுகேபூணும்
பரந்தபுஜங்களுக்கு மேருமலையும்காணும்
பார்க்கப்பார்க்கப்பதினா யிரம்கண்களவேணும (அந)

௨, அதிசெயம்உடனபளபளென்றிலங்குகண
ணாடிநிகர்த்தக போலமும்
மதிகள்ஒருசதகோடிக்குமேலதுன
மங்களமலர்முகக் கோலமும்
கதியென்றடுத்தவாக்குப்பதியுமசீதியும்கரும்
கருணாநயனவி சாலமும
குதிகொள்ளும்பவளவாயும்சிறுநகையும
குறுமந்தகாச விலோசமும்
புதுமலைஇனிலவிழும்பொன் அருவியைப்போலும்
பூமணிமார்பினில புரளும்முப்புரிநூலும்
எதிர்இல்லாதகோ தண்டமுமஒருகாலும்
எழுகவேணும்என்றுல ஆமோமனமதனாலும-அந

௩, பெருத்ததாமரைஇனிமேலேஒளி
பெருகியமேனிசிங் காரமும்
வரித்தசிந்தூரரேகையும்புருவமும்
வளர்ந்தநெற்றிவிஸ்த தாரமும்
பரித்ததிருமுடிவேணியுமவேணியில
பசுந்துளவமலர் ஆகமும
தரித்ததிருவாழிகொடுத்துதான்சேதியைத்
தனியேஎனஉடனசொன்ன சார்மும

திருததுசசொல்லவெகு வாயஇலலைஒருவாயே
தெரிகதுதெரியாமலுமசொன்னேன் நீபொறுபபாயோ
ஒருககாலேஉணடவா மகிமைநீஅறிவாயே
உனககுதெரியுமவேதம் தனக்குத்தெரியுமதாயே(அநத)

சீதாதேவிலட்சணியைத் தெரிசித்தல்.

விருத்தம்

நாட்டியேஇந்தவண்ணம்ராமற்குள்ளே
நறுகுறியெல்லாமசொனனனாகவிட்டுக்
காட்டிலேநடநததுவும்சுருககசசொனனன்
காதலாகமலம்போல்அனுமானபினனே
ஆட்டிவிடும்பசியாலேவிழுநதோரகையில
அணடாஉலகததமுதமகநதாடபோலே
நீட்டினன்திருவாழிஅதனைககண்டாள
நிசமகணடாளசீதைபரவசமகொணடாளே

கூ-தரு சங்கராபரணம்-அடதாடசாப்பு

பல்லவி

கொண்டாளேசாமிமோதிரம்-கணடாளே-சீதை

அனுபலலவி

எண்டிசைபோற்றிய இலஙகாபுரததிலே
என்அனுமானிட பொன்இருகரத்திலே-சொனன

சரணஙகள்

க. கந்தமலர்ககுழலமேலேகுடி
கனைனுககுககலததண ணீாவிட்டு
காணககிடைததேகாததிகைடபிறைபோலே
கணடேனேஎன்று முறைபடடு
அநதராமமநதிரமஎழுதிய
அடையாளமோ திரமகொணடு
அணைந்துமுலேமேல்இணைத்துடம்பிலே
அடங்காமகிழசசிகொண டடிககடிமுத்,நமஇடடு-கொண

உ. எரிநதபசியால்வருந்துமநாகம்முன்
இிநதமணிதனனை அடுத்தாப்போல்

எதினிமேல்வாராதென்றெண்ணிருந்தவா
ளிருந்தவுடைமையைக்கண்ணெ டெடுத்தாப்போல்
பெருந்தரையிலொருகால்மேல்நின்று
பிள்ளைபெற்றாட்போலவடி படுத்தாப்போல
பின்னமுன்றாமேதான்றுமல்தவிக்கிற
பிறவிக்குருடனுக்குச்செய்வயனைகொ டுத்தபோல(கொ)

௬. சிந்தாகுலமவிட்டேனே உன்
திருவக்கல்லென் குறைஆற்றி
தியராவணன்பாவிநாஇலைத்
தேடிவந்தானென் மனந்தேற்றி
தங்காயேயென்றென்னையுன் கிளிக்
தருவதெல்லாமிதற் கெதிராமாறி
தாயுந்தந்தையுங்குருவுந்தெய்வமும்
சகலமுமநீயேயென் றனுமானைவாழ்த்தி (கொ)

அனுமார்சீதையைப்பிரிந்தபின்நடந்தசெயதிகளை

அவருக்குவிவரித்தல்

விருத்தம்

கண்டுதிருவாழியினால்மகிழ்ந்தசீதை
  கடல்தாயந்தவிஸ்வரூபத்தைக்காட்டி
கொண்டுமகிழ்ந்தாள்பின்னுமஅனுமானோனான்
  கோணமவாறுககாவேநேதிரத்தில்
மணிரகுவீரனோமபிணனாடவானாம்
வந்திவனோயான உடன்கனைதயராமன்தான்
  பணிபெழுகியவாறுமெனசொலவை, யென்ன
யடிக்கின்றான் அவள்குறைமையமுடிக்கின்றேனே

ம-தரு-தோடி ரா-ம-ஆதிதாளம

பல்லவி

கேள அம்மா சொல்லுவேன் உள்ளம்நெல்லபொட்
கேள அம்மா சொல்லுவேன

அநுபல்லவி

மீளமான்ஆனமாரீசன்மறைந்தாவென்றுடனே உயிர்கொண்டேனே (வதி)
மீளவேரகுவீரன்வந்துசோதியின் (கேள)

சரணங்கள்

௧. இனம்பிரிந்தமான்போலே என்தாயேஎன்னைநாடி
  உன்றுமுனங்களிதருதுகொப்பாய் உலைவாயுபொறுநாவாறு

அனந்தநாடு மலையும் ஆறெங்குந் தேடித்தேடி
தனந்தனியே புலம்பித் தம்பியால் உயிர்கூடி

வனந்தனில் வந்துசு டர்யுவினால் மதிதேறவே - ராவணன்
முன்னே கதைதலலாம் சொல்லி அவன் உயிர்வாங்கனம் ஏறவே - அந்நேரமே
சென்னந்து வந்தனே வென்று சவரி மொழி கூறவே - உந்தனை
தினந்துதினந்து வானதுபோய்த் தடுமாறவே - நாயேனும்

பணிந்திடவே தனை கடியருள் ஆக்கிப்
பணிகளும் மணிகளும் வகைவகை நோக்கித்
துணிந்து இம்மவாலியை மாண்டினன் முன்னே
சுக்ரீவனை முடி சூட்டினேன் பின்னே (கேள்)

௨. அறிகிறனுதர் கம்மை அந்தத் திசையில் ஏவி
நெறிபோ தெற்கித் திசைக்கு நீபோ என்றென்னைக் கூடி
பொறி ஆகும் மோதிரந்தைப் போட்டனுப்பந்து தேவி
குறிகுணமெல்லாம் சொல்ல கொண்டுதென் திருச்சாவி

முறையே முறையே வெகு தேசமெல்லாம் அலைந்தெட்டினேன் என்றே
பிறகு சொல்வானுவா ராசகரும் என்று கட்டினேன் அந்நேரம்
தரையில் இருந்து ஆகாசம் அளவும் போய் முட்டினேன் மயேந்திர
பருவதமேலநின்று பாய்ந்து லங்காபுரி கிட்டினன் கோட்டைக்குள்

குறுகுறென நடக்க கிறவுளையில் எதிர்
கொண்டுமலங்கணி தொண்டையும் மண்டையும்
நெறநெறன நெரிந்து இடவே உனா விட்டு
நீங்கள் ஆவியை வாங்கினன நானே (கேள்)

௩. அகலும் இலங்கையெல்லாம் அணு அணு ஆகச் சுற்றித்
தகைசேரும் மதிட்ட தயிபோல் ஓவ்வள்ளை டந்தி
நிகழும் வேளையிலராம நேசமவந்து அறி
மகிழ்வேனான் அசோக வனத்தில் வந்தேன் ஓறி

வகையுடனே ராவணன் வாது எதிர் பயந்து துமசண்டாளா
அக்லநில்லடா என்று நீ வாய்மேல் அடித்ததும் - அம்மா உன்
முகமலர் மேல் இருகணணால் முத்துகள் வடிந்ததும் அடியேன்
சகலமும் அறிஞ்வன உன இடதுபுறம் துடித்ததும் - இதெல்லாம்

பகலவன் முன்பனி ஆயவிடும் மெய்யே
பாவி அரக்கர்கள் வாள்வது பொய்யே
செகமுழுதிலும் ஒரு இருவுளமே பொது
தேன்மொழியே அடி யெனவரலாறிது (கேள்)

அநுமான்சீதாதேவியைவரங்கேட்டல்

விருத்தம்

சொல்லி இந்தவகை அநுமான்பின்னும்எந்தன்
தோளின்மேலேயெழுந்தருளவாய் அங்கேபாயவேன்
அல்லயிலங்கையோடெடுப்பாலெனினுஞ்செய்வென்
அரக்கரைவேர்பிடுங்கெனினுமக்கணத்தில்செய்வேன்
பலஅரக்கர்சிறையிலேகண்டான்மீட்கப்
பயப்பட்டான்உயிரைக்காப்பாற்றினானென்
றெல்லவருஞ்சொல்லப்போகேனாயேசீதை
ஏதென்றானிதற்குவகைகளொன்றானே

அநுமானைச்சீதாதேவிமனுகேட்குதல்

விருத்தம்

எண்ணிஅநுமான்இந்தவார்த்தைசொல்ல
என்னைஒருவருந்தொடப்போதுகண்டாய்
மண்ணைத்தொட்ட ராக்கன்என்னையெடுத்தானகண்டாய்
வலியதோகண்டபதிஅவாபோகண்டாம்
நண்ணிஎந்தனைசிறைஅவரோமீட்டிடாமல்
நடைத்தூதன்மீட்டால்எப்படிஆம்கண்டாய்
கண்மணியேமகனேஎன்றவனேநெஞ்சம்
கறைகின்றனசீதைகளிந்துரைக்கின்றாளே

௩-தரு-சங்கராபரணராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

இம்மாத்திரஞ்செய்வாய அநுமானே-என்னைவேண்டிநீ
இம்மாத்திரஞ்செய்வாய அநுமானே

அநுபல்லவி

சும்மாவிட்டுவிட்டாலே தோஷம் உன்றன்மேலே-இம்

சரணங்கள்.

௧. வேடிக்கைக்கோபித்தார் வில்லு-அவர்க்கிந்தவூர்
சூடாதோநெல்லாம ஒரு சில்லு-நான்சபித்தாலும்
காடாகாதோஇலங்கைக் கல்லுந்துணிந்தவாக்கும்
பாடேபிராணன்என்னஓர் புல்லுஅந்தநதிப்போட்டு
சூடுமாத்திரம்இருந்த நெல்லுபோலேஆனேனே

எல்லாந்தமபியைக் புததிரமிகதிரக அறறவயிமறில விததகன் அஸ்திரஅ | கூட் ஸாத்திரஇனத்தவர் ததகியிழுததிட றுததிடும்வெறறியை[எட்)

சீதாதேவி அநுமாருக்கு அடையாளங்கூறல்

விருத்தம

உயர்விததான் அநுமன்இந்தஉறுதிசொலலமனந்துணிந்தான் வலமமைஉள்ள அணிசூடாமணிகொடுத்தான்சாமி அவள பன்பசொன்னுா எனக்கேடகிலஏதுசெயபாயெனச்சீதை சொன்னபடி அடையாளமசொலலென்றுசொல்லுவாளே (௰௯)

௰௯-தரு-ஆனந்தபைரவிராகம்-சம்பைதாளம்

பல்லவி

அநுமானேசாமிக்கிந்த-அடையாளமசொல்அய்யா

அநுபலலவி

சனகிஇலங்கையில்சிறையிடத்தன்உயிரைத்தானேதின்று மனமதுலராமாமுாததிசிவணஞசெயதிருக்கிருளென்று (அநு)

சரணங்கள

௧ உலகறியககளைவிட்டுக் கோட்டைவாசல்கடக்குமுன் மேவாகுமபவனமெனககேவெனறு நாங்கேட்கவீநரே தெலதூரமவழிகடநதால சமாதநிீஎன்றுசொலவி அளிராஆவவாயமலராநது குனிரநகைசெயவாரோ (அநு)

௨ தாழ்வில்லாககாகேகி வருகிறபேர்எல்லாக்கும் தனிநதனியேதுணிவுசொல்ல அநுபபினுாபொயயேவா சூழமஅககவழிநடவேவேளவி செயயவேணுமனென்று தொடங்குமவேதியனுசை அடங்கப்பசுகொடுததார்அநு

௩ கனமஆனகங்கைககரை வனவேடன்முன்எங்களைக் காட்டிவாஆாளனறுநீ கேட்டாயேகுகனே உனதுதமபிஎனதுதமபி உன்கொழுநதிஇவளநாறும உன்ஆசைததோழனென்று சொன்னுரேமகவே (அநு

௪ உலத்திலமறுமாதர்பேர் குறிக்கேன்எனறந்தரங்கம் உரைததான்ஏன்சாமிக்கது கருத்தில்உண்டோவோ

வளர்த்தகிளியும்மானும் தளர்ச்சியில்லாதபடி
வைத்திருக்கச்சுமந்திரர் உடன்பத்திரமாய்ச்சொன்னேனே அ
௫. ஒருநாளென்மேல்பாய்ந்த காகத்தைத்தனேசோகிப்புல்லால
ஒருகண்விட்டாரிதுவென்ன ஞ்சியாதிப்போச்சோ
சரணமென்றுதவிழு இரவிகுலதிலகாணியாயம்
தானேகொடுத்தாரோ ஆனதமானமுந்தனைப்போச்சே (அய்ய)

அநுமார்அசோகவனமழித்தல்

விருத்தம்

முந்திதாய்சீதைசொன்ன அடையாளங்கள்
முறைகொண்டான்அநுமந்தன்நிறைகொண்டங்கே
சிந்தித்தான்ராமலட்சுமணரையிங்கே
சேனைஉடனேகொண்டுவருவேன்வந்தான்
பந்தித்தராவணனுமபடைதிரட்காமை
படைக்காவாதபோநீபோஎன்றோதி
வந்திருந்தான்அசகூடாமணியைக்கொண்டான்
வழிக்கொண்டானசோகவனமழிக்கின்றானே (௰௧)

௰௧-தரு.பியாகடைராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

அடித்தானேஅசோகவனந்தன்னை—முடித்தானேஅநுமான்

அநுபல்லவி

அடித்தானேஆருங்காயமணிகினைகளை
ஒடித்தானேஅனந்தகொடிகளுளவிசவருவம
பிடித்தானேஅந்தராக்ஷஸகிளிகளையும்
குடித்தானேகைகளையக்காட்டிய பெருகடைதட்டிக்கொண்டு ...

சரணங்கள்

௧. ஆடச்செய்யும்அசையச்செய்யும்
அறுந்தன சிலமரங்கள்-ஆகா ...
மூடச்செய்யும்
மூடச்செய்யும்முறுக்கச்செய்யும்
முறிந்தன சிலமரங்கள்-...
சாடச்செய்யும்தாவச்செய்யும்
தறிந்தன சிலமரங்கள்-...
பாடச்செய்யும்பாடச்செய்யும்
மறிந்தன சிலமரங்கள்-...

கோடானுகோடிகளாக்கொம்புங்கொடியும்ஆகக்-
குறைந்தான் சிலமரத்தைப்பெருகிய
நீடாழிமுகட்டிலேஅணைபோலங்க
நிறைந்தான சிலமரத்தேவாகள்

வாடாமல்ராட்சதகள்பாராமலவெளியெங்கும்
மறைந்தான சிலமரத்தைவாரிவாரி
ஏடாகூடமாலங்கைறதெருக்களதெருக்களெல்லாம
இறைத்தான் சிலமரத்தை-இப்படி

மேடென்றுமனாடொன்றும் தெரியாமல்மூடிட
விசைகொண்டெறிந்தமரம திசைகளபோயபடிய
மாடங்களுமஅரங்கா கூடங்களுமஇடிய
மதிலஇலங்கைவீடெல்லாம் சிதறிப்பொடிபொடியாய-அ

௨. அடிக்கடிமரம்ஒடிக்குமவோசையில்
அண்டமும வயிறுதளக்க. அதுகண்டு
எடுத்தராட்சதப்பெரும்படைக்கடல
எங்கெங்கும ஓடிவளைக்கச்சினம்உடம்

கடுத்தரதகஜதுரகபதாதிகளைக்
காலனும் கண்டுவளைக்கத்திசைதிசை
திக்கெனக்கருந்தூளசெந்தூளஆகச்
சேடனும முடியிளைக்கவந்தளயில்

கடுக்காமலமரத்தின்மேல்மரங்களாய்விட்டெறிந்து
சதைக்கானு சிலபடையைமரம்பிடுங்கிப்
பொடுக்கெனப்பளளத்திலே பிணமபிணமாயடுக்குப
புதைத்தான சிலபடையைத்தேடிட்டளை

ஓடிக்கிடமளமனளெனொறுக்கிநொறுக்கிவிழ
உதைத்தான் சிலபடையை-மிஞ்சுமெம்
வெடுக்கெனவேபிடுங்கிக்கடலிலேதூற்றி
விதைத்தானசிலபடையைக கையிருலே

அடுத்தவாஆயுதக்கைப்பறித்துப் பற்றிபற்றி
அழகல்வெற்றிலைபோலேகுழைய எற்றிஎற்றி
வடிப்படாவாலாலேசுருக்கிச் சுற்றிசுற்றி
வயிறறுக்குடலதள்எல்லாம் வாயில்வரக்குதிகுதி(அடி)

௩. அதுசமயத்துக்குமரங்கள்வாய்த்ததே
அமமனுக்குக கொண்டாட்டம என்னசொல்வாய்
பதியிலமிருந்தேயருந்துயாமமூற்ற
பறவைகள ஆட்டம்பாட்டமண்டகொண்

சித்ரத்தேகரிப்போலே உடைத்துமசாமிக்குண்டோ
சிறிதாகிலும் வாட்டமராவணன்
சதியில் அனுமானுக்குதவியாயவளர்த்தானே
தன்னுள்ளே யபெருந்தோட்டம் அங்கங்கே
குதிரைமேல் ஆனைமேல் முதசோபலபோல்விழுக
குழிந்ததே பெருமபள்ளம்பள்ளத்திலே
எதிரிடும் ஆறுபோலே பெருகிக்கரைபுரள
எடுத்தங்க ரத்தவெள்ளம் சிட்டாக்
கதியிலே நரிகளும்நாயும்பேயுமுண்டு
களித்ததே தாங்கள் உள்ளம் குதுகுலமுற
விதிக்கும் சம ஆவதோ மகிவன்மன்னன்
விட்ட தரககாசளமகிடைக்காத
புவி நிந்திதானென்று மெத்தமெத்தவேதான
பூதங்கள் நடம் இட்ட பிணமாறறுமமூள
எதிர் அரக்கியர் ஆர்த்த சகுரலகளின்
எண்பதினாயிரம கிங்கரர்களுமாள அடித்த

சம்புமாலிவதை.

விருத்தம்

கெடிகொண்டவனும் அந்தக்கிங்கரர்களும்போயினார்
முடிகொண்ட அரக்கன்கோபம் மூண்டிட எழுந்தசேனை
வடிகொண்டகடல்போலவோட்ட மண்கிடந்திடும் இரைப்புக
தடிகொண்ட அனுமான் கையில் சம்புமாலியும்பட்டானே

௯௫-தரு-அடாணா-ராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

மடிந்தானே சம்புமாலி அனுமான் கையால்
மடிந்தானே சம்புமாலி

அனுபல்லவி

அடங்காத ரகுராமன் விரமது உள்ள தூதன்
நெடுங்கிரியென மண்டு தடங்கையால் அறைந்திட்டு
மடங்கியவாயிலே முடங்கிப்புட்டு எழ
தொடங்கிய உதிரமும் ஒழுகுமாயம் மூழ (மடி)

சரணங்கள்.

௧. நருக்குவேன் இது ஒரு குரங்கெனைத்திட்டு
செருக்களத்தில் ஏறி பெருஞ்சேனைதொட்டு
அரக்கர்படைக்கட்டிலே நெருக்கிநெருக்கியிட்டு
இருபுறச்சேனையிலே அனைச்சக்கொடுத்து விட்டு (மடி)

௨. நீலப்பெரியகடல் போலத்திரண்டுமொய்த்த
சோலைஇட்டநிருதரைத் கோலிப்பொருதவைத்து
சேலைக்கரும்புகளை ஆலைக்கிடுவதொத்த
வாலுக்கும அனுமந்தன் காலுக்குமலைப்பிவித்தது (மழ)

௩. மோதிவரும்படையை ஏதும்விடாமல்கொல்ல
மாதாஅழுதழுது வீதியெங்கெங்குஞ்செல்ல
பாதகராவணன் காதினிலிடவல்ல
தூதாகுரங்கிதுபோல் லாவெலன்றலறிச்சொல்ல (மழ)

பஞ்சசேனாதிபதிகள் அட்சதன் இவர்கள்வதை

விருத்தம்

பாய்ந்தசம்புமாலி இந்தவிதத்தால்பட்டான்
பஞ்சசேனாதிபருமபடையுமமூண்டார்
தோய்ந்தஅவர்தங்களையுமகணத்தில்உள்ளே
தோரணகம்பத்தில இருந்தனுமான்கொன்றான்
காய்ந்தசினத்துடன்பன்னீராயிரமதேர்
காதலருமகாலுலட்சமகளோமாரும
ஏய்ந்தபடைகளும்கொண்டட்சதனும்போர்மேல்
ஏறினானமாருதிமேலசீறினானே

௪௬-வண்ணத்தரு-தோடிராகம்-ஆதிதாளம்

வந்தானேராவணகாதகன் அப்பஅட்சதன மிகுந்திட்டபடை
தந்தானேதோரணகாலிமுன் மிகச்சமுத்திரமவளைந்தொப்பென
மதசரிகளபரிகள ரதங்களைகளவரவும
வருகவருகஎன ராகவதூதனை
கண்டானேஅண்டகடாகமும் வெடித்திடக்கடுகடுத்தசெருச்சனை
கொண்டானேகொண்டிடிபோல குதித்தரக்கரை இருபபுலக்கையில்
அடிகளமுடிகளபல கொடிகளதடிகளபொடி
பொடிகளபடவிசிறி வாலதைவீசி
வளைத்தோடியுமவாரி அடித்தும் நெரித்தும்விககிட முறிந்துமவீராசுர
தலைக்கேதலைமோதிநெரித்தும்தரித்தும் அப்படைதொடுக்கவ ரிசர்
தவிடுபொடிகளபட உதறிஉதறிஎறி
சருகுமஉமியுமஎன ஊதிடுபோது
காலால்உதைபட்டபோசிலர் சடிக்குளேசிலாபிடிக்குளேசிலா
தாளாலுதைபட்டபோசிலர் தொடைக்குளேசிலா இடைக்குளேசில

கரம் அற்றபேர்களும
கதி அற்றபோர்களும

சிரம் அற்றபேர்களும
ஆகியே வீழ

அறைவானரோ அறைக்குளேபல்
எறிவானரோ எறிக்குளேபல
அதிரதாமகரதா
அதலகுதலமொடு

கோடி வீரர்கள வீழ்ந்தபோலவிழ
கோடி தேருக்களதேரினமேலவிழ
சமரதாசிதரிட
சேனைகள் மாளந

தெரிந்தானே அக்ஷதன் ஊகிய
எறிந்தானே அக்கணமேசில
தெறித்தனுமன்உடல்
முறுக்கிலமறையவும

செம்புபோலவேவொணடுகணகளும்
அம்புமாரிபிரசணடமாகவே
இருக்குமயிர்முனை
அந்தமாருதி

தலைமேலும்தோளிலுமார்பிலும
நிலமேலுமதாளிலுமகாளிகள
சரணமஆதைமனதில்
விறுவிறெனவிசையில்

முகத்திலுமகொலுவிருந்ததோரண
தொடுக்கவுமதலை தலைக்தூாககவே
ஒருமையொடுமாருதி
ஓடிவந்தெதிர்

அடிக்கானே அட்சதன் எறிவ
எடுத்தானே விட்டெ பிபோதினி
கவனே இவன் அறைய
அவன் இடுகவசம

ஆயிரம்பரிரதத்தைதலர்கையில்
மேலேஇரணகிமுளைத்திரகவேயிற
இவனே அவனா அறைய
விலலுமவாளியும்

ஒடித்தானேபல்லொடுகுணடலம்
அடித்தானே கையிணில அங்கவன்
உதிரத்தருபடைகள
குணாபடஉடைபட

உதிர்ந்திடசெவிகள நகலரம
கெசுமழுத்தினைமட நசமாருதி
கத்தறிருதன்மாது
ராசவீதியில்

நிலத்தோடேதேயஅறைத்துக்
தலத்தோடே ரூபமமறைத்துப்
நினைத்திலேசிலர்
நெளித்தபோசிலா

கனாக்கஅட்சதன்மாயவேசிலா
பசுக்கள ஆமெனமேயகுவார்சிலா
பிணத்திலேசிலா
ஒளித்தபோசிலா

வண்டாகிமறைந்தபோசிலா
மணடோதரிமுன்பினிலேஅடி
மலைந்தபோரினில்
இலங்கைநாதன்முன்

மான்களெனவெளிபாய்ந்தபோசிலா
சாயந்தமரமெனவிழ்ந்தபோசிலா
ஒழிந்ததூதவா
விழுந்தபோர்சிலா

அனுமானை இந்திரசித்து எதிர்த்தது.

விருத்தம்.

வீரர் ஆம் அரக்கரும் அட்சதனும் அந்த
விதம் அனுமான்கையால் அதமாயபோனா

ஓமரதத்தூதரும்ப வணன் முன்னேடி
உன்மகனும் மனம் உலகமும் உறமுன் என்றார்
காரடப்பா என்கரும் கைக்கிழிப்பேன் எனறு
நறப்பதுவெல்லாளுமேனை உடனேவந்தான்
ஆடட்குராமேகேடீ ஆரடாஎன்
றதிரக்கண்டான் இந்திரசித்தெதிர்கொண்டானே

அனுமார் இந்திரசித்தோடு பொருதல்

விருத்தம்

எதிர்கொண்ட இந்திரசித்தோடெழும்பின அரக்கர்சேனை
கதிர்கொண்ட உக்காந்தகாளில் கடலெனவளப்பாக்கானை
மதிகொண்ட அனுமான் கையில வலவிருப்புலக்கைகொண்டு
குதிகொண்டான் எமனைப்போல கூடினான் சாடினானே

ஷை-தரு-மத்தியமாவதிராகம்-அட தாளசாப்பு

பல்லவி

அனுமந்தன் அடித்தானே இந்திரசித்தன்
மனமநொந்து துடித்தானே

அநுபல்லவி

அனுமந்தன் அடித்தானே   முனைகொண்டு பிடித்தானே
அரக்கர்படையைக்கண்டு   இருப்புலக்கையைக்கண்டு அனு

சரணங்கள்

௧. கட்டும் என்றபேரையும்   கிட்டும் என்றபேரையும்
கறுவிவந்தோரையும்   மொறுவிவந்தோரையும்
கைப்பனடபோயமானை   உதைத்தான் சிலபேர்களைக்
குப்பலகுப்பல் ஆக   வதைத்தான் கிட்டாகிரையாக
கரிகள்மேலபரிகளும்   பரிகள்மேல்கரிகளும்
காலாள்மேலதேர்களும்   தேர்கள்மேலகாலாளும்
கண்பொறிகலங்க   இறைத்தான் சிலபேர்களை
மண்களில் அழுந்த   மறைத்தான் கட்டுக்கட்டாக
காலால் அனேகம்பேரை   வாலால் அனேகம்பேரை
கையால்சிலபேர்களை   மெய்யால் சிலபேர்களை
சச்சுகிழிகள்   பெழிந்தான் கருப்புப்போலே
[illegible]   பிழிந்தான் அரக்குப்பக்கத்து
[illegible] கைகுரானைக்   [illegible] எரியாமல்
உதைபில யுத்தக்குக்களைச்   சிதையைப்பொடித்தாப்போலு

சாற்றிலபளுசென ஊதினான்சிலைதந்தேங்காயக்
கீறறுககீறறுய மோதினான்என இறநதோாகள்
கரம அறறும சிரம் அறறும உரம அறறுமவருமரதம
கண்டிடமனல்லாமபுரள மணடைமணடை ஆய உருள-அனு

௨. முட்டிவருமதேனையும் கிட்டிவருமதேனையும்
முடுகிவருமதேனையும கடுகிவருமதேனையும்
முனைகையால வாரித தூக்கினன தனைமேலமோதி
செககலபொடிபோல் ஆககினான் ஆனைபபடையை
மொத்திபுரசுத்தியுமவாலால சுற்றியுமஎற்றியுமவாரி
முட்டிபபூசசைபாலமடிததுக கூட்டமகூட்டமாயடித்து
முட்டிமுட்டா அடிக்கினன கோட்டையுமலஙகைப்
பட்டணமும நடுக்கினான் அஙகாவீதி
முறபபுமகோபுரங்களும் வகுப்புமதாவரங்களும
முத்துமாடஙகளுமதேயநது சித்திரகூடஙகளுஞ்சாயநது
முடியவீசி நொறுககினான்கோடைசாலத்தில்
இடிபோலவே உறுககினன-அடிததடிதது
மூலையுஙகுதிரைமலாச சோலையுமகுதிரைநடச்
சாலையுஙகுதிரை ஆலே வேலையுஙகுதிரை ஆக
முறைமுறையாயசசாய்தது விட்டானகாலாலஎற்றித
தறையிலேதேயதது விட்டானஅரககாதலே
மூளையுமசதையுமவனலேக் காளியுமகூளியுமஉண்ண
முழுதுமபேயககுலம் ஆடக் கழுகும்காககையுமபாட-அனு

௩. அங்குசதோட்டிவும் சங்கிலியும்ஈட்டியும்
அஸ்திரமுமசூலாயுதமு சஸ்திரமவேலாயுதமும்
அரக்காவிடுதது மொயக்கவே அதெல்லாம அய்யன்
பெருததபுயத்தில் தைககவே தைத்தவையெல்லாம
அழுந்ததோரணம்மேலே குழந்தைசூரியன்போல
அட்டகாசமதுபண்ணி இஷ்டாககயனையெண்ணி
அமரவே மதிக்கானேபடடவையெல்லாம
உமிபோலே எதிர்ததானேராவணன்மகன்
அடுத்தபடைகளிலும விடுததபடைகளிலும
தொடுததபடைகளிலும பிடிததவன்மேலபட
அவ்வளியோ தெறித்தானேசிலபடையை
சுவ்வளியோல் முறித்தானே அரககியாசன

அழுவாருமதெயவதைதத தொழுவாருமவிடுவிட்
டொழுவாருமஅரக்காமுன விழுவாருமதலைவிரித
தலைங்கோலம ஆனோெலலாருமபோலக
குலமபோலே போனோரிஙசபபடியாயபாயநது
அடிப்போம்குரங்கைக்கூட்டிப் பிடிபபோமஎனவேங்கடடி
ஆரப்ரவத்துடனவநத நாறபதுவெள்ளமுமசிநதஅனு

அனுமாபிரம்மாஸ்திரத்தால்கட்டுண்டல்

விருத்தம்

அனுமான்பின்னேயுமஇந்திரசிததமபெல்லாம
அடிததுவில்லொடிததுசசாரதியைமாடடி
மனமஆம்தேரையுமவிசிமரததாலமோதி
மண்டைகலககிடஅடிததான்அரக்கன் அம்பால்

கனம்ஆனபிரமபாசத்தைதவிசிக
கட்டினான்ஐமபதினாயிரமபிசாசர்
இனம்ஆகஇலங்கையிலஉள்ளோாகண்
டேசுவாராமாருதியைப்பேசுவாரே

ரு-திபதை-பைரவிராகம-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்.

௧. வந்ததுகுரங்குவந்ததிந்திரசிததன்
வலைபில்மாட்டினனென்பார் சிலபேர்
இந்தவூருநகேமன்ஆககோலங்கொண்
டிருநதகுரஙகிதுஎன்பாா சிலபோ

௨. வினேக்குரங்குவந்ததெனச்சொல்லிராவணன்கை
வெகுமானமகொளவாா சிலபேர்
தனக்கென்றிருநதைபாசேசமைமயததுாகாச்சுநிநத
சதுமுகாஸதிரமஎன்பா சிலபோ

௩. அந்தச்சிவனேசினைநக இலங்கைதனனே
அழிககவந்தானஎனபார் சிலபேர்
தங்கையைஅண்ணனேரகனேகசொன்றபழி
தநதுபோடாயெனபார் சிலபேர்

௪. மணவாளனேகசொன்றஇவனேக்கென்றுலவொழிய
வ.ஷகேசம்மாகிலியமமென்பார் சிலபோ

கனை ஆம்டாசத்தால்முகத்தில்வாட்டம்இல்லை
  சயடகுரங்கிதுஎன்பார் — சிலபேர்

நி. அகப்பட்டகுரங்கிதைவிட்டால்இலங்கைநகர்
  கனாத்தகாலம்என்பார் — சிலபேர்
நகத்தால்கிளறுவதைசோடாலியாலவெட்ட
  நமக்குமுடியுமோஎன்பார் — சிலபேர்

சு. இங்கேஇந்திரசித்தைப்பிடியாவிட்டால்இன்னம்
  என்னென்னசெய்யுமோஎன்பார் — சிலபேர்
தந்தைமுகக்குப்போனதுதகப்பனுக்குமூக்குத்
  தந்தானேமகனஎனபார — சிலபேர்

இராவணன்கொலுவில்வீற்றிருத்தல்

விருத்தம்

முனைசோ அரக்கன் இப்பாறுமுறையிட்டலறச்சேனைசுற்றில்
இப்ப மஆமவளைககமலைபோலேஇலங்கையழித்தகுரங்கிதெனறே
அனுமானதனைககொணடிந்திரசித்தன் அங்கேவிடி எங்கேஎன்று
புனைமாமுடி ராவணன்கணடுபொரிந்தானகொலுவிலஇருந்தானே

௰அ, தரு, சாவேரிராகம் அடதாளசாபபு

பல்லவி

வீரசூரராவணன்கொலுவீற்றிருந்தானே

அநுபல்லவி

போராதரத்திலசிங்கா	சனமமேலேசோான
பீடத்திலமைநாக	மலைபோலேதுனன
சாருகபஞ்சோபத்து	சூரியாகளாஎனன
தலைபத்திலும	மகுடஙகள்மினன (வீர)

சரணங்கள்

க. நடம் ஆடும் அரம்பையும்ஊர்வசியும்அபி
  நயங்காட்டிமயில்போலஉ — லாவ
கடல்போலேமேளதாளஙகள அண்டக
  டாகமட்டுமசென்று — தாவ
அடடா இந்திராவடாசந்திராவடாஎன்
  றவசராககாரர்கள் — கூவ
வடவாககினி ஆன விரகாக்கினிதீர
  வந்துமேமபனிநீர — தூவ

சுடர்கணிமண்டபம் அண்ட கூடுமெஅதைததொடவே
நொடைநடுங்கி அசுரரெல்லாம் நெடுமூசசுவிடவே
மூடிகளொடுமுடிமோதி அடியிணைபுணைபடவே
மூவுலகத்துள்ளோரும் சேவடிகுமபிடவே(வீர)

௨ எப்போதென்றுமுகம்திருமபியவாக்கெல்லாம்
ரிஷிகளவநதுநிலே நீட்ட
தப்பாளடடானைகளொமபொடிந்ததுபதிறைறு
சநதிரனபோலமாரபிலே காட்ட
வைப்பாகியநாகராசாகசளமாணிகக
மாலைகொணடடியேலே சூட்ட
வெப்பானதாமுகன்முதலஆனமநதிரிகள்
விநயயோசனைகளபா ராட்ட
முப்பத்துமுககோடி தேவருமகொணடாட
முதலஆனதுமபுரு நாரதாகீதமபாட
கறபகமெனமலாபாரி குப்பைகளபோட
கட்டியம்சொல்லுசைதிசை எட்டிலுமமேலேஓட(வீர)

௩ இனம்ஆமமேகங்கள்புகைபோல் தயங்கிக்கொண
டிசைசசலஇடாமலே சுச
புனைமாமுகஙடசுமீகரபதுமை ப்பாரபோலப
பூவையாகவரிகள வீச
எனைநாடிஞன்எனைப்பாரத்தான்வாரதைசொன்ஞன்
என்றியாககாசநதோஷம பேச
தினமலைஆழியததுககுவருந்தெயவபபெண்களெச
சிறுககியர்போலஅரககிமா ஏச
மூனைபெறும அடசதன விழுநதன மனவேதனைகூடி
முநதாநகனசெயநிரதுவாக கீதநினயசகொணடாடி
அநுமானவருகிற வாரததைகனைபோனாடி
அடிககடிசசிந்தைனைஎண்ணித் துடித்துடனமனமவாடி(வீர)

அநுமானாராவணன்வினவுதல்

விருத்தம

இருந்தராவணன்முன்பாக இருந்தமாருதியைநோககிப
பெருக்குராககுருவாயவநதாய பிரமனமாக்கிவன விடடாரோ
வருந்திவானவாவிட்டாரோ மனததுளகபட்டையெல்லாம்
தெரிநதிடவிடடாயென்று சீறவான்கூறுவானே

மகூ-சுரு-செஞ்சுருட்டி ராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஆரடா குரங்கே இங்கே வந்தாய்-ஆரடா குரங்கே

அநுபல்லவி

ஆரடா குரங்கே அறிவாயடா லங்கை
வாசிங்காசனம்போல் வாலவிட்டென்னிலும்மேல் இட்டிருக்கிறாய்

சரணங்கள்

௧ அச்சம் இல்லாமல் அடங்கிச் சொல்லாமல்
நிச்சயவணக்கரா நிறுத்தமில்லாமல்
நிசாசரர்களும் அசோகவனமும்
திசாதிசையில்விழ வீசி எறிந்த நீ ஆரடா

௨ கம்பத்தின்மேலே காலனைப்போலே
செம்புமாலியையும் சேனாதிபரையும் கொன்றொருக்காலே
சிட்சைசெய்யவேண்டுமென்று கட்டிவிட்டனை வந்த
அட்சதனைக்கூட பட்சணம்செய்த நீ ஆரடா

௩ நிந்தனைச்சீச்சீ நீ ஒருபூச்சி
இந்திரசித்தனை உன்னோடே எதிர்த்தென்ன கட்சி
இடிக்கவோ கட்டி அடிக்கவோ பல்லால்க
கடிக்கவோ ரத்தம் குடிக்கவோ நீ-ஆரடா

௪ மறைந்ததொரு மர்மம் வகுத்த உன் மர்மம்
அறிந்தல்லோ கொல்லவேணும் அதற்குமுன் கொல்லத் தாமதம்
அல்லடா நெஞ்சு கல்லடா நிசம்
சொல்லடா பொரட்டச் சொல்லடா நீ-ஆரடா

அனுமார் ராவணனுக்கு விடையும் கூறல்

௯

விருத்தம்

அடா இராவணன் இந்தவார்த்தை சொல்ல
அரன் அயன் மால் விடுக்க வந்தேன் அல்ல கண்டாய்
மடமயில்சீதையைத் தேடி வந்தேன் கண்டாய்
வந்த இடத்தில் உன்னைக் காணவேண்டி உன்னூர்
இடம் உடைய அசோகவனம் அழித்தேன் கண்டாய்
ராகவன்றன் தூதன் நானே நீ பிழைக்க

உசா

கெடல் அரியபுத்தி கேள்கண்டாய் என்றே
இளமையான அனுமந்தனை எதிர் இளமையவனே

உ௰-தரு-மோகன ராகம்- அடதாளசாப்பு

பல்லவி

ராமசாமி தூதன் நான் அடா- அடடா ராவணா
நான் அடா என் பேர் அனுமான் அடா

அனுபல்லவி

மாமலர் தந்த லைவாசனும் கயிலாசனும் ரிஷிகேசனும்
மறைக்கு நின்று தந்தான அல்லடா
இன்பமும் பெறுவந்ததான அல்லடா

சரணங்கள்

௧. கொடுத்த வரமும் தனமும் கன்மமும் வீணிலே ஏன் போக்கிறாய்
குடிக்கும் பாலை ஐயோ காமம் வெடிக்குள்ளே ஏன் வார்க்கிறாய்
துடிக்கும் ஒரு பரஸ்திரீ சனங்களைத் தொடாதே ஏன் பழி ஆக்கிறாய்
தூக்கியேற விட்ட ஏணியை வாங்கும் தூர்த்த வார்த்தை கேட்கிறாய்
தடைபடாமல் என் அய்யன் கால் மீதே
சரணம் என்று உள்பிழைப் பாயே இப்போதே
அடக்க உன் தரம் அல்லடா சீதை
அவனை இவன் விட்டு வந்தான் என்றே-ராம

௨. காலமும் பலமும் தெரியாமல் குதிக்கிறாய் என்ன மாயமோ
காமத்தாலே தாமதத்தியைக் கடக்கிறாய் இது உபாயமோ
சாலவே கேடு காலமோ அட உனக்கு தெய்வ சகாயமோ
தங்கை மூக்கறுப்புண்டதல்லவோ சண்டாளா இது ஞாயமோ
வாலியும் போனான் உன்னைச் சிறை வைத்த
வாலும் போய் விட்ட தஞ்சாதே மெத்த
சீலராகவன் அம்பால் அவன் செத்த
சேதியை நீ அறியாயோ டா பித்தா-ராம

௩. கீதம் இருந்தும் வேதம் தெரிந்து பாதங்களைச் சூழ்கிறாய்
கெடுமதிக்கண் உனக்குத் தோன்றுமல படுங்கரத்தில் பூழ்கிறாய்
மாதா மோகத்தாலே துவண்டு தாழாதவனைத் தாழ்கிறாய்
மயக்கு மோகைக்குள் விளக்கைப் பிடித்துக் கிணற்றில் அறிலேன் விழுகிறாய்
ஆதிமூர்த்தி தானே உத்தண்டம்
ஆச வந்தான் அரக்கனாம் அண்ட

சீதையைவிட்டுப — பிரமாஸ்திரகண்ட
சேதியைச்சொன்னேன் — வீரகோதண்ட-ராம

இதுவுமது

௨௧-தரு-பைரவிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

பிழைக்கஎன்றால்வடா நான்சொன்னபேச்சைகேள் அடாமூடா

அனுபல்லவி

பழிக்கெல்லாமநீதானே ஆளாய்படைத்துக்கொண்டாயோ சண்டாளா

சரணங்கள்

௧ வேதன்முதல்விண்ணோர்கள் — குறைநீக்கி-ஆதி
விஷ்ணுவேபுவனமெல் — லாமதாயக்கொரு
கோதண்டராமன்என்னும — போலுயர்ந்து
குதித்தானேசாத்தால்என் — உயிர்வாங்க
ஆகவன்முன்இருள — கிடுமோ-மூட
வனுக்குநகொம்புத்தேன் — எட்டுமோ அந்த
சீதைஆமதெய்வம் — உனக்கெட்டுமோ-இந்த
திருட்டுப்புத்திதலைக் — கட்டுமோதப்பிப்பிழை

௨ வினைசெய்ததற்குச்செய்யும் — வகைபேதோ ராமன்
விடுமக்கணைஒன்றுனக்குப — போதாதோமிக
இனிதாநான்சொலலுவதெல — லாம்தீதோசற்றும்
இணக்கம இல்லாதஉன — உடைவாதோ
உன்னுதயகைகொய்கை — போய அடாபாவி
உனக்கித்தன்மேலென்ன — வாய அட அந்த
சானகிஉலகுக்கெல்லாம — தாய அடா அவள்
தானேஉனகுலமகடுமை — தீய அடா தப்பிப(பிழை)

௩ புவிமேல்உன்னைவென்ற — கார்த்தவீரியனை
புடைத்தானேபரசுராமன் — எனும்சூரனைதிரு
தவனையும்வென்றாகு — குலதிலகனிதனி
அவனைவிட்டால்இலங்கை — கதிஉரான
தவறில்லாவறததோ — டகஸ்தியமுனிமுன்னம
தாகவில்லுக்குலசேனை — வெயயில்டணி

எவாகளுககும் ஏழை ஆனகனி.நான்
எனககுமிஞசுமவானரா அனேகாழுனி, கபபி(பிழை)
அனுமாரைககொல்லாமல் ராவணனே விபிஷணா
விலககுதல

விருததமட

போதரவாய்அனுமன் இநதபுததிசொலலப்
பொஙகியவாள அரககன்விழிபபொறிகஎ.சிநதி
நிதிவசனமகுரஙகேகியோசொல்வாய்
நேததிஇதநேததிஇதஎன்றிசீறிப
பாதாலஇவனேவெட்டுமெனமுன் அங்கே
பணிநதுவிபீஷணன அண்ணேணபாவமகணடாம்
தூதனைாகொளவதென்று ஞாயஞ்சொல்லித
துலககுவானராவணனேவிலக்குவானே

உஉ-தரு-சாவேரிராகம-ஆதிதாளம்

பலலவி

இவனேககொலலுவேன்என் றுநீஎழுநததுமெ ்க
இ ழ்சசிஅடாஅண்ணேன

அநுபல்லவி

தவமதானேமிகுநத இலங்கேசனேஅந்த
சாதிமனிதன செரநத தூதுவன்என்றுவநத(இவனே)

சரணங்கள்

க தூசம்கட்டுமெகீர ததிக்கு அழிவுவநததிப்போதே
தூதனேககொலவேன்என்று துடிககுறுயஎன்னகூதோ
கொசுவைபபெசநட்டாயெண ணிக்கருடன் எதிாபபதேதோ
குாஙகைநீஎதிரிடடால்ப புறமெங்கும்நகையாதோ(இவம)

உ அநநாளநம்தஙகையைக் கொல்லாமல்நார்தாமே
அவர்டலமவெளியாக அனுபபினதறிநதோமே
இநநாளநமதுபலம் வெளியாமனஎறெண ணிநாமே
இநதககுரஙகைககொன்றால் எஙகெஙகுமவசையாமோ இவ

ந ஒருககாககோபமவநதால குறஙகைககொல்வதோசத்தி
புலிபசிததாலுமஎன்ன புலலேதினனுமோநறி
அறிககைசெயதேஎஇனி நீஙஅறிவாயேபுத்தி
ஆககினேசெயதபபாலஇதை அரற்றுவதுவோ்வறறிஇவ

அனுமார் வாலில் தீசுட்டமல அக்கினிஜயச

சீதைவேண்டல

விருத்தம்

தம்பிவிபீஷணன்சொல்லராவணனும்கேட்டான்
தையலர்தாவியிலேகயிறதிலலாமல்
வமபுபடுகயிறெல்லாமமுறுக்கிசசுறறி
வாலிலேகிழிசுறறித்தீயையிட்டான்
முன்பிருநூராயிரமபோஇழுததோவிழ
முனைதெழுநத்அனுமநதன்தனைதொடாத
பொன்பொறிபோலேஇருப்பாயநெருபபேயென்று
போறறுவாளசீதைசொலலிஆறறுவாளே
உ௩ தரு ஆனநதபைரவிராகம ஆதிதாளம

பல்லவி

அக்கினிபகவானேவருததாதே அனுமானேநீதானே

அநுபல்லவி

திககுவேநீல்லைநீயே திக்குபுடவைசேர்நதால்
கைககுண்டோஉபசாரம காககஉனதுபாரம-அககி

சரணஙகள

க இததிசைவநதானேஎன்பிராணேசன்கை முததிரைதநதானே
சத்தியமஆகசசாவ சாடசிநிதானேயானல்
பத்தினிமாரகுள்வேலாம் பததினிநானேஆனல-அக
உ விவரிததுளளதுசொல்லவோ உனதுமிததிரன தவபுததிரன இவன அல்லவோ
கவலைஆரக்கர்இரு கணணுககெல்லாமநெருப்பாய
இவனுடையவாலுககுமாததிரம மலாபோலஇருப்பாய(அககி)
௩ தன்மதைதககுறியாயோ ராமதூதன் என் நின்னமும அறியாயோ
முன்னல்என்சாமிகையை உனனல அலலவோதொடடேன
இன்னுளுமானஅவரை இணஙகைப்பாயகுமபிட்டேன்(அககி)
அனுமார்இலஙகையகொளுததல

விருத்தம

கோடையிலேகசங்குகின்றமலாபோல்சீதை
குழைநதுகுழைநதிவ்வாறுபுலமபியோங்கி
வாடையிலேஅககினியுமபயநதுசொபொன
மலாபோலவேஇருநதுனைவாலுதிககும

ஆடரங்கும்சாலையும்மூலைகளுந்தோப்பும
அரசிருப்புமதிண்ணைகளுமபடிகளும்வீடும
மாடமுமகூடமுமஇலஙகையெஙகுமவாலை
வளர்த்திருந்தஅனுமந்தன்கொளுத்தினானே

௰௬ தரு தோடிராகம ஆதிதாளம

பல்லவி

பற்றிக்கொணடது அனுமான்இட்டஅனல
சுற்றிககொணடதுலங்கையை

அனுபல்லவி

வெற்றிப்பெண்ஜானகி உடைமரம் ஒன்றும
விட்டுநீஙகித்திசை எட்டுமெஙகுமூட்டி (பற்றி)

சரணஙகள

எடுத்தபொற்றேர
படுத்தபூஞ்சப்
அடுக்ககளையுமதா
கொடுத்தபணிஉத்த
உன்ன
மன்னியகொடி
மனுமவிமானத
பொனஅணைகளும
கொண்டல்கொண டலாபபுகை
கண்டவர்சீவன விட்டு
பெண்டுபிள்ளைகளபழி
கொண்டைகளஎல்லாமசுறு
உருவஙகளதாருமாறுப
அறுகெஙகுமசீறுகிறுத

புரங்களுமமலா
பரஙகளுமவரி
மாடங்களுமகூவர்
தாரஙகளும
உப்பரிகையுமதங்கத்தாலே
வகையுமஆனைசேனை
தொகையுமநவரத்தினப
குடையுமதிருத்தினை
ஏறவே-அதனைக
மாறவேஅவா
கூறவேபெணகள
நாறவே
ருவங்கள்வேறுவேறு
தெருவெஙகுமசிறுதிருப்ப (

முதேவியிலலனைந்து
வாதைதகணடார
வேதசாஸ்திரஙகள
சீதைசொனனபடி
சாகரஙகளும
ஆகாசமட்டும
நாகருஙகூட
மேகததளத்தில

சொல்லிநிவேபடு
சலிககவேசொலலும
கெலிககவே-எஙகள
பலிககவே
குறையுதைப்படலம
நிறையாதாளத்தில
இறையராவணனும
மறையஇலஙகையிலே

கிணற்றுநீருசுண்ட	வறறவே செத்த
பிணத்தின்வெடி நாற்றங்கள்	சுற்றயேசாலே
வணஙகிஎழுந்தெழுந்து	மெதத்வே செங்
தணற்பொறிஆக	அய்யன் ஏற்றவே
புரவுயெலலாமஅவிய	நீருதாஎல்லாயஅவிய
எரிஎரியாககவிய	கரிகரியாசகுவிய பற்றிக்
௫- கைக்குழந்தைகளைப்	போடுவாரபெற்ற
மக்களை விட்டுவிட	போடுவார் புகைச்
சிக்கிலேதட-	மாடுவார-ஒரு
மிகக அரககியாகள்	வாடுவார
மவர்சோலைபபொறிந்த	தென்பார் ராவணன்
கொலுகூடமஎறிந்ததென்பார்	வீட்டின்மேல வீடா
நிலமேடாடேசரிந்த	தென்பார வெட்டவெளியாக
தலைககடைதெரிந்த	தென்பார தவிதவிதது
வேலிககுளஓடி விழச்	சொலலுவார் பெண்கள
மூலைககுமூலைவாயை	மெல்லுவா அனக்
மேலிடடிடாமல்குழி	கெலலுவார அனுமானை
வாலுககுதெண்டனஎன்று	சொலலுவார்
மாடகூடமஅனேக	கோடிகோடிநீறாக
மேடுமேடாகிபபோக	காடுபாடாகிவேக (பற்றி)

வானாவீரர்கள்திரும்புங்காலையில்மதுவனம் அழித்தல்,

விருத்தம்

அக்கினியைஇலங்கையில்இவாறிட்டுச்சீதைதிசை
அறிந்துபோற்றி
மைககடல்வரம்பைநாசமதனைககண்டால சேனைகளை
வணஙகிககணடான்
புக்கதுசொலலனுமானுமஅங்கதனசேனைகளும்
போயசசுகரீவன்
தககமகுவணஙகணடுகேலபபடடாமதுவைஉண்ணக்
தலைபபடடாரே

௨௫ தரு ஆசாவேரிராகம அடதாளசாப்பு

பல்லவி

வானரவீரர்யெல்றாம்	பாய்ந்தாரே மது
வனம்எல்லாமகொள்ளையிட்டு	மேய்ந்தாரே

அநுபல்லவி

வானும்சூரியபக வானும்தெரியா அந்த்
வானத்தினில்மிருந்த தேனுமமகனியும்சிந்த வானா

சரணங்கள்

க திராதானமாங் கனயும் ஆ
சீனிபழுதத தேங்கனியும் தேன்
உருகுசதலிபழுவ கனியும்சுவை
ஒழிபடாவிளாங கனியுமகையாலத்
திருகித்திருகிப் பறிககததிசைதிசை
பெருகிப் பெருகித்தெறிககவழிமேலே
வருமஇளைப்பினுல் வநதடைககவே
இருவிலாப்புற மூபபுடைககவே(வான)
உ வாயிலேஅளிப்பார் சிலபோதேன்
வாயிலேஒளிபபாா சிலபோ
வாயிலேவிளிப்பார் சிலபேர்கடை
வாயிலேதுளிப்பார் சிலபேர்
ஈய்களமேய்த்தால் போலேமேயதது
இளைச்சலிட் பொருக்காலேபெரு
வாயிலேமதுவையழியக குதட்டிககொணடு
ஒயநின்றவளைஉறுமி அதட்டிக்கொணடு(வானர)
ஙு இநதிரன்வாலிககிட்ட தோட்டம்இப்ப
இகிலேசுகரீவருக்கு நாட்டமஎன்று
வந்துபுகுநதுகடல் ஒட்டம்போலும
மதுவையெல்லாங்குடித் தாட்டமசெய்ய
அந்தவேளை ததிமுகன்எதிர்க்க அவனை
அடிததானேஅஙகதன் பதைககசொல்லும்
எநதஆணை ஆக்கினைககும நில்லாமலே
தநதமஇசசையில்தண்டை இல்லாமலே (வானர)

சீதையைததேடப்போனவர்களைக்குறித்து

ஸ்ரீராமர்இரங்கல்

விருத்தம

இப்புரம்ராமசாமி தெற்கினிலபோனபேரை
எபபடிகாணுவேன் எனக்குறையுடைறுவாளே

௨௭ - திபதை - ஆகிரிராகம் - ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

௧ திக்குத்திக்காச்சீதையைத் — தேடிநொந்தாரோ எந்த
திக்கிலும் காணமல்லெங்கே — வாடிநொந்தாரோ
௨ பிறகுதிசையிலே போனானைக் — காணேனகண்ணாலே - அட
சுக்ரீவா நானேதுக்கின்னம் — இருந்தேன மணமேலே
௩ கன்னிச்சீதை இறந்தாளோ — என்னம்பட்டாரோ இத்தை
என்னசொல்லுவோமென்று சிவனை — தன்னைவிட்டாரோ
௪ நாளெண்ணக்கையெண்ணியெண்ணி — ஏக்கம் ஆனாரோ - எந்தன்
ஆக்கினைக்குப் பயந்து தவசு — நோக்கப்போனாரோ
௫ மறுஉலோகத்தைச்சுற்றித் — தேடுகின்றாரோ சிறையில்
வைத்த அரக்கரோடே போர் — ஆடுகின்றாரோ
௬ தென்முகமே முகமாக — இன்னம் சொல்வாரோ இங்கே
என்முகத்தில் சீதைசேதி — என்னசொல்வாரோ
௭ தன்வரவு பார்க்குமென்னைத் — தள்ளப்பார்ப்பானோ - அனுமான்
என்வயிற்றில் என்றுவந்து — பாலைவார்ப்பானோ
௮ கவலையென அனுமான் இருக்க — காரியம் போகுமே - அய்யோ
அவனாலாகா நக்காரியம்பின — ஆரால் ஆகுமா

ஸ்ரீராமருக்கு அனுமார் சீதையினிருப்பு கூறல்

விருத்தம்

வண்டேபோலுடனம்சுழல இந்தவண்ணம்
மடலபோசுக்ரீதனுடனேசொல்லிக
கொண்டேதென்முகத்தில் முகத்தைவைத்துக்
குறித்துராகவன் இருந்தசபைக்குமுன்னே
பண்டே அங்கதன்முதல்சேனைகளபின்செல்லப்
பறந்துவந்துகரங்குவித்துப்பணிந்துக்கண்டேன்
கண்டேன்சீதையையென்றுகூவிக்கூவிக்
கதிகொண்டான அளமனவந்துகுதிகொண்டானே

௨௮ - தரு - முகாரிராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

கண்டேன்கண்டேனகண்டேன்சீதையைக்கண்டேனரா கவா

அனுபல்லவி

அண்டருமகாணாத — இலங்காபுரத்திலே
அரவிந்தவேதாலவைத — தாவெந்தயாதாலவைக்ண்

உஎ

சரணங்கள்

௧ காவிவிழிகளில்
கனிவாமந்தனிலேஎன
ஆவிநந்துணையை
ஆனுலநான்
பூவைத்திரிசடை
புத்திவழியேதன
பாவிஅரக்கியா
பஞ்சுபடிந்தப்

உன்உருவெளிமின்னக்
திருநாமமேபன்கை
பிரிந்தமடஅன்னம்
சொலவதென்ன
நித்தமநித்தமசொன்ன
புத்திநிலைமனனப
காவலசிறைதுன்னப
பழுஞ்சித்திரம்என்னக(கண)

உ, பனிககாலவாரிசம
பகலொருயுகமஆக்க
நினைத்தநகோரவணன
நிலலடா
தனித்துத்தனஉயிர்தனனொடு
சாருமபொழுதுகாணும
இனிததாமதஞசெயயல
ராமராமராம

போலநிறமகூசிப
கருத்தானோபிரயாசி
அநநாளவாசசிசி
எனறேசி
நானவிகடராசி
சமையமிதுவேவாசி
ஆகாதெனறிடாவீசி
ராமனெனறெதிர்பேசிக(கண்)

௩ ஆடல்யேரும்வாலியை
அவனியைசசுகரீவன
உடனேநீதூதுபோ
உனஎழில
விட வந்தஅனுமந்தனே
விவரமசொலலஉயிரகொண்டு
திடமுலடசுமனனசெயத
தேவாதிதேவாஉன

வாலுலகிலேகூட்டி
ஆளமுடிசூட்டி
என்றசொலஅமுதூட்டி
பாராட்டி
நான்என்றுசீராட்டி
டிருககிருளசிமாட்டி
பானனசாலைவீட்டில்க்
திருவாழிதனைககாட்டிக(கண)

ஸ்ரீராமாசீதாதேவிசூடாமணிகணடுமகிழ்தல

கொச்சகம்

பணிஅநுமான்இதுசொலலபபாவைஉதவியடா
மணிஅடையாளமசொடுததானவளளலிராகவனகணடான்
அணிவுடலமபுளகிததானஅகமகுளிாநதானமுகமலாநதான்
துணியுமஅநதமணிவாங்கிததுதிததானசமமதிததானே

உஅ-தரு-சாவேரிராகம்-அடதாளசாபபு

பல்லவி

சூடாமணிகண்டபோதே-சாமிககுவநதசுகமேஅனநதசுகம்

அநுபல்லவி

ொடிஅநுமான்சொல்ல
காடிசிதைஅமமை

ஆடிமுட்டமுட
வாவிடசூட்டி

சரணங்கள்

௧ அதலமாமமணிதனனை
முாதசஞசீவிபோல
கமலகனைகபோலபிடித
கதிாகணட பனிபோலே
கண இரண்டும
எணணஙகளும
மடிததுவாயிதழ
மயிர் பபுளகம
பொழி ககததுடி
புதிசொலலிப
போககுசசொலலும
சோககசசொலலு
௨ அரககா ஆமிருளெலலாம்
ஆனபயிரயாாந்து
விரிநதராமனையாககிகம
வீசும்பூமலா எஙகும
மேனி
வாணி

வாஙகினா-உயிாசெய
தாஙகினா-சீதை
போககினாகவலை
நீஙகினா, கண்டு
குளிாந்தானமேலவரும
தெளிநதாள அநத (சூடா)
கடிததான-மேனி
பொடிததானவேர்வை
துடிததான அனுமான்
படிநதானசேனையுட
எனறுன-அடிககடி
ஙன்றுன இபபடி (சூடா)
ஓடவேநாமமம
கூடவேகீாததி
பாடவேகீாததி
சூடவே வாவ
பர்ரிககவேநாககாக
நூரி... (சூடா

ஸ்ரீராமர் தென்சமுத்திரக்கரையைச் சேர்ந்தது

விருத்தம்

இந்தவணணம்சாமிமனமகிழநதுநேற
இலஙகையைபபோயவனைநதிட்டேசேனை சூழு
அநத அனுமானமேலே,நாளுமந்தம்பி
அஙகதனதோளமேலுமவந்து சென்று
தொநதம்உளளபடைததலைவாமுனனும்பினனும்
சூழ்ந்துவரச்சுகிரீவனஅருகேயினறு
முநதிவழிகாட்டிட இராமசசநதிரன
முறைகொணடாடிதென்கடலின்கறையகணடானே.

சுநதரகாண்டம்-முறறும

விருத்தங்கள்-௩௨-கொச்சகம ௩-ஆக-௩௫

திபதைகளாக,கருககள-௨௭-ஆக-௩௩

பாயிரம்-க்-க்கும்-காணடங்கள் ௫-க்கும்கூடிய

கொச்சகம் ௫-வெண்பா-௨-வசனம் ௬-விருததம் ௧௪௨-ஆக-௧௫௫

தோடயம்-௧ திபதை-௭௰-கருககள ௬௬-ஆக-௧௩௭.

சக்கிரவர்த்தித்திருமகனார் திருவடிகளே சரணம்

(இராவணன்.) (மந்திரி.) (ஸ்ரீராமர்.) (அனுமார்.) (விபீஷணர்.)

ஸ்ரீராமஜெயம்

ஆருவது

உயுத்தகாண்டம்

அனுமார் மீண்டபின ராவணனகேட்க மந்திரிகள ஆலோசனை கூறல்

விருத்தம்

ஆலிலைமேல்பள்ளிவிடுததயோத்திவந்தோன்
அருநகடல்வாயபெருநகவிகளஉடனஇருந்தான
மூலஇலங்கையைமுன்போலவிசுவகாம்மா
முடிககஅந்தப்படிககுராவணனும்கணடான்
வாலிலுமகாலிலுமஅனுமானஇடுதீயாலும
மாணடராக்ஷதாபோகஅந்தவூரில
மேல்ஊராக்ஷதருககுமஅரககளெபொலலா
வினைசெயவானமந்திராலோசனைசெயவானே

க-திபதை-சயந்ராபரணராகம-ஆதிதாளம்

கணணிகள

க. வாருங்வாரும்பாரம்பரிய மதிமந்திரிமாரே
பாருமபாருமராவணன்எனைப் பார்த்தென்னசொலலுவீரே

உ, அரிஅயன்கூடபயபபடுமஇலங காபுரிகதலைமேலே
கரிகரியாயககுவியககுவியக கண்டோமேகுரஙகாலே

ங. இஙகேசுட்டசுடரோஇல்லையே இலங்கையில்நாலுகாரும்
நஙகைமாரகொணடைகிவந்திடச்சுறுநாற்றம நாறுகின்றதுபாரும்

ச, மனிதர்அனுப்பக்குரஙகிஙகேவர மாணடதரககர்கூட்டம்
இனியெனனவெறறிதினிஎனனசத்தி இனிஎனனகொண்டாட்டம்

ரு, எனனராவணனசொல்லசசீறி எழுந்தானேஉனமத்தன்
நனிகுரஙகுமகொசுகுமபகையோ நமகென்றனேபிரகஸ்தன்

சா, ஒருவானதுககுதானேலட்சுமணன் உடனேஅவனஅணணன
இருவாதலையுமகொணடுவருவேன் என்றுனேபுகைககண்ணன்

எ நரனையும்வாணரனையுமகொல்ல நானஅல்லோஅனுமந்தன்
துரிதமஎனனைஅனுபபோகசசொல எனறுசொனனானேவ்ரசிரதந்தன

அ இவன்மனிதருக்கிவன்குரங்குக்கென்றேவினான் எனகோனே
அவனவனபலமதெரியலஆகுமெனறுமா மகோ நரனதானே
சூ நாமேதினகிறநரருமகரருமகுரஙகும நமமைஎதிர்க்கலாசசே
மாமோசமஇதுஎனறுதுனமுகன வகுதநானே நஎபேசசே
௰, முட்டனுகுததனபுத திநூலிலுமமுமறிலும செமமைபோலவே
துட்டமநதிரிகளவாயிலவநததுசொனனாரோ ஒருகாலே
௰க. சூரியகேதுபிசாசனமுதலானோர் சொலலிடுமஅந வேளை

கும்பகர்னன ராவணனுககு ஆலோசனைகூறல்

விருத்தம்

படபடெனமந்திரிகள்இந்தவிதமசொனனதெலலாம்பரிநதுசேட்ட
உடலமறநதோராவணனுமசிறியாாகைசசெமபொனபோலஉசசாகநா
கடலகடநதுபோராடநிநதனைவளவிலஅமைசசாசனைககாயநதுபினபு
திடமஉடையகுமபகானனகூறுவானஅணணனமுனசீறுவானே

க-தரு கலியாணராகம- ஆதிதாளம

பலலவி

நேத்திநேததிவெகுநேத்திஅடாஅண்ணோமநதிராலோசனை
நேததிஇதுவெகுநேத்திஅடாஅணணோ

அனுபலலவி

ஏறறகும்பகர்னன் என்சொலலைவீழககிறாய
எடுபபானகீர்த்தியைத் துடுககாலேதாழககிறாய
சூததில்அடிககவேபல்லுபோசசுதெனறு
சொல்லைபபோலேஇநத தூதாசொல் கேழககிறாய்-நேத்

சரணஙகள.

தேட்டம்ஆம்அசோகவனமஅழிபட்டபோதே
தேவருககுஉனமன பயமபோச்சு
நாட்டமாமஅககாமலைகள்உன்னாலேதெரு
நாலுபுறமும உருண டிடலாச்சு
வீட்டுபெணகளநகைககஇநததிசாலமயினில்
வீழககிறாய்இதிலுமஉண ரோனசசு
கோட்டைமுழுதுஙகரிககோடடைசெயநகருநா
குரங்குககுமம ரிதாககுமபயநதோமே எனறுபோச்சு-நேத்

உ. வி நவிதமாயபெற்றவிசயமஎலலாமஅயயயயோ
விரகாககினிபிலே தேர்த்திலே

மதிமோசமோ உநதனவிதிவசமோசொன்னால்
மனதுகொளளாமலஅரு தருகிறாய்
அதிவேகஙகளஓர் ஆயிரமுநதெரிநது
அறியாமலேசெலவம செருககிறாய்
மிதிலைபபெண்கறபாலஇநதபபதிவெநததல்லாமல்
வேறொனறாலவெநததெனறோநீ எணணியிருககிறாய(நே)

௩. கருமலைபபோலஅநதநிருதரைககணடாலஅநத
காலருததிரனுககுமஉண் டோவீரம
இருஇருநானஇதோபுறப்படுகிறேன்எனமுன்
எவவளவவரிட ஆரவாரம்
மருவுடமசீதையைவிடுவதுவேநல்ல
மாறகமஇலலாவிட்டால இநநேரம்
ஒருமிககவேபோமஉனககாசசெனககாசசென்று
ஒருகைபாராமலஇஙகே குறுகுறுககுமவிசாரமநே

விபீஷணாஇநதிரசித்தைவிலக்கிராவணனுககுப

புததிகூறல

விருததம்

கும்பகர்னன்இந்தமொழிசொன்னபின்பு
குதிததிநதிரசிததெழுந்தானெனதுகையில்
வெமபுமபிரமாஸ்திரமுமநாகபாசமதானும்
வீணபோயோபினஅதைநீகாணபாயஎன்றாய
வமபுசொனனாயபயலேநீபோடாநாளை
வருஙகாரியநீஅறியாயஎனறவளைததளளி
தமபிவிபீஷணனஅணணோஉனககிதெலலாம்
சதியென்றான்கேடபாயஎனமதிஎன்றானே

உ-தரு-சாவேரிராகம ஆதிதாளம்

பலலவி

ராகவன்பகைராவணாஒருநாளும்நமககாமோ
அண்ணேனபழிசுமககாதே

அனுபல்லவி

ஏகனஆயஅநதமூவருமதசரதராமனஎன்றுமவந்தாரே
நாமஎஙகேபோவோம அநத(ராகவ)

சரணங்கள்

அலைகடல்சூழ்இலஙகாபுரிநகர்மேலே வநதொருக்காலே

இராமநாடகம்

அலைகதோமமெத்த உலைகதோம-மேனி
குலைகதோமகிலே கலைகதோமஎனறுதேவா
காலமே ஓலமேசெயஆகி
மூலமே கோலமேஆகிவநது
இளையுமவிளையும முளையவுமகளையவே
வலகைைதநது நிலநதிலவநதவதரிதத(ராகவ)

௩. பாதகிதங்கையாலசீதையைவினைமூளா அடசண்டாளா
பனனகசாலையோடினஇருபதுதோளால பா வததுககாள
எடுததாயஆசை தொடுநதாயநன்னல்
விடுததாமகுடி -கெடுததாய-அவளஒரு
தாயஅடாதாயஅடா நமககோ
தீயஅடாதீயஅடா சிறைமேல
எததாயவைததால் பிததாயசெததாய
சானகிஅலல உனைகசொலலவநதவள (ராகவ)

௪ மேதகுகார்த்தவீரியனமுன்எதிர இட்டாய் விருதுவிட்டாய
வேதவதிசொனனசாபததில அகபபட்டாயபிழைககவொட்டாய
மதமோஉனக கதமோஎநத
விதமோலஙகை சதமோஇததனை
சுரரும வீரறும உனதுகு
மாரரும பேரும-உனனுடைய
முடியுமகெடியும் கொடியுமமடியுமமுன
சீதைபோ வாதைதீருமஉளளது(ராக)

விபிஷணைராவணனசிறிகூறல

விருததம

உதிககின்றகதிரோனமுன்னே ஒளிருமினமினிபபோல்அல்லால்
கொதிககினறனனமுன அநதககுரஙகொடுநாாஎனசெயவார்
எதிாககினறசொலஎனசொன்னால் எனவிபீஷணைப்பார்த்து
கதிககினறஅரககனபலலைககடிககினறுனபடிககின்றுனே

௫-தரு-கௌளிபநதுராகம்-ஆதிதாளம்

பலலவி

போதுமபோதுமஇநத புததிவிபிஷணு
போதுமபோதுமசொனனது போதுமடா

அனுபலலவி

எதடாநானபபப் பட்டுகடககுமோ
எலியைகககண்டுபூனை எககிககிடககுமோ

நாதன் ஆனானே
நரிவாலைகொண்டோ

உன்சொல்லைக்கேட்பது
கடல்ஆழம்பார்ப்பது-போது

சரணங்கள்

ச, உலகும்அரசும்போயவெள்ளாட்டியால்க்காட்டில்
ஒதுக்குண்டராமன்என்றேதிரிப்பானே-அவன்கூட
விலகிடமாயம்செயது தலமகையையெடுத்து
மேடுமகாடுமதிரியவிட்டேனேஎவருமதேட
பலருக்குமதெய்வமஎன்றமஇந்திரன்சிறைபட்டநாள
பாலனேஇவன்என்றேடெயலர்தோசணைடபோடக
கொலைசெயயுமஅரககனாமனிதன்கொலைசெயவானே
கொல்லதெருவிலஊசிவிற்றால்விலைபோமடா (போது)

உ, துப்பானவாலிமுன்னேஎதிர்ததவாபலம்போமே
தோரவையோஆரகும்அதுசாபமஎன்றறியாயோ
இபபோதும்மானிடாமுன்எனககுபபலம இல்லையோ
ராசனையுமமலையோடெடுதசென்னபொயபோபே ர
அப்பாநான்இருககவும-என்றேடேநீபிறநததும
அநதநராக்கஞ்சிஉனசிநதைஇப்படிநோமோ
குப்பைகீரைகிளைததுக்-கபபுமகளையுமஆககி
கொழுததாலும்கப்பலுககுபபொததபாயமரம்ஆமோ (போது

ங. அரன்அயன்தநதவரமஎன்றுய அவரைககூட
அடிககஎனக்குவரம்கொடுததாரெடாயசொல்லாதே
பரிவோபடைமிகுநதால்அரணநிறகுமோ இநத
பஞ்சைவாரததைவிட்டால்என்தனகோபமபொலலாதே
அருகேகளஎனுமஆகிவிளககுபபிடிததாயேஊா
அழிததகுரங்கைவிடென்றனை'தத ய அது அலலாதே
இரணியனமகன்அநதஇரணியனைககொன்றுபபோல
எனனைககொல்லநினைததாய இனிஎன்முன்நிலலாதே (போது)

சரணமஅடைநதவிபீஷணனைககுறிதது
ஸ்ரீராமருககுஅனுமாராகூறலவிருததம்

என்றுராவணனஇநதவாரததைசொல்ல
இரநகிவிபீஷணனஅணணனைஎனனதுவாரததை
ஒன்றுமேபிசகாதெனறெழுநதவனுமா

ஒழிந்துவானரசேனைகொழுந்தின முன்னே
சென்றுராகவசரணமென்றும்வாராததை
ஸ்ரீராமனகேட்கமயிந்தவனுமபோயசசொன்னான்
அன்றுராகவபலாயோசனையுமகண்டான
அதுபோதிலஅனுமந்தன இதுசொலலவானே

உக.தரு-உசேனிராகம் ஆதிதாளம்

பலலவி.

இந்தவிபீஷணன்மீது நமககிததனையோசனை ஏது

அநுபலலவி

அநதஇலங்கையிலே அறிந்தேன இவனைமுனனே
சநதேகமஇலலைசாமி தாசன்அனுமான்சொன்னேன்-இந்

சரணஙகள்.

க. சொல்லுமபுராணவேத சாததிரம் இவன்
செயவதுதேவதா தோததிரம-பல
கல்விகேளவிகளெலலாம பாததிரம-கள்ளம
கபடறியான அனு மாததிரம-இது
அலலாமலஇவனவீட்டில் அடுத்தபோதில்அனேகம
நலலநலலசகுனம நானகணடேனஅனுபோகம(இந்த)

உ. ஊத்தைஆனசுளளும் களளும்இவன்
உணகிறான்எனபதைத் தளளுமகணடால
ஏறறவனஎவறகீ கொளளும-நலல
இவகிதவானஎவாக் குளளும- இவன
நேறறுராவணன்எனமேல நீட்டியகததிவெட்டைத
தீரததுவிட்டேனசகுச செயதானபிரதிஷ்டை(இந)

ந. மூவாக்குமகூடாத வெற்றி-கூட
கூவததைககணடுகடல் ஓறறிய-போமா
கொளகைபோலஆசசே இநதபெறறி-சுமி
தேவிககுமபெணணைககொணடுதேற்றசொல அவன்று
ஆவதைபினலேவந தயயமஅயயமஎ...று...(இந்த)

விபீஷணர்சரணாகதத்தைககுறிதது ஸ்ரீராமர்கூறல்

விருத்தம

தொடர் அனுமான் இந்தவண்ணம்
  சொனனமொழியுமகவிததலைவர்
இடராஉறைததவாயமொழியும்
  இரண்டுமொழியும்மனமகொண்டான்
உடனே அபயமென்றவருக்
  குயிர் ஆனாலுமகொடுபபதுவே
கடன ஆம எனஎல்லாசகுமமனம
  கைபபான ராமன உரைப்பானே
    ௫-தரு-சௌராஷ்டிராகம-அட்தாளசாப்பு

பல்லவி

சரணம்சரணம் என்றனே-காவாதேவிட்டால்த்
திரணம்அல்லவே நான்தானே

அநுபல்லவி

அரியவிபீஷணன் அங்கே அரக்கன் ஆனாலும்இங்கே
இருசெவிகேட்கவாய்விட்டு ராகவாஎன்றுகூப்பிட்டுசரணம்

சரணங்கள்.

௧. ரவிகுலததினில்வந்தேனே தண்டகாரணி
தவசிகட்குரைத்தேனே
சிவிராஜனபுறவாலே தேகம்தானேமனமேலே
கவலையாலஇவன்ஏதோநொந்துகதறிகொண்டிங்கேவந்து சரண

௨. பெறறசடாயுவும்பாயந்தானே மருமகட்கா
உற்றபோரிலஓடிமாயந்தானே
கததுமயானை ஓசைகண்டு காத்தானேமாயன்பண்டு
சததுருராவணனதமபி தான்ஆனாலும எவனாநமபி-சரண

௩. சஙகரா அபயம என்றனே-நாறகண்டன் அவனை
லஙகையோதென்னவீரியம்மாருதி சொன்னதேகாரியம்
பொஙகியகாலனைவென்றனே
அஙகன்வந்தெனனையேவ அனறுநதுவாபோசுக்ரீவ சரண

சுக்ரீவர் அழைக்கப்போது விபீஷணர் சொல்லிக்கொண்டு வருதல்

விருத்தம்

என்ன ரகுராமனை உரைப்படி வாரும் சாமி இடம் சுக்ரீவன்
சொன்னதை வீடணன் கேட்டு புளகித்தானந்த கண்களில் நீர் சொரியநின்றான்
பின்னை என்னுடைய சீதை தன்னை பிரித்த பாவி உடன் பிறந்த பாவி
என்னையும் ஆள்வாரோ சாமி என்றே தொழுகின்றான் எழுகின்றானே

௯-தரு-ஆனந்தபைரவி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

என்னையும் வர — சொன்னாரோ-ரகுநாயக
என்னையும் ராட்சதன் உன் — றென்னுரோ

அநுபல்லவி

அன்னை ஆம் சீதா தேவியைக் — கொண்டுபோன பாவி
தன் உடனே பிறந்த — சண்டாளன் ஆகிவந்த (எ)

சரணங்கள்.

க. நெஞ்சிலிருக்கிறதை — இது காணோ-சாமி எண்ணின
நினைக்கிறாரோ — அறிவேனோ பரவசங்களுக்கு
அஞ்சினால் என் தன் சொல் — உண்டோ அடிமை கொள்ளல்
ஆம் என மனது — கொண்டோ பாதகங்கட்கு
தஞ்சம் — என் எண்ணினாரோ ராவணன் செய்த
வஞ்சம் — என்ன எண்ணினாரோ சிறிதுண்டு
நஞ்சம் — என் எண்ணினாரோ வன் எமமாதகரம்
கொஞ்சம் — என்ன எண்ணினாரோ (என்னை)

உ. மங்கா — கிரியாலே-சூழும்புகடல்
வானோர் கச்சமுத்தம் — முன்னாலே-சந்தோஷம் ஆகத
தந்தே — ஓர் நகராலே-என்ன செய்தாலும்
சகிப்பாரல்லவோ — இதுபோலே-ஆகையினாலே
எந்தன் பிறவியும் — தீரும்-இலங்கையிலே
வந்திடுமே சூரியன் — சேரும் அரக்கருக்கு
அந்தரம் முத்தியும் — சேரும் நிலவாமா
சந்தேகம் இல்லை இது — பாரும் (என்னை)

௩. கண்ணீர் ஆறாய்ப் — பெருகுதே-சாமி சொல்லிக்கொண்ட
கண்டிலம் இமை — வருகுதே

வெண்ணெய்போலே உருகுதே-மயிர்க்கூச்சிட்டு
வேணபுளகம் தருகுதே-தாயைவிடென்று
எண்ணினைசொன்ன விசாரம்-எண்ணாமல்அவன்
பண்ணினானே ஓட்டாரம்-அதனால்இந்தப்
பண்ணியனேககணடேன் இந்நேரம்-இதெனக்கு
அண்ணன்செய்த உபகாரம்(என்னே)

விபீஷணாஸ்ரீ ராமருடையதரிசனஞ்செய்தல்

விருத்தம்,

புத்திவிபீஷணனிவவாறுருகி அடிக்கடிமண் மேல்பணிந்துவர்தான்
அத்திமுனனே கூவவந்தஆதிமூலபபரனே அமராகூவ
நித்தியகோதணடபதி எனவந்தான்என் குறையுநீக்கவந்தான்
சத்தியம்ஆமெனத்தேறிமனமகொணடான ராமதரிசனம்கண்டானே

எ-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்

பலலவி

ராமனேககண்ணாரக்கண்டானே-விபீஷணன்கை
மாமுடிமேலவைததுககொணடானே

அநுபல்லவி

காமனுமசெங்கமலம் பூமனும்பணிபாங்
தாபனே ஆயிர நாமனேககோதணட(ராமனே

சரணங்கள்

க. வெள்ளம்ஆனவானர வாக்க-நடுவேதம்பி
மேருப லைபோல்அருகே நிறகபபூஷிலலாமாபும்
புளளிவிலபோடாதமேகம் ஒககதமேதோளவளேநீககி
பூட்டிலலாமநதாமயோலேசசோபிகக மூன்றுலோகமும

களளா அரக்காதினம் கிளளிககிள்ளிஅருநதக்
கொளளேகொடுததமார் துளளிததுளளிவருநத
வளளலஆதிமுறை உளளபடிதிருநதப்
பள்ளி அரவணையைத் தள்ளியெழுநதிருநத(ராமனே)

உ, தருமமஆசருபி கரித்தானேப்பிரசண்டகோ
தண்டமுமஅண்டமும் பரித்தானேத்தாமரைபூததா
கருமுகிலபோலஅவ தரிததானே-மரவுரியை
கசசைபோலவச்சு வரிததானேச்சனகன்கன்னி

இராமநாடகம்

இருவிழியிலும் உள்ள
திருவுருவினில் ஒளி
விரதம் கொடுத்த முடி
அரசன் கொடுத்த முடி

கருமணி எனவந்த
பெருமிடதாயமுந்த
சிரசினில கொண்டுசெந்த
பரதனுக்கன்று தந்த (ராமனை)

௩, பூமிதனில அடிக்கடி
பூமாலைபோலமுகப்பிரபை
ஆண்மையெல்லாமவரவாத
ஆனந்தசந்திரமதன்னில

வீழ்ந்து சூரியனைக்கண்டு
சூழ்ந்துராட்சதகுல
தாழ்ந்துசாமிகடைக்கண
ஆழ்ந்துசுந்தரமஉள்ள

காமனை உதவிய
தாலனைத்திருமுக
வீமனைசானகி
ஆமனைவருமபணி

மாமனைத்துளசிபந
சோமனைப்புசபல
வாமனைத்தேவாசன
பூமனைத்தசரத (ராமனை)

விபீஷணர் ஸ்ரீராமனைச்சரணமடைதல்

விருத்தம

வசமுடன் அப்படி கண்டுரோல்வா ஆன
மந்திரிகள்வா விபீஷணனும்வந்தான்
நிரா உடனே ராமசந்திரன்சன்னிதிக்கு
நேர் ஆகவரகண்ணீர் ஆர்க்கி
அசையுமுடலொடுங்கி அய்யன்பலத்தில் வீழ்ந்தான்
அயோத்திராமா சரணம்என்னைக்காப்பாய
தசரதராமா சரணமென்றேதேறித்
திரமசொலவுன அதிலே உத்தரமசொல்வானே

அ-தரு-புன்னாகவராளிராகம்-ரூபகதாளம

பல்லவி

ராகவனேசரணம்ரகு
நமபினேனவிபீஷணன்

ராமாஉன்சரணம்
உமசெம்பொன் ஆனசரணம

அநுபல்லவி

ஆகாதான்உடன்பிறந்த
அபயமஉனக்கபயமஎன்னை

யாவந்திரத்தின்நேரம்
ஆள்வதுன்பாரம (ராகவ)

சரணங்கள்

க. பணத்துக்கொரு அம்புகொண்டுபோர்ழில்எய்தாப்போல்
இணக்கமசொனனேனெனபுத்தியைஎறிந்துவிட்டான்சாமீ

குணமெழுக்கநாயவாலைக கூடுமே கூடாதசஞல்
துணித்துவிட்டேந்துனை அடைந்தேன-சுவாமிசித்தமனைடாகி ம

உ. பாயபுககுபயாலவாரககவாரகக படுவிஷத்தைகொடுப்பதுபோல்
ஆமபுத்திர மசொலலசசொலல அசறறிவிடட ஏசுவ மி
வமபுககா பன அவனுககினிமேல-அலலவோதெரியுமஉனனை
காணபித்துககொணடேனமுறறிலுமகாபபாறறஉநதனககுக்கடன்

ந. ஈடரியசீதைதனனைநமதுகுடிககோநெருப்பாகத
தேடிககொண்டாயனறடிககடி-தெரியசசொனனேனசாமி
கேடுவருமமுனனேமதிகெடடுநருமளநபதனால
மூடனாஆனாலஅவனதலைமேல-முழுதநதுறநதுனை அடைநதேன

ச வானவாஆகியபயிரசகு வளாநதிமராட்சதககளையை
ஈனமஅறபபிடுஙகவநதாளராமாஎனறேநசாமி
சானகியாலஒருபத்துககதலையுமபணஙகுலைபோல
மாநிலத்திலவிழுவனைமறநதுவிட்டுநதுனைஅடைநதேன (ராகவ)

ஸ்ரீராமா-விபீஷணருககுஅபயமும

அரசுமகொடுத்தல்

விருத்தம்

கலங்கிப்பணிந்தவிபீஷணனமேல்கருணைபொழிநதுபயமேனூல்
தலஙகுமதுனைபடாதுனகபகுடமகூடடினாலபோஉளளவும
தலககளபதீனல்உளளவுமசநதிராதித்தாகளஉளளவும
இலஙகைஉனகேஎனசசொலவிளடுத்தானவலககைகொடுததானே

௬-தரு-பாசுராகம-அடதாளசாபபு

பலலவி

இந்தாவிபீஷண லஙகாபுரிசசியம

அநுபலலவி.

இந்திராதிதேவாகள உளளநாளைககும இநதா

சரணஙகள

க. வேதமஉளளவுமவேதகீதைஉளளவும-பாரி
.. .. உளளவுமடருசபூதமஉளளவும

(இநதா-இநதா-இநதா-இநத -இநதா)

௨. கார்உள்ளளவு கடல் நீர்உள்ளளவும் சாயேழ்
பார்உள்ளளவுமலைகள் போர்உள்ளளவும்
தநதேன தநதேந தநதேந தநதேந் (இந்த)

௩. கேள்வியுமநீயேபிற தாவியும்நீயேஎங்
ஆவியுமநீபேசிரஞ் சீவியுமநீயே
சொனனேன சொனனேன-சொன்னேன்-சொனனேன (இந்)

விபீஷணனாஸ்ரீராமருககுஇராவணன

பெருமைகூறல்

விருத்தம்

வநதவிபீஷணற்கிவவாறரசுதநது
வாரிசைஉள்ள தணைவனைபபோல்ப்டரிவினலே
சந்ததமுமவாழ்வீனறராமசசநதிரன
தழைநதருளாலஅவனைவரவழைததுனவாககால்
அநதராவணனபுரமுமஉரமுமகோட்டை
அரணுமுமமககளும்அமைச்சர்ஆனபேரும்
தொநதமுளளசேனைகளும்தெரியநீதான்
சொலலெனவிபீஷணனும்சொல்லுவானே

௰-தரு-பைரவிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

அந்தராவணன்பெருமையை ஒருவகை
அறிநததைசசொலலக்கேளாய் சாமி

அநுபல்லவி

இநதககடல்உலகில அநதக்கடலிநிகில
எழுநதவதாரம்செய்ய செழுங்கருணை கடலே
பிநதியோமுநதியோ எனறனவிடாதபுச
பலவீமாரவி குலசேகரனான (அநத)

சரணஙகள்

௧. சேட்டைககாறமடிக்கஆதியிலமேருமலைச
சிகரமமூனறுபறி போசசுது

ஓட்டமாஅநதவிசைகடலிலஎழுநூறு
யோசனைஅகலமாச சாயசசுது

நாட்டமஆம்மதிலஎழுசுறறுடைலஙகை
நகாளனறதறகொருபேர் வாய்ச்சுது

கோட்டைதாசல்லவொன்றுக்குப்பதினாறு
  கோடிசேனைகாவலை — ஆச்சுது
ஆட்டமிலங்கைமதில்க வல் — அரக்கர் ஆயிரம்கோடி
  அரமனைகாக்கின்றபோ — அறுபத்துநாலுகோடி
மேட்டுப்பட்டணம்காவல — அரக்கர்முப்பத்துகோடி
  விழித்துவிண்ணில்நிற்பவர் — கொழுத்தநால்எட்டுக்கோடி (அ

௨ சிந்தியபுகைக்கண்ணன் கும்பனிகும்பன்வச்சிர
  தெந்தன்மகரபாரிசன் — அதிகாயன்
பந்திபந்தியாயிவர் கோடானுகோடிசேனைப
  படைத்தோர் இன்னமுமொரு — வன்பேயன்
தந்திவெள்ளானையைச்சுழற்றியடித்தான் — அவனை
  தம்பிகும்பகர்ணனை — பெருவாயன்
மந்திரிகளெல்லாம்பேரில அவனைக்கெடுக்கவந்த
  மந்திரிமகோதரன்உண் — டொருதீயன்
சந்திரலோகத்தைக்கொள்ளை கொண்டானே — ரணமஸ்தன்
  சதுராங்கசேனைகளெல்லாம — அதிபதி ஆம்பிரகஸ்தன்
இந்திரனையும்சிறையில — இட்டானே-இந்திரசித்தன்
  இவர்க்கும் ஆயிரம்வெள்ளத்தவர்க்கும — அவனேகர்த்தன (அ)

௩. போந்தவருணன்பாசத்தையும்குபேரன்
  புஷ்பகத்தையும்கூடப — பறித்தானே
வேதேவேட்டவெள்ளியமலையைப்பிடுங்கிமாபால்
  எட்டானைக்கொம்புகளும — முறித்தானே
வேதனைசெய்தந்தத்தேவப்பெண்களை வீட்டில
  வெள்ளாட்டிவேலைசெய்ய — மறித்தானே
ஆதிசிவன்கொடுத்தவாழ்கொண்டபலத்தினால்
  ஆரையும்மக்கமாயக — குறித்தானே
வாதைசெய்யும்மூல — டலம்உண்டினம்வுபரி
  மண்டலத்தில அவனுக் — குண்டோவேறெவரி
சீதரனேஉன்கைக் — கோதண்டம்ஆனவரி
  சிலைக்கும்கணைக்கும அவன் — தலைக்கும்சணக்குசரி (அ)

ஸ்ரீராமமுன் விபீஷணன் அனுமானைத்துதித்தல்

விருத்தம்

மானவிபீஷணன் இந்தவாறுசொல்லி

  மாரோடுமகரனையும்வாலியையும்கொன்றுய

ஆனதுகண்டிங்குவந்தேனல்லகண்டாய்
 ஐயாஉன்றன்தூதுவன்அன்றரக்கன்விட்ட
சேனைகளைமடித்திலங்கைகொளுத்திஉன்பால்
 சேர்ந்ததுகண்டினிநீயேதிகமென்றெண்ணி
நானுமிங்கேசேர்ந்தேனென்றனுமானந்தனை
 நாடினன்சாமிமுன்கொண்டாடினனே
 ௰௧-தரு ௩இ-ம-மத்தியமாவதி-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

இந்தஅனுமானிலங்கையிற்போய்செய்த
விந்தையைஎன்னசொல்வேன்

அநுபல்லவி

வந்தனைசெய்தங்க சீதையைக்கண்டு
மகத்தாலேளங்கும் குதித்துக்குதித்துக்கொண்டு (இ)

சரணங்கள்

௧. சாமிநீதந்தஅடையாளம்தந்தம்மை
 தந்தஅடையாளம் ஆந்தாரக்கைப்பற்றி
மேன்மைஅசோகவனத்துமரங்களை
 வேரோடுமேதூரோடும் வீசிவிழச்சுற்றி
சேயிக்குஅந்தவனகிங்கரர்களைத்
 திசைக்குமப்பாலே தெறிக்குமடியேற்றி
ஆமளனும்பஞ்சசேனாதிபதிகளையால்
 ஆறிடவேரத்தம் பீறிடவேகுத்தி
அங்கவாசேனை நடுங்கிடவாரி
 அடங்கலுமவீசி பிணங்கள்அவரவ
மங்கையாமுன்விழத் தங்கள்பிணமென்று
 மங்கியேகண்டு பிணங்களின்மேல்விழ
மடித்தவாய்த்தலை ஓரிசிதறிட
 வாய்களைக்கவ்வி நாய்களுதறிட
பிடித்திடுமகால தூதாபதறிட
 பெண்கள்கூடிக்கொண் டெங்குயக்கதறிட (இ)

௨. தோரணகம்பத்தினமேல்க்கொண்டபின்னும்
 தொடர்ந்துவருமஅக்ஷ யன்படையைப்பார்த்து
பாரினில்பாய்ந்துகைக்குத்திலும்எத்திலும்
 பல்லாலுமகல்லாலும் சொல்லுகள்போல்மாய்த்து
வீரியம்பேசியஅக்ஷயனைத்தூக்கி
 மேலுமகிழுமபோட்டுக காலினாலேதேய்த்து
திருமசரீரத்துரத்தத்தனைத்தெறிக்குச

சிங்காரம் ஆகிய சிந்துரமாச்சோத்து
சித்திரவில இந்திர சித்தலைவிடும்படை
முற்றிலுமகாலால் உதைத்துவிழக்கொன்று
மற்றவன்பின்சென்று கொற்றஅரக்கன்முன்
சுற்றியவாங்கோட்டை வைத்தின்மேல்நின்று
மாயத்திருலை அழியாதடா சிசி
மாக்கம அலலடா என்றேஎசிஎசி
வாயிலவரா இடும் பாலேபேசிபேசி
வாலில் அவன் இட்ட தீயைவிசிவிசி (இந்த)

௬. சுந்தரமாடங்களகூடங்களபீடங்கள்
துற்கமஎல்லாமதணல் மக்கல்எல்லாம்தணல்
சந்திகளபந்திகளமேடைகள ஓடைகள்
சாலை எல்லாம்தணல் சோலைஎல்லாம்தணல்
முந்தியகோட்டைகளகொம்மைகள்பொம்மைகள
முற்றுமஎல்லாமதணல் சுற்றுஎல்லாம்தணல்
விந்தையதாகிய துங்கஅரங்குமம
வீதிஎலலாம்தணம் வேதிஎலலாம்தணல்
விலகிவந்தோாசிலா அலறிவெந்தோாசிலர்
மெலியவெந்தோாசிலர் நலியவெந்தோாசிலர்
தலைகளவெந்தோா சிலா மூலைகளவெந்தோாசிலர்
கலைகளவெந்தோர்சிலர் நிலைகளவெந்தோாசிலர்
தாழுமபிணததால அவனிநெளிககவே
சானகிவாழுமாம ஓனறுநதளிாககவே
யேழுதினமபட டணமததளிககவே
ராவணனுமபயந் தோடியொளிககவே (இந்)

ஸ்ரீ ராமர்வருணன்பேரில அமபுதொடுத்தல்.

விருததம்

அறியும்விபீஷணன்சொல்ல அனுமான்வெற்றி
அறிந்தவனுக்குகந்துசிரஞ்சீவி ஆக
மறுவில்வரமதுகொடுத்தான்கடலைத்தாண்ட
வருணமந்திரமசெபித்துவிரிதருப்பைமேலே
பெருதினம்ஓரேழுமபோயராமசசந்திரன
பின்னும்வருணனைக்காணாததம்பிக்கோதி
எறிகடல்மேல்ச்சினந்துகோதண்டம்நாணி
எற்றினன்சரமாரிதூற்றினனே

௯௨-தரு-சங்கராபரணராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

கொடுத்தானே சரதாரை தாரைக்குராமன்
கொடுத்தானே கடல்மீதே

அநுபல்லவி

தொடுத்தானே ஏழுநாள் படுத்தானே அதைக்கூடத்
தடுத்தானே வருணனென்றெடுத்தானே கோதண்டம்(தொ)

சரணங்கள்.

௧ கனலகளெலாமெங்கும் பாயந்ததே-பிரம்ம
கபணடலசலம் முழுதும் தீயந்ததே-மலையில்ச
கனே புமதலையாக நறிக காயந்ததே-புகையால
சூரியனடரியுமடை ஓயந்ததே
புளவிலேசெங்காலாளை விரிகொடுஞ்சுடாதழைய
வனதிமிங்கிலதிமிங்கில் மகரமீனுகளகுழைய
அனலனெழும்பொறிசிதறவெகு வெகுகணைகளோடுகணை இழைய
இனிஎங்கே இடமெனறு வடவாக்கினியுமபோயமறுகடலில்நுழைய

தொடுத்தானே

௨. திட்-முனிவாதவம சிறக்கவே-நீரில
செழிக்குராட்சதருமபோய் இறக்கவே-அவர்
படடஉதிரமெங்கும பறக்கவே-கடல
பாயந்துசெவ்சிவகுனறு நிறக்கவே
அட்டகெசஙகளும்தேவருமபயப பட்டுக்கணவிழிபிதுங்க
மடிடில்லா அனலவெட்டையால சுருணடெடடுநாகமுமஅதுங்க
இட்டஆமகவிப்பனை எலாமதிகில இட்டுசெ செடிதோறுமஒதுங்கச
சுட்டதாணவந்தானெனலங்கை பட்டமுமதிடுக்கிட்டுப்பதுஙகத்

தொடுத்தானே

௩. தெரிந்துபாதாளமும சிறக்கவேநீரில்
சேஷனமுடியுமசாயந்து கொண்டதே-வானிலப
பிரிந்துநவக்கிரகதும விண்டதே-அகக
பிரமமலோகமும புகை உணடதே
பொருக்கவிடுப ஒருக்தாடைகத்துழுரு பிரம்சரங்களாடபெரு
விரிந்தகடலினிலிருந்தபூகளுமம எரிந்துகரியாககரு
பரிந்துநிமடவாகளத்தணணா சொரிந்துசாமிமுனவரு
வருந்தவருந்தவராதவருணனுமபொரிந்து பொரிந்துடலதிரிந்துவருகத்
தொடுத்தானே

ஸ்ரீராமனை வருணன் சரணமடைதல்

விருத்தம்

பெருமான பிரகிணிவாளி பிடிக்கவருணன் துடித்துவந்து
பருமாமணி ஆயிரிமாலைபாதகாணிக்கை ஆகவைத்து
நிருபா சரணம் பிழைபொருப்பாய நீயே சரணமென தாவி
தருவாய சரணமடைன மூனனே தாழ்ந்தாளே அடிகீழ்வீழ்ந்தானே

௫௩-தரு-அசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

சரணம்சரணம்-ரகுராமா நீஎன்னைத்-தற்காத்தருளபரந்தாமா

அநுபல்லவி

விரிகடல்வேந்தனஉன் திருவடிசேர்ந்தனென்
மேல்என்னஉபசாரம ஆயிரமங்கஸகாரம்(சரணம்

சரணங்கள்

௧. மட்டிமீனஒன்றேடொரு மல்லாடிஅமாநூனும்
வழசகுதீர்கபபோனேன் இதுக்கோஉன்பனபகோனும்
எட்டுமரண்டுதெரியா எனககிதத்னேயேகானும்
எனனபிழைசெய்தாலும நீயேபொறுக்கவேணும(ச)

௨. எதும்பலம்இல்லாத நீஒருமானிடன்
என்றுன்னைநினைத்தால்தான் வீழ்வேன்நரகத்துடன்
தீதிதுநல்லதிதென் றறியாதநான் அசடன்
சிறியோர்செயதபிழையைப் பெரியோர்பொறுக்ககடன்
இகருவேறிலலைஉந்தன் பாதத்திலேபுகுந்தன்
சேதுபநதனமசெயயஎன் முதுகிடம தநதேன்
அக்கினிகணைவிட வேண்டாமநானிகொநதேன்
அலைகடலதுயினறேனே நான்உனனைநமபிவநதேன் (சர)

வானரர்வீரர்கள்சேதுபந்தனம்பண்ணுதல்

விருத்தம்,

இரக்கமாவருணன் இநதவாறுபோற்ற
ராகவனுமகருணைசெயதுமருகாநதார
அரககர்மேல்அக்கணையைவிடுத்தான்அப்பால்
அபயதானம்கொடுததேவழிகாட்டென்றான்
மரத்தினால் அவனும்எனமேலதுணைசெயதுநதன்
படை—எல்லாமடைகதெரிந்றுகூடிக்கூடிக்

குரங்குவீரர்கள்மலைமேல்மலையாவீசிக்
கொட்டினார்கடலிலணைகட்டினாரே

௰௪-தரு-மோகனராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

சேதுபந்தனஞ்செய்தாரே-தேவா-சீதமலராமனுஞ்செய்தாரே

அநுபல்லவி.

நாதனும்கவிக்கெல்லாம
நாதனும்இலங்கைக்கு
நாதனும்அல்லாமல
ஓதும்வானரரெல்லாம் (சே)

சரணங்கள்.

௧. மூந்தநான்முகன்மகன்
சுந்தரததிமுகன்
மந்தன்குமுதன்ம
சந்தனமுதலோர்கூடி
அந்தமலைஉனக்கு
ஒந்தமலையுமழுக்கித்
தொந்தராகவன்முன்னே
வந்தநந்தத்துறையிலங்கி
இந்திரன்மகன்மகன்
கந்தமாதனன்அனு
யின்தந்துமிந்தனவு
இந்தமலைஎனக்கென்
தம்தமகைகளாலவாங்கித்
தந்தமொழிப்படிக்கு
டந்தவருணன்மேலே (சேது)

௨. கடித்தமுகங்கள்சிடு
கெடுத்துவேரோடேகீண்
அடுத்தமலைகளைக்கண
சடுத்தமபேசிபேசிப்
மடுத்துவாலினிலசில
படுத்துசிலமலையை
விடுத்துநலன்கையிலே
நடுத்திடலஆமபடி
சிடுத்தராக்ஷர்தம்மைக்
டெடுத்தெரிவதுபோல
டெத்தொருவாகொருவா
தொடுத்துதோளினில்சில
எடுத்துத்தலையிலவைத்து
கொடுத்துப்பெருங்கடலில
தடுத்துவகைவகையாச (சேது)

௩. மேட்டின்மலைகளோடு
ஓட்டிஎறியஅலை
நாட்டினமங்கையர்இடை
பாட்டிவெட்கமஊட்டி
தாட்டிகமவுடன்வெகு
பாட்டிலஆடுங்கிசசந்து
கோட்டியோசனைபத்துகூட்டிஅகலமசெய்து
நீட்டியநூறுயோசனை
காட்டின்மலைபிடுங்கி
ஆட்டியதுளிதெயவ
பூட்டியதுகிலகுளிய
போட்டிபோட்டிகஆசப்
மூட்டிமூன்றுநாளில்
காட்டிஇலங்கைமட்டும் (சேது)

ஸ்ரீராமாசுகசாரணரோடு கூறுதல்

விருத்தம்

வளம் ஆன அணைக்கண்டு பகிழ்ந்து ராமன்
　மலையெனும சுவேலையில் ஏறிச் சகலபோக்கும
நளனோலே விடமதைத் தங்கிருந்த போது
　நல்ல சுகசாரணா ராவணனால் வந்து
தளமீது திரிதலக் கண்டுபிடித்துக் கட்டித்
　தந்து விபீஷணன் காட்டச் சாமி கண்டான்
களவாளன் அரக்கன் அயயோ இனி நடேறக
　கதைச் சொல் வீரென்றவரோடுரை சொல்வானே

௰௫-தரு-பியாகட ராகம்-ஆதிதாளம

பல்லவி

சொன்னான் ஸ்ரீராமன் என்று-ராவணன் முன்னே சென்று
சொல்வீர் சுகசாரணரே.

அநுபல்லவி

செந்நெல்வளர் அயோத்தி　　தெசரதமகா ராஜன்
தீட்சணமஉள்ள பாலன்　　ரக்ஷிதகுலகாலன் (சொன்)

சரணங்கள்

௧. மாயமானை பின்னே வந்து　　நாயெனவே நுழைந்து
சேய அருந்ததிக்கும　　தாயை அருங்கொடிய
தீயை சிலை தயிலிட்ட　　பேயனை நரகத்தில்
ஏய இடுவேனெனறும
தூயமுனிவர் கண்டு　　ஏவெனப் பிறிக்கச்
சயுமபனைக் குலையின்　　காயெனவிழுப்பது
வாயுமதலையுமசுற்றிப　　பேயுமகழுகும்கொத்தப்
பாயுமென்கணை என்றும்　　ஆயிரமதாமஆகச (சொன்)

௨. மண்டல அரசரும்　　எண்டிசை அதிபரும்
அண்டருமமுனிவரும்　　புண்டரீகனும் அந்த
சொண்டல்வண்ணனும் நீலி　　கண்டனுமஅவனுடை
அண்டையில இருந்தாலும்
மண்டுகள் திஇடு　　சண்டையிலே எனது
சண்டவிசயகோ　　தண்டமவிடுகணை காலன்
அண்டினபடையுமதன்　　மண்டைச் சேரும உருளக
சண்டமகண்டங்கள் ஆகத்　　துண்டம இடுவேனென்று (சொ)

௩." மூத்தமகனும்பின்பு
சுரோத்திரனும்படியும்
கூற்றவன்கைக்கொள்ளவே
தூற்றிவிடுவேன் என்றும்
நேற்றொருமங்கையனாப
நாற்றமெழுமெழுப்பரி
நாற்றிசையிலும் அப
தூத்தனே எமனுல

வாய்த்தமசனு மரும்ப
கோத்திரமும் குலமும்
காற்றிலயிலவம்பஞ்சாத
பார்த்தவிழிகள் எல்லாம
கோத்துவளைத்திழுக்க
சாத்திஉண்டானபதி
கேற்றிவிடுவேனென்றும (சொன்)

இராவணனுக்குமாலியவான்புத்திகூறல்

விருத்தம்.

வள்ளல்எனுமராமன்உனைதலைமேல்க்கொண்டு
வந்தசுகசாரணர்களபோனு றசோந்த
பிள்ளைவிபீஷணன்செயலும இலங்கைபட்டம்
பெற்றதுவுமதிருவணையுமசுவேலையேலே
கொள்ளைநெடுஞ்சேனை இறங்கினதும் எல்லாம்
கூறினாபுண்ணினிலக்கோல இட்டால்ப்போலத்
துளளி இராவணனவெகுண்டான் அதுககுநீதி
சொல்லிவானமாலியவான சொல்லுவானே

௫௬-தரு-ஆரபிரகம-ஆதிதாளம.

பல்லவி

கேள அடாராவணனேநான்சொன்னபுத்தி-கேள் அடா கண்மணியே

அநுபல்லவி

நாளைத தெரியும்அடா மாலியவான்பேசசு
ராமனபோசொல்லசசொல்ல எடுக்குதேபெருமூச்சு

சரணஙகள்.

௧. மூறறிலுமநானே அந்தராமாவதாரமதன்னை
மூவருமஓர்உருவா எடுத்தாரென்றோ அப்பாள
சற்றுமஅறிந்திலையோ தேமாஎல்லாமகுரஙகாச்
சமைந்தாரென்றோ இப்பால
எற்றிவெள்ளமவருமுன-அணைகோலிககொள்ளவேணும
ஊரிலக்கிடடிவந்தாரோ செயவதுண்டோ இனிமேல்
பிந்துபிடிக்கதாலபோலப்பிடித்ததைப்பிடியாதே
பேதைச்சிதையைவிடு பிழைக்கிறதுபொய் ஆணல்ல கேள

உ. பண்டிதன்கையிலேகான் பட்டபாடுகொஞ்சமோ
பழம்புண்ணுனிபரி யாரிஎன்பதுபொய்யோ
மீண்டும்பண்ணுதேகூத்தாடிச்சிலபடை
வெட்டுக்காவது மெய்யோ
உடையாதேராமன்சேனைக்குள சேனைமாவோநொய்யோ
துண்டரீகபுததிவேண்டாம்அடாஉனக்குச்
சுயபுத்திபோனாலும்என்சொல் புத்திவேணும்அப்போ

௩. வரவரவிபரீதமகண்டல்லோசொல்லவந்தேன்
வலியத்தேதடிசசொல்லவந்தேனே உனதன்அண்டைக்
கிரியைஅறிந்துவந்து தூதாசொன்னுவேண்டா
பழிததுக்கொளளுகிறாய தொண்டை
ஒருகுரங்கன்கையாலேபடுபாதிசேனைபோய
ஊரில்மூலைக்குமூலை உருளுதேதலைமண்டை
இருமனதாளணுதே-எல்லாக்குரங்குவந்தால்
இலங்கைபட்டிலேபோமே எப்படிஆமோசண்டை (கே)

மாலியவானை ராவணன் நிந்தித்தல்

விருத்தம்

மீட்டாங்குரைக்கும்செயல்உண்டோ
விடயும்தனையுமமறைபெயினும்
ஓட்டாங்கசசில்காவதுணடோ
ஒருமாலியவான்உரைத்தெல்லாம
கேட்டான்எனதுசெவிககாகக
கேளவிகீசொன்னதுபோதும
பாட்டாகேளாயஎனஅரககன
பழிப்பான்சொல்விளம்பியபானே

ஏ-தரு-தோடிராகம்-ஆதிதாளம

பல்லவி

எங்கேவைத்திருந்தாய்-இந்தஞானம் நீ-என்மாலியவானே

அநுபல்லவி

அங்கேபோன் விபீஷணன்போலே
ஆனைச்சுற்றிப்பாராமல் அளககிறாயஒருகாலே-எங்

சரணங்கள்.

௧. ஆயிரம்வெள்ளம்சேனை உண்டிதை
அறியாதவா இங்கே எவர்தாமோ
அல்லதொருசிறுமுளைகுருத்தினால்
அதுகோணமென்னபேரு மலைநோமோ
மாயமோ இந்தக்காட்டுப்பூச்சிகள்
வல்லஅரக்கர்படைக கெதிர்ஆமோ
வாயைமூடடா-பேயா உனக்கென்ன
வயதுசெல்லச்செல்லமதிதான் கெட்டுப்போமோ (எங்

௨. வழக்கமாமோ யமனுக்குமென கணை
பணியேமாபில இடும் சவவாதோ
மதித்தகைலாசமெடுத்தநான் இந்த
மனிதனைபயொருக்கச்சஞ் சலமனதோ
உழக்கிலேகிழக்குமேற்குமகாட்டி
உருக்கிறாய இதென்ன சூதோ
உடற்குள்ளேநான்வளைக்கிறாயவிரல்
உரல்ஆனால்உரல் எப்படி ஆகாதோ (எங்)

௩. அதம்செய்யேனோசிதையால்இளைத்தல்நீ
அழைஅயயாளனைப் போமாறறி
ஆலகாலவிஷமோசிவனுக்குமென்
அமனைவிழுங்கப்போமோ கனை ஆறறி
பதுங்கிராட்சதருனை பயப்படுமோநாருக்குப்
பயப்படச்சொனனையபயங் கரமன்றறி
பயப்படும்நாகீழ்ப்பயப்படுமேகுரங்குக்கும
பயப்படச்சொனனாய் இது வெகுநேதி (எங)

சாரணன்ராவணனுக்கு ஸ்ரீராமாமுதலோரைக்காட்டல்.

விருத்தம்

அன்றுசொன்னபாட்டை இவ்வாறுதள்ளி
அந்நேரம்கன்னியர்கள்ஆடப்பாடத்
துன்றுவணிஉத்தரகோபுரத்திலேறிச்
சூரியனைக்கண்டதொருராகுபோலக்
கன்றிஇராமனையுமசேனையையுமகண்டு
காயந்தராவணனுக்குச் சுகோவமேலே

நின்றவர் இன்னார் இன்னார் என்றேகையை
நீட்டினான்சாயனை எதிர்காட்டினானே

௰அ-தரு-சாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

பாரும்பாரும்சாமி-ராவணேஸ்வரரே-பாரும்பாரும்சாமிபாரும்

அநுபல்லவி

பெரும்கவிகள்எல் லாரும்கும்பிட
நீலமலைபோலே சுவேலமலைமேலே
யேர்வையாஎதிர் சேவைதருமரான்
இவனேஆரிலுமதிராணி இவனேகோதண்டபாணி(பாரு)

சரணங்கள்

௧. துடுக்கன் அந்தலட்சுமணன் செவிகளும் மூக்கும்
சூர்ப்பநகையைக்கொய்து விட்டவன்
அடுத்துராமனுக்குகைகொடுக்கிறான் இதோ
ஆதித்தனுக்குப்பிறந் திட்டவன்
இடுக்கேநிற்கிறவனைநம்மைநாசம்செய்ய
இலங்கையைவிட்டுப்புறப் பட்டவன்
ஒடுக்கிக்குரங்குள்ளே தூரகாநிற்கின்றான் இந்த
ஊரைக்கரிகரியாச் சுட்டவன்-உற்றுப்(பாரும்)

௨. மூர்த்தக்கடைகடந்துவாலிமகன் அவன்
மோககன் அங்கதன்வெகு தாகன்
இந்தப்பெருவணையைக-கட்டியநளன் அவன்
இவாகளகுமுதன்குமு தாக்கான்
கொந்தாமாதனன் அவன-கதவலி இவன் அவன்
கேசா இவனகவ யாககன
விந்தைக்கரடிக்கு-நாதன்சாம்புவான் அவன்
வெகுநாள ஆயுளுள்ள தீர்க்கன்உற்றுப்(பாரும்)

௩. வாச்சநீலன்முதல் தலைவருமமனிதரும்
வானரசேனைகூட ஈதே
நூச்சிககூட்டம இதுவே-தேவரீர்உடன்
போராடுமேகளம மீதே
நீசசுக்கடலிலே-குரங்கிட்டமலையெல்லாம் போதே
ஆசசுதெனன இனிககாலானுகூலம்
அமாககோஉமககோதெரி யாதேகண்ணாலேஉற்று(பாரு

சுக்ரீவனுக்கும்ராவணனுக்கும்யுத்தம்

விருத்தம்

சாரன்இதுசொல்லியபோதுதள்ளிஅரக்கன்எள்ளிவிட்டான்
வீரனுடனேசுவேலைமலைமேலேநின்றராகவன்முன்
ராமதூதன்ராவணன்இவனிவனேஎனவிபீஷணன்காட்ட
வாரம்உள்ளசுக்ரீவன்அதைமதித்தான்அவன்மேல்குதித்தானே

௭௯-தரு-கலியாணிராகம்-அடதாளசாப்பு,

பல்லவி

சுக்ரீவனுக்கும்.தசக்கிரீவனுக்கும்-தொடங்கிற்றேமல்லுயுத்தம்

அநுபல்லவி

வைகுமவிபீஷணன்காட்டுமுன்சாய்ந்த
கலை மேல்ஒரு பெருமலைபோல்பாய்ந்த (சுக்கி)

சரணங்கள்

௧ கருகியமேனிஅரக்கன்மேல்பாய்ந்தவன்
கையால்கன்னத்தில அடித்தான்
இருபதுகைகளுமலங்கியவன்
இவன்மேல்இடிபோலே இடித்தான்
ஒருகிமிஷத்தில் இவன் அவன்மார்பில்
உதைத்தான்அவன்கட்டிப் பிடித்தான்
குருமணிமேடையில்தேய்த்தான்இவன்அவனைக்
குத்திஇரத்தத்தைக் குடித்தான்
ஒருவர்கைகள் ஒருவர்பின்னவே,
ஒருவரைக்கடித் தொருவர்தின்னவே
இருவர்கண்ணிலும் பொறிகள்மின்னவே,
இலங்கைநகரெங்கும் கிடுகிடெனவே(சுக்),

௨ விறல்விரனைச்சுற்றிவானரவீரனைமேல் அரக்கன்எறிந்தாட்டினன்
பிறகிவன்அந்தஅரக்கனைப்பாய்ந்துபிடித்துநிலத்தோடே சாடினன்,
பொறிஅரவமகுடோனைமூடினபோலரக்கனைபின்னும் மூடினன்,
கறுவிக்கிளம்பிக்கவினமன்னவனந்தக்கண்டகனோடேகை கூடினன்

உறுமிவிழுந்தந்த அகழிஅடைவும்,
ஒருவர்கொருவர்தம் தலைகளஉடையவும்
மறுபடியுந்தொடர்ந்த அரக்கன்இடையவும்
வாலிபோலஇவன் அவனைக்குலையவும்(சுக),

௩. தானம்பிசகாஎட்டானைகளுமிந்தச் சண்டையினல்சண்கள்பிதிர
கானக்குரங்கும்அரக்கரும்என்னமாக்காணுவோம் என்றுநெஞ்சதிர
ஆனல்அரக்கன்மணியும்பணியும் அலங்கோலமாயஅறுந்துதிர
வான அளவுமதுகளஉபாய இருவர்க்கும் வரவரக்கோபமும்முதிர
ஈனநிருதனும் இவனும்அடிக்கடி
எதிர்த்துப்போர்செய்யும் வேளையினில்கெடி
வானரகுரன் அரக்கன்பத்துமுடி
மணியும்பறித்தெழுந் திடவேயிப்படி (சுகதி)

ஸ்ரீராமாசுக்கிரீவன்பிரிவைப்பற்றி

அவனோடுமுறையிடல்

விருத்தம்.

பறித்தமாதணியைச்சுவாமி பாதத்தில்வைத்வீழ்ந்தான்
எறிகதிர்கீர்த்திநேதேஎன விபீஷணனுமசொன்னன்
அறிகலைஆகியசீராமன அவனைமுன்பிரிகையாலே
குறித்தசுக்கிரீவனோடேகுறைசொல்வான்முறைசொல்வானே

உ-திபதை-சஹானாராகம்-திரிபுடைதாளம

கண்ணிகள்.

க அம்புபோல்ப்பறந்தா யேஎங்கேபறந்தாய-அடாசுக்கிரீவா
நம்பினஎன்னை எப்படிமறந்தாய்

உ. சீதையைதம்பியை வேண்டிவந்தேன்-அடாசுக்கிரீவா
நீதுணைஎன்றலலோ நம்பியிருந்தேன்

௩. எழுபதுவெள்ளம சேனைக்கும-நீஅல்லவோ சீவன்
முழுமதிமோசம போசசுதோ உனக்கும

௪ கைப்பிடித்தஎன்னை ஏண்டாசதித்தாய-கண்ணந்தனியே
எப்படிராவணன் மேலேகுதித்தாய

ரு அந்தராவணை ஞலஉயிர்போமே-ஆனலஎனஆமயால்
எந்தலோகமும் நீறுநீறுமே

௬, உன்னைக்கொன்றனே கொன்றலுமஆறமறேன்அவன்-குலத்தை
பின்னைக்கொன்றலும் நானஅலலாதேதறேன

௭ என உடனசொல் லாதெதன்னமுணட்டா-கோபமவந்தாலுமை
தன்னைஅறிடாச் சனனதமுமஉண்டோ

அ சிநதஅரக்கன் முடியைக்கொள்ளை-நானகொளளுமமுன்னே
மூநதிக்கொண்டாயே நீஆணபிள்ளை

ஸ்ரீராமர் வானரவீரரோடு இலங்கையை வளைத்தல்

விருத்தம்

கடக்கிக்கப்படி இரங்கச் சுக்கிரீவன் தன்னை
இசையவிபீஷணனைப் புகழ அறிந்துமறுநாள் வாயு
வடக்கினில் சுக்கிரீவனை மேற்கினில் அனுமானைத் தெற்கு
வாசல் அங்கதனைக் கிழக்கு வாசலிலே நீலன்
படைத்தலைவர் ஒருக்குப்பத்தினேழு வெள்ளம்
பழநனி மாயர்களுக்கிரண்டு வெள்ளம் எனப் புகுந்தே
விடுத்தபின் புவடக்கினில் தம்பியினுடன் கோத்தண்ட
வில்கொண்டான் ஸ்ரீராமன் நிற்கின்றானே.

இராவணன் இலங்கைக்குக் காவல்வகுத்தல்

இதுவுமது

கோலமுடி மணிபுனைந்து வெட்கி இராவணன் போனான் கோட்டைவாசல்
நாலினும் வானரப்படைகள் வளைந்ததனைச் சாரர் சொல்லலுமே கேட்டான்
மூலப்படை வாசல்தனைக் காக்கப் பேர்ந்நீ, வாசல் மூன்றுங் காப்பீர்
சாலும் என அவரவரைத் தேற்றுவான் காரக்கச் சேற்றுவானே

௨௰-தரு-உசேனிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி.

பட்டணம் பதனம்-இலங்கைப்பட்டணம் பதனம்.

அநுபல்லவி

அஷ்டதிக்கெல்லாம் செயித்தோமென்றெண்ணி
அசட்டுக்குரங்குகளை நகைத்தையே பண்ணி
விட்டது சரியில ஆகாது காணும்
நெருஞ்சிமுள்ளைத் தாளும் குனிஞ்சிபிடுங்கவேணும் (பட).

சரணங்கள்

௪. ஆச்சரியம் இனேழுவெள்ளத்துடன் அனுமன் தன் மேல்க்கோட்டைப்
பூச்சுக்குள் பெருமூச்சிபோல வந்து புரமவனே ததானும் வாசலிலே பேச்,
சிக்குள் இந்திரசித்தே அதனைப் பிடியடா இருநூறு வெள்ளம் கொண்டு
சேர்ச்சுவிட்டா உன்கையிலே தின்னடா தடையென்னடா இந்த பட்டணம்
௨. துப்புள்ள தொகுவாசலில் வந்து சூழ்ந்துகொண்டானும் ஒப்பிலாத.
மகோதரன் பெரும்பார்க்கம் உடன் மகோதரா இருவீரும் எண்ணிறு கைப்படைக்குள்
ளே அவன்படையெல்லாம் கதைகளை மண்மேல் அவனையுங்கள் இங்

௯ சுற்றியவெள்ளம்பதினேழுடன் கொத்துமகுரங்குகளுக்கெல்லாம்தள
காத்தன நீலனைகிழக்குவாசலைக்கட்டிக்கொண்டானும மெற்றிஉள்ளபிரகஸ்
தனைஉந்தனபோசொன்னால அந்தககாலனும தலைவத்துப்பட்டான்இரு
நூறுவெள்ளமகொண்டுமேசகம் டோலக்கைய லபபிசையடா(இந்தபட்ட
ச திடத்துடன்வானரருமநரருமசிறைத்திடைகாடடை நரிவலைத்தாறபோ
ல்வடக்குவாசலைச்சுக்ரிவன்உடன்வலைத்துக்கொண்டானுபநடக்கிறேன்இ
ருநூறுவெள்ளமகொண்டோர நாழிகைக்குள்ளே அவரெலலாரையும்
கெடுக்கிறேன்விடுபெறறும மூன்மைமேகிணறுவெட்ட வேணுமநினைநு(சொ
(ன்னேன்இந்தபட்டணம்

அங்கதனதூதுபோக அவனோடுராவணன்சொல்லுதல

விருத்தம்

அரக்கன் இவ்வாற்றிலங்கையுள்ளேகாத்துக்கொண்டான்
அடல்குரங்குவீரவெளிவளைத்துக்கொண்டார்
உரைக்கும்அனுமனைநிகர்அங்கதனஸ்ரீராமன்
உத்தரம்சொண்டிலங்கைநகரத்திலேப்போனான்
இரைச்சல்அவனுமெடுத்திட்டராவணனைக்கண்டான்
ராகவதூதுவன்நான் அங்கதன் ஆமென்போ
திருத்தமஉள்ளவாலிமைந்தன்என்றான்கேட்டுச்
சீறுவான அரக்கன் இதுகூறுவானே

௨௧-தரு-காம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

கேள் அடா அங்கதா-என்துவாரதளை-கேளடா நீ அங்கதா

அநுபல்லவி

கேளடா நராகொஞசம — நாளடா விபரீ
மீளடா அவாக்கெனைகை — வாளடா இருக்குது(கே)

சரணங்கள்

௧ தகப்பனைகொன்றவனாக்கு — தூதாகப்பாராட்டி
தள்ளிவந்தாயசிறு — பிள்ளைஎனபடுத்துகாட்டி
செகத்தந்தவசை கூடம — போகநினைவைநாட்டி
சிங்காதனத்திலவைப்பேன் — சிங்காரமுடி சூட்டி(கே)
௨ நீ சசாமிகின்னும — பெண்ணேமாறிகிட்டுது
நினையபிள்ளை ஆகன — புண்ணியப்பஇட்டுது

தேடப்போன மருந்து — காலில் அகப்பட்டது
தெய்வமே உனையென்றன் — கையில் கூட்டிவிட்டது (கேள)
௩. நெருங்கிய துணையாம் உன் — தகப்பன் மனிதன் அம்பில
நெருக்குண்டாம் என்னும் வார்த்தை — உறுத்துதே என்னை தம்பி
திருமபப் பழிமீட்காமல் — இருந்தெனன்டா நான் நீ
செய்தார்க்குச் செய்வது — செத்தபிறகோ தம்பி (கே)

அங்கதன் ராவணனுக்குறுமொழிகூறல்

விருத்தம்

தூவியன்றுளும்கரும்பினசுக்கில் உண்டாம்பலன்என்னுமசொல்லோ
அல்லாலபாவியிவன இணங்கிவாரான் எனத்துணை அங்கதன்நீதான
கடித்ததெல்லாம்ஏவியன்காதுகொள்ளா அரக்கா நான்வந்தகாரியங்கேள்
சீதாதேவிதனை விடுத்தால் ஆவிதனை விடுவனரே செப்புவானே

௨௨-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

அடடா வெளியே புறப்படடா இல்லை ஆதில்ச்சீதையைவிட்டுவிடடா

அநுபல்லவி

தொடரும்வீன்பழிதேடிக் — கொண்டாயே முன்னரு
தூதன்வந்துசெய்ததைக — கண்டாயோ நானும
சொயமவீரர் ஆம் அந்த — ரகுவீரா விடவந்த
தூதன்-தூதன-தூதன — வெட்கம்உண்டானல் (அட

சரணங்கள்

க. நினைவுவேனுய்வர்மம — முற்றியே-என்னை
நீ ஆரென்றுயஉன்னைப் — பற்றியேஓட்டத
தனதுவாலிலககட்டிச் — சுற்றியே-இந்தத்
தரணிஎல்லாந்தாவி — வெற்றியேகொண்ட
சிவவாலிவரபுத்திரன் — நானஅடாஉனக்கோர
சேதிசொலலுவதறகாவந் — தேன்அடா-எங்கள்
ஸ்ரீசாயாதேவியைங் — கூதாககொணடுவந்தாயே
திருடா-திருடா-திருடா — ரோஷம்உண்டானல (அட

உ. அடிககததாடகைஉயிர — போக்கவும தஙகை
சூர்ப்பணகியைமூளி — ஆககவுமபடை
எடுத்தகரனைவீழ்த — தாககவும வந்தாய
இல்லையேகிஅவாஉயிர — காககவும-நல்லது

தடிக்கவே அதிரப்பிம் போனாலும் நங்கள்
சமுத்திரம் அடைத்தபோ தானாலும் உந்தன்
தளத்தைக் கொல்வ ராமல ஒளித்ததேதடா அடா
சண்டி சண்டி சண்டி மானமுண்டானால் (அட)

௩, அரசும் உன் கோலுக்கிருக் சட்டமும் நானே
அரிப்படைபோருக்கு உந்தன கொட்டமும்-இங்கிலே
தருவேன் என்றாய் எனக் கிஷ்டமும்-நாய
தாகங்கொண்டாயே சிங்கம பட்டமும் எங்கள்
துணை சுக்கிரீவனுக்கும் கிட்டியே போமா
சூரர் தம் படைக்கு வாசல பட்டியே-கழிவ
துணிந்தே போனாலும் வில்லே வணங்கினாறு வாரச
செய்வேனோ செய்யனோ சொன்னா சேவகனே ஆனால் (அட)

அங்கதன் மீண்டு போர்க்களத்தில் இருபடைகளும் கைகலத்தல்

விருத்தம்

அங்கதன் இப்படிச் சொல்ல அரக்கன் இளைப்படும் அடியும் என்றான்
இங்கிராக்கொட்டவனை எல்லை மலைசிடற உதிர் விடப் புல்லைப் பிணான்
செங்கணிராமவசரணம் பாயவந்த தலைவரைக் கண்ணைகளை கே
வெங்கண இராவணனைப் போரிடு கென்னுன தயனை வணங்கினான்

௩-இப்பிந்த-சங்கராபரணம் அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்.

௧, என்றான் அங்கதன் அங்கேநின்றவானரர் எல்லாம்
ராமசாமி மனது தன்மெய்யக்கவே
சென்றுமே எதிர்த்தாரே கொன்றாரே நிசாசரர்களை
திரும்பி திரும்பி வந்து தானமெய்க்கவே

௨. கல்லும் கருமலை புமகெல்லும் பெருமரமும்
கைகொண்டுவானரர்கள் விட்டுநிறைத்தார்
விலலும் வாளுங்கொண்டு வெட்டி வெட்டி அரக்கர்
மேலும் கீழும் அம்புகள் மேலே மறைத்தார்

௩. வாலும் காலும் தறித்து மேலும் மேலும் பறிந்து
மாய்ந்த அனேகம் கோடி வானரங்கள்
மேலும் இனைசகளைஒரு நாலு பக்கம் வெள்ளமாய
விழுந்த அரக்கர் முடி வெட்டுகிறார்கள்

இராமநாடகம்

அடுத்தராசசூதச்சண்டை - வானராசண்டையினில
அலங்கோலம ஆசசுலங்கை — ஊரினிலே
எடுத்தபிணங்குவித்து - கடலுமநிடல்ஆகவே
எழுநததுரததமஆநதப் — போரினிலே

நாடிமலேபிடுங்கி - விடடெரிநதுசுக்ரீபன்
கலேகலேயா அரககர — தமனைமபபிசசநதான்
எட்டிஎதிர்ததவசிர - முஷ்டிதனேயுமஅவன்
எமதூதாகையிலஇடவா — ஆககொடுத்தான்

தெக்குமஅனுமான்கையால் - மேறகுவாசலிலேநது
சேனேயொடுதுன்முகனும — உயிரவிட்டானே
தாககுஅஙகதன்கையால - தெறகுவாசலிலநத
களததோடேமாணடுசுபா — ரிசனுமபட்டான

லேகாவாலேசிறை - வாசலிலேபிரகஸ்தன்
நீண்டசேனேயுமதானுமே — மாண்டுபறநதனன்
கொலுமஇடுமூபனகுதத - குபபானுஎன்பவனும்
குடலுமீட்டலுமதளளி — ஆவிஇறநதான்

அரசசேதிஅறிநது - சிநதித்தராவணம்
ஆயிரமபரிகசேனை — வரககூறினன்
பாகிய்தோசளஇரணடாயிரமசுற்றிவரத்தானுமே
பதததுலைபேலக — சளஏறினன்

எதிர்அமபுமழைபெய்த்தாரிசுகரீவன்படை
எலலாமபடுத்தவனே — முரசகைசெயகினன்
எறிவருமமமாருதிவிட்டமலேகளஎலலாம
சிநதஅரககனகண — கொண்டுதாககினன்

நதிவல்அரககன்தேரிலஇருநதபேரும
சாரதிகலேயலேயா — லேமறிநதான்
பிராவணன்ஒருநூறமபினுலஅனுமான்
மெயயுமமையுமதளர — வேர்த்திருந்தான்

ீயன்இதைஅறிநதவனேயாமஅரககாபடை
எல்லாமஇழைப்ப முநதல — செல்லுமாக்கான்
உடைஇராவணன்மேலவெகுவாசசண்டைசெய்தா
ஓர்ஆமடாலஅவனசாக — கூடுமஅறுக்கான்

௰௨ தனராமலவட்சுமணனை விளையாடக்கண்டரக்கனை
  சமாதானமென்றுதுதி — தானவிசனப்பட்டு
வனர அனுமாருந்தியுமகனை ஆறியே அவ்வேளை
  டயமேருகிறீன — வேகிளம்பட்டு

அனுமாரும்ராவணனுமக்குத்தர்க்குறிக்குதல

விருத்தம்

கிளமயியமாருதிஇராவணனைநோக்கி
  கிடடிமணிக்கோள இரணியனடிக்கேளாய
விரம்புகிறோமவெறுமனைஇரணியனேயெனநானே
  வீரதநல இருடதுனைஉனடநீயோ
அனந்தவிலலுமஅமபுளவிசுரந்த டனந்தாய
  அநிதராபலமதெரிபலஆமோ இந்தத
தனநதரியனை லமுமாநதா லமுமனணமோம
  சற றாமுனகொட்டாளைக்குதவெலமுனே

உடசமஇராசமயந்திபாவந்திஆடதாளசாபபு

பல்லவி

குத்துக்குவேடராவண கைக்குத்துக்குபடா

அநுபல்லவி

பத்துத்தலையுமஇரு — பதாளையுமாகு
பலமுமகுரங்கிடம் — பலமுமவெரியவேணுமா

சரணங்கள்

௧. எட்டானைகொம்புமமொட்டைகிடாபபோல
  ஓட்ட — ஓடிக்கேன்எனறமட்டு
சசனனையிலையாஉனக்ரிவெமோடேநான்
  எக்குறப — [illegible]
சட [illegible] மஅபப — பேசிக்கொண்டிருக்காமல
  சாதகனைசமாதானன — [illegible]
விட்டுக்கட்டா — [illegible]
  வீரமனைலாம இன்றைகு — வெளிச்சமஆகமே [illegible]

௨. நான்உனைக்குத்துவேன்அந்தக்குத்தைஉருக்க
  காமேவ — பெருத்தகடமபி [illegible]
நிலைநினைக்கருமாதுவமேயேனக்கன்
  மேமேல — [illegible]

ஏன்என்னைகுத்திறைய — என்றுகேட்பிககவில்லை
இதுவேனமபிககை — தேறிககொள்ளவசொல்லை
ஆனமட்டுகேகுமடா — ஊரெனபரனறைபாருக
ஆளபகட்டாலமிரட்டலஆம — எனறெணணுறிநுருக

௯. ஓதிபெருகதால்என்னதுணஆகுமோசறறும — பிலமபடாகைனைய
ஒதுஙகாதே
ஓஙகினேன்குத்துவருகுதுவருகுது — அமபடா
காஙகஉன்வசம
சதியினலேஎஙகள — சீராகஙனிதமபினைக
தமபிபிரிநதுபோன — பினபுஇருககஉன்னை
எதிரிலேசணடு — சினமபிடிபபாயகுமபட
என்துவலதுகைககுத — இனமதிமருகபார(ஓத)

ஸ்ரீராமருககுமராவணனுக்குமமுதலயுததம

விருததம.

அனுமான் இபபடிகுததஅரககனசாயநதான
அரககனஇபபடிகுததஅனுமான்சாயநதான்
தனிவேல்லைறாககன்விட்டான்இளையவனசாயநதான.
சாயநதவனைஎடுததரககன்ஓயநதுநின்றன
முன்னையமமாருதிஇளையோனைகைககொண்டான
முடிததுகொணடிராவணனபோதொடுககலுநதான்
மனுநாதனஎதிரேஅனுமானமேலககொணடு
வளைநதிட்டார்இருவருமபோர்விளைததிட்டாரே

உசதருஅசாவேரிராகமஅடதாளசாபபு

பல்லவி

ராகவனுககுமராவணனுககுமநடநத்சணடை

அநுபலலவி

ஏககோதணடததில — இலஙகையனையயனபரம
காரநதுகையாலும — அவனஅமபுமெய்ய (ரா)

சரணஙகள

௧. அரககன்தேரமேல — தாவிமுனனகபிஅனுமான்
பெருநதவோககளில — தோளமேல்ராமாபிபாவ
சநதோஷமாயவள — அரககமராமர்மேலமுமம
சநதுஷ்டிஅமபினும — சொனபின்னுமையவ

கருத்தம்ஓர்ஐந்தம்பு தாவினன்மாறறிக்
கண்டகன்பத்தம்பை ஏவினான்-அதைத
ஆரதிராகவனவெற்றி கொண்டான்-வந்து
சுற்றிபசேனையைக் [கண்டான்
ஒருத்தறகோவ்வொருகணை தவறுமலேஉந்தி
ஊழிமழையைப்போலே தலைதலையாசசிந்தி
கரிக்கூட்டமபரிக்கூட்டம தேர்க்கூட்டஙகளைச்சேரதது
காலமாடுதலைாடாககளதனை எலலாம்தூாதது
கைசகுள அடஙகா ரததவெள்ளக்
கடலிலேகவந தங்கள்துள்ள
இரைக்குவருகிற பேயகளகவிய
எஙகுமராட்சதப் பிணஙகள்குவிய (ரா)

உ, நெருஙகுமராடசதரை கொன்று தனதுசேனைக்
குரஙகைத்தற்காத்து நின்று-பொருதுமலேலை
யெரிநதராவணன் அடுததவனசாமிமேதானிலவில்
இரணடம்பழுநத விடுத்தான-பின்
பரிநதொருகணைராமன் தெறிததான்-அவன்
பததுகைகவிலலையும முறிததான்நொடியில
திருமபசசாரதிதலை கொய்தான்-பரியும்
தேருமகொடியுமபொடி செயதான்
உரமகொள ஆயும அவன்தொடவெட்டி
மறுதேருமசேனையும வாராமல்வழிகட்டி
உரமகொணடுராகவன முனைநதுநினறதுகணடு
ஒணடியாத்தேர்விட்டுக் குதிததுயோசனைகொணடு
உலையினமெழுகாயநின்று தேய
ஒருசேனைவநதுதலைபபிலைப பாய
இலைாைஉதிரநதாலபபோல மணிமுடி
ரனைநதுகிடநதுருள விபபடி (ராகவ)

௩, தொடுததசவசம கிஙகிகிரிதொட்டு
விடுததபாமபுபோல ஏஙகி-நாரதாகதெதிர்
படிநதநாகருகள காயநது ஒ மசெனனவன்
குடிககணபோலத தேயநது-ஆவன்
இடககிடைவிழுநதபோலக காட்டும-கைகள
இருபதையுமதொஙகப் போடடும-தன

மிடுக்கெல்லாம் போய் மெலிவாக-தோளில்
வீரலட்சுமி அப்பாலப் போக
அடிக்கடி குரங்குகள் மலைபோட்டகளைப்பட்டு
அனுமந்தனைக் கண்டுத்தால் முது[illegible]துளைப்பட்டு
படைக்கலம் விட்டுவிட்டுப் பொடிபட்டுப் படியாவினைடு
பல்லட்சுமணனை அலங்கோலம் செய்திட்டகணைடு
பார்த்தமுகமெல்லாம் [illegible] முழுமையாய்
பதறி முகத்துள்ள பலிகெடுவலமாய்ப் போய
தோற்று ராவணன் மௌனமாய் கொதிக்கவும்
சுவாமிக்கோ திணையத்தேவ துதிக்கவும் (ராகவ)

ஸ்ரீராமராவணனோடு யுத்[illegible]

விருத்தம்

வண்ணம்வாடி இளைத்திடத் தலைசாய்ந்தவ அ[illegible] [illegible] மனைவில
அண்ணலென்னுமரக்கன் [illegible] ஆய [illegible]
எண்ணல் அநகுசேர்வையுற அறுபதினா[illegible] [illegible]
திண்ணமாக ராவணா அறிவிப்பாயென்கச்செ [illegible]

உருத்திரசாவந்திராகம் ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஏதடா ராவணா உன் சமர்த்தி ஏன் அடா உன் சமர்த்தி

அநுபல்லவி

ஆதிமுதல் சண்டைக்கு வந்தாயே நீ
அலங்கோலமானாயடா ஆகிலும் கீர்த்தியொன்று[illegible]போச்சி

சரணங்கள்,

க. பெருமைக்குடமும் வில்லும் பட்டணமும் போய்ப்ப [illegible] பேதையுன்னை
இருபத்துகையும் வெறு[illegible] [illegible] [illegible]
இருநூறு வெள்ளம் [illegible]
சட்டமாய்ப் பாலம் [illegible] [illegible]
சரணம் புகுந்தவனை [illegible] [illegible]
சண்டைக்குள்ளே ஆதர[illegible] [illegible] (ஏதடா)

உ. பருத்திப[illegible] [illegible] [illegible]முனை
அ[illegible] [illegible] [illegible]
ட[illegible] நெருக்கம[illegible] [illegible]லும்
நிலைக்குனி[illegible] [illegible]வெகுபேரானும்

துணைத்தனமும் உந்தன் — தம்பிக்கு நந்துமேலும்
சொல்லும் அவன் ஏவல் கேட்டால் கொல்லேன் — உன்னை ஒருக்காலும்
௩ மய்க்கம் அறும் அறமாதனைத் தொட்ட உந்தன் — வாழ்வு இல்லாதட்டா
பயித்தியம் கொண்டலே கிருய தாமதனைத் — பாவமெல்லாதட்டா
செயிக்கமாட்டாய் — கடிஅடா இளம்புல்லு
நீயருகென்றல்லவோ — பிடித்தேனை இந்தவில்லு
பயப்படாதே நீ — சும்மா நில்லு நில்லு
பத்துவாயும் போச்சுதோ ஓ — உத்தரவாகிலும் சொல்லு (எந்த)

இராவணன் மாலியவானோடு அமாக்களம் கூறல்

விருத்தம்.

சமதிவ யெந்நராகவனோடே உத்
தாமதனோடும் சொல்ல சீதப குடம்பதநும்
வெமம்பு மாபினிலணி எட்டனைக் கொடபும
சிதறியதே அனுமானைக் குத்தினாலே
மெய்மமகிழப் கைகள் அழுப்பெண்களைக் கூவ
வெறுமையு யிலமபாரத்துவ வில்லமைச் சேந்தான்
அமய இசொல்லிய பாட்டனுடனே செல்லி
அழுகுரலோன் அயாக்களத்தை மொழிகுவனே

உ௬. தருசௌராஷ்டிர ராகம் அட தாளசாப்பு

பல்லவி.

அந்தயான்டன் சண்டையில் நானெபட்ட விந்தையை என்ன சொல்வேன்
அநுபல்லவி

காதறம் தீனோனும் அவன் கையில் அம்புகளும
காலனு குமனனை — கட்ட — சண்டைக
கோடம் சொல்லவினோ — பட்டாஅட
மாலியவானே — என் பட்ட (அந்த)

சரணம்.

க வக்கணை பேசசல்லோ கோதண்டமந்த
மலோக்கையிலே பிடித்
நானே-மேற்கு
தெறகுவடக்கு கிழக்கிலே நானெங்கு
திக்கினிலே இருந்
தேனே-அதில
உக்கிரமவனே போனவ வாகனம்
ஊழிக்காற்றுஅறு
மானேன-ஒன்றும

திக்குத்திசை தெரியாமல் நின்றேன் கண்டு
கெக்கலி கொட்டினா — வந்தேனா-அந்த
வெட்கத்துக்காளானேன் இனி — நானோ-அந்த
விக்கிரமமென்ன சொல — வேனோ(அந்த)

உ. விடும அவன் வாளி என் கைக்கணையையும் திக்கு
வேழத்தையும் கூட்ட — சாடும-எழுந்த
திடறி அனேகம அரக்கர் சிரங்களை
லங்கைத்தெருவெங்கும — போடும்-இன்னம்
உடலோடுயிர் தப்பி இருக்கின்றராட்சதர்
உண்டோ என்றண்டத்தைத் — தேடும-பல

அடவி எல்லாம் சுட்டு விண்ணுமண்ணும் புறந்
திடமலையும் கிளித — தோடும-கடல்
வடவையுடனே பேர் — ராடும-அவன
விடும அம்பு கூட்டில் பின் — கூடும்(அந்த)

௩. எறிதரு பாசங்கொண்டிந்திரனைச் சந்திரனை
எல்லாரையும் கட்டிச — சேர்த்தேன் சிறி
முறைமுறையே சென்று சண்டை கொடுத்தந்த
மூவாசமாதத்தையும — பார்த்தேன்
அறியவடகயிலாசத்தை வேரொடு
அங்கையினால் கெட்டிப — பேர்த்தேன்-காலங்

குறுகினதோ ராமன் வர்ளிக்கென் சேனையைப்
பிறிதின் என்றேகாரை — காத்தேன்-சுமமா
விறுதா பெருமமும் — வாதந்தனை-எந்தன்
கெருவமெல்லாம் அங்கே — தோத்தேன்(அந்த)

௪. தக்கவன் தம்பி இலக்குலன் சண்டைக்கென்
சண்டை வெயிலமஞ்சள — பூச்சே-மெத்த
எக்களிப்பாய அவன் பக்கலக்குரங்கும
எனதோடே திரக்கலும — ஆச்சே-நேற்று
மிக்கவன் நானென்று சீதைக்குச் சொல்லிய
வீமமெல்லாம் வெறும — பேச்சே-எட்டுத்

திக்கானைக் கொம்பும் என் மார்பில் குரங்கொரு
கைக்குத்தில் சிந்திப — போச்சே-சொன்னால்
ஒக்கவருமமெரு — மூச்சே-எவ
ருக்கும் இந்த மெத்த — ஏச்சே

மாலியவான்புத்தியைராவணன்கேட்காமல்

மகோதரனைக்கலந்தல

விருத்தம்

அடல்அரக்கன்இவ்வாறுமுதனுடபோரினிறபட்ட அவஸ்தைபெ ல்லாம திடமஉள்ளமாலியவானமுனசொன்னதும அநகதனும அபபா தைதனனை விட இதுவேசமயம என்றுனபாவிமகோதரன அதனை விலக்கிவெள்ளக கடலஎனுமராக்ஷதகுலததைத்தொலைக்கின்றுன ராவணனைக்கலைக்கின்றுனே

உஎ-தரு-கலியாணிராகம்-ஆதிதாளம

பல்லவி

இந்தயோசனைஏன அய்யா-மாலியவான்சொல்
எல்லாமஅவலமதான அய்யா

அநுபல்லவி

விநதைமின்மினிப்பூச்சி வெளிச்சததுக்கிருள்போமோ
அநதமானிடாககும வானராக்குபபயநதனுயோ

சரணஙகள்

௧. மெத்தப யநதகுடியோ-அடயயயோஎவே
பேடடைககும் கவிலடியோ
பற்றியகயிலையைநீ பறிததெடுத்ததுடபொயயோ
காததாமூவருமஇனனும் கலஙகிறு உனககை யா-இந்த
௨. தளாசசிசொல் வதோவீரமலுனறைபபிடிததால்
சாதிபப தலமோபாரம
இளககாரமகணடாலுன்னை எமருமபறிசசா தா
நுளைககுரஙகிலஙகையை ரொடிக்குளளேஅழிககாதோ-இந்த
௩. கெமபீரம கனனிலமீசா-மூனறுலோகமும
கெடிபெறத ராம [illegible]
கும்பலமனிதாஎனறும் குரங்கெனறுயபொனடாமல
தமபிகுமபகாணனைநீ சதையென[illegible]இந்த
கிஙகராகுமபகானனைஎழுபபவும் அவன தூஙகுகல

விருத்தம

விளைவதறியாதமகோதரனஉரையாலஅரக்கனமனம [illegible] கும்ப கருணனைஎழுப்ப வானரஙகளையும மனிதரையும உயிர்குடிக்க [illegible]

ன இளையவனை எழுப்புமென்றான் அப்போது கும்பகர்ண இரண்டு மூக்கின், தொலை திறந்ததனை அறிவு நீங்கினன பிணம்போலத் தூங்கினனே

உ௪-கரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

தூங்கினான் தூங்கினான்
கும்பகர்ணன் தூங்கினான் தூங்கினானே

அநுபல்லவி

தூங்கினன் ராவணன் ஏவல் தாங்கியனாலுங் கைசரா
வாங்கி இருப்புலக்கை கொண்டோங்கி அடிக்கடிக்கத் தூங்

சரணங்கள்

க, தேவரு பதிசையில் உள்ள யாவரும் இவன் மூச்சிலே
திடுக்கென்று பெயர்க்கவும் கோட்டைவாசல் போலே
வாய்வழி ஓடிய சுவாச வாயுவும் உகாந்த கால
தாயுவைப் போல வளைக்கவும் சூலத்தைக் கொண்டு
ராவணன் தூதுவாகாலனை ஏவிய தூதனைப்போல
இருகாதிலும் துளைக்கவும் எழுப்பவேண்டி
பாவி அரக்கா கையால ஆததெல்லாம் செய்து செய்து
பார்த்தவர்கள் கை இளைக்கவும் எழுந்திராமல் தூங்

உ. எட்டு மலையும் பிடுங்க முட்டிக்கொற்றிவன் மேலே
இராங்கொதென்றல போலே படிய இருபக்கமும்
கட்டிதட்டி ஆக்கவடி இட்டிடு சுண்ணமும் போலே
கண்களினிடப பிளை பழுய பெருங்காற்றெனன
விட்ட பெருமூக்கில அகப பட்டவா பம்பரம் போலே
விசைகொண்டு ருண்டுமடியம் முழுக்களாலே
கொட்டுவதெல்லாம் குறங்கு நடடுவது போல சுகமாக
கோட்டுவாய ஓடிவழிய குட்டடை விட்டு - தூங

௩. தாக்கிய பூரிபேரிகை கூக்குரலை எல்லாம் நுழசெவியில
சறறுமன ருமலவிடுக்க களங்களமா
மேற்கொள்ளும் யானை சேனைகள் மாகளதோளிலும் மாறி
மிதித்து மிதித்து முடிக்க நுண்ணலைச் சாயாசி
போக்கிய உலக்கைகளால மூக்கு மயிர்வெந்திலைகா
புரியென்றும் நாமலை எம்பிராணபலவிக்க
ஆக்கிய வேந்தனைகளாசி லாக்கியம் அதுகொண்டேம் (ம)
அத்தசரிதத்தினைத் தொடுக்க சராணகெட்டு, - தூங

குமபகாணனறு ராவணனுககுபபுததிகூறல

விருத்தம

தூஙகியதோா குமபகாணனதருநததகாலே
துயிலெழுநதானஅறுநூறுசகடசசோறும
ஒருகுபபதிறுயிரம சாடியிலெகளளும
உணடாஙபின அணணனமுகஙகணடான்தநத
பூஙகவசமமுதலெல்லாமபெறறுன அவனுாப
புறததினிலவானராஆரவ ரமகெடடான
ஈஙகிதெனனபுதுமையெனறுன அவனுமசொனனுன
இடிககினறுனபுததிசொலலித துடிககினறுனே

உ௬ தரு-புநநாகவராளிராகம-அடதாளசாபபு

பலலவி

வநததோதீமை இலஙகைககுவநததோதீமை

அநுபலலவி

வநததோசிதைபபெண நொநததோகாஙகும்
வெநததோகலகம மிகுநததோ உனனுலே(வந்த)

சரணஙகள

௧, புலததியன்குலம் கெடடதோ மகிநத
தலததிலஇருபபு விடடதோ
விலககாதபழி மூணடதோ பூவுலகமும
செலுததுமசெஙகோல மாணடதோ
கலிபபவாசொலகொணடு கலஙகுறுயநீகுடடி

௨, குலைததுநாடமேலதைததகொளளைகபோலேகிட்டி
தாயவரமபிடிததானே அமபாலவாலி
சிவனைககுடிததானே
தேவாககும தேவன்அவனராமனமுனபாக
போலவெனறுபிழைபபாதெவன
நீவெலவேனஎனபதும நினைநதசானகியெணணே

௩, மேவுவேனஎன்பதும விறுதாயோசனைஅணணேன (வந)
அமபுராகவன தொடுககவருணனவந்து
குமபிடடுவழி கொடுகக
கெமபீர அணைபடுததது-வந்தமனிதா
முன்புபோயபபடை ஏறிநது

[illegible] கட்டிச் சண்டை பண்ணாமல்
தம்பி சொற்படி சீதை தன்னையும் விட்டு விடாமல் வந்த

௩ முன்றுதும் மட்டு சுமணன் அம்பாலே - இந்திரஜித்து
[illegible] இளமையிட்டே
முற்றும் முந்தினபடியே ராமனை அம்பாலே
[illegible]மணி முடியே
[illegible]பாரு சீதையைய பிறகாகிலும் விட்டு
ஜீவியாய் ஆளுவோம் நீதான் உயிரும் போம் பின்பு வந்த

விபீஷணன் ஸ்ரீராமருக்குக் கும்பகர்ணன் வரலாறு கூறுதல்

விருத்தம்

கும்பகர்ணன் இது சொன்னான் அரக்கன் சீறித்
குரங்கையும் மானிடரையும் கும்பிடு போ என்றான்
தம்பி அது போராமல் ஆயிரம் பேய் பூண்ட
தடந்தேர் மேலே ஏறி நெடுஞ்சூலம் கொண்டான்
வெம்பாகார புடை சூழ் இலங்கை விட்டு
வெளிவந்தான் அது கண்டான் வீரராமன்
நம்பி இதேதென விபீஷணனும் அங்கே
நாடினான் வணங்கி உரையாடினானே

௬௰-தரு-சௌராஷ்டிர ராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

கும்பகர்ணன் இவன் - ஐயா நான் - தம்பி எனக்கு மூத்தவன் ஐயா

அநுபல்லவி

எம்பெருமானே உன் இணையடிக்காளாய்
நம்பும் விபீஷணன் நான் சொல்லக் கேளாய் கும்ப

சரணங்கள்

௧. ஞாலத்திலே வெகு காலங்கள் தவம் செய்து
சூலத்தை சிவனைக் கையில் பற்றினை வந்து
கேட்டிட்டே இந்திரலோக குத்தினை ஒரு
கொட்டில் கட்டில் ஏத்தினை - இவன
ஆந்தைப்போல் தேவர்களைப் போய பிடிப்பான
நாலு குடம் சாட்டுக்கும் ஆகாமல் அடிப்பான் கும்ப

௭. பகரமாலருகையால்ய பாதுபோலஎடுததநத
மகமேருவையுமதோளிலத் தாஙகுவானஎஙகும
புகைபுறபபடமூசசை வாஙகுவான-பல
யுகமலருந ளாசத தூஙகுவான-பல
சுகமஆகசிலதுநாள தூஙகையாலஇவன்
சகலருமஉயிரதபபிபபிழைததாா எனசாமிகும

௮, தெரிநதுராவணனுககுச சீதையைவிடசசொலலி
வ நதிவருநதிமெததத முறைபபட்டான-அவன
இராமகாமையாக இவன குறைபபட்டானசலகம
பிரிநததெனறேஎணணிய ற பபடடான-உன
சரணபுகுநதிடுவானே தமையனதனசொலலால
சிறநதாணிபபடுவானே தேவர்உனவிலலால-கும

கும்பகாணனை அழைததவிபீஷணனுககுப்
புததிகூறல

விருததம

சததியவிபீஷணன இவவாறுணை ககசசாமி
சணடையிடவருமஇவனே உனமுனனுசசு
சிநதிரவதைசெயதிடிலஉன மனமயேதாமோ
தெரிநதுவா அவனமனதைஎனனசசெனறான்
அததிசையிலஅரககர்படைககடலுளளே
அணணனஅடிமேலபணிநதானபணிநதபோது
புததிஉளளகும்பகானனதமபிகனனைப
புல்வினுனபுததிசிலசொலலினனே

௧௨-தரு-சாரஙகராகம அடதாளசாப்பு

பலலவி

ஏனவநதாய்தம்பிவி பீஷண நல்லே
எவாககுமஅதிககுண பூஷண

அனுபல்லவி

ஆனந்தராமனைஅடுததாய விணைவிடுத்தாய
அமிாதமஉணகிறவாயால விஷமஉண்பார்களோபேயாஎன்

சரணங்கள்

௧. அஙகேநீபோனதும அபயமபெறறதுமலங்கை
அரசுபெறறதுமகணடு வருநதேனே

வெகுகீர்த்திப் புலஸ்தியன் பேரப்பிள்ளைக்கும் உன்னால்
வந்துகொடுத்தாயென்று பொருந்தேனே
தங்குமென் குலத்திலே ராமனம்பு கொள்ளுவர்
தப்புவாரென்றெண்ணம் இருந்தேனே
இங்கேயிருந்தவர்கள் எல்லாரும் கரையேற
எள்ளுந்தண்ணீரும் நீ இறைப்பாயென்றிருந்தேனே - என

உ நாலுபத்துமுங்கொண்டாய் சிரஞ்சீவியும் நீ கொண்டாய்
நாங்களிருக்கக்கொண்டோம் ஒருசாலே
மேலே கூற்றுவன் நின்றான் ராமனும் எதிர் நின்றான்
விதியுமின்றது கால முடிவாலே
சீலமுள்ளவர் அவர்தங்கள் உயிர்விட்டாலும்
நெறிக்கவிடார் உன்னைப் புவிமேலே
காலனூர் எமக்குண்டு இலங்கையூர் உனக்குண்டு
கனியைத்தின்பதைவிட்டுக் காயைத்தின்பதுபோலென்ன

௩. அப்புபோலச் சுருக்கா நீ அவரைச்சேர்வதே காரியம்
அழைக்கிறேன் சம்மதி படுவேனே
தம்பி ராமனும் நீ நிற்கக் குரங்கையெல்லாம்
சதையாய் மலைமலையாய் விடுவேனே
நம்புமதனையன்றே நானும் இறப்பதல்லால்
நாலுபேருமங்கைக்க நரகக்கும்பிடுவேனோ என

கும்பகர்ணனுக்கு விபீஷணன் நீதி கூறல்

விருத்தம்

மொழி இதனைக் கும்பகர்ணன் சொல்ல விபீஷணன் அண்ணா முறை தப்பான வழி இது நீங்கிட வேணும் வந்து நீ சாமி பதம் வணங்க வேணும் பழிப்படும் ராவணனுடனே இறப்பது நீ கருமம் அல்ல பரிந்தென பின்னே முவதுவே கருமமென்ன அசைக்கின்றான் உறுதிமொழி இசைக்கின்றானே.

௯௨-தரு-காம்போதி ராகம்-ஆதி தாளம்

பல்லவி

என் வார்த்தை தன்னைக் கேள் அண்ணே கும்பகர்ணா நீ
ராமனைச்சேர்ந்து வாழ அண்ணே

அனுபல்லவி

உன்வார்த்தைகேட்க உன்னை   உந்தனுப்பினானோ
உண்மைபார் ஆணமட்டும்   தாமமேதலைக்கட்டும்-என

சரணங்கள்.

க, மனந்துக்கா காக-ராவணனை ஒழிக்கவேணும்
வளருதே அப   வாதம்
அனந்தம் ஆம் பரதாரக-துரோகியுடனே சேர்ந்தால்
அதைவிட உண்டோ   பாதகம்
செனித்தமதுவேந்தகுலமும்போகச்
சித்திப்பதென்ன   சேதகம்
கனத்தராமர்படைமுன்-நமதுபடை வெல்லுமோ
கடலிலே பெருங்காயம்   கரைத்தால் உண்டோ சாதகம்-என

உ, அடைவானதாய்த்தலையைப் பிழையால் பரசுராமன்
அறிந்தானே   பரிகாரம்
திடம் ஆம் பிதாவைக்கூடப் பிழைகண்டு சிவனப்போ
சிரம்கொய்த   நிலவேசா விரம
நடவாத நடைநடந்தால்-அண்ணன் தம்பியைக்கூட
நறுக்கவேணும்   அநேகம்
உடலில்புரைக்குழலை-அறிந்தெரிவாரைப்போலே
ஒழிக்கவேணுமல்லாமல் உயிர்கொடுத்தென்னசாரம் என

ஏ, உனக்குள்ளகாலம் உறங்கிக்கிடந்தார் இந்த
உலகம் இனிமேல   கிட்டாதே
தனித்தகோதண்டம் முன்னே அண்ணனும் நீயும் எங்கே
தலைவிதிப்ப   ஓட்டாதே
வினைப்பிறவியும் நீரும்-வாந்தயலமுத்தியும் சேரும்
வேளையிதுபோலக்   கிட்டாதே
எனக்குத்தந்தநன்சமய-உனக்குத்தந்து நீ சொன்ன
எல்லாம் கேட்கிறேன் நான்   இனி ஆகிறும் தட்டாதே-என

விபீஷணன் பின்னடப்பின் இருந்தகருமம்போக்கசலத்தல,

விருத்தம்.

சந்திரிகாதுவாரம் நாடி இந்த வாறு சொல்ல
மறு துவிட்டான் ரூபப்பரனை சுவாமி அன்றுள்

சிநதையிதுஎன்றுவிபீஷணனும் சொன்னான்
செயராமனைசணடையே செயயுமெனறான
பநதமஉளளசுகரீவன முதலாயுளள
பலபலவானரபபடைகளா தொகையில்லாத
சிநதைஇராககதபபடைகளா கடலபோலபொஙகி
நேரிடடாா அதிகமஉளள போரிடடாரே

௬-இபதை சஙகராபாணராகம-அடதாளசாபபு

கண்ணிகள்

௧ கோலாகலமாகக்-கடல்போல்வளைததாரே
குமபகானன்படை வீரர்
மேலேபெருஙகடல போலேவளைநது
மிதிததாரேவானர சூரர்

௨, எஙகுமபரிககுலமஎஙகும்கரிககுலம்
எஙகுமஅரககாகொண டாட்டம்
எங்கெஙகும்மநதிரிகள எஙகெஙகும்பல்லூகம்
எஙகெஙகுமவானரக கூட்டம

௩, சஙகுகள்கொம்புகள தாளஙகளமேளஙகள்
சகரமபோலவே படிகக
அஙகேகுரஙகுநெருஙகிச செயகொககளே
அணடகடாமும வெடிக்க

௪, எர்திபபிடிபார அடிபபார்ஒடிப்பார்
இராககதாவானர உடலே
குததுகுதிககும மிதிககுமவதைககும்
குரஙகுகளராடசதக கடலே

௫, அள்ளுமகுருதியில துள்ளும்ககரமபோல்
ஆடுமோராடசதப பிணங்கள்
விள்ளுமகவசஙகள விள்ளுமதுவாசஙகள்
விளளுமடலேமணடை கிணஙகள்

௬, மெததயலேயும சிலேயுமகவிககுல
வீராளதிரிர விடுததார
அததிரசததிர-தோமரததால்எறிந்
சரககர்அதைியெல்லாம தடுததார்

* அதையிரடடிதது பபாடுமபோது - அதினளன றாயிவடததில முதலிலேசேரதது பாடிகளளளவும

௭, வேலாயுதத்தாலுஞ் சூலாயுதத்தாலும்
மெத்த இராக்கதர் தாக்கினார்
காலாலும் கையாலும் வானர வீரர்கள்
காணுதவைபொடி ஆக்கினார்

௮. தோளுஞ் சிரங்களுந் தாளுங் கரங்களும்
துண்டா அரக்கர்கள் தடிந்தார்
மாளுந்தலைவிதி நாள்வந்தநேக
வானர வீரர்கள் மடிந்தார்

௯ தேய்த்த தெறிந்த திவ்வாறு கும்பகர்ணன்
சேனையென்னும் பெரு வெள்ளம்
சாயத்த தூதிரம் படிந்து செவந்த
தணிந்த தலலோகடல்ப பள்ளம்

௰ வேளை அதிலொருநாலு வெள்ளப்படை
வீரனவசந்தன்லா மன்னன்
தோளில் ஒருமலைபோடப் பொடியாகத்
தொலைத்தானே கும்ப கற்னன்

௰௧. குத்தி உடனே அவனைப் பிடித்தந்த
கும்பகானன் எனும் கபிலன்
நெற்றி திலகம் பாய இட்டாண்முகன் அதைக்
நேரிட்டானே வந்து ...லன்

௰௨, நீலனெறிந்த மலையைக் கும்பகற்னன்
நீறு நீறுய செய்து நகைத்தான்
மேல அவனும் பாய்ந்து கடித்தான் இவன் குத்த
வேசாறி நீலனும் திகைத்தான்

௰௩. அங்கதனைக் கண்ட அங்கதன் ஓர்மலை
அங்கையால் போட்டு ராம பேசினான்
செங்கல் பொடிபோல நூறுக்கிக் கும்பகறனன்
தெண்டான்றவன மேலே வீசினான்

௰௪. விட்ட கதைதன்னை அங்கதன் கையால்
வெடுக்கென்று ஒடித்தது போல போட்டான்
குட்டிக் குரங்கே நீ ஆரவனைச் சொல் என்று
கும்பகறனன் பின்பு கேட்டான்

௰௫. கேட்டால் உன் அண்ணனை வாலால் மேல் சுட்டிக்
கிளம்பினவன் மகனே தாண்டா

மாட்டி அவனைப்போல் உன்னையும் வாலால்
வளைக்கிற அந்தகன் — நானடா

௰சு. என்றுசொல் அசைதன் தன்னைக் கும்பகர்ணன்
ஏற அவன அங்கே — சாயந்தான
கன்றுகண்டோடிவரும் பசுப்போலக
கணத்தில அனுமந்தன் — பாய்ந்தான்

௰எ பாய்ந்தவன் மேலே ஒருமலை தன்னைப
பறித்தே அனுமந்தன — எறிந்தான்
சாய்ந்திடக்கண்டான் இவன் தனனை ராம
சரமகொலலுமெனன மபயல — டறிந்தான்

௰அ. மறியக்கண்டே கும்பகன் றனன் அந்தப்படை
படுபாகிஆம்படி — தேய்த்தான்
அறியும் இளையான் அனுமான் மேல் ஆறிநின்
றஸ்திரமமழைபோலே — சாயந்தான்

௰கூ. தேரைப்பரியைக் கரியைத் தொலைத்தவன்
செங்கைச் சிலையையும — ஒடித்தான
போராக்கண்டோர் சூலம் கும்பகர்ணன் தமபியே போல்
போடஎனறெணணம — பிடித்தான்

உ௰. பிடிக்குமமுனனே வெகுளையை எனறே தம்பி
போகதொருதிக்கினில — மேவினான்
துடிதசெதிரேவந்த சுக்கிரீவன் மேல் ஒரு
சூலம் கும்பகறனன — ஏவினான்

உக, ஏவின சூலததைப பாய்ந்த அனுமானகை
இரண்டாலும மதுளா — நொறுக்கினான
தாவிய சுக்கிரீவனை கும்பகறனன்
தடக்கையாலகட்டி — இறுக்கினான்

உஉ, சாமி அனை அறிந்தம்புகளபோடத
தயங்கிக் கும்பகறனன் — ஓய்ந்தான
ஆம் அவன காதையும் மூக்கையும பிச்சுக்கொண்டு
டபபு மசுக்கிரீவன் — பாய்ந்தான

உங பாய்ந்தபின் தமகைச்சிமூக்குப்போலத் தனமூக்கும
பழுதாகவே வெட்கம — பூண்டான்
காயந்தசின்ந்தே கோடு ராகவன் மேல் கும்ப
கறனனு மசண்டைக்கு — மீண்டான்

ஸ்ரீராமருக்கும் கும்பகர்ணனுக்கும் யுத்தம்

விருத்தம்.

மீண்டவன் ஈன்மூக்கிழந்தேன் தங்கைமூக்கும்
விண்ணிலே உங்களால இழந்தாள இங்கே
ஈண்ட இருவோருமமூக்கிழந்தபோதே
இனி இலங்கைவேந்தனுமமூக்கிழந்தான் கண்டாய
ஆண்டகைமைபோகுமுன உங்களோவாள ; லே
அறுத்தறுத தெறிபபேனென்றுருவாள ஏந்தி
பூண்டசெயராகவன்முன கும்பகறனை
போர்செயதான் இப்படிப்போர் ஆர் செய்தானே

கஉ தரு-தோடிராகம்-அடதாளசாபபு

பல்லவி

ஸ்ரீராகவனும்-கும்பகர்ணனும்-செய்தார்சண்டை

அநுபல்லவி

வீரன்பதின்மூன்று — கோடி வெட்டுந்த
வெறறிபபரிசையால் — ஆவனதடுத்த
நரசிஙகமுமஇரணிய — னுமபோலே
நாதருமதேவருமா — ணாநனமேலே (ஸ்ரீரா)

சரணங்கள்

க. விக்கிரமன் ஆம்கும்பகர்ணன் இராகவன்
மேல்ஒருபாதகமபால்த — தாக்கினான்
கைககணையால்சாமி அவனகையில்வில்லையும்
கவசத்தையுமதுணடப — ஆக்கினான்
அககணத்தேகழி கொண்டவன் — மீள
அடிததானேகுரங்குகள — மாள
கைக்குமகுமபால அநததடியையும் — போகும்
தறிததானே அய்யன் இப்படி — ஆக (ஸ்ரீரா)

உ. மடித்தவ போர்செய்குமபகறனன
வாளுமபரிசையுமா — தாக்கினான்
தொடுத்து ராகவன் அவன்வலககைசயைத்
துணித்துமணணில்வீழ — ஆக்கினான

இதை இரட்டித்துப்பாடும்போது - கோன எனறு இவிடத்தில முதலிலே சேர்த்துப்பாடிக்கொளக

பிடித்தவாளொடும்கைவிழ — மெய்யனைக்
போகவிடாமல்வினதேதுந்தக் — கையை
எடுத்துக்கொண்டிடத்தே — சண்டைதந்த
இடக்கையுங்கொய்தான் — இப்படி அந்த(ஸ்ரீ)

௩ வழுவாமலேஒருகணையால்கும்பகர்ணன்
வலக்காலைவிழ — எய்தான்
* அழிபஇடக்காலால்குதித்துவர
அந்தக்காலுமதுணி — செய்தான்
எழுந்துவகைஇல்லாமல அண்ணனை — நாடி
ஏங்கினஅழுதானமனம — வாடி
முழுதும்தொளைபட் — டரக்கன்சரீரம
முண்டமாக்கிடத் — திருள அந்நேரம(ஸ்ரீரா)

கும்பகர்ணன் ராமனைத்துதித்து வரங்கொள்ளுதல்

விருத்தம்

முன்பு மாரீசனுங்கரனும்பட்டான்
மொய்குழல்சீதையுமசிறையில்பட்டாள் அண்ணேன்
உன்குலமுமநீயுமபோயப்படுவாயனறே
உரைத்தவிபீஷன் அலனல்ஒதுக்கப்பட்டான்
என்பலமபோயநான்பட்டேன்உன அம்பாலே
ராவணனுமஇனிபபடுவான்என றுசொல்லி
அம்பிஎனறுகும்பகர்ணன்ராமன்பாதம்
அந்கொளவான்பின்ஒருவாசகம்விள்வானே

ரு-தி ஷைத-மத்தியமாவதி-இ-ம-அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்.

௧. சாமிநமஸ்காரம் சாமிநமஸ்காரம் — சத்தியராகவனே-இங்க
பூமியிலஉத்தமவானேநமஸ்காரம் — புண்ணியராகவனே

௨, நீயேசாமிஉண்மைக்குவில்லுக்கும — இந்நேரம்ராகவனே
ஆயிரமராவணரவந்தெதிர்த்தாலுமபற் — றுதுராகவனே

௩ தோளுந்துணிந்தேனே-தாளுந்துணிந்தேனே — சுவாமிராகவ
வேளையிலநான்உன்னைக்கேட்குமவரந்தரவேணும் — ராகவனே

௪ வந்தபுறாவுக்குஉடலைக்கொடுத்தவன் — வங்கிசராகவனே
இந்தவிபீஷணனைக்கைவிடாமலே — ரட்சிநீராகவனே

---

* அதைஇரட்டித்துப் பாடும்போது-அது-என்று இவ்விடத்திலமு
கனிலே சேர்த்துப்பாடிக்கொள்க

ரு அந்தராவணன் உடன்பிறவியென்றுகுறியானே   ராகவனே இவனை
எந்தவேளையிலவந்தென்செயவானோளச்சரிக்கை   ராகவனே
சு விளையாடல்லஇவன்உன்னருகேநிற்கவேணும   ராகவனே தப்பில்
இளையவனை அனுமானைபபிரியாமல்இருநததுராகவனே (னேஎன்
எ என்னைகவென்றபோதெனை அண்ணனையுமகொலவாய   இனிஇராகவ
தன்னைக்கண்டபோகளகையாதபடிசெய்வாய-சரணமராகவனே
அ தனைககுறுகுபோ-லென்முகும்-போசசுதே சாமிராகவனேதேவா
யககமசொல்லாமுன்னே- எனதலைமலைப்பதனபாரம்   ராகவ

ராமபாணம-கும்பகானனதலைமையக கடலில்விழுத்தல்

விருத்தம்.

அன்பினுடன்இந்தவகையும்தொகையும்விண்டளவில்
    அமபுபம்எனும்கண்உடையான்
செமபதுமமஎன்றமுகமண்டலம்மலர்ந்தொரு
    செழுஞசிலையில்அம்புதொடவே
அமபதுபறநதவன்நெடுநகலைவிழும்படி
    அரிகதெறியஅந்தவிசையால்
கும்பகர்ணன்சிரசுபொங்கியதடங்கடல்
    குழிந்திடவிழுந்ததவமே

சீதாதேவியின்பக்கல்வந்துராவணன்கெஞ்சுதல்

இதுவுமது.

இன்னவகைகும்பகர்ணன் இறந்தான் இப்பால்
    ராவணனுமமருநதனைஅர்சனகன் ஆககிப்
பொன்அனையாள்முன்புமகோதரனைக்கொண்டு
    போகெனவேஏவிவிட்டுததான்ம்முன்னே
மின்அனையாாநடமாடகீதம்பாட
    வில்மதனன்கணைசாடமெலிந்துவர்டி
அன்னையெனுமசீதைமுன்னேவந்தான்கிட்ட
    அஞசுவான்ஏதேதோகெஞ்சுவானே

சு-திபிதை-கண்டாராகம்-அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்

க. இனனம்நான்என்னசெர்ரோஎன்னை இரயச்செயவதுதாமமோ
இன்னமமனமதவாதையேபடஎன்றலஆகுமோசீதை

௨ குறித்த துழுவனையும் வீசினேன் காமக்கோட்டியால் மனமகூசினேன
இறக்கவேமனமபொறுகினேன - உன்னை - எண்ணி அலமேலா இருந்தேக
நகினேன

௩ மெத்தமெத்தத் துவண்டேனே உன்னை - விசுவாசத்த தேடிக்கொண்டே
னே. பந்தெங்கபாரகாம அவஸ்தைபே - நான் - பதிவதாயிரம அவஸ்தையே
௪ தென்றல் வந்தென்னை பாயுதே இந்த திங்களும் கனலாகாயுதே
என்றன்மேல்கிருபை ஆகிலே - மனம - இரங்குவாயவைதேகியே
சீதாதேவி - ராவணனை இடித்தல

விருத்தம்.

விரும்பிய அரக்கன் இந்தவிதம் சொல்லிப்பதைபதைக்க முன்னே
ப்ருந்தலே பதுமமணைமேல் படியவே வந்து வீழ்ந்தாள
திரும்பினாள் முகம் பாராமல் சீதையும் அவனை நோக்கா
தருமமென்றோ தருமமைப்பார்த்துத் தூறுவாள கூறுவாளே

௩௪ தருசஹானா ராகம ரூபகதாளம

பல்லவி

கெட்டுப்போகவேணுமோகேளடா - அடா ராவணா துரும்பேசிகெட்
டுப்போகவேணுமோகேளடா

அநுபல்லவி

௧. துஷ்டத்தனம் எல்லாம - விட்டுவிடடா என்
சுவாமி
மோமே
துடிக்கு

கோதண்ட - வில்லி - அம்பால்
உன குலம கெல்லி
சொலலி - கெட்டு

சரணங்கள்,

௧, தாண்டாவிளக்கதைத்
மாண்டால்ப்போலேமாளுவாய
வேண்டாம அடா
ஏண்டா

திண்டவருமபூச
நீயே துளள
கெடுவாயே
பேயேகெட்டு

௨ ஆக்கிரமசிங்கத்தை நப
சாககடைக்குள்
பார்க்குமோகணைலே
ஏணடா

பார்க்கிறபெணசிஙகம்
நரிகுட்டி தன்னை
எட்டி
மட்டிகெட்டு

௩, பாருக்குளளோரகு - வீரர்க்கலலாஸ்யமற
பெருககுநானபச்ச
ஆருககுபோகிறாய்
அயயோ

நாவிநீ
ஆவி
பாவி - கெட்டு

௫, பததுளகூடாஞலும்சத்துருவேஉடன்
சுற்றமுமவாழ்வும் இல்லாதுளன்
பததினிவாக்கு பொல்லாது
ஏண்டா வாதுகெட்டு

௬, வாய்த்தகொழுநதனல் மூத்தமகன்பட்டு
வாாதனதக்கேட்டமும ஓசைாதில்
ஏாத்திடவேணுமஎன் ஆசை
ஏண்டா பிசாசைகெடடு

மாயாச்சனகனைச்சிதைகண்டுதகப்பன்என்றுபுலமபல்

விருத்தம்

நெறியாள் இநதப்படிஉரைக்கநீசன் அரக்கன ஆவிஞல்
பொறியாமருந்தன்தனைச்சனகன் போலேசெயதுமகோதரன்தான்
மறியா இழுததுவரஅதனுமமகளேமகளேஎனறிளைநதான .
அறியாள சிதைதகபபன்என்றே அழுவாள்அழுதுவிழுதாளே

௬௫ தரு முகாரிராகம் அடதாளசாப்பு

பலலவி

ஐய்யா சனகா அய்யா எனைப்பெற் றனுபவிததிதுவோ

அநுபலலவி

கையுமகயிறுமாகசனஜுமுன்னேநீ
கடடுபபடடயஎன்னைதொட்டுபடடாய்அலலோ ஐயா

சரணங்கள்.

க, பஞ்சாசதகோடி பூமணடலததிலே
பலவேளவியுபசெயது சிறைப்பட்டாய்
அஞசாதவனையுமகெடடுகிறநீஇநத
அரககாராலகெட டுணடு குறைப்பட்டாய
செஞசொல்அயோததியில்காணைபல்நீயென்னைச்
சிறையிலேகணவோ புறப்பட்டாய்
என்சிறைநீஙகாமலதவிக்கிறேனேஅப்பா
இதுவுமபோதாதென ருநீயுமசிறைப்பட்டாய் ஐய்யா

உ, சுற்றத்தாரேதாய்மாரேதஙகைமாரே
சொலவார ஆா இநதப பெருஞ்சோவி

அத்தலத்திலேபாயநதுயகளுக்கறிவிக்க
அனுமானுமஇலலையேபுண ணியசாக்ஷி
வெற்றிஅயோத்திராஜாகிரதிகளை
வெட்டிஅழிககநானே கோடாலி
பெறறவீட்டையுமவைததுபுகுந்தவீட்டையுமநல்ல
போஅழிக்கஎன்றுபிறநதேனே பெண்பாவிஅயயா

௩. காததன் ஆகிககொண்டேணவனைக்கொல்என்று
கடுமபழிதேடிககொண டேன்முன்னம்
பற்றுமபறறுததுககுமதநதைக்கும்வினைசெயதேன்
பணணினேனேகள வுளகனனம்
உறறாநகைசெயயபடததுமாதம்இஙகே
ஒருததிநான்இருநததே பெருஙகுன்னம்
இத்தனைபாடுமஎனனாலேவரக்கண்டும்
இஙகேசீவன்கொணடிருககிறேனே இன்னமஅயயா

குமபகானன்மரணததைக்கேடடுராவணன்புலமபல்

விருததம

உத்தமிசானகிஇநதவாறசூதாள்சனகனெனஉருவமகொணட
பிததனும்ஆகாவார்த்தைசொனனான் அவனையுமஏசசுமபேசசுமசொன்
னள், மத்தனிராவணன்கொதிததான அபபோதுகுமபகறனன் மரணமகே
ட்டான். சொககதைமரமபோலவிழுநதான் முடஙகினான் அரககன்அழந
தொடஙகினனே.

௨௬ தருஆனநதபைரவிராகமஆதிதாளம்

பல்லவி

அப்பாகும்பாகறனுஉனைப்பிரிநதெப்படிநானபிழைபபேன்

அநுபல்லவி

எப்பிறப்பிலே உன்முகம்பார்ப்பேன்நான்
எநதவிதத்தில் உன்உயிகாப்பேன்
செப்புமமுன்னேபோய்ப்ப படடாயேஎன்னைத
தெருவில்ப்பாதேசியாய விட்டாயேஅப்பா

சரணங்கள்

௧. இனிமேல்என்சிறைதள்ளிவானவரோ
டிந்திரனுமநிலையிலே போவானே

தனியேனென் குழந்தைகொரு தேவேந்திரனுடைய பட்டரத்
    தமையையுபமூகசறுநதாள — தானைதானே
அனியாயத்திலக்காரணமாரீசன் என
    றவனை யும்போக்கடித் — தேனானே
சவிஆருமஅந்த்மோசத்திறை ஆல்லோ
    சருகுகிறதம்மா — ஆனேனே-என் ஐயய்ய

௨. வாயுப் முனையும்கட்டடைக்கவே
    வளர்ந்தாயே — குலக்கொழுந்தாயே
ஓயுமஎன்குறைசண்டுசுறுக்கிலே
    உறக்கமவிட்டுமலைபோல் — எழுந்தாயே
மாயன்முதலோர் ஆயுதச்திறல
    மயிர்முனையும்உடமபில — அழுந்தாயே
கனாறமபுமபோலஇருக்கிற
    இந்தமனிதன்ஆமடால் — விழுந்தாயே என் ஐயய்யா

௩. மயில்போல்பெண்கள்கல்ப்பிடிக்கமெத்தையில்
    வளர்ந்தஉன்நிதிரையைக்கண்டு — பயந்தேனே
கையிலேபெயகாலபிடிக்கக்களத்தில
    கவிழ்ந்தாய என்றுசொல்ல — நொந்தேனே
நயமோசொல்லுப எமனுக்குப உனக்கிட்ட
    நாளே இளக்காரம — தந்தேனே
உயிர்போல்உடலோடொடுத்துமதுணிவே
    உடபிறந்தேனோ — வந்தேனே-என் ஐயய்யா

அதிகாயன் வரலாறு விபீஷணன் கூற ஸ்ரீராமர்

தம்பியைப் பாராட்டல்

விருத்தம்

அரக்கன் இராவணனிருவர்முதான் பின்னே
    அதிகாயன்படையெழுந்தான் ராமன் கண்டான்
விரித்துவிபீஷணனைச்செயவான் சமீபம்நின்று
    விழுந்தமதுகபிடவா ஆம இரணடுபோசகுன்
ஒருத்தன்மதுகும்பகானன்உன்றாப்போனான்
    ஒழிந்தகதிடவன் இடமபோமவனைக்கென்றான்
திருந்தியராகவனை இதாகருதமபிபோதம
    சேர்ஈன்றான்சயைடையினியடாஎன்றானே

இருபடைகளும்கைகலக்கஆனைப்படை

அனுமானடித்தல

விருத்தம

பாரெனவானரச்சேனை அரக்கர்சேனை
    பலசணடைஇடுவோன்இளையோன்விடும் அம்பாலே
காரெனவேகணடகணடதுணடமஆகிக
    கால்மாறுதலை மாடாய அரக்கனவீழ்ந்தார்
கோரன் அதிகாயனவிடுமபானைககூட்டம்
    குமுறிவெகுவெகுவாகவரககணடோங்கி
மாருதியோமரம்பிடிங்கிடுவேபாயந்து
    மாட்டினன்பிணமலையாககாட்டினனே

கஎ-தரு-தோடிராகம்- அடதாளசாப்பு

பல்லவி

அதிகாயன்படைமதவேழங்களை அடித்தானே அனுமான்

அனுபல்லவி

விதிஆகப்பல்பேர்களும் — நடுங்கி
விடவிடென்றதிரவேரோடும் — பிடுங்கி
சதிராகபபிடிதழொரு — மாமரததாலே
சடைகொணட இலுப்பையைத்தடிகொண்டடிததாப்போலே-அ

சரணங்கள்.

க; கடியாற் சிலையானை — உதையாற்சிலையானை
    கதையாற்சிலையானை — மாயந்தவே
அடியாற் சிலையானை — விதிய வெற்சிலையானை
    அதிராச் சிலையானை — சாயந்தவே
இடியாற் சிலையானை — அறையாற்சிலையானை
    எறியாற் சிலையானை — ஓயந்தனவே
பிடியாற் சிலையானை — விசையாற்சிலையானை
    பிசையாற்சிலையானை — தேயந்தவே
அடியற்றமரமபோலே — படுமசிலையானைகள்
    அலறிக்கைகாலொடிந்து — விழுமசிலையானைகள்
நெடுக்கக்கலங்கஉயிர் — விம்மசிலையானைகள்
    நெளிவுறமலைந்துதிரை — கெடுமசிலையானைகள்
செறிபட்டயானைசில — முறிபட்டயானைசில
    செக்கிட்டுவிக்கிட்டுச்சூழ்ந்திக்குக் — குதிக்குமே யவிழ்ந்து-அதி

௭. எடுத்தான் சிலசில முறைத்தான் சிலசில
இறைத்தான் சிலசில யானையை
கெடுத்தான் சிலசில குழைத்தான் சிலசில
கிழித்தான் சிலசில யானையை
தடுத்தான் சிலசில தெரித்தான் சிலசில
தறித்தான் சிலசில யானையை
கடித்தான் சிலசில அழித்தான் சிலசில
கழித்தான் சிலசில யானையை
படிப்பல ஆக்கடல் ஓரளவென்றும் யானைகள்
பருத்தமலைகள் ஆதவரளவென்றும் யானைகள்
துடிப்புடனே விசிறும் தூரமளவென்றும் யானைகள்
சுழற்றியவாலடுவிஸ்தாரமளவென்றும் யானைகள்
சுற்றியெங்கும்யானைவிழரத்தவெள்ளம் ஆகிஎழுக
தோகைமாமேகத்தடி ஆகவேகொண்டிருந்தப்படி அதிகாயன்

௮. கைக்கே பலமெ ஜம வேல சபலகெஜம்
கைக சபலகெஜம் சாடவும்
மிகசாமபசிவிண்டு பூதங்களுடனே
வேதாளங்கள்நடம் ஆடவும்
திக்கேயமுனிவர்கள் கைக்கே அலர்கொண்டே
செயசோபன இசை பாடவும்
அக்காலையினில் மிகப்பேய்க்களங்களெங்கும்
ஆனையின் வெடிநாற்றம் மூடவும்
சக்கிரம்போல் தலைகள் கிடேவிழ நாட்டியும்
தும்பிக்கையைப்பிடித்துப் பம்பரம்போல் ஆட்டியும்
திக்குகெசங்களுக்கு வெட்கம்வர ஓட்டியும்
சேரச்சேரப்பிடித்து வாரிவாரி மாட்டியும்
சிதறச்சிதற தூக்கிப்-பற்பற்பறக்கத் தாக்கிச்
சேனைத்தலைவர்களாக ஆனைப்பிணங்களாக்கா அதிகாயனே

அதிகாயனுக்கும் லட்சுமணனுக்கும் யுத்தம்

விருத்தம்

குதித்தே இந்தப்படி அரக்கர்குலமும் கொடியானைகளும் கடியபாவி முக்கண்டு கோபன் கனகமணித்தேர் மேல்கொண்டான், துதிதேவரும் அஞ்சகத்குமாரனை தோளில் இளையோன் மேல்கொண்டான்-எதிர்த்தார் இரண்டுபேரும் வில்லை எடுத்து அர்ச்சனை தொடுத்தாரே.

௧௮-தரு-பைரவிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

லட்சுமணனுக்கும் அதிகாயனுக்கும் நேர்ந்த சண்டை

அநுபல்லவி

லட்சுமணத்தம்பி அங்கதன்தோளில் வீறினான்
ஆயிரம்பரித்தேர்மேல் அதிகாயன் ஏறினான்
ஈட்டிஆக இருபடைகளும் வெம்போலே
கலந்துசண்டை செய்யும் கடலும்மலையும் போலே-லட்சு

சரணங்கள்.

௧. மூன்று அரக்கன்ஒரு கணைவிட்டான்-தம்பி
முறித்ததந்தக்கணை தன்னைக் கூறிட்டான்-அவன்
பந்தியாய்ப் பதினாறு கணைஎய்தான்-தம்பி
பதினாறுகணையையும் பொடிசெய்தானவனும்
வந்தவன் கவசத்தை நூறம்பாற் கழற்றினான்
வரும் அரக்கர்படையைச் சூறையெனத் தாறுமாறினான்
பிறகுதேர்க்குதிரையை மிரந்தாட்டிப் புரவி செய்தான்
பிடித்தவில்லையுடைத்துத் தாளேறிப்படி அகன்றே-லட்சு

௨. அனலாஸ்திரம் அரக்கன் ஏற்றினான் தம்பி
அதுக்கதையேவிட்டு மாற்றினான் தம்பி
கனமாம்பிரம்மாஸ்திரத்தை ஏவினான்-அதி
காயன் எமபுரத்தை மேவினான் பின்
நினையும் அங்கதனுலாந்தகன் இடியவும்
நீலன் வேரணமஸ்தன் முடியவும்
இனம் அமைச்சர் கரிவருடன் நமன்பேரியும்
இடபற்றல அந்தவயமஸதன மடியவும்-லட்சு

௩. வல்லரக்கர்மூவர் பிரமகோடி லட்சு
மனோர் அம்பால்மடிந்தாரே சோராது அங்கே
கொம்பு மகரிசிரன்தேவரை தகனம்கூடி அனுமான்
நீக்கப்போயவிழுந்தாரே உயிரோடு பின்பு
சிலவை சிலவை ஆதிமௌனமௌனத்
சிதறினார் அரக்கர்படை இடறித்தள்ளத் தள்ள
எல்லாருங் களும் எழுந்து துள்ளத் துள்ள
நாடார் ராமா கொள்ள லட்சு

அதிகாயனுக்குப்புலம்பி ராவணன்முன்னே

தான்யமாலைபுலம்புதல்

விருத்தம்

முன்போர் இந்தப்படிதோற்றமுரக்கன் அதிகாயன்பட்டான்
அனலாவந்துதூதர்செல்ல ஆதைராவணனும் அறிந்தழுதான
தன்னோபெற்றமாதன்யமாலை தானுங்கேட்டுத்தலைவிரித்தே
டனைபோல்அரக்கன்முன்விழுந்தாங்கு தாள் புலம்பத்தொடுத்தாளே

எ-இயகை-காம்போதி ராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

க, என்னசெய்வேன் இலங்கேசா-நான் என்னசெய்வேன் வெறிபிடித்தா
மன்மதனைப் போல்அதிகாயன்தனை மாணிடருலேபோக்கடித்தாயே [யே

உ, மாமகள்ஆம்சீதைதன்னைவிடமாட்டேன் மாட்டேனென்றுயே
காமமுன்னைக்கொல்லுகையில்அதிகாயனைநீ அல்லோகொன்றுயே

ங, கான்முதலாங்கும்பகர்னன அதிகாயனிவருடன்நிவாரணமே ர்
இருமனிதரைகையாலேஇனமுமளவுள்ள்ளலை உருளக்காரணமே ா

ச, சின்னமணி தனக்கான்றுவெகுசேனைகளையும் தொலைத்தாயே
தன்னை அமிழ்த்தினது மெத்தச் சமுத்திரமளவுமெறணவாழவைக்க லைத்தாயே

ரு, மலைபோலதத்தம்பிசொல்லும் இந்தமாலியவான்சொல்லுமதடுத் தாயே
தலைமேலேஇருக்கபிரானுமய்யோசற்றுமகுடியாமலே கெடுத்தாயே

சா, கொலைகாரிசூர்ப்பநகிசொன்னச்சொல் இந்தப்பலன்கண்டாயே
நிலைமாமாததலைசெரியக்கொள்ளி நீதானே தேடிக்கொண்டாயே

எ, பக்கக்கிளைமரம்போலேஎன்பனை அதிகாயனைக்கெடுத்தாயே
திக்குச்செயத்துபோய் உன்னைத்தேவர்நகைக்க உடமை பெடுத்தாயே

அ. பருவகிரிபோலேசாய்ந்துமகனேபடுகளத்தில் மாண்டு கிடந்தாயே
அருமைகளிரோ அதிகாயாஎன்னை அகலவிட்டெப்படிநடந்தாயே

இந்திரசித்துரான்ணடைக்குவந்துஅனுமானை இகழ்

அவாஅவனை இகழுதல

விருத்தம்

வாரேறுபூண்முலை தான்யமாலைநந்த
வகைஅழராவணன்செல்லலஇந்திரசித்துகேட்டான்

தோளறிநாகபாசமும் பிரம்மாஸ்திரமும்
செய்ததோ ஆயிரமுமசேனையுமகொணடெழுந்தான
போனவறிஒருவெள்ளகருங்குகளைகொண்டுவா
போளத்தோமாருதியைக்கல்லெடுக்க அறிவாய்
நேரேவில்லெடுக்கறியாயபோடாவென்று
நீக்கினான அனுமன்வந்ததாக்கினானே

நடக்க- தரு தோடிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

இந்திரசித்தே-சேவகம்-ஏதடா சற்றே

அனுபல்லவி

உன் துணை அதிகாயனைக்கொன்றான விலட்சுமணன்
உன்னை புகைக்கெல்லவந்திருக்கிறான லட்சுமணன்-இந்திர

சரணங்கள்

௧. என்னோடேஎதிர்க்கவல்ல ஆகுமோ
இளையவன அம்பெய்வான உன்னை
உன்னிராமனுடனேஎதிர்க்கல்லன்றோ
உனக்கவ்வளவுபலமா காணுமோ
என்னுடா உந்தன் அந்தரமாககறிந்தும
இம்மட்டும் கக்கசொல்ல வேணுமோ
குமட்மாமசந்திரனைபார்த்தநாய்
குலைத்தல் என்ன அதின்மகிமை கோணுமோ
(இந்)

௨. அந்தகாளைகளவுலாகவொருந்தின தறியாபோசற்றே நில்லடா
முந்திஅயோத்திலேகும்பகாணநுமமுண மண்டமஆனாலலடா
இந்திரர்திக்ளேபிரட்டுவாயெனைஅசாமிகவொரு புலடா
மந்திரத்தில்மயக்காயவிழுமேடா மழைக்கோகுடையிதகுடைடை
(இந்)

௩. விலங்கு அரிசியன என்றுலவில்லாளி அல்லவோ தானடா
கலங்கிக்க அந்தலனென்றொனனை நீடக்கபோகச்சொன்னேனடா
விலங்கைஉன்கள அப்பனைக்கொல்லுமாகுவீரனேஎசமானடா
எல்லயாக்குக்லகெடுக்கவிபீஷணன் எப்போதென்று காத்திருக்கிறானடா
(இந்)

வானரவீரர்களைமாட்டினன இந்திரசித்தனக்கும்

இளையவருக்கும்யுத்தம

விருத்தம்

அந்த அநுமான்செரல்லஆக்கணமே
ஆயிரம்கும்பா அம்பினால்கனைத்தான்

நீந்தும் உளஸுக்ரீவன் நீலன் சாம்பன்
பனசன் முதற்றலைவர்களும் படையுஞ் சாய்ந்தார்
சிந்தை தெளிந்தெழுந்த அநுமான் மேல் கொண்டும
சிலகால் ஆயிரம் பூண்ட தேர்மேல் கொண்டும
வந்த இலட்சுமணனும் இந்திரசித்துமாலே
வாங்கினார் சண்டையிலெலுங்கின்றார்

௪௰ தரு-சௌராஷ்டிரராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

லட்சுமணனுக்கும்-இந்திரசித்துக்கும் நேர்ந்ததே சண்டை-

அநுபல்லவி

சட்சி ஆயிரம் பரி அநுமானை வேறுகொண்டு
காமுகன் கொண்டு சேர்மோடி
பட்சணை சிங்கம்-ஆயிரங் கொண்ட தேரிலே
பாவி அரக்கன் வந்தான் விஷம் பிறைக்கவும்-லட்

சரணங்கள்

௧. அரக்கன் ஆயிரங்கோடி அம்புமுன் எய்தான் அத்தை லட்சுமணனது தகி ஆயிரங்கோடி அம்பால் பொடிசெய்தான் தம்பி பின்னோடு எதுக்கி அர்த்தசந்திரம் ஒருகோடி பெய்தானது கண்டவனும் இருபதி அர்த்தசந்திரமகோடி விட்டு கொய்பதான் சந்திரம்கோடி அரக்கன் விடக்கோடி இளையவனுடைய விடுத்தான் வசிமுகாஸ்திரமகோடி இருந்தன் எய்யகோடி லட்சுமணன் விடுத்ததைத் தடுத்தான் அஞ்சலியாஸ்திரம் கோபந்தகன் எய்யகோடிதமயியும் எறிகொடுத்தானை செசதானுஸ்திரம் கோடி இவன் பொழியகோடி இவன் பொழியகோடி அவன்பெ பழிந்தானெய்த்தரனை இவ்விநாராஸ்திரம இருதன்கோடி எய்யநிமலநமகோடிய லயாந்சான் இரிமுகாஸ்திரமவாதன்கோடி எய்யவஞ்சநமகோடியால் முறிந்தான் பஞ்சமுகாஸ்திரந்திருடகோடி எய்யதிருமகோடியால் தரிந்தான் பஞ்சமுகாஸ்திரமருரகன்கோடி எய்யகளுகிலும கொடியால் தறித்தானை இந்தவகையாரடலும் காடுமலைகளும பறவைகளும தேவர் முனிவர் சிந்தை நோக இடமின்றி இந்த உலகமெலாசம எங்கும் இவர்கள் விடுசரமாகமழையாக (லட்சுமணனும்)

௨. சீறி அரக்கன் பின்னாணையம்பை கணை நீசகி இலை பொனமார்பில் எறுகவசத்தில் பாய்ந்து நாமபாலக நாக்கி அநுமன் உடல் கீறி நாழைபவொர ஆயிரமவடிகணோர தேடிப்பாரி நுழைந்து அநுசெபத்தை தமயியும் விழிகொண்டு ஏங்கி தேவாபதிழ

ஒருபதினாயிரம் கணை ஒருகொடியினில்ப பூட்டி-அரக்கன் தேருமரிந்து க்கொடியும் சிந்ததிரளும புரண்டுவிழமாட்டி அவனைபொன்மாலை டஉ ருவிநுழைபும வகையிருநூறாயை ஒட்டிசுற்றிலும நின்றுநீக்கிபொரு துமவீராகளை ஒருகணையால்விழுக்கொட்டிரக்ககண்டவன்சகஸ்ரகோ டிகணைஒருமிக்கமழைஎனததூற்றிரும அதையெல்லாம சகஸ்ர வா ளிதமபிவிட அவன்மேலிநதுத்தக்ளிடதான்தமபிமெய்றிமேட்டகுந நூ றமடிகள டாதநன்சந்தியில் வெளிநடான அவன்மேலத்தமபிடகுதச நூ றமபெயய மாபிளநிரமகொப்பளிநகா சிலையைஊன்றிஊருமதேறி ன்மேலவளிளைப்பாற உதைதக நுமான் அநததேனாயுபமிறகொளுஙய றாநதவன் ஐமபதுகணைத்தூததேரும அழிந்துபறந்தோஅவஙற (௭)

௩. ஏறஎறஇபபடிஅவன்ஆயிரம தேனாஇளையோக்சீறி ஆறுகோடிஅமபால்அழித்தான் எரிந்தேனை அனுபான்பயாகா தாறுமாறுயாக்கிழிதெரிநதான்சில பேனை உடல்வெவவேறாக கூறுகூறுசெய்தாகுவித்தான் பிணமபோலே-ஆயிரம்தேனை ஒருகையினாலஅபபியுபாகடலினில் விழச்சாயததான்லட்சமயானை யை-இ நகையினாலபபற்றிஎயுமஎறும்டும என்றுதேபததாவ கோடிசே னையை-வரிகருவாளகொண்டுவாறிஅடிததடித்துபாயதூரனஅநதவேளை யில்கருநமைபோல் துநகதன்அநதநிருதன முனைவாயநதவேபயகள ஆ யிரம-பூணடதேனா நெடுமலைஙைறிநுலைஎறிதழிநது வ அடா உஙசே னை-மாணடுகி நகவனைப்பாரகலையோ எனறுபழிதசான் அவனும்போ ரில்முனைடுதேரிலநின்று முறைமுறைவொருசணைகொழித்தான அ னை ததமபி மீணடுதோ அழிதருமாயினில் சுவசமுமகிழிநதானமைவகைவா கிடைநதுவாட அவனை ஏறவும வேறுரதம இலலாமல வெருவ குறுதிவெ ளளாறு இநதிழிடிகசையிலை பிதநதிமிவீறுசிலையும அவனும தனியம இவ்வாறு

லட்சுமணனுக்

௪. அரக்கனுடன்வருமபாறபதுவெள்ளமும் அறக்கனிதபோரிட்ட கூடி க்குரஙகுவெள்ளங்கள நேறயதும அப்படிபறக்க வானரயாளுவெடுரு து வேர்சிலபோகளும உயிர்வநதுபிறகக சமுத்திரமபோலே இரததவெள ளங்கள செலவேலஎன்றுநிறசவெள்ளத்தின்மேலுமவாளுப்பாட்சதாளலு ம்கு யுமஒ ரணைடவொழுபு
பே லுமடுசொலமேடாலுமசுடசதர் மைலைகடைகடைகியம

சர்லும் கருடாழுனிபெருகிய, உன்னடைகோட்டானுகோடி
மேலுமதொகையிலானாலுதிசையிலுமசண்டை விடும் அப்பாலே
கவிசைசிவிகையொடுகொடிகள்பலமுறிய கணடகண்டமாத்
துவசமகவசம் அற கரிகள்பரிகள் குடல்சரியதொங்கயுத்ததில்
இவரை இவர் அறைய இவர் ஆவாதலேகளை அறிய ஆனந்தகொண்டு
தவசிகளிருடிகளமுனிவாகளமலாமழைசொரிய தமபிதொடுக்கும
செயவயாணம்படிராட்சதன்ஒறுதேரும நூறுபொடி ஆகவெவ்வேறு
எவ்விடங்களிலும் ரத்தவெள்ளாறுஎடுக்க இளையாமலிவ்வாறு

இலட்சுமணனுக்கும்

௫, பத்தி ஆகயிருவரும்சணைமுறைமுறைதொட்டு சூரியபகவான்
அஸ்தமானதை அடைந்திருள் கருகிறகட்டும்போராட - இந்திர
சித்தன் ஆயிரம்தேர்களும முறிமுறிபட்டும்மாயையினாலே
சத்தியாகலட்சமணன்முத லோகனைக்கட்டயே உபாயம்தேடி
நாகபாசதனைவேகமாகமதாகவே தொடுத்தான்-தொடுகையாலே
ஆகம ஆனதுகட்டுண்டுகமபியும் படுத்தான் அனுமான் அப்பால்
வேகம ஆகவே அருக்குண்டுசுருகளெல்லாம் விடுத்தான் சுகரீவன்முத
ஆசவீராகள அனைவரையும் அரக்கன் தடுத்தான் தாறுமாறுங்
கதறிவிழுவார் சிலாகறுவிவிழுவா சிலயோகள்-வாலை அடித்தா
உதறிவிழுவார் சிலா உருமிவிழுவர் சிலபேர்கள் - சமிகண்டாக்கால
இதிலேவிதனமவருமென மடிவர் சிலபோகள, அனுமான் உண்டு
சிதறுமோகமதுயிாென மகிழுவா சிலபோகள - சேனைசேனையா
கலை ஆகி இப்படி வெகுவெள்ளக் கவிகள்பயந்தமனமதவிடைத்தன்
எவருமஇறந்தனாஎன்றரக்கனுமெனா எழுமபவிபிஷணனும யம்

லெட்சுமணனுக்கும

நாகபாசத்தாலலட்சுமணாகட்டுண்டிறந்தது

விபீஷணாபுலமபல்

விருத்தம

எமஇருளில இடைவகைய டைத்திறந்திரசித்து விட வடைநாக
சைகவாாமாசமதன்னுல்லட்சுமணனை முதலாறோகளதில்சாய்ந்தா
அப்வழியேவிடணனுமனுமவங்காணைசுமணன்விதிகண்டான்
எ க தசபுடச்சயமா பாலவரு மதி வலா எனனிாக்து டீனை

சக-தரு-உசேனிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

இந்தவினைக்கென் செய்வேன்-லட்சுமணா நான்
இந்தவினைக்கென்ன செய்வேன்

அநுபல்லவி

வந்தானே எசமானன் மகன்பாசத்துக்குநேரோ
தந்தானே விபீஷணன் சதிகாரன் என்பாரோ-இந்த

சரணங்கள்

க. போரில் ஓடி இளைத்தானே ராட்சதன் ராவில்
சோரன்போல் வளைத்தானே
யார் என்ன சொல்வாரோ எவர்க்கென்மேலே முண்டோ
ஊனாவாயமூடவும் உலைமூடிதான் உண்டோ இந்த

உ. பதர்போல் ஆனான் என்பாரோ வஞ்சனைக்கெல்லாம்
முதல்பாதமானான் என்பாரோ
பதைப்பார் அழைத்துவந்தான்-பழிவாத்தான் என்பாரோ
கொதிப்பார் தீட்டின மரத்தில கூர்பார்த்தான என்பாரோ இந்த

ங. சங்கையோய் அடுத்தானே காத்தசாமியை
வங்கைபோல்க் கெடுத்தேனே
அங்கவாக கானேனே அபயம் என்றுரவாகி
இங்கிவரக் கானேனே என்போல உண்டோ துரோகியிந்த

இளையவா நாகபாசத்தால் கட்டுண்டதக்காக

ஸ்ரீராமர் இரங்கல்

விருத்தம

வினயவிபீஷணன் இவ்வாறு துவாடும
வேளையிலே ராமசந்திரன இடத்திலமேவி
ஆனலனை எனும மந்திரிசெல்லசசுடர் அமபோந்தி
அவவிருளைத் துரத்தி ஆயபனைகளத்திலவந்தான்
முனைபெறு சுகரீவனை அங்கதனைக்கண்டான
முசித்தபடைகளைக்கண்டானமூர்ச்சை ஆனா
தனி அனுமானையுமகண்டான் சாமிகோபம்
தாங்கினான் தமபியைபபாரத்தேங்கினானே

சஉ-தரு-ஆகிரிராகம-ஆடதாளசாப்பு

பல்லவி

என்னதான செய்வேன் அடா-லட்சுமணா நான்
என்னதான செய்வேன் அடா

அனுபல்லவி

உன்னைப்பாசங்கட்ட-உனபாசம்என்னைக்கட்ட
ஒருநாதன்நான் தவிப்பேனடா-என்ன

சரணங்கள்.

௧. ஜானகிபிரிந்ததுறக்கவோநீவந்து
தந்தாயஇந்தத் தொல்லையே-லட்சுமணா
நினைவின்படிஜானகிறுமகோட்டைகடந்தொருவா
நில்என்றாலும் நில்லையே-லட்சுமணா
எனதுகண்மணநாலும உனதுபின்வருகிறேன்
ஏதுகெடுத்தேன் விலலையேலட்சுமணா
உனதுயிர்போனால்என்உயிருமபோம்அப்புறம்
ஒருகவலையு மிலலையேலட்சுமணாஎன்ன

௨. எடுத்தேன்பசிஅறிந்துஅருங்கனிதருமகையை
எப்படி பிடித்தாயோலட்சுமணா
நடுத்தறியாதநான்களத்தில்தூங்குகிறேன்நீ
பார்என்று வருவித்தாயே-லட்சுமணா
அடித்தசபயன்போலேநீயும்போய்என்னையிங்கே
அவத்திலே சோதித்தாயே,லட்சுமணா
பிடித்தகொம்பையும்விட்டுமிதித்தகொம்பையும்விட்டு
பேயபோலே அலைவைத்தாயேலட்சுமணா-என்ன

௩. பெண்ணுக்காகமான்பின்னேநடக்கச்சேதடுத்தஉன்
பேச்சையும கடந்தேனே-லட்சுமணா
மண்ணும்வரும்உன்னாலேமனையும்வரும்என்று
மனமகிட்சி அடைந்தேனே-லட்சுமணா
கண்ணைகொண்டுநடக்கும்அவர்போலேநானும
உன்னைக்கொண்டு நடந்தேனே-லட்சுமணா
எண்ணினஎண்ணமபோயெதிரிக்கிளக்காரமா
ஏழையாக் கிடந்தேனேலட்சுமணா-என்ன

கெருடபகவான்வருதலுமநாகபாசம்அறுதலும

விருத்தம்

உடுபதிசூழ் திருமேனிகுறைந்தேநெருங்க அனைத்து இருளன்போக்கிச்
அதிரிடஅறியம்ஒருகருடனாமயவிமாடராகநெடுமடியோய

கிடரி ரோமவன் ருத்ர அமரர்கள் திசைதிசை நின்றிடக்
கதிரவன் அம்பை அவனி இயம்ப உனை விசையொடு கருடனும் வந்தானே

௬௬-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

கெருடபகவானும்வந்தானே-தெய்வ-கெருடபகவானும்வந்தானே.

அநுபல்லவி

கெருடபகவான்வந்தான் கிளம்பிபெருங்காற்றினே
இருசிறைகளுமசாடவே-அஷ்டமாநாக
அரசனும்பயந் தோடவேராமனைக்கண்டு
உருகிமனது வாடவேவனமலைபோல்
உருகிப்பூண்ணம் ஆடவேஅந்நேரமேகெருடபகவானும்

சரணங்கள்.

௧. முந்திநினையிலுன் முதுகேறிமுதலைமேல்அந்தச சக்கரமவிட்
அந்தசக்கரத்தைவிட்டம்புமவில்லுங்கொண்ட டாயே
செந்தாமரைப்பூங்கையனே எவர்களுக்கும்
சந்தோஷம்தருமையனே அறியாபோல
சேர்ந்தாலெப்படியையனே அடியேன் இதோ
வந்தேன்வந்தேனையனே என்றுசொல்லிகெருடபகவானும

௨. விரிசிறகால்மண்ணும்விண்ணும் மூடிக்கொண்டு ஒருமலை யெனத்
ஒருமலைமேலசூரியன்உதித்ததால்போல்தலைமேலே தாவியே
புருமுடி எளிவிரியகாதங்களகோடி
இருகண்பார்வையின் தெரியசாமிகைவிட்ட
பிரிவாலே மனப்பரியபரவசமதாய்
உருகிக்கண்ணீர்சொரிய வேகமதாக கெருடபகவானும்

௩. இடந்தனடனேதெற்குத்திசையில் இந்துபாய்ந்துவடக்குத்திசை
வாகருத்திசையிலஅய்யன்மலர்ப்பாதம்கண்டுகை யைநாடியே
எடுத்துவணக்கம குதிக்கசமுத்தில்வெள்ளை
நுடிபபிவெண்ணில் வெறிக்கராகுகேதுவும
திகைசென்றுடலே மூறிக்கநாகபாசமும்
பொடிப்பொடியாகத் தெறிக்கஅன்புடனகெருடபகவானும்

௪. கிழிந்துபாதாளத்தில்கிடக்கும்பாம்புகளும்கண்சுழன்றுதத்தளி
சுழன்றுநாகபாசம்தொடுக்கும்இந்திரசித்தாலே த்திடவே
விருந்தோரமெள்ளமெள்ளவே நித்திரைநீங்கி
எழுந்தவர்போலத்துள்ளவேதம்பியையராமன்

அழுந்தத்தழுவிக்கொள்ளவே-தேவர்களுடைய
ஒழிந்ததுகவலை தள்ளவே-அவர்கள்வேண்ட-கருட

—*—

கெருடபகவான்ஸ்ரீராமனைதுதித்தல்.

விருத்தம்

மதம்சேர்நாகபர்சம் இந்தவகையால்ராமச்சந்திரன்
இதமசோலட்சுமணன்முதலோர்எழுந்தல்கண்டான்அதிசயிக்கும்
விதமசோகீயாரெனக்கேட்டானவிவரித்துனாபமேனபிறகென்று
பதமசேவித்தானமனதிலஅனுபவித்தான் கருடன்துதித்தானே

சச-தரு-அசாவேரிராகம்-அடதாளசாபபு

பல்லவி

அய்யனேஉன்மகிமையைஅறிந்துசொல்லவேணும்எனருல்
ஆதிசேஷனுக்குமவருமோ

அனுபல்லவி

அய்யனேகாத்தருள மெய்யனேஎனதேவர்
தோத்திரஞ்செய்திடஒருஅ யோத்திநகரிலவந்தஅய்ய

சரணங்கள்.

க- பிரமாதிதேவர்களைப்பெறுவானும் நீஅவர்க்கும்
பெருமானுநீஉனககு ஒருவர்பேரா
தருமாதிபதவிகளைத்தருவானுமநீஉனக்குத்
தரவேணதென்னகோ சலைகுமாரா-எங்கள-அய்யா

உ. உலகெல்லாமஉன்வயிற்றில்ஒடுக்குவ யவிடுபாயபின்
ஒருவருககுஉண்டோஇந்தப்பெ ரியதிராணி
தலைவனேஉனககொருவா பலமவேணுமெனபதென்ன
சத்தியமோநித்தியகோ தண்டபாணிஎங்கள்அய்யா

௩. ஆதிநெடுவாகிஎள்ளும்எண்ணெயுமபோலே
அனைத்துநிறைந்தாயே நீஅப்போது
மேதினியிலேஉனககுமஒருவரெதிராஉணடென்று
வில்எடுத்துவிளையாட வந்ததே-எங்கள்-அய்

ச ஆரணங்களகூடஉன்தன்காரணங்கள அறியாமல்
ஆரளிக்கையால் அகிலலோகமித்திரனே
காரணனேஅகண்டபரிபூரணனேஉன்கீர்த்தி
நானஉரைககமுடியுமோ ராமபத்திரனேஎங்கள்அய்யா

௫, முதலிதொழிலுமுக்குணமும் முச்சுடருமமுப்பொழுதும்
முப்பொருளுமஆகிநின்ற மூாததிராமா
பததாஆசாபாசமதொலைககும் உனக்கொருகாக
பாசமதொடுதெறிடுவதுபி யாசமஆமாளங்கள்அம்மா

இராத்திரியிலமகாராட்சதவீரர்கள்வரவு,

விருத்தம்

கெடிக்கருடன்விடைகொண்டான்அப்புரமவானரரும்
கொசசித்தாகருடனைவந்தவகையை இராவணன்முன்
துடித்திடதூதுவர்சொன்னா அவனும்மகனிடமபோய்ச்
சென்னான இநதிரசிததுமஒருபிரம்மாஸ்திரததால்
அடித்திடுவேன்காளைப்போயனரரபொல்லா இனறைக்
காகாதுமிகநொநதேன் அப்பப்பாஎனறான்
மூடிததலை ஈதநுள்ளவநுமபடைத்தலைவரோடே
முறைப்பட்டான் அநேகவரும்புறப்பட்டாரே

அ-திபதை-பைரவிராகம்-அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்

க விக்கிரமாாவணன்அநுப்பவே
வேகமாபடை எடுத்தாரே
அக்கினிகேதுமுதல்படைவீரர்கள
அனேகருமகளம அடித்தாரே

உ, சீலன்முதல்படைத்தலைவர்கள்இதுக்ணே
நேருககுநேரேபோயக குதித்தாரே
ஆலகாலவடவாக்கினியும்போல
அவரும இருவருமபோர எதிர்ந்தாரே

௩, சரததாலேராட்சதவீரா
தரையிலேவிழவிழ முடித்தாரே
வரததாலேவானவாஅரககர்படைகளை
மண்டைகளபிளநதிட அடித்தாரே

ச, விலலும்சரங்கொண்டுராட்சதவானர
வீரர்களை அணிகளை உடைத்தாரே
கல்லுமமரமுமகொண்டுராட்சதவானர்
சேப்படைததலைவாகளை [illegible]தாரே

ரு, சுக்ரீவன்வந்தசூரியகேதுவைத்
துண்டம்துண்டமாக முறித்தானே
கைசாமல்அப்போதகைதன்பாய்ந்தொரு
மாபெருமபக்கன்உயிர் பறித்தானே

சா, தூமக்கண்ணனைராமன்தூதன்என
றூதனைப்போலவே வென்றானே
மாருஷ்சாமஉள்ளகல்லன்மலைகொண்டு
மலைபோனமகாலியினையை கொன்றானே

எ, இடபன்போய்ப்பொல்லாவச்சிரதந்தனை
ஏறிஅவன்கழுத்தை ஒடித்தானே
உடனேமனசன்பிசாசனைக்கண்டோடி
உதைத்துமிதித்துகையாலஅடித்தானே அடித்தானே

அ, இளையோன்மேலேஅகினிகேதுவும்
ஈரவெள்ளங்கொண்டு நடந்தானே
இலைபோய்ச்சேனையுமபோய்அக்கினி
கேதுவும்பட்டுக இடந்தானே

கூ, விரிவாகவேஸ்ரீராமனைவோர்ஆறு
வெள்ளமஅரகாபோய்க் கவிந்தாரே
ஒருவாலிபிள்ளலே ாசல்போக்குபோலே
உடனேஅவாமண்ணில் அவிந்தாரே

௰, நாயும்நரியும் கழுகுகளும்வந்து
நாலுதிக்கிலும்குதி குதித்தவே
பேயுமரணரணபத்திரகாளியும்கூளியும்
பிணங்களைதின்றுசதை உதித்தவே

௰க, இரணசுகிரன்புறப்பட்டக்ஷணத்திலே
இண்டமுள்ளுதை கைபோலே
மரணமகொடுத்திடும்ராவணன்இந்த்
வார்த்தையைகேட்டான் அப்பாலே

௰உ, குளுத்தேமகரக்கண்ணன்படைகள்அஞ்சு
கோடிகொண்டாரகன்முன் நின்றானே
வனத்தேஎன்அப்பனைக்கொன்றபழிக்குப்பழி
மனிதரைவாங்குவேன் என்றானே

௰௩, வெறுவாயைத்தின்னுகின்றஅவனுக்கு
வெல்அவல்கிடைத்தது தின்னவே

குறியா அரக்கனும் இருபதுவெள்ளக்
கூட்டினானே துணை — என்னவே

௰௪, சிஙகமுகனும்ரத்தாட்சனுமஎன்னும்
சேனைத்தலைவா இரு — வோர்கூட
இஙகேஅநதமகாராட்சதன்வந்தானே
ராமசசநதிரனுடன் — போராட

௰௫, ஓ ஆயிரமஅம்புதாககண்ணன்
ஒருதடைஆகவே — எய்தானே
ஓ ஆயிரம்அமபாலேஅய்ய்ருஅதை
ஒருகொடியிலப்பொடி — செய்தானே

௰௬, பின்னுமராகவன்அமபாலேயவன்
பெருநதேருமபரியும — அழுந்ததே
மன்னுமஒருகணையாலேஅந்த
மகாராட்சதன்தலை — விழுந்ததே

௰௭, ஙளனாலேரத்தாட்சநும்அந்த
நமனாஉலகததைக் — கண்டானே
இளையாநயனசனாலேஅந்த
இகலஞ்சிஙகமுகனஉயிா — விண்டானே

௰௮. வில்லாலும்கல்லாலுமஇருபது
வெளளமபடைகளுமபோய் — இறந்தானே
சொலலானதுராவணன்செவியிலே
சுடடால்ப்போலேபோயப — பிறந்ததே ௫௨

லட்சுமணருக்கும்இநதிரசிததுக்கும்இரண்டாம்

முறையுத்தம்.

விருத்தம

அதையறிநதாராவணன்எனமகன்தன்னையிங்கே
அழையுஙகளஎனதூதர்அவன்பக்கலசென்றா
வதைபடையின்கதைகேட்டாதந்தையிடம்வந்தான்
வணஙகிமககள இறநதகர்குவருநதேநான்போயச்
சிதையஅநத இருமனிதா சிதைகணடும
சிறுகுரஙகினபிணககுவதையதகேதளைதகள்சண்டி
மதைபதைதத ராவணிகாண்பாக ஙளா ஙிக்கிர ர நன்
பதிவி ான் கா ் ்ஙெ ர ா ளே

௬௫ ராகம் நாதநாமக்கிரியைராகம் — ஆதிதாளம்

பல்லவி

பெருஞ்சண்டை சேர்ந்த கும்பகர்ணன் செய்த பெருஞ்சண்டை சேனை

அநுபல்லவி

பெருஞ்சண்டை சேனைகள் அருஞ்சண்டையாளிகள்
தருந்திண்டோயானைகள் கருந்துண்டசேனைகள்
வருஞ்சண்டைமாருதம்போல நெருங்குண்டவாசிகள்
மருங்கண்டவேதந்திரதெ வெருமகண்டக இந்திரசித்தொடும்

சரணங்கள்

௧ சிரத்தில்மணிமகுடம் தரித்துமார்பிலக்கவசம்
பரித்துப்பணிகள் அலங் கரித்துவலியபெருங்
கரத்தில்தனுவைக்கொண்டு சிரித்துமுப்புரங்களை
எரித்தருத்திரனைப்போல ஆர்ப்ப பரித்துவிக்கிரமத்துடன்

துங்கத்தைக்கோடி ஓராயிரம்
சிங்கத்தேரேறி அலையெறியும்

சீர்கொள் எழுகடலின் நீர்கள்களைப்புரளப்
பார்களிடுகிடெனச் சூர்கள்விடுவிடென
ஊர்கொள்பகுதிநிகர் ஏர்கொள்குடைகள்மலர்ந்த
தார்கள் அசையும்மணித் தேர்கள் ஆயிரங்கோடி

புடைசுற்றிவரவே அறுபதுவெள்ளம்
படைத்திரளவே களத்தில்வந்து

கோளமகனத்தசக்கிர வாளம்கருத்தபுவி
நீளந்தனைஞெடுபாள பாளங்களாகவெடிக்க
மேளங்கள் அடிக்கக்கைத்த தாளங்கள் துடிக்கக்
காளங்கள் தொனிக்கத்திக்க காளங்கயானைகள்

விரிட்டுக்கத்தத் திக்குப்பாலர்கள்
சிரிட்டுப்பதறக் களத்தில்வந்து

துன்றுசபாவிளக்க அன்றில்அணிவகுத்து
இன்றுமனிதர்களை வென்றுபடைமுடிப்பன்
என்றுசங்கமபூரித்து ஒன்றுந்தனுவளைந்து
குன்றுவந்தெனஎழுந்துடனே நின்ற இந்திரசித்துடனே

பெருஞ்சண்டை

௨. வீரன் இந்திரசித்தன் போரில்நின்றவுடனே
கானனைவேதர வாரமெசய்ய அதி
தீரன்சுக்கிரீவனைச் சேருமவாய்போல
[illegible] பெரும் [illegible] போல
[illegible]

நடிக்கச்சொன்னோடா அரக்கா அவர்
பிடிக்கப்போனாரடா அனுமக்கவி

உனும்அனைத்தும் ஸ்ரீரா மனுமசாம்பனும்லட்சும
னனுமஉக்கிரமஉராவிரா எனுமசிலவருமஅருசா
கினுமமுநதி ருமராடச நனுமஇநபபோரினில
தனுவிலைரையாவளைதது மனுமநதிரவாளிகள

சொடுப்பதுயவறபோம நம்மைககெலித்து
விடுப்பதும்பாரபோமனவேகிறக

நீதுமமுதனிமழிக்க ஆதுமஉள்ளஅரக்கர்
காதுசெய்நினைத்தப் போதுபடைகளைகொள்ள
மதத்திசயமஇனி ஏதுவிமோபுமோன
ரெருநிஅமராவெட்டக மோதிஅவாவினைகக

அந்தஅயயன்கண்டு லட்சுமணனும்
வந்தசெயவிடைகொண்டு என்றுசொல்லி

அனுமான் அநகதனதோளில தனுவாயராமலட்சுமணர்
எனுமலா இருவாகேச வனுமருதகிரனுமிகு
சனமஆபுனஏற்றின மீதினிலஏறவிளைப்போல
மனமகிழ்நதிடஏறிஅனறவன் சினமிகுநதிடவீறினறபின
கூ, திடதநீலனமுநதப பட..தலைகமொபலாம
கிடைதமமலேசனைகின டெடுத்துமராமகருயகொண
டடிததுபபோரபுரியந அடிததுபபோகுமஅளவில
அடுத்தராமசசநதிரன தடுதக்தனதம்பிசெயயவும

சண்டையைஇனறுநீங்கள்பார்க்க
கொணடிருமனறு சொலலியேசம

பெருமானுமதமபிபும ஸ்திரமாகவேநின்று
உரமஆமவிலலைவளைதது சரமாரிகளைபொழிய
அரசுஅனறுநிரி புயங்கெழுசரபமபோல
வரமஆருமவெள்ளமலா இருமுப்பதுயடிதது

விழுந்ததைககண்டு இந்திரசித்தன்
அழுந்துளளமஉசாப அரககளததில்

பெருந்திபோலேஉ திரவெள்ளம்ஓடவே
வருமயானைசேனைகு திரையாலயுமடிய
ஒருமிபிஷநதிலே இருவொருபாலிட
சரவெகமுமஇவாகனை சரவேகமுமசொல

..னருனலஆமோ அறிவிசஷ
..மசொல்லபபோமாபடித்தசேனை

ஞாலத்திலே இந்த   [illegible]
காலத்தை கோபாண   சாரத்திலே பாறு
கூலத்திலோ இந்திர   ாலத்திலோ எங்க
காலத்திலும் கண்டிலேன் என்ற   மூலத்தை நான் கண்டிலேன் என்ற

பெருஞ்சண்டை

சு இன்று போரில் சமக   கென்று ராமலட்சுமணர்
துன்றும் அரக்கர் தமைக்   கொன்று விருந்து செய்தார்
நன்று நன்றெனவே   கொன்று சென்று பலராம்
மென்று மென்று சுவைத்துக்   தின்று தின்று கொழுத்துக்

கூழிகள் பாடரண பத்திர
காளியும் ஆட அதனைக் கண்டு

துஞ்சம் ஆக முன்னம்   பொங்கும் இந்திரசித்தன்
மஞ்சியே பிரமித்து   இங்கு வந்தமா செய்
சிங்கவ றனே   அங்கதன் அனுமானை
இங்குள்ள கில அனேகர்   எங்கும் அனிதானை
ஆச்சரியங் கொண்டு முன் இருந்த
யாச்சரியம் விண்டு இருந்த போதா

காசம் ஆரும் தேவர்   வாசமலர்கள் கொண்டு
பேசமா யிருவா மேல்   வீச அதையும் கண்டு
பூசலிலே அரக்கா   நாசம் ஆகவே யிவாக
கேசல ஆச்சு தேனமபிர   காசம் போச்சு தேனறு

மனமதிடுக்கிட்டான பெருமூச்சுக்கல
அனந்தமாவிட்டான் அந்த வேளையில்
மூக்கிய ஆனவடு   நிகத்தரும் அதிர
மகத்த கிரங்கள்   மிக்கிட வேதி
சகிரமணந்திரி   விக்கிரமனோ அனுமன்
உக்கிரமுடன் இருதோளும் கொட்டிய   செக்கி மெலுவி ஆகாசம் முட்டிய
பெருஞ்சண்டை

கு, மாருதி தோள் கொட்டி   ஆரவாரம் செய்யவே
ஊரும் அயிரங்கோடி   தோகளிலே இருந்த
வீரர் எல்லாம் நடுங்கிப   டாரில் விழுந் ஈலட்சை
ஊரில் இருந்த பெரும   காரரக்கருமாத்திய
தனைக் கண்டிறாக் கள சில அரக்கர்
மினைத்துடகிறார்கள் மேகநாதன் கண்
டோர் குரங்காப் புகுந்து   தீரமெங்கிலே போதே
பார் வீதியிலே சென்ற   போர்க்களமெனவே றுறு
கார்வண்ண ராமன் போன   தோளுணலட்சுமணனோ
போர்முனனியமுகத்தில   வேதுவுந்தெதிர்த்தபோ து

பிரமகோடிஉரவே கந்தேவரவா
பருமகோடிவரவே லட்சுமணனைகண்டு

துஷ்டஇந்திரசித்தனமுன விட்டநாகபாசம்
கட்டறுத்தேதோற்று விட்டானெனறுலகத்தோர்
சட்டமாயெனைசொல்வார வெட்டிஅவனதலைஉன
கிட்டகொண்டுவராவிட்டாம இஷ்டஅடிமைஅல்லேன

என்றுகண்ணனைமுன்னேசிலசபதம
நன்னயபண்ணியேசேன சுமித்யுமமெய்யக்க

ஆலமஉண்டபிரளய காலருத்திரனைபபோல
நீலலட்சுமணனபாண சாலத்தாயிரமகோடி
சோலத்தேரைஅழித்தது மேவிட்டஅரக்கனைக
காலனவெருவிடஅகன்றிடும ஞாலமமருவிடநின்றுகொன்றிடும

பெருஞ்சண்டை,

சு தனிந்திந்திரனவில குனித்துலட்சுமணனான
உனைகொன்றனஅண்ணன உனதனக்குற்றரிமைசெய்ய
நினைத்தேனமுடிக்காவிட்டால அனைத்துலகையுமஆளும
கமபத்தராவணனமகன எனபபோபடத்துமலரு

நலன இல்லையெனறுவில்லெடுத்தால்
பலன இல்லைஇன்றுசொல்லலட்சுமணன

நலவார்த்தைகொன்றுல செலவமசொல்லுக்கஞ்சு
மல்லாரபோரினிலவந்தான எல்லாமஅப்போதெரியும
பொல்லாஉனதனையேநான கொல்வேனஉனக்குன்அப்பன்
கல்லாகடனகழியப தெல்லாருமகாண்பார்வா

வாஎன்றுசொல்ல இந்திரசித்தாஅ
ஆஎன்றுவெல்லல பிரளயகாலத

டிபோலேஆரப்பரித துடனேகடோரம்ஆம்
டவாக்கினியைப்போலும் திடஒளிகளஅனேகம்
டபடெனஅங்கதன் உடலிலஆயிரம்பாணம்
டலதாவுமஅனுமானமேல அடலசேரபாணமஇரண்டா

பிரமவிட்டுத்தடுக்கதேவர்கண்டு
உரமகெட்டுநடுக்கராமாநுஜன்

இடிவுறநெழுந்துகார்கற கடகச்சந்திரயோகத்தில்
படியிலாபொழிந்தாலபோல் வடிவிட்டசரமாரி
நொடியிலப்பொழியநீசன் கொடியில்ப்பகுதியெல்லாம்
பொடிபட்டிடஅன்றுகேட்டவன் கொடிவிட்டிடகின்றுவிட்டபின

பெருஞ்சண்டை

எலோசாரதனதமபியும மேகநாதனும்எய்யவும்
ழெகார வங்கியபாணத் தீகளஎழுந்திங்கள்

சாகரஙகளினீரும் மேகநீரும்வற்றிப
போககாடுகளபறறி வேகஅதனைராமா

நுஜனகணடுகடுகி சரஙகள்பல
டிஜமகொணடுமுடுகி விடவேயிநதிர

சிததனதேரிலகடடும பத்துநூறென்னுஞசிங
கததிரளயானையும செததுபோகஅநத
எததன்தேரிலகடடும சுறறிவநதிடிசசே
மததோஇலலாமையால மததியானசூரியன

பரிவேஷமநீஙகி நின்றூல்பபோல்நின்
றேருநீகோஷமஓஙகி-செயதுகுரஙகின

சேனைமேலேபெருஞ சோனைமழைபோலககூாமை
ஆஙாசரஙகளகையில் ஆனமடடுமெயது
மானஅஙகதனமேலும சேனைசரஙகள்விடடு
வானுளமீறிடிககுசச மானமஆககசசஙக

நாததைதபடணணி மகிழஓவி
காததைஎணணி லட்சுமணன்பதது

தோட்டம்ஆனபாணம போட்டுமேகநாதன்
மாட்டிவநதகவச மூட்டுகளைககழறறி
கோடடுமவிலகுணத்தொனி காட்டிநின்றிடசசுவாமி
கேட்டுமானலமெனறுமகிழநதிடும் கூட்டவானரர்நினறுபுகழத

பெருஞசண்டை,

அ, மணடுபோாஇனையானபிர சண்டவில்குணதொனி
கணடுமனமகிழநது கொண்டலவணைராமன்
அணடமஉணடவாயால விணடுசொன்னவானவர
என்டிசைகளுமஅதிர கொணடிடவேஅட்ட

நாசததைபபண்ணிகொசசிநகா துஷட
நாசததைஎணணிஅநதவேளையில

ஈசாககுஎணடிசை ஈசர்ககும்உலகர்க்கும்
போறகரியபிரம பாசததைவிடுவதில்
மாசததுவமஉடைய நீசனஇநதிரசிததன
மோசததைஎணணிநீ காசததிலேபோயததன

உடலததைமறைததான்-வானரர்என்னும

கடலவறறககுறைததான் அதனைககண்டு

காமாறிலாபாக தாமாஸ்ரீராமாநாம்
ஏமாறிபிருந்தாலஎன் . ஆமோஇநதிரசிததன

சராசரிபிரமாஸ்திரம் நாரியைவிட்டிட வேணும்
நேமமருளவாயென்று ராமானுஜனைசொல்ல
அந்த ராமனைத்தடுக்கச் செய்கருமவேளை
இந்த அந்தரங்கமறிந்துக்கம உறவேயிந்திர
சித்தனையனைத்திறவெரு சத்தியுள்ளபிரம
அஸ்திரத்தைத்விட்டு வெற்றிபெறவேறு
உத்திரவாயுதலத்தைக மந்திரனைத்துரகனை
குமுறுமையா பராஆரவாரித்த சத்தியவானைவானோர்பூரித்த

பெருஞ்சண்டை,

அனுமாருக்கு அக்ஷயகுமாருக்கும் யுத்தம்

விருத்தம்

சமீரணன்திருமைந்தன்றனைக்காபுகுந்தகழ்மே
லட்சுமணன்றனைத்தூண்டிக்கவசமமுந்தாக்கி
செல்வச்சேனைகளைவுகக்காவிட்டனைப்போக்கி
வீரனைஆயுதப்பூசை செய்தியப்போனனை
சில்சொலமகனைஉத்தியினால் அவனையமாறக்
கினா இராவணனவிடமகோதரனோடகம்பன
வலியவந்தானை அவனையுமசேனைகளையுமபாய்ந்தனுமான்
வாட்டினானைச்சண்டுமாட்டினானே
கனக்ரு பியாகடை ராகம்-ஆடதாளசாபபு

பல்லவி

சாடினானே அனுமான்சாடினானே

அநுபல்லவி

சாடிக்கும்பகர்னன்முனனே போடேஅகத்தத்தென்டினானே
நாடிஅக்ஷம்பனபடையில ஆடுகளிலவேஙகைபோலேசாடி

சரணஙகள

க, வாரும்வாரும்ராட்சதரே வாரும்என்றுகூவினான்
வாரி பரிஅநதமஙகை ஊரில்விட்டுதாவினான
சாரிசாரிஆகவொரு கேசரிபோல்தாவினான
தானொருத்தனுமேருத்திர சாமிபோல்உலாவினான்
ஆரவாருபயகுதிரைகள்சருகென ஒட்டசனமபிணமா
ஆனைகளபூனைகளாகவிழும் டிவாட்டி நேயகாயபோலதைனளி
சேனைகளையேவிசாரதி தலைகளைமுட்டிமெளமேலும்வந்த
செனைகட்சீதாநோகதி யாகவேவாட்டி திசாதிசையில,

வீட்டாக்கியே   சித்ர ஜீயக்ராமீடாலே வனி
சேரிட்டாட்சதாவிழ பிரிட்ட இராக்ஷ   (சாடி)

௨, கோடிபோகவொருகூட்டாக   போவொனொருபுறம்
கொக்கரித்துராமனைகவோன்   டாவொனொருபுறம
ஆவொனவாலாலேசுழற்றி   மூறி ரனொருபுறம
ஆரடா சேவகன் - ளனு   தேடிவாலொருபுறம

மூட்டனிகும்பன் ... வேலோயிலே அனுமானே - உன்னைநானே சொன்னது போம்வெனவுருகூடன ... போருக்கு அனைத்தாண்டயிலே - தாஅடிபோட முப்புட ... போலே ரத்தமொழுக ... மசாபலசேனை ... போது

சாடிபட்டி   ஒருகாலேமூடி இட்ட ஒருகாமேலே
கோவட்டிவி முந்தாலைபோலேஒடிஒடிக்கெல்லடிஞலே (சா)

௩, அகம்பனையாலொருவெனைகொண்டாரம   கழுதைத்தேரிலே
அகம்பனவந்தடித்தானமுன்னே
இருந்த அனுமானுடமேதெண்டால   தட்டிஞன் அந்தேரிலே
... கட்டி ...   ... பாரிலே
புகுந்தவனை ... அனுமானை அடித்தானை அடிக்க அய்யனை
பொட்டென்னே அந்த அனுமானை கையிலே பிடித்தானை பிடித்துமாபுகுந

௪ குபீரெனரத்தமதிர ... பிடித்தான் இடித்தபின்னும
பார்த்தவனே ... ஆயனை ... ஐயோ
புகுந்து இராவணனை   ... உகந்து ...
மிகும்படையைக்காலனைகொள்ள அகம்பனை உயிர் ...

சாடி-௫

இளையவர் பிரமமாஸ்திரத்தால கட்டுண்டதாக

ஸ்ரீராம இரங்கல்

விருத்தம

அகம்பன் அங்கேபட அனுமானமுத்தகோரசனே இருளில்
... தனித்தபடோர் செய்த களைவட ...
புகைந்த இ ... மேகோத்த ... தேவேந்திரனைபோல
போர் ... இளையவனுடத்தைகத்தானே ... போது
முடிந்தபிரமாஸ்திரம் ... விட்டானே ...
முதல ஆபிரா ... விட்டார் ... இராமன்
[illegible]
[illegible]

௯ திபதை-எருககுலகாமபோதிராகம-ஆடதாளசாபபு

கணணிகள

௧ அபபனே அயயனே அரும்பிறவியேயெநதன்
அரசேகணமணியே — லட்சுமணா
எபபடிஞனஉனைமறபபேன எபபோதுனனுடன்பிறபபேன
இனியென்மனமதுணியேன — லடசுமணா

௨ வன்னமஆமபிரமமாஸதிரம கொடுததபிரமமாவைபபழி
வாஙகநீதொடாநதாயே — லட்சுமணா
எனனுடனபிறநதகுறைஉசரபபோயதசரதறககு
இயமபநீகடநதாயே — லட்சுமணா

௩ தநதையும்சடாயுவையும்கொடுதத துமபோதாமல்உன
தனையுமபரிகொடுததேன — லட்சுமணா
இநதவயதினிலஇநதகணகாடசிகாணநான
எனனவுடமபெடுததேன — லட்சுமணா

௪ ஆநதோநான்களைஆகித தணணீர்விடாயெடுததால்
ஆர்முகததைபப ாபபேன — லட்சுமணா
இநதாருமகனிகள அணணா எனறழைககுமஉன்
இனசொலநானஎனறுகேடபேன — லடசும ணா

௫ நோஅறிவென்வயறறிலகாய்கனியை இட்டநீ
நெருபபை இட்டாயே அயயோ — லடசுமணா
ஆரையுமவிடடெனனைஎன்றுமேஎனனைககூட
அகலவிடடாயேநீ — லட்சுமணா

௬ சோறறிலேகல எடுககறியேனமுகவணைககலஎடும்பேன்எனற
சொலலையேநானஎடுததே — லடசுமணா
ஆறறினைமுடிபெறுமுனவநதவிபீஷணாககுலஙகை
ஆளமுடிகொடுததேன — லட்சுமணா

௭ படிககுஉனபுததிதள்ளிஉனககும்வானரஙகளுககும்
பழிகாரனஆனேனே — லடசுமணா
பிடிததேபிடியாகபெண்வா் ததைகொணடுநான
பிழைமோசமபோனேனே — லடசுமணா

௮ நீமாளஎனஉயிரேசமபரதாகுஇதுகேட்கில
ரிமஷததிலஉயிர்போமே — லட சு மணா
தாயமாாககுமஉயிர்போமே நாவெபிறகக துரியதுல
தா -ரதுலககமஆசசே — ல[illegible]மணா

ஸ்ரீராமனை ஆகாசத்தில் சகலதேவர்களும் ஸ்தோத்தரித்தல்

விருத்தம்

இந்தராவணதேன்வங்கேன் என்றிளையபெருமாள்முகம்நோக்கி
தொந்தாயாசமபெற்மெலிந்து சோகமும்பெரியபெருமாளமுன்
அந்தோஉனக்கும்கவலைஉண்டோ அய்யாவென்றேஅந்தரத்தில்
வந்தாசாமிமுகமமதித்த இராமகித்துதித்தாரே.

சஎ-தரு-பந்துவராளிராகம-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

உன்றுமகிமையை இன்னதென்றெவராலும்
உரைக்கலாமோராம

அனுபல்லவி

நின்ஒருநாபியில் பிரமாஒருத்தனலே
நிகரில்சராசரங்கள் சகலமும்தாலாலே
நன்னிஅரக்கருக்குநீபயப்படுவது
நாயனேசாமிஉனதன் மாயமோபுவிமேலே உனன்

சரணங்கள்

௧ முப்பொருளும்ஆய்முப்பாம்பொருளுக்குள்
மூலமுதற்பொருளும ஆவயே
அப்பனுமஅன்னையுமதமபியும்உனக்குண்டோ
அவாகளவருததமகண்டு நோவாயே
இப்படிஉன்சரித்திரம்இதுவேர்நிலவரம்
என்றால்அத்தையுமகூட்ட கடந்தாயே
செபபிலும்இல்லைபாதிலுமஇல்லைஉன்செயல்
சிமையிலேதகபபன் சாமிஎன்பதும்நீயே உன்ன
௨ அததிமரததினிலே தொததியகனிபோலே
அண்டமஎன்னும்கனிகள உன்மேலே
தொததியிருப்பவறறுள ஒருகனியிலச்செனித்த
துஷ்டஅரக்கானனுமம புவாலே
கஸ்திஅடையலாமோசிறறாரிலசெலவகக்கூத்து
கட்டுகிறாய்என்ன ஒருகாலே
உததமனைஉள்கிர்த்தி எததனைபேர்சொன்னாலும்
ஊசிக்கண்ணலஆகாசமபாக்கிறுபபோலே (உ ௰)
௩ அம், ரீஷன்பிரகலாதனமுதலோருக
கருளிச்செய்தாயேஅனுக ரகாட்ட

நம்பினாரை இந்த அரக்கருக்கு
நீக்கச்செய்யத்தினை — மாருட்டம்
நம்பியுட பிழைக்கிற உனக்கிவர் என்ன
சண்டமாருத வினைமுன — சருகோட்டு
யமபயமே நீயோதத்தால் எமதருகே கொருகால்
இருக்குமியாதேவானதும தரிசகுமோ எங்கள் கூட்டமுடன்

—*—

ஸ்ரீராமலட்சுமணருக்குச் சீதாதேவியிரங்கல்

விருத்தம

வானவர் இப்படித் துதிக்கத் தூதர் சென்று
மனவலவனே உனமகனுலமணிதசாதி
ஆனபருககுரக்குக்ருடமுடிந்தாள் என்றார்
அவனும் அநம்பகபுஷ்பகவிமானந் தனேறிச்
சானகிக்குக்காட்டுமென்றான் சண்டாளி சீதை
தனலநுபுததவெணணெய்போலே உருகிவாடி
நான் ஒரு பெண்பிறக்க இவவாறுசசோ என்று
நைகின்றாள் நொந்து நொந்து மெலிகின்றாளே

ம, இடபதை, நீலாம்புரி ராகம். ஆதிதாளம்

கண்ணிகள

௧. என்ன செயவேன் சாமிநான் என்ன செயவேன் சாமிநான்
இந்தக்கோலம் காட்டவோ — வந்தீர்
துன்னிகைகசெட்டின துவாயகெட்டாமலேபோக
தோதகமென்றுருமிகத்த — தந்தீர்
௨. கண்ணே அழுதேகருணாகரரே என்மனக்
காவலோடே இந்தனை — நாளா
மண்ணில இருந்து ஸ்ரீமறைந்த திருமேனியை
மாபிலஆணைப்பதற்கோ — வாளா
௩. நகரில் இறைநற உமைமை அகலேன் என்றோர் பிழையா
நானகொடாநத இதறகுக — தானே
பகைவா இலங்கையிலே நீ மடிந்த பிறகும்
பாவிநான — உயிர் பிரிப்பேனோ
௪. ஏகபோகமாகவே இருந்தனைப் பிராணேசரை
இகழுநதன் உயிரெமன் — கொண்டு
போகமாட்டாமல இநதபொல்லாத துயாக்கடலில்
போட்டுவிட்டானே

கனா

ரு ஊர்மிளை தாக்கன்றுநீ பதினாலுவருஷம்போய்
உடன்வருவேன்என்றதும் தப்போ
வாபிடித்தோன்என்செய்வான் மானைபிடித்தவள
டாகியமனப்பார அதுவேதான் ஒப்போ

சு. ஆசைமான்பின்போவென்றாள் காரணகாட்சியெல்லாம்
அடிவேர் இவளென்றறி வீரோ
ரோசமசெய்யாள இவளோ முகமாகக் ஆகாதென்று
மூடிககோணம நீரகண்ணை நீரோ

எ. விட்டில்லைசாமி அன்னைவாராததைதட்டாமலெந்து
விரதமகொண்டாரென்பதெல்லாம ஏனோ
காட்டிலஎரித்தநிலாகானலில்மழை ஆச்சே
கைக்கண்டபலனா இது தானோ

அ. அருமை அகியலாபெண்பாவத்தைக்கட்டிக்கொள்ளும்
அரக்காசெயம்பொறுக்கப போமோ
தருமமேசெயமபெருமாளேதுணைஎன்னுமனம்
சாமிககபசெயலவரல ஆமோ

கூ. காதர இந்திரசித்தன் சூதோஅன்றிஇதென்ன
காரணமோநான்செய் சதியோ
ஆதிமறைபொயததாலும பொய்ய ப்பிராணநாதனை
அலையககாணததுமபார்தத விதியோ

௰. அய்யோலட்சுமணாநீ என்சிறைமீட்கும்முன்னே
ஆவினைககுஞ்சுமமாயப போச்சோ
கையாலேநான்பாவிஉன் அண்ணன்கைபிடித்த
காலபலமழிபபடி ஆச்சோ

௰க. ஓதுமபேசுமகனே கூச்சுங்காணேவேசாமிக்
குயிர்உனைபோலஇல்லையோசொல் மகனே
ஏழுமஆசைவுமாணன் இருவாக்குமஞானமூத்தா
எழுநிலைவததமேசரு மூ.னே

௰உ. மையானகாட்டில்அண்ணன்மெய்ப்பெருந்தாமலைதாங்கி
மலாகொயதுவைதனையிட தீயே
வெயயராட்சதர்கள் எடயும்அமபுகள்
மெததைமேலேவிட்டதி (. பே

௰௩ மெயயானுமனவீ ரும் உளர்குட்டிகாரிநான்
விழு... ஞானாலன்பாஅயமயோ மே

கைகேசிமகாராசி கறுவிக்கருவிஎல்லாம
கட்டிக்கொண்டாளேபாக்கியசாலி

௮. தாயப்பகைவந்துபோது நீஇருந்தண்ணனைக்
காட்டிக்கொடாதேயென்று — தனியே
தாயசுமுத்திரைசொன்னாளே அதுக்கோநீஅண்ணன்முன்னே
சாயந்துகிடக்கிறாய்பிள்ளைக — கனியே

௯. புத்திரனேகண்மணியே கைத்துணை ஆனஉன்னைப்
போகக்கடித்தேன்பாவி — பெரியயோ
வற்றிவடகம ஆயுதமஇத்தனைபாருமகாண
வைத்ததேபாவிதெய்வம — ஐயயோ

௧௦. எப்போதும்போலேசாமிசெயிப்பார்என்றிருந்தேனே
இலகேக்கண்டேன அலங — கோலம்
குடை உயர்ந்ததென்ன கோபுரம்தாழ்ந்ததென்ன
கூடிசசேர்ந்சருடன் — காலம்

௧௧. தாயபாகள்இருவரும பரதனும்இதுகேட்கத்
தரிப்பருமோ அவரவர் — தேகம்
சேலமபறிகொண்ட எனக்கினிஒருக்காலும்
கிடைக்குமோநலலபர — லோகம

திரிசடையயமன்சீதாதேவியைததேற்றுதல்

விருத்தம

பரிந்திராவணைஅழுதுசாமிமேலே
பணைத்துவிழஎழுந்தவளைகட்டிக்கொண்டு
விரிந்திடுமகண்ணீர்துடைத்துப்பிராகேளாமல்
மிகப்பசித்தோர்களைகதேற்றுமஅமுதுபோலே
சரிந்தபயிர்களைதேற்றுமமழையைப்போலே
கவலைநனைததேற்றுகினறதாயைபபோல
தெரிந்ததிரிசடையென்பாளசீதைதனைத
தேற்றுவாள்மனக்குறையை ஆற்றுவாளே

௫௮-தரு-அசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம

பல்லவி

ஏதுக்குவருந்துகிறாய்-அம்மா-நீஏதுக்குவருந்துகிறாய்அம்மா

அனுபல்லவி

இலேசப்படாதேதெய்வம்-பொதுவென்பதழிந்ததோ
இன்றுதப்பிஎன்னதுாவிலே-விழுந்ததோ (ஏதுக)

சரணஙகள்.

௧. மாயமான்என்றும் சன்னியாசிஎன்றும
மயக்கமாட்டினான் — உன்னண்டை

மற்றைநாளவெளி ஆச்சுததுபோல் இந்திர
சித்தும செய்கிறன — சிலசஸ்டை

௨. ஓயயவேபெரும்பேயுமதின்
உருளுதுபார் இவன் — தலைமண்டை
உரத்தராமனை அரக்கர்கெலிக்கும்போது
உள்ளதைகையிலே முடிக்கிறேன்பார் ஒன்பதுகொண்டு — ஏது

௩. அனுமான்எனபவன் தனதாகவேவந்து
அடிமைக்கடிமை ஆகி — உழைக்கிறான்
அவனாலேயேஉல கணவன் தமபியுடனே
தலைருதபடி — பிழைக்கிறான்
நினைவேதோல்டசுமணன் இளஞ்சூரியன்
எனவேமுகதசொளி — தழைகிறான்
நிமிஷத்திலே ராவணனையுமபடையையும
நமனும்வந்துதன்உலகத்துக் — கிறைக்கிறன (ஏதுக்)

௪. சோபனமுமஉந்தனகருமசகுனமும்
சுபபலன்கொடுக்காமல — நீங்குமோ
சொலலாயநமங்கலம இலலாகளை இநத
தூயவிமானமது — தாங்குமோ
ஒப்பில்லாராகவன் இந்தராட்சத்
அறபருக்குபபின் — வாங்குவேன்
ஒருககாலேபயநதிருக்கிறாயேஎன்ன
ஒருகுளபபடிகணடுதிரைகடல் — ஏற்குமோஎது

அனுமார்சஞ்சீவிபருவ்தததைக்கொண்டுவருதல்

விருத்தம்

திரிசடைசொல்வால்சீதைதேறிப்போனாள்
சிலைவீராபாடுமசேனைகளின்பாடும்
கருகிவிபீஷணனசொல்ல அனுமான்சாம்பன்
கட்டுரையால்சஞ்சீவிமலையைநாடி
இருபுயமுமதூக்கிஅண்டகோளமடடும்
எட்டுவிஸ்வரூபமகொணடினிமேல்நீங்கள்
வெருவிபவேணடாம்நான்போய்வருவேனென்று
விளமபினான்அனுமநதன்கிளமபினானே

சக-தரு-சுருட்டிராகம-ஆதிதாளம்

பல்லவி

பாயநதானே அனுமான் பாயநதானேசஞ்சீவி
பரவதததைக்கொணடுவநதானே

அநுபல்லவி

சோரந்தமடியன் உரைக்கையாலே திரிவிக்கிரமசாமிபோலே
தேவர் கிரு பாவாபூர்
ஸ்ரீராமநாமம் கண்டு விமானம் வெகுதூரமகொண்டு(பாய்ந்த

சரணங்கள்

௧ இலங்கையிலிருந்து வடக்கைநோக்கி விசைக்கு பதினாயிரங்கள் நடச் சந்திரமண்டலம் உருவிச் சூரியமண்டலத்தைமுட்டி நெருக்கிநடந்த புலி நடந்தோர் திசைவடிவும் மறைந்துபோமிலே அருகில்பெருமைவைக் கொண்டுவிசைநாடி கிளம்பி நெடிய கழுகுகளைச் சுற்றிக்கொண்டு கைக்குட்டையி நடப்போன்மையும் நடுவிமிரந்து

கண்கண்ட வீரவாலை மணிதனை ஆட்டி-தனது
சிகரி பயல் பவபாசக்கிரமம் ஆடையைக் காட்டிதப்பன
திசையிலும் அதிவேகமாக விசைப்பூமண்டி எங்கும்
மயங்கிலேசனவோர் அழுந்தாட வரங்கள்செடிகளபிடுங்குணவோட
செருக்கத்தவருமப்பத பகைத்தடலுமகொற
திக்குக்கரியும் கதற சக்கிரகிரியுமதிர(பாய)

உ இலங்கைவிட்டொன்பதாயிரமயோசனை இமயகிரியில்தாண்டி அந்த நிமயம்விட்டொன்பதாயிரமயோசனை ஏமகூடத்திலதாண்டி அப்பால் சாமகொண்டொன்பதாயிரமயோசனை நிஷதகிரியில்தாண்டி நிஷதமும்வி ட்டொன்பதாயிரமயோசனை தவசம்பெருமலைத்தாண் அங்கே துலங்கும் வெள்ளியமலையிலீசன் உரைக்கையாலே வாயுவின்சுதன் இவனென நாகாட்ட அவனைத் துதிசெய்தாப்போலே விளங்கும் அவிகலின்-மாயவ னைப்பணிந்து விதின்மேலே மையிராசனைக்கண்டுவிடுத்துப்போச் செயநுதிசைதந்தொருக்காலே பின்னும் நிலமதனில அங்கேபகலைவிற நிந்துநீலமலைகண் பாலமறிந்து

விலங்கிப்புயலவிண்டொழிய தொளைத்தொட்டரவுமலிய
குலுக்கிந்தரையுமகுறிய கலங்கித்திசையழிய(பாய்ந்

௩ அரியமலைதகாக்குமதெய்வங்கள் அடங்கலுவந்தடுக்கலசீ
ந்தராளென்றுகேட்ராமன்தூதனானென்றுசுடுக்கி ஒரு
பெரியசக்ரயகூறன்றுவந்தபோட்டும ஒருவகைசாடுக்கிக்கிட்டுவென்
... திசைநோரையுடபிளவிட்டோடனுமுடிக்கிஅங்கே
... பின்னும் ... தாழ்ந்துமெய்சோர்-மேலே
... சேனமடங்கு ... (பா

தெரிவேளர் ஆதிசேஷன் போல [illegible]
தீரகலக்ஷ்மணன் ஒருவனாலே [illegible]
வருகையிலந்த வானரகுழந்து வருசகன் பிரமாஸ்திரம் சுழன்று
ஒருலட்சுமணனுமேதக - பெருதிடபுவன்தேற
தருமப பயிருமசேற - இருளடை சுமியுமே [illegible]

ஸ்ரீராமலட்சுமணருக்கு கபின்னும் இராகங்கள்

விருத்தம்

மதபமிகும துனுமானபம் [illegible] முன் சேவசாம்பவனும்
இறவிபீஷணனும் தேடத் தேறுமா ராதமமைசேகடு
கறவைக்கன் கரை தைநடுக்கண் மகிறநபோலே ராமன்
பிறவையென்னணி சேவனைதவே உருகுவான் உருகுவானே

ருசி - தருள அருகுலகாமபோதிராகம் - ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஆருமென்னைப் போலே இனி ஆகக்கூடாதையையோ

அநுபல்லவி

மாருகராமதசரதன் பிள்ளை நடவம
வருகையிலேஇப் படி இருந்தக்கதைகாரணம் - ஆரு

சரணங்கள்

க. ஆரூரரு ஆகவென்னையெ செய்மதமபிபோல
அதராசெயா அழிதி இடைகருமோ
கோராகனைகளை விட்டுவிட்டு
நெஞ்சுகிடைநதுபுடை புடைடருமோ
தீராயெனபாலபிறைவெண்ணெய்
இராண்டுவாச்சேசமுதி உடைகருமோ
தாரமதேடககிடையாதோஎன்
தமபியைப்போல்எக்குநதேடக் கிடைக்குமோ

உ. சற்றும்தமபிவார்த்தையெனுமல்
தயவிேனமானின் பின்சோபோ சோரோ
சக்திகொண்டிைனதீதறபிெடுத்து
கழுததறுதகேன்கான தானோ
உற்றதபபநயசடாயுவும
ஒருபிறவியுமுழுத சேதனோ
பெறறுவயுமபிராதாவையுமமெலமேன்
பெண்ணாசைகொண்டபிதாஎன்பது [illegible]

ந. [illegible]
[illegible]

மதிமோசமாஜயனைக்கொண்டுவந்து
மடிப்பாககெகொடுதகேன் பொய்யோ
இதவாகதருமமெசேயிகருமஎன்
றிருநதளனககது மெய்யோ
கதையோசருமபுக்குழுதபுழுதி
காயசசினபாலுககுசாககளாஆமோ அய்யோ-ஆறு

தம்பிககாகஇரஙகினஸ்ரீராமரைச்சாம்புவன்தேற்றுதல்
விருததம

இளையவனைநினைக்கிநதப்படிகரு ராகவன்புலம்பி எழுந்தான்சாம்ப ன் -களையுமவகை வணஙகிநின்றான் சாமிநீநொகபோது வருநதவேண் டாமவிளையும உயிதருதமநுகொணடுவருவான் அநுமான்விழுநதோ ர்க்கெலலாம -தளைஅகலும -அதுசெயயும குணம என்பான்கணபாயஇ க்கணமஎன்பானே

ருக-தரு-சாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

இக்தவிதம்நீகொணடால்சாமி- இனி-எந்தவிதம்பிழைக்குமபூமி

அநுபல்லவி

சந்தம்உனதுராமததாலேதழைப்போம்
தமபியுமநீயுமஎல்லாரும் பிழைப்போம்-ராமா இக்

சரணஙகள்

க அலைகன்னைநான் அறிவேனஉனககென்றுங்குறைவிலலை
அலைகடல்கடையாசசே நாலுமருநதன்று
வளநதுவடைகுருவில்இருந்ததைககொண்டிவர
மாருதுகிளம்பினுன் பாயநதுசென்று
பிளந்துகூட்டுமெனுறுமடை கரைப்பதொன்று
பிராணன்கொடுபபதொன்று பெலன்கொடுக்கிறதொன்று
களங்கம்இல்லாமலவருமஅதுமுனனுகமலே
கலங்கினுலும்மனம கலஙகாதவனே-இன்று (இந்த)

உ, தன்னைப்படைத்தபிரம்மாவையும் பிரம்மாஸ்திரம்
சாமெஉயிருமுததுப்போடுமததன் கடோறும்
பின்னுமபிரமமாஸதிரமும அநதமருந்தைக்கணடால்
பொய்யைவிட்டசுழறுபெயயுமபஸ் காரம
பினனேநமபிகையாலேஅரககாபடுவதெல்லாம
பெருக்கதெரியுமசறறே பொறுபோறென்ன விசார

பன்னிச்சொல்வதென்ன முன்னுள்ளச்சனைடை-ஒரு
பாகரும் இனிமேல்சசணடைதோப்பும் ஆகும் இந்நேரம்- இந்

௬, ஆரும் அறியா அந்த மருந்திருக்கும் இடத்தை
அடையாளம் சொன்னேன் விஷ்ணுசக்கரம் காவலுண்டு
பேரும் ஊரும் அறியா அதை இந்த மட்டுக்கும்
பிடுங்கிக்கொண்டு போன போகணும் இப்பேர்ப்பட்டு
சாரும் வாயுவேகம் மனவேகமா அனுமான
தருவானொரு நொடிக்குள் இங்கே வருவான் அதனைச் சொன்னு
நேரும் உன்காரியம் உனக்கே ஜெயம் ஐயா
நெருப்பு மெழுகு போல அடிக்கடி மனம் பிணங்கு இந்

தம்பி முதலானோர் எழுந்ததற்காக ஸ்ரீராமர்

அனுமானைப்புகழ்தல்,

விருத்தம்

வெம்பியிந்தவிதம் சாமபன் தேறும்போது
விக்கிரமமாருதி மலை சஞ்சீவி தன்னைப
பின்புகளத்தினில் வைத்தான ஒருபிரமமாஸ்திரம்
பிரிந்திடவே பரிபூரண சந்திரனைப்போலே
இமபர் இளையவனும் வெள்ளம் எழுபதும்
எழுந்திடப்பூதலா தேவா பொழிந்து வாழ்த்தக்
தம்பியைப்போல எழுந்த இராகவன் விசாரம
சாடினன் அனுமானைக் கொண்டாடினனே

௩௨-தரு சாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

அனுமானே-நீயே கணவானே,

அநுபல்லவி

தானதானங்கட்குப்பிராணதானம் நீவார்த்தாயே-அனுமா

சரணங்கள்

௧ நமது துணைவரும் வானராகளும் நாமே
நிமிஷத்துனனுலஉயிர நிலைபிழத்தோமே
சுமந்தலை உனக்கென்றே துணிந்தோம் நாமே
எமலோகபரியந்தம இனிச்சாதிப்பலாமே அனு
௨. ஒன்றும் ஆசையில்லாமல் உடமையும் மறந்தே நாம
கொன்ற உயிர்களை நீ கொடுக்கவல்லநந்தோம

௩௮-அ

அன்று தசரதன் பெற — முருகிர இமந்தோரா
இன்றுணாது வயிற்றில — இருவரும் பிறந்தோம்-அநு
க. விழிபோலுமன்னு மமபி — மெய்உயிர்போயே
முழுகாப்படிகாத்தாய — முழுதுங்காட்டாயே
பரிகாரனை முன்னிருந்து — பயமதீர்த்தாயே
அரியாப்பிரசுசி — ஆயிருப்பாயே அநு

—0—

இலங்கையில் வானரர் நெருப்பிட்டுக்கொச்சனை இடுதல்

விருத்தம்

கட்டியுவந்தனுமத்து இராகவ காதலன் உரைத்த தளவில்
தட்டற அணையார் இறைத்தனர் பூமலர்த்தமதையாகித்தமிட
மட்டறவெந்து பொடிப்பொடி ஆகவேவந்து நெருப்பத்தனைக்
கிட்டி இலங்கையில் இட்டனர் வானரர் கொச்சனை இட்டனரே

———

இந்திரசித்து மாயாசீதையை அநுமார்முன் கொண்டுவருதல்

இதுவும் அது.

அந்தநிலையில் இவர் ஆரவாரம் கேட்டான்
இலங்கேசனுள்ளுடைந்தானுடனே இந்திர
சித்தெழுந்தான் சஞ்சீவி மலையை முன்போல
செலுத்தியமாருதியும் வந்தான் எதிர்த்துக்கொண்டானவ்
விகந்தயினிலே ஒருத்தியை அம்பரத்தனிலே
மெய்ச்சீதையைப்போலாக்கி வெட்டுவேன் என
றந்நிலையிலக்கத்தைத் தலைத்திசை வாளுனேந்தி
ஆட்டினை மாயையினாலக் காட்டினனே

ருகூ-தரு-சௌராஷ்டிரராகம் அடதாளசாப்பு

பல்லவி

மாயச்சீதை தன்னை இந்திரசித்தனுமானுமுன்னே வந்தானே

அநுபல்லவி

தீயலங்கைமேலவானர சேனைமேல் நிரந்தாலே நந்திரத்தாலே ...

சரணங்கள்

க அவ... கொத்தொத்தாடேட்டாரிக
... அந்தக்காளிக ...

விளைந்த சண்டைகள் வினை ஆச்சே என்று
  விட்டனகளே   படித்துக்கொண்டு உடல்
தெளிக்கப்பிறகு தொட்டு டிழுத்துப்பல்லையெற
  நெறித்தென்று   கடித்துமண்டை
பிராக்கம் உட்டுகிறேன பாரென வேகத்தி
  படித்துக்கொண்டு துடி துடித்துக்கொண்டு ஒரு   மாய

௨. வீரம் ஆம்புலிவாய மானைப்போல அவன்
  மெய்ந்து   குறைந்துகொள்ள மழைக்
காரையவிட்டழுக்க கணைவிராமலைத்
  கட்டங்களில்   நிறைந்துகொள்ளக்கலை
சோர வெட்டுரண்டாந்த உடைமைகள
  கூறியிலும்   இழைத்துக்கொள்ள-அய்யா
மாருதியே முறையோ என்றவளை வெட்கம
  மறைந்துக்கொள்ளக்கண்ணில   அலைந்துகொள்ள-ஒருமாய

௩. நேசம் உள்ள அனுமானே இதகேசற்றே
  நிலவட்டு   சொல்லுகிறேன் வாள்
வீசினான் இந்தச சீதைதனை உன்தன
  விழிமுன்னே   கொல்லுகிறேன் மறு
யோசனை இல்லை இப்பொழுதந்த
  அயோத்திக்கும்   செல்லுகிறேன்-வைக
கேசரிகள் எல்லாரையும் வெருடன்
  கொல்லுகிறேன் உன்னை   வெல்லுகிறேன் என்று மாய

இந்திரசித்து வெட்டின சீதைக்காக அனுமார் புலம்பல்

விருத்தம்

வந்தபாதகன் இந்திரசித்தென்பான் மாயாசீதையையானமே
விந்தைமாருதி நல்லவார்த்தைசொல்லவும் துணியாவீசிப்போட்டான்
பந்தமாய் அயோத்திமேலே போகக்காட்டி நிகும்பலையிற்சேர்ந்தான்
சிந்தைமாருதிகண்டுசோமபினை அழுதழுது தேம்பினானே

ருசை-தரு-எருக்குலகாம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

இதுக்கோ நான் பட்டது   சும்மா பாவி அனுமான்
இனிமேல் நான் என்ன செய்வேன்   அம்மா

அநுபல்லவி

விதிகருமமென்னமோ சசே விழுப்பெட்டாக்கநீரு சசே   இது

சரணங்கள்

ஓமென்றுமுன் தூதுவந்தேன் உன்உயிர்க்குக்கேடுதந்தேன
ஆமென்றுஎப்படிசொல்வேன அய்யனுக்கெப்படிசொல்வேன
சாமிதானென்னென்றுகேட்டபான தாயநீஇருந்தாலஅல்லோமீட்டபான
தீமைதானேமேலிட்டதோ தெய்வமுமதானகண்கெட்டதோ

இதுக்கோநான

௨ அன்னமேதாயேஎனதன்னை அறிந்துஇந்திரசித்துன்னை
பின்னமேசெயதிட்டானே பிரேதமாயபாலஇருந்தேனே
சொன்னசஞ்சீவிககாததானடி சுருககாகததானஉன்னைவேண்டாடி
என்னென்னசெயதாலுமஅங்கே இப்படியாசசுதேஇங்கே

இதுககோநான்

அருந்ததிதொழுமபெண்ணே அனைவர்க்குமஇருகண்ணே
விரும்புமஉயிர்க்குயிராசசே விளங்குகின்றஎன்தாயே
கண்டுநான்உன்னைத்தேடி கணடேனென்றுமுன்னோடி
இருந்தாளெனறவாயாலே இறந்தாளெனனவோமேலே

இதுககோநான

சீதைக்காக இரங்குகிற ராமலட்சுமணா முகேக்குதல்

விருத்தம

அஞ்சனைபாலகன இந்தப்படிககுநொந்தான
அய்யனாஇராமனுககுப்போய அறிககையிட்டான்
கெஞ்சிலேவீரனுமஅறிந்தான் எறிந்தான்விலலைத
தேடினானவாடினான தியக்கமகொண்டான
தன்செயலஆனது மறந்தானஅந்தவேளை
தமபியுமஅப்படிதளாந்தானஇனிமேலசாமி
எனசெயலஆவதுநமககும இருப்பதென்றே
இனமசொலவானலட்சுமணா சினமசொலவானே

௫௫-தரு-அடாணாராகம-ஆதிதாளம

பல்லவி

இனிமேல்யோசனையேதையா-தேவிபோனபின இரங்கினாலாகாதையா

அநுபல்லவி

உனதுகவலைசொன்னால ஊராரகேளாதேடியோ
சினமெனக்கேபோசசுதையோ சீலைகருப்பட்டடியோ இனி

சரணங்கள்

க இலங்கைஉள்ளாருமதேவருமெ எவரையுமஇப்போதுகேளோ
முலைநகக்கோடுகொண்ணாயிட்டால கொஞ்சமசொல்லியிங்கைப்பார

புலம்பல்ஆமோ இன்னம் சமரேபொருத்தால்எதிர்த்தபோது
விலங்கிடுமபோடுவார் அடிமைவேலையும செய்யசசொல்வாரோ

இனிமேல

உ- விலக்கவுமசீதையைபபாவி வீசினானஎன்றனுமானசொன்ன
கல்கக. கொண்டாயதாமதது கக்குகாலமோ அல்லவோசின்ன
கொலைதொழிலசெய்தபபாலஎங்கும கொளுத்துவாமநெருப்பாமிந்த
தலைக்குமேல ஓடியவெள்ளம சாணவோ டிமுழமவோடிஎன்னை

இனிமேல

௩ சாட்டிலஅரசுமபோச்சு துனனுடைய நன்மையாலேவந்தசெண்ட
ம, காட்டிலுமவந்திருந்தக்கொள்ளை கட்டிககொணடோமேநினைக்கும
பூட்டிநீவிலைவளைத்தால பொடிபபொடி ஆமேதெணடம
ஆட்டம்காட்டலாமோசாமி அடியேன்சொன்னபடிஎடுநீகோதண்டம

இனிமேல்

ராமனை அனுமார்முடிக்குதல்

விருததம

சினமா இப்படியிளையோன உரைக்கஇந்திர
சித்தயோததியினமேலே போனபோக்கை
அனுமானும்சாமியுடன சொன்னானசாமி
ஆவிதடுமாறினன்அந்தவேளை
புளிவீரபபடைகளையும உமையுமகொணடு
போயஅரக்கனமுனகுதிப்பேன அல்லவென்றால்
முனையாநானேபொருதிக கொலவேனஎன்று
முடுக்குவானமாருதியும கடுக்குவானே

௫௬-தரு-கலியாணிராகம-ஆதிதாளம்

பல்லவி

இதுகோ இந்தயோசனைசாமி அனுமானானஇருகக
இதுகோ இந்தயோசனைசாமி

அநுபல்லவி

பதைக்கிறேன்இந்திரசித்தை உதைக்கிறேனஅவனைநான்
வதைக்கிறேன்அயோததியில புதைக்கிறேனஅதுக்கென்ன (இ)

சரணங்கள

௧, சுறறியமதில்எழும
சுறறிஊரிலேலங்கையை கீட்டி-ராவணன்தன்னைக
கொத்துபபனங்காயபோலே
பந்துததலையுமபிடிக்க தாட்டிமகனே-இந்திர
சித்தேயெனறவனஅங்கே

சந்திரவதனம்படி — பாட்டி ஆட்டுக்குட்டி போல
மொய்ந்த அரக்கர்களை
குத்திக்கூறுக்கினை — ஊட்டி-பாரானசாமி
சுற்றிலேலங்கை நகரத்தைப்பிடிக்கிறேன்
பந்தைப்போலே தூக்கி — ஆயக்கேக்குதே மனஅடிபோ(இ)

உ துடுக்கால் எனதாயமுன்கத்தி
எடுத்தான் அவனுக்கிந்த — மிண்டேன் சொல்லாதே என்று
படித்துப்படித்துச்சொல்லி
அக்கடி வேண்டி வேண்டிக்கொண்டேன் சேர மலைப்பாவி
மூடிச்சிவீசக்கண்டு
துடித்துத்துடித்துமனம் — விலாட்டேன் பாதனைட்டேலே
வடக்குத்திசையைநோக்கி
நடக்கனெனக்கனரக் — கண்டேனே நாராமநசதால்
பிடிப்பேன் ஒருகடியாக்கடிப்பேன் அவன் உயிரை
குடிப்பேன் பழிக்குப்பழிமுடிப்பேனே — எனநலஆசாரதோ (இ)

௩, பூதகப்புவனம் எல்லாம்
காத்திடவந்தபரம் — தாமா-உனவில்லுக்குமுன்
மூர்த்திகளாகிலும்
பாத்திரரோரகு — ராமா-தர்மம்செயம்னன்று
சாஸ்திரமும்வுணது
தோத்திரமுந்தப்பிய — போமோநம்பினகேமர்
பேய்த்தனமகொள்ளளன்ன
கூத்திதுவேருநதல் — ஆமாசேனையும்தோளில
ஏற்றிஉமையும்கொடி — மாதகிரக நுபகுடியாக
நேத்தியாகக்கொண்டுபோய — அயோத்தியிலகுதிக்கிறோம (இ)

சீதையின் இருப்பைக்கண்டு விபீஷணன் ராமருக்கு அறிவித்தல்

விருத்தம்

ஆனபடியினால அனுமன் இதுசொல்ல விபீஷணன் அதனை
அறிந்தானானபோய
வளப்பமெலாமதனைக்கொண்டுசொல்லுவாயென அறிலங்கை
யிலறுபவமடாயப்போறனை

நலக்கம் இலங்கைச் சிறைதனையும் நீக்கும்படியே அரசனைச் செய
 கவிஞண்டானா
உரக்கவலைகட்டப்பட்டக்க கணைசெயவானசாமி முன்னே
 உரைசெயவனே

—*—

௫௭ தரு - மோகனராகம் - ஆதிதாளம்

பல்லவி

இருக்கிறாளே அசோகவனந்தனில் இருக்கிறாள் சாமி

அநுபல்லவி

இருக்கிறாள் நமக்கொரு பாக்கியம் உற்றது போல
ராவணன் குடிக்கொரு சூனியம் வைத்தது போல (இரு)

சரணங்கள்

௧ பொறுமையாய்ப் பெற்ற கிளிபோலென்றும்
 முறைமுறையாய் ஏமினாதனென்றழுது
 வாடி கதிர்படா புஷ்பக்கூட்டத்தில் ஒரு
 மானைப்போல மெய்யுயிரை வைத்தாள்
 நீதிதவறாத ஒரு ராமநாமமே
 ஜீவனம் ஆக உண்டு - ரகு
 நாதனோ உன்னையில் ஆசையுடன் வர
 வரவேண்டுமென்று பரிபூரணமகொண்டு (இரு)

௨ சொன்னபுருஷ பதிகிருபை சிஷ்டர்களை அடித்து
 துஷ்டரை வணங்குமோ அதர்மமே ஜெயம
 என்னைவிட்டு தயங்குரளோ ஆறுசாஸ்
 திரங்களும் வீணாகுமோ - நலமுறு
 இனிமேல் பெய்யாதோ சந்திரசூரியகதி
 இரவில் மறையுமோ கேட்டு மோனமதா
 அவளையே தொட்டால் அவனை இனம் புகழ் இருப்பானோ
 அருக்கனிப்போதுகளைக் கொண்டு சும்பப்படுமோ (இரு)

௩ அந்தக்கும்பம் பார்க்கச் செய்யப்போனேன்
 அதிநேர் அவன் குறை - சாமி
 உன்தன் அயோத்திசகனைச் சேர் அழைத்ததில்லை
 உபாக்கேன் மனவேதனை சொல்ல
 சிந்தைத் தேடுவான் அப்படியே விபீஷணனே
 கிரிசனை ... பேசுகிறார்

மந்திரி அனுமானமுன்னே இந்திரசித்துகொன்றது
மாயசீதைஅது தாயாளனுமசீதை(இரு)

ஸ்ரீராமர்லட்சுமணருககுயுததந்திரங்கற்பித்தல்

விருத்தம

கலககம்அறஇப்படிசொல்லிககாட்டிஅந்தவிபீஷணனபின்
விலக்கவேணுமநிகும்பலையின வேள்விமுடியாமுனனனமுன
பெலததபடையுமதமபியுமனனபின் கூடடெனமுனசாமிஉட்கொண்
டிலக்குமணனை அழைத்துருதிஎடுத்தானசொலலததொடுத்தானே

ருஅ-மததியமாவதிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

தம்பிலட்சுமண இந்திரசித்தன தலைகொண்டுவாபோடா

அநுபல்லவி

நம்பிஉன்றோடேயாவர்எதிரப்பார்கள
நானஅறிவேனேஉன வீரர்சத்தியம்
ஆனதுவே உபகாரம-உனக
கேன்இனிசொலலவிஸ்தாரம் இதுவேபாரம்இநநேரம-அடாத
சரணங்கள
க, முதல்சசனடைபோலமறுசனடைபோலச்சேனையை
மோசப்படுத்தாமலத தேககி நினறு
பதைததவனஅமபுக்கெதிர அம்புபோட்டுப்
பநிதுகளஆகவே நீககிநாலு
விததிலுமபோர்செயது கைமெய்சலிததவன
மெலிவானவேளையை நோசகிமாாபிலப
பதிததகவசமுமவில்லையும்போககுவாய
பாாததிடுவாாதேவர சாககிஆக
கூறறுவனபோல்அமபு தாகஙகிஎல்லாம
தோறறிடவேஓணடிஆக்கிஉயிரைபபோககி வெட்டித்தூககி அடாமம

உ. ஆசைநிகும்பலைவேள்விமுடித்தால்பின
ஆராலுமவெலலக்கூ டாதொருருு
கேசரிபபோலபபடையோடுமபோய்அதனைக
கெடுத்திடுவாயவேளை ாசேதுயாந
நீசனஆனவனபிரமமாஸ்திரமதொடடால
நீயுமபிரமமாஸதிரமதொ டாதொ பில

ஈசன்சூலமுஞ்சக்கரமும்-இவை
ரண்டையும்பொட்டதின — மீதே-அது
துண்டுதுண்டாகுமதப — பாமீத-அவன்
சண்டையெல்லாமவெறுங்குதேமலைக்காதே — இப்போதே-அட

தம்பிலட்சுமணா

௬: மந்திரவாள் இது இந்திரன்கையினில
வச்சிரத்தையுஞ்செயயும் — திக்கு-பார்
இந்தனல் அந்தமாயவன்வில்இதனை
எதுவுஞ்செய்யாதுபொல — லங்குளென்று
அந்தநாளினிற கும்பமுனிசொலல
அறிந்தானே நீ அல்லமோ — ஆங்கு-இனி
வந்துநமக்குநதருமந்தானேபிர
மாணமனன்றுகையில — வாங்கு-நான்
இனுங்கவசத்தைத்த — தாங்கு அம்புறுத்
தூணிஇந்தாபிடித்தேதாங்குவென்று — நீங்கு இப்போங்கு-அட

தம்பிலட்சுமணா

இந்திரசித்தை அனுமான் பழித்தல

விருத்தம்

மடித்தாராமாசொன்னபடி பாய்ந்தாலட்சுமணன்முதலோர்
அடித்தாரபிடித்தாரகரிபரிதேர் அழித்தார் பழித்தார் இராக்கத உயிர்
குடித்தாரகடித்தார யாகத்தைக்குலைத்தாரகுலைத்தாரமேலக்கரித்தார
இடித்தாரவரில இந்திரசித்தை இழிப்பான அனுமனடி பழிப்பானே

௬௯-தரு-சங்கராபரணராகம்-ஆதிதாளம

பல்லவி

இந்திரசித்தே உந்தன்-தந்திரவித்தைகளெல்லாம
வெண்டாபுறப்பட்டா

அநுபல்லவி

உந்தன் நிகும்பலையில் — ஒளித்துச்செய்கிறயாகஞ்
ஒளிக்குஞ்செவனுக்கு — மூச்சதிலவண்டாமிலை இங்

சரணங்கள்.

௧ மூர்த்தியென்தாயைப்போல — ஒருத்தியைக்கொன்றாயே
முடுக்கா அயோத்திமேல் — நடக்கிறேன்என்றாயே
பாதல் அலைந்தவனே — நீயுஞ்சென்றாயோ
பாதலை — வென்றாயோ
அந்தராவணனுக்கு — வந்தலச்சைநதேத
அங்கத்தைகொண்டுபோய — ஆறிலஅலசொன்னோத

வந்தானே ஜெயிக்கிறான் — பஞ்சமோகமிது
வாஞ்சையாய் வைக்கவேணும் [illegible] மோசனை — அஞ்ச[illegible]வயிறு, இந்திர

௨ விடுக்கும் வச்சிராயுதம் — [illegible]னோ வேலாயுதம்
விஷ்ணு சக்கராயுதம் — சிவன் சூலாயுதம்
எடுக்கும் [illegible]பாசம் — [illegible] ஸஹிதத்தோடு
எதை வேணும் — [illegible]தப்போடு
தொடுக்கிட வினைசெய்யும் — [illegible] நேககோசம்
செகத்தவனே [illegible] — [illegible] டாமோசம்
அடுக்கினாப்பூனைபோல — [illegible] ழிக்கிறாய்
ஆட்டுத்தகள்ளனை — [illegible] ழிக்கிறாய (இந்தி)

௩ நீரைக்கடல்போலேயுள் — [illegible]ள் மேலே
நோ ஆகவிழுந்தயை — [illegible]டாசணஞ்சலே
பறபறப்பிலேவிழும் — ப[illegible]போசசோ
பாழுமசுடலை — ஆசசே
சுறாவிகமனுமவெகுதுர — கு[illegible]ன் உன்னை
காலமுழுதக்கினி — [illegible]வடாமுன்னே
சிறைபட்ட இந்திரனுய — சூறைவிட்டு கைநழைக்கிறான்
செல்வ[illegible] சுமணன் இதோ — சொல்ல[illegible]ழைக்கிறான்-இ

இந்திரசித்தன் [illegible] லட்சுமணனுக்கும் [illegible] யுத்தம்

விருத்தம்

[illegible] வைத்தராட்சதருக்கேசே[illegible]
வீ[illegible]ராக்கிரமாவிலாதி[illegible]
[illegible] சிலைகொண்டான [illegible]ரனும்
மாருதிமேல[illegible] வருவித்தான்[illegible]னே

கூம- தரு-கலியாணிராகம்-ரூபகதாளம்

பல்லவி

அஸ்திரயாக ஹோமம் பிழிந்தானே-[illegible] இந்திர
சித்தன் [illegible]போனே மொழிந்தானே

அநுபல்லவி

[illegible] பித்த [illegible] முன்னெரிபட — பஞ்சிரிபூரணரும்பம்வெரிபட
[illegible] இந்திர [illegible] செருப சிறைபட்ட — [illegible] கள்ளலா

[illegible] திட [illegible] திட — மனைதப
[illegible] திட [illegible] குலைந்திட — அஸ்திர

சரணங்கள்

௧. தேரில் அரக்கனை ஏறி அநுமானைச் [illegible]
சிலைக்கணையால் [illegible] — [illegible]
தேரில் எழு [illegible] மன் புயம தழுவி
நின்று [illegible] — [illegible]
உரியவாளி [illegible] அரக்க [illegible]
குரங்கு படி சிவந்த — [illegible]
வாரி அம்பால் [illegible] அரக்கனை [illegible]
மணிக்[illegible] — [illegible] தானை [illegible]
வலங்கொ[illegible] அநுமன் [illegible] — [illegible]

வானி[illegible] — அநுமானை — [illegible] — [illegible] திருவா[illegible]

வாழ்வெ[illegible] — [illegible]
மலைக[illegible] வெந்து — [illegible]
எழுகடல் [illegible] — [illegible]
எட[illegible] — [illegible]
எங்கு [illegible] — எங்கும [illegible]
இ[illegible] — [illegible]

௨. இளையானை [illegible] அரக்க[illegible]
இருபது [illegible] — [illegible]
தொளை [illegible] புயம் [illegible]
தொ[illegible] — தொ[illegible]
களையாய [illegible] அநுமானை மேல் [illegible]
காணச் சிலை[illegible] — விளை[illegible]
வளையா மருங்கு அநுமானை தேரினை
மருங்[illegible] — உ[illegible] — [illegible]

மறவென்றிலை [illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible]
லைசிந்தி அவ[illegible] — [illegible] — அவனை

மந்தரக[illegible] — அம்பால் தொளை [illegible]
மறவோ[illegible] அவன் — தேனா [illegible]
கொந்த[illegible] — [illegible]
நா[illegible] — [illegible]
நுழையா [illegible] — [illegible]
நுங்கி அ[illegible] — [illegible] (அவை)

௩. சிந்தச் சில [illegible] அரக்[illegible]
சேவக[illegible] — [illegible]

புத்திமகிழ்ந்தம்பி அரக்கன்மணி நெற்றி
புதையச்சிலம்பை — ஏற்றினான்
இந்தவில் அந்தமாயனை வில் இவன்
ஈசன் ஆமென்றவன — கூசினான்
அந்தவேளை விபீஷணன் தம்பியை
அரக்கன்மேல் முடுகென்று — பேசினான் - அவன்

அக்கினி அஸ்திரம் - விட்ட தம்பி அக்கினி - அஸ்திரம் விட்டே. அவன் - ஆதித்தன் அஸ்திரம் விட்ட தம்பி ஆதித்தன் அஸ்திரம் - விட்டே விசை.

ஆசைப்பின்னும் சில — அம்மைப்பொழிந்திட
அணி அணியாய் நின்ற — தோள்கள் அழிந்திட
ஏகதிலவந்த — கெஜங்கள் படிந்திட
ராக்ஷதவீரர்கள் — ஆருமடிந்திட
இறந்துண்டங்களும் — ஆறுமுண்டங்களும்
லங்கையில் பேயவிழ — மங்கையாகண்டழ - அஸ்தி

௨ ஆரணன் அஸ்திரம் அவன் விடச்சிவன்
ஆயுதத்தால் தம்பி — கொய்தான்
நாரணன் சூலத்தை அவன் விட தம்பி
கைச்சூலத்தால் பொடி — செய்தான்
நாரணன் அஸ்திரம் தொட்ட அரக்கனை எங்கும்
நகைநகைக்கவே — தோங்கினான்
போரினில் தம்பியை அதுவலஞ்செய்து
போக்கணைடேயங் — தேங்கினான் - தன்

புத்திபுகழ்கெட்டான் தனக்குள்ள சத்தியைவிட்டான் தம்பிசெய்த போரை பார்த்தான் ஒழிக்க-ஊனையும் பார்த்தான் அதுசகும

போக்கிடம் இல்லாது — பார்த்துமெலிப்பட்ட
போதினிலே அந்தப — பாதகன்மேல்போட்ட
வாக்கி அயன் அம்புபோடக் — களைபட்டு
மாபுஞ்சரங்களும் — கோளும்தொலைபட்டு
வல்லரக்கன் லட்சம் — எல்லாரும் நூலட்சம்
சல்லடைகண்ணுறைச் — சிலவிகளாப்போச [அ]

——*——

இந்திரசித்து விபீஷணனை வயிற்றெரிச்சலால் வேலெறிதல்

விருத்தம்

இக் ... ணை இந்திரசித்தனை அழிந்தகை குறுதேர்மேல் நின்றே
... விபீஷணனைக்கண்டான் எமமைக

கொல்லநிகும்பலைக்கெடுத்தாய் அரக்கர்குலத்தையுங்கெடுத்தாய கோளி ஞலே-எல்லவரையுங்கெடுத்தாய்என்றுவகைபேசுவான ஏசுவானே

௩௧-தரு-பைரவிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி

சிற்றப்பா நீதான்-இத்தனை அபகீர்த்தி பெற்றதேபோதும் அடா

அனுபல்லவி

சத்தியவிபிஷணன்என் என்றெடுத்தாயேபேர்நான்
சமைத்தநிகும்பலையும் கெடுத்தாயே
வற்றல்மனிதாக்காளாய்ப் போனாய அய்யோ
வளர்த்தகிடாக்கையில பாய்ந்தாற்போல ஆனாயே (சிற்)

சரணங்கள்

௧. விநயமசொல்லிமாயப்பூனைவேஷங்கொண்டாய்
வேருடனேஎங்களைக் கொல்லவோ-நாயக
அனைவருமஇறந்தபின் ஓரான்காணியா
அரசாளலங்கையில்க செல்லவோ
தினமும்ஒருகாலததிலஉணடும்இப்படிசசதி
செயதபர்வந்நீறச் சொலலவோ அற்ப
மனுதறகும்பஞ்சை ஆயப்பணியச்செய்கிறாய்உயிா
வைத்திருக்கிறத்திலுமசெத்தால்குணமல்லவோ-சிற்ற

௨, பாடுமேய்க்கிறப்போலேதடிகொண்டுதிரிகிறாய்
மானமுமலசசையும துறந்தாயோ-இனி
சூடும்முடிபெற்றாலும்சின்னமனிதற்குநீ
தொண்டன்அல்லாலஎன் சிறநதாயோ
தேடிநமமைவணங்குமபேரைநாம்வணங்கிறைல்
சின்மத்தனமஎனபதை மறநதாயோ-உன்னுடன்
கூடப்பிறந்தவனைக்கொலலஎன்றுகோட்சொல்லி
குடிகெடுக்கவென்றிநத குலததினில்பிறந்தாயோ-சிற்

௩, பாாஆளல்ஆம்என்றுமனப்பால்குடிககிறாய
பஞ்சைஉன்னாலஅது களனுமோ-இந்த
ஊரிலவாராதுக்குவழிவிட்டாயே
கொருககாலுமவழிவிடடாயேஉனக
கொருககாலுமவசையிது விளனுமோ
நீர்உள்ளயடடுக்குமமீனுமதுள்ளஅநத
நீாபோனல்மீனஎனன ஆளுமோ கெடு
போமராட்சதாஎல்லாமபோய்நீஒருத்தனும
பிணநதினுபபூச்சிபோல்இருநதாககலங்கொளனுமோ

விபீஷணன் இந்திரசித்துக்கெதிர்மொழிதல்.

விருத்தம்

எல்லாமுடன் இந்திரசித்தன் இவ்வாறுரைக்க உரைத்ததெல்லாம் செல்லாதட்டா நாமும் சத்தியமும் நானே கைக்கொண்டேன் பொல்ல பாவமதைக்கொண்டாய் போவாய் நரகம்போவாய் என்றல்லாமே இவ்விபீஷணன் வசனைப்பாயமறுமொழி உரைப்பானே

௬௨-தரு-புன்னாகவராளி ராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

துஷ்டப்பயலே இந்திரசித்தே என்னைச்சொன்னாய் அடாப்பயலே

அநுபல்லவி

இஷ்டம் ஆமெனக்கு ராமன் பதமே சொந்தம்
எனக்கும் உங்களுக்கும் இனிமேல் என்னடா சொந்தம்-துஷ்

சரணங்கள்

௧ மன்னா ஆகிமுன் பின் ராமந்துணை அல்லாமல்
வாழ்ந்தவா ஏவரோமோ
தன்னிலே குதிக்கிற பாவம் சரம அல்லாமல்
தாமம் சாமோ
கன்னி சீதை அன்னை ஏ றை இராமர் கிற
கண்ணினால் போமோ
அன்னிடம் சிறைபிடித்த பாவமல
அபகீர்த்தியம் செய்யும் உங்கள்-முகத்தில விழிக்கலாமோ-துஷ்

௨ சிந்தை ஞானம் செயமேனும் பூசை செயமென் கொலை செய்யேன்
தெய்வமன்னனே ஒழிக்குமோ
அந்தப் பக்தி உங்களுக்கிருந்தால் வரவர
ஆதிக்கமும் சிறக்குமோ
என் தாய் சீதை மேல் ஆசை உன்னப்பனுக்கு
இன்னம் நாமம் வெறுக்குமோ
அந்தப் பக்தி இறைவ லங்கை செல்வமெல்லாம்
இழக்கலா சீயாக்கும் முழுத்தேங்காய் செரிக்குமோ -துஷ்

௩ கொடும்பாவம் செய்தேனோ நான் உங்கள்
குலத்தில் வந்துடம் பெடுத்தேனே
கடந்தும்பாவ மேனும் உங்களோ கடலில்லே
கையைக் கழுவி விட்டேன்
படம் பாம்பணை ... தப் பதிகளை
வணங்கி ... தொடுத்தேன்

அடங்கப்பாம்புக்குராசாமூங்கில்தடி
ஆமென்றவனைவிட்டு ராமன்தன்னை அடுத்தேன் - அய்ய

இந்திரசித்து தகப்பனுடன்முறைப்படுதல்

விருத்தம்

எதிரொன்றுமிலாததைச்சொன்னவீடணன்போல் அமையொன்றே
எய்தானதந்தைக்கதிகொண்ட தம்பிசொன்னதானைவேலெய்தான் அதனைக
யும் அங்கணே நிலைகொய்யகாணமூறிகொண்ட கோபமுடன்கொசசனைவி
டவொளிதகிக நகைமூதாரசோநதான குறிவைதாணடான் அய்யன் முன்
னே முறைப்பட்டால இந்திரசித்தன்குறைபட்டானே

௯௩ - தரு - கேதாளகௌளராகம் - ஆதிதாளம்

பல்லவி

அய்யாராவணா என்னால்சண்டை ஆ தாகாதையா

அநுபல்லவி

நோய ஆமமனிதன் கை அப்புகளாலே
நொந்தேன் ஒளிந்தேனடி வந்தேன் இவ்வேளை - அய்ய

சரணங்கள்

௧. வட்டவாரஉலகில் தம்பிபிறககத்தனை
மட்டமசகதென்பார் எனக்கே அந்தத்தம்பா
கிட்டிஉன்தம்பியென் வேள்வியைதகுத்தாரோ
கெடுத்தானை கெடுத்தாரோ
திட்டமஆனதொரு பிரமாஸ்திரம்போட்டும்
சிவன்படையுடனேசேவகன் படைதன்னைவிட்டு
குட்டிககரணமபோட் டென்றாலே ஆனமட்டும
குதிததுமகுடததில் இட்டவிளக்காசசேஎன்னபடடும - அய்ய

௨. ஆரும்அறிவாரே எனனைசவிலலை
ஆண்டவனகாரியத்தில் சற்றம்வஞ்சனையிலலை
தாராளமாய அடிக்கடிபோகின்றேனை
சகலபே னையுங்கொன்றேன்
வாராஉயிரவங்க வநதாகினைக்கிறா
வறுத்கபபொழுந்து மூனைத்தாய்போலமுளைக்கிறார்
நீராயபுரிகொணடோம் ஆரைவிடடதாசனி
தெயவபலமும இலலை சொலலுகின்றேன் இனி அய்ய

௯. நீதிஆகாம் — ஏனசெல்வம்செருக்கிறோம்
நீயுமானும்அல்லோ — தப்பிஇருக்கிறோம
ஏதோபலம — வரவரஅடங்குதே
எடுத்தஅடி — மடங்குதே
ஆதலால்அவர்முன்என்சூதெல்லாம் — விட்டுப்போட்டேன்
அங்கேஇன்னம்போனு உ — இங்கேநான்வரமாட்டேன்
சீதையைவிடுவது — காரியம்அப்பால்உந்தன்
சித்தத்துக்குசரிப — போனபடியேந்தனு (ஆய)

—(*)—

இந்திரசித்தன் ராவணனை உதாசனித்தல்

விருத்தம

இனமகொண்டிப்படி தன் பிள்ளை இலசகதனை இலங்கைவேந்தன்
கனமகொண்டதனலவாயவெயையக கவிழ்நததுபோலேகண்டான்
மனங்கொண்டபயததாறசொன்னாயமனிதரோபொருட்டோவென்ன
சினஙகொண்டேஇந்திரசித்தனைசசீறுவானகூறுவானே

௬௪ தரு-நாதநாமககிரியை ராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

என்னபுத்திசொன்னாய்அடா-இந்திரசித்தேநீ
என்னபுத்திசொன்னாய்அடா

அநுபல்லவி

என்னபுத்திசொன்னாய் நீசின்னமனிதர்க்கஞ்சி
என்னுடனேமுறை — இட்டாயேபயப்
பட்டாயே நீ
கெட்டாயே (என்னபுத்தி

சரணங்கள்

௧ ஆனாலும்உம்மையவளோள ஆனாகயிலையை
மேனாளில்எடுத்தகைப — பலமபோச்சோ
நானுசெயவதற்குநீதானுபயலேநீ
போனுப என்னைஎண — குதமபோச்சோ,படைக
கலமபோசசோ,மூல
பலமபோச்சோ — என்னபுத்தி

௨ சோருவேனோமனிதாா உயிரையுமஆடி
வேருடனேகெலலிப — பறியாமல்

திரும்போதுராமனை பெருமையைபெருமையை
லாருமசொலலிககொளவாரோ பிறியாமல இதனை
அறியாமல முனனே
குறியாமல எனன

௩ ஜெயமஆனகிரந்தியை முயலாமமனிதறகுப
பயமஆமஅபகிரந்தியைத தொடுவேனோ
கையிலஆகாநவச்போலே மயிலபோலுமசிதையை
உயிரோடேநானஇனி விடுவேனோ முது
கிடுவேனோ சுமமாய
படுவேனோ எனன

நாலாமுறை யுததததில இநதிரசித்தன்வதை

விருத்தம்

தவறுபடாதிடிக்கும்ஒரு தலைவலிககுந்
தலையணையைமாறறிபபோட்டாலபபோமேஎன்
உவமையிது எனமசனவாாததைதையைககேளாமல
எறுமுமஇராவணனைவிடடானே ஊனைவிடடான்
கவனமொடாயிரநகுதிரை கொணடதோமேலக
கடலபடையும தானுமபோர்க்களததிலவநதான்
பலனானுமலடசுமணன அமபுடபாயபபாயப
பாயநதிடடானஇநதிரசிதது மாயநதிட்டானே

௬௰-தரு-கலியாணிராகம-ஆதிதாளம்

பல்லவி

விழுநதானே இநதிரசிததன் ஒழிநதானே மணமேல்

அநுபல்லவி

இழந்திடடோம்இலஙகையை எனபனமபிணடுபிணடு
அருந்ததததழுவிஅபபன ஆசைவிளைடுவிணடு
எழுமபிபபரிகளா யிரமகொணடமொமேலசகொணடு
குழந்தைததமபிகைஅமபால் கிழுநதிடடுவதையுணடுவிழ

சரணங்கள்

௧ நிலநயக்கனைநொடுந்தா இரணடுபேர்களும்
நெறநெறென்றுசொரி மழைபோலே

() இதை இரடடிததுபபாடுமபோது நானஎனறுமுதலிலேகூட்டி-
பபாடிக்கொளளவும்

பிறகனைதேரையும்சாரதிதலையையும
பிளநதானேதமபி — அதனமேலே

உறுதியாஅரககன கலலினமழைபொழிய
உருணடதேகுரஙகுகள — ஒருகாலே
கருவிஇளையவன ஒருகணைவிடஅந்தக
கணைவநதரககனமேலபட — படலாலே

மறையும்கவசமுமபிளந துடமபடஙகலுமதைத்து
வடிககணைஒளமூலஅவன — விடுமசிவனசூலமஇறறு
பிறையைபாமபுதொடடுததரையிலவிழவெதாதது
பிடிததவிலலுடனஅவன் — இடககையுமகூடஅறறுவிழ

௨ வளர்ததநாயகருமபெணகளும இலஙகையில்
வாயவிடடழுதுகண — ணீரவடிகக
இளபபிலஇசை வநதெனறுபேய
எழுமபிஎழுமபிகொண — டானஅடிகக

ஒளிததகிருட்டாககன வருகிறுன்என்றுபேர்
ஒசைகொணடுதேவர் — கிலிபிடிக்க
கிளததமலைபோலே ஆகாசததில்வந்து
கொசசிததானேஅணடமும — வெடிகக

யெளபபிலலாமலவரும் — சேனைகளைவிட்டு
திககிலலுமலடசுமணன் — கைககிளிஆகவிடடு
குளததைககுழபபிஅஙகே — பருநதுககிரையிடடு
கொடுததாபபோலஅரககனைக — குரஙகுககேஇடடுபடடு

௩ நிததியமஆவதுவேதவிதிவச
னததிலேசொலலும — பொருளஒனறு
சிததிஆவதுவேதியரைததெரி
சிததிவருகிற — தேஙகொறு

காததனஆமாகு ராமனேபர
தததுவமஆமஅவனை — வேறனெறு
* சததியமஎனிலஇநதிரசிததனதலைமீமி
ஷததிலேகொணடு — வாவெனறு

ஆததசநதிரபாணம் — அயயனதொடுததாலபபோலே
அறறதேஅவனதலை — எறறிவிடுததாலபபோலே
தததுவமுனிவாககெலலாம — வெறறிகொடுததாலபபோலே
தளருமஇநதிராதியாககுக — களைஎடுததாலபபோலேவிழ

---

* இநத இரடடிததுபபாடுமபோது இவைஎனறுமுதலிலே கூட.
பபாடிககொளளவும

இந்திரசித்து வதை ராவணன் கேட்ட இடத்திலே புலம்பல்

விருத்தம்

இந்திரசித்தன் இந்த விதம் வீழ்ந்தான் தேவர்
இரக்கத்தால் குரங்கினத்தார் எழுந்தார் தம்பி
வந்தனுமானுடன் போய் ஞானசாமி காலில்
வல்லரக்கன் தலைதனை அங்கு அனுமனைவைத்தான்
தொந்தவிபீஷணனை அய்யன் மகிழ்ந்தான் அப்பால் தூதர்
தூதர் இராவணனுக்குப் போய்ச் சொன்னார் சொல்லப்
பந்தமெரிந்தாற்போல மகனைப் பண்ணிப்
பத்துவாயாலும் அவனகத்துவானே

௰க-தியதை ஆனந்தபைரவிராகம் ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

௧, மந்திரியே என்துரையே மகனே மகனே என்பானொருவாயால்
இந்திரசித்தே இந்திரசித்தே என்று இரைந்தழுவானொருவாயால்

௨. இத்தனைநாளும் என்னைத் தவிக்கவிட்டு நீயும் இறந்தாயே என்பானொரு
முகத்தைஇனி காணப்பெறவில்லையே எனமுறையிடுவானொருவாயால்

௩. பழுவாழைக்கனிதனிலே முள் பாய்ந்ததுபோல மகனே
மனிதனம்புகள் பாய்ந்தனவோ உந்தன் மார்பில் என்பானொருவாயா

௪ பரமசோ இந்திரன் முடிமேல மகனே பறித்தணிந்த மணிமாலை
நரன்காலில் விழலாச்சோ இந்த நாளில் என்பானொருவாயால்

௫, தூளரும் முதலாலே சிங்கம் பெருந்தூரவில் வீழ்ந்ததுபோலே
பிள்ளைமனிதனைக் அம்பாலபட்டுப் பிரண்டாயோ என்பானொருவாயால்

௬ நாசனமுதலோர் படைகளுமுமி எனப்போமே உன்னைக்கால
பாசமதுதீண்டுமோ இப்போ பதறி என்பானொருவாயால

௭, அரனையுமமாயனையும் வென்று திக்கில் அஷ்டகெஜங்களையும் வெ
நரனுக்குத் தோற்றிடலாச்சே இந்தநாளில் என்பானொருவாயால

௮, மலைகலங்கினாலும் சற்றே உந்தன் மனது கலங்காயே மகனே
நிலைகலங்கிவிழுந்தாயே இந்த நிலத்தில் என்பானொருவாயால

இந்திரசித்துக்கா ராவணன் மக்கள் தத்திலே புலம்பல்

விருத்தம்

என்றமுதுசளம்பாரக்கநடந்தான் பிள்ளை
இடத்துகையும் வில்லும அற்றுகிடக்கக்கண்டான்

சென்றெடுத்தான் முண்டமாமுடம்பைக்கண்டான்
கிரமகாணுன் இரங்கிஞன் உக்கமமூன்றும
வென்றநான் இந்த அலங்கோலம்பாக்க
விதிதந்ததோ எம்மகனே மகனேயென்று
கன்றிழந்தபசுப்போல வாயைவிட்டுக்
கதறினன் ராவணனும் பதறினனே

௬௬-தரு காம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

மகனே இந்திரசித்தே நான - இனி - மனதெப்படி துணிவேனே

அநுபல்லவி

ஏசமமேல்நான் ஒரு பெண்ணைசையைத்தொட்டு
என் உயிர்க்குயிரான உன்னையிழந்துவிட்டேனே

சரணங்கள்

௧, வனமான ஒருபுலியை அடித்தாற்போல
மனிதனை உன்னை அடிக்க விட்டேனே
கசேமமதுவாத்தனமமதாருமன்னை என இரு
கண்ணப்பதிகொடுத்தாற்போலக் கொடுத்தேனே
மனிதனானோசச்சண்டையினில் என்னைமாட்டுவானே
மயங்கியநமனுங்கைச் சங்கிலிஆட்டுவானே
இனிமேல் இந்திரனும் என்னை நாப்புசங்கிலிஆட்டுவானே
இலங்கையில் சூரியன் தேசாகலங்காயலோட்டுவானே (மக)

௨, நாற்றிசையிலும் உந்தன் சக்திமார் அழுகக்கண்டு
நானும் அழுதுத் தளிப்பேனே
சீதநிஆய்சிவனுக்கும் மாயனுக்கும்பயந்து
திருடனைப்போலே இனி ஒளிப்பேனே
பாரதலாலே இனி இந்த லங்கைத்தெருவாரோ
பரியாசம்செய்தென்னைத் துரைஎன்றுமருவாரோ
போதத்தேவரும்வகை வார்த்தைகள்தருவாரோ
பெண்டுகள்கூட இனிச் சண்டைக்குவருவாரே (மக

௩, பயமஆம்குரங்கினில் ஒன்றும்செத்ததில்லையே
படுகளத்தினில் நீயே செத்தாயே
நயமாஎனக்குநீசெய்யும்உற்றுரிமையை
நானே உனக்குச்செய்ய வைத்தாயே
உயிரோடே மனிதனை கையில்விழுந்தபேச்சே
உலகமுள்ளமட்டுக்கும் தொலையுமோஇதுவச்சே

வயிறுமகுடலுமபறறி மண்டிஎரியல்ஆசசே
வலலமையுமசெலவமுஞ்எலலாம உனனோடேபோசசே (மக)

இநதிரசிததுககாகமணடோதரிபுலமபல்,

விருததம

எடுததிநதவணணமபோரககளததிலுளளே
இராவணனும அழுதுமகனஉடலைககொண்டு
தடுககரியஅரமனையிலவநதுசேரநதான
தாயமணடோதறிஅறிநதாள அவன்காலிலவிழநது
கெடுததாயேமகனையெனறுபபாரிசொனனாள
கெடடெனறுபிரணடாளபின மகனமேலவிழநதாள
அடுததமகன்உடலைததன கணணீராலே
அலமபினாளபதைபதைததுபுலமபினாளே

கள-தரு-ஆகிரிராகம-அடதாடசாபபு

பலலவி

ஐயோமகனே-இனியெனசெயவேன்ஐயையோமகனே

அநுபலலவி

க கைஇருபதுளளஉநதன
ஐயனைபபோலமூவுலகும
மெயமைஆகநீஅரசு
செயகுவாயெனறிருநதேனே
ஐயோ

உ. குழநதையாயபிறநதஅன்றும்
அழுமகுரலகேட்டிடுமபேகம
மழுஙகியேநடுஙகியணமேல
விழுநதகீர்ததியுமபாழாசசே
ஐயோ

௩, தனசிகாலொனறுமஇலலாத
உனனைஇவவுலகததிலொர
சினனமனிதனகொலலவே
எனனபாவமபணணினேனே
ஐயோ

ச அமபுலிவரஎஙஙனவநது
குமபிடடவனபேலமறுவை
வமபிதெனறுனாககுமஉநதன
தெனபைபாஎனறுகாணபேனோ
ஐயோ

ரு, கணணேஎன்கருகுலமே
மணணோடேமணஆனாயோ
பெணணாலேகெட்டகுடியாயப
பணணிவிடடாயோ உனதகபபன்
ஐயோ

சு காடடுசசிஙககுடடிகளைக
கூடடிநீபிடிததுசசணடை
மூடடுமஉனனுடையவிளை
யாடடைஎனறைகாணபேனோ
ஐயோ

எ சினனஞ்சிறுவயதில
இனனபடிஆவாயஎனறு
எனனமாயபாவிபபிரமன
தனகைஎழுததைஎடடானோ
ஐயோ

அ, அநதரமகிடடியேஅந்த
இநதிரனைககடடியேஅனறன
தநதைமுனவிடடையேஇனறு
எநதனைததெருவில்விடடையே
ஐயோ

௬, சோளுங்குண்டுணிப்பேசசு
ந ளுஞசொலலிஉன அததை
ஆளுமபிளளையைககொலல
மூளுவிததாளேபோபாவி
ஐயோ

௰, இரககமஆஉனதேவிமார்
அரககியா கூடிவநதிஙகே
உரககஅழுதுமஉனமுகம
பரககநீகாடடாததேனே
ஐயோ

கக ஒககலையுமமககளையும
தககாமலேசெயதெநநாளும்
மககிமணஙகுலை ததுநான
வெட்டகவைததாளே உனதகப்பன
ஐயோ

கஉ நிசசகமபேசுவோாவார்த்தை
செப்பியஉனஅபபனஎநதன
மசசானசொனனவாாததையை
துசசமஆகமதிததானே
ஐயோ

கஈ வீரியமஇலலாமனிதன்செய
போரிலவீழநததுமாக
மேருவுமவாயுவினாலே
வேரறறுவீழநதாறபோலாசசே
ஐயோ

க௪ துதிசெயதுசீதையைவிடக
கதிஇதெனறுநீசொலலியும
அதிவழியிலேஉனஅபபன
மதிபோசசுதேனனசெயவேன்
ஐயோ

க௫ ஒபபிலலாசீதையாலேநீ
இபபடிமடிநதபோதுன
அபபனஆர உயிருமானே
எபபடிஆமோஅறியேன
ஐயோ

க௬-பெருககுமஉனதுயருநானே
வருதுயாதனையுமஎணணி
இருந்லைகொளளியிலனறும
புருகுதலபோலானேனே
ஐயோ

சீதையைவெட்டநடந்தராவணனை மகோதரன்தடுததல்

விருததம

தொடுககுமணடோதரிபுலமபும்வசககியம்எலலாம
சுடுகென்றுசுட்டிலுமதிடுகென்றஙகே
அடுததிருநதஅரககணமனமமலஙகிமககள
அனைவாகளுமஅரககாகளுமமாணடாாஆசை
விடுததனெனசீதையை இனிமேலகொலவேனஎன்று
வெகுணடுநடநதானஅநதவேளையிநத
துடுககாமோாா ஒணஇதுபெணபாவம
சொலஎனறுனமகோதரனுமதிலஎனறுனே

௬அ-தரு-ஆநநதபைரவிராகம ஆதிதாளம்.

பலலவி

இநதசனகிதன்னைக கண்டிககநடககிறுய ஏதையாராவணேஸ்வரா

அநுபலலவி

சொநதமகள்-தலையைபபநதுபோலககொணடுபோன
துஷ்ட மனிதாதமமை விடடுவிடடேழையான(இநத)

சரணஙகள

புலமொட்டரசாவேதாவாகளும — செட்டஙகம்படிபபாரோ
ச, ஙியனெகுலததுககோா — பழிசாட்டி இஷபபாரோ

அஷ்டகெசமும்புத்தி
அரனாகயிலாசமும
கட்டானகாலசேயா
கனிமேலேஎறிந்தால
முட்டாளுமகூட உனனைச்
மூன்றுலோகமுமகட்டி

கெட்டானெனறுசொனனதோ
பரியாசயமானதோ
மேலேஎறிநதவனை
குணமசொலலாசோனனை
சட்டைதானசெயவானே
ஆணடதிபபடிதானோ (இநத)

௨, மூடிககிலஇருநதுகொணடு
மூனகொணறமனிதனை
அடுததாளைகெடுககிறாய
ஆயிரவேதமகறறும
பிடிததகத்தி உலையில
பெணபழிகொணடால்மூனே
எடுபபானபேருககெலலாம
ஏயதவனேநோகாமல

துடிககிறாயஎனனசாரம்
மூனேகொணடாலலோவீரம
உனபபோலஉணடோஏழை
நீயோகறறறிமோசமழ
அடககவேணுமெனனாகு
பஙகமசொலலாதோபூமி
எடுபபானநீஉனமேலே
அம்பைநொநததுபோலே (இநத)

௩ அரிஅரபிரம்மாதிகள்
ஆகியெனககிது
பெருமையோசிறுமையோ
பெணமேலகததியெடுதத
தருமஒருகோபமவநது
சநதோஷமவநதாலும
காணைகெலிபபாயநானே
நகரிலவருகையபிற

யாவாககும்முதலமூர்த்தி
ஆகுமேஅபகீர்த்தி
பாராயஎனதுசொலலை
மனனவாஎஙகுமஇலலை
கிணறறிலவீழநதாலஆயிரம
எழும்பபபோமேசரீரம
விருதுகளுமபூணுவாய
கிவளைஎஙகேகாணுவாய் (இநத)

தூததா ராவணனுககு மூலபலத்தைவிவரிததல

விருததம

அருந்துணைமநதிரியிநத வாறுசொலல
அரககனுமவாளவிடடெறிநதானமகன்உடம்பைப்
பெருநதயிலவுதே ஊரியிட்டான் அழைககபபோன
பெருமூலபலசேனை வரவுகேடடான
விரிநத அதுஅணிஅணியாயபபோகடடெனறான
மெனமேலுமஅதுபோகவநததூதர்
தெரிநததுசொலவோமசாமி காதுகளுளளே
சோனனார்வகைவகையாயபபாரென்றோ

௰௨-திபதை-சஙகராபரணம-அட-தாளசாப்பு

கண்ணிகள

க, தீராராவணவீரா — விசயமசோ இருபதுதோளாய்
ஆராலுமசொலலாமூலபலம — இதைஅறிநததைசொலலிககேளாய

உ சாகததீவினிலஉறைவார — இவாவேகததைஎவாமொழிவார்
மேகததைககூடடததை — கததிஞலேநோககைகொணடுபிழிவார

௩. குசைஎனுமபெருநதீவோா — இவாவிசயமகேளஒருபேச்சு
வசனம் சொலலவோஇசையும — தேவாககுமஅசையுமேஒருமூச்சு

௪, இறலிததீவினிலஉறைவோர — உநதனமுறைதப்பாமலேதிரிவோர்
திரமமிககோரிநததததைமுறறுமசுறறி — மறலிககுககொலைபுரிவோர்

௫ பவளநதீவினைவிடடோர — இவாவசனததாலபுறபபடடோர்
அவனிககேகெட்டருநதிவலைபபாற்கடல — சுவறககாலடியிடடோர்

௬ மலையமாமலைததீவோர — இவாதொலையிலேநின்று மவநதோர்
சிலையினால இநதிரனநிலையையுங — குலைகுலையவேவசைவநதோர்

௭- இவாகளகிரவுஞசததீவோர் — இவாஎவரிலும்பிரதாபர்
அவாஇவாஎனறும — பாராநாயேஆதிலுமசொலலுமசோபா

௮- கநதமாதனககோளா — இவாசொநதமஆமபஙடயாளா
அநதகனுககும — அநதகனஎனனவநதபாவசனடாளா

௯ புடகரபபெருநதீவோர — இவாவிககிரமமனனசெயவார
திககெசஙகளை — மறகொமபிஙகையிலஙவககிற இவாஅயயாா

௰ இலலாமமகததீவோர — இவாகலககமேபறறுபபடிததோர்
மலையையுமகடலஅலையையுமசேடனதலையையுமதூககிபபிடிததோர

சமாததுபேசின வஙனியைமாலிய'வாஙஎஇ'ந ,ந,நல

விருததம

மதியுடனஇப்படிமூலபலததினசேதி
வநததூதுவாசொனனா அரககனகேட்டான
அதிலஒருவனவன்னியென்யானசீதையாலே
அடைநததெலலாமஅறிநதவாஆரவ லிஎனவனன
பதறிஅழுமநோயானிப்புககததினமுனனே
பரிக ரிதலையாட்டில அழுகினறுலபபோல
எதிர்இருநதமாலியவானவனனிநனனே
இச்சினறுஎடரனடசொலலியபடுகததுறகேள

௬௬-கரு-தோடிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

வன்னியோசனைசெய்வ தேதடா-அந்த
மானிடரைவெல்லப்போ காதடா

அனுபல்லவி

உன்னுடையகெறுவத்தாலே ஒருகிருயகுதமவாதம்
தென்னிலங்கைப்பட்டணமெசன்ம சென்மத்துக்குமபோதும்(வ)

சரணங்கள்

க. கோலமாரீசனுமானைப் போலவேசென்றுகெட்டான்
சாலவேகரனுமனொடி வேளையினிலேபட்டான்
வாலியும்அவ்வாகை அம்பிலேஉயிரைவிட்டான்
நீலவர்ணனும்ரதின மாலைதந்துகும்பிட்டான்
மேல்என்னசானகிஎன்னும் விஷத்திலநாமதப்பல ஆமோ
காலிலேசுற்றியபாம்பு கடித்தால்ஒழியபபோமோ
உ. பண்டிகுமபகாணனையும கண்ட துண்டமஆகினானே
அண்டமஅதிசாயனமுடி பிண்டிவிழத்தாசகினார்
கண்டகன்இந்திரசித்தன் மண்டை விழக்தாக்கினார்
ஒண்டிஒழுநதோரைநம் அண்டையிலேபோகிறார்
மண்டுகடல்வெந்ததே வநத்தில்லேயொருபபு
மிண்டாஆமஅரககர்க்கினி மேலேஎன்ன இருப்பு(வ)
௩. முந்தகன்வில்லுடககேபிர சித்கமஆனபோடா
தததஒருதாகதுகொ ஞ்தநியலாடா
மற்றதுசஞ்சீவிதநத வித்தைதபெண்னபாடா
செததவாபிஎழத்தால்இனி வெற்றிக்கொளவதாரடா
இதனைஆயிரமவெள்ள ராட்சதருமஅவராலே
புத்தில்ஈசலபோல்மடிநது போனபிறகினிமேலே (வன்)

மூலபத்தைக்கண்டு ஓடினசாம்புவன்முதலோரைமறித்த
அங்கதனுக்கு அவன்சொல்லல்

விருத்தம

அரக்கன்இந்திரஜித்தன்னைவெனிநகோச
அதைமறுத்தான்மூலபலமதனைவிட்டான்
தரைக்கடங்காதவரக்கண்டஞ்சிஏங்கி
சாம்பன்முதல்அனைவருஞ்சாமியைவிட்டப்பர்ல்
சரக்கினேநதலைசடைலத்காணடிபோனார்
கொக்குக் அருளாலேஅங்கதனும்
௪௩

குரங்கினத்தை அங்கதன் போயமறிப்பேன் என்று
கூடினன் சாம்பனை உரையாடினனே

௭௰ - தரு புன்னாகவராளி ராகம் - ஆதிதாளம்

பல்லவி

எங்களால் ஆகாதையா - மூலபலத்தின் - எதிர்நிற்கப் போகாதையா

அநுபல்லவி

அங்கதா உன் தர்மம் எங்கள்மேலேயோ மர்மம்
அரக்கர்கள் கைகளைக் கொடுக்கத் துடிக்கிறாய்
அகுதியைப் பிடித்துப் பகுதிக்கடிக்கிறாய் (எங்)

சரணங்கள்

௧. வினைக்குள் இந்திரசித்தம்பால்பட்ட புண்கள் ஆறி
வேறோரத்தம் இன்னம் ஊறவும் இல்லையே
அனாத்தகாலம்போலக் கணருகளை காணச் சேனைமேல்
அஞ்சாதே அழைக்கிறாய் என்செய்வோம் கெலையே
தனுக்கையர் இருவருள் அனுமானும் இவர்முன்னே
தரிக்கொள்ளவந்தே மெத்த தெரிதவா நிலையே
பனிந்த பஞ்சினிற்பாயும் கனல்போல் மனங்களை அவர்
பாயந்து கொல்வார் என்று ராயந்து பார்க்கலையே
கனத்த கும்பகானனைத் தின்பான் ஒரு
அரக்கன் மொழிக்கறி போலும்
கணிதம் இவர்களுக்குமுண்டோ பெருங்கடல்
மணலையே யெண்ணி னாலும்
உனக்கென்ன சிறுபிள்ளை ஆலோ
சனைக்குத் தெரியுமோ நாலும்
ஒட்டும்பாவையும் இடுத்தலை சொட்டேன்
உயிர்க்குப்பிணை நீ சொன் னாலும் (எங்)

௨. ஆன ராவணன் தலைபத்திவர் ஆயிரம்
ஐந்நூறு தலைகண்டோ யென்னென்ன போரோ
போனவாலியும் கால நேமியும் மாலியும்
பூச்சிபோல இவர்க்கொரு மூச்சுக்காவாரோ
ஈவர் ஆகும் இவர் மூவரும் தாரகின்
றெட்டிப்பார்ப்பார் அல்லாமல கிட்டிப்பார்ப்பாரோ
தீரன் ஆகிய கொடுஞ்சமனானரா மஅந்தக
தேவர்களிலும் பலம் ஆகியபேரோ
ஊனமாயிரத் தசசேனை முனைவிடுத்த
தெக்குழுக திபே ல குறா [illegible]

உற்றோர்களைக்கெடுக்கவோ உந்தன்
சிறப்பனோடுநீ — பிழைக்கிறாய்
ஆனமட்டும்பாதகத்தோமே துரையே
ஏனோவீணிலே — உழைக்கிறாய்
அறமுறுக்கிக்கொண்டபிரிபோல் அற்றுவிட
அறியாய்புத்தியி — ருலே-அழைக்கிறாய (எ௩)

௯, இனித்தான் அவனைக்களை தொடராமல் ஆணையப்போய்
இடிக்கிறாய் இராகுநீ — தடுத்துச்சொல்லாதே
சினத்தனருதும னருதமபோராடிநடுப்புலலைத
தேயத்தாபபோலஎங்களை — எய்த்துகசொல்லாதே
இனத்தோர் ..நகளெல்லாருமபோய அவனகையில
இறக்குபடடுமஉனது — பிறப்புமநிலலாதே
தனித்துதாயவயிற்றினில்செனிக்கையிலே இவர்
சகயுமாயமுமகறதோ — அதுவும அல்லாதே
பனிப்பெருக்கிலேகப்பலஓட்டிட
நினைக்கிறாய் — நீசொன்ன
படிநடக்குமோகுரங்கிப்படியே
பிடிக்கிறாயபலனைப் — பன்னா
அனுபவிலைஎழுபதுவெள்ளமுமஒரு
வனுக்குப்போதுமா — இன்னா
அருந்ததியுண்டு உறங்கமுமழையுண்டு
அரககாஆணடெனன — மனிதர்ஆண்டென்ன (எ௪)

அங்கதன்சாம்புவந்தனைபிடித்தல்

விருத்தம்

இரங்கிச்சாம்பன்முதலானோர் இவ்வாறுரைக்கநீங்கள்என்னை
உரம்கெட்டிசேர்படைகளுசிலுடலஆமோகுரானுக்குத்
துருமபத்தனையேசீவன்எனனசொல்வார் இலையோவாருமென்று
பரிந்தபபோஅங்கதனைநீதிபடிபபான்சொலலி இடிப்பானே

பல்லவி

என்னகாரியமஎண்ணினீர் சாம்புவரோநீ என்னகாரியம்பண்ணினீரோ

அநுபல்லவி

தன்னவாயென்றுரைமைச் — சாமிசொன்னதுமபோச்சே

சாமித்துரோகியென்று — பூமிக்குப்பாரமே
பண்ணும அநேகதனைசொல — யெண்ணுமலலோதுங்கிரீ
படைக்குப்பயந்திபோது — கொடிகளுள்ளேபதுங்கிரீ (என்)

சரணங்கள்

க பேய்த்தனமாய்வேஇந்தத்துகளும்பாரத்துக்கும்
பிரட்டனென்றுசொல்லக — கேட்டீரோ
பிராணன்போனாலென்னமானம்போகலாமோ-நம்
பின்பேபோரில்கைதை — விட்டீரோ
ஏற்றராமன்ஆதிமூர்த்தியென்றநீரோ
இவகேளுவிசகத்தலைப — பட்டீரோ
இளைகதை அல்லவேநீரெல்லாம் தெரிந்துகா
டிப்பாணையில்கைதைய — யிட்டீரோ
ஆத்திரமோ அவாக் — கென்ன உனகளை தொட்டு
அழிந்துதனுவாவிலோ ஆயமபால் — விழுந்தானே தலைகட்டு
சாத்திரமோஷோடல் — ஆமோமுதுகிட்டு
சாகிறபேருக்குச் — சமுத்திதமுழுங்கால்சட்டு (என்)

உ திங்கென்றுபோமஇந்தப்பாழும்சரீரத்தை
திரமெனறெங்கேஎண்ணம — பெற்றீரோ
சீவன்போனாலென்னகீர்த்தியும்உடன்போமோ
தெரியாமலநீரெல்லாம — செத்தீரோ
அடுத்தபேனைசொல்லுட விஷம்ஆனநீரொரும்
அமுதல்போலாச்சாமியை — உற்றீரோ
அங்பெல்லாமவெளியாசசேடண்குதிரையைநம்பி
ஆற்றிலஇரங்கச்சொல்லி — வைத்தீரோ
மூங்கிலாருமஉயிர — கொடுத்துப்பழிஒழிப்பீர்
முன்னொன்றுமபின்னொன்றும் — செயதவகைசழிப்பீர
நடுக்கிலடிஞாலஅப்போ — யெடுதசெபபடிசெழிப்பீர்
நாயகன்முகத்தினி — மேலஎப்படிவிழிப்பீர (என்)

௩ நால்வரும்போல்ச்சண்டை பார்ப்பதல்லாம்முண்டோ
நமமாலேசாமிக்கி — லவலேசம்
நமக்குத்தான அடகீர்த்திசுமக்குஞாயமோ இனி
மாளிகைக்கெப்படிசெல்லும — விசுவாசம
மோசமானாலும அயயன் வில்இருக்க
பிறிஞசிநமக்குவரு — மோமோசம
வீராளைசுமமாய்கொண்டீரோஅய்யோ
வேண்டமோ அனு — லாகிலுமரோஷம்

சாலம்செய்கோடினால் நமமைத்தபேபரோ
சதிசெயயுமபெருக்குவ சமாததாஎன்றமபேரோ
நீலஅரக்காகெடுமகாலம வெவறறியீரோ
நிலல தவாருவைகள் நிலைகடநதுபாயவாரோ (எ௰)

மூலபலசணடை.

விருத்தம்

ஓதிஇவ்வாரங்கதன்சொல்உரைக்குஞ்சாமபன்
உடன்படடான் அஙகுதம்பிமுதலஆனோாகள்
நாதன்உரையால்அவர்கூடப்போனா
ந லுசமுகதிரமூலனைமூலவனைந்தால்பபோல
திதுசெய்யுமமூலபலமயெதிாககககண்டான்
ஸ்ரீராமனகோதண்டததினைநாணஏறறிக்
காதளவுமவாஙகியிதெமமாததிரம்யென்று
கருஷிததான்சரமாாரிவருஷிததானே

௭௨-தரு-பந்துவராளி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

மூலபலசண்டையைக்கேளும் ஸ்ரீராகவனசெயத
மூலபலசண்டையைக்கேளும

அநுபல்லவி

மூலபலசண்டையைக்கேளும் வேலைசூழ்இலங்கைஆளும்
மூடன்இராவணன்குடி கேடனஇராவணன்கெடி
மூவ்வுலகக்கிளைஞாக்கும் எவவுலகததவுணர்க்கும்
மூர்தஉபசாரம்பண்ணிப் பிந்திடவிசாரமஎண்ணி
மூன்அரககாநம்பினோர் தன்னொடொத்ததமபிமார்
முகஇயதேவாநதகன் உக்கிரபராந்தகன்
முடிபெறும்சூரியகேது செடிபெறும்யாககேது
முனைபெற்றசமபுமாலன் ரண ஸ்த குமபகர்ணன்
மூதுபோாஇடிமபன்அகம்பன் அதிகாயகும்பநிகும்பன்
முசசிரத்தாககன்சமகன் வசசிரதசெயிததனசிஙகன்
முனைக்கும்பருதிககண்ணன் புதைக்குமகுருதிககண்ணன்
முதல்வீரர்மடிநதனர் சதியாழிமுடிந்தனர்
மூழுதும்சொனசாடிததது பழுதுவநதுசோ்நதது
முற்றுயிாசொடுககுமபோகள் கததியென்றெடுக்குமபேர்சன்
மூடவாமுதலஆகயின்று கடுகிவரவேணுமஎன்று
மூயவிட்டதூதர்சொலலப் போய்எவர்ககும்சேதிசொலல
முந்தியிலஙகையைநாடி வந்துதுககம்கொண்டாடி

முண்டரக்கன் தன்னைத் தேற்றி சண்டையை உட்கொண்டு போற்றி
மூண்டு கனல்போலே பற்றி ஆண்மை மீசைபோலே சுற்றி
மூட்டவும் பூமியசைந்து நாட்டவும் உரகர் அஞ்சி
வாடவும் வானவர்கள் ஓடவும் கேடுவந்த மூலபல

சரணங்கள்

க. அறுசமுகங்கள்	ஈரஞ்சுகை	வெற்றங்கள்
ஐம்பத்தலை	ஈரைம்பது	[illegible]தலைகள்
ஏழ்நூறு முடிகள்	ஈரைந்நூறு	தோளடிகள்
ஆயிரம்சிரங்கள்	இரண்டாயிரம்	கரங்களுடன்
அநேகமிகு	சாத்திரங்கள் பொங்குப் பொறி	நேத்திரங்கள்
அலைசோலையும்	நாக்குகள் மலைபோலும்	மூக்குகள்
ஆவென்று திறந்த	வாய்கள் தாவென்று புகுந்த	பற்கள்
ஆகச் சமகொட்ட	கைகள் ஏகாசம்	இட்டமெய்கள்
அட்டகோறு	கறுத்தப்ப படையைக்	குறிகுறித்து
அண்டத்தில்	உள்ளோர் அகண்டத்தில்	உள்ளோர் எல்லாம்
அடியே டெழுப்பி	அந்தக் கடலேழும்	பாகியிருந்த

அருமபாதகருள் நிறைபட்டாப்போல் புறநினிலாசல்
பெரும்போக்குப் புறப்பட்டாற்போல மலைமலைகள்

ஆனபெரு ராட்சதர்கள் மானம் அளவாநிறைந்து
ஆயிரம்வெள்ளம் சேனாதங்களுடன்
பாயபரி கொலலும் யானை - இவை உரைக்கில்

அஸ்தகிரி ஏமகிரி சித்ரகூடநாமகிரி
அனை பெருமதத கெஜங்கள் - தேவர்வென்று
தனியிருந்து பெற்ற துரகங்கள் - கணக்கிலலாத

அண்டபகிரண்டம் முட்டும் எண்டிசை அகன்றமட்டும்
அளவமர் தகிரதங்கள் கண்கனில் பொறி
வரும்போது துரகங்கள் முறைமுறையா

ஆற்று மணலகூளவிட்டெட்டேசத்திரம் அளவிட்டாலும்
அதிக்குதிரைக் கூட்டம் திக்குகள் எல்லாம்
பதறிக்கொள்ள ஆட்டபாட்டம் கைக்கடங்கள்

ஆரம் அணிப்பதக்கங்கள் தோள்வளைகள் கால்வளைகள்
அக்குமணிக் குண்டலங்கள் மணியிழைத்த
பொற்கொலுசு வெண்டையங்கள் வெற்றிக்கொடிகள்

ஆலவட்டம் பதாளவட்டம் சாமரங்கள் சுருட்டிகள்
அவுகக்கள முத்துக்குடைகள் பீலிக்குடைகள்
கவிகைகள் சித்திரக்குடைகள் வெயில் மறைக்க
அதிவிஸ்தாரமாம் தவிலொலித்த ஜாசின்னம்

அறைந்தாரங்கேயக்கூடங்களை காவலனொடு
சிறந்தகொம்புகள் கைத்தாளங்கள் துத்தாரிகள்

ஆகுளிகள் மேளங்கள் காகளடமாரங்கள்
ஐந்துவிதபேரிகைகள் வீராணங்கள்
பம்பையொடுபூரிகைகள் முழங்கிவர

அங்குசங்கள் பரிசைகள் - சங்கிலியின் தரிசைகள்
அஸ்திரம் வேலாயுதங்கள் - வலஉலக்கைகள்
சஸ்திரம் சூலாயுதங்கள் இப்படிக்கொத்த

ஆயுதத்தின் பேதங்கள் கோடிகோடி பேதங்கள்
அங்கைக்கொண்டு சூழ்ந்துவர பேய்களுங்கொண்டு
கங்குக்காயப்பாடந்துவர புலிஇறைச்சி

ஆடிமாசிமான் இறைச்சி மாட்டிறைச்சிநாய் இறைச்சி
அலகைகள் கொடுத்துவர மதுக்குடங்கள்
பலபேய்கள் எடுத்துவர கெக்கலிகொட்டி

அண்டமும் அகண்டங்கண்டமும் கிடுகிடென்ன
ஆர்ப்பரித்துத் தொண்டைகள் தட்டி விழிகள் எல்லாம்
தீப்பறக்கப்பேறிகள் கொட்டி ராவணன் சொன்ன

தாரடா மனிதன் அவன் ஆரடா வென்றே தத்திகள்
அடங்கலும் வீசிக்கொண்டு ராமனை யெங்கே யென்
றிடும்பேசிக்கொண்டு - விதம் விதமா

ஆளிபுலிகரடிகள் ஞாலிகழுதைகள் மேலே
அரக்கர்நெருக்கப்பாய்குவாரும் சிங்கத்தில் ஏறி
யினாசசலிட்டுச்சாய்குவாரும் - சில அரக்கர்

ஆகத்திலே அடங்காத தாகத்தாலே மோகங்களோ
அங்கையாலே பிடித்து [illegible] பிழிந்து
செங்கைபாலகுடிப்பாரும் அழுகைக்கிட்டமாமும்

ஆறுமவேசாரித்து [illegible] நீருமடுப்பட்டாமலை
அலைகடலை அள்ளுவாரும் [illegible] வாராலே
சலசலெனக்கொள்ளுவாரும் கைகளை நீட்டி

அஷ்டகெஜங்களோடு கூடச் சுட்டெடுத்துத் தின்னும்
அனலபோல சொரிவாரும் மரங்களாலே
இனவுக்கலைசேர்றிவாரும் பிறைகளபோலே

ஆகிரமும் மிருகபலங்கிராந்தங்களைக்கட்டி
ஆவென்று திறப்பாரும் பசிக்குறை தீயோ
கூவென்று பறப்பாரும் [illegible] முகம்

ஆனைமுகம் [illegible] முகம் [illegible] முகம்
ஆகு [illegible]

தேகுமஅரககர்அனநதம்சற்ருகிலும்
அஸ்தததிலவிரலஇலலாமல்ஒறறைகையுமஒறறைககாலும்
ஆனஅரககர்கோடி சொரூபமெடுப
போனஅரககாகோடி இவனைக்கணட

அணடர்களயெலலாருமநீல கண்டனயிடம்போயயெபபடி
அயயாவெனறேஒடுங்கியேஉயிரமேலஆசை
வையாமலேநடுஙகியேசிவனேயிநத

அம்புவியில்ககடல்களுமபம்புசராசரஙகளும்
அரககர்ஆமவநதானஎனறூடிஒளிததுக
குரஙகினமநொநதனஇனறுநாஙகளுமஇனி

அமபரத்திருககும்இநதஉமபருலகததைவிடடு
அப்பாலேசெலவோமஎனறூ இருநதால் இவர்
தபபாமலககொல்வாரஎனறூ எனணவேஅரன்

அநதராமனசரததாலே இநதஅரககர்களெல்லாம்
அதமஆகிபபோவாரஇனனம நீஙகள்எலலாரு
சதமஆகவாழவீரஎனனகேடடமாரகள

அகததினிலேமுன்னம்மிகுததசதுயர்கள்எல்லா
அகறறிபயஙகரமவிண்ட ாராட்சதாகோரம
சகிததுததயிரியஙகொணடாரமுனிவாஎலலாம

அண்டநிறை இலலையெனறு தணடுகமண்டலஙகள்விட்
டலஙகோலமாயவெதுமபினர்தாமரையிலைச
சலமபோலவேததும்பினாசித்தாகளஎல்லாம்

அனநதமஅரக்காககொருகுரஙகைஉறையிட்டாலும்
அளவிடததளள தெனபா இநதசசேனைககு
களமயிடமகொளளாதெனபாா காககியாஎலலாம

அததனையிநதனைஅலலஇததனைபேர்தலைகள
அயயனஅமபுகொயயுமோ எனபாாதமதுபஙகில
தெயதமெனனசெயயுமோ வெனபாாவிததியாதரர்கள்
ஆயிரமகோடிஅநதகாஆகிலும்யிவனைககொலல
அனநதமநாள்வேணுமயெனபாாஉலகழிகக
நனைநததோகாணுமயெனபாாகநதருவாகள

ஆனையும்சேஷனுமஇநதப்பூமியுமெபபடியிவர்
அஙகததைசசுமநதோரயெனபார்இததனைபேரும்
யெஙகிடடுசசமைந்ததோயெனபாாயிவாகளயிநத
ஆச்சரியஙகொளளவெ துமாசசரியஙகொணடரககர்
அஷ்டதிசைமேலும மேவினாஆகாசமயெனனும
வெடடவெளிமேலுமதயவினாஇவனைககணடு

ஆர்வமுள்ளமதிலொடு வீரரொடுசமடிவனும்
அரணடுகோட்டமகொள்ளநடுங்கிங்
குரங்கெல்லாம்கூட்டங்கொள்ளவேவீசர்
அடாதமலைபுகுமாருமகடந்தநாலுதிக்கிலும்
படாந்துராகவன்முனனே தொடர்ந்துதொடர்ந்தமர்ந்த மூடலை

உ, எட்டி	வருவார்சிலர்	கிட்டி	வருவார்சிலர்
ஈண்டி	வருவார்சிலர்	தாண்டி	வருவார்சிலர்
ஏறி	வருவார்சிலர்	சீறி	வருவார்சிலர்
இளைந்து	வருவார்சிலர்	விரைந்து	வருவார்சிலர்
இடத்தில்	வருவார்சிலர்	வலத்தில்	வருவார்சிலர்
ஒடுக்க	வருவார்சிலர்	முடுக்க	வருவார்சிலர்
இடிஇடி	என்பார்சிலர்	பிடிபிடி	என்பார்சிலர்
எற்றும்எற்றும்	என்பார்சிலர்	குத்தும்குத்தும்	என்பார்சிலர்
எட்டும்எட்டும்	என்பார்சிலர்	வெட்டுவெட்டு	என்பார்சிலர்
எதிர்எதிர்	என்பார்சிலர்	மிதிமிதி	என்பார்சிலர்

இந்தவகைராமனை வந்துவந்துமென்மேலும்
ஈய்களமொய்த்துக்கொண்ட வகைபோலபெரும்புலியை
நாய்கள்சுற்றிக்கொண்டவகைபோல்சுற்றிபல்அய்யன

எஞ்சமர்த்தும்ராவணன் தனசமர்த்துமவந்தபடை
பின்சமர்த்துமபார்ப்போமென்றேநினைத்துமெள
புன்சிரிப்புக்கொண்டுகொண்டேநிற்கராட்சதர்

எல்லோருமிவனொருவ வல்லாளகண்டன்தனித்
திருக்குமகெருக்கம்போதுமஇதிலும்பெரும
பெருக்கவேணுமோஓதுமஎன்றுதுதில்

எந்தக்காலமும் வற்றும்பெருஞ்சமுத்திரம்
என்றஅம்புராதாரிசாற்றி பிரசண்டகோ
தண்டவில்லிலாணியேற்றிகுணதறித்தொனிசெய்

இட்டபோதுமுமகமும்டொட்டொடென்வேவாணங்கள்
இருண்டசிலயானைகளுக்குகலிகாசமுடையமகூட
வாணடசிலயானைகளுக்குசலயானைமேல்

இருந்தபாகவர்த்தனி வருந்துவதையத்தாதமையை
எடுத்துபிடிக்கவோட்டமபயந்தைசெப்பலாம
விடுத்தநதேவர்கூட்டமவலஅரசர்கள்

ஏறிவந்தபுரவிகள் வீறிவந்தகதிமாறி
இளைத்துத்தளர்ந்தளவாடினவே ராட்சதருக்கு
உளைந்துளவாடினவே தவராமிழுமைத்

கிளையிலைவெருகுசெலையேவிபிறகாசள

எவரும் இறக்க அடித்தான் அப்பாலே நின்று
இவருமையறக்கமுடித்தானை முடிக்கவேநான்
இருநூறுவெள்ளம இவன்ஒருமானிடனபோலதிர்
எனததிரும்பிககுடிகொணடார சூரியன்முன்னே
பனிக்குலமபோலமூடிககொணடார இவரோமக்
கொடனசிநதுகாறறுடிபோல்சசுழலுமகனை
இலககமஅறறகணைதாககினன நாககிஅவனரத்
தொலைநதும்வெடடவெளிஆககிலை பின்னுமஅரக்கர்

இருநூறுவெள்ளமுடன் ஒருநூறுவெள்ளமகொண்டு
எங்காபிததுமூளைத்துககொணடாரநெருஙகிலநது
மாகோபததிலவளைததுககொண்டார்அவா அவாகள்

எறும்வழிமாவவெசி நூறுகணை தூறுமுது
கிட்டோடததறிததுநினறுன்சிலனைததரி
கெட்டோட முறித்துநினறுனவிடவிடவே

இபபடி நூறுவெள்ளம் தப்பறமுடிந்ததுகண்
டிசமானின்வன்னிஎன்பவன்மிகவும்பர
வசம் ஆகியேபுலமபவன்அரக்கா இவறு

இறந்தனர்எல்லாரும்பறந்தனர்அய்யோஎன்
றேககம ஆய்க்கவலைபெற்று குறுகுறுசது
மூககிலேவிரலை வைதது இனியெபபடி

ராவணன்முன்நிறகப்போகுவோம்இதென்னமெத்த
லசசைககேடெனறுவிளமபி விளமபியபின்
அச்சததேகடன்றுகிளமபிப்பலதிசையின்

இசைச்சலைமாற்றிநின்றஅரககரைப்பார்த்துநீஙகள்
ஈடழிநதுநொநததேதென்றுய் மனிதற்குசசி
ஒடிஇஙகேதநததேதெனறும தேவாகளகணடால்

ஏசசாகும இதுகொஞ்சப்பேசசாகுமஎன்றவனை
ஏசிடாவசசையேசிசீயெனவே
ரோஷமாய்வார்த்தைபேசிஅரககாஎல்லாம்

இனஙதோங்கியேஒருபொரும்பாமமைத்தேனைகள்
இளப்பம்எனன சுற்றிக்கொண்டாற்போல்வீட்டில்பூசசிசள்
விளக்கைவநதுமொயததுககொண்டாறபோல் மொயககமனிதன்

எம்மாத்திரமஎன்றுதானே ஐநநூறுவெள்ளம்சேனை
ஏகமாக்கடுகவிட்டான் அமபிலுமஅதி
வேகமாமுடுகிவிட்டானை விடுததபின்னே

இளைத்தவனபோல்அவாதனைவளைததுமெமபடிசுருச்சறறே
இடமகொடுததுப்பினவாஙகினுனஎவருமனககுள

அடங்கவிட்டுமுன் ஓங்கினான்வந்தஅரக்கர்
எறிந்தசிசமகட்டாரி தரித்தோமரங்கள்வாரி
லககாரமீதில்சொரிந்தார அதுகளநொக்கு
நாககாகராமன்அறிந்தான்-பின்னுமநெருங்கி

இரதம்ஓரபக்கத்தில்விட்டும்-புரவியோர்பக்கததில்விட்டும்
ரானைவோரபககததில்விட்டும அணிஅணியா
யசேனைவோரபகக்ததிலவிட்டுமநிரைநிரையா

இருபபுலக்கைகிண்டிபாலம பெருத்தசக்திதண்டுசூலம்
என்னுமபடைவாங்கிவிடுததாரவிடுத்தோஅதினை
பின்னும்கனை ஓஙகிதசொடுததார அவர அவருக்

கெத்தனைகைள ததனைவில எத்தனை அம்பெததனைதண்
யெபபடிஓ நவன்தடுப்பான்-அவாமேல்ஐயன்
எபபடிதான்போரகொடுபடான-பெருமழைபோல்

எடுத்தவிட்டபடையெல்லாம் தடுததுவிட்டான்என்றுவாயால்
எட்டிககடிக்கமேவினா-கைப்பிடிஆகக்
கட்டிப்பிடிககத்தாவினர்-ஆகாசததினில்
ஈசனாரிருதாகள-நாசமாயப்போவாரஎன்
றெல்லோர்ககுமமனநதேறறினாசாமியைத்தேவர்
உலலாசமாகவாழ்த்தினர் அநதவேளையில்
எபபுறததுமராட்சதாகள அப்புறம்போகாமல்வாளிர்
கிளைககாகத்தொடுததுககொணடான்சுற்றிலுமகோட்டை
சரக்கூடமவகுததுககொண்டான வகுத்தபின்பு
ரதஙகளயானைகள துரகதங்களசேனைகளபட
எவரையுமமண்ணிலச்சதித்தான்-பிடிததவில்லோ
டவர்அவாமுன்னிலகுதித்தான்-தனித்தனியே

இந்திரவாணம்மோகவாணம-சநதிரவாணமநாகவாணம்
எரிவாணமதாயுவாணம-விசயமுமா
அரிவாணம மாயவாணம-குபேரவாணம்

இமையாதவருணன்வாணம்நமன்வாணம அருணன்வாணம்
இநதவாணமஆகநொடித்தான-அரக்காதம்மை
அடியோடாயா அடிததான்பின்னையுமஅவர்

என்இறநதசேனைசண்டைபண்ணிமூழியாதென்றெண்ணி
ஏகமாககடுக்டுததான-மநதிரமசொல்லி
மோகனாஸதிரம்தொடுததான்-தொடுத்தபோது

இஙகுமராமன்அஙகுமராமன்-அஙகுராமன்-இஙகுராமன்
எஙகுமராமன்ஆகததோறறினான்-அவருககவா
தஙகளமேலமாகமாறறினா-இநதவகையா

[illegible]ாராம உயிரமெவ்வளவோ [illegible]னேயுமுக[illegible]ன்னில்
இ[illegible]படி [illegible] புடை [illegible] ரணகளத்தை
வெறுங்களமாக்கத்தொடைதட்டி [illegible]னைகையமோடி
எரியக்கிளைபிறைத்த கரும்மேகம்போலச்சிறந்த
ஒருராமனால் இறந்த [illegible]குகள் போல்ப்பறந்த (பு ஸபை)

[illegible]ள்	அறுந்தபேரும	தோள்கள்	முறிந்தபேரும
[illegible]கைகள்	இழந்தபேரும	இடைகள்	ஒடிந்தபேரும
[illegible]விழிகள்	சாய்ந்தபேரும	சந்துகள்	முறிந்தபேரும
[illegible]கள்	இறந்தபேரும	இணைக்கால்கள்	அற்றபேரும
[illegible]டைகள்	சரிந்தபேரும	மண்டைகள்	இறந்தபேரும
[illegible]மதுண்டமானபேரும		கண்டம்கண்டம்	ஆனபேரும
[illegible]விழிகள்	இழந்தபேரும	ந[illegible]ணிள்	இழந்தபேரும
[illegible]கம்	உலைந்தபேரும	இரதம்	கலைந்தபேரும
[illegible]வாளகள்	கெட்டபேரும	வாரணங்கள்	விட்டபேரும
[illegible]ரம்	பறிந்தபேரும	சாமரம	எறிந்தபேரும

தொடையெடுத்துவாளெடுத்துக்கட்டைப்போல்பட்டு
தள்ளித்தள்ளிவீழ்ப்பாரும்பிணங்கள்தம்மேல
தள்ளித்தள்ளிஒளிப்பாரும் - பலபலவா

குடல்கள் ஆய் உடம்புகள் இடைக்கொடிபோல அம்பு
தாறுபட்டுமாய்வாரும் - குறைந்தலைஆய்
அறுபட்டுச்சாய்வாரும் - இவ்வளவென்று

சொல இடம்இல்லாதேபேரும் - சல்லடைக்கண்போல் உடம்பு
கொளைபட்டுவீழ்வாரும் - வில்லாயுதத்தாக
களைபட்டுச்சாய்வாரும் - போடப்போடவும

தொலைபாத அம்புகளாலே - தலைபோய்ப்பம்பரம்போலே
சுற்றிச்சுற்றிமடிவாரும் - முண்டங்களாகித்
தத்தித்தத்திப்படிவாரும் - நிலைகலங்கி

ரோசா என்றும் தாள் - வாளா என்றும் அடையாளம்
[illegible]றறுமல்கக்கேட்டபேரும் - சாயங்கள்[illegible]ல
ஆற்றுமலைப்பட்டபேரும் - தலைகள் அற்று அறுந்த

தும்பிக்கைமேலே நின்றபடி தொம்பரைப்போலே [illegible]ங்கொண்டு
[illegible]ராப்பெனவே வீழ்வாரும மண்ணைக்கழித்தாக
குப்புறவே தாழ்வாரும் - அம்புகள் எங்கும

செருக்கி உயிர்விடச்சேமரணைவலிப்பெடுத்துச்
சுரு[illegible]டிக்கொண்டுபடுப்பாரும் - கண்பூச்சிப்பறந்
[illegible]ட்டி உயிர்விடுப்பாரும் - கைக[illegible] அறுந்து

[illegible] அழுக்கு [illegible]றி லகெ மபுயே லே

சேலைபோலேகாணியாரும-தலைகளகுடலை
மலைபோலேபூணுவாரும-அடுத்தடுத்துத்

தொண்ணூறுதரம்ஐயோதண்ணிதண்ணீரென்று
அடிஅடித்துஓயவாரும-ரத்தத்தைஅள்ளிக
குடிகுடித்துச்சாய்வாருமமனிதனென்று

துங்கச்சைசாலிபவாயினை-இடுக்குக்காயுரம அம்பு
சொரிபட்டுவதைவாரும-சினைபினைமா
அரிபட்டுச்சிதைவாரும-கழுக்களகொத்த

தொங்கியபணைகாயிலே-நுங்குபோலக்கண்களுமபோம்
டொங்குவிழுந்தலைஅனந்தம-ரத்தமபெருகிப
பொங்கிவிழுந்தலைஅனந்தம.கழுத்துக்களபோய்த

தூரத்தொலையில்விழப்பீரிட்டு-இரத்தமஎழத்
தூரமதலைகளஅனந்தம-ஒன்றின்மேலஒன்று
ஏறுமதலைகளஅனந்தம அந்தத்தலையைத

தொந்தமிடுமபேயினங்கள்-பந்துகளபோலஎடுத்தாடச்
சுற்றிலுமவிழுதலைஅனந்தம-கடலினக்கரை
முற்றிலுமவிழுதலைஅனந்தமசுவாமி அம்பாலே

செற்கம் உண்டெங்களுக்கென்று-கொக்கரித்துக-கொக்கரித்துத்
துடித்துவிழும்தலைஅனந்தம-ஒன்றொடொன்றுக
அடித்துவிழுமதலைஅனந்தம-அம்புபட்டிரு

துண்டாச்சிலைகள் விழ-ரண்டாத்தலைகள்எழச்
சுழலுமகவந்தம-அனந்தமபிணக்களோடே
உழலுங்கவந்தம்அனந்தம்முடித்தலைகள

துண்டித்துவிழவிமகொண்டெட்டிநடந்தப்பாலே
சோருமகவந்தமஅனந்தமஎதிர்எதிராய்
நேருமகவந்தமஅனந்தம்சரீரமஎங்கும்

துருவிட்டக்கணைபட்டு-ரவட்டைஉருவிட்டுச்
சுருளுமகவந்தம அனந்தம-நரமபிழுக்க
உருளுமகவந்தம அனந்தமஅனந்தம-நட்சத்திரம்போலக்

தோடுத்தமணிக்குண்டலத்தைஅடுத்தடுட்மானைபோடத்
தொட்டுமபேய்களகவந்தத்தோடு
முட்டாடுமசிலபேய்களரத்தத்திலஆனைத

தோட்டியினில்பணங்களைமாட்டிவிளையாட்டுக்காகத்
துணைவிடுமசிலபேய்களஅகைப்பறிக்கத
தண்டிவிழுஞ்சிலபேடுகளதினறுகொழுத்துக்

கட்டிக்கொண்டு ராமனுக்குச்-செயமசெயமென்று சொல்லித்
துதித்திட்டுச்சிலபேய்கள்-பிணமலைமேல்
குதித்தாடுஞ்சிலபேய்கள்-ஆனைமணிக்கடைச்

ஓடாளத்தாளம் ஆக்கி-ஆடிக்கொண்டோர்க்குறக்கு
மைந்தர்க்கந்திரம்சொல்லும்பேய்கள்-சண்டைசைவென்று
சமந்திரம்சொல்லுஞ்சிலபேய்கள்-பாடச்சதாவசாயில

கவை, விரைபோன்றயவலைப் பொரிளை நுவாயிலகவலித்த
துவிவிடுமசிலயானைகள லவைகையப்பாரத்து
கூவிவிடுமசிலநாயகள ஈரலைபயகலாம

தேண்டித்தோண்டிப்பிடுங்கித் தாண்டித்தாண்டிப்பசிலைப்பத
மலைத்துக்கிடுமசிலநாயகள-களத்திலெங்கும
குலைத்திடுமசிலநாயகள பெருகுபாரத்தச

கனைக்குளவிழும பிணத்தை உனக்கெனக்கென்றுசண்டை
கொடுத்திடுமசிலநரிகள குட்டிக்கிரையாக
கொடுத்திடுமசிலநரிகள இழுத்திழுத்து

அனுக்குத்துணுக்காகக்கொத்திப் பிணத்தைப்பெரும்பசியல்
ஊளையிடுமசிலநரிகள இலங்கையைப்பார்த்து
ஊளையிடும்சிலநரிகள் எலும்புகளும

கெண்டைகளும் மண்டைகளும கொண்டுபோய் இலங்கையிலே
தூற்றும்சிலபருந்துகள வீடுகள்மேலே
ஏற்றும்சிலபருந்துகள்மூக்குகளாலே

கொப்புளின்றமபுகளை மூப்புரிகொள்வதுபோலச்
சுருட்டுமசிலகழுகுகள தலைதலையா
உருட்டுமசிலகழுகுகள் பிணமலைமேல்

தொத்திதொத்திமண்டைகளைக் கொத்திகொத்திமூக்கினாலே
தூக்குமசிலகழுகுகள கையொழியாமல
சேர்க்குமசிலகழுகுகள கையொழியாமல்

தூக்கித்தூக்கி அந்த அரக்கரைப்பிடித்தெம
தூக்குமசலித்தாரோ எட்டுத்திசைக்கு
நாக்குநீட்டிகலித்தாரோ பிணங்களமேலே

சேரும்அரக்கியர்கண்ணீரிலக்குளித்துப்பூசைத்
தொண்டுபண்ணுமசிலகூளி-அதற்குப்பலன்
உண்டுபண்ணுமரணகாளி சன்மோகனச்

ரூடு ஒன்றுமேலே விடுமூலபாலமெல்லாம்
மேலேத்தவென்றுலசிலதேவர்-ராவணனகொட்டம
ருக்குத்தவென்றாரிலதேவர இந்தக்கேணயத்

தேரெதிர்த்தீசராகவனுக்குப் சிவனுக்கும்
தோனுமனைமுரயணதேவா தனைஆஅறிவார்
சானுமனன்றாசிலதேவா ராசவனமேலே
செற்றகத்தச்சி பூசனை கற்பகபலாபறித்துத
தாறினாசிலதேவா செயமங்களம்
கூறினாசிலதேவா இப்படிகளெடுத்த
துரைராமனை முன்னடந்து நினை ஆழிகோல்ப்பட்டாந்து
வனா ஆனகோதண்டத்துக-கினியசுவேயடிந்த (முறைபல]
லட்சுமணனுக்கும்-ராவணனுக்கும்-யுத்தம

விருத்தம்

பொருமூலபலமெல்லாம இவவாறுசாமினையிலேபோன பின்னைவ
ருபோரில ராவணனுமதோசென்டான் றத்துவிலனும தானிமிர்ந்து கண
டான் ஒருநாறுகேமபரிக்குமயானை இருநாறுகோடியுடனேருந்நிட்
டனை இளையவனவந்தெதிர்த்திட்டானே

ஏகூ-ரு-சாவேரிராகம்-அடதாளசாபபு

பல்லவி

லட்சுமணனுக்கும ராவணனுக்கும கோந்தேசண்டை

அநுபல்லவி

அட்சயகாளமூலபலம தக்கனை
அரக்கர்கள்படையுண்டுவிட்ட ப்பயனை
கடசிஅரக்கனுமதேரிலே நகானை
காயல்லையவன்ஆனாலுமேற கொண்டான (லட்)

சரணங்கள்.

௧ குரங்குவெள்ளத்தாரும அரக்காவெள்ளத்தாரும்
கூடிதொடுத்த யுத்தம ஆனார்
குன்றுமரங்களுமதெண்டுமசரங்களும
கொண்டிஞன்னைநனைறுபச சாடினார்
செருக்களத்தினில அரக்கனைகொடிககுளே
சிலநூறுகோடிஅர பேசினான்
திருமபககம்பிப்புர அதாக்கதையேவிட்டுத்
தென்னருநகவிடுபோலே தாவினான்
தாரதிபபத்தமலப அரக்கர்பலயவும்
கவரம்விதைதகூடத் ஏனிவேயபவும
அரக்கன்மோசஸ அஸ்திரங்தொறிக்கவும்
அயயனைசரணன் அபடாமுறிகவேர(லட்)

௨ கொஞ்சத்தனையெண்ணி அரக்கன்விடணன்,
மேலேமபன்மேலே ஆணாடினான்
குறுக்கேதமபிககுமுன்னே அராக்குநேறு

அநுமான் அதிகசெதிர் தாண்டினான்
தனுசமனென்றவிபீஷணனுக்காகத்தம்பி
இருவரையுமதளளி ஓவஜினான்
சகலபோகளுமஉருகவே அந்த
வேலைமாபினில வாஙகினான்
அருசிவிபீஷணன படந்துவாடவும
அரககன்கெலித்தோமஎன் றாரில்ஒடவும
சஞ்சீவியைககொண்டு அநுமான் அழைக்கவும
தமபியுமசே னைகளுமபிழைக்கவும (லடகு)

௬. பிழைததமபிவிபீஷணன்சுகமோ
சுகமோவென்று விளம்பினான்
பின்புசாமபுவன்ராயன்சேவடி
முன்பில்உள்ளது விளமபினான்
தழைததராகவன்என்னைப்போல் ஆர்என்று
தமபித்தன்புகள மாடினான்
அநதனமகிரஞ்சீவிஎன்றனு
மநதனையுமகொண் டாடினான்
அழைத்துவானர வெள்ளம்கொசசிகக
ஆசைமுனிவாகள் பேசிஆசசிக்க
மழைகருகிகாமலா தேவாதுறநிட
வாழிஇளையவன் என்றுவாழ்த்திட (லட்)

மூலபலப்படிகளக்காட்சி

விருத்தம

சீலம்உள்ளராகவனே இளையோனதன்னைத்
தேறறினான் பிறகுவிபீஷணனும அநதே
கோலமஉள்ளசுகரீவன் அநுமானசாமபன்
குமுதன்முதலோனாஎலலாமகூட்டிககொண்டான்
நாலுதிக்கும்சூரியன்முன்பனியைப்போலும
காயனேகைக்கோதண்டமஒன்றினாலே
மூலபலப்படிகளதகைப்பாரிஎன்று
மூட்டினானவகையாகக்காட்டினானே

ஒஅ. திபதை, மத்தியமாவதிராகம ஆடிதாளசாப்பு

கண்ணிகள்

௧. வெற்றிகொள்ளவநதமூலபல ...யாள
வேதண்டம ஆனவீரகோதண்டமசெய்தத்தை ...
சுற்றியசேனைபடைததலைவருடன்
சுகரீவமோவா ...ருமசுவாமிகெய, பா...கரி ...த்தைப் ...ரும

௨. சண்டப்பிரசண்டப்பெருங்காற்றிலேவெகு
தாகநதிலுலவிழுமமேகக்குலமபோலே
அணடாபெருமான இராமன்கையால்விழுந்த
ஆனைகளைப்பாருமகிடக்கிற — சேனைகளைப்பாரும்

௩. தன்னைப்பொங்கிய ரத்தக்கடல்மேலே
சுவாமிஅம்பாலேசெநதாமரைபபூபபோலே
வணணம்செங்குமிதக்துலருமமுக
மணடலத்தைபபாருமசிதறிய — குண்டலத்தைப்பாரும்

௪. சிரம்பெருமபாய்கள கட்டும்கொடிஅக்
செத்தகளத்திலே ரத்தக்குளததிலே
ஓராயிரமகோடி கப்பலைப்போலவே
ஓடுமதேரைப்பாருமவிசைஅறுந் — தாடுமதேரைப்பாரும்

௫. கடலிலேபலமகரமீன்போலே
கனடிததயானையும துண்டித்தயானையும்
இடமமஆகியரத்தககடலமேலே
எழுகிறதைபபாருமஅழுந்தி — முழுகிறதைப்பாரும்

௬. கூததில்ஙாட்டுவன பதரிராடனைநேததக்
குண்டலஙகள்குறைததுவாடைகளஆட்டிக்கும
போதததுபோததுநொண்டிக் கூத்தினைபபோலேஆடும்
பிரேதங்களைபபாருமகைகளகொட்டும் — பூதங்களைப்பாரும்

௭ பண்டுபட்ட யானை வால்புற கேஅறுபட
புணடுபடடயானையின லைகாணடேய
ரண்டுவக்கழுமதலை உளளயானைபோலும்
லட்சணததைப்பாருமபேலகோ இன்னும்லட்சணததைப்பாரும்

௮. அநதரதநாகடலுககுள்ளமதே
யானைகொம்பு அநதுவாவதுமேலஇன்று
சந்திரனைபபோலேமிதந்துமிதநது
தளுப புவதைபபாருமஅபகயமகே — இ வதைப

௯. அநதிகசொமபாலநதநதகூநதிசெயது ரத்தம்
அபபிஅபபியாரைக்கொடபடுததுவிழுந்த
சத்திகளைகொண்டுநாகருவழிகிற
காளிதனைபபாருமகூறறிவரும — சகினிகளைபபாரும்

௰. யுகாகனமனனுமரதவயலபோலே
எறறசனைநயனலும சேற்றிடத்திலே
அஸ்திரஙகளைப்பயிர ஓதக்கிடக்கிற
ஆபபுகதலைதப்பாரும — புட்புதலைப்பாரும

௧௧. கொண்டகணவனையென் றும் பிணந்தனைக் கையில்
 கொண்டே முடைப்பேயைக் கண்ட அரக்கியர்
அண்டமட்டும் அலைந்தோட அடிப்பிடிக்கிற
 ஆசிரியத்தைப்பாரும் அவருடையமாசிரியத்தைப்பாரும்

௧௨. தும்பிமுகத்திலே நாட்சத்ரா மீசையைக்
 குள்ள நகையச் சாற்றிய பிள்ளையாரென்றேத்திக
செம்மையிலே அம்மணத்தைத் தேங்காய்ப்புடைக்கிற
 குட்டிப்பேயைப்பாரும் குதிக்கிற குட்டிப்பேயைப்பாரும்

௧௩. பேய்முகமானமுகம் ஆகியராட்சதர்
 பெண்டுகளந்தம் பிணம்பிடுங்கவந்தே
பேய்முகமானமுகம் கண்டே அடையாளம்
 பிடிக்கிறதைப்பாரும் மலைவாரதை படிக்கிறதைப்பாரும்

௧௪. பெண் அரமனைக்குத்தான் பார்க்கிற தெல்லாம் போய்ப்
 பேய்க்கூத்தாச்சுதே என்று முறையிட்டு
பண்ணுடனே கிழப்பெண்களொப்பாரி
 பாடுவதைப்பாரும் தலைவிரித் தாடுவதைப்பாரும்

௧௫. இந்திரலோகமும் சந்திரலோகமும்
 எட்டுத்திக்கும் கொள்ளையிட்டுக் கிறைவைத்து
கந்த அரக்கனார் மனையிலலுக்கின்ற
 சம்பித்ததைப்பாரும் இராவணன் ஜூப்பித்ததைப்பாரும்

௧௬. எவ்விடம் இல்லாமை பண்டிய
 இத்தனை சேனை யுமைத்தனை என்றாலே
உள்ள இராமன் முகூர்த்தத்துக்கொண்டுயிர்
 வாங்கினதைப்பாரும் பூமிபாரம் நீங்கினதைப்பாரும்

*

ஸ்ரீராமனாமாமியவங்கொண்டாடல்

சந்தவிருத்தம்

நீதன்விசுசரம ரிடவேபடை
 மாடுணடிபோலவே நவிபிகூனரோடே ஸ்ரீ
நோகண்டகோர்ரு இராகவனே மேவினா அதன்பேலே
 ஓதும்பிராணியுடன் ஓடியதசரதன்
மூநண்டகோடிபுனே தவாசாயமிரிட
 ஊராயெயகுமவேன் வியாடல விளையாடல்லை செ கிறப்பாதே
கோதண்டவீர வரிசிலில்மூலைல சேனையை
 நாசஞ்செயதாயவே ஓடிவருநாதர்கள்
க... சாலையிலிருந்தே மண்டபத்தில அவாயங்களோ
 ...

வான்வந்த்ராஜ ராஜளிமேலசுநீலனை
ராபணதம்பியபிசெயராமன் இசைஆனதுபுகலவாரே

ராக—தரு—தோடி ராகம—ஆதிதாளம

பல்லவி

ராமனுக்குநிகராஆக ராவணபூமியிலே யுண்டோ

அநுபல்லவி

காமூலபலமெலலா
 ...ணையபுதா...ம்
ஆமவனகோதண்டம்
 அனைஅமபு பால அமபு

ஒருநந்தன் போலவெ...க்க
 ... ...வெகுராம...ருகை
வினைதகாமேருபாடைகிகள
தெரிகமாரேறவமே அநத (ராம)

சரணங்கள்

௧. பின்னுருசொல்லுகிறேன் அசனுக்குண துசன்மை
 பிள்ளை வினைபாட்டலமேல அல்லேக அத்தாட்சி
மன்னுகமாருமபுவலுமகலலுமஒருசாதகம்
 மனமேறி டமண்ஆமே கண்சாட்சி
சிலனப னிசனஎன்றுமஒருத்தன்யென றும்என்றுதே
 தேவாகருமதேகனைஅவ னேருடசி
உன்னை கடட்டின வ விபீஷணை யொப்புமோ இது
 உன் அண்டையில இருக்கு இன்னம்எவைபடாசாட்சி (ராம)

௨. இன்றுமபின்மெசொல்லதே ராமமசேருமஇடத்தில்
 செயருமசேருமஅடா நின்றூடா
சண்டை உன்னுக் ஆகாது செத்தவர்க்கெல்லாம்இல
 தாபபணபசெயயடா குழுடேடா
பெண்கேளே உல்லாமல லங்கைகையவிட்டெனக்குப்
 பிணபடைவருமதனை டோகூட்டம
அண்டநாயகனை ஒருதகன்ஒருதகன்என்றுல
 அணடமஅழிக்கும்ப்ரயாணமபோஉனைடோடா (ராம)

௩. வீரவிட்டேன்யெனறுமலட்சுமணன்பட்டான்யென்றும்
 வீமட்வாத்தைக்ள இருமே தமதயே
மாருதிமருததாலேஅவன்யெழுநதானேயிந்த
 மதிமோகத்தால் அல்லவோ வெந்தாயே
காரியதெரிந்தவிபீஷணன்சொல்லும்குறை
 கர்னன்சொலலுமகேட்ட லொகாமே
விரிபகதால அபயோகமோவாவா தென்ன
 வீசுபெப்ப யெ ...வி... ... ...ராமே (ராமனு

முலப்படைகளைதனதாககணங்கண்டு
வல்லரக்கனைப்பேரிராகவன்முன்இந்த
ச்சேனைவகையாயமாவியவாசமசொலவைசசெக்கலப
பெருசேனைதபுணனரிலேங்காவிட்டப்போலே
புடைபுடைததானமூலபலம்மடிநதவாறும்
சொலலவேலனூதாசொனனசொல்லுமஉநதன்
சொலலுமாகிலவமோவென்றரககன்பொங்கி
யெலலாம்பார்பபேமமபயனககோகோபுரத்தினமேலே
போயிருபபுளவகணடானே

எடு-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

கண்டானே ராவணனமேலே-மூலபலபபட்டு
களந்தையிருபபது கணசெளாவே

அநுபல்லவி

மீண்டமதுதாசொக இன்றுபோயபோய்பொய்யோவென்று
மீண்டுவிசாரமட்டுககண்டமசென்றுஉததரககோபுரஉசசியிலேறி (கண்)

சரணங்கள்.

போர்மூலங்கொண்டமபலமலையாய் பிணமலகுவியல-இருசேவ
ல்லாமஆம்என்று மேகங்களவந்துகவியராசனைவிட்ட
பணகளைகளபபட்ட மானத்தளவுமரூட்ட
வானத்திலுமஅட்ட கோணததிலுமஎட்ட
சேனபபெரியமலை தானஒதநெழுநதமாலை
ஆனைப்பிணங்களையும் சேனைப்பிணங்களை (கண்)

சிறைமுனிவாசகள கண்டுடனேநடுநடுக்க-சிறிய-ஆல
வலவதூரனறுகைகணைகளநாம நறிபிடுங்கவீரகோதண்டம்
காலமாரிமழை போலவேகணைசொரிய
நாறுதிசையுமவளாந் தோலவிடும்வெரிய
மூலபபடைபடையைக் கோல்வேர்அரிய
மூலக்குழுமம அதககு கோலமஆயதநெதரிய (கண்)
௱ பெருமபேயமளக்கெக்கும்கவந்தங்கள் ஆட நட்டுவன்போல
அருகிலேவினறு பேயகளதாளஙகளபோடராமனபிடித
வருகிலே புருஷமேல வரவரஒருககாலே
விரிகளைஅடிபட திருகாகளமூடபட

ஒருபெருமலைபோலே வரும்அருவியைப்போல
குருதிநீர்துள்ளள்ள குருவிகள்கொள்ளக்கொள்ள (கண்)
௪, மங்கைமீரதத வானரமப்பூசிக்ளைத்துடைத்துரிமிஷத்திலே
உங்கள்முன்னேவருவேனென்றுகண்களைத்துடைத்துதுடுக்காவங்
தங்கள்கணவன்கிடை அங்கெகிடக்கண்டுகடைக்
கண்களிலநீர்பெருகி அங்கமெல்லாமுருகிப்
பெண்களிரண்டுமெய்பதற செங்கைத்தலையில்வைத்து
எங்கும்பதறிவிழ எங்குமதறிஅழ (கண்)
௫, பெரியவில்லுடன் அறுபட்டகைகளுமவிரலுமகணுக்கண்கள்
நீர்சொரியஅரக்கியா அழுதுதுக்கொண்டுமக்கட்குரலுமகண்
ஒருவன்குடல்சரிய ஒருவனுடலெரிய (படகணடமறுய]
ஒருவன்தலைமடிய ஒருவனசிலைஒடிய
ஒருவன்தொடைபறிய ஒருவன்குலைமுறிய
ஒருவனைஉயிர்வதை ஒருக்கணசெய்ததை (கண)

—*—

இராவணனைதோளேறுதல்
விருத்தம

மூலபலப்படைகளடங்கிவவாறுகண்டான்
முடிபுனைகோபுரமயிறங்கிக்கோவிலசேர்தான்
காலம்என்னுமமூககோடியபதுமாசன்
கைவரமுமதொலைக்கராவணன்முன்னளில்
மால்என்னுமார்கவனகொடுத்தவரத்தினாலே
மதியுமஅழிவிதியுமஅதுவெனலப்பலதுவார
பாலனயென்முன்போலவைகுந்தவாசல்
படிகொள்வான்தோதோளமந்துகொள்வானே

எஅ-தரு-கலியாணராகம-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

தோமேல்க்கொண்டானே-இராவணன்போமேல்கொண்டானே

அனுபல்லவி

மார்மேலும்மதியை மேலுமமலைமேலும்
பாயுமதிரைகல் வேலுமமுடிய
ஆயிரமபுர (விக்ருமகடடியதோ)

சரணங்கள்.

௧, இனத்தோடேவரச்சொல்லி உறுக்கினான்-தப்பி
இருந்தோரிலநூறுவெள்ளம பொருக்கினனசங்கம்
தொனிததுகைகயொடுகையை முறுககினன்மேலே
அணியுங்கவசமும இருக்கின்றன

காந்தபூமியும்
முன்னோதகப்பேரிகை
பியத்திறைப்பு
டணகுரிசைகுய

மலையும்வெடித்திட
குடபிழுடுத்திட
வேலையைப்பொடித்திட
இடைகணையடித்திட (தோ)

௨ பத்துமுடியுஞ்சரிக்க
பத்துமவெட்டி ...னோத
பத்தால் அரணமனையைய
பத்துமவில்லுமகையால்
செத்தபோதினி
சத்தமேமதலள
கைத்தலத்திலும
சுற்றி ஆசனி

தோயகிறான்-திசை
தாவிறான்-திசை
நீயகிறான்-ஒரு
வாயகிறான்
எண்ணிமமம...ற
போலேநான ஐந்து
வாரிசொலைகண்டு
செய்துவலமவத்து (தோ)

௩ இருந்தும்பாயும்பலவில
இருபதுகுழைக்குநேம
இருபதுநெருப்புப்போலக
வருபெண்ணஜனமி
ஒருமணிடோதரி
விருதெல்லோரகளும்
இருவகையில் ஒன்

மாட்டினானகா இல
பூட்டிக்கொண்டு-தாமதை
காட்டினான்
பதறுகிறதென்னாறு
கதறுகிறதென்று
பாரகக்வ இன்று
முகருசிவன்பாண்பு-தோ

இராவணன் அவைக்களத்தில் காணுகிற

சந்தவிருத்தம

கவி விசிகுண்டலம மணிமகுடம் வகடகம அலங்கிருதமமன் போ
ரவை ... ரமநெருசரம அவைவடம ஆரதைகள் கலகலெலனுமப பனிபிர
கோ... இதுமுதல கொண்டொருபதுகையில் வேஞ்சிலே ஒருபது செங்
கையிலும ... ... ஏரிவிமூசிகதிய கருமலைஒன்றென எவருமநடுமநெடு
நகோர்கி ... ... மலைகள அதிகரமண்பூமிம
யுட்டவண்டிமுறுகிற ... ... தன்எனனுமசொல் இடிமாலேஅதின்
ணபட ... அதிர ... தனை அதிர்வேசென்ற இலங்கேசன் அருகினி
யெல ... ... அவனரு ... ... ண்டானே

௪௯-தரு-பந்துவராளிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

இப்படிப்பட்ட சுகுணம் [illegible] கண்டாரோ [illegible]
இப்படியே [illegible] சென்றதோ
கைப்பட்ட ஆனைக் [illegible]
[illegible] தன ஸ்ரீ [illegible]

அனுபல்லவி

அப்படிப் [illegible] ராமன் [illegible]
அதிசயிருந்துபுத்தி [illegible] இப்ப

சரணங்கள்

௧. ஆனைகளும் குதிரைகளும் [illegible] வாங்கிட கட்டப்பதறவும்
அ [illegible] கொடிமேல் [illegible] வீழவும் அ [illegible] தெறிக்கவும்
சேனை [illegible] மலைபோல [illegible] சேரவும்
[illegible] சூரியனை [illegible]

இப்படியா

௨. [illegible] இடப்புறக்கண்கள் துடிக்கவும்
[illegible] விழ ஆகாயவாய் [illegible] படிக்கவும்
வ [illegible] ஆனை [illegible] படிக்கவும்
வானின்மேல் [illegible] இல்லாமல் [illegible] இடிக்கவும்

இப்படியா கொள்ளிகள் [illegible]

௩. முறைமுறை பார்த்தே [illegible] வி [illegible] வும்
[illegible] வும்
[illegible] வும்
[illegible] ஆனை [illegible]
இப்படியா (வும்

ஸ்ரீராமர்தோளழகல்

விருத்தம்

ஆசை [illegible] இராவணனை [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

சீதேவராகவர் ஏறி -வே வீசியம்மைமொழிகாமுகில்லனிவிடு மேருவின் மலைமிசை ஏறுதல்போல்வீரன் இரவிகுலதீரன் அதிரகுவீரன இரதமிசையேறினனே

௭௮-தரு-சாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

தேரேறினனே-ராமச்சந்திரன்-தேரேறினனே

அநுபல்லவி

பார்மேல்வையபதா
பாதனைதவப்பாலனென்று
நேர்அல்லஅரவிந்த
மாதலிகொடுக்கவந்த (தேர்)

சரணங்கள்

௧. சோதிமதிநுதலில்
 றுலங்கும்ஆமபுருதநுணி
காதல்செயயுந்துமபைப்
 கச்சைகட்டியமாபில
குரோதமசெயயுமயிள
 மாதமதனனில்மதி
போதணடமஒருஙக
 றாயதநதயரவிரி
திருநாமம்அணிநதிட்டு
வலப்புறமதனில்இட்டு
மாலேதோளிலமேஇட்டு
வசிரக்கவசமதொட்டு
நகைவிடுததுககொண்டு
யடிதொடுததுககொணடு
யினிலயெடுததுககொணடு
யினைஉடிததிககெகணடு (தேர்)

௨. ஆரவாரமசெயயும
 அஙகைதலததுக்கு
தாரணிஉளளோரும
 தமசொலலவேலட்சுமி
வீரபட்டம்வி
 நேரிலஇட்டதி
ஓர்வலப்புற
 ஆருபஒஙகிடா
வீரவெணடையருசாததி
முன்கைகட்டியுமஏறறி
வரவைருயபேறறி
காநதனபெடனறேதேரதறி
சாவஉளளநேற
காரமஉளளநேறறி
யதினிலேசுறறி
ஞதவெறறி (தேர்)

௩. தேவாமடநதையர்
 சீதைமனதில
தூவுமலரகளை
 சூரியன்தோலட்ட
யாவருமசணடு
 தாவிகளசத
தேவருககாணததம்ஊறவும்
 ஈவணனெங்குநதம
சோபனங்களபாட
பிணைநததுகைகூட
முனிவாகளகூததாட
லஙகைமேல்கணபோட
கணடுதேறவும
தகளமாறவும
னநதமஊறவும
ஏறவும

மகோதரன்வதை

விருத்தம்

இந்தத்தேர் ஏறிராகவனும்சென்றுன் போகக்குமகோதரனும்
தரிக்காதெழுந்துராவணன்பால் சாரத்துபோகக்குவிடைகொடென்ன
செருத்தான்செய்துலட்சுமணனை செயித்தவனோயென்றனுப்பவந்து
கருத்தாவானராகவனை கடிந்தானஅவனுலமடிந்தானே

௭௯ தரு-சாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

மடிந்தானேமகோதரன-ராமன்கையம்பால்
மடிந்தானேபணமேல

அநுபல்லவி

கடிந்துராவணனுல்லட்சுமணன் வீதியில்விடுப்பட்டு
கடுகிஓடிஅவன் மீதிலபோரினைவிட்டு
தொடாந்துமீ தனேகசரங்கள்தொடட்டு
ருத்துமவாதுமசுவாமி தொடும்கணையால்கெட்டு (மடி)

சரணங்கள்

௧. அனுகூலசத்திராதி ஆகியிருந்துரா
வணன்குடி யினிகெடுத்துதன்னுடைய
அகத்திலஎண்ணமஎல்லாம முடித்துவதையினை பேலே
ஆசையினை புமவிடுத்து-இணை இல்லாரா
மனுக்குரதமஅனுபபலதோசனேயுமபக
வானேயும் கடுகடுத்துலட்சுமனே
மடித்துவருவேனென்று வீராமபேசுகையில்
வலியத னுமையெடுத்து-அதிகடுந்
சினத்திஞேடுபெருந தேவோடிகொணடு
சேனைகளஎல்லாமதனபினனே கூடடிகொண்டு
கனத்தவில்லலேவனேத்து நாணேபபூட்டிக்கொணடு
கணைகளயெடுத்துராமன கையில்மாட்டிக்கொண்டு (மடி)

௨. போர்க்களத்தினில்வந்து அட்டகாசஞ்செய்து
புவியெங்குமகிடுகி டென்ன-லட்சுமணன்மீதில்ப்
போகவிட்டிடுமதேரை மறித்துராமன்மீதில்ப்
போகட்டுமவிடுவி டென்னசாரதியிங்கப
பாக்குளராமனேவெல்லக் கூடாதெனறுசொலலப்
பறசனேசெட்டெ டெனவவேசமிகுத்து
ரார் அடா உன்னே விழுங்கவேன்யென்னசாரதி
பயந்து லவி லி டென்னவோ நடுங்கி

காரக்கடலவண்ணன் ராமன்மீதில்த்தேர்விட
கலக்காமலேமகே தான்கினறுபோரிட
ஆர்க்கும்சேனைராமன் அம்பினைப்போரகெட
அந்தமாகஅவனமார்பில் ஓர்அம்பின்கூராபட-மடி

௩ மாலியவான்சொல்லால்சீதையைவிடவேசம்
மதித்தராவணனே அன்றுதடுக்கப்பேரு
வயிற்றைசாற்றிக்கொண்டு குடுகுடென்றேஓடி
வஞ்சனையெண்ணி நின்றுஅதிகபல
சாலிபானராவணனேமூவுலகமும்
சௌரியத துடனேவென்று-யின்றுமனம்
தளர்ந்திந்தச்சனகியை விடல்ஆமோபோபோஉன்
தனக்கிது சரியோவென்றுசொல்லியேகொல்லும்
காலனைப்போல்அவன் பாலியேயிருந்து
கழுவாகக்காந்துநாளும் கல்களுசெய்துதிரிந்து
சீலராமன்கணைகளுக்த தனசேனையைவிருந்து
செயவித்தோகணையாததன்பெறுவயிறுஞசரிந்து

கடைசிநாளில்ராமராவணயுத்தம்

விருத்தம்

திடுதிடெனஓடிமகோதரனுஞ்சென்ற
சேனைகளும்சாமிகையில்மடிந்தபின்பு
மூடுகியிருவரும்தேரிலஏறிக்கொண்டு
மூதண்டகோடிகளுமாடுகவிட்டே
கடுமலேயோடுமலையெதிர்த்தாப்போல
கடலினெடுகடல்யெதிர்த்தாப்போலவில்க்கொண்
டேம்இராகவனும இராவணனுமஅங்கே
அம்புத்தொடாசண்டைதொடுத்திட்டாரே

அம்-தரு-தோடிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

ராகவனுக்கும்ராவணனுக்கும்டந்தேசண்டை தொடங்கந்தே

அனுபல்லவி

மேகத்தைப்போலவே அயயன்கணைகள்சாட
மேலத்தைக்காணுமல் வெயயனகணைகளமூட
வாசொததேமேபல யிருவருமகதிததாடீர
வானஅமபூமியும ஒன்றுகலேறிததே

வானரவெள்ளம்கடல்போல
ஏனாவிடும்கைசரத்தாலே
வாரிவிடுமகல்பெருக்காலே
வீராவிடுமகைத்தடிக்குச்சூழ்

களத்தைத்தப்போய்வலைக்கவும்
கெளித்துப்போயிளைக்கவும்
அரக்கா விதுள்ளவும்
குரங்குசேனை விள்ளவும

வடவைபொருபொரு
மலையிடுநொடி பொரு
கடலினொடுபொரு
ககனமொடுபொரு

மலையதென விரி
மலையதென அலை
கடலதென விரி
ககனமென அரி (ராக)

௧. அரக்கன்ராவணன்
அதைக்கண்டே ராமன்
அரக்கன் நூறு நூறு
அதைக்கண்டே ராமன

சிலசில கணையெய்தான்
தவிடுபொடிகளசெய்தான்
லக்ஷம் அம்புதூற்றினான
கொடிஒன்றிலமாற்றினான்

அரக்கன் ஆயிரம
அதைக்கண்டே ராமன்
அரக்கன்தேனா ஆ
அதுக்குமசாமிதோ

ஆயிரம் ஆயுதம்தொட்டான்
தூளிகள் தூளிகள்விட்டான்
காசத்திலபோகிறான்
மேலாகத்தூற்றினான்

ஆதிரெடுனுசேஷனும்பட்சி
கரசுரனுக்கிசைமுகதப்பா
ஆனதுரங்கம்திருப்பிக்கோல்
மாதலிசக்கம்தொனுககச்சே

சனும்போற்றாணிடத்தேக
தடுத்துப்போகொடுததாலனை
பிடிததுததோ விடுததேதரும
பயப்பட்டாமுடிததேவரும்

அக்கணம்பிறுதேறும
திக்குததிசைகளுமபோம்
அப்புறமமலைதாவும
பிப்புறம்செவிதாவும்

தடம்தததும நிலமதத்தும்
யிடம்சுற்றும்வலமசுற்றும்
மலை நாவுமகடல்தாவும
புவிதாவுமசெவிதாவும

ஒன்றுமுனிவா
யென்றுபதறி
அண்டமுகடுபி
மண்டலமுமமிசை

பயாநதுகட்கட
நடுநகிவிடவிட
ளாநதுநிலைகெட
விண்டுதலைகெட

அதிரமலைகளும்
அதிரவெகுதிசை
அதிரஉததிகள
அதிரஎடுவினம்

அதிரநிலைகளும
அதிரமழையிடி
அதிரமதிகதிர்
அதிரஇபபடி (ராகவ)

௨. வடதிசைமுதல்
கடலினுமபோவார
மனதுவேகமோ
கனகலோகமோ

நாலுதிசையும்போவார்
கடலஅப்புறமுமபோவார
வாயுவேகமோவன்ன
கீழுலகமோயென்ன

வானரர் ஓடுவர்
 சொருகாசேருவர்
வசனமாக உனை
 குசவனை ஆனவன்

கூடுவர் பிருதேறும
நேருவாயிதையாகும
...ரசொலவாரொருகாலே
விந்தகிரியைப்போலே

மாரிவழங்குமப்பிரசண்டக்கோண்
 தீவும விசுரபுமகுலுங்கங்கொ
மாவலி அங்கதன் தோளைத் தப்பாய
 சாமிகெடுத்தோமறைத் தநீக

டலைமபோலயிடித்தாபல
சாகசரடாமுடித்தாசெல
பரிகருககோலவிடுத்தானொரு
துசத்தைக்கீழ்விடுத்தானவன

வனோயாகலன்தேனை
 யிளையவன்முதல்
பணமாணாராவன்
 கணைகள் எல்லாம் அறுத்தவன்

நிருதன்முடலாலே
ஆனோகளையானாஅதனமேலே
சனிகபாலேறுததானே
கொடியையறுததானே

காலஉததமனபட
 சூலப்படைகொடு
வன்னிவாளியை
 அன்னதேகொடு

மாரிபெய்திட
சுவாமிகொய்திட
அவன்விடுததிட
சாமிதடுததிட

மாயஞ்படை
சாமிகாதரு
 மாகலோகமும்
ஆகவேதன

ஆரகனைதொடுக்கவும்
வஸ்திரமஎடுக்கவும்
புவியுமபொடிபபொடி
மீதில அடிககடி (ராகவ)

௫ சாமிமேலொரு
 சாமிறா அமபு
சாமிமேல் அவன்
 சாமிதானஞானஸ்

தெண்டவன் விடுத்திட
கொண்டதைத்தடுததிட
மாயாஸ்திரம்போட
திரமகொடுத்ததைச்சாட

சாமிமேலச்சூலம
 சாமிஉபகாரம
சாமிமூவரும்
 தமபிசொன்னதை

இவன்விடசினம்கொண்டு
செயத்துவிழக்கண்டு
இவன் என்னுமவிவகாரம
நினைநதென்ன அநநோம்

தாகருடன்செஞ்சரத்தை கைப்பிடித்துச்சாமிதொட்டே அவனை
 நாகமென்னுமசெஞ்சரத்தை கொததவிட்டு தூளிவிட்டான்ஒரு
சாமிதிருமபததொடுததுப்பொற் பிறைககொககுமசாரததால்வரு
 ராவணனனெனுமை தொனைத்தொறறைசிரததைதுணடமிட்

தூரிபடுசிரகாம
 சனிசரி அரிபவே
தூரிபடுகையாலமா
 அ... விந்தேமரத்தையும

அவனுக்குமூளைதகிட (டாண்பின்)
வரவரகிளைத்திட
தலிமாாயைகலககினன
அயயன்விலககினான

தயித்திடன்சரீ ரம்நிறைந்திட
மயிர்க்கோர்அம்பது ஆயமறைந்திட
சலித்தவன்கனை ஆயவிழுந்திட
உணர்ச்சிகொண்டிட னேயெழுந்திட

பரமுமவிடுவிடு படையும்பொடிபட
சகலயதசெஜ தளமும் அடிபட
இருவாமனதிலும் வளரமுதுபகை
எமனுமஉடல்விடு விடென இவ்வகை-ரா

௪, எடுததுராவணன் வளைததுசசிலைதன்னை
ஒடிததுமராணியை அறுததுமஇபபடி பின்னை
இடககையோடவன வலககையுமவிழஎன்று
துடிததுராகவன் முங்கிறுனகணைஒன்று

இழுததுத்தேர்வரு பரியும்பாகனுஞ்சாக
அழுததுணியும் குடையுமபடையுமபோக
எதிரததராவணன் ஒருபதுமுடிமேலே
பதைத்துமமலே யினில்விழுமயிடிபோலே

ராமன்விடும்-உசஞ்சரத்தில்க் கொத்துடைப்பதும்-மனங்கா என
நாயகரிடண்டிக-கடிககொககரிததுச சுற்றிலுமபோயவிழ
ராகவன்யிபபடிதொடுக்கத தாககத-தரிககததலை
ராவணனுக்குச்சரிக்கடடி சரிககடடிககிளைததுககொள்

இறப்புறமராமன்அரக்கன் மாளும்வகைபண்ண
அப்புறமவிபீஷணன் உபாயமுறைபண்ண
லட்சுமிசீதையுங்காவல் கொண்டசிறைதீர
தட்சணசூரியன்தேறும் லங்கைவழியோர

இணககிடுசர தண்டமனுயதி
வணககிடுமகோ தண்டந்டு ... யில
யிட்டுக்கைப்பிரம ம ஸ்தி ... ன்னை
விட்டிடததனி ராடசதனபுனனை

ரத்தினமணிமரு மததியிடையிட்டு
வைதத அழுதக டததில அடிபட்டு
மததன்விடுகிற சுததிராதப விட்டும்
பததுமணிமுடி தத்திவிழுமட்டும (ராக)

ஸ்ரீராமபாணத்தால்இராவணன்இறந்தது

சந்தவிருத்தம்

தூவிமுடிக்கைலாசமஎடுததிருநாலுமதக்கரியைச்சாடி
சூரியனைததிசைமாறவிடுததொருகூறாடுததமுடிக்சாலை
பூவுலகததவாமூவுலகத்தமா மேலுலகத்தவாதபபம்க

பூஜைசெலுத்திட ஆண்மைசெலுத்துபுயாசலமிக்கசுக்ரீவன்
ஆவல்மிகுந்தொரு சீதைபொருட்டினிலவீபமும்வெறறியுமுக்கோ
டி ஆயுசுமமட்டிடொணாத அரக்கருமஆனுமஐக்கவிததேபினயாவரு
மயிக்கதை ஆரமுதெப்பணவேஇனை உத்தமாசறமேருதராமசரத்தினிலமா
வலைஒத்தயிராவணனயிபடிபபட்டானே

அண்ணன் இறந்ததற்காகவிபீஷணாபுலம்பல்

விருத்தம

இருகண்யிவவாரழிந்தபின புசாமீதேறில
திரைதிறங்கியினமுதுகிலவரிமலதென்றான்
வருமமுதல்நாள அனுமானைச்சகுந்தாலவந்த
வடுளனவீடணனசொலல டநதான் இப்பால்
அநுறுமஅபயன்னவலுனாஇவனுமபோனான்
அணணா அணணா வென்றே அண்ணன்மேலே
ஒநமலேமலஒருமலேமேலவிழ்ந்தேகணணீர
ஒழுகின்றான்பழமைசொலிஅழுகின்றானே

ச-திபதை-ஆகிரிராக்ம அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள

க. உண்டால்சகொல்லுமவிஷம்உலகத்தில்எங்கும்
உண்டே — அணணாவே-சீதையென்று
கண்டால்சசொல்லும்உன்னிடத்திலேமாததிரம
கணடேனே — அண்ணாவே

உ இநதஅனியாயத்தைப்பிர்மாவுக்ஞசொல்ல
யிறநதாயே — அண்ணாவே-சீதைமேலே
பங்கித்தஆசையும்உயிரோடேகொண்டு
பறநதாயோ — அண்ணாவே

௩, உள்ளதோசீதையைத்திருடிவதென்றயென்னை
ஓட்டினாலை — அண்ணாவே-உலகில்
களளனுக்குக்கூடயென்றவன்மேல்பகைபோலக்
காட்டினாய் — அண்ணாவே

௪, அடிநாளைசாபததிடுசீதையால்வந்ததென்றேன்
அலைநதாயோ — அணணாவே-உடம்பெஙகும்
சுடுகிறசெநதணலேபடியினிலேகட்டித
தொலைநதாணாஅயயோவே

௫ நினையாதே சீதை தனைக்குலையும் வாழ்வென்றவென் சொல
நினைக்கதே - அண்ணாவே - ராமனை
மனிதன்மனிதன்என்றுவாயும் துடிக்கும்படிக்கே
மறந்தாயோ அண்ணாவே
௬. வள்ளல்கும்பகானனும் மாலியவான் சொல்லியும்
மருண்டாயே அண்ணாவே அடங்காடல்
துள்ளினமாடுபொதிசுமக்கும்என்றுபோலபட்டு
சுருண்டாயோ அண்ணாவே
௭. சுற்றமும்சேனையும் உனபத்துமுடியும்முதல்நாள
சோந்தாயோ அண்ணாவே-எல்லாரும
பெத்தபிரகாகிலும்ராமனைதெய்வம்என்று
தோந்தாயோ அண்ணாவே
௮. மாந்தகயிலாசமும உன்னுடையதோளுக்கு
பற்றுமோ அண்ணாவே-தோளமேலே
இராந்துராங்குக்கூட்டம இப்போதணிஅணியாத
தொத்துமோ அண்ணாவே
௯. விரிந்ததேவர்க்கெல்லாமகடைக்கண்கொடாமல்வெடு
வெடுத்தாயே அண்ணாவே களத்தில
பருந்துமகழுகுமசொந்தமுழுமுழுகண்டுகொத்துப
படுத்தாயே அண்ணாவே
௰. பூமலாஅமபுகளைக்காமனைக்கையதது
பொழிந்ததே அண்ணாவேஇப்போதிந்த
ராமன் எயதபிறகு காமன்எயகிறதெல்லாம
இழிந்ததே அண்ணாவே
௰௧. சிறுமதிகொண்டல்லவோ வறுபெண்களமேலாசை
திரண்டாயே கண்ணாவே-அப்பரவ
பொறுமையிடத்தல்லவோபெண்என்கிறபெணமேலே
புரண்டாயே அண்ணாவே
௰௨. பிரமாதிதேவாகள் தந்தவரங்கள்எங்கே
பிரிந்ததோ அண்ணாவே-இன்றைக்கெம
தருமராஜனுக்கும் உன்னைதின்றுதொங்கி
சரிந்ததோ அண்ணாவே

—— / ——

மண்டோதரிபுலம்பல்

விருத்தம

நாடிவிபீஷணன் இவ்வாறழுதபோது
நல்லசாமடுவனதேற்றதெளிந்தான் இப்பால்
பாடல்செயயுமடமாதாஅரக்காமாதாந்து
கா [illegible] தலைப்பலந்துமசோர

கூடமண்டோதரி அங்கேஅங்கேகொள்ளகொம்பில்லாக்
கொடிபோலேராவணனைப்போ உடல்மேல்வீழ்ந்து
தேடரியதுணைஇழந்தகிளிபோலேவாயைத்
திறக்கின்றாள் அழுதழுதுபறக்கின்றாளே

௰௫-திபதை-காமபோதிராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

க. என்னசெய்வேன் என்னசெய்வேன் மைநாகமலைபோல உன்னை
இங்கேகொண்டுநொந்தேன் நொந்தேன் லங்கைமன்னவா
உன்உயிரைக்கொன்றமன் என உயிரைக்கைக்கொள்ளானோ
ஓடியிதோவந்தேன்வந்தேன லங்கைமனனவா

உ. கண்ஆனபோகளெல்லாமபுண்ணாக்கிவீடணன் என்றும்
கருமமையுமவேமமாக்கிவிட்டாய லங்கைமன்னவா-ஐயா
பெண்ஆனசீதைபிறக்கலங்கை அழிந்துபே மனைற
பேச்சையேமெய்யாக்கிவிட்டாயலங்கைமன்னவா

௩. தினமஇந்தலோகந்திலே நீதேவராலுமசாகாயென்று
சிந்தைமகிழ்ச்சிஆனேனே லங்கைமன்னவா- அய்யோ
வினைபோலஇந்தநாளிலஒருமனிதனாலசோவாய என்ற
விதியறியாமலபோனேனே லங்கைமனனவா

௪. சீதைஆசையைவெளியில்லாமல் அடக்கிக்கொண்டு
செருக்களத்தில தூங்கிறாயே-லங்கைமன்னவா
ஏதையாசொர்க்கலோகத்துமாருக்குள உனக்கேற்க
எந்தபெண்ணைக்காணகியோ-லங்கைமன்னவா

௫. எட்டானைக்கொம்பும பிடுங்கி ஓட்டாமல கெட்டியாகக்கட்டு
இருக்கிறமணி மார்பாசசே-லங்கைமன்னவா அய்யோ
சட்டம ஆகராமன்அம்புபட்டாடைமேலஊசிபோலத
தட்டாமலஉருவிபபோசசே-லங்கைமனனவா

௬. ஊரிலேசீதைமேலவைத்தஆசை இந்தமட்டுமேஙகே
ஒளிந்திருந்துவாதிச்சே-லஙகைமன்னவா-சகு
வீரபாணம்உனஉடமபைஎவிவெட்டிசோதிக்கிறபோல
வெட்டியினறுசோதிச்சதோ-லஙகைமனனவா

௭. அனாத்தமாயவிளையுமஅயயோநினைக்காதே
அன்றுகேளாமலவைதாயே-லஙகைமன்னவா
உனக்குமுந்திகொள்ள [illegible]
[illegible]-லங்கைமனனவா

௫, நங்கைசூர்ப்பனகிசனகன் நங்கையையெடுக்கச்சொல்லி
நமனைபோலவந்துநின்றானே லங்கைமன்னவா அய்யோ
என்கழுத்தமபாவியவள் தன்கழுத்தைப்போலே ஆக்க
எண்ணியேஉன்னைகொன்றாளே லங்கைமன்னவா
௬, ஆந்தம் ஆமசீதையையாரும் வந்தனைசெய்யுந்தெய்வத்தை
ஆரோபோல் ஆசைபட்டாயே லங்கைமன்னவா-அய்யோ
இந்தமரத்தைவெட்டினால் இந்த இடத்தில்சாயுமென
றெண்ணாமல்புத்திகெட்டாயே லங்கைமன்னவா
௭. வேதன்முதலோராவரப்பிரசாதத்தால் மூவுலகுக்கும
வேந்தன்எனவாழ்ந்திட்டாயே லங்கைமன்னவா-அய்யோ
சீதையாம்புனைமோகவிட்டு வாழ்வாம்பாகபலகெடுத்து
தெருவில்என்னைவிட்டாயே லங்கைமன்னவா

---*---

சீதாதேவிக்கு அனுமாரஜெயசேதிகூறல்

விருத்தம

ஆனமண்டோதரியவள் தழுதுசேர்ந்தாள
அரக்கனுக்குக்கடனை விபீஷணனும்செய்தான்
வானரவேந்தனும் தம்பிதானுமக்சமபொன்
மௌலிவைக்கயிலங்கைஅபிஷேகங்கொண்டான்
மானவனும்மாருதியை ஏவத்தாள்போய்
வாடியதோரபயிருக்குமழை பொழிந்ததுபோலச்
சானகியனைகாகிடயிராவணனை போய்வீந்த
தனமசொல்வனைமகிழ்ந்துசோபனமசொலவனே
அசு-தரு-மத்தியமாவதி-இராசகம் ஆதிதாளம
பல்லவி

சோபனமசெல்லவந்தேனஉன்தன்-தொண்டன்-அனுமந்தன்

அநுபல்லவி

சோபனமசானகிதாயே (முந்த)
சுவாமிராமகாரியமஜெயம (அந்தசோபன

சரணங்கள

௧. ராமசாமிவிட்டமனுருகிப்படு ராவணன்உயிர்விடு-ஒரு
மாமலைபோலத்தனமோவீழ்ந்தானேவைகுந்தஞ்சேர்ந்தானே இந்த
சோபனம்

௨. தேவாமுனிவாசிறைகொண்டுபோலேசெழிப்பாம்உன்னைகொண்ட
லாபபாவி அரக்கன்பயங்கரம விணைபாவே பதவிக்கு கொண்டானே இந்த
சோபனம்

௩. இங்கேமுன்மோதிரமதந்துதானே இருமென்றுசொன்னேனே இப்போதுகேளமூந்தருளாமம்மானே அனுக்கிரகஞ்செய்தானே இந்த

சோபனம்

௪. சந்திரன்இந்திரன்தேவர்களுமஸ்தாபனமசகலர்க்கும் சோபனம்அம்மா இந்த;அரக்கனைநான்கொல்லவேணும் எனக்கிதுசோபனம் கா சோபனம் (னுமஅநத)

சீதாதேவி அனுமாரை-உபசரித்தல்

விருத்தம்

கனம்மலாந்தாமத்தோவன்பிது சோபனம்சொல்லக் காகில்கொண்டாள், தினமயுலர்ந்தசாமி திருவுமலர்ந்த திசைநோக்கித் தெண்டனிட்டாள், கனமமலர்ந்தாள அகம்மலர்த்தாளமுகமலர்ந்தாள என்அன்னைசனகி மனைனுள்மனமமலர்ந்தகுறையெல்லாம் மமாறினாள் அநும னேவாழ்த்தினானே

அ௨-தரு-ஆனந்தபைரவிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

எந்நாளும்வாழி நீதனே-என் தெய்வம்
உன்னைப்போல உண்டோ அனுமானே

அநுபல்லவி

தென்னிலங்கை அரக்கன் தன்னைப்பட்சித்தாயே
பின்னேமக்களுஞ்சொல்லவே எனை ஓரட்சித்தாயே (எந்நா)

சரணங்கள்

௧ இந்தக்குமசிறைமீட்பேன்என்ற வாக்கியம்-என்முன்
உரைத்தபடிசெய்தாயேஎன பாக்கியம்) அய்யா உன்
கந்த இலகிபிடித்ததே வைராக்கியம்-உனக்கு
பெருந்தமூர் லக்குமகொடுத்தேனே சிலாக்கியம்
சிரத்தினுலவேணக்கம செயவதேயோக்கியம் (எந்நாளும்)

௨. மனத்தினல்அடக்காகி சாரம்நீதி
எனக்கினிநீதந்த சரீரமஅய்யா
இனிசொல்லவெதுவும சாரம்-அங்கே
அனிதாசமிககுமசெய ஆதாரம
உனக்குநான்செய் வேணுஉபகாரம(எந்நாளும)

பிதம் ஆம் என் சொல் ஒன்றும் தட்டாதே - சொப்ப
இவ் அரக்கியர் மேல் வெ - டாதே - கோபம்
உதவி செய்கை வி - டாதே - அமைதி
யெதுவும் நீ தந்தேன் நீ இனி பயப்படாதே
முதல்வர் மூவருக்கும் முதற்கு கொடாதே

சீதாதேவி அக்கினியில் குளித்து எழுந்தது

விருத்தம்

செவிக்கேசுபம் சொற் அனுமர் சீதாதேவி யிவ்வாழிகள் சொன்னான் இரா விபிஷணனும் சென்றான் திருச்சேவைக்கு சமயம் என்றான் புவி கோதாயே வருகவென்றான் பூவைபழம் சோலைகொண்டாள் பூவாட்ட மேல் சென்றையுன் புனை தான் அம்மை பணிந்து நின்றான், தவத்தோர் ஆகார ஞம ஸ்ரீராமன் தனது குப்பபுவேறுக்கச்சாமி அடியேனைசெய கிளைச்சி பயாய என்றாள் கலமேல் கைகுவித்தாள் முக்கால் வலம் வந்த வெசெழுந்த வ வளர்த்த செழுந்தனலில் குதித்தாள் அமபோதெழுந்த பருக்கொழுந்தா மசீதையெழுந்தாளே,

அரு கரு-பிலஹரி ராகம்-ஆதி தாளம்

பல்லவி

எழுந்தாளே பூங்கோதை-யெழுந்தாளே சீதை

அனுபல்லவி

பொழுது போல் ஒளி ஓங்கி குளித்த செந்தனல் நீங்கி (எழுந்தாளே)

சரணங்கள்

௧. புரந்தராணி பூமேல் ஆரணன் வாணி
பூதேசன் சர்வாணி
அருந்தவன் உடன் கூட அருந்ததியும் கொண்டாட
அமரர் சேர்பனம் ஆட பூமலர் போட [எழுந்)

௨, திருமேனி மின்னிலகின்ன செழுமஞ்சள் வெளியின்ன
நிரையெங்கும் பளபளென்ன
தருமம் புகழ்ந்து நாள் எத்தனையும் குளம்பதுவெள்ள
சகலசேனையும் மெள்ள [illegible]

௩, மலரடிகசங்கா பலரணிச் சுடரையசைய ...
மங்கலவண்டு சங்காமல
... ...
கண்டோர்களா மங்கல

௬, குங்குமம்புல்ராமல்குழல்மேல்மைமலராமல்
கூந்தலபூஉலராமல்
அங்கேராமன்முன்னாலேஅக்கினிதேவன்கைமேலே
அலங்கததாமரைபபோலே மின்னலைப்போலே(எழுந்)

—*—

அக்கினிபகவான்முறையிடல்

விருத்தம

எழுந்ததோர்சீதைதன்னை ஏந்தியஅககினிதேவன்
செழுந்தழையமாலிராமன் திருமுன்னேவைததுவீழ்ந்தான்
புழுங்கினேன்சாமியிந்தபூவைகறபென்னுந்தீயால்
அழுங்கினேன்யெனததன்வாயமேலஅறையிட்டான் முறையிட்டானே

௪௪-தரு-பியாகடைராகம-ஆதிதாளம

பல்லவி

என்னபிழைகள்செயதேன்சாமி-நான் அக்கினிதேவன்
ஏதுபிழைகளசெய்தேன்சாமி

அநுபல்லவி

தன்னிச்சீதைதனனை யென்னில்விடுவித்தாயே
பதிவிரதாககினியாலே யெனனைசசுடுவிததாயே(என்

சரணஙகள

௧, ஏதொருபொருளையும சுடுவதெனதுசென்மம்
எனனையுமசுட்டஇந்த அன்னை பததினிதன்மம்
வேதத்திலுமஎனைஅல் லாலஉணடோ ஒருகன்மம்
மெயயெஙகுமவிளஙகும எனமேலசெயயல்ஆமோவனமம என்

௨, பாலுமபததசகுமோரும் பதக்கென்றெண்ணப்பேமோ
வைகதொடிசீதைதகினை எநதபெணகள்தாமோ
நாலுபகதநதயிந்தக கோலமசெயயலஆமோ
நகைகூவளாலேன் அங்கமயியபடி வேமோ-என்

௩, நீதிஅனுமான்சொனனோ சேதிககுஉணடோலாபம்
நினைபபறிநதுமமே திசதால உலககிலஎனனலாபம
சேதிஅறிநதிககும சீதைககுணடோ நாபம்
சொன்னேனசாசதியம இறா கொலசெலஎன்மேல்கோபம-என்

ஸ்ரீராமர் சீதாதேவியை அங்கீகரித்தல்

கலித்துறை

மாட்சிஇவ்வாறுசொல் அக்கினிதேவனைவள்ளல்கண்டான
சாட்சிஎல்லோருக்கும்நீயே சனகிக்குமசத்தியம்சொன்னாய
மீட்சிசெயவாயென்றுவிட்டான் அப்போதுமிதிலைவல்லி
காட்சிசெயராகவன்முனனே யிருந்துகளித்தனளே

—(*)—

பிரம்மதேவர்ஸ்ரீராமனைத்தோத்திரஞ்செய்தல்

விருத்தம்

அனம்போல்இவ்வாறொழுங்கானே அருளால்லோகதிராகவனும்
கனமேசோசென்றாசனகிருணம் கண்டுதுதித்தான்பிரமாவும்
நினைத்தான்பிறிதீங்கிவைநீயே அறிவாயசீதையின்மேல்
சினததாளஏதெனறவாள்பெருமை தெரிபயான்புகழ்ந்துவிரிப்பானே

௫௫-தரு-திபிதை-பூபாளராகம்-அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள

௧, பராமாரவிகுலராமாபுச
பலராமாகோ சலராமா
சராமாமனோகரர்மாசௌ
ந்தரராமாஆ பிரகாமா

௨, பள்ளமாவையிதற்குள்ளேபுகுந்தேவர்க்கும்
பரமபதந்தருவாய் என்கோவே
கள்ளனும்ஆய்நின்றுவிளக்குப்பிடிக்கிறுஉன்
கபடைஆர்அறிவாரென கர்த்தாவேராமராமா

௩, முககாட்டிடபிள்ளைமுன்நின்றபிள்ளை அல்லால்
முதல்குட்டினபிள்ளையை அறியாதே
இககாரியமபோலஒன்றைஒன்றெதிர்காட்டி
யிடைநின்றுஉன்னைககாணப தெப்போதே ராமராமா

௪, நீதியாநாலாறுபேருக்குளஒருவனை
நீக்கியருளுமவிதத்தை பூண்டாயே
ஆதிமூலமென்றநாதத்தில் பதம்வைக்க
ஆனைக்குமுன்னேவந் தண்டாயேராமராமா

௫, கயிறறைபாம்பென்றெண்ணிக் கலங்கும்வண்ணம ஒன்று
கருக்கலஉண்டாகிய வகைபோலே
மயக்கத்திலோகங்கள் மயங்குமவண்ணம்இந்த
மயக்கங்காட்டுமெ ஆமோ நெடுமாலே-ராமராமா

௬. ஞாலம்தண்ணீர் அனல்வெளி இவற்றைந்து
காலுமூன்றிரண்டொன்றாய — அதிகாரா
கோலமனைத்தின் காட்டி ஆருக்குளளே ஆளாய்
குறுகுறுக்கிறதேன்ன — ரகுவீரா-ராமராமா

௭. மாயைதனைப்படைப்பாய மாயையுமதுடைப்பாய உன்
வல்லமை அறியாதல — லே பூமி
மாயைகளுள் இருப்பவும்மயக்கமகாட்டினால் உன்
மகிமை அறிவதெப்படி — படிசாமி-ராமராமா

௮. நீயும்சீதையும்பெற்றதாயும்தந்தையுமென்றே
நினைக்கிறோம்நாளகளச — தாகாலம்
தாய இவளமகிமையைபுவிக்குக்காட்டவேண்டிச்
சாமிநீசெய்தாயே — இக்கோலம்-ராமராமா

௯. கனிவிறைநிலஎந்தஉயிரும்உயிருக்குளளே
கருததுமநீதெரிவாயே — பெரியோனே
சனகிசநததும-மாத்திரமதெரிய துபோல இந்திர
சாலமசெயயலஆமோ — நீதானே-ராமராமா

௰. அககினியைசுடும் அககினிசீதையென்
றகிலமறிநததே — இவளருசி
யிககோலமராவணனதீணடாமலநிலநதோடே
எடுத்தானெ இதைவிட — என்சாட்சி-ராமராமா

௰௧. நிலையும்பிழைசொனனவாயையுமவடலைசசெந்
நிலையுமகம்பிவட — பிரதாபம்
வாயபுளிதககோமாலசாயபுளிதததோனெனறு
மனததிலஎணணிடலும — வெகுபாயம்-ராமராமா

௰௨. எளளுககுளஎண்ணெய்போல இருககிமுநீசீதை
இடததிலஇருககலையோ — பாதகவே
உள்ளாகநததைவளளல்அறியும் என்றவாசகதை
உனைஅல்லவோசொலலால் — சர்க்காவோ-ராமராமா

௰௩. எதிர் அரசகளாகவொன்றாய் பதியில் எங்களை வைததாய
யிரகத்தயவுகாகிம — கோபசசொ
மிதிலைவல்லி [illegible] யிலை [illegible] சோதித்தாளெங்களை
விருககிட்டு [illegible] னை — மனதாய்தே [illegible]-ராமராமா

௰௪. அழககாகிய [illegible] ளைப்புடக்கிலவசதெகுபடாகளை
அவருக்குண்டாசெல்லால — விரதியாசம்
[illegible]
[illegible] — [illegible] ராமராமா

மக்களையும் மருமகளையும் சக்கரவர்த்தி புகழுதல்

விருத்தம்

ஆராச பிரமன் இவ்வா றுரைக்க தேவா
அனுமதியால் தசரதன் தோணிலமேற் கொண்டான்
காரரும் குழல் சீதைக்கு பசரித்தான்
கற்பகம் மவாழி என்றான் இளையோ தன்னைச்
சேராமல் அண்ணன் தாளைப் புண்ணும் இந்திரனை
தோளைப் புண்ணும் தொடைத்தனையே என்றான் கண்ட
மராபிரான் தன்னைத் தான் மார்பிலகட்டி
மகிழ்வான அவனைத்துணைக் கைகட்டப் புகழ்வானே

அரு-தரு-மத்தியமாவதி ராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஐயனே யின்றுன்னைக் கண்டேனே-ஆனந்தங் கொண்டேன்

அநுபல்லவி

வையம் ஆள தசரதன் ஆம் என்னை நீக்கிவிட்ட பின்னை
வானவருக்கும் அசுரர் [illegible] எட்ட
மாயவன் உலகத்தில் வசித்தென்றன் வைத்த (ஐய)

சரணங்கள்

க மங்கிகப் பூமிக்குத் தானும் வருநாளும் உன்றன் தாளிலே
வனத்தில் உன்றலனும் மருள் ஞம் பொருந்தோயிந்த காலிலே
எல்லாருமகாண கைகேசி சண்டாளி எவ்வேதிலே
உருத்துச் செவியைக்கடித்தாப் போல் உனைப்பிரிந்தாளென்றே வி
செல்லு நதிரத்திரனுக்கு கதிரவியமகனை கொடுத்தாப் போல (வே
செல்ல மகனுக்கு தெய்வமகன் பொடுத்தாப் போல (ஐய

உ கைகேசி செல்லமபுகாயம கை ஏசுதகேவமாறும் ரா
உனைகட்டிக்கொண்டா நினைசலலவப் பின்னையும் மனையும் ஆற ரீப
ஐயா உன்முகத்தைப் பால அழுதமுப சுவையை [illegible]
ஆறுமுகமும் உன்முகம்போல ஆகுமோ பனையே [illegible]
கையுமெய்யும் என்றன் [illegible] கண்களில் சிரிக்க
கண்களைப்படைத்தவர் பின்றல்லோ பலிக்க (ஐய)

ங பரதனையும் கூட்டிக்கொள வேணுமோ உற்பிரிவைக்கு
யாருளோ உனக்கொப்பா ரேரெனா அப்பா உதன் அருமைக்கு
இருவமாம் அருநட்கூட கிசோரிசைத பெருமைக்கு
சோதிக்க வேணுமோ எனா செய்வேன் உன்றன் ஒருமைக்கு
இதை [illegible] உனை [illegible]
[illegible]

இருக்கண்டக்ஞனுக்குத் தீங்குண்டோமென்மேலே
தேவாதிதேவர்க்கும இறந்தேனேஉன்னாலே (அய்ய)

—*—

அனுமார்-வசந்தனைக்கொண்டுவருதல்

விருத்தம

முடிபுனையும்தசரதன் உரை இகழ்ந்து முழுதும்யொழிந்துடனே
முதல்வரமதனில்அனைவர்களும்பழமுறையிலெழுந்தபின்னே
பிடாபெருகும்பாதனை அருளும்படிபடதிசைபுஷ்பகமேல
ரகுபதியும்சானகியுமஒருதம்பியுமஎவரும்நிறைந்திடுமமுன்
மடியுமவசந்தனைஒருநிமிஷமகொடுவருகெனஎம்பெருமான்
வனாநிருபமதனைமுடிவிசைகொண்டொருமரவியன்மண்டலமும
அடுகளிரிந்திரன்உரைதருமண்டலம அயன்உரைமண்டலமும
அதிரதிஅரும்படிசை அனுமந்தனஅவ்வளவில்கிளம்பினனே

அசு-தரு-அசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

தாவி அனுமந்தன் பாய்ந்தானே-சவுந்தரராம
சாமிமுன்கொண்டோடி பாய்ந்தானே

அனுபல்லவி

காவல்வசந்தனைமுன்போலே காட்டென்றுசெங்கைகளிலே
காத்தல்எழுந்திட எம்புரதிசைகண்டு
வேகத்துடனே அதை கொடியினில்விசைகொண்டு தாவி

சரணங்கள்

௧ அருவிளமலோகவதை வாட்டி-வசந்தன்-இலாயல்
சொலலி அரகரியென்று ராட்டிகாலேவிழுந்த
நாகவாசலா அப்பால ஓட்டிகாட்டாளென்று
நமனைவாவிலசுருக்கி மாட்டிஎங்கெங்குமதேடி
கருடவேகமோடு கந்தாவலோகமும
இருக்கண்ணும்சிமிட்டாமுன் இந்திரலோகமும (தாவி)

௨ ஐந்தாருநிழல்எங்கும தேடிபயந்துவந்த
அந்ததேவரோடுரை யாடி-சொர்க்கலோகத்தில்
சந்தேகமஉண்டென்றதை நாடி-அந்தலோகத்தில்
சற்றுநேரத்திலேபோயக கூடி-அதற்பயபுறம
பந்துபோலேயெழும்பிப பனைத்தலால்பெருக்கி
அந்தக்ஷணுடனே இந்திரனையுமசுருக்கிதாவி

௩ கவலையாபிரமலோகம் நோக்கி-வசந்தனையிங்கே
காட்டென்றுபிரமமாவுடன் தாக்கி-இந்திரனையட்டு

டவனையுமவாலிலிட்டித் — தூக்கி-ச்சுரசொன்ன
அந்தவுலகைவிட்டுப் — போக்கி மிகவுமலல
தவமிருந்தபெருஞ் — சத்தியமுனிவாகிட்டுமே
விவரமுரைத்திடும் — விஷ்ணுபதவிமட்டுமே (தாவி)

ஸ்ரீராமசீதைக்கு லங்கையில்பலாபட்ட

இடையாகனகசட்டல

விருத்தம

ஓசையுடன் அனுமன் இந்தவாறுமகாதீனத்தை உடனேசொண்டா ர்; ஆகமிகமிகவிதாவாணாரகளப ணிடாகள அனைஓப்பால்; வாகைபெ ற்றமையுந்ராவும்பட்டயும புதைபட்டமைசிறந்தராடன, சீதாகைவே னு மசீதையுடன்செல்லுவான் இமை இவாசனைசொல்லுவானே

மெகா-கரு-இசிதை-சங்கராபரணம்-ஆட தாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

௧. கன்னிகையே அந்தசனகனோகளீயிலவந்த
கற்புள்ள — மடமானே
உன்னிமித்தத்தில் இந்த தென்னிலங்கைபோனதை
உற்றுப்பார் — சீதாயே
௨. வடித்தனை நின்றுவிலநான் ராவணனுயிர்கொண்ட
வடக்குவாசலைப் — பாராய்
கெடிபெறுநீலனை அந்தப்பிரகஸ்தன் உயிர்பறித்த
கிழக்குவாசலைப் — பாராய்
௩. தீரன் அங்கதனந்த வச்சிரதந்தனைக்கொன்ற
தெற்குவாசலைப் — பாராய்
வீரனுன்மைத்துனன் இந்திரசித்தனைக்கொன்ற
மேற்குவாசலைப் — பாராய்
௪. உறுதிசொல்கும்பகர்ணனை அதிகாயன்முதலானோர்
உருண்டகளத்தைப் — பாராய்
பிறகுமுலபலங்கள் சாலப்பட்டுவிழமாண்டாய
பிறண்டகளத்தைப் — பாராய்
௫. ஆடுபோரிலங்கைக்காத்த அனுமான் அக்கமனை அன்
றடுகளத்தைப்பாராய் — பாராய்
படுபாவி ஆமமகோதரனென்றங்கையில்பட்ட
படுகளத்தைப்பாராய் — பாராய்
௬ வடிவானபாண்டமகொட்டித் தட்டிச்செய்யுமகுச
வனுக்குப்பலநாள — மேலே

தடிகாரனுக்கனாக்ஷணம்போல் அரக்காயென்றால்
சமைந்ததைப்பாரக்கண — றாலே

எ, இந்திரசந்திரசூரியர் எட்டிப்பார்க்கக்கூடாத
ஏழுமதில்கள் — பாராய்

அநேகம் ஆம்பர்தாள லோகத்தினகீழும்போம்
அகழிகள் இவை — பாராய்

அ, சுக்கிரீவன் தங்கினின்று ராவணன்மேலப்பாய்ந்த
சுவேலமலையைப் — பாராய்

இக்கடலசேனைபட்ட ரத்தக்கடலைக்கொண்ட
இந்தக்கடலைப் — பாராய்

ஸ்ரீராமர்சீதைக்குச் சேதுவைக்காட்டி

அதின்மகிமைகூறல்

விருத்தம்.

நிறமென்கூந்தல்சானகியே நினை அநுமான்கண்டுவந்த
பிறகுகவிகளொருநாளிலே பெருக்கச்செய்யும்போ அணைபாராய்
உறுதி ஆந்இதன்மகிமை உரைக்கமுடியாதானாலும்
சிறிதுமொழிவேன்னனராமன் செலவானயெடுத்துச்சொல்வானே

அள- தரு-மோகனராகம்-அடதாளசாபபு.

பல்லவி

இந்தச்சேதுவைக்கண்டால்பபோமே-சனகனபெண்ணே இகமறசித்தி ஆ

அநுபல்லவி

சந்ததமும்மனதினில்பிரியாதே-சகலபதினிகளும்தொழவருமமாதே இ

சரணங்கள்,

க- தந்தைதாயுடனே — குருதெய்வந்தனையுங்கதிகெட்டனறு
தஞ்சமஅடைந்தவனைக்கெஞ்ச — அருக்குமசறபனையுமஅருதிமனை
அந்தணரைப்பசுவைமைந்தரைக் — கொலலுமவேதனையும-பஞ்சக்
காலத்திலஅன்னமிட்டவரைக்கன்னமிட்டிடும — வஞ்சனையுமபயப்
படாமலந்தை ஆனகளைக — குடிப்பதும-சு
மந்தைஉரைஞ்சுகலலை — இடிப்பது-நீ
சந்திவிருடசங்களை — ஒடிப்பதும-பிறர்
சொந்தப்பெண்களைக்கையைப் — பிடிப்பதும்
நொந்தோர்பொருளைக் — கொண்டதோஷமும்
நோன்புகளைநடுவில — விண்டதோஷமும
வந்துபோவசிக்க — உண்டதோஷமும்
மடிசூழ்வுபெண்களைக் — கண்டதோஷமும் (இந்த)

௩. கேடுசெய்பவ ரோடுறவாகி நிலையுமவயிற்றினிற
கீரென்றிடவழக்கோரம் சொல்லியகெடுதலையுமபாதிசாமத்தில்
வீடுகளில்மறைந்து கோடிநெருப்பிடுமடுலையு - கண்ணிகளகுத்தி
விலஙகுமபரவைகளுகலஙகிடவேசெய்யுமகொலையுமஆணுமபெண்ணு
கூடுமகூட்டுறவைப பிறிப்பதும் வெறி
பாடுதபபிரட்டகக் குறிப்பதுமங்கே
காடுகளிலேவெட்டி யறிப்பதும-விளை
யாடும்பிள்ளைககழுத்தை முறிப்பதும்
நாடிகவெடுப்பவரைத் தடுக்கும்பாவமும
நான இழந்தபெண்ணுடன் படுக்குமபாவமும
கோட்டைக்குளத்தைத்துத்து விடுக்குமபாவமும்
கோளசொலலிககுடிகளைக கெடுக்கும்பாவமும்(இந்த).

௪. மாலைஇட்டவனைஇகழ்ந்துசொல்லும பாதகமும்வேறொருவனை
மருவிஅதனில்வந்தகருவை அழிக்குந்தோதகமும்-பாலுமதேனும
போலஇருப்பவரைககலைக்கும மித்திரபேதகமும-மாதவிடாய
பூத்தமங்கையரைச சேர்ந்தணைத்தசூதகமும்தருவேனென்றும
மேலவாக்கைஅலைக சழிப்பதும-வழிச
சாலைசத்திரஙகளை அறிப்பதும-செய்யும
காலசெபதபத்தை ஒழிப்பதும-இடை
பாலேகவிசனாப பழிப்பதும
ஏலுமயினாசசிகளைத் தின்றதோஷமும
இருட்டினிலஇடப இலலை என்றதோஷமும
ஆலயஙகளிலபபுணா கின்றதோஷமும
ஆறறிலஅயமணத்துடன் சென்றதோஷமு (இந்த).

ஸ்ரீராமா சீதைக்குவந்தவழி அடையாளங்கூறல்

விருத்தம

திருவணைட்டலன் ஈதென்றுசிலையிறலபபருத்தராயங்
தருமமாக்குறலி ஆன சானகிவதனம்நோக்கிப்
பொருமமதில் அயோத்திவிட்டுப் புறப்பட்டநாள்முன் தொட்டு
வரும்வழி அடையாளங்கள வகுத்திட்டான்தொகுத்திட்டானே

இராகம-தரு-ஆனந்தபைரவிராகம-அட தாளசாப்பு

பல்லவி

சனகமமாதே-பாரா -சனகமமாதே

இராமநாடகம்

அநுபல்லவி

நினைவினுடன்மனம் நெகிழ்ப்பாராய்பெண்ணே (சன)

சரணங்கள்.

க, இலங்கைக்கோமேலேழுந்தாவ் பெருந்தனுமான்பாயவே
இடமதருமமேயெந்திரமஇது ராம [illegible]
தலைபுகழ்ந்தேவனன்னைவருணன அடைக்கலமென்று
சரணாபுகுந்ததாலமயிது தாமே-பெண்ணே (சனக)

உ மகதிக்கிரவுளளவும்போமபொதியமலை இதுதிவய
[illegible] அகஸ்தியமுனி தாமம
[illegible] நின்றமலையிதுசுக்கிரீவன்வாழ
[illegible] நிகுமலையிதுணுக்கா தீனம-பெண்ணே (சனக)

௩ [illegible] ராமபே லஉன்னையிணைங்கவே
[illegible] ஆடுவொருக்கா காலே
[illegible] ராமராதாஉருமாறி
[illegible] வந்திருப்பாரண ஞாலெபெண்ணே (சனக)

௪ [illegible] மபிறுமேலேழுமரங்களுமவிழ்ந்து
[illegible] பரமேசக்கு
[illegible] தலைமபியுடன்நமையிருந்த
[illegible] வந்த [illegible] பாரா'ப்பெண்ணே (சனக)

ரு. [illegible] பணிகளைக்கக்கிரீவன்வாழ்காட்டினன்
[illegible] வாரம
[illegible] யையுமஉன்னையுமசாதத
[illegible] கடைதிலவிடமபமைை ஏரமபெண்ணே (சனக)

சு, [illegible] பசிபாறறியெனைபபோறறிச
[illegible] சாலை
[illegible] மேலக்கைங்கன்
[illegible] மூலையிந்த மூலைபெண்ணே (சனக)

எ. எதிர்தருமராவணன்கையில பழமைமபாராட்டிஉன்னுல்
பிறந்தந்தைதக்கிலமேநமஸ காரம்
சதிசெய்பழுனாறுவருஷமும நாமயிருக்கத்தமபிசெய்த
சாலையிதுபகுரவடி தீரம-பெண்ணே (சனக)

அ இவிடமாரீசனபட்டதிவிடமசூர்பபங்கிகெட்ட
திவிடமகரதூஷணா வி[illegible]
இவிடமகோதாவிரிஅணைவிவவிடம்பிரவிட
[illegible] [illegible] (சனக)

௯. தனித்துநீபுலம்பிநாள உன்னிடத்தமஉயிரவிடும்
சடாயுவளமஇதுஅவன் என் சாமி
அநித்நியமஇல்லாஅகஸ்தியமுனிஎனக்குபபடைகொடுத்தயிடம
அறிவையோாதகைலோபணணிய சாமிபெணணே (சன)

௰, இதுவசிஷடனிவனம் இதுதண்டகாரணியம
இதுவேமுனிவாசகுடி வாசம்
இதுசாபஙகமுனிதேவியுடனமுக்திபெற்ற
இடமஇதுஅததிபிர காசமபெண்ணே(சனக)

௰௧, இஙகேவிராதனைக்கொல்லத்தேன் ஆகினைபபோற்றி
எகிறுகவ் சுலலயிவாலனிய மீதே
தஙகப் ணிஉலைகஅுசுயைதாளனுஅததிரி
தபவோடாதரிததஸ்தலம மீதேபெண்ணே (சனக)

௰௨ கணறுபிரிநதபசுப்போல்நாளேபிரியப்பரதன்வநது
கணடபவிலைசித்திர கூடம்
அன்றினையவன் தனளஎறிவநதயமுனையிதுக
கடையாள ரபாமூஙகிலாடிசசெய ஓடமபெண்ணே (சன)

௰௩, ராமஏழுவரு ஷநூம்நமமைவருமவழிநோககி
இருககுமபறத்துன் ணுககிது காணி
காஏ அகுன் ககுசஙகை யிதுமமைமூநாள்
கட ஏறறிவிட்டநித்த தோணிபெண்ணே (சனக

௰௪, சிலம்உளளதந்தையாாககுளளருமகீருப்தான்கைறதத
தீாதஙமஇதுஙககைநதி நேத்தி
மூலமுதலபபொருளஇருககுமஆலிலைப்போலேஇதோ
முன்க ணுடநகரம அயோததிபெணணே (சனக)

ஸ்ரீராமர்வரஇல்லையெனறுபரதர்புலமபல்.

சநதவிருத்தம

உரத்தானேஇங்கவிதம்உரைத்தராமன்
உடனவருமசேனையுந்தானுமபரத்துவாசன்
வாசசாலையினிலபபுகுநதுவள அயோததிதன்னில்
மாருதியைஅனுபபஅவன்வருமபோதிஙகே
தாதததானேளனகுறைநதநாள ஆசைசையோ
சாமிவருவானோவாரானோயினனம
வரநதாரேணை எனன ஆவிவைககேன்என்று
வாடிவதங்கி பரதன் வெகுநதுநொநதிருநதானே

௯௭-திபதை-பூபாளராகம் அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்

௧. பதினாலுவருஷம்போய பரதாநான்வருகிறேன்
பட்டாளனாமுயிருதம பூமி
பதினாலுவருஷத்துக்குள்ளேவருவது
பதினாலும்போயோமெ சாமி-ராமராமா

௨ உண்டானராமவாகொன்றேரண்டோஎன்தன்
ஊழ்வினைபயன இது தானே
மண்டையிலேயெழுதிமயிரால்மறைத்துவைத்த
மாலேபினகபட்டு வேனே-ராமராமா

௩. முககிபபாதுகையேயெல்லாத்தெய்வமுமஎன்று
முகாளிலகட்டளையிட டாயே
தெறகுதகிசையேயெலலாத்திசையுமஆமஎனறென்னத்
தினமபாாததுதகிகைககவிட் டாயோராம்ராமா

௪, வருவாளஎனசாமிஎனனைப்பிரியாதேயெல் றுநெஞ்சை
மடக்கமடககபடல காதே
இருபாதமானதுஞ்சாலலும்கனாகண்டோல்துஞ்லாமல்
எனகணணெரிபெயராது காதே-ராமராமா

௫ உருகிறதாயமாாக்குமஊர்கருக்எனக்கும்சொன்ன
ஒருவனைககாணேன்கண மீதே
வரும்விதிவாதெதென்றுல்படும்விதிபடவேணும்
மாட்டோமஎனறுலும விடாதே ராமரா

௬. அணணன்ஆமயெனசொல்லைசத்துருக்தனும்கேளாமல
அரசாளமனச்கலககி றுனே
அணணன்அழைததுபபோனலட்சுமணனபோல்என்னையும
அழைத்துப்போகூடயெனகி றுனேராம்ராமா

௭, பூமிநெருப்பிலவிழும்விழவேண்டாம்என்றுரு
புததிமதிசொலலகில லாயோ
சாமிமுனபோனநெருசேவருவானே
சறறேநீவந்துசொல லாயோ-ராமாராமா

௮ பெ ந்தவனங்களனிலே-யெவருடன்சண்டையோ
பு ரந்தரேசொலலோ ஜோதா
நம்பபடையிலபபோனலுதவேபடாமலததிருமடம்
நாயகனிவரதபனை ஏதோராமாராம

௯. பருவங்கள் பதினாலும் தவஞ்செய்தென்ன கண்டேன்
படைத்தேனே இந்த அபவாதம்
பெருமாள் சென்றவழியில் புல்லாய் முளைத்தாலும்
பெறலாமோ ஆண்டவன் பாதம் ராமராமா

௰. அரசனையும் காணேன் அரசுக்கரசர் நின்ற
அண்ணனையும் காணேனென்னால் மாத்திரம்
பரதனென்ற பேரைப் பதவென்று சொல்லலாம்
பாவினானதற்கல்லோ மாத்திரம் ராமராமா

சத்துருக்கர்-அரசாட்சிக்கு-உடன்படாமை

விருத்தம்

பரதன் இந்தவிதம் புலம்பிச் சாமி தெரிசனம் காணப்பாவினானே
சரதம்பின் இனி தீயப்பாயவேன் உலகாளவே சத்துருக்கா தம்பியென்றான்
விரவிய கானிலதுபோய் நெருப்பாக்கச் சுட அண்ணா வீழ்ந்துசோகந்தான்
செம்மையன்றோ உனக்குப்பின் நிலமென்றான் எனக்கேனோ வாழ்வு என்றான்

௮௬-தரு-புன்னாகவராளி ஆதிதாளம்

பல்லவி

இதற்கோ நான் ஆளானேன்-இதற்கோ அண்ணாவே

அநுபல்லவி

சதிக்குள் சத்துருக்கனை வாவென்றழைத்திட்டாயே
சாமிபரதா என்னைக் கைநழுவ விட்டாயோ (இதற்கோ)

சரணங்கள்

௧. பூமி ஆளச்சொல்லி என்னைத் தானே-விட்டுப்
போனால் என்ன ஆகுமோ கோமானே
ராமன் முகம் உன்னை மூச்சும் கண்டு நானே
ரண்டாட்டில் ஊட்டின குட்டிபோல் ஆனேனே (இதற்கோ)

௨. ஒருவன் கானகத்தில் ஏகவும்-அவன்
ஒருவன் தம்பி ஆனவன் நெருப்பிலே மூழ்கவும்
ஒரு தம்பி என்னுயிர் வல்லுயிர் ஆகவும் (இதற்கோ)

௩. எனக்கு மாத்திரம் உடல் கெட்டியோ-உன்பின்
இருந்து ஆளாவிட்டால் நஷ்டியோ
உனக்கும் பின்னவா ராமல எனக்கொரு வெட்டியோ
உள உயிரிலும் பந்தன் உயிர்க்கருப்பட்டியோ (இதற்கோ)

இராமநாடகம்

அக்கினியில் விழப்போகிற பரதனைக் கௌசலை அம்மன்

தடுத்துக் கூறுதல்

வாடி இவ்வாறழுத தம்பிக்கிரங்கா நான் போய்
　மாளவே னெனில் உயிர் வன்புவியை ஆள்வனென்று
கூடிய மந்திரிமாரும் ஊர் உள்ளாரும்
　குலந்தலைப்பரதனிதுவாகச் சொன்னான்
நாடியதோர் கௌசலையும் கேட்டு வந்தாள்
　நன்மகனே மகனே யென செய்வேனென்றே
ஓடி அவன் கையிணையைப் பிடித்தாள் புத்தி
　உரைக்கின்றாள் மகன் மனதைத் தேற்றுகின்றாளே

௯௰-௩ரு-காமபோதி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

என்னை நினைந்தாய் பரதா-என்னை நினைந்தாயே

அநுபல்லவி

அன்னை என்னும் கௌசலையை　　அகலவிட்டிட நீயே (என்

சரணங்கள்

௧. முன் மகனாகிய ராமன்　　முகம் பாராக்கவலையெல்லாம்
　உன் முகத்தைக் கண்டு நீங்கி　　உள்ளங்குளிர்ந்தேன் மகனே
　நின் முகமுங்காட்டாமல்　　நெருப்பின் முகம் நீ பார்த்தால்
　என் முகத்தைப் பார்க்கும் முகம்　　எந்த முகம் மகனே (என்
௨. எத்தனை நாயனும் உனக்க　　இணை ஆவரோ நீ போனால்
　செத்துலகம் போயென்று　　சீவனும் போமே மகனே
　பெற்ற மணப்பித்தனெனும்　　பிள்ளைமையப் பலனோடா
　சுற்றிலும் செல்லியப்பட　　துணிந்தாயோடா மகனே (என்
௩. இத்தம் கொண்ட ராமனவர　　விதோ அதோ வென்றிருக்க நீ
　மத்தம் கொண்டாப்போலே　　உயிர் மாய்க்கலாமோ மகனே
　சுந்தரமாச் செய்தும்　　சுகம் தக்கினதுமல்ல
　விரதம் தக்கினதுமல்ல　　வேண்டாம் அடா மகனே (என்)

பரதா கௌசலை அம்மனோடு முறையிட்டு இரங்கல்

கொச்சகம்

பன்னியிது தாய் சொல்லப் பரதனார் போற்றி ஆண்டும் அண்ணன்
சொன்னபடி காத்திருந்தும் சுவாமி தரிசனங்காணேன

பின்னெனக்கார் இருந்தென் ஆர்போய் என் பெருந்தீயில்
என் உயிரை விடுவேன் என்றெழுவான் சொல்லிமொழிவானே

௬௨-தரு-வசந்த-ராகம்-திரிபுடை தாளம

பல்லவி

இனிநான் இருக்கல் ஆமோ தாயே

அநுபல்லவி

அநியாயத்தில் ஐயனுக் காகாமல் போயே (இனி

சரணங்கள்

௧. மருவில் வரங்கொண்டேன் நானே - அண்ணன்
வழிபார்த்துப் பார்த்தென்தன் விழியும் பூத்தேனே
சிறுபிள்ளைப் பருவமான் தானே - இந்நிலை
இறகு பறிகொடுத்த பறவையாய்ப் போனேன் (இனிநான்)

௨. வருத்தம் அறியான் சாமி கொஞ்சம் அறிந்தால
வாராமல இருப்பானோ எனக்குண்டோ தஞ்சம
நெருக்குதே வல்லபழிக பஞ்சம - என்னை
நெருப்பிலே போட்டாலும் வேமோ என்னெஞ்சம (இனிநான்)

௩. அரசனுக்குதவாமல் கெடுத்தான - அண்ணன்
அருமந்த முடிக்குமான் சடைமுடி கொடுத்தேன்
தருமந்துறையைக் கட்டில விடுத்தே பரதன்
சாமித்துரோகி யென்றே எங்கும் பேரெடுத்தேனே (இனிநான்)

௪. ஐயா அன்னை சொல்லை நான காமல் கேட்க
அளிக்கத்தக்க வனம் இவளத் துக்காகாமல்
செய்தேனே வெகுகுற்றம் போ காமல - பாவ
தீட்டுக்கு முழுகக்கொல் லுற நெருப்பில முழ்காமல (இனிநான்

—*—

ஸ்ரீராமர்வரவை அநுமார் பரதருக்குக் கூறல

விருத்தம

சந்தாய் கௌசலைவந்தாளோ கேபரதன் பாடுகள் இதை முன் கூறி
நொந்தார் அவ்வேலைவல்ல சூழ்பொழுது குழந்தையர் குறிப்பில் அமிழ்ந்தாரே
அந்தோ பொழுதொமந்தா பொறுப்பெறு அய்யபால் உனது முடி சூட்டிடுவோம்
வந்தனர் ராகவன் தானென அநுமனை தாண்டித்துணை தந்தேனே
ரன்

கூஉ-தரு-மத்தியமாவதிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

வந்தான்வந்தான்பரதா-ரகுராமன்-வந்தான்வந்தான்பரதா

அநுபல்லவி

வந்தான்வந்தான்மோதிரம தந்தான்தந்தான்கைமேல்
இந்தாஇந்தாதீயினில் மூந்தாதேமூந்தாதே(வந்தா)

சரணங்கள்

நாயகன்சொல்மறந்தாய்அண்ணாவென்று பேயனைப்போல்ப்றந்தாய்
தாயையும்துறந்தாயபழிபோட நீயிதற்கோபிறந்தாய
சேயின்முகக்கோணாகும் தாயினமுசமபோலே
காயுமபுபூவுக்குக சாயுமநிழல்போலே
தீயுமமயிருக்குப பேயுமபிறைபபோலே
மாயன்கஜேந்திரனுக் காயவந்ததுபோலே-வந்தா

உ. பொருந்தாதபுத்தி தந்தாய ஆலவாயில்கரும்புபோலமெய்தனைத்தாய
துரும்புபோல்வற்றிநொந்தாய விழவேன்னுறுபெருந்தீயைசுற்றிவந்தா
அரும்பதினால ஆண்டும ஆசசென்றதினாலே
வருந்துமதமபிமடி வான்மென்றெருசுக லே
பரிந்திதேதிதநீர கூடத்துகதிபபாலே
பிரிந்தகன்றைத்தேடித திரும்பும்பசுவைபபோலே(வந்தா)

௩. தீமைவினைகளமாண்டு இராவணபாவிஆவிஉண்டு
சேமலணுசேனைகொணடுபோத்துவாச மாமுனிபூசைகணடு
சாமிரவிகுல சோமன் இதோவநதான்
பூமகளசானகி வாமன் இதோவநதான்
ஓமெனனுமஆயிர நாமன இதோவநதான்
நீமறவாரகு ராமன் இதோவநதான் (வந)

பரதருககு அநுமாசக்கிரசாமாடணைகூறல்

சந்தவிருத்தம

இந்தவாரனுமாந்தன்ஓதி இதிம்கைமமோதிரமநயந்துன்
சந்தமாமுடிகொணடதோாபரதன்கரைவளாந்தனன்
உந்தனேடுபிரிந்துராமன் ஒழிந்ததுமபின நடந்ததும
வந்தவாறுமஅறிந்திடென்றுமாறினை இவைகூறினன்

கூங-தரு-கலியாணிராகம-அடதாளசாபபு

பல்லவி

பரதமாரசனைகேளாய ராமன் தேதி ராமசாராசனேகேளாய்

அநுபல்லவி

இராமஉலாவியசித்திர கூடத்திலேமுன்ன
திருவடிகளீகொண்டு போகிய அதினபின்னே
இரகுபதிதண்டகவ னத்தில அடிநீட்டினான
ராட்சதவிராதனை உ பேடசையறமாட்டினான்-பரத

சரணங்கள்

௧. அந்தமுனிவாசகபயம தீர்ந்தான்-பிறகு
அகஸ்தியமுனி ஆசிரம சேர்ந்தான் அவனை
தக்தபடைமுழுவதும கொண்டானவந்து
சனகிடொருபஞ்சவடி கண்டான்

வந்தசூர்ப்பநகியவள வாதாடுமோர்நாளிலே
வள்ளலஇளையவனஅங்கந மீதாடுமவாளிலே
கந்தரூலையுமசெவியும் நாசியுமஅறுக்கிறான்
கரதூஷணரையும அவ ரலேநொறுக்கிறான்-பரத

௨. பின்னுமமானவர வடவே-அதின்
பிறகுகலை ஓனறில் அது படவே-ஒரு
சன்னியாசிராவணன ஆடுததான் சீதை
தலைநிலமதனைகையோ டெடுததான்

அந்நிலையிலேவரு சடாயுவைவருத்தினான
அம்மனை அசோகவன காவலிலஇருத்தினான்
கன்னிகைதனைச்சாமி தேடிமனதேங்கினான
கழுகரசனைக்கண்டு கவந்தன்உயிர்வாங்கினா(பரத

௩. சவரிசொல்லியவழி நடந்தானன
தனை அடிமையாக்கவே தொடாந்தான-பின்
கவுளமாஙகள ஆணி செயதான-அந்த
காலன்வாலியையும்விழ எய்தான

அவனியைசசுக்கிரீவ னுக்குதவிமீளவும்
அடியேன் அநீந்தமமை நிலைகண்டுமீளவும்
த்வமஉளவிபீஷணர்க பட்டமகொடுத்தான்
சாமிதிருவணை ஒன்று கடல்மேல்எடுததனன்(பரதம

௪. பண்டைலங்கையின்மதில பிடித்தான் எழு
பதுவெள்ளமும்கொண் டிடிததான்-வெகு
கண்டகஅரக்கரை மடித்தான்-பயிராக்
களைஎடுத்ததுபோல் எடுததான்

அண்டர்பணிநம்பிநெ டுங்கணைகள்சாகினான்
அதிகாயனுமஇந்திரசித் தையுமமணஆக்கினான்

கொண்டல்மணிவண்ணனும — சிலையைமுடிக்கினன
கும்பகானனையும்ராவ — ணனையுமழுடிக்கினன (பரதன)

௫ மதிநுதலசீதைதனை — உற்றான்-அங்கே
வந்ததசரதன்வசம — பெற்றான-தனது
மதில்வரவேஉளம — மதித்தான்-புஷ்ப
பகமிதிலசேவடி — பதித்தான்

எதி.படுமகாடுகாடு — ம்கண்டுதொண்டினன்
இமையவாபுரந்தரா — திகளபுகழ்வேண்டினன
அந்தமுனிபரத்துவாசன் — ஆசிரமமேவினான்
அதறகுமுன்உனைக்காண — அடியேனையேவினன்-பரத

ஸ்ரீராமாஅனுமாரைஉடனுண்ணவேண்டுதல்

விருத்தம்

நீதமுடன்அனுமன்இதுசொன்னான்இந்த
நிமிஷமவந்துசாமிஉனக்கருளவானென்றான்
போதரவாயப்பரத்துவாசன்மடத்திலபூரவ
போசனவேளையிலபோயராகவனைக்கண்டான்
பாதமலரவணங்கினனபரதன்தன்னைப
பார்த்ததும்காரத்ததுமசொன்னான்அப்போதையன்
காதலனேஅனுமானே நீயேயெந்தன்
உணவென்றனனென்னுடனேஉணவென்றனே

—*—

௯௪-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

வாவாஅனுமனே-எனனுடன்உண்ணவாவாசீமானே

அநுபல்லவி

சிலபமும்இல்லாமல் — பரதனையுந்தோ
தேறறினைக்குவந்து — சொன்னஉன்இனபபார (வாவா)

சரணங்கள்.

௧. அங்கேபிரம்மஸ்திரத்தால்விழுந்ததம்பியினாக்கு
அமிர்தமருந்துதேடிக் — கொடுத்தாயே
இங்கேஅக்கினியிலவிழுந்ததம்பிபிழைக்க
என்வார்த்தைசொல்லித்தூக்கி — எடுத்தாயே
சங்கடவேதனைகளைத்தேடிவந்தாலும்
தலைபிட்டுக்கொண்டுதீர்க்க — தொடுத்தாயே

பொங்கும் இருப்புக் கோட்டையும் கலக்கவுமே
　போனவர்களுக்காக　வலாடம் அடுத்தாயே வாவா

உ. பூட்டிய தூது நீ போய் அரக்கரைக் கொன்றதும்
　பேச்சிலேயே இன்னமலை　கையில்ராம
வர்ட்டமில்லாமல் சீதைதனையும் தந்தாய்
　வாழ்வும் வந்தாய் எனக்　குபகாரம்
கூட்டத்திலென்னை படையிலும் ஒருத்தன்
　கொடையிலும் ஒருத்தன் உன்　னதே வீரம்
ராஷ்டதமபிமானக்கும் தாய்பாரக்கும் எனைப்பெற்றோன்
　தனக்கும் உனக்கும் நான் சொல்வதேன்　உபசாரம்-வாவா

௩. சுக்கிரீவனுக்கும் விபீஷணனுக்கும் தங்கள்
　துரைத்தனம் மேல் ஆசை　எந்தாயே
எக்காலமும் உன் தன் ஆசையென் காரியத்தில்
　எங்கெங்கும் போய்ச் சுற்றி　னொந்தாயே
விக்கிரமம் நீ செய்து வருகையாலே நாங்கள்
　விருந்தமுதிருந்துண்ண　தந்தாயே
சாக்கரைப் பந்தலிலே தேன்மாரி பொழிந்தாப்போலே
　சந்தோஷ வார்த்தைகொண்டு சமையத்தில் வந்தாயே

ஸ்ரீராமர் பரத்துவாசர் செய்த விருந்துண்ணல்

விருத்தம்

சுந்தரமாம் ராமச்சந்திரன் இந்தவிதம் உபசாரம் சொல்லச்சொல்ல
வந்த அனுமான் ஒடுங்கி வணங்கி நின்றான் எல்லாரும் மகிழ்ந்தே உண்ணப்
பந்தியிருந்தார் அனுமார் பாதனையே அடிக்கடி கருப்படித்துப் பேச
அந்த உணா செவிக்கமுதா விருந்தமுதாச் சிருந்தினன் அருந்தினனே

௬௫-தரு-தோடி ராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

உண்டானே ராமன்-பரத்துவாசன் செய்த　விருந்
　துண்டே ஆனந்தம்　கொண்டானே

அநுபல்லவி

வண்டார்குழல் சீ　தையும் இளஞ்சூரனும்
　வானரேசனும் வி　பீஷண வீரனும்
கொண்டாடினே அருந்த　கண்டு மனம் திருந்த
　அண்டமெல்லாம் இருந்த　பண்டிருந்ததே போல்(உண்

சரணங்கள்

௧. ஓங்கியபொன்னுலகத்தினில்பெண்கள்
ஓடிக்கொண்டுவந்து — வழங்கமுதும்
நான்குதிசையிலுமஉள்ளமுனிவர்கள்
நாடிக்கொண்டுவந்த — கிழங்கமுதும
மாங்கனியுங்கதலிப்பூங்கனியும்பச்சைத்
தேங்கனியும்பலவிளாங்கனியுந்திருத்திப்
பாங்காகவெனமேலேபடையுமதானுமஅன்பாலே — (உண)

௨. கானிலந்தனில்மாநிலந்தரும
நானாவிதமுள்ள — சூலமும்
வானயானையதானுகந்திடும

ஊனை வகையானது — பூபமும்
தேனுமகறிவகைகளதானுமகுளிர்ந்தநல்ல
பானகமுமசமைந்தபோனகமுங்கொண்டு
சேனை ஆரவாரிக்கத்திருமேனியும் — பூரிக்க-உண்

௩. பவ்வியமான் அநுமானைக்கடைக்கண்ணாலே
பாரதுபாரதுமனல் — களிப்பூர
சேவையானைவேத்தியமசெயக்கண்டு
தேவாளெல்லாமசேர — பனம்கூற
இவ்வுலகத்தினிலுமஅவ்வுலகத்தினிலும்
எவ்வுலகத்தினிலும அவ்வவ்விடத்தில்உள்ள
திவ்வியசாரங்களபெற்றுசெவ்வாய்மலரில்வைத்து

பரத்துவாசமுதலானோர்க்கு

ஸ்ரீராமர்ராட்சதாரண்டவகைகூறல்

உண்டபின்புபரிகலத்தை அநுமான்கொண்டான்
ஒருசுக்கிரீவனுக்குமவிபீஷணனுக்குமாயந்தான்
கண்டபடைகளுக்கும்இட்டான்தானுமபாதி
கைக்கொண்டான்அன்னை அயோத்திலேயேவ
அண்டர்பிரான்அநுப்பினான்கடலைத்தாண்டி
அரக்ககுலம்வேரோடேஅழியவிப்பால்
மண்டமரிலவென்றதெல்லாமராமசந்திரன்
வகைசொல்வானமுனிவருக்குத்தொகைசொல்வானே

௬௬௩. தரு - சௌராஷ்டிர ராகம் - ஆதிதாளம்

பல்லவி

இங்கே தாங்கள் இலங்கையை வென்றகதை
இந்த வாக்கதாராண முனிவர்களே

அநுபல்லவி

தங்கக் குன்றுகுரங்கெல்லாம அணுப்போல் எதிர்த்த
சண்டை செய்யும் அரக்கர் மலைபோல வரவர
அங்கேங் களமுன ஆசீர்வாதம் செய்ய
அணுவும் மலையாச்சுதே மலையும் அணு ஆச்சையே (இங்கே)

சரணங்கள்

௧. வானரத்தால் அரக்கர் படைகளெல்லாம் மடிந்து
மாயையெல்லாம் கெடவே க்ஷணமூலம் விடிந்து
ஆனதம்பி மேல் ஒரு நாகாஸ்திரம் படிந்த
அதுவும் மகருடனாலே பொய்யாய்ப் பொடிந்தது (இங்

௨. அந்தப் பிரம்மாஸ்திரத்தை அரக்கன் விடுத்து மோய்த்ததான்
அமுர்த மருந்தை அநுமான் கொண்டு வந்ததை தான்
இந்த அனுமானாலே இளையவன் உயிர் பெற்றான்
இளையவன் கை அம்பாலே இந்திரசித்தனும் பட்டு செத்தான் (இங்கே)

௩. மூலபலம் ராவணன் கும்பகர்ணன் சென்மம்
முடியவே முடிந்தது ராமபாணமன்மம்
ஏலவே தொலைந்தது யெங்களைத் தொட்டகன்மம்
எங்களுக்கொன்றும் இல்லையே யல்லோ உங்கள் தன்மம் (இங்கே)

குகன் ஸ்ரீராமவரவில்லையென்று வருந்துதல்

விருத்தம்

கரக்காமல் இவ்வாறு சொன்ன ராபன்
காசமுனிவனை நிறுத்தி ஆசிகொண்டு
பரமராம் புஷ்பகம்கொண்டு கங்கை ஆற்றின்
பக்கல்வரும் முன்னம் முனமே பரிவினோடே
தரத்தாவேளனகுரைத்த நாளுமகண்டேன்
சகுனமும் கண்டேன் இனனும் சாமி இங்கே
வரக்காணேன் எவ் ஆவியை வைக்கேன் என்று
வாடுவான் குகன வருந்தி தேடினானே

௬௮-திபதை-ஆனந்தபைரவிராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

௧, ஆண்டொன்றிலும்போய்வருகிறோமென்ற அய்யனைவரவுகாணேன்
நீண்டபனமரம்போலேவளர்ந்தேனே நிலைதனிலிருக்கானேனே
௨. சாமியுமவன்தாயுமதம்பியுமெனைத்தவிக்கவிட்டு மறந்தாரோ
பூமியிலதங்களுடனாவாராகக்குகன் புலையனென்றுதுறந்தாரோ
௩. இச்சையாலேநானென்னபிழைசெய்தாலுமவன்பிழையென்றெனையறி (யாரோ
நச்சுமாமரம்ஆனாலும்வச்சவர்நான்மரம்என்றுகுறியாரோ
௪, உண்டாலபசித்திருமென்றேயிந்த உலகப்பெசால்லியமாண்டேனோ
கண்டாலபசித்திருமெனசாமிமுக்கமலத்தை என்றுகாண்டேனோ
௫, சோராலொருதோழனெனறவர்சொல்லியசொல் என்னபொய்யோ
காரமேனியுமகோதண்டமுமென்றன் கண்ணெதிரேநிற்குதையோ
௬, அங்கேமுன்பழகினவுரைநினைக்க கோபவானே
எங்கேயிருந்தாலுமராமாவிருந்த இடமயோத்திதானே
௭, வலக்கண்ணுமவலததோளும துடிதுடித்துவருகிறதென்ன இது
கெலிக்குமராகவன்தரிசனமகிடைத்தாலும கிடைக்குமேதறியேனோ
௮ இனிமேலொருமெய்யவமதன்னைக்கை எடுப்பேனோசற்றுநானே
தனியேயுனைத்தழுவுமகைடாலேஆடு தழுவுமோஎனக்கைதானே

பரதருக்குஸ்ரீராமர்காட்சிகொடுத்தல்

விருத்தம்

மையும்இந்தக்குகன்பணியசாமிவந்தான்
தம்பிபரதனுமகீழ்படிக்கமோவொன்றான்
துய்யகுகனசனகிவிபீஷணன்சுக்கிரீவன்
துணைவனோடும்புஷ்பகமேல அயோத்திசேர்முன்
செய்யவசிஷ்டனும பலபேர்களுந்தாய்மாரும
இரண்டுவரும்பரதனுக்குக்கையாலேஉன்
அய்யனவந்தானெனறனுமானசாட்டகாட்சி
யருளினன்ராமன எழுந்தருளினனே

௬௯-தரு-சாவேரிராகம்-அட்டதாளசாப்பு

பல்லவி

ராமன்எழுந்தருளினார்-பரதன்முன் சீதா-ராமன்எழுந்தருளினார்

அநுபல்லவி

ஆமனுங்கேகர்களுக் சமுசப்தந்தான்போல
பூமியில்உள்ளோர்களெல்லாம் போனபொருள்வந்தாற்போல

௧. தூயவாக்கெல்லாம்பழுத்தி | துறைகளசிறந்திததாபபோல
ஓயுமஉடலோர்க்கெலலாம் | உயிரடகுநதறறுலபபோல
நேயமாதாகசெல்லாமகண் | நிழலவநதுதிததாப்போல
தாயாரகெலலாமஅப்போது | தான்பிளளைபெற்றுப்போல(ரா)

௨. உததமாகளநாவுக்கெல்லாம | ஊருமதேனஆக
மறறவாகணவணடுகெகலலாம | மலாநதபங்கயமஆக
அஸ்தசெநதாமனைகளகெலலாம | அருணசநதிரோதயமஆக
புததிராககெல்லாமதாலயப | போலசெபமஆக(ரா)

௩. சரியுமவுரியும | சடையுமநடையும்சோர
வருகிறதமபிவநத | வரவுமகணடுசெணணூர
வருகிறஉருகிஅவன | உடையகுறைகளதீர
திருவும்சமபியுமகவிச் | சேனையுமதானுமசேர (ரா)

பரதாஸ்ரீராமா திருவடிகளிலேவணஙகுதல

விருததம

இயலபுடன் இபபடிராமன்வநதபோதில
இதோவநதான்சாமியென அனுமான்காட்ட
வியன்உறுதாயமாரும ஆராருமபாரகக
மிடியனுககுககணகமழை கிடைததால்போலத
தயவுடன்தாயமுகம்காணுமகவலைப்போலச
சாமிமுகமஇளையவனுமதானுமகணடான்
உயிர்உருகஉளமஉருகத திருததாளமேலே
வணஙகினான்பரதன்வநதுவணஙகினானே

௬அ-தரு-காமபோதிராகம-ஆதிதாளம

பல்லவி

வணஙகினின்றானேபரதன்சாமிசேவைககுவணஙகினின்றானேபரதன்.

அநுபலலவி

கணமகுலாவுமதச | ரதன்தன்னைஎதிரபட்டு
கண்டசீரஎன்னக | கணடுதெணடனிடடு(வ ண)

சரணஙகள்

௧. அதிகாலமபோயயவாழநதவன | உடம்புமபோற்றிஎன்ற
அடிமேலேபோயவீழநதவன | உடமபுமகட்டிகொளளபேதில
அதுவோஅலலதிசுமபோபிமபனை | எதுமீயாஉடலபொதுவேஎனை
அனைததுஅனைததாரனை | [illegible]
அயயனைமக | சேனைனைறுகட்டிகொளளன(வண)

ச அ

௨. அடியேன்மேல்திருவுளளம்உதித்தோ அடிமைபடைத்தால்
ஆளககடன்எனபது மதிததோ தரிசனமதக்
தாவேதநதைத யேஎனன நியேவளாத-த யேஇபபோ
தவித்தபய றுமுளோக கததநதகதைபோலே
ஆவிநிதத தாயேஎன்றெருகாலே(வணங்)

௩. என்னோடேநிபிறநததெல்லாம் நான்பதர கி
இருநதேனேநிவராநாளஎல்லாம் நான்இருநதாலும
இறநதேன் இன்றுபிறநதேன் கண்டுசிறநதேன்குறைமறநதேன் இங
இருந்தநாள இருந் தேனேகிலமசொலலி[கே
இனறல்லே பிழைத்தேன்என்று சொலலிச்சொல்லி(வணங்)

நகரியையும் ஸ்ரீராமனையும் சீதையையுமஅலங்கரிததல்

விருத்தம்

வந்ததம்பிஇந்தவகை பணிநதான் ராமன்
மாதர்களமூவரையுமபணிந்தாபின்னே
அந்தலட்சுமணன்பரதன்பதமபணிநதான்
அவன்பதததிலசத்துருக்கன்பணிநதான் இப்பால்
பந்தம்உள்ளசிதைதிஙசயைநோககிப்
பரதனும்தம்பியுமபணிந்தார்சுமநதிரன்சொல்லால்
விந்தைவிந்தையாயெவருங்கூடிநாளு
விதம்செய்தார்அயோததி அலஙகிருதம்செய்தாரே

௫௬-திபதை-மோகனராகம்-அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்

௧. தேசதேசமகாராசராமனுகருத்
திருமுடி அபிஷேகம்-செய்ய
ராசராசர்களஎல்லாரும்முறைமுறையா
எடுததனர் வைபோகம்

௨. சேனைசேனைமகராசராசர்களும்
திரிநதனா சாரிகைகள் மிக
ஆனைமேலேநெடுவானமும்அதிர
அடிததனர் பேரிகைகள்

௩. சோதிநிநெடும்-வீதியில்மகா
தோரணம் தூககினர்-திசை
மீதினிலேபிசகாமல்நால்இரு
மேருஇன் டாகினர்

௪. கர்ருமமாரிஇடங்சூரியன்வெய்யன்மறையைக்
காவணபபந்தல் படுததார் இனி

ஆரும்இங்ஙனிவாருமென்றழைக்கும்பொன்
ஆலவட்டங்கள தொடுத்தார்,

ரு, முத்துக்குடைபவளசித்திரக்குடைகளெங்கும்
முறைமுறையா நிறைந்தாா அப்புறம்
சுற்றுக்குச்சுற்றிலேவர்ணம்உள்ள
சொாணமலாகள விதைத்தார்

சு, கோலப்பதுமைஇந்திரசாலப்பதுமைக்கட்டிக்
கூந்தாகமுகு நாட்டார்-சுற்றிலும்
மேலுக்கும்கீழுக்கும்கோலக்கண்ணடிகள
விதமவிதமஆக யிட்டார்

எ, கூடகவால்களைக்கோதயாகீதங்கள்
சோபமுடன் அமைத்தார்-அபிநய
நாடகசாலையும பாடகசாலையும்
நாலுமுகமும சமைத்தார்

அ, முத்தாலாத்தியும்பவளவாலர்த்தியும்
முாமதோறும கட்டினார்நல்ல
விஸதாரமபெருவீதியெல்லாம்பனிநீர்
வெள்ளங்களா ஆட்டினர்

கூ, பூந்துகில்தரித்துமாந்தழைவிரித்துப்
பூரணகும்பம் பதித்தார்புவி
வேந்தருமபலமாந்தரும்ஆனந்தம்
மேலகொண்டுகுதி குதித்தார்

௰, ஆணிமுத்துப்பவளமமாணிக்கத்தால்செய்த
ஆபரணம் திருத்தினர்சோபனம்
பாணிக்கும்நவரத்தின பாலிகையெங்கும்
பளபளென இருத்தினர்

௰க, கலவைப்பொடிகவந்தம்பொடிகளகுங்குமப்பொடி
கடைத்தலையெங்கும கொட்டினா-மெத்த
விலைபெற்றபொன்எழுத்து விசித்திர விசித்திரம்ஆன
மேறகட்டியும கட்டினர்

௰உ, சந்தனச்சேற்றிலும்அகிறசேற்றிலும்போவார்
சறுக்கிச்சறுக்கி விழுந்தார்-அதிலே
சொந்தப்பொடிஇறைத்துக்கெட்டி ஆக்கிமெள்ளக
கிளமபிககிளமபி எழுந்தார்

௰௩, மாலையுமசொர்ணவானச்சேலையும்பந்தலும்
வாசறகுவாசல் விரித்தார்தெய்வ
ஆலயங்களுமமலர்ச்சோலையுங்காலையும்
அணிபெற அலங்கரித்தார

௰௪, கொதிகொளும்கதிரவனமறைபடாமாளிகைக்
கொடிகளால் — மறைத்தார்-வெகு
விதவிதமாஆகியமுத்துப்பவளங்களும
வெள்ளியும்பொன்னும — இழைத்தார்

௰௫, செப்பமுள்ளபளிங்கில்லொப்பனைசெய்கனகத்
திணணையிலகோலம — புனைந்தார்-நல்ல
முப்பழக்குலைகட்டி அப்புறமகனிவகை
முறைமுறையா — வனைந்தார்

௰௬, ஆனைநற்சதுரங்கசேனையுமசிவிகையும்
அலங்கரித்தே — வருவார்-இந்த
மானிலதானமுமகன்னிகாதானமும

௰௭, யாழுமவீணைகளும கின்னரிகளுமகொண்டு
ராககீதம — படித்தார்-அலை
ஆழிபோலசகுமுறமேளதாளங்களை
அதிரஅதிர — அடித்தார்

௰௮, சடைமுடிவள்ளலுககுடைமுடிதரித்திடத
தக்கஅலங்கிருதப் — செய்தார்-எங்கும
புடைவருமதேவருமமூவருமயாவரும
புஷ்பவருஷங்கள — பெய்தார்

௰௯, பரமன்சனகனுமதாயமாருமகண்டு
மகிழச்சிகண்ணீர — துளித்தார்-பின்னும
நாமஇங்கேதெய்த்தவமேதவமஎன்று
நகருளளோரும — களித்தார்

௨௰, கறபனைகடந்தவனஅப்பனைராமனைக
காவலாயபபனை — செயதாமிகு
பொற்புளகோதையென்தாயாசீதையைப்
பூவையாலபபனை — செய்தார்

௨௧, சந்திரகுலததில்வந்தசீதைக்குநாதன்என்று
சந்திரன் — புகழ்ந்தானே-கூட
இந்தவைபோகததைஆயிரமகண்ணிலகண்டு
இந்திரனும — கிழ்ந்தானே

பட்டாபிஷேகமண்டபம்பாதர்சோடித்தல்

விருத்தம்

இங்கிப்படி அயோத்தியும் ஸ்ரீராமன்த னுமசானகியும்
பெ ஙகததுடனேசிவகாரமபுனைகின்றவ வி ப ரதாழ் ப ன்

அங்கப்பொதுசாமிமுடிக் கபிஷேகமசெய்மண்டபந்தான்
தங்கத்தாலுமமணியாலும சமைத்தான்நன்றுஅமைத்தானே
௬௬-தரு-கேதாரகௌளாகம-ஆதிதாளம

பல்லவி

சிங்காரமசெயதானேபரதன ஆபிஷேகமண்டபம
சிங்காரமசெயதானேபரதன

அனுபல்லவி

துங்கநவமணிகள் எங்குமஇருநதுவெயய
சூரியபபிரபைகளமேலே வாரிபபிரபைகளசெயய
இங்குளளபேருடன் அஙகுளளபேருமஉயய
ரகுராமனுககுததுயய மகுடாபிஷேகஞசெயய(சிங)

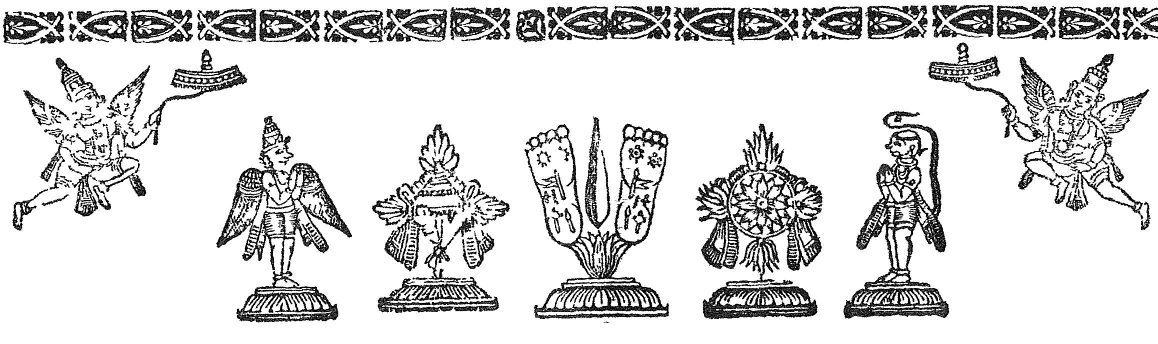
சரணங்கள்

௧, விவரநிலததிலும்கோமேதகததிலும
வேதிகையுமசிறந்த போதிகையும்அடுசகி
குவியும்உபானமும்பதுமமும்யாளமும்
கோமளத் தாஸ்ககடுகதி
தவளிபபளிங்குத்தள விசைவகுததன்மேலே
சாதிமணிக்கச்சிங்கா தனமமயததொழுங்காலே
பவளத்தூண்களநட்டு மதலைசெயதொருகாலே
பதவிரும்பும்தொண்டர் இதயகமலம்போலே(சிங)

௨, துயயமருமலாச்சரஙகளேநிரைநிரை
தூக்கிவகைவகையா மேற்கட்டிகளதிருத்தி
பையக்கவரிகளகையினுல்அசைககும்
பதுமைகள சுற்றும்இருததி
எய்துமஅவர்மனதில் ஐபமசொலலசசெலல
இதுவோஅயோததிநகர் இதுவோஅலலஅலல
அயயாஇதுஅநத வைகுநதமஎனறுசெல்ல
ஆணிபபொன்னுலேஎஙகும் வாணிததுநல்லநல்ல(சிங)

௩, தேடிஉலகங்கள்நாடிக்குமபிடும்
சிகரகுமபங்களபல தகதகென்றுமின்னவே
ஈடுள்ளபுவிக்குககணணுடிபோலச்செய்தானே
எஙகுமநிக நிகென்னவே
மாடிககுளவேதமொ ஆயிரமதலைநாக
மம்பணையோடகலோ அநதநாகரீக
வேடிக்கைகாளசொல்லக் கூடுமோதேவலோக
விசுவகாமாவினுலே உசிதம்உசிதம்ஆக(சிங)

ஸ்ரீராமர்பட்டாபிஷேகம்

விருத்தம்,

சித்திரமண்டபம்அதிலேஉள்ளங்கொண்டுதேவாகள்மானிடர்களசெய்யும்சேவைகொண்டு
சுததிபெறுகன்விபீஷணன் சுகரீவனதுணைவர் பணிகொண்டுசிஙகாசனமேல்க் கொணடு
சததியமுமகீதியுமபேறகொணடுதுளளசசகலமுங்கைககொணடுசெஙகோல்கொண்டராமன்
பத்தினி சானகியுடனே உலகையாளுமபடி கொண்டான்அபிஷேகமுடிகொணடானே

௱-தரு-சௌராஷ்டிரராகம-ஆதிதாளம்-பல்லவி-அனுபல்லவி

மகுடாபிஷேகஙகொண்டானே-ஸ்ரீராமச்சநதிரன்-மகுடாபிஷேகங்கொண்டானே
சகல ராசாகளும சகலதேசாகளும சகல வேதியரும சகல ஜாதியரும
சகல மநதிரிகளும சகலதநதிரிகளும சகலமுனிவாகளும் சகலமனிதாகளும்
இநதிராதிமூவர்களுமஇநதிராதிதேவாகளும்-சநதோஷமாயபொருநதுசிஙகாதனத்திருந்து(ம)

சரணஙகள

மாதவாமுனிவர்களபுடைகூடப-வேதவேதியாகளமறை பாட
வானவாஆனவாயலாமலாபோட ரமபைமேனகைஊர்வசிகடம ஆ -
மாதலத்துளளதீாதசமுாஓதுசமுதகிரதீாதசும்வரினசயுடன்அனுமான் மொணடுவ
சோதிமிககஆலாதது மீதிலடசிமிபபெணகளசுபசோபனமசொல்லிக ெ காணடுவா
வானகதகிலஅமுாதத்தை மானமிககமிகக முனிவாகளமகிழநதுமகிழந்தாசிகள் விண்டுவா
ஞ னமிககநாரதாகானவிதைதமுறைமுறை நானுவிதமபாடிக கொணடுவர
மகதாகுகுதா மலா கவுடாயவனா பலா வடுசா குடகாபலா துளுவா வலவாபலா
வஙகாஅஙகாகள பலாகொஙகணா கெஙசணா பலாமாளவாசாளவாடலா லாடாகளமராடாபலா
பஙகாளமபபபரததுளோபலா கொஙகிழமகுச்சரததுளோாடலா
வஙதேசநதிகனொஞசிமுடிடணியுநதோறுமபட்டுதிாநதபொடிமணி
வைதஙபததநிலஉழுதது மறறவா சுறறிலுமஞறறிவரசசிலகோறறவா
மட்டுவகுததுவகுததுவாசசில கடடியழஉகாததிடுபடடாசெலசசெல
வாமாபராசகுலகுாாமாபராகருாண வீமாபராகருாகுாாமாபராககு என
வாசவாசகுமகேசவாககுாமசுராசகும மீசுராககும
வலலோனளனாபிதாிகளபலலோாகளுமகுதிகாலலோாசளுமகதிகக எலலோாகளு மதிககு(ம)
உ பூசுரவசிடடா நிசுவாசன-உரசேனனகுாமுனிவன்பரதது வாசக
பூசிதாகெளதமனுடன்வியாசனமிருகாசிபன்கோசிகன் தூறுவாசன்
பூாதுகிலசுததிாலலயாநதழைவதச்திவய பூரணகுமடமஅவரவா கொடுகக
ஏநதுகெயயுமபொறியுமமாநதி அகககினிதேவனஎழுமபிஎழுமபிவரககொழுந் தெடுகக
போநதமுகூாததமவாது ோநதெனதிரணடுபுணணயரோகிதாகள நடுநடுங
சூழநதுபலமுனிவா சாநதிமநதிரஞசொல்லிசசுபமதருமாவககிரகபெசம தொடுகக
பூசுராஉடைகளைவேசிபாகளஉடுகக வேசியாஉடைகளை பூசுராகளஉடுகக
பூசியபொடிவகை வேசியாகள இறைககவேசியாமிசைஅது வேதியாகளஇறைகக

பொனபோலுமசட்டமிட்டமாலிகை முனபோலுமசுற்றிவைரதபாலிலக
பொஙகாரமசுற்றிலுமபளபளென-எஙகேயுமசித்திரம்தளதளென
புததிமுகதலைதஙகாததமொழிசசியா
பொறகடக கையிலஅபபிஅடிககடி-கற்பகபுஷ்பமஇறைததிடவிபபடி
போராடவேகுயிலகள-கோபாடவேமயிலகள-போலஆடவேநகவுமகோல்ஆடவேமிசவும
பூமகளும-பாமகளு-காமகளும-மேமகிழ
பூதாதியருமயோக வேதாவுடனேலோக மாதாஎன்னுமவைபோக சிதாசமேதனஆக
மகுடாபி

௲. அங்கதன்அருகிலஉடைவாளபிடிகக சுகரீவன்கைலகுதநது	தோளபிடிகக
அஞசிஅனுமானசாமிதாளபிடிகக வநதுஅடபபமசுமநதுமத	வேளபிடிகக
அட்சயவிவேகிஎனுமலடசுமணனசதருசகன அருகினிலநினறுசவரிகள	வீச
படசம்உளளசுமநதிரன எசசரிககையெனறுசொலல பரதனகுடைபிடிததுநயம	பேச
அறபுதககுபேரனவநது பொறபணிதிருததமணி அணிபணிகணடுசூரியன	பேச
கறபனைகடநதராமனஒபபனைசெயதிருமாரபில ளபச்சநதனஙகளசநதிரன்	சூட
உருளமுசசகமலமும அதிலஇருகமலமும இருகரஙகமலமும	இருபதகமலமும
அனமிசைவருகிற அயனவருகமலமும வணஙகசனகிதிரு	மரகுகமலமும

அனறபூரமபசனெறுமசொரூபமுமமுனகாணும கைபபிரசணடசாபமும
அஙகேகணடுகொணடுசெணடபோ இதைஇஙகேயெனசொலவோமளனவேஅதை
அநதரதுநதுமி துமதுமதுமஎன முநதியசஙகுகள் பமபமபமயென
அநதைகளபமபைகளதிமதிமஎன மாறதைஅதிரததுதொமதொம்யென
ஆகாளிகொணடுவிரிபாநாளுமதிசையும ஆலோலமமனடுகடலபோலேமுழஙகிட
அநதலோகமஇநதலோகமயெநதலோகமும்திரியும
அனததுயிர்களுமஒககமலாககைகுவிததுமிறகஅதிஷடமும அயோததிககவதிஷடமுனிவன்வை
கக மகுடாபி

இராமநாடகம்

ஸ்ரீராமர் அரசியல்

விருத்தம்

திருமுடிமேல் மகுடாபிஷேகங் கொண்டு
சீதையுடன் ரத்தினசிங்காதனமேல் கொண்டு
தருமசீல வசிஷ்ட முனி உரைக்கக் கொண்டு
தம்பியர் மன்னவர் வணங்கச் செங்கோல் கொண்டு
வருமறையோர் தம் ஆசீர்வாதங் கொண்டு
மன்னுயிரைத் தன்னுயிர் போல் மனதிற் கொண்டு
கருமுகில் தோய் மேனி ரகுராமன் பூமி
காத்திட்டான் ஒருகுடைக்கீழ்ச் சோதித்திட்டானே

௭௧-ரு- அசாவேரி ராகம்- ஆதிதாளம்

பல்லவி

காட்சியுடனே ராமன்- தர்மசிம்மாசனமேல் அர
சாட்சி செய்திருந்தானே

அநுபல்லவி

மீட்சி செய்த சீதா — சமேதனாகவே ஓங்கி
வீற்றிருந்த சிங்காசனமேல — மேவிக் கருணை தேக்கி
மாட்சி பெறும் மகுடமென்ன — மரபோர் சொருக்க வாங்கி
மணிமகுடத்தை ஞான — வசிஷ்டர் தரிக்கத் தாங்கி (காட்

சரணங்கள்

௧ ஊர்க்கும் பசுவும் அதைத் தாக்கும் வேங்கையும் ஒன்று
இசைந்திருக்கவே பகை — நீக்கி
ஆர்க்கும் அடங்காத துன்மார்க்கம் உடைய பொல்லார்
அடையலார் படைகளைப் — போக்கி
சேர்க்கும் குடிகள் ஆறில் ஒரு கடமை கொண்டு நிதஞ்
செழித்திடவே செல்வம் — தேக்கி
பார்க்கும் உறும் மதயானை நீக்கி அருள் வல்ல
பரதனை இளவர — சாக்கி
தாரப்புயலட்சுமணனே — ஜபதி ஆதிவீர
சத்துருக்கனனு ஞாதிபதி — அயனீதி நிறைந்தேற
தாரகட்ட வண்ணம் தேவர் — கண்டு கண் களிப்பூர
கலைவல்ல புலவர் — ரிஷிகள் பல்லாண்டு கூற (காட்

௨ மல்லார் உயசதுக்கிரீவன — முதலாய வானரர்கள் கரு
மாமணிப் பணிகளும்

பாய்ந்து

கல்ஆர் சஞ்சீவிமலை கொண்டுவந்த அனுமார்
　களிக்கப்பிரமம்பட்டமும் ஈயந்து

சொல்ஆர் விபீஷணனுக்க காங்கனீமானபத்ந்து
　ஜதிருகனசாமபுவனுக்க சாயந்து

எல்ஆர் பலமணிகள்கோர்வைசெய்திட்ட கனாடி
　எழிலபெறக்கழுத்தினில வேயந்து
சல்லாபம்ஆக அவர் தன்மையனும் அனுப்பவிட்டு
　காதுசனங்களுட னேயெப்பொழுதும்நாட்டு
வல்லாளன் ஆகிக்கொண்டு சோல்மன்னவனாய் அட்டு
　வடிவழகியமலாக கையாதசெங்கோலத்தொட்டு (காட)

௩. சேமம்மிகுந்தபாரத் தாமதத்திலிருக்குமந்த
　தியகூரிகளுமபிர காச

ராமராசியத்துக்கிணை ஆமோயெந்தலோகமும்
　நாமுமஅங்கேபோவோமென்று
சாமபேதநான நடைமஅதிகராச
　சமூகங்களெனக்குடவந்து ரூச
காமனும்ராசனும்அந்த திவ்யமங்கள விக்கிர
　கத்தை கண்டுகொண்டார்கள் கூட
நேமப்படியேமந்திரி பிரஜாபணிகளுமாறிய
　நெறியாமனுவனப்படி உறிய அரசுசெய்ய
ஏமம்பெறமாதமும மாரிஎங்கெங்குமபெய்ய
　இகத்தினிலஉள்ளாசாவ சீவாந்துயாக்களுடஉய்ய (காட

சபாபதியிலமங்களம்

பாயிரத்திலவந்தமங்களத்தை அதிலேயிருந்தெடுத்தோட

இவ்விடத்திலபார்த்துக்கொள்ளவும்

சபாபதியிலசோபனம்

பாலகாண்டத்திலவந்தசோபனத்தை அதிலேயிருந்து

எடுத்து இவ்விடத்திலபார்த்துக்கொள்ளவும்

வாழி.

விருத்தம்

இரவிகுலனவாழி சீதாராமனவாழி
இளையவர்மூவருமவாழி இவர்பெண்டிர்வாழி
குருவசிஷ்டாதிமந்திரர் அநுமான்சுக்ரீவன்வாழிக
குருவாழிகுகன்விபீஷணன்வாழிவிந்தப
பரவியபாரகாரவாழி மும்மூர்த்திவாழி
பலஅமரர்முனிவர்பசு மதிகதிர்களவாழி
தருவளர்காழியின் அருணா சலகவிசொலலியகீர்த்
தனைபடிப்போருமகேட்டோருமவாழிவாழி

—(0)—

நூற்பயன்

விருத்தம்

ஞானநாயகன்ஆமராமன் நாடகம்இசையாய்ச்சொல்லும்
கானபாகவதர்உள்ளம களித்திட இதனைக்கேட்போர்
சானம்ஆமஉலகிலஉள்ள சௌபாக்கியமுமபெறறோமேல
வானநாட்டரசன்ஆகவசிகரமபெறுவர்தாமே'

— யுத்தகாண்டம்-முற்றிற்று

—()—()—

விருத்தம் ௱உஎ-கலித்துறை க கொச்சகம க ஆக ௱உகூ

திபதை உ௰ தரு-எக-ஆக ௱உ௬

பாயிரம க-ககும-காணடம்-கூ-ககும-கூடியகொச்சகம

வெணபா-உ வசனம் க-கலித்துறை க-விருத்தம-உ௬அ ஆக-உ௫அ

தோடையம க திபதைகள்கூ௰தருக்கள்௱௯ ஆகஉ௫அ

சயகரவா... திதிருபக... நிருவநகம... சரணைய

இராமநாடகம்-முற்றிற்று

தலைப்புகளின் அகராதி

௫0

விருத்தஅகாராதிமுற்றிற்று-ஆக-உஎஅ

திரு அகாராதி

ஸ்ரீ

ராமஜெயம்.

திபதைஅகராதி.

பக்கம்		கண்ணிகள்	பக்கம்		கண்ணிகள்.
ஙஉய	அப்பனேஅய்யனே	அ	கக	சின்னசிறும	உய
உஙகூ	அம்புபோல	அ	கருக	சுகரீவாஉன	ச
அக	அய்யயோராகு	அ	அகூ	செமமபிறம	ச
களஅ	அய்யயோநான	கள	ககஅ	செமபவள	யகூ
அள	அரசுமணி	ய	ருகூ	சோதிகெடுக	அ
கஉய	அருமைப	அ	உகக	திக்குததிக்காக	அ
எ	அணைசேயென்	அ	ஙஉஉ	தீராவண	ய
எஅ	ஆண்டிபதிஞலும்	அ	ஙஅய	தேசதேச	உக
கசச	ஆதியும்ஆதி	கூ	ககரு	தேவனே	கக
களரு	இந்தஇலங்கை	ய	கஅச	நேறறுவாா	அ
அரு	இந்தமரவுரி	அ	கசங	நலலோா	கூ
உகூங	இன்னம்தான	ச	ருஉ	நின்றுதெரிந்து	ய
களச	இவ்ஞா	கஉ	ஙகூஅ	பதினொலுவருஷம்	ய
ஙருஉ	உண்டாக்கொல்	கஉ	ஙளகூ	பாராமராவி	யச
கஙகூ	உறறசீதையை	கூ	கூரு	மண்ணினில்	அ
கசங	என்றுனஅங்கதன்	கஉ	ஙகஎ	மந்திரியே	ய
உஎக	என்செயவேனஇலங்கை	அ	கருகூ	மன்னவனே	ய
ஙருச	என்னசெயவே.. என்னசெயவேன	ய	ளகூ	மன்னவன	அ
உகூஉ	என்னசெயவேனசாமிநான	கஎ	ககூ	கமரனகாளிபழி	ச
ககூஎ	ஏதுகாணும்	ய	ளங	மெய்யநிலை	எக
கஉஅ	கண்டேனஅடா	ய	ககஉ	ராமபததிர	ய
கூய	கலயாணபேரி	உக	எச	ராமனமுடி	சஉ
உகூங	கனிகையே	அ	உள	வந்தகுரங்கு	கூ
ஙரு	காட்டிலஇருக்க	அ	கஙஉ	வானமாணும	கூ
கசகூ	குணசமபிரம	கங	ளயக	வழிகொண்டு	ங
ரு	அகே·லாகலமா	உங	கஙச	வாருமென்ற	கச
ககூகூ	சதவலி	ரு	ஙகரு	வாருமவாரும	கக
உகூஉ	சாமிநமஸ்காரம	அ	உஅய	விக்கிரம	சஅ
			எக	விசையா	கக
			ஙஙஅ	வெறறிகொள்ள	ஙக

தருஅகராதிமுற்றிற்று ஆக தருக்கள் ளகூகூ.

௫ ஆக ௬௫௧௧ [illegible]